

بە ماڵانی ئایینی ئیسلام

نووسینی

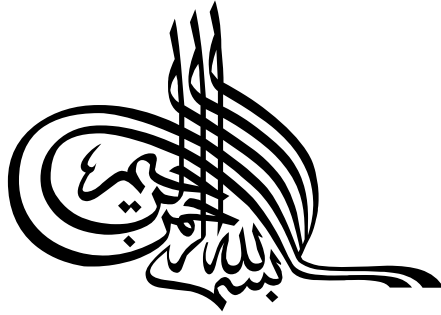
د. رشدی عسلیان

د. قحطان عبدالرحمن الدوری

بە کوردی کردنی

زینبار عەزیزخا

بِسْمِ
بِسْمِ

بەنە ماكانى ئايىنى ئىسلام

نووسىنى:

د. قحطان عبدالرحمن الدورى

مامۇستا لە كۆلىڭى شەرىعە

زانكۆى بەغداد

د. رشدى عليان

مامۇستا لە كۆلىڭى شەرىعە

زانكۆى بەغداد

بە كوردىكردىنى

زىبار عزيزخان

ناوى كتيّب :
 وهر گپړانگى :
 نه خشه سازى :
 خه ت :
 بهرگ :
 نوره و سالى چاپ :
 تيراژ :
 بڼه ماكانى ټاييڼى ټيسلام
 زيار عزيز خان
 كۆمپيوتهرى هيو
 نهوزاد كويى
 امين مخلص
 يه كه م ١٤٣٤ ك - ٢٠١٣ ز
 ١٥٠٠ دانه

له بهرپوه بهرايه تى گشتى كتيّب خانه گشتيه كان
 ژماره سى سپاردنى (٧٦٣) سالى ٢٠١٢ پندراوه

مافى له چاپدانه وهى پاريزراوه يو
 نوسينگى ته فسير

نوسينگى ته فسير

يو بلاوكر دنه وهو راگه ياندى

همولير - شه قامى دادكا - ژير نوتيلى شيرين پلاص

Mob: 00964 750 460 51 22

Tel: 0964 750 25 18 138

www.tafseer-pub.com

tafseeroffice@yahoo.com

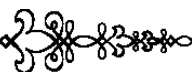
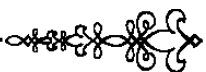
بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على سيدنا محمد رسول الله وعلى آله وأصحابه ومن
والاه وبعد:

مەعلومە کە نایینە ئاسمانیەکان گشتیان بۆ ئەوە هاتوون کە سەرفرازی
ئادەمیزاد و دەست بێنن و بۆ سودی بەندەکان هەناردراون بۆ ئەوەی بەخۆشی ژيان
بەرنەسەر و لە پۆژی دواى دا بە بەهەشتى خودای مەزن شاد ببن.

ئەم نایینە پیرۆزانە لە ڕێگای پیغەمبەرانیوە (درودی خودایان لەسەر بێ) بە
ئوممەتەکانیان ڕاگەیەنراون، جا هەندیک لەم مەروفاوە باوەڕیان هێناوە و ڕێگای
راستیان هەڵبژاردووە کە لەگەڵ فێرتەتی پاک گونجاو، و هەندیکیشیان سەرکەش و
عاصی بوونە و بەرھەڵستی پیغەمبەرانیان کردووە و کێشە و بەر بەرەکانیان
نواندووە هەر جارێ بەشیوازیك داواى جوړیک بەلگەیان کردووە، ئەک بۆ ئەوەی
بپروا بێنن بەلگە بۆ بەرەنگاربوونەووە بەرپەرچدانەووە داواکاری ئەم پیغەمبەرە
پیرۆزانە بوو، و ئەم پیغەمبەرانی بە پائەشت بە سەروو و وەحى ئیلاھى چەندین
موعجیزاتی جوړاو جوړیان نیشانداوە بۆ سەلماندنی رەواى داواکاریەکانیان و بەلگەى
پروو و ئاشکرایان بۆ هێناون بەلام گاوەرەکان هەر ئامادە نەبوونە کە باوەڕ بەم
بەلگانە بهێنن، و گەورەترین بەر بەست لە بەردەمیان چاویکەرى باوو باپیرانیان
بوو کە لەسەر بیروپرای هەلە ژیاون و هەروەها لەخۆبایی بوونیان بوو بە (عەقڵ)،
کە وایان زانیووە عەقڵ دەبێ حاکم بێ بەسەر هەموو شتیک، و هەر شتیک لەگەڵ
عەقڵی ئەوان گونجاو نەبێ ئەوا شیواى باوەڕ پێ هێنان نییە...

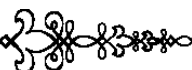
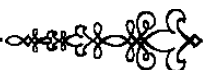
کاتیک ئاینی پیرۆزی ئیسلام هات و لە دوورگەى عەرەبى سەرى هەلدا، ئەم
خەلگەى ئەو کات ئوممەتیکى نەخویندەوارو ساکار بوون، هیچیان لە نایینەکانى
پیشوو و فەلسەفە نەدەزانی، هەندیک یاسای خێلەکی سادە بەرپۆوەی دەبردن، و
لەپرووی بیروبووەردا بەتە داتاشراوەکانیان دەپەرستن کە لە بەردو دارو قورو خورما

دروستیان دهکردن، بۆیه که بانگه‌بێستی حه‌ق و ره‌وای ئیسلامیان بیست سه‌رسام بوون و ئۆقره‌یان لێ براو زۆریان لا سه‌یر بوو که باس له‌ یه‌کتا په‌رستی خودایان بۆ ده‌کری و باسی ژیا نه‌وه‌ی پاش مردن و به‌هه‌شت و جه‌هه‌نهم ده‌کری، جا په‌رسیاری سه‌یره‌و دژا به‌تی جو‌راو جو‌ریان ده‌کرد و به‌ره‌هه‌ستی ئهم دینه‌ راست و ره‌وا به‌یان ده‌کرد، پی‌غه‌مبه‌ری خودا (درودی خودای له‌سه‌ر بێ) وه‌لامی په‌رسیاره‌کانی ده‌دانه‌وه‌و به‌لگه‌ی حاشا هه‌لنه‌گری بۆ ده‌هینانه‌وه‌.

و کاتی‌ک موس‌لمانان کو‌چیان کرد بۆ مه‌دینه‌ی په‌رو‌ز له‌گه‌ڵ جو‌ریکی تر له‌ گا‌وره‌کان به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ که ئه‌وه‌ی شه‌جوله‌که‌کانی مه‌دینه‌ بوون که شی‌وازیکی نو‌ییان له‌ په‌رسیارو به‌ره‌هه‌ستی نیشان ده‌دا، وه‌ک په‌رسیار له‌ (عه‌یبه‌یات)ی وه‌ک (ره‌وح) و هه‌والی ئومه‌مه‌تانی پی‌شه‌وو... هتد، به‌لام قورئانی په‌رو‌ز وه‌لامی ئهم په‌رسیارانه‌ی ده‌دانه‌وه‌..

جا ئهم کیشه‌ی نی‌وان ئاده‌میزاده‌ با‌وه‌رداره‌کان و بێ با‌وه‌رێ و ئهم به‌لگانه‌ی که ده‌خرانه‌وه‌و بۆ سه‌لماندنی راستی ئاینه‌کان سه‌ره‌تای بنه‌مای ئاینیان پێک ده‌هینا. وه‌ تا‌کو پی‌غه‌مبه‌رمان (درودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌ ژیا‌ندا بوو وه‌لامه‌کانی له‌ رپی وه‌حی داده‌به‌زین و خ‌وای گه‌وره‌ به‌لگه‌کانی داده‌به‌زاند و گا‌وره‌کانی پی‌ ده‌به‌زاندن، به‌لام پاش کو‌چی د‌وایی پی‌غه‌مبه‌ری خودا (درودی خودای له‌سه‌ر بێ) وه‌حی په‌چرا، بۆیه شی‌وازیکی تر له‌ به‌لگه‌ پی‌ویست بوو بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ئهم هی‌رشه‌ فیکریه‌ی دو‌ژمنانی دین به‌ره‌پایان ده‌کرد که ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی عه‌ق‌لی و فه‌لسه‌فی بوون وه‌ له‌وئ زانستی (که‌لام) سه‌ری هه‌ل‌دا، ئه‌مه‌ش له‌سه‌رده‌می ئه‌مه‌ویه‌کان بوو کاتی‌ک جو‌ره‌ها خه‌لک هاتنه‌ ناو با‌زنه‌ی ئیسلام و هه‌ندیکیان به‌ پیلانی دا‌رپ‌ژراو هاتبوونه‌ ناو ئیسلام بۆ ئه‌وه‌ی بی‌روبا‌وه‌ری موس‌لمانان تی‌ک به‌دن، و جه‌ده‌ل و کیشه‌مه‌کی‌ش به‌ تووندی سه‌ری هه‌ل‌دا به‌ تابه‌ت ده‌رباره‌ی (خه‌لقی قورئان) و (قه‌زاو قه‌ده‌ر) و (سی‌فاتی ئیلاهی)... که مو‌عته‌زیله‌ و خه‌وا ریجه‌کان ئه‌مه‌یان ورو‌ژاند و خه‌ریک بوو ئومه‌مه‌تی ئیسلام به‌ره‌و هه‌ل‌دی‌ریکی تر سناک به‌رن، و ئهم شه‌پۆله‌ فیکریه‌ تر سناکه‌ ما‌وه‌ی سه‌ده‌یه‌کی خایاند تا‌وه‌کو ده‌رچوونی پی‌شه‌وا (أبو الحسن الأشعري) / ۲۶۰- ۳۲۴ هه‌جری / که به‌ به‌لگه‌ی (نه‌ق‌لی و عه‌ق‌لی) بۆ‌چوونه‌کانی مو‌عته‌زیله‌ی

هه‌لوه‌شاندوهه، هه‌روه‌ها (أبو منصورى ماترىدى) / ٣٣٣ كۆچى / كه له‌سه‌ر بى‌روباوه‌رى ئه‌هلى سوننه و جه‌ماعه بوون و عه‌قائىدى ئىسلاميان به‌جوانى روون كرده‌وه‌و ئوممه‌تى ئىسلاميان رزگار كرد له‌ فیتنه‌ى ئیعتزال و خه‌وارىج. پاشان چه‌ندىن زانایانى پایه‌به‌رز له‌م مه‌یدانه‌دا هاتنه‌ پێش بو‌ چه‌سپاندنى عه‌قائىدى ئىسلام و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ى بو‌چوونه هه‌له‌كان وه‌ك: (ئىمامى غه‌زالى ٥٠٥ ك) و (ئىمام فخرالدين الرازى ٦٠٦ ك) و (ئىمام الحرمین الجوينى ٤٧٨ ك) كه ئه‌مانه گشتیان له‌سه‌ر بى‌روپراى ئه‌هلى سوننه و جه‌ماعه بوون و زانستى (كه‌لام) له‌سه‌ر ده‌ستى ئه‌وان زۆر گه‌شه‌ى كرد.

ئهم زانسته پى‌ويستى به‌ وشيارى ته‌واو و شاره‌زايى قوول هه‌يه و خویندنه‌وه‌و كار له‌سه‌ر كردنى ئاسان نیه، ده‌بى له‌سه‌رچاوه باوه‌رپێکراوه‌كان وه‌رگيرئ و له‌و په‌رتوكانه بخویندرئ كه جیگای متمانه‌ى ئوممه‌تى ئىسلامن بو‌ ئه‌وه‌ى تووشى هه‌له نه‌بین و له‌ رپى ئه‌هلى سوننه و جه‌ماعه لانه‌ده‌ین.

یه‌كێك له‌م په‌رتوکه سه‌رده‌میانیه‌ى كه له‌ زانکۆکانى عیراق ده‌خویندرئ په‌رتوکی (أصول الدين الإسلامی)یه كه به‌شى‌وازیكى زانستى و ئه‌گادیمى و به‌ زمانىكى سه‌رده‌میان هه‌م بابه‌ته‌ى تیدا روون كراوه‌ته‌وه‌- خودا جه‌زای نووسه‌رانى بداته‌وه‌ -، و بى‌ بای عه‌زى‌زمان كاكه (زى‌بار) هه‌لساوه به‌ وه‌رگيرانى بو‌ زمانى كوردى - خودا جه‌زای ئه‌ویش بداته‌وه‌و ته‌وفىقى بدا بو‌ زیاتر خزمه‌ت كردن به‌ ئىسلام و موسلمانان.

بى گومان ئهم كار هه‌روه‌ه پى‌رۆزه سودى به‌رچاوى ده‌بى بو‌ قوتابیان و خویندنه‌واران به‌گشتى كه ئاره‌زووى شاره‌زابوونیان هه‌بى بو‌ تىگه‌یه‌شتن له‌ عه‌قائىدى ئىسلامى پى‌رۆز.

وصلی الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

د. ماح ملا محمد به‌رزى‌وه‌یى

رهمه‌زان / ١٤٣٣

پیش‌نووس

راستیەك هه‌یه دهمه‌وێت بیخه‌مه‌روو ئه‌ویش ئه‌وه‌یه هه‌ر كاتیك باس و خواس هاته سه‌ر ئه‌و په‌رتوكانه‌ی كه له زمانیه‌وه بۆ زمانیه‌ی دیکه وەرگیردران خوینەر راسته‌وخۆ له په‌رتوکه وەرگیردراده‌که دوور ده‌که‌وێته‌وه به‌هۆی خراپی هه‌ندیك له برا وەرگیره‌کانمان که به‌داخه‌وه ده‌لێم به‌بێ ئه‌وه‌ی شاره‌زایی و پسپۆریان له بواری وەرگیراندا هه‌بی‌ت خۆ ده‌به‌ر ئه‌و کاره سه‌خته راده‌که‌ن و سه‌رو گوێی لی ده‌ق‌رتین و خوینەر له‌خۆیان ده‌تۆرین. من خۆم یه‌کیك بووم له‌و خوینەرانه‌ی که له‌گه‌ڵ په‌رتوکه وەرگیردراده‌کاندا ته‌نیا به‌روانین و ته‌ماشاکردنیانه‌وه شه‌که‌ت و ماندوو ببووم، بۆیه ده‌خوام رایبگه‌یه‌نم و بلێم به‌تۆی خوینهری ئازیز که وەرگیري ئه‌م په‌رتوکه (بنه‌ماکانی نایینی ئیسلام) برای هی‌ژام (زێبار عزیزخان) وی‌رای ده‌ست خۆشی کردنم بۆ ئه‌و کاره ده‌گه‌من و ناوازه‌یه‌ی خوازیارم کاره‌کانی به‌ برشتر بن و شایه‌نی باسه که ناوبراو هونه‌ریکی تایبه‌ت به‌ خۆی گرتۆته‌به‌ر بۆ وەرگیران، به‌دلتیاییه‌وه خوینەر هه‌ست به‌ شه‌که‌تی و بێ زاری ناکات له‌ کاتی خویندنه‌وه‌یاندا نه‌ك هه‌ر هه‌ست به‌ شه‌که‌تی و بێ زاری ناکات به‌لکو تام و چێژیکی له‌ راده به‌ده‌ر له وەرگیراده‌که وەرده‌گری‌ت خودا پاداشتی به‌خیر بداته‌وه.

ئه‌وه‌نده به‌ وردی و دانایی و سه‌لیقه‌وه کاری وەرگیردراده‌که‌ی کردووه بۆ دانیشه‌وه ئه‌گه‌رچی وەرگیران هونه‌ریکی گه‌لیك سه‌خته نه‌خاسمه‌ نوسراوه‌که له مه‌ر بیروباوه‌رو ئه‌و گرێ کوێره‌ ده‌رونیانه‌ بدوێت که سه‌له‌های سه‌له هه‌ر دوو ته‌وژمی ئیمان و عه‌قیده و کوفرو بێ باوه‌ری ده‌به‌ریه‌ك راجوون و هه‌ر یه‌که‌یان بنیاتانی بینای خۆیان له‌ دژی یه‌کتر فراوان و گه‌وره ده‌که‌ن ته‌نانه‌ت کێشه‌ی ئیمان و عه‌قیده و کوفرو بێ باوه‌ری هه‌موو جیهانی ته‌نیوه‌و ته‌واوی ته‌کنه‌لۆژیای وزه‌ی خه‌لکیان له‌ پیناویدا خسته‌وته‌گه‌ر، بۆ یه‌ك لاکردنه‌وه‌ی گومان و دوودلی له‌لایه‌ك و ره‌ش کردنه‌وه‌ی یه‌کتریان له‌لایه‌کی دیکه‌وه له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌مانه‌ی رابرا وەرگیر توانیویه‌تی به‌پینووسی خۆی بیري خوینەر بشله‌ژینێت و په‌رش و بلاو ئالۆزی بکات له‌ میانه‌ی خویندنه‌وه‌و تیکه‌ل‌بوونی له‌ نیو فیکرو ویست و خواست خه‌یالی

نوسه‌ردا، خوینەر له یادو بیرودیدا نامینیت ئاخۆ ئەم پەرتوگەى له بەردەمیدایه وەرگیر له زمانیکه‌وه بۆ زمانیکى دیکه وەرگیراوه که به‌وشیوه دانسقهیه له‌گه‌ڵ هه‌ست و نه‌ستیدا تیکه‌ڵ بووه یان خۆى ئەم پەرتووگەى نووسیه‌وه کارى وەرگیرانى نه‌کردووه، ئەمه وێرای به‌کارهێنانى زمانیکى پاراوو سوک و ئاسان و ڕوون و ڕه‌وان و ئاشکرا که ده‌بیته جیگه‌ى ڕه‌زامه‌ندى خوینهرانى.

دیاره کارى وەرگیرانیش پێویستى به‌ زمانیکى ڕوون و ڕه‌وانه که گوزارشت له بۆچوونه‌کانى نووسه‌رى پەرتوگه وەرگیراوه‌که بکات به‌بێ شیواندن و تیکدان و تیک گیران و گۆڕینی ئەسلى مه‌به‌ست که وەرگیر خۆشه‌ختانه به‌ ئەمانه‌تى عیلمیه‌وه ته‌واوى ئەو بنه‌مایانه‌ى ڕه‌چاوکردوون دوابه‌دواى به‌سه‌رداچوونه‌وه (المراجعة) و خویندنه‌وه‌ى وەرگیردراوه‌که به‌ فه‌خره‌وه به‌ براى وەرگیرم ڕاگه‌ياند به‌ ئەندازه‌یه‌ك هه‌ول و ماندوبوون و شه‌ونخونیت کردووه و مافى ته‌واوت به‌ وەرگیراوه‌که داوه ده‌توانم بڵێم ئەگەر له‌مه‌ودوا به‌ گریمانه (بشمريت) هیوادارم خوا ده‌ست به‌ ته‌مه‌نیه‌وه بگريت بۆ زیاتر خزمه‌تکردن به‌ فه‌ره‌هنگ و کلتورو که‌له‌پورى ئیسلامى، وێژدانت ئاسوده بیٔ و په‌رۆش مه‌به‌ هیچ نه‌بیٔ ئەم شاکاره وەرگیردراوه‌ت له‌ دواى فه‌وتى خۆى جێ هێشتووه، به‌ حوکمى نزیکیم له‌ وەرگیره‌وه له‌ ڕیگه‌ى خویندنه‌وه‌و مو‌تالاکردنى سه‌رجه‌م وەرگیردراوه‌کانى (بانگخاوه‌و پێغه‌مبه‌ر نییه، ته‌وژمى فیکرى سیاسى وه‌هابى، بنه‌ماکانى ئایینی ئیسلام، بیروباوه‌رى ئیسلامى و مه‌زه‌به‌ه‌کانى، گه‌شه‌سەندنى فیکرى سیاسى شیعه له‌ ڕاویژه‌وه بۆ ویلايه‌ت فه‌قیه) هه‌ستى ئەوهم بۆ دروست بووه که به‌ قه‌ناعه‌ته‌وه ده‌لێم: هه‌روه‌ك بڵێی خواى گه‌وره ناوبراوى ته‌نیا بۆ کارى وەرگیران خولقاندووه، به‌ هیواى ته‌مه‌ن درێژى و له‌ش ساغى و کۆلنه‌دان، ئیتر هه‌ر سه‌كه‌وتوو بیت له‌ کاره‌كانتدا.

په‌قیب ره‌سول ڕوستایى

پیش نویژو وتارخوین - سۆران

٢٠١٢/٧/٨

پېشه‌کی وەرگير

سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواپەیی که زاناپە، دەسەڵاتداری زالی داناپە، هەربووی بۆ سەرەتایە، نەبوون بۆ ئەو ئەستەمە، بۆ کۆتای خاوەن تواناپە، کات بەسەریدا ناپە، درودو سلاو وەک پێژنەیی بارانی بەهار بپێژێ بەسەر گیانی ئەو پېغەمبەرەیی که فەوتینەری ناحەقە، پۆشکەرەوێ پراستپە بە بەلگەیی ئاشکراو پوون.

پاشان!

کاتێک مەرۆف لە دایک دەپێت و یەکمەم هەنگاو دەنێت بۆ ناو بازنەیی ژیاانی دونیا، ئەوا لەسەرەتای چاو هەڵینانی بە رووخسارو دیاردەکان چەندین پرسیار لەگەڵ ئەمەدا لە دایک دەبن، ئەم پرسیارانە شتیکی سروشتین که بەخوارسکی لە دەروون و فیتزەتی مەرۆفدا جیگیر کراون، مەرۆف هەر لە بچوکترین شت تا گەورەترینیان نیشانەیی پرسیارێ لەسەر دادەنێت، گرنگترین پرسیاریش لەناو ئەو کۆمەڵە پرسیارەدا ئەوویە لە کوێ هاتووم؟ بۆچی هاتووم؟ بۆ کوێ دەچم؟ کۆ منی بەدیھیناوە؟ ...تاد، بەلێ ئەم پرسیارانە گرنگ و گەورەن بە ئەندازەیی ئەو شتانەیی پرسیاران لەبارەوێ کراوە، پرسیار لەبارەیی مەرۆف خۆی کراوە، پرسیارێکی گرنگە، چونکە مەرۆف خۆی مەتەلێکە و جیھانیکی بچوک کراویە، پرسیار لەبارەیی بەدیھینەر کراوە؟.

هەر پرسیارێک وەلامێکی دەست دەکەوێت چ راست یان هەڵە، جاری واش هەبوە پرسیارەکە بەبۆ وەلام ماوەتەووە. وەلامەکانیش دەگۆرێن بە هۆی جیاوازی عەقل و ژینگە و توانای مەرۆفەکان، بۆیە هەر یەکەو بە ئاوازی ئەبارەیی ئەو شتانە دەپویند! تا وای لێھات زۆرێک لە مەرۆف هەر لە گێژاوی گومراپیدا خول دەخۆنەووە بوونەتە دەنگێکی جیاوازی نامۆ لە ناو سەدای بوون و شانۆی ژیان!

بەهۆی کاریگەر بوونی عەقلی مەرۆف بە دەورووبەر و هەست و ئارەزووەکان و

سنوردارییه که ی، عه قل نهیتوانی ئه و رۆله ی خو ی بگپریت که بو ی دیاریکرا بو، بو یه خوا ی گه و ره په یام و په یامبه رانی (سه لامیان لئ بیت) نارد بو ئه وه ی مرؤفایه تی پیناسه ی خو ی بزانی ت، پینگه که ی دیاری بکری ت، له هاوکی شه ی ژیان و ئه رک و مافه کانی روون بکری نه وه.

پیغه مبه ران (سه لامیان لئ بیت) به ئاره قه و خوین و رۆح و جهسته یان تیکۆشان له پیناو گه یاندنی په یامی ئاسمانی که پاسپارده ی خوا یی بوون بو مرؤقه کان و راسته پیکردنیانه بو سه رفرازی دین و دونیا و دواړو ژ.

خوا ی گه و ره به فزل و به خشخشی خو ی دوا یین پیغه مبه ر هاوړی له گهل دوا یین په یامی ره وانه کرد بو مرؤفایه تی، تا ئه و کو تا په یامه ببیته ده ستوری هه می شه یی بو گوزهران و کلیلی نه نییه کانی ژیان و تاکه پینگه ی به خته ودری و خوشگوزهرانی، به هاتنی ئه و پیغه مبه ره (صلوات علیهم) جیهان هه نگاوی نا به ره و قوناغیکی نو پوه و مرؤفایه تی دووباره شادبو ووه به نووری پیغه مبه رایه تی.

به ئی ئه م پیغه مبه ره (صلوات علیهم) پایه به رزو موباره که خاوه نی په یامیکی کورت ماوه دیاریکراو بو کات و شوین و گهلکی پی نه بوو، به لکو هه لگری مه شخه ئیک بوو که جیهانی رووناک کرده وه، له ژپر چه تری په یامه که ی هه موو چین وتویژو نه ته وه و هوزیک له هه ر سه رده می ک له سه رده مه کان کۆده بنه وه و جیگایان ده بیته وه، هه ر که سی ک چه نده برینی گومانه کانی قول بن و نه خوشی بی باوهری سه خت بیت ئه و ده توانی ت چاره سه ری ته واوی ده ست بکه ویت له تیمارگه ی ئه و پیغه مبه ره نازداره (صلوات علیهم).

ئه م په یامه ی پیغه مبه ر (صلوات علیهم) کانیاوی که به لام جیاواز له کانیاوه کانی تر، که خه لکی نه ک به خواردنه وه لی تی تیر ده بن، ته نانه ت له که ناریشدا ئارام و دل دامه زرا و ده بن، هیچ که س لی پاشگه ز نه بو ته وه، که تامی ئاوی ئه و کانیاوه ی نو شی بیت، هیچ که س تامی ئه و کانیاوه ی نه کردوه، که لی پاشگه ز بوو بیته وه.

ئه م په یامه گرنگی زوری داوه به هه موو بواره کانی ژیان به تابه ت لایه نی بیروباوه رو عه فیده، چونکه ئه م لایه نه بناغه و ره گ و ریشه ی که سایه تی تاک و

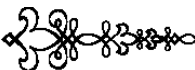
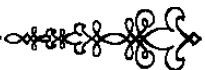
كۆمەلگەيە، زانايانى قوتابخانەى قورئان گرنگىيەكى زۆريان داوۋە بەم لايەنە ۋەك ئەركىكى ئايىنى سەرشانىيان، ئەم كىتەبەش ھەۋلىكە لەو ھەۋلانىە كە ھەمىشە و نەپراۋەيە بۇ ۋوون كىرەنەۋەى راستىيەكانى بىرۋاۋەر. لەبەر ئەۋە بەندەى ھەژارو بى ھىزو لاۋاز ھەلسا بە بەكوردى كىردى تا بىتوانىت بەم كارەى خىزمەتەك بە ئارەزوۋمەندانى پىشكەش بىكات و بىتە مایەى دەۋلەمەند كىردى كىتەبەخانەى كوردى بە كىتەبى ناۋازەو دەگمەنى لەو جۆرە خوا پاداشتى (دانەرەن) بداتەۋەو بە بەھەشتى پان و بەرىنيان شاد بىكات.

لە كۆتايىشدا بەپىۋىستى دەزانم كە سوپاسى ئەم بەرپىزانە بىكەم كە بەھەر شىۋەيەك لە شىۋەكان يارمەتەندام: (د.ملا مادح بەرزىۋەيى، م. انعام محمد طاهر، م. نىعمەت بازىد، م. ملا رقىب رەسول رۇستايى، ملا محمود) خۋاى گەۋرە پاداشتىيان بداتەۋە^(۱)، خۋاى گەۋرە ئەو كارەم بىكاتە تۈپشۈى دۋارۋۇزم.

زىيار عزىز خان

ســـــــــــــــــۇران

(۱) بۇ رافەى ئايەتەكانى قورئانى پىرۋز سوۋدم بىنيۋە لە: خۇلاصەى تەفسىرى نامى، دانراۋى مەلا عبدالكرىمى مدرس. تەفسىرى ئاسان بۇ تىگەشىتنى قورئان، نووسىنى بورھان محمد امين. شاھەنى باسشە كە لە ۋەرگىرپانى دەقىكدا، سوۋدم لە سەرچاۋەيەك ۋەرگىرتىت بە ھەر ناۋنىشانىكى بوو بىت نامازم بۇ سەرچاۋەو ژىدەرەكە كىردوۋە. لە كاتى نووسىنى سەرچاۋەكانى پەراۋىزدا راستەۋخۇ ژمارەى بەرگ و لاپەرەكەم نووسىۋە. (ۋەرگىر).

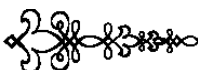
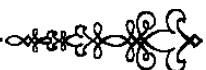
دابەش کردنی کارەکان لە نیوان هەردوو نووسەرەکه

د. رشیدی علیان (ئەمانە ی خوارەوی نویسیوە :

- ۱- بەشی یەكەم : چەند توێژینەوویەکی رێخۆشکەر.
- ۲- ئە بەشی سییەم ئەمانە ی نووسیوە :
- دەروازە ی یەكەم : عەقڵی مەزەن و پێویستی بە رێنمایی پێغەمبەراییەتی.
- دەروازە ی دووهم : مشتومڕ لەگەڵ ئەوانە ی نەگۆی لە پێغەمبەراییەتی دەکەن.

د. قحطان عبدالرحمن الدوری (ئەمانە ی خوارەوی نویسیوە :

- ۱- بەشی دووهم : خواناسی (ئیلاهیات).
- ۲- ئە بەشی سییەم ئەمانە ی نووسیوە :
- دەروازە ی سییەم : پێغەمبەراییەتی بەشیوەیەکی گشتی (النبوة العامة).
- دەروازە ی چوارەم : پێغەمبەراییەتی بەشیوەیەکی تایبەتی (النبوة الخاصة).
- ۳- بەشی چوارەم : رۆژی دوا یی (الیوم الآخرة).

بە ناوی خۆی بەخشندەى مېھربان

پیشەكس چاپى چوارەم

چاپى سېيەمى ئەم كەتیبە وەك پەیرەو (منهج) پەسەند کراوە، که له بابەتى بیروباوەرو عەقائیدی ئیسلامی دا دەخوینریت له زانکۆکانی عێراقدا ئەوا له بەردەستدا نەما.

بۆ دابین کردنی پێداویستی قوتابیه‌کانمان، ئەم چاپە که هەلەکانی راست کراوەتەووە بزارکراوە دەپخەینە بەردەست، بە پێی پلانی وەزارەتی خویندنی بال‌او توێژینه‌وێ زانستی له پیشخستنی کەتیبە پەیرەوی (منهجي) یەکان.

ئەمەش دوای گۆچی دوایی هاوێڵم (مامۆستا د. رشدى عليان) که له ئیوارەى يەك شەممە (٣) ی مانگی ڕەمەزانی (١٤٠٩) بەرامبەر (٩) ی نیسانی (١٩٨٩) چوووە بەر ڕەحمەت و بەزەیی خۆی گەورە، که بەراستی باشتەین برا و دراوسێ و هاوێڵم بوو، خۆی گەورە بە ڕەحمەت و بەزەییەکی زۆر دایگریت و نیشته‌جیی بکات له بەهەشتە پان و بەرینه‌کەى، بەراستی هەر ئەو بیسەر و وەڵامگۆی دوعايە.

د. فحطان عبدالرحمن الدوري

مامۆستا له کۆلیژی شەریعە - زانکۆی بەغداد

١٤١١ ک - ١٩٩٠ ز

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

پیشه کی چاپی سییه م

پاش ئه وهی لیژنهکانی زانستی له زانکۆکانی وڵات ئه وه کتابه ی ناساند وهك پهیره و (منهج)ی خویندن له بابتهی عهقائیدی ئیسلامی و وهزارتهی خویندنی بالا، تووژینه وهی زانستی کردیه موڵکی خۆی ئه واه چاپی یه کهم و دووهمی ئه م کتیبه نه ما و بهردهست نه کهوت.

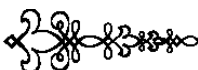
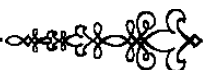
به پشت بهستن به پلانی وهزارهت له دانانی کتیبی پهیره و (منهج)ی و پیشخستنی، ئه واه کتیبه ی خۆمان دهخهینه بهردهست به بزارکراوی و زیادکراوی بهشیوهیهك ئه و چه مکهانه له خۆ بگریت که دانی پیدانراوه بۆ ئه وهی بخوینریت له و بابته.

داوا له خوی پایه بهرز دهکهین که ئه و کاره مان بکاته جیگای پهمانهندی خۆی، قوتابیانی خۆشه ووست و خوینه رانی به پڕیز سودی لی ببینن، به راستی پهروهردگار بیسه ری نزاو دوعایه.

سوپاس و ستایش بۆ پهروهردگاری جیهانیان.

نووسه ران

١٤٠٦هـ - ١٩٨٦ز

بە ناوی خۆی بەخشندەى مېھرەبان

پیشەكس چاپس دووهم

پاش ئەوھى لیژنەكانى زانستى تايبەت بە بابەتى عەقائیدی ئیسلامى لە زانكۆكانى وڵات، كاتێك لیژنەى پەپرەوھەكان (منھاج)ى فێركردن لە وەزارەتى خویندنى بالائو توێژینەوھى زانستى وەك كتیبى پەپرەو (منھج)ى ناساند و كوردیە موئكى خۆى، ئەوا پاش چەند مانگیكى كەم چاپى یەكەمى ئەم كتیبە نەما و بەردەست نەكەوت.

ئیمەش ئەو كتیبە دەخەینەرۆو بۆ چاپى دووهم بە بژاركرای و زیادكرای. داوامان وایە لە خۆى بەخشندە و بالادەست و خاوەن شكۆ كە خوینەرى بەرپزى لى سوودمەند بكات، بەراستى خۆى گەورە بیسەر و نزا وەرگرە، لەسەرەتاو تەكۆتایی سوپاس بۆ پەرورەدگارى جیهانیان.

نووسەرەن

١٤٠١ ك - ١٩٨١ ز

بە ناوی خۆی بە خشنەوی میهرەبان

پێشەکی چاپی یەكەم

ماوەیەکی دوورو دیژەر جیهان شەپۆڵ ئەدات بە چەند بیروباوەری فرەو جیا جیا، قیژەو هاواریەتی بە چەند هەرزێکی مەملانیکیەری شەلەزاو، هەر یەك گومانی ئەو دەبات كە ئەو پێنمایی كراوەو لەسەرچاوەی حەقیقەت تێرناو بوو.

ئێمە موسلمانان بەم مەروفاوەیەتیە وێڵەبەزیمان دیته‌وه، كە هەواو ئارەزوو پالەنریەتی، مەملانیكان دەوریان داوەو لە كاتیكەووە بۆ كاتیکی تر بەرەو فەوتان كیشی ئەكەن، بەلام ئێمە دەمانەوئ ئیسلام مەروفاوەیەتی بنیات بنیته‌وه، چونكە هەر ئیسلامە كە دەيگەیه‌نیته‌وه سەربەزێ داواكراو (منشود) و ژيانى بەختەوەر، و پاکی دەكاتەووە لە پیسی رِق و كینە و خۆویستی و خۆپەسەندی (انانی) و گومرایی، خۆی پایەبەرز فەرموویەتی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷). واتە:

("ئەو محمد ﷺ") ئێمە تۆمان ڕەوانە نەكردوووە تەنها بۆ ئەو نەبیته‌وه كە ببیتە ڕەحمەت و بەرەكەت بۆ هەموو جیهانییەكان). ئەو بەزەیی و ڕەحمەتە لەو دەردەوشیته‌وه كە: باوەرپوون بەخۆی گەورە لەسەر گشت تاكێکی پێویست كەردوووە، تا باوەر پێنیت كە هەر خۆی گەورە خاوەن سامان و مۆلكە، ئەوێ مەروفاوەیەتی

ئەوا لە دەستی دەچیت. خۆی پایەبەرز فەرموویەتی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ۲۶). واتە: ("ئەو پێغەمبەر ﷺ") بلی: خۆیە تۆ

خاوەنی هەموو شتیکی، دەسەلات دەبەخشیت بەهەر كەسێك كە بتەویت و دەسەلات وەردەگرتەووە لە هەر كەسێك بتەویت هەر كەسێك بتەویت بالادەستی دەكەیت، هەر كەسێكیش بتەویت زەلیل و بێ دەسەلات و ژێر دەستی دەكەیت، هەرچی خێر هەیە هەر بەدەستی تۆیە، بێ گومان تۆ دەسەلاتداری بەسەر هەموو

شتیکدا).

تا باوه‌ر بېنیت که دواړوژ له‌ناو ناحیت و هەر دهمینیت، خوی پاک و بهرز
 فهرموویه‌تی: ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ (۱۷) ﴿الْأَعْلَىٰ: ۱۷. واته: (له کاتیکدا قیامه‌ت و
 به‌ده‌ست هینانی به‌هه‌شت چاک‌تره و به‌رده‌وامیشه). که خانه‌ی سزاو پاداشت و
 لی‌پرسینه‌وه‌یه، جا بویه پیویسته مروژ لی‌پېچینه‌وه بکات له‌گه‌ل خوی بهر له‌وه‌ی
 خوی گه‌وره لی‌پېچینه‌وه‌ی له‌گه‌ل بکات له‌سه‌ر کارو کرده‌وه‌ی پیشووی. خوی
 پایه‌به‌رز فهرموویه‌تی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾
 ﴿۱۱۵﴾ ﴿فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (۱۱۶) ﴿الْمُؤْمِنُونَ: ۱۱۵،
 ۱۱۶. واته: (نایا گومان‌تان واده‌برد که به‌راستی ئیمه ئیوه‌مان به‌بی مه‌به‌ست دروست
 کردووه و ئیوه بو‌لای ئیمه ناهینرینه‌وه؟! به‌رزو بلندی بو‌خوا، پاشای ره‌وی
 حق، هیچ خواجه‌ک نیه جگه‌له‌و زاته، خاوه‌نی عه‌رش‌ی شکو‌دارو به‌رزه).

ئه‌مه‌ش بو‌ئه‌وه‌یه تا کومه‌لگای پی‌بنیات بنیت و مرو‌فایه‌تی به‌و سیسته‌مه
 کامه‌ران بیت که قورنانی پی‌روژ هیناویه‌تی و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پروونی
 کرده‌وه. خوی پایه‌به‌رز فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾
 النساء: ۵۹. واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، فهرمان‌به‌ردارو گو‌پرایه‌لی خواو
 پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن). و خوی گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكُمْ إِلَّا خُلُودًا مِّمَّنْ قَدْ خَلَّاهُمْ مِنْ قَبْلُ مِنْكُمْ مُّشْرِكِينَ وَمَا أَنْتُمْ إِلَّا خُلُودٌ مِّمَّنْ قَدْ خَلَّاهُمْ مِنْ قَبْلُ مِنْكُمْ مُّشْرِكِينَ﴾
 ﴿الْحَشْرِ: ۷. واته: (ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) پی‌ی به‌خشیوون وه‌ری بگرن، هەر فهرمان‌یکی پیدان به‌گو‌یی بکه‌ن،
 قه‌ده‌غی هەر شتیکی لی‌کردن مه‌یکه‌ن، له‌خوا بترسن؛ چونکه به‌راستی خوا
 به‌تووندی تو‌له‌ده‌سینیت). ئا له‌و کاته‌دا که‌سایه‌تی ئیسلامی دروست ده‌بیت که به
 ه‌رزو بیروباوه‌رکه‌یه‌وه سه‌ربه‌خویه، نه‌زانی ئاو‌یته (الجهل المركب)ی جوله‌که و قین
 له‌دلان ئه‌وانه‌ی دوژمنی عه‌ره‌ب و ئیسلامن کاریگه‌ری خوی نابیت.

ئیمه که ئه‌و کتیبه‌ پێشکه‌ش به‌خو‌ینه‌ری به‌رپ‌ز ده‌که‌ین، مه‌به‌ستمانه که

شۈيۈنۈك بگرى لىو دەريا گەۋرەيە يىروبامۇ، تاكو بەشدار بىت لەگەل ئەو كىتابنە لىو گۆرەپانەدا دانراون كە يىروبامۇ ئىسلاميان خىستۇتەپروو، بەشۈمەيەكى سادە و نزيك لە ھۆش (دەن)، ئەمەش بە لەبەرچاۋگرتنى شىۋازى پوخت و پروو و ئاشكرا و خۆبەدوور گرتن لە راجىيە و چوونە ناو لق و پۇپەكان كە پىۋىستىمان پىي نىە و تەنھا يەك مەزھەبىشمان نەخىستۇتەپروو، بەلگە راي مەزھەبە جىيا جىياكانى ئىسلامىمان خىستۇتەپروو، تا لىكۆلەر پەيى ببات بە ھەقىقەتى راجىيەكە و تا بىزانىت كە ئەو راجىيە تەنھا لە بابەتە لاۋەكىەكان بوو، كە زۆر گرنگ نىن، مادام ھەموويان كۆكن لەسەر سى بىچىنەكانى ئىسلام كە باۋەربوونە بەخاۋ پىغەمبەر و رۆزى دوايى.

لەبەر ئەمە كىتەبەكەمان دابەش كىرد بۇ چوار بەش:-

بەشى يەكەم: بەشىكى رىخۇشكەرە. لە ميانە يەيدابوونى زانست و گەشەسەندى بنەماكان لەلايەن مەزھەبەكانمان خىستۇتەپروو.

بەشى دوۋەم: خواناسى (الەيات).

بەشى سىيەم: پىغەمبەرلەيتى.

بەشى چۈرەم: رۆزى دوايى.

ئومىدەۋارين كە ئەو كىتەبە بۇشايەك لە پەرتۈكخانە يەرەبى و ئىسلامى پىر بىكاتەۋە، داۋاكارىن لە خوا، بىمانپارىزىرت لە ھەلخلىسكان و دوورمان بگرىت زىادەپروو، رىنمايىمان بىكات بۇ رىگاي راست ... بەراستى ھەر خۇي ۋەلەمدەروەي دوعاكانمانە.

ئۈسەرەن

۱۳۹۷ك - ۱۹۲۷ز

به شی یه که م

لیکۆلینه وه یه به راییه کان

دهروازهی یه که م : ناساندنی زانستی بنه ماکانی ئایین
دهروازهی دووهم : میژووی زانستی بنه ماکانی ئایین
دهروازهی سییه م : بنه ماکانی ئایینی ئیسلام

دهروازهی یه کهم

ناساندنی زانستی بنه ماکانی نایین

سه ره تا (تههید):

ئیسلام کۆتا په یامی خواویه، ههر بۆیه بانگه وازیکی جیهانییه و نایینی که بۆ گشت خه لک، بۆ ئەم مه بهسته پروون کردنه وهی بنه ماکانی بیروباوهرو عه قیده و بنه ماکانی ره وشت و یاسادانان بۆ لایه نی کرداری له نه ستۆی خو ی گرتووه، که نه مانه ش ده بنه هو ی ریکه خستنی ژیا نی خودی مرو ف و په یوه ندی له گه ل په روه ردگار و په یوه ندی له گه ل خانه واده و ئه رک و مافه کانی به رام بهر ئه و کۆمه لگایه ی که تیایدا ده ژی... تا هه ست بکات به حه سانه وه ئارامی له ژیا نیدا و دلتیا ش بی ت له ئاکام و سه ره نجامه که ی له دوای مردنی.

ئه وه ی په یامی نایینی ئیسلام بیه کنی ت ده بینیت سی به شی سه ره کی له خو گرتووه:

۱- بنه ما ره وشتیه کان (المباديء الخلقية).

۲- هو کهم کرداریه کان (الأحكام العملية).

۳- بنه ما بیروباوهریه کان (الأصول الاعتقادية).

بنه ما ره وشتیه کان: ئه و ره وشتانه له خو ده گری ت که پیویسته مرو ف له خویدا بی نی ته دی و خو ی پی برا زینی ته وه که ده بنه هو ی ئه وه ی کاری چاکه و خیری لی بکه وی ته وه، وه ک: ده ستپاکی و داد په روه ری و چاکه کاری و خو به کهم زانی و یار مه تی پیش که ش کردن، و لی خو ش بوون و چاو پوشین، و خو شو یستن و تیکه لاو بوون... .

ئامانجی ئەم بنه مایانه ش بریتیه له بلا و کردنه وه ی چاکه کاری و ریز و دوور که و تنه وه له خراپه کاری و په ستی و کار کردن له پیناو هینانه کایه ی

كۆمەلگايەكى مەۋىيە نەمۇنەيى ۋاقىيە.

ئەو زانستەي كە ۋونكرندنەۋى ئەو بنەما رەۋشتيانە لە خۇ دەگرىت برىتيە لە زانستى رەۋشت (الخالق) و تەۋەۋف.

حۆكەمە كەردارىيەكان: بابەتى ئەم لايەنەش ھەموو ئەو كەردارانە لەخۇ دەگرىت كە مەۋف دەيانكات چ پەرستش بىت ۋەك: نۆيژ و جىھاد .. ھتە يان مامەلە ۋەك: كەرىن و فرۇشتن و ئەۋەي پەيۋەستە بە تاۋانەكان.

ئامانجى ئەمەش برىتيەلە: رېكخستنى كارۋبارەكانى كۆمەلگاي مەۋىيە لە ھەر شت كە زيانى مەۋف پېۋىستى پېيەتى لە گشت كات و شوپنىكدا.

ئەو زانستەي كە ئەركى ۋونكرندنەۋى ئەو ياسا (أحكامنا) لە خۇ دەگرىت برىتيەلە: زانستى شەرىعەت و ئەحكام يان زانستى فىقھ.

بنەما بىرۋبارەپىيەكان: بابەتى ئەم لايەنەش زانراۋە چەسپاندنى بىرۋبارەپى ئايىنيەكە پەيۋەستە بە خواۋ سىفات و كەردارەكانى و ئەۋەي لەۋەۋە سەرچاۋە دەگرىت ھەرۋەھا دەروازەكانى پېغەمبەرايەتى و دۋارۋژىش ... لەخۇ دەگرىت.

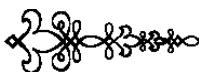
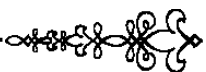
ئامانجى برىتيەلە: چەسپاندنى بىرۋبارەپى ئايىنى بە بەلگە دىنئىكەرۋەۋە يەقىنى و گومان ھەلنەگرەكانى و رېنمايى كەردنى دىنداران بە ۋونكرندنەۋى بەلگە بۇيان و پابەندكەردنى بى باۋەرەن بە بەرپاكەردنى بەلگە لەسەريان و پاراستنى بنچىنەكانى ئايىن نەۋەك گومانەكانى بى باۋەرەن جى پى لەق بىكەن.

ئەو زانستەي كە لە بنەما بىرۋبارەپىيەكاندەكۆلئىتەۋە برىتيەلە- زانستى بنەماكانى ئايىن (أصول الدين).

۱- ناۋەكانى ئەم زانستە و ھۆيەكانى:-

ئەو زانستەي كە لە بىرۋبارەپى ئايىنيەكان دەكۆلئىتەۋە بەچەند ناۋىك ناۋنراۋە:-
أ- الفقه الأكبر: ئىمامى ئەبۇحەنىفە ئەو ناۋەي لىناۋە بۇدانناۋە لە كىتەبەكەي خۇيد (الفقه الاكبر)^(۱) باسى كەردۋە كە: (تىگەيشتن لە ئايىن چاكترە لە تىگەيشتن

(۱) كىتەبىكى بچۈكە، چەند شەۋفەيەكى بۇ كراۋە چەند جارىك چاپ كراۋە.

لە زانست، چونکە تیگەشتن لە ئایین بنچینه (اصل)ە، و تیگەشتن لە زانست لق (فرع)ە، و پلە و پایە ی بنچینه بەسەر لق و پۆدا شتیکی زانراوە.

ب- زانستی تیرپامان و بەلگە هیئانەووە (علم النظر و الاستدلال): بۆیە ئەو ناوەی لێنراوە، چونکە پشت دەبەستێت بە پەڕپەری تیرپوانینی هزری، و بەلگە هیئانەووەی عەقڵی وەک ھۆیک بۆ سەلماندنی ئەو بنەمایانەی بیروباوەڕ بە دەقە ئایینیەکان دەسەلمێنرێن بەکارھێناوە.

پ- زانستی خوا بەیە کزانین (التوحید) و سیفات (الصفات): بۆیە بەو ناوە ناوبانگی دەرکردوو، چونکە ئەمانە ناودارترین بەشەکانیەتی، تەنانەت بابەتی خوا بەیە کزانین و سیفاتی خوایی گرنگترین و ترسناکترین دەرۆزەو بابەتن.

ت- زانستی بیروباوەڕ: بۆیە بەو ناوە ناوێراوە، چونکە ھەڵدەستێت بە لیکۆلینەووە لە عەقیدەو بیروباوەڕی ئایینی، و سەلماندنی بە بەلگە یەقینی و گومان ھەلنەگر، و بەرگری کردن لە بەرامبەر عەقیدە و ھزرە دژەکانی.

ج- زانستی کەلام: بەھۆی چەند ھۆیکەو بەو ناوە ناوبانگی دەرکردوو و گرنگترینیان ئەمانە^(۱):

۱- گرنگترین بابەت کە راجیایی لیکەوتەووە و مشتومڕی زۆری لەسەری بوو لە چەرخی یەکەم بریتی بوو لە بابەتی (کەلامی خوا) ئایا ھەربوو (ئەزەلی) یە و پەيوەستە بەزاتی خۆی گەورەو یاخود بەدیھینراو و دروستکراو؟ بۆیە ئەو زانستە ناوێرا بە گرنگترین بابەت لەناو بابەتەکانی.

۲- یاخود بەھۆی لیکۆلینەووەو گەفتوگۆ لە نێوان ھەر دوولای وتوێژکار دەستەبەر دەبێت، بەلام جگە لەمە لەوانە یە بە پامان و خویندەنەووەی کتیب بەدەست بێت.

۳- لەوانە یە راسترین ھۆکار ئەو دەبێت کە زانیانی کەلام دواو لەو شتە ی کە

(۱) سەیری ئەم سەرچاوانە بکە: التفاتانی/ شرح العقائد النسفية، ۱۴، ۱۵. و المواقف و شرحه.

للسيد شريف ۱۶. و مصطفى عبدالرزاق/ تمهيد لتاريخ الفلسفة الاسلامية ۲۶۷. و عبدالرحمن

البدوي/ مذاهب الاسلاميين ۱/ ۲۸.

پیشینان له هاوه‌لان (صحابه) و شوینکه‌وتووان (تابعین) له ئاستیدا بێ دهنگ بوونه. دواون دزی بێ دهنگییه، و موته‌که‌لیمه‌کان له باب‌ه‌تانیک دهدوان که پێویست بوو لێی بێ دهنگ بن وه‌ک لاسایی کردنه‌وه‌ی پیشینانی ئایین که به ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر که‌م نه‌بێت ئه‌وا نه‌چوونه‌ته قولاویی باب‌ه‌ته بیرباوه‌رییه‌کان.

و- بنه‌ماکانی ئایین (أصول الدین): بۆیه به‌وناوه ناوئراوه، چونکه بنچینه‌ی زانیارییه‌کانی ئایینه و ئه‌و زانیاریانه له‌سه‌ری بنیاد دهن‌رێن، و له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌رکی ڕوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و شتانه له ئه‌ستۆ ده‌گرێت که له بنه‌ماکانی ئایین و بنچینه‌کانیه‌تی که به‌نه‌بوونی باوه‌ڕ دانامه‌زری‌ت. له به‌رامبه‌ر زانستی (فیقه) که هه‌لده‌ستێت به ڕوونکردنه‌وه‌ی لایه‌نه ناسه‌ره‌کی (فروع) یه کردارییه‌کانی ئایین، و له‌به‌رامبه‌ر زانستی ڕه‌وشت و ته‌سه‌ه‌وف که گرنگی ده‌دات به لایه‌نی ڕه‌وشت له‌سه‌ر بنچینه‌ی چێژی ڕۆحی و وێژدانی ده‌روونی و دل.

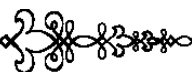
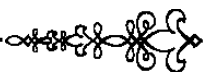
بۆیه ئه‌و ناوه‌مان هه‌لبژارد و کردمانه ناوئیشانی ئه‌م کتێبه، ئاماژمان جه‌خت کردنه‌وه‌یه له لیکۆلینه‌وه‌ی بنه‌ماکانی ئایین، نه‌ک لیکۆلینه‌وه‌ له بنه‌ما مه‌زه‌به‌یه‌کان، و باب‌ه‌ته لاوه‌کیه‌کان چ تیۆری بن یان کرداری.

٢- پێناسه‌ی زانستی بنه‌ماکانی ئایین:-

به‌و پێیه‌ی که وشه‌یه‌کی لیک‌دراوی پال یه‌که، که وشه‌ی بنه‌ماکان (أصول) خراوه‌ پال‌ه (مضاف)، و وشه‌ی ئایین (الدین) پال‌ی دراوه‌ته پال‌ی (مضاف الیه)، ئه‌مه‌ش به‌وه‌ ده‌بێت هه‌ر وشه‌یه‌ک به‌ته‌نیا پێناسه‌ بکری‌ن (له ڕووی زمان) و دوو‌ه جار پێناسه‌ی بکه‌ین به‌وه‌ی ناوی‌که به‌کار‌دێت بۆ زانستی‌کی تایبه‌ت له زانسته‌کانی ئایین (له‌ڕووی زاراوه).

بنه‌ماکان (أصول):-

کۆیه، تاکه‌که‌ی بریتیه‌له بنه‌ما (أصل) مانا زمانه‌وانییه‌که‌ی بریتیه له‌وه‌ی که جگه‌له‌خۆی شتی‌کی دیکه‌ی له‌سه‌ری بنیاد دهن‌رێت. جا ئه‌و بنیادانه چ به‌رجه‌سته بێت، وه‌ک: ئه‌و بناغه‌یه‌ی خانوی له‌سه‌ر دروست ده‌کرێت یاخود بنیاتنا‌نه‌که‌ عه‌ق‌لی بێت، وه‌ک: بنیاتنانی حوکه‌م لاوه‌کی و به‌شییه‌کان (فرعیات و جزئیات) له‌سه‌ر ڕێسا

(قواعد) ه‌گشتیه‌کان. زانایان ده‌ستکاری وشه‌ی بنه‌ما (أصل) یان کردووه و له‌مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی که‌ئامازده‌کانی حه‌قیقین به‌کاریان هیناوه‌بو چه‌ند مانیه‌کی خوازراو (مجازی) مه‌جازی به‌کاریان هینانه‌وه. گ‌رنگ‌ترین^(۱):

وه‌ک: ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ر لق (فرع)، رپسا (القاعدة)، به‌لگه (الدلیل)، په‌سندترین راو بو‌چوون (الراجح من الأمور) به‌کار هاتووه.

وشه‌ی بنه‌ما (أصل) له‌و زانسته‌دا به‌مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی به‌کار دی‌ت، واته: ئه‌وه‌ی که‌جگه‌له‌خو‌ی له‌سه‌ری بنیات‌ده‌نری، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌به‌شه‌کانی تری نایینی له‌سه‌ر بنیات‌ده‌نری.

دروستیشه به‌مانا خوازراو (مجازی) یه‌که‌ی یه‌که‌م به‌کار بی‌ت، واته: ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ری لق (فرع) ه. چونکه بنه‌ما (أصل) له‌به‌رامبه‌ر زانسته‌کانی تری شه‌ریعه‌ته. به‌مانای خوازراو (مجازی) دووه‌میش به‌کار دی‌ت، واته: ئه‌و بنچینه‌یه‌ی که‌جگه‌له‌خو‌ی له‌سه‌ری بنیات‌ده‌نری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جگه‌له‌بنه‌ماکانی نایینی له‌سه‌ر بنیات‌ده‌نری‌ت.

نایین (الدین): -

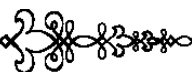
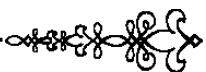
ناویکی گشتیه له‌زمانه‌وانیدا بو‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌خوای پی ده‌په‌رستری‌ت، هه‌روه‌ک بو‌چه‌ند مانیه‌کی جیا جیاش به‌کار دی‌ت، وه‌ک: گوپ‌رایه‌لی و ملکه‌چی و ته‌سلیم بوون، و به‌مانای بال‌آده‌ستی و سامان و ده‌سه‌لات‌داری، و سزاو پاداشت، و نه‌ریت و عاده‌ت و دادوهری (القضاء) و مه‌زه‌هب و میلله‌ت و به‌رنامه (شه‌ریعه‌ت) یش به‌کار دی‌ت^(۲).

ده‌کرئ ئه‌و مانا جیا‌پانه‌ی وشه‌ی نایین بگه‌رپ‌نری‌نه‌وه بو‌سه‌ر سی‌واتا که‌نزیک و

(۱) سه‌یری ئه‌م سه‌رچاوانه بکه: (قاموس المحيط مادة (أصل) و ارشاد الفحول ۳ و مباحث الحكم

عند الأصولیین ۸ لمحمد سلام مدکور و الأصول العامة ۲۹ لسید محمد تقی الحکیم.

(۲) سه‌یری: قاموس المحيط و لسان العرب و دائرة المعارف القرن العشرين ۱۰۶/۴. بکه.

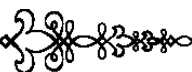
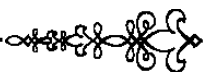
په یوه ست بن به یه که وه، حیاوازی نیوان نه و اتایانه بو نه وه ده گریته وه که وشه ی نایین (الدین) له راستیدا یه که وشه نیه، به لکو سی وشه یه، به دهر برینیکی پروونتر سی فرمان (فعل) له خو ی ده گریته به نوره.

پروونکردنه وه ی نه مهش به وه یه که وشه ی نایین (الدین) جار وایه له فرمانیکی تیپه پر له خودی خو ی (متعدی بنفسه) (دانه یدینه) وهرده گریته: دهستی خست و به پر یوه ی برد، جاریکیش به فرمانیکی تیپه پر به لام (دان له): بو ی ملکه چ بوو، جاریکیش به فرمانی تیپه پر به (ب) (دان به): خو ی پی رازنده وه.

۱- نه گهر وتمان (دانه دینا): مه به ستمان له وه نه وه یه که کردی به مولکی خو ی و حوکمی کرد و به پر یوه ی برد و مشوری خوارد و زال بوو به سه ری و لی پر سییه وه و بریاری له باره وه دا و پاداشتی دایه وه به خششی پیدا. جا وشه ی (الدین) له و شیوازه به کار هیئانه دا ده خولیته وه له دهوری مانای سامان و مولک و دهستکاری تیدا کردنی ههروه که نه وه ی پاشاکان دهیکهن: له سیاست و مشورگیری و حوکم و زال بوون و لی پر سیینه وه پاداشت. وه که: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ الفاتحه: ۴. وشه ی (الدین) له م نایه ته دا به واتای: روژی لی پر سیینه وه و پاداشت و سزایه، له فه رمووده شدا هاتو وه: (الکس من دان نفسه، و عمل لما بعد الموت، والعاجز من أتبع نفسه هواها، و تمنى على الله الأمانی)^(۱) واته: زیره که نه وه یه که نه فسی خو ی بگریته وه کار بکات بو دوی مردنی، دؤرا و دهسته وه سانیش نه وه یه که جله و ی دابیته نه فسی خو ی نه ویش به دوی هه و او ئارمزه ووه کانی که وتبیته و کاری بریتیبیته له هیوا و ئاوات خواستن. (دان) واته: جله وه که ی گرتنه دهست و ریکی خست. و (الدیان) واته: ناوبریوانی دادومر (الحکم القاضي).

۲- نه گهر وتمان (دان له) مه به ستمان نه وه یه که گوپرایه ل و ملکه چی بوو. نایین

(۱) أحمد و ترمذی و ابن ماجه و الحاکم له (المستدرک) دا له (شدادی کوری (اوس) یان گیرا و مه ته وه، و نه م فه رمووده یه راست (صحیح) ۵ / الجامع الصغیر ۹۸/۲.

لیږدها بریتیه له ملکه‌چی و گوږپایه‌ئی و په‌رستش و له‌خواترسان.

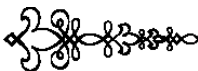
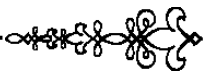
۳- نه‌گهر وتمان (دان بالشیء) نه‌وا ماناکه‌ی نه‌وه‌یه که نه‌و شته‌ی کردووه‌ته نایین و مه‌زه‌به‌ی خو‌ی. واته باوهری پی‌یه‌تی یان خووی پی‌وده‌گرتووه یان خو‌ی پی‌ رازاندو‌ته‌وه.

جا له‌سهر نه‌مه نایین بریتیه له مه‌زه‌هب و رې‌باز که مرو‌ف به تیو‌ری و به کرداری گوزهری به‌سهردا ده‌کات. مه‌زه‌به‌ی کرداری له‌لایهن هه‌موو تاکیک نه‌ریت و رې‌رهو (سیره‌) ده‌که‌یتی، وه‌کده‌وتریت: (هذا دینی و دیننی) واته: نه‌مه نایین و نه‌ریت و خووی منه. مه‌زه‌به‌ی تیو‌ریش لای نه‌و بریتیه له‌و بیروباوهری بو‌چوونه‌ی که هه‌یه‌تی. وه‌ک نه‌و وته‌یه: (دیتت الرجل) واته: نه‌وم سپارد و دامه‌ ده‌ست نایینه‌که‌ی. و شتیکی لی به‌ناپه‌سه‌ند نه‌زانی که به ره‌وای بزانی‌ت به بیروباوهری خو‌ی.

شاراوه نییه که نه‌و به‌کاره‌ی‌نانه په‌یوه‌سته به دوو جو‌ر به‌کاره‌ی‌نانه‌کانی پی‌شو، چونکه نه‌و نه‌ریت (عاده‌ت) ه یان نه‌و بیروباوهری که مرو‌ف هه‌یه‌تی نه‌وا ده‌سه‌ل‌تی هه‌یه به‌سهریدا تا وای لی‌ده‌کات ملکه‌چی باوهره‌کانی بی‌ت و په‌یوه‌ست بی‌ت به شوینکه‌وتنی.

پوخته‌ی قسان له‌سهر نه‌و مانا زمانه‌وانیانه، نه‌وه‌یه که وشه‌ی نایین (الدین) له‌لایهن عه‌رهب نامازه ده‌کات بو‌ په‌یوه‌ندی نیوان دوو لایهن، که یه‌کیکیان نه‌و‌یتر به‌گه‌وره ده‌گری‌ت و بو‌ی ملکه‌چ ده‌بی‌ت. جا نه‌گهر لایه‌نی یه‌که‌م به‌وه وه‌سف کرا نه‌وا ده‌بی‌ته ملکه‌چ و ته‌سلیم بوون. نه‌گهر لایه‌نه‌که‌ی تر پ‌ی وه‌سف کرا نه‌وا واتای ده‌بی‌ته فه‌رمان و ده‌سه‌ل‌ات و حوکم و پابه‌ندکه‌ر. نه‌گهر له میانه‌ی نه‌و وشه‌یه سه‌یری به‌سته‌ری کو‌که‌ره‌وه‌ی نیوان هه‌ر دوولایه‌نه بکه‌ین نه‌وا ده‌بی‌ته نه‌و ده‌ستوره‌ی که په‌یوه‌ندی نیوان هه‌ردوولا ر‌یک ده‌خات و نه‌و رو‌خساره ده‌خاته‌روو.

نی‌ستا ده‌توانین بل‌یین: پی‌که‌اته‌ی وشه‌که هه‌ر هه‌مووی له‌ده‌وری نه‌وه ده‌خول‌یته‌وه که پی‌ویست بوونی ملکه‌چ بوونه، چونکه له به‌کاره‌ی‌نانی یه‌که‌مدا نایین واته پابه‌ندکردنی به‌وه‌ی ملکه‌چ بی‌ت، له به‌کاره‌ی‌نانی دووهمدا بریتیه له

ملکه‌ج بوون، له‌ حاله‌تی سێیه‌مدا ئه‌و بنه‌مایه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که پێویسته‌ ملکه‌چی بو‌ی بنوێنرێت.

ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمانه‌ له‌و هه‌موو مانا به‌کارهێنراوانه‌ ئه‌وا دوو ماناگه‌ی کۆتاییه‌، به‌تایبه‌تیش به‌کارهێنانی سێیه‌م. جا وشه‌ی ئایین واته‌ ئه‌و راستی و حه‌قیقه‌ته‌ دهره‌کییه‌ی که هه‌ر ئومه‌تێک له‌ ئومه‌ته‌کان ده‌کرێت بو‌ی بگه‌رێته‌وه‌ له‌و بنه‌مایانه‌ی که ئایینداری پێوه‌ده‌کات چ بیروباوه‌ڕ بێت یان کردارو ڕه‌فتار^(١).

ئه‌وه‌ی خستمانه‌روو بریتیبوو له‌ مانای وشه‌ی ئایین (الدین) و بنچینه‌که‌ی له‌ زمانه‌وانیدا.

به‌لام له‌ نه‌ریتی خه‌لک و زاراوه‌یاندا، ئه‌وا ئیسلامیه‌کان پێناسه‌یان کردووه‌ به‌چه‌ند پێناسه‌یه‌کی له‌یه‌ک نیزک له‌رووی دهربرپینه‌وه‌ و هه‌ر یه‌ک مانا ده‌دەن به‌ده‌سته‌وه‌، که بریتین له‌مانه‌:-

١- ئایین: په‌یامێکی دانراوی خواپیه‌ که ڕێنمایی ده‌کات بو‌ راستی و حه‌ق له‌ بیروباوه‌ڕ، بو‌ چاک هه‌لسوکه‌وت و ڕه‌فتارو سه‌وداکردن.

٢- ئایین: په‌یامێکی دانراوی خواپیه‌، که خاوه‌ن و عه‌قله‌کان ئاراسته‌ ده‌کات، ئه‌مه‌ش دوا‌ی را‌زی بوونی عه‌قله‌نده‌کان به‌وه‌ی ئایینیان وه‌ک پێش‌ره‌و ده‌ستنیشان کردووه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی بیان بات به‌ره‌و حالێکی چاک و دهره‌نجامیکی سه‌رکه‌وتوو.

تییینی ده‌کرێت که پێناسه‌ی ئیسلامیه‌کان بو‌ وشه‌ی ئایین کورت هه‌ل‌توووه‌ له‌ ئایینی ئاسمانی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وشه‌ی (په‌یامی خواپیی) یان به‌کارهێناوه‌ وه‌ک قه‌یدو به‌ندێک له‌گشت پێناسه‌کاندا. وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که ئه‌وان ئایینه‌ داهێنراوو (ده‌ستکرده‌کان) به‌ ئایین ناوه‌نه‌ن، که مرؤف به‌خۆی دای ڕشتوووه‌ له‌ ڕێگه‌ی هو‌کاری مرؤیی وه‌ک: ئایینی بت‌په‌رستی و بوزی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز به‌ ئایین ناوی بر‌دوون، وه‌ک ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي

(١) سه‌یری: د. محمد عبالله دراز / الدین ٢٥. بکه‌.

الْآخِرَةَ مِنَ الْخَيْرِينَ ﴿٨٥﴾ آل عمران: ۸۵. واته: (ئەوێ جگە لە ئایینی ئیسلام پەڕەوێ هەر ئایینیکی تر بکات لێ وەرناگیریت، لە قیامەتیشدا لە خەسارمەندو زەرەرمەندانە). هەر وەها دەفەر موویت: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ (٦) الکافرون: ٦. واته: (دینی خۆتان بۆ خۆتان و دینی خۆم بۆ خۆم). لە گەڵ ئەوەشدا ئیسلامییەکان پێناسەی ئایینیان کورت کردۆتەو لە ئایینی راست و دروست^(١)، کە ئایینی دابەزێنراو، بەلام ئایینە دەستکردهکان بە تێروانیی ئیسلامییەکان پوچ و بێ بنەمان بەبێ لەبەرچاو گرتنی ناوڕۆک و پێکھاتەکە.

زۆریک لە ئیسلامییەکان چەمکەکانی: ئایین و ئیسلام و ئوممەت و شەریعەت و مەزھەبیان بە هاومانە (مترادف) داناو، دەیانبینی کە دەلێن: ئایینی ئیسلام،

(١) زاناوانی ئیسلامی ئایینیان بۆ دوو جۆر دابەش کردوو:

أ- ئایینە راست و دروستەکان: کە بریتین لەو ئایینانەی کە لەلایەن خواوە هاتوون، کە داوا لە شوێنکەوتووانی دەکەن تەنھا خوای گەورە بپەرستن کە هەر ئەو خواپە، و فەرمانیان پێدەکات بە خۆرازانەنەو بە ڕەوشتی چاک و بەرز، و پابەندیان دەکات بە چەند جۆریکی پەرستش و نەریت و دروشم، و کاری سەوداگەری و پەيوەندییەکانیان ڕێکوپێک دەکات...

ب- ئایینە پوچ و بێ بنەماکان: کە پێک دێن لە ئایینە سڕوشتی و داھێنراو دەستکردهکان، کە مەرؤف - چ تاك يان کۆمەڵ - دایناو بۆ بەڕێوەبردنی خەلکی و ڕێکخستنی کاروباریان. میژوونوسە ئایینەکان لە موسلمانان ئەوانەی دەچنە ناو جوارچێوەی ئایینی راست ناویان ناو: (أهل الملل) واتە: شوێنکەوتووای ئایینی راست. (ملل: کۆی: "ملە" واتە: ئایین - وەرگیر -). شوێنکەوتووای ئایینی پوچ و بێ بنەماشیان ناوناو (أهل النحل) واتە: شوێنکەوتووای بانگەشەو ڕێبازی دەستکردی خۆی. (نحل: کۆی: "نحلة" یە: واتە: ڕێبازو باوەڕ - وەرگیر -). شەرستانی لە کتێبەگەیدا (الملل و النحل) و ئیبن حزم لە کتێبەگەیدا (الفصل في الملل و الاهواء و النحل) ئەو دوو چەمکە بەکارهێناو. شەرستانی ئەهلی کیتاب و موسلمانەکانی بە ئەهلی (ملل) داناو، بەلام صابیئەکان و بتپەرست و ئەستێرە پەرست و بەراھیمەکانی بە ئەهلی (نحل) داناو. سەیری: شەرستانی - الملل و النحل ١/ ٤٤، و ئیبن حزم - الفصل في الملل و الاهواء و النحل ١/ ٩٥. بکە.

ئوممەتی ئیسلام، شەریعەتی ئیسلام، مەزھەبی ئیسلام^(۱).

لە راستیدا چەمکی ئایین فراوانترە لە هەموو ئەو چەمکانە یاسکران و لە ئیسلامیش فراوانترە، چونکە ئیسلام ئایینە، و هەموو ئاینیکیش ئیسلام نیە. و فراوانتریشە لە ئوممەت و شەریعەت، چونکە ئەمانە دوو ناوێ بۆ پەرستش و پەشتاوت و سەواکردن کە بیروباوەروو عەقیدە لەخۆ ناگرێت. وە فراوانتریشە لە مەزھەب، چونکە واتای مەزھەب بریتییە لە کۆی راو بۆچوونە ئیجتەهادییەکان کە هەندێ لە زانیانی موسلمانان هەڵیانەینجاو و زۆربەی کاری پێدەکەن وەک مەزھەبە ناسراوەکان.

ئەوێ باسمان کرد پێناسەی ئایین بوو بە شێوەیەکێ گشتی. بە ئام ئایین بە شێوەیەکێ تاییبەتی بریتییە لە ئیسلام، کە ئەمەیه مەبەستمان لەو ئیکۆلێنە وەدەدا، خوای پاک و بەرز فەرموویەتی: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳. واتە: (پازیم بەوێ کە تەنھا ئیسلام ببێتە بەرنامەو دین و ئاینتان). هەروەها خوای پاک و تاک فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ آل عمران: ۱۹. واتە: (بەپراستی دین و ئایینی پەسەند لای خوا تەنھا ئایینی ئیسلامە). و دەفەرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ الفتح: ۲۸. واتە: (خوا ئەو زاتەیه کە پێغەمبەری خۆی پەوانە کردوو، هاوێی لەگەڵ پێنمووی و پەيامی راست و دروستدا، بۆ ئەوێ زانی بکات بەسەر هەموو پەيام و بەرنامەیهکی تردا).

مانای وشەی ئیسلام لە زمانەوانیدا بریتییە لە گوێزپاڵێ و تەسلیم بوون و ملکەچی و دەستەوهسانی نوێاندن، هەروەک بەمانای سەلامەتی و ئارامی دێت.

بە ئام مانای ئیسلام لە نەریتی خەڵک و زاراوەکانی بریتییە لەو ئاینە ی کە خوای گەورە دایناو و ناردوویەتی بۆ بەندەکانی لە سەر زمانی کۆتا پێغەمبەر محمد (ﷺ) یان ئەو ئاینەیه کە خوای گەورە لە پێگای سروش (وحی) ناردوویەتی بۆ

(۱) سەیری: التعریفات ۹۴ دانراوی: جرجانی. بکە.

موسلمانیش ئەو کەسەیه کە تەسلیم بوو وە ملکه‌چه - له‌ رووکەشدا - بۆ ئەو پەيامەى پێغه‌مبەرى بە‌رپێز هێناویەتى.

ئەو کەسەش کە بە ئەندامەکانى ديارو رووکەشى ملکه‌ج دەبێت و بە‌ دلێش ئەو پەيامە بە‌راست دادەنێت کە پێغه‌مبەر هێناویەتى ئەوا (باوە‌ردارە).

کەواتە: باوە‌ر بریتىه‌ له‌: (دانپێدانان بە‌ زمان و بە‌راست زانىنى دل و دەروون)، زۆربەى موسلمانان ئەو‌هشیان خستە‌پال (کارکردن بە‌ ئەندامەکان)، هەندیکیان بۆ ئەو‌ه‌چوون کە کردار پێویستى‌ه‌ کە له‌ پێویستى‌ه‌کانى باوە‌ر نە‌وه‌ک بە‌شێک بێت لێى.

لە‌بەر ئەو‌ه‌ ئەو ئاینه‌ ناو‌نراوه‌ بە‌ ئیسلام، چونکە خ‌واى پاک و بە‌رز فەرموویەتى: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائده: ۳. واتە: (رازیم بە‌وه‌ى کە تە‌نها ئیسلام ببێتە‌ بە‌رنامە‌و ئاینتان). هەروە‌ها دە‌فەرموویت: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ آل عمران: ۱۹. واتە: (بە‌راستى ئایینی پە‌سە‌ند لای خ‌وا تە‌نها ئایینی ئیسلامه‌).

د‌واى ئە‌وه‌ى تە‌واوب‌و‌وین له‌ پێناسە‌ى چه‌مکى: بنه‌ماکانى ئاین (أصول الدين) وه‌ک چه‌مکێکى لێ‌ک‌دراوى خ‌راوه‌پال، دە‌چینه‌ سەر پێناسە‌ى ئە‌و چه‌مکه‌ وه‌ک ناویک بۆ زانستێکى تايبە‌ت له‌ زانستە‌کانى ئاین.

زانایان ئە‌و زانستە‌یان بە‌ شی‌وه‌ى جیا جیا پێناسه‌ کرد‌وه‌، کە بە‌لگه‌یه‌ له‌سەر جیا‌وا‌زى تێ‌روانى‌نیان:-

۱- عضدالدين الايجي (له‌ ۷۵۶ک‌کو‌چى د‌وا‌یى کرد‌وه‌) بە‌و شی‌وه‌یه‌ پێناسە‌ى کرد‌وه‌:-

(زانستیکه‌ به‌ه‌وی‌ه‌وه‌ ده‌توانرێت ب‌ی‌روبا‌وه‌رو عه‌قیده‌ى ئایینی ب‌چه‌سپ‌ن‌رێت به‌ خستنه‌‌رو‌وى به‌لگه‌ و لادانى گومانه‌کان.

مه‌به‌ست له‌ ب‌ی‌روبا‌وه‌ر خودى ب‌ی‌روبا‌وه‌ره‌ نه‌ک کرد‌وه‌. و مه‌به‌ست له‌ ئایینی ئە‌وه‌یه‌ کە دراوه‌ته‌ پال پێغه‌مبەر محمد (صلوات الله علیه وسلم). ج‌ا ئە‌وه‌ى د‌ژ‌ه‌رامانه‌ ئە‌گەر به‌

هه‌له‌شی دابننن، ئەوا ناخه‌ینه دهره‌وی چوارچۆدی زانایانی که‌لام^(۱).

۲- تهن‌وی (له ۱۱۵۸ک کۆچی دوا‌ی کردووه) به‌وه پیناسه‌ی کردووه:-

(بی‌گومان زانستی‌که به‌هۆیه‌وه ده‌توانریت سه‌لمان‌دی بیروباوه‌ر ئایینه‌کان‌ه‌ن‌جام بدریت له به‌رام‌به‌ر که‌سی تر به‌هینانه‌وه‌ی به‌لگه‌ی جیا جیا و پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی گومان‌ه‌کان، هه‌روه‌ها له هه‌لبژاردنی سه‌لمان‌دی بیروباوه‌ر‌ه‌کان بۆ به‌ده‌ست هینانی، ئەمه‌ش ئاماژه‌یه‌که به‌وه‌ی که به‌ره‌مه‌ی زانستی که‌لام سه‌لمان‌دیه‌تی له‌سه‌ر که‌سی تر، به‌وه‌ش که بیروباوه‌ر ده‌بی‌ت سه‌ر‌چاوه‌ بگریت له شه‌ریعت بۆ ئەوه‌ی سه‌نگی شه‌ری هه‌بی‌ت، ئەگه‌ر‌چی له خودی خۆیدا له‌و شتانه‌یه که له تایبه‌تمه‌ندی عه‌قله^(۲).

۳- شیخ محمد عبده (له ۱۹۰۵ز کۆچی دوا‌ی کردووه) به‌وه پیناسه‌ی کردووه:-

(خواه‌یه‌که‌زانین: زانستی‌که له بوونی خوا و ئەوه‌ی پ‌ی‌ویسته بدریت‌ه پالی و ئەو شته‌ی دروسته پ‌ی‌ی وه‌سف بکریت، و ئەوه‌ش که پ‌ی‌ویسته بۆی به‌کار نه‌هینریت ده‌کۆلی‌ته‌وه‌له پی‌غه‌م‌به‌ران بۆ سه‌لمان‌دی راستی په‌یامه‌کان و تایبه‌تمه‌ندی‌ه‌کانیان و ئەوه‌ی دروسته بدریت‌ه پالان و ئەو شتانه‌ی که پ‌ی‌ویسته نه‌دریت‌ه پالان)^(۳).

۴- محمد فرید وح‌دی (له ۱۹۵۲ز کۆچی دوا‌ی کردووه) پیناسه‌ی کردووه:-

(زانستی (أصول الدین): زانستی‌که له‌و بۆ‌چوون و ت‌ی‌روانین و بیروباوه‌رانه‌ پ‌یکه‌اتووه که پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ به‌راش‌کاوی ده‌ری برین و به‌ به‌لگه‌ی گومان هه‌له‌گه‌ر و یه‌قینی‌چه‌سه‌پاندی سه‌ر‌یشی خست، هه‌موو ئەو شتانه‌شی که پ‌ی‌چه‌وانه‌ی بوون پوچه‌لی کرده‌وه)^(۴).

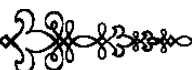
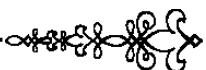
له پیناسه و ده‌ر‌پ‌ر‌ینه جیا‌وا‌زه‌کانی زانایان بۆ باب‌ه‌ت و باس و ئەر‌کی زانستی

(۱) المواقف / ۱ / ۳۴.

(۲) کشاف اصطلاحات الفنون / ۱ / ۲۰.

(۳) رسالة التوحید / ۷.

(۴) دائرة المعارف القرن ۱۴ ک ۲۰ ز ۶ / ۶۲۰.

بنه‌ماکانی ئایین (أصول الدین) که ناسراوه به (زانستی که‌لام) ئەوا چه‌ند شتی به‌دهست دیت، گرنگترینان:-

۱- زانستی بنه‌ماکانی ئایین (أصول الدین) پشت ده‌به‌ستیت به په‌یره مه‌نه‌جی تی‌روانین و به‌لکه‌هینانه‌وه‌ی عه‌قلی وه‌ک هۆیه‌ک بۆ چه‌سپاندنی بی‌روباوهر و عه‌قائیدی ئایینی که له‌پێی سروش (وحی) ده‌چه‌سپیت.

۲- ئهرکی سه‌ره‌کی زانستی بنه‌ماکانی ئایین (أصول الدین) بریتیه له به‌لکه هینانه‌وه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر دروستی بی‌روباوهری ئیمانی، و لادانی گومانی دوژمنانه.

۳- ڕاجیایی هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئایا ئەو زانسته بی‌روباوهری ئایینی ده‌چه‌سپینیت هه‌روه‌ک چۆن به‌رگریشی لی ده‌کات یان ئهرکی بریتیه له‌وه‌ی دان بنیت به‌وه‌ی سروش هیناویه‌تی و گومان و شوبهه لاب‌دات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به سروش (وحی) چه‌سپاوه.

خالی ڕاجیایی له‌وه‌دایه: که بی‌روباوهر و عه‌قائیدی ئیمانی به‌ش‌ه‌رع یان به‌عه‌قل چه‌سپاون؟ پێشینان (سلف)^(۱) و ئه‌ه‌لی سوننه^(۱) بۆ‌چوونیان وایه که به‌ش‌ه‌رع

(۱) پێشینان (سلف): بریتیه له هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و شوینکه‌وتووانیان، و سه‌له‌فیه‌کانیش: سه‌له‌فیه‌کانیش: کۆمه‌ڵیکی ئیسلامین و یه‌ستیان وابوو که لی‌کۆلینه‌وه له باب‌ه‌تی عه‌قائید بگه‌رپێته‌وه بۆ ئەو حاڵه‌ت و بارودۆخ‌ه‌ی که هاوه‌لان و شوینکه‌وتووان له‌سه‌ری بوون. و له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ئەو دروشمه‌یان دووپات ده‌کرده‌وه که هه‌یج ڕێگه‌یه‌ک نیه بۆ زانینی عه‌قائیدی ئیمانی و گشت ئه‌حکام و یاسا‌کانی تری ش‌ه‌رعی ته‌نها ڕێگه‌ی قورئان و سوننه‌ت نه‌بیت، و ده‌سه‌لاتی عه‌قلیش کورت ده‌که‌نه‌وه له‌وه‌ی ملکه‌ج و دانپێدانه‌ر بیت و ئەو ده‌قانه‌ی گیر‌دراونه‌ته‌وه شیان کاته‌وه. تی‌ک‌گیران نییه له نیوان عه‌قل و ده‌ق. عه‌قل ده‌بیت‌ه گه‌واهی‌ده‌ر نه‌وه‌ک دادوهر و ده‌بیت‌ه دانپێدانه‌ر نه‌وه‌ک هه‌لۆه‌شینه‌ره‌وه، ئەو کۆمه‌له‌یه له سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی له‌ناو حه‌نبه‌لیه‌کان ده‌رکه‌وتن، دواتر له سه‌ده‌ی چه‌وته‌می کۆچی ئەو ڕێ‌باز‌ه‌یان زیندوو گرایه‌وه له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ ئیسلام "ئینین تیمیه" که زۆر به‌تووندی بانگه‌شه‌ی بۆ ڤاو بۆ‌چوونه‌کانی ئەوانی ده‌کرد، پاشان ئەو بۆ‌چوون و تی‌روانیا‌نه ده‌رکه‌وتن له دوورگه‌ی عه‌ره‌بی له سه‌ده‌ی

چه‌سپاوه‌و ئه‌رکی عه‌قل بریتیه له تیگه‌یشتن له شهرع و به‌لگه هینانه‌وه له‌سه‌ری و لادانی گومانه‌کان.

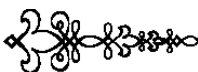
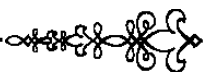
ئه‌وانه‌ی ده‌لێن به عه‌قل چه‌سپاوه، بریتیت له: عه‌قلانیه‌کان و له سه‌روشیانه‌وه موعته‌زیله‌کان^(۲) و شیعه^(۳) ئه‌رکی ده‌قه شه‌رعه‌یه‌کانیان له‌وه کورت کرده‌وه که

دوازده‌هه‌می کۆچی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ ((محم‌دی کوری عبدالوهاب))، و ئیستاش وه‌هابیه‌کان له‌سه‌ری به‌جۆش و خروۆشن و بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن.

(۱) ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه: زۆربه‌ی موس‌لمانان پێک دێنن و رێبازه‌که‌یان له چه‌سپاندنی عه‌قائید و دانپێدانانی وه‌ک سه‌له‌فیه‌ت بوو، تا ابو حسن الأشعری هات (۲۶۰ک - ۳۲۴ک) و ده‌ستی کرد به سه‌رخستن و پشت‌گرتنی راو بۆ‌جۆونه‌کانی ئه‌ه‌لی سوننه به به‌لگه‌ی عه‌قلی و ده‌مه‌ته‌قیی ده‌کرد له‌گه‌ڵ دژه‌پراکانی ئه‌ه‌لی سوننه که موعته‌زیله‌کان بوون به پشت به‌ستن به به‌لگه‌ی عه‌قلی و نه‌قلی (که قورئان و سوننه‌ته - وه‌رگێڕ -)، جا مه‌زه‌به‌ی ئه‌شه‌عه‌ری ب‌لا‌بوو‌وه پهره‌ی سه‌ند، وای لێ‌هات که له‌ناو ئه‌ه‌لی سوننه‌دا ئه‌و پرایه‌ پای زۆرینه و زالبوو بێت هه‌تا ئه‌مه‌روۆش. و له دیارترین که‌سه‌کانی الغزالی و الباقلانی و الفخر الرازی و امام الحرمین.

(۲) موعته‌زیله: ده‌سته‌و تاقمه‌یکی ئیسلامیه، رێبازیان له زانیینی عه‌قائید و چه‌سپاندنی و به‌رگری لێ‌کردنی عه‌قلی بوو، متمانه‌یان ئه‌وه‌نده به عه‌قل هه‌بوو هه‌چ شتێک سنوری بۆ دیارنه‌ده‌کرد ته‌نها ئه‌و رێژه نه‌بی‌ت که بۆ فه‌رمانه‌کانی شهرع هه‌یان‌بوو، جا هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک له مه‌سه‌له‌کان ئه‌وا ده‌خه‌نه به‌رده‌م عه‌قل جا هه‌ر شتێ عه‌قل قبو‌لی کرد ئه‌وانیش دانی پێ‌دا ده‌نێن، و هه‌ر شتێ‌کی‌ش عه‌قل قبو‌ل نه‌کات ته‌ئویلی بۆ ده‌که‌ن. ئه‌مه‌ش ناچارێ کرد که هه‌ندێ ده‌قی نایینی ته‌ئویل بکه‌ن که وا به‌ده‌رده‌که‌وێت له‌ ڕووه‌که‌شدا پێ‌چه‌وانه‌ی مه‌سه‌له‌کانی عه‌قلن، و ده‌رکه‌وتنی ئه‌و تاقمه له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دووهمی کۆچی بوو، که‌سه سه‌ره‌تا‌کانی بریتی بوون له: واصلی کوری عطاء (۸۰ - ۱۳۱ک) و عمروی کوری عبید له ۱۴۲ک کۆچی دوایی کردووه.

(۳) شیعه الرجل: شوێنکه‌وتوو و پشتی‌وانه‌کانی، هه‌ر هۆزێک له‌سه‌ر شتێک گۆبینه‌وه ئه‌وا پێ‌یان ئه‌وترێت شیعه، به‌لام ناوی شیعه زیاتر بۆ ئه‌وانه به‌کار‌دێت که پشتی‌عه‌لی و خانه‌واده‌که‌ی ئه‌ویان گرتووه - خوا لێ‌یان ڕازی بێت - تا وای لێ‌هات بووه ناویکی تایبه‌ت به‌وان.

داندنن به بیروباوډو عه‌قائیده نایینی‌ه‌کان به به‌لگه عه‌قلیه‌کان.

نیین حزم واتای شیعیایه‌تی (تشیع) دیاریکړدووه، هه‌روه‌ک ده‌لټت: ((هه‌ر که‌سی بۆ‌چوونی یه‌ک‌بگړئ له‌گه‌ل شیعه له‌ودی عه‌لی - ږه‌زای خوا‌ی لی‌بټت - چاک‌ترین که‌سه له دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و خوی و منداله‌کانی شیاو‌ترین بۆ‌ نی‌مامه‌ت نه‌وا نه‌و که‌سه شیعه‌یه، نه‌گه‌ر چی له شته‌کانی تر‌دا وه‌ک گشت موس‌لمانانی تر له شیعه جیا‌واز بټت، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ودی با‌سمان کړد له‌گه‌ل شیعه رای جیا‌واز بو نه‌وا شیعه نی‌یه)) الفصل: ۱۱۳/۲. و شهرستانی له کتبی (الملل و النحل: ۱۹۵/۱) پیناسه‌ی کردوون: ((نه‌وانه‌ن که‌ پشی‌ عه‌لیان گرت به‌ تایبه‌تی سه‌لامی لی بټت - و بۆ‌چوونیان وابوو که‌ ده‌ق "نص" هاتووو وده‌سیت کراوه به‌ودی نه‌و نی‌مامه‌ جا چ به‌ ناشکرا چ به‌ نه‌ینی، بر‌وایان وابوو که‌ نی‌مامه‌ت ته‌نها له ناو نه‌وه‌کانی نه‌ودا نه‌بټت، جا نه‌گه‌ر نی‌مامه‌تی به‌ددر له‌وان بوو یان به‌ سته‌مه‌کارییه یاخود به‌ به‌کاره‌یانی توقیه‌یه له‌لایه‌ن نه‌و نه‌وه‌یه‌ی که‌ مافیه‌تی)).

می‌ژوونوسان له‌ کۆن و نوییه‌وه را‌حیان له‌سه‌ر دیاریکړدنی کاتی سه‌ره‌ل‌دانی شیعه‌گه‌ری له نی‌سلامدا هه‌یه، کۆمه‌لټک بۆ‌ نه‌وه‌ چوون که‌ شیعه‌گه‌ری له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌ریه‌ل‌داوه، (النوبختی) و (العالمی) نه‌و بۆ‌چوونه‌یان هه‌یه.

کۆمه‌لټکی تر بۆ‌ نه‌وه‌چوون که‌ شیعه‌گه‌ری دوا‌ی کۆچی دوا‌یی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌ری هه‌ل‌داوه، له‌ دهر‌نه‌نجامی نه‌وه که‌ کئ ده‌بټته جټن‌شین، نه‌وانه‌ی نه‌و بۆ‌چوونه‌یان هه‌یه: ابن‌خلدون و أحمد أمين، و هه‌ندی ږۆ‌زه‌ل‌اتناسان بۆ‌ نه‌وه‌چوون که‌ شیعه‌گه‌ری له‌سه‌رده‌می عوسمان - خوا لی‌ی رازی بټت - سه‌ری هه‌ل‌داوه هاوشان له‌گه‌ل حوال‌نه‌ودی فیتنه‌که، (وله‌وزن) نه‌و بۆ‌چوونه‌ی هه‌یه. و بۆ‌چوونم وایه که‌ شیعه‌گه‌ری وه‌ک تافمی‌کی نایینی که‌سایه‌تی سه‌ربه‌خو و بیروباوډی تایبه‌تی هه‌یه و وه‌ک بزوتنه‌وه‌یه‌کی سیاسی نامانچ و فه‌لسه‌فه‌ی تایبه‌تی هه‌یه، که له‌ سالی ۱۶۲۷ له‌ ده‌ست پټ‌کدا له‌ بزوتنه‌وه‌ تۆبه‌کاران (التوابین) پاش شه‌هید بوونی نی‌مامی حسین - ږه‌زای خوا‌ی لی‌بټت - سه‌ری هه‌ل‌دا.

دهروازهی دووهم میژووی زانستی بنه ماکانی نایین

سه‌ره‌تا:

بو‌مان دمرکه‌وت که (زانستی بنه‌ماکانی نایین)^(۱) له‌و زانسته نایینیانه‌یه که ره‌نگ کراوه به ره‌نگی عه‌قلی. بابه‌ته‌که‌ی زانراوه که په‌یوه‌سته به چه‌سپاندنی بیروباوه‌رو عه‌قائیدی ئاینی. وه ئامانجیشی بریتیه له دان پیدانان به عه‌قائیدی ئیمانی و به‌رگری لی کردنی، زانسته‌کانی تری ئاینیش له‌سه‌ری بنیاتده‌نرین و لق و پۆپ وهرده‌گرن، ته‌نانه‌ت بنه‌مایه بو‌هه‌موو زانسته‌کانی ئاینین.

ئه‌وه‌ی گومان هه‌لنه‌گره ئه‌وه‌یه که (ئه‌و جو‌ره زانسته ناسراو بووه له‌لایه‌ن ئوممه‌ته‌کانی تری به‌ر له ئیسلام، ته‌نانه‌ت له‌ناو هه‌ر ئوممه‌تیک ئه‌وانه‌ی کاروباری نایینیان به‌رپه‌وه‌ده‌برد ئه‌وا تیده‌کو‌شان له پیناو پاراستن و به‌رگری لی کردنی، و یه‌که‌م ریگه‌ش که ده‌یانگرت‌ه‌به‌ر بو‌ ئه‌م مه‌به‌سته بریتی بوو له رپوونکردنه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌م وابوو له‌م رپوون کردنه‌وه‌یاندا په‌نابه‌رنه به‌ر به‌لگه‌ی عه‌قلی و که‌م وابوو راو بو‌چوونیان بنیاتنابا له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که له‌ناو سروشت دا هه‌ن یان ئه‌وه‌ی سیسته‌می بونه‌وهر له‌خو‌ی ده‌گری‌ت، به‌لکو عه‌قله‌کان ململانییان بوو له شته زانسته‌یه‌کان و ئاینیش تیده‌کو‌شا بو‌ پابه‌ندبوون به بیروباوه‌رو عه‌قائیده‌کان و نزیک خستنه‌وه‌یان له هه‌ست و سوزی دل ئه‌مه‌ش وای کرد که پیچه‌وانه‌ی یه‌ک بن) و په‌یره‌ویان له دانان به بابه‌ته‌کانی ئه‌و زانسته ده‌وه‌ستایه سه‌ر ته‌فسیرو لی‌کدانه‌وه‌ی

(۱) مه‌به‌ست له‌و وشه و چه‌مکه ئه‌و زانسته‌یه که له‌و کتیبه‌دا هاتووه به‌مانا زاراوه‌یه‌که‌ی که له ده‌قه کۆنه‌کاندا هاتووه که بریتیه له ((مه‌عریفه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی)) نه‌وه‌ک مانا دیاریکراوه‌که.

ده‌قه‌کان و ته‌ئویل^(۱) کردنیان و قه‌ناعه‌ت هی‌نانی خه‌لکی به شتی دهراسا یان دروست کردنی خه‌یا‌لات بو‌یان^(۲).

جا قورئانی پی‌رۆز هات و په‌پر‌ه‌ویکی گرت‌ه به‌ر له‌ر وون‌کردنه‌وه‌ی نایین به‌ش‌پوه‌یه‌کی گشتی و له‌ بوا‌ری عه‌قائیدیش په‌پر‌ه‌ویکی تایبه‌ت که‌ پی‌ش‌تر کت‌یبه‌ پی‌رۆزه‌کان له‌سه‌ر ئه‌م په‌پر‌ه‌وه‌ نه‌ر‌و‌یش‌توون، جا قورئانی پی‌رۆز ته‌نها با‌سی عه‌قائیدی ئی‌مانی نه‌کرد، و دا‌وای له‌ خه‌لکی نه‌کرد که‌ ملکه‌ج و ته‌سلی‌می ببن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ شت ده‌گیر‌پ‌ته‌وه‌، به‌ل‌گو به‌ل‌گه‌ی خسته‌روو وه‌ک پشته‌گیری، و له‌هه‌مان کاتیشدا بی‌رو‌با‌وه‌ری دژه‌دانی خسته‌روو و به‌ل‌گه‌شی هی‌نایه‌وه‌ له‌سه‌ر پو‌چه‌لیه‌که‌ی، و له‌گه‌ل عه‌قل‌دا گه‌تو‌گو‌ی کرد و دا‌و، و فیک‌ری به‌ نا‌گا هی‌نایه‌وه‌، و سی‌سته‌می بونه‌وه‌رو ئه‌و ر‌یک‌وپ‌ی‌کی و جوا‌نیه‌ی تی‌دایه‌ خسته‌یه‌ به‌رده‌م تی‌رو‌انینی عه‌قل، و

(۱) واتای وشه‌ی ته‌ئویل: (وشه‌ی ته‌ئویل له‌ ئه‌صلی زمانی عه‌ره‌بی دا له: (آل، یؤل، مآلا، و تا‌ولا) هات‌وه، واته: (رجع، یرجع، مر‌جع) وشه‌ی (مر‌جع) واته: ئه‌و شو‌ینه‌ی که‌ ئینسان بو‌ی ده‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه‌ (مآل) یش هه‌ر به‌و مانایه‌ د‌یت. وشه‌ی ته‌ئویل له‌ زمانی عه‌ره‌بی دا سی واتا ده‌گه‌یه‌ن‌یت: یه‌که‌م: نا‌کام و سه‌ره‌ن‌جام (العقبه و المآل)، په‌روه‌رد‌گار به‌م واتایه‌ی به‌کاره‌ی‌نا‌وه ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ الأعراف: ۵۲. واته: ئایا کاف‌ره‌کان چا‌وه‌ر‌پی چی ده‌که‌ن هه‌ر چا‌وه‌ر‌پی ئه‌وه نا‌که‌ن که‌ نا‌کام و سه‌ره‌ن‌جامی ئه‌وه‌ی قورئان ده‌فه‌رمو‌وی بی‌۱. دو‌وه‌م: به‌مانای لی‌ک‌دانه‌وه‌و ته‌فسیر کردن د‌یت وه‌ک خ‌وای تا‌ک و پا‌ک فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿وَمَا يَعْلَمُتْ أُورِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ آل عمران: ۷. واته: ته‌فسیر و لی‌ک‌دانه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌ ئایه‌تانه‌ ته‌نیا خ‌وا ده‌یزانی. سی‌یه‌م: واتای ته‌ئویل بر‌یتیه‌له: لا‌دانی وشه‌یه‌ک له‌مانای ر‌واله‌تی یان حه‌قیقی خ‌وی بو‌ مانایه‌کی په‌ن‌هان یا‌خود مه‌جازی له‌به‌ر به‌ل‌گه‌یه‌ک که‌ ر‌یگه‌مان نا‌دات ئه‌و وشه‌یه‌ به‌ مانای حه‌قیقی یه‌که‌ی یا‌خود به‌مانای ر‌واله‌تیه‌که‌ی به‌کار‌بین‌ین، وه‌ک خ‌وای کار‌به‌جی ده‌فه‌رمو‌وی: ﴿وَمَا يَعْلَمُتْ أُورِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ آل عمران: ۷. ده‌گون‌جی وشه‌ی ته‌ئویل لی‌رده‌ا به‌و مانایه‌ی سی‌یه‌م‌یش‌یان بی‌ت). سه‌یری: (ئیمان و عه‌قیده‌ی نی‌سلامی له‌به‌ر ر‌و‌ش‌نایی قورئان و سونه‌ت دا: م. عه‌لی با‌پیر، به‌رگی سی‌یه‌م: خ‌وا به‌یه‌ک‌گرتن له‌نا‌وو سی‌فه‌ت و په‌ر‌ستر‌او‌یتی دا، ۱۵۵-۱۶۱ بکه. (وه‌ر‌گیر).

(۲) سه‌یری: محمد عبده/ رساله التوحید ۸.

داواشی لیکرد که لئی وورد بیتهوه تا بهوهۆیه بگاته یهقین که پهپامی قورئان راسته و ئەو شتهی بانگهوازیشی بۆ دهکات دروسته.

مامۆستا (عقاد) له کتیبهکهیدا (التفكير فريضة اسلامية) دهلايت^(١):

(له تايههتەمەندیە زۆرهکانی قورئانی پیرۆز، تايههتەمەندیەك ههیه که راجیایی لهسەر کهمتر دهبیتهوه له نیوان موسلمانان و غهیره موسلمانەکان، چونکه له کاتی خویندنهوهی ئایهتهکان قورئانی پیرۆز بهشیوهیهك ئایهتهکان دهچەسپین که ژمارهکانی ژمیریاری و ئاماژهو ماناکان پوخت و ساکارهکان پشتی ئایهتهکان دهگرن، بهر له گهڕانهوه بۆ پشتگرتنی ئایهتهکان بۆ دهمهتهقی و مهزههبهکان که رایهکان جیاوازن له م بارهوه...

جا ئەو تايههتەمەندیەش بریتیه له هۆشدارێ دان سهبارت به پلهی بهرزێ عهقل و گرنگی دان پێی له بابەتی بیروباوهڕ و عهقیده و شوینکهوتن و راسپاردن، جا له کتیبه نایینییه گهورهکانی تردا ئاماژهی دیارو نادیار هەن بۆ عهقل یان هیز جیاکهروهوه، به ئام بابەتهکه وهك پێویست باسی لێوه نهکراوه، تهنانهت خوینەر لهههەندیك کاتدا ئەوهی تیدا بهدی دهکات که گالته و بێ ریزی بهعهقل دهکەن و هۆشدارێ ددهن لهباریهوه، چونکه مهیدانی عهقل خلیسگه (مزلة)ی بیروباوهڕو عهقیدهیه و دەرگایهکه لهو دەرگایانهی که بانگهشهی تری لێوه دهکری و خهلکی بههۆیهوه نکۆلی دهکات...

به ئام قورئانی پیرۆز که باس له عهقل دهکات بهوپهڕی ریزهوه لهبارهی ددهویت و گهورهیی پلهوپایهکی به دهردهخات و تهنانهت ئاگاداریش دهدات که پێویسته کار به عهقل بکری و بۆی بگهڕینهوه، و ئاماژه نهکراوه به عهقل بهشیوهیهکی لاوهکی له میانهی ئایهتهکهدا، به لکو له زۆربهی ئەو جیگایانهی که باسی عهقل دهکریت به جهخت لهسەر کراوهیی چ به دهق چ به مانا ئاماژهی بۆ کراوه، ئەم حالهتهش له ههموو ئەو حالهتانه دووپات دهبیتهوه که فهڕمان و رێگری دهکریت له باوهردا لهو

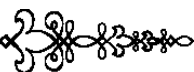
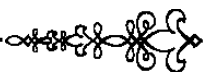
شتانه‌ی که داوای لی‌کراوه عه‌قلی خو‌ی بکاته دادور یان سه‌رزهنشتی نکۆلی کار ده‌کات به‌هۆی ئه‌وه‌ی عه‌قلی فه‌رامۆش کردووه و ده‌رگا‌کانی داخستووه).

تی‌فک‌ره له‌و نایه‌تانه‌ی که تیایدا خ‌وای گه‌وره تی‌پروانی‌نی مرو‌ف ئاراسته ده‌کات بۆ ئه‌و شتانه‌ی له‌ناو بونه‌وه‌ر دان، هه‌ر له‌ بوون، و ته‌نانه‌ت ر‌پ‌نمایشی ده‌کات بۆ ئه‌و ر‌پ‌گه‌یه‌ی که ده‌بی‌ته هۆی ئه‌وه‌ی با‌وه‌ر به‌خ‌وای پا‌ک و به‌رز بی‌نی‌ت، وه‌ک: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (البقرة: ۱۶۴). واته: (به‌راستی له‌ دروست کردنی ئاسمان و زه‌وی و ئالو‌گۆ‌ری شه‌وو پ‌وژ‌دا و له‌و که‌شتیانه‌ی که ده‌گه‌ر‌پ‌ن به‌ ده‌ریادا و به‌هۆیه‌وه سوود به‌ خه‌ل‌کی ده‌گه‌یه‌نن و له‌و ئا‌وه‌ی که خوا له‌ ئاسمانه‌وه ده‌یبار‌پ‌نی‌ت و ئینجا به‌هۆیه‌وه زه‌وی پ‌ی زیندوو ده‌کاته‌وه دا‌ی ووش‌ک بوون و مرد‌نی، هه‌روه‌ها جو‌ره‌ها زینده‌وه‌ر و گیانه‌به‌ر و مارو می‌رو‌وی له‌سه‌ر پ‌وو‌کاری زه‌وی‌دا ب‌لا‌و کردۆ‌ته‌وه و گو‌ران‌دن و هات‌وو‌چۆ پ‌یک‌کرد‌نی با‌وو شه‌مال و را‌گیر کرد‌نی هه‌وره‌گان له‌ نی‌وان ئاسمان و زه‌وی‌دا، ئه‌مانه هه‌موو به‌ل‌گه‌و نیشانه‌ی به‌ه‌یز‌ن بۆ ئه‌وانه‌ی که عه‌قل و بی‌روه‌وش‌یان ده‌خه‌نه‌کارو بی‌ر له‌ ده‌سه‌ل‌اتی بی‌ سنو‌وری خوا ده‌که‌نه‌وه).

زیات‌ر له‌ هه‌شتا نایه‌ت له‌و چه‌شنه هه‌ن، که هه‌ره‌هه‌مو‌ویان سه‌رنج را‌ده‌گی‌شن به‌ره‌و دیارده‌گانی بوون و به‌ده‌یه‌ن‌را‌وان و شته نامۆ سه‌ر سو‌ر‌ه‌یه‌نه‌گانی ژیان و سیسته‌می جیهان و ئه‌و ر‌پ‌ک‌وپ‌یتی و په‌یوه‌ندیه‌ تۆکمه‌یه‌ی هه‌یه له‌ نی‌وان به‌شه‌گانی دا. به‌تایبه‌تی بۆ ئه‌و په‌یوه‌ندیه‌ تۆکمه‌یه‌ی هه‌یه له‌ نی‌وان جیهانی هه‌ساره‌گان و جیهانی سه‌رزه‌وی، و ئه‌و هه‌لبه‌زو دا‌به‌زه‌ی مرو‌ف له‌ ناو بوون‌دا، پا‌شان دا‌وا ده‌کات که له‌گشت ئه‌و دیار‌دانه تی‌فک‌یرن و را‌مان بی‌ته کایه که به‌ل‌گه‌ن و ده‌کر‌یت به‌هۆیانه‌وه به‌ره‌و خوا مرو‌ف ر‌پ‌نمای‌ی بکات و با‌وه‌ر به‌ پی‌غه‌مبه‌رانی بکات.

نمونه‌ی ئه‌و نایه‌تانه ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خ‌وایه، که ده‌فه‌رمو‌وی‌ت:

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾ يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَىِّ ذَلِكَمُ اللَّهُ فَالِقُ تَوْفُكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ التُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَوْعِدٌ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ (الأنعام: ٩٥ - ٩٩. واته: (بهراستی خوا له تکه ری ده نك و دانه ویله یه بۆ ئه وهی بیپشکوینیت و برویت، زیندووش له مردوو دهردهینیت، دهرهینهری مردووشه له زیندوو، ئا ئه وهیه خوی پهروهردگارتان، جا ئیتر بۆ کوئ لادهدرین و بۆ کوئ ویل دهکرین. (ههر ئه و زاته یه) بهیانیان فرهههه دههینیت و ئاسۆ روناك دهکاته وه و شهوی کردوو بههوی ئارامی و خاموشی، پۆزو مانگیشی کردوو بههوی راگرتنی حیساب، ئه و شتانه هه مووی به نه خشی خوی بالادهست و زانا کیشراوه. ههر ئه و زاته، ئه ستیری بۆ فرهههه هیانوان تا ببیته هوی رینموونیتان له ناو تاریکیهکانی سهر رووکاری وشکانی و دهریاکاندا، بهراستی ئیمه نیشانه و بهلگه ی زۆرمان (له سهر دهسهلاتی خۆمان و ریکوپیکاری کارمان) روون کردوته وه بۆ کهسانی که پیی بزانه و لیی تیبگهن. ههر ئه و زاته ئیوهی بهدیهنانه له تاکه کهسیک، سهردهمیک (بهشیکتانی له پشی باوکتاندا) نیشتهجی کردبوو (که گوێزرانه وه بۆ ناو سکی دایکتان) ئه و شوینه ئیوهی گرته خو (تا تیایدا نهش و نما بکهن، یاخود بۆ ماوهیهک ئیوهی له سهر رووکاری زهوی دانا، دوایی له تویدا شاردنیه وه تا رۆژی قیامهت) بهراستی ئیمه نیشانه و بهلگه ی زۆرمان (له سهر دروستکردنی ئیوه دروستکاری خۆمان هیانوته وه) بۆ کهسانی که تیفکرن و ووردبین بن. ئه و خواجه زاتی که له ئاسمانه وه باران دهبارینیت (دههرموویت):

جا بەهۆیەوه چرۆو چەكەرهی هەموو شتیکی پێ دەردەهینن و شینی دەكەین، ئینجا لاسکی سهوزی لی پەیدا دەكەین، زنجیرە دانەى سهفتهكراوی لی دروست دەكەین (وهك گۆله‌گەنم و چەلتوك و گەنمەشامی...هتد) لە دارخورماش لە هەندى لق و چله‌پۆپی هی‌شووی خورما شۆر دەبیته‌وه، هەروەها باخی هەمه‌جۆری ڕەزو تری، زەیتون و هەناریش، هەیانە لە ڕواله‌تدا لەیهك ده‌جیت، هەشیانە لەیهك ناچیت، جا تەماشای بەره‌كه‌ی بكەن كاتیك بەر ده‌گریت، پێ ده‌گات، (سەرەتا هەندیکی گۆله‌ و دوایی خۆی هەلدەپێچیت، ڕەنگ و قەبارەیه‌ك ده‌گریته‌ خۆی، دوای چەند مانگیك قەبارەشی گەورەتر ده‌بیٔ، ڕەنگیشی ده‌گۆڕیت، ئەوسا پێده‌گات و تام و بۆنی سروشتی خۆی بو‌ دروست ده‌بیٔ) بەراستی ئا لەو شتانه‌دا (كه‌ نامازەى تێداكرا بۆتان) چەنده‌ها بەلگەو نیشانه‌ى تەواون بو‌ كه‌سانێك كه‌ ئیمان و باوەریان ده‌هینن (به‌و به‌دى هی‌نه‌ره‌ی كه‌ ئاسه‌واری ده‌ستی قودرەت و به‌ ده‌سه‌لاتی له‌ هەموو شتی‌كدا به‌دى ده‌كریت).

هەروەها خۆای گەوره‌ ده‌فه‌مووی٢:

﴿اللّٰهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَّرَوْنَهَا ثُمَّ اَسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرٰى لِاَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُوْنَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا رَوٰسٍ وَّاَنْهٰرًا وَمِنْ كُلِّ الشَّمْرَةِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشٰى اللَّيْلُ النَّهَارُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٣﴾ وَفِي الْاَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرٰتٌ وَجَنَّتْ مِّنْ اَعْنَبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيْلٌ صِنْوَانٌ وَّعِثْرٌ صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَآءٍ وَّحِدٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِى الْاَكْلِ ﴿٤﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ﴾ (الرعد: ٢-٤. واتە: (خوای ئه‌و زاته‌یه‌ كه‌ به‌چاوی خۆتان ده‌بینن چۆن ئاسمانه‌كانی به‌بێ گۆله‌كه‌ و ستوون به‌رز كردۆته‌وه‌و ڕاگرتووه‌، له‌وه‌ودوا له‌سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌روایی وه‌ستاوه‌، خۆرو مانگیشی ڕام هی‌ناوه‌، هەر یه‌كه‌یان له‌ چه‌رخ و خولی خۆیدا بی‌وچان تا ماوه‌یه‌کی دیاریكراو ده‌سوڕینه‌وه‌، هەر ئه‌و زاته‌ كاروباری جیهان هەر هەمووی به‌رێ ده‌كات و ڕێکی

دهخات، هه‌روه‌ها نایه‌ته‌کانی قورئان به‌ووردی و دوورو درێژی دهخاته به‌رچاو بو ئه‌وه‌ی د‌ن‌یابن له به‌خ‌زم‌ه‌ت گه‌یش‌تن و ئاماده‌بوونی به‌رده‌م داد‌گای په‌روه‌رد‌گارتان (بو ئی‌پ‌رسینه‌وه).

له‌کاتێ‌ک‌دا که خ‌وای گه‌وره به تێ‌روته‌سه‌لی بنه‌ماکانی بی‌روبا‌وه‌رو عه‌ف‌یده‌ی ئی‌سلامی له کتێ‌به‌که‌ی دا (که قورئانی پ‌ی‌ر‌ۆ‌زه) خ‌س‌ت‌وه‌ته‌روو به به‌ل‌گه به‌ها‌داره‌کانی‌ه‌وه، ئه‌وا له‌هه‌مان کاتیش‌دا بی‌روبا‌وه‌ری د‌ژمه‌کانی‌شی گ‌ی‌را‌وه‌ته‌وه‌و و به‌ل‌گه‌ی ه‌ی‌نا‌وه‌ته‌وه له‌سه‌ر پ‌و‌ج‌یه‌که‌ی.

به‌رپه‌رچی ئه‌وانه‌ی دا‌وه‌ته‌وه که نکۆ‌لی له راستی‌تی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ران ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وو‌یت:

﴿ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُمَشِّقُونَ مُّطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۚ ﴾ الإسراء: ٩٤-٩٥. واته: ه‌ی‌ج ش‌ت‌یک نه‌بو‌وه‌ته کۆ‌س‌پ له ر‌ی‌گه‌ی ئه‌وه‌دا خه‌ل‌کی با‌وه‌ر‌به‌ی‌ن- کات‌یک ه‌ی‌دا‌یه‌تیان بو هات - ته‌نها ئه‌وه نه‌بی‌ت که وتیان: ئایا خوا مر‌و‌ف‌یک‌ی به فرستاده نارد‌وه‌؟! پ‌ی‌یان ب‌ل‌ی: ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر زه‌ویدا فری‌شته هه‌بو‌نایه به‌د‌ن‌یاییه‌وه هات‌و‌چ‌و‌یان ب‌کر‌دا‌یه و ژیا‌نیان ب‌یر‌دا‌یه‌ته سه‌ر، ئه‌وا ئی‌مه هه‌ر له ئاسمانه‌وه فری‌شته‌یه‌که‌مان دا‌ده‌به‌زاند هه‌ریان که پ‌ی‌غه‌م‌به‌رو فرستاده بی‌ت بو‌یان (چون‌که ده‌بی‌ت له جو‌ری خو‌یان بی‌ت).

کات‌ی به‌رپه‌رچی ئه‌وانه ده‌دا‌ته‌وه که نکۆ‌لی ده‌که‌ن له زین‌دوو بو‌ونه‌وه، به‌و فه‌رمای‌شته:

﴿ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ. قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۚ ﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۚ ﴾ یس: ٧٨ - ٧٩. واته: (نمونه‌ی لا‌وازی و بی‌ده‌سه‌لات‌ی بو ئی‌مه ه‌ی‌نا‌وه‌ته‌وه و به‌دی‌هات‌نی خو‌ی له بیر ک‌رد‌وه، ده‌ی‌وت: ک‌ی ئه‌م ئی‌س‌کانه زین‌دوو ده‌کاته‌وه له کات‌یک‌دا که ر‌زی‌وو پ‌رت‌وکا‌ون؟! پ‌ی‌یان ب‌ل‌ی: ئه‌و زاته‌ی

که یه‌که‌مجار دروستی کرد، هەر ئه‌ویش زیندووی ده‌کاته‌وه، ئه‌و به‌هه‌موو دروستکراویک زانا و ئاگیه‌).

کاتی به‌رپه‌رچی ئه‌وانه ده‌داته‌وه که هه‌ساره په‌رستن، به‌و فه‌رمایشته:

﴿ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴾ (٧٦) فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴾ (٧٧) فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴾ (٧٨) إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَلِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ (٧٩) الانعام: ٧٦-٧٩. واته: (ئینجا کاتی‌ک شه‌و با‌لی کیشا به‌سه‌ر ئیبراهیمدا ئه‌ستیره‌یه‌کی (گه‌شی گه‌وره‌ی) بی‌نی، بۆیه‌ وتی: ئاگادارب‌ن، واداب‌ن‌ین ئه‌مه‌ په‌روه‌رگارمه‌، کاتی‌ک ئه‌ستیره‌که‌ی لی ئاوابوو وتی: من شتی له‌به‌رچاو و‌ن بووم خو‌ش ناوی‌ت و نایه‌رستم. ئینجا کاتی‌ک مانگی بی‌نی هه‌ل‌هات، وتی: ئاگادارب‌ن، واداب‌ن‌ین ئه‌مه‌یان په‌روه‌ردگارمه‌، کاتی‌ک ئه‌ویش ئاوابوو وتی: سو‌یند بی‌ت به‌خوا ئه‌گه‌ر په‌روه‌رگارم هی‌دایه‌تی نه‌دامایه‌، ئه‌وه بی‌گومان له‌ ریزی ده‌سته‌ی گوم‌راکاندا ده‌بووم. ئینجا کاتی‌ک خو‌ری بی‌نی هه‌ل‌هات، وتی: ئاگادارب‌ن، واداب‌ن‌ین ئه‌مه‌یان په‌روه‌ردگارمه‌، ئه‌مه‌ت گه‌وره‌تریشه‌ کاتی‌ک ئه‌ویش ئاوابوو و وتی: ئه‌ی خه‌ل‌کینه‌، ئه‌ی خزمینه‌، به‌راستی من به‌ریم له‌و شتانه‌ی ئیوه‌ کردووتانه‌ به‌هاوه‌ل (شه‌ریک) بو‌ په‌روه‌ردگار. به‌راستی من رووی خو‌م و د‌ل‌م له‌ په‌رستندا کردو‌ته‌ ئه‌و زاته‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی فه‌راهه‌م هی‌ناوه‌، له‌ کاتی‌کدا رووم له‌ هی‌چ شتی‌کی تر ناکه‌م، به‌ د‌ل‌ ئارامی ته‌واویشه‌وه (ده‌ل‌یم): هه‌رگیز من له‌ ریزی موشریک و هاوه‌ل‌گه‌راند (نیم).

کاتی به‌رپه‌رچی ئه‌وانه ده‌داته‌وه که فره‌شته په‌رستن، و بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن

که فره‌شته کچی خوان (پاک و بی‌گه‌ردی بو‌ خوا)، به‌و فه‌رمایشته:

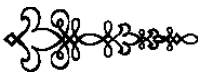
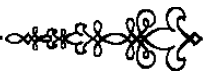
﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴾ (٨٠) لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ

وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنْتَ إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلَاكَ نَجْرِيه جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ ﴿الانبیاء: ٢٦ - ٢٩. واته: (خوانه ناسان دهیانوت: خوی میهره بان کوری بو خوی بریارداوه (فریشته کان رۆلهی ئهون)، پاکی و بیگهردی بو ئه و زاتهیه، به لکو ئهوانه بهندهی ریزداری ئهون. (ئه و فریشتانه ئه و هنده رهوشت بهرزن) ههرگیز (نافه رمانی ناکه و) قسه له قسهیدا ناکه و له گوفتاردا پیچی ناکهون، ئهوانه به فهرمانی ئه و دهجوئینهوه و فهرمانی ئه و جیه جی دهکهن. ههر خوا دهزانیت ئه و خه لکه له رابردوودا چیان ئه نجامداوه و له داهاتووشدا چی ئه نجام ددهن (دنیا و قیامهت، رابردو و داهاتوو، بو ئه و زاته چوونیه که)، فریشته کانیش تکاکار نابن ته نها بو ئه و که سانه نه بیّت خوا پیی رازییه و ئه و فریشتانه له ترسی ئه و زاته ناویرن هیچ سه ریچییه ئه نجام بدن. خو ئه گهر به کیك له فریشته کان (له خوی غه رپا بیّت) بلّیت: به راستی منیش خوام بیجگه لهو، ئه وه پاداشتی ده دینه وه به دۆزهخ، ههر به و شیویه پاداشتی سته مکاران و یاخیه کان ده دینه وه).

کاتی بهر په رچی جوله که کان ده داته وه، به و فهرمایشته:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَمْنُونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾﴾ الجمعة: ٦ - ٧. واته: (ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پییان بلّی: ئه ی ئهوانه ی له سه ر دینی جوله که ن، ئه گهر ئیوه برواتان وایه که به راستی ئیوه دۆست و لایه نگری خوان، جگه له خه لکی تر، کهواته داوی مه رگ بکه و و ئاواتی مه رگ بخوازن. که چی ئهوانه ههرگیزاو ههرگیز ئاواتی و ناخوازن و مردن داوا ناکه ن، چونکه خو یان دهزانن چیان دهست پیسخه ری کردووه، خوایش زانایه به کارو کرده وی سته مکاران).

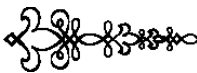
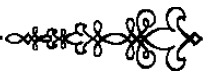
کاتی بهر په رچی نه صرانیه کان ده داته وه، به و فهرمایشته:

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَاكَمَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَقْصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

نمونەى دروست بوونی عیسا له لایەن خواوە؛ وەك نمونەى ئادەم وایە كە له خاك دروستى كردو له وهودوا فهرمى داو پێى وت: ببە (بە ئینسان) ئەویش بوو. حەقیقەت و راستى هەر ئەوهیە له لایەن پهروەردگار تەوهیە، كەواتە نەكەیت بچیتە ریزی ئەوانەى كە گومان كاركردى هەیه له سهريان. (دواى ئەوهى كە هەموو ئەو راستیانەت پێگەهشت دەربارەى عیسا)، جا ئەگەر كەسانىك هەر موحادەلەیان كردوو له سهەرى رۆیشتن و شتى نارهوايان دەربارەى عیسا وت: تۆش پێیان بلێ: وەرن با كورانى ئێمە و كورانى ئێوه، ئافرهتانی ئێمە و ئافرهتانی ئێوه، خۆمان و خۆشان بانگ بكهین و ئاماده بین (له شوینیکی تایبهتدا)، پاشان له خوا بپارێینهوه و ئینجا داوا بكهین نهفرین و له عەنتی خوا داباریتە سەر درۆزنەكان. بەراستی هەر ئەمەیه به سه رهاتی راست و دروست (دەربارەى عیسا و دایكى)، هیچ خوایهك نیه جگه له (الله)، بیگومان ئەو (الله) یه هەر خۆى بالادەست و دانایه. (له گەل ئەو هەموو به لگه و راستیانەدا) ئەگەر ڕوویان وەرگیراو پشتیان تیکرد (ئەوه بزانه راستى خواز نین)، خوایش زانا و ئاگایه به وانەى كە تۆوى تاوان و خراپه دهچێن).

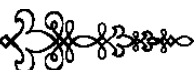
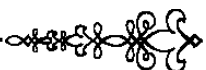
سهربارى ئەوهى كە قورئانى پیرۆز به لگهى دهخسته ڕوو له سهەر بیروباوهرى راست و بیروباوهرى دژەكانى دهگیرایه وه وه به لگهشى له سهەر پوچه لیه كەى دههینایه وه، و له گەل عەقل دێدوا و فیکری به ئاگا دههینایه وه، ئەوا مهیدانى دهمه تهقی و جهدهلى فراوان نه دهکرد و لهو پێناوهشدا هاندانى نه بووه، به لگو به پێچه وانە وه زۆر به كهمى ده پڕزایه سهەر ئەو لایه، چونكه دهكریت ببیتە هۆى رِق

و کینه و دوژمنایه تی، هر له بهر نه و هسه که خوی گه وره فهرمانی به پیغه مبهری بهرین کردووه که نهرم و نیان بیت لهو کاته ی دژه راکانی بانگ دهکات بو سهر ریگه ی راست و لهو کاته ی گفتوگو یان له گهل دهکات، نه مهش له پیناو نه وه ی که خوشه ویستی و تیکه لاوی هر بهر دهوام بیت، و تا له رپی بیر کردنه وه ی راست و ناموزگاری چاکه وه قه ناعه تیان بینیت، خوی بالاده ست و خاوه ن شکو دهفرمووی:

﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّثْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾ النحل: ۱۲۵. واته: (نه ی پیغه مبهري ^{صلوات} علیه و آله)، نه ی ئیماندار) بانگه واز بکه بو لای بهرنامه و رپیازی په رومردگارت به حکمهت و دانایی و ناموزگاری جوان و به جی و گفتوگو و موحاده له به جوانترین شیوه، چونکه به راستی په رومردگارت هر خوی زانایه، که کی گومرپایه، هه روه ها هر خویشی زانایه به هیدایهت وهرگران). خوی گه وره جهختی ده کرده وه بو پیغه مبهري ^{صلوات} علیه و آله) له وه ی بیروباوهرده که ی راسته و ریگاکه ی دروسته، و دهمه ته قییه ی دوورو دریژ نه نجام نه دات له گهل دژه راکانی ^(۱)، نمونه ی نه مهش نه وه فهرمایسته ی خوی گه وره یه: ﴿ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاَدْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴾ (۲۷) وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿ ۲۸ ﴾ اللَّهُ يَخْتَكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿ ۲۹ ﴾ الحج: ۶۷ - ۶۹. واته: (بو هر میلله تیك بهرنامه و پروگرامی کمان دیاری کردووه پهیره وه دهکن و له سهری دهرؤن (به گویره ی کات و شوین و بارودوخیان، نه م بهرنامه یه شمان ناردووه بو هه تا هه تایي) که واته با خاوه ن ئایینه کانی تر نه یکه نه کیسه و نازاوه له گهل تاندا له باره ی نه م ئایینه وه، نه ی محمد ^{صلوات} علیه و آله) بهر دهوام بانگه وازی خه لکی بکه بو لای په رومردگارت چونکه به راستی تو له سهر ریگه و رپیاز و هیدایه تیکی راست و

(۱) بروه: سید قطب، في ظلال القرآن ۵/۲۲۶.

دروستیت. خو ئه‌گەر موحاده‌لەت لەگەڵدا بکەن (ئەو تۆ موحاده‌له مه‌که به‌لگو) بلی: خوا خووی چاک زانیه بهو کارو کردەوانەى ئەنجامی دەدەن. هەرخوا خووی له رۆژی قیامەتدا داوهری ده‌کات له نیوانتاندا له‌سەر ئەو شتانەى که ئیوه کێشه و جیاوازی‌تان له‌سەر ده‌کرد (له‌وێ راستیه‌کان به‌ته‌واوی ده‌رده‌که‌وێت).

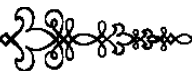
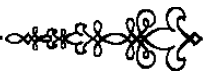
پاش ئەو‌ه‌ی په‌ی‌ر‌ه‌و ر‌ی‌بازی قورئانی پ‌ی‌ر‌ۆزمان زانی له‌و‌ه‌ی چ‌ۆن عه‌قائیدی ئیمانی ر‌وون ده‌کاته‌وه و ج‌ی‌گ‌یری ده‌کات و به‌ر‌گ‌ری لی ده‌کات، ئەوا ده‌ست ده‌کەین به‌ باس کردنی پ‌وخته‌یه‌کی می‌ژووی له‌سەر بارودۆخی عه‌قائیدی نایینی له سه‌رده‌می پ‌ی‌غه‌م‌ب‌ەر (ﷺ) و خه‌لیفه‌کانی راش‌دین و له‌سه‌رده‌می ئەمه‌وی و دواتر سه‌رده‌می عه‌بباسیه‌کان، له‌گه‌ڵ ئاماژه‌دان بۆ ئەو ق‌و‌ناغانه‌ی که چاخی تازه پ‌ی‌یدا ت‌ی‌پ‌ه‌ری.

۱- بارودۆخی عه‌قیده و بیروباوه‌ری ئیسلامی له‌سه‌رده‌می پ‌ی‌غه‌م‌ب‌ه‌رو خه‌لیفه‌کانی راش‌دین:

أ- له سه‌رده‌می پ‌ی‌غه‌م‌ب‌ه‌ر:

ئ‌ی‌سلام هات و بر‌پ‌اری دا که ئایینی راست هەر یه‌ك ئایینه، که ئەه‌و‌یش بر‌یتیه له سروش و په‌یامی ر‌ه‌وانه‌ک‌راوی خ‌وایی بۆ سه‌رح‌ه‌م پ‌ی‌غه‌م‌ب‌ه‌رانی، و بنه‌ماکانی ئەو ئایینه راسته چه‌سپاو و نه‌گ‌ۆرن و په‌یام‌به‌رانی‌ش له بن‌چینه و بنه‌ماکاندا ک‌ۆکن و ر‌اج‌یا نین. به‌ پ‌ی‌چه‌وانه‌ی یاسا کردارییه‌کان که له په‌یامی په‌یام‌به‌ر‌یک‌ه‌وه بۆ په‌یامی په‌یام‌به‌ریکی تر ج‌یا‌وا‌زه، و راست و دروست و حه‌قن مادام هه‌ل‌ئه‌وه‌شی‌ن‌را‌بنه‌وه‌و (نسخ) نه‌ک‌را‌بن.

زده‌خ‌شه‌ری له باره‌ی ته‌فس‌یری ئەو فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْدَرُهُ﴾ (الانعام: ۹۰. واته: (ئەو (ناوبراوانه)، ئەو که‌سانه‌ن که خوا (به‌تایبه‌ت) ه‌ی‌دا‌یه‌ت و ر‌ی‌ن‌م‌و‌ونی گ‌رد‌و‌ون، ت‌و‌ش (ئەو محمد ﷺ)، ئەو ئ‌ی‌مان‌دار) شو‌ینی ه‌ی‌دا‌یه‌ت و ر‌ی‌ن‌م‌و‌وی ئەوانه ب‌که‌وه. ده‌فه‌رم‌و‌و‌یت: (مه‌به‌ست له

هیدایه‌تی پیغه‌مبه‌ران رێباز‌ه‌که‌یان‌ه له باوه‌ر بوون به خ‌وای گه‌وره و به‌یه‌ک‌زانینی و باوه‌ر بوون به بنه‌ماکانی ئایین، به‌ده‌ر له شه‌ریعه‌ته‌کان که جیا‌واز و هیدایه‌تن نه‌گه‌ر هه‌لنه‌وه‌ش‌ین‌رابنه‌وه، چون‌که نه‌گه‌ر هه‌لنه‌وه‌ش‌ین‌رابنه‌وه نه‌وا به هیدایه‌ت نام‌یننه‌وه، به‌پێچه‌وانه‌ی بنه‌ماکانی ئایین که هه‌تا هه‌تا هه‌ر هیدایه‌ته‌^(١).

له واقیعه‌دا ئایینی ئیسلامی له دوو ر‌ه‌گه‌زی جیا‌واز و تایبه‌تمه‌ند پێک هات‌وه‌: بنه‌ما (أصول)، و لق و پۆپ (فروع) و به‌ده‌ر‌پر‌ین‌یکی تر: عه‌قیده و شه‌ریعه‌ت. جا عه‌قیده: خ‌وای گه‌وره له کتیبه‌ پیر‌ۆزه‌که‌ی دا که قورئانی پیر‌ۆزه هه‌موو بنه‌ماکانی باس کرد‌وه و پیغه‌مبه‌ری رێزداریش به‌و په‌ری جوانییه‌وه له رێگه‌ی گو‌فتار و کردارییه‌وه روونی کرد‌ۆته‌وه. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گو‌تو‌گو‌ی له‌گه‌ڵ نه‌ه‌لی کیتاب ده‌کرد، و گو‌تو‌گو و مو‌جاده‌له‌شی له‌گه‌ڵ هاوبه‌ش دانه‌ران ده‌کرد، و وه‌لامی پرس‌یاره‌کانی نه‌وانی نه‌دایه‌وه، به‌و مه‌رحه‌ی نه‌و پرس‌یارانه‌ تایبه‌تمه‌ندی و خاسیه‌تی جه‌دل و سه‌رکه‌شی و عینادی پێ‌وه‌دی‌ار نه‌بوایه، جا نه‌و پرس‌یارانه‌ش به‌ووردی باب‌ه‌ته‌کانی عه‌قیده‌یان له خ‌ۆ ده‌گرت: له باره‌ی ناسینی خ‌وا، و قه‌ده‌ر و ر‌ۆح، و زیندوو بو‌نه‌وه و به‌هه‌شت و د‌ۆزه‌خ و پیغه‌مبه‌ری‌تی و حه‌قیقه‌تی باوه‌ر، و په‌یوه‌ندی ئیسلام له‌گه‌ڵ ئایینه‌کانی تر ^(٢).

هه‌روه‌ها (ابن هشام) گ‌یراویه‌تی‌ه‌وه که تاقم‌یک له‌ جوله‌که هاتنه‌ لای پیغه‌مبه‌ری خ‌وا و لی‌یان پرس‌ی: نه‌وه زانی‌مان خ‌وا نه‌و شتانه‌ی به‌دییه‌یناوه، نه‌ی ک‌ی؟ خ‌وای به‌دییه‌یناوه؟ پیغه‌مبه‌ری خ‌وا تو‌ر‌ه‌بوو تا ر‌ه‌نگی تیک‌چوو، پاشان نه‌و سو‌ر‌ه‌ته دابه‌زی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (٢) لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (٤)﴾ ^(٣) واته‌: (نه‌ی محمد ﷺ)، نه‌ی ئیماندار (ب‌لی: نه‌و

(١) الزمخشري، الکشاف ٢/٣٤.

(٢) يحيى هاشم حسن فرغل، نشأة الآراء و المذاهب و الفرق الكلامية ٢٦٧.

(٣) بروانه: ابن هشام، السيرة النبوية ٢/٢٢٠.

خوایهی که ناوی - الله یه خوایهکی تāk و ته‌نهایه (بیّ هاوēل و هاوتایه). خوا زاتیکی پایه‌دارو دسه‌ل‌تداره، نیازی به‌کەس نییه و هه‌مووان ئاتاجی ئەون، هەر ئەو دهنوانیت به‌لاو ناخو‌شی لابه‌ریّت و پیویستی و داخو‌زییه‌کانمان جیبه‌جی بکات. هیچ که‌سی لی نه‌بووه و خو‌ی‌شی له هیچ که‌س نه‌بووه. هه‌رگیز هاوتاو هاوشی‌ووه دسه‌ل‌تداریکی نییه که له به‌رامبه‌ریه‌وه بوه‌ستیت و هاوشانی بیّت).

کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا و ئەو فه‌رمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ی خوینده‌وه: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (الأنبياء: ۹۸).
 واته: (بیگومان نی‌وه و شتانه‌ی له جیاتی خوا ده‌تانپه‌رست سووته‌مه‌نی دۆزه‌خن و سه‌لکه‌ بزوتی ئاگرن، ده‌بیّت هه‌ر بچه‌ ناوی و هه‌میشه‌ تییدا بن). له و کاته تاقمیک له هاوبه‌ش دانه‌ران لیان پرسی: ئا هه‌موو ئەو شتانه‌ی که ده‌په‌رستین و ئەوانه‌ش به‌ندایه‌تیاں بۆ ده‌کرد ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه؟ ئەمه‌ چۆن ده‌گونجی له کاتی‌کدا ئیمه‌ فریشته‌ ده‌په‌رستین، و جوله‌که‌ش عوزه‌یرو نه‌صرانیه‌کانیش عی‌سای کوری مه‌ریه‌م ده‌په‌رستن... جا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌لامی دایه‌وه: (هه‌ر که‌سی پیی خو‌ش بیّت به‌په‌رستیت جگه‌له‌ خوا ئەوا له‌گه‌ل ئەوانه‌ی به‌ندایه‌تی بۆ ده‌که‌ن ده‌چنه ئاگری دۆزه‌خه‌وه)، جا ئەو ئایه‌تانه‌ دابه‌زین: ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلَيْكَ نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ﴾ (الأنبياء: ۲۹). واته: (هه‌ر که‌سی بلیت: به‌راستی منیش خوام بیجگه‌ له - الله -، ئەوه پاداشتی ده‌ده‌ینه‌وه به‌ دۆزه‌خ). تا ئەو فه‌رمایشته: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ (الأنبياء: ۱۰). واته: (به‌راستی ئەوانه‌ی هه‌ر زوو به‌پارمان داوه چاکه‌ به‌ئینینه‌ رپیان (به‌هۆی ئیمان و ئیمان و باوه‌رو کرده‌وی چاکه‌یان) ئەوانه‌ دووره‌ په‌ریزکراون له دۆزه‌خه‌وه)^(۱).
 (ابن مسعود) وتی: من له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا بووم (ﷺ) له ناو کیلگه‌یه‌کی

(۱) ب‌روانه: تفسیر ابن الکثیر ۲/ ۱۹۸ و ۴/ ۱۳۱. و الواحدی: أسباب النزول القرآن ۳۱۴.

مه‌دینه، پائی دابوووه له‌سه‌ر راپه‌خێك، له‌و كاته هه‌ندی جوله‌كه به‌لامان تێپه‌رین، وتیان: له‌باره‌ی رۆح پرسیارى لى بکه‌ن. هه‌ندیکیان وتیان: پرسیارى لى مه‌که‌ن چونکه به‌شتیك رۆوبه‌رۆتان ده‌بیته‌وه كه له‌لاتان ناخۆشه، جا هه‌ندی له‌و جوله‌كانه هاتنه لای وتیان: ئه‌ی باوکی قاسم، چى ده‌لیی له‌باره‌ی رۆح؟ ئه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بێده‌نگ بوو و ده‌ستی خسته سه‌ر نیوچه‌وانی، زانیم كه سه‌روش داده‌به‌زیت به‌سه‌ریا، جائه‌و ئایه‌ته‌و بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دابه‌زی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) الإسراء: ٨٥. واته: (پرسیارت لى ده‌که‌ن ده‌ربه‌ری رۆح (که‌ چیه و چۆنه؟) بلێ: رۆح به‌شیکه له‌ فه‌رمانی په‌روه‌رده‌گارم و به‌ده‌ست ئه‌وه (من نازانم چیه و چۆنه) و هه‌یچتان پێ نه‌به‌خه‌راوه له‌ عیلم و زانست ته‌نها شتیکی که‌م نه‌بیّت).^(١)

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ته‌نها له‌ کاتی بانگ کردنی دژه‌پاکانی بۆ سه‌ر نایینی نوێ و لادانیان له‌سه‌ر باوه‌ره پوچه‌له‌کانیان په‌ناى ده‌برده‌به‌ر گه‌توگۆو موحاده‌له و ده‌مه‌ته‌قی، ئه‌مه‌ش به‌وه‌ی که به‌زانیایه ئه‌و خاوه‌ناسه‌نه ئاماده‌باشیان تێدايه، سه‌رباری ئه‌مه‌ش پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رێگری ده‌کرد له‌ موسلمانان له‌وه‌ی موحاده‌له بکه‌ن به‌ مه‌به‌ستی ده‌ست خستنی هه‌ندی له‌ بنه‌ماکانی باوه‌ر، و له‌به‌رامبه‌ردا فه‌رمانی ده‌کرد به‌وه‌ی ده‌ست بگرن به‌وه‌ی که بۆیان ته‌نیا له‌ رێگه‌ی په‌یام رۆونه‌کراوته‌وه.

شه‌ریعه‌ت: قورئانی پیرۆز بنه‌ما و بنچینه‌ گه‌شتیه‌کان و زۆربه‌ی ئه‌حکامه لاوه‌کیه‌کانی له‌ خو گرتوو، و پیغه‌مبه‌ری رێزدار ئه‌و بنه‌مایانه‌ی رۆونه‌کردۆته‌وه که‌شه‌ی پێداوه به‌و بنه‌ما گشتی و ئه‌حکامه لاوه‌کیانه‌ی که زیادی کرد، هه‌روه‌ک ده‌رگاکه‌شی والا‌کرد بۆ نه‌شونه‌ما پێ کردنی، ئه‌مه‌ش له‌ رێگه‌ی دانپێدانان به‌ بنه‌مای

(١) بڕوانه: الواحی، اسباب نزول القرآن ٢٩٩.

ئىجتىه‌اد و تىپرامان^(۱).

هاوه‌لانى پىغه‌مبەر تىگەيشتن لەو مانايانە، و بەناپەسەنديان دەزانی کە لىکۆلینه‌وه‌و موحادەلە و دەمەتە‌فى بکرى له بنه‌ماکانى عەقیدە، و بۆچونیان وابوو کە ئەو شتانه تەنھا بە سەروش دانى پێدا‌ده‌نرى. کەچى پێیان ئاسایى بوو کە ئىجتىه‌اد و کۆشش بکرىت له ياسا و شەرىعى کردارى^(۲).

بە‌شێوه‌یه‌کى کورت و پوخت؛ سەردەمى پىغه‌مبەر بە‌سەرچوو، مۆسلمانان هەر لە‌سەر ئەو بیروباوە‌رو عەقیدەیه‌ بوون کە له قورئانى پىرۆزدا هاتبوو، چونکە ئەوان (گە‌ش‌ت‌بوون بە‌سەردەمى سەروش و گە‌وره‌یى و شە‌رە‌ف‌ی هاوه‌لێتى پىغه‌مبەر، و پ‌ووناکایى و نورى هاوه‌لێتى هە‌موو تارىکیه‌کى گومان خە‌یالى لا‌برد‌بوو لە‌سەر عە‌قل و دڵ و دە‌روونیان)^(۳).

(۱) بر‌وانه: مصطفى‌ عبدالرزاق، ته‌هید لت‌اریخ الف‌لسفه الاسلامیه ۲۷۰. و د. عرفان عبدالحمید، در‌اسات فی الفرق و العقائد ۱۲۴.

(۲) هاوه‌لانى هاوچه‌رخى پىغه‌مبەر کۆشش و ئىجتىه‌ادیان دە‌کرد تەنھا له‌کاتێک کە دوور‌بووان له پىغه‌مبەر، و ئىجتىه‌اده‌کەیان سى جۆر بوو:

۱- ئىجتىه‌اد و کۆشش بۆ تىگە‌يشتن له مە‌به‌ستى پىغه‌مبەر (ﷺ).

۲- ئىجتىه‌اد و کۆشش بۆ زانینى حوکمى شە‌رعى واقیع و بارودۆخێک کە دە‌قیکی نایینیان لە‌سەر پێنه‌گە‌یش‌ت‌وو.

۳- ئىجتىه‌اد و کۆشش بۆ یه‌ک‌لا‌کردنه‌وه‌ی کیشە‌کانى نى‌وان خە‌لک.

سە‌یری: پە‌رتوکه‌که‌مان بکە: العقل عند الشیعه ۲۰.

(۳) طاش کبرى زاده، مفتاح السعادة ۲ / ۲۲.

ب- له سهردهمی خهلیفهکانی راشدین (۱۱ - ۴۰ ټک):

بارودوڅی عهقائید لهو سهردهمه دا ههروهك سهردهمی پیغه مبهه (صلواته) مایه وه و راجاییه کی وا نه هاته کایه وه له بابته کانی عهقیده دا. به لکو راجایی به شیوه کی گشتی روویدا له چه ند بابته و مه سه له یه کی کرداری که مه به ست لی - وهك شهرستانی دهلیت: (إقامة مراسم الشرع، و إقامة مناهج الدين)^(۱). واته: (جیبه جی کردنی درو شم و بونه کانی شهرع، و به رده و می دان به به برنامه و په پره وی نایین). هه ندی لهو راجاییه کرداریانه گه وره بوون و مه ترسیان مه زن بوو تا وای لی هات په یوه ست بوون به مه سه له کانی عهقیده وه، ته نانه ت دواتر بووه بناغه بو دروست بوونی دهسته و تاقمه نیسلامیه کان. جا مه تر سیدارترین راجایی که راسته و خو روویدا له دوی کوچی دوی پیغه مبهه (صلواته) بریتی بوو له راجاییان له سه ر خیلافه ت. و بابته که شی بریتی بوو: له وهی کی شیواترین که سه که ببیته جینشینی پیغه مبهه و حوکمرانی نوممه ته که ی بکات...؟ ئایا پیاویک له پشتیوانان (انصار) که پشتگیر و په ناگه بوون بو کوچکه ران... یا خود پیاویک له کوچکه ران، نه وانه ی پیشه نگ بوونه له موسلمان بوون و ئازاریان چه شت و ئارامیان گرت... یان پیاویک که له ره چه لهك وئالوبه یت پیغه مبهه (صلواته) بیته... دواتر هه موو راو بووچونه کان وه ستان و کوک بون له وهی ابوبکر (رهزای خوی لیبت) بکریته جینشین و خهلیفه، و به مه ش راجایی دامرکایه وه، تا دواتر سه ره له بده وه و ببیته هوپهك بو پهرت بوونی پیزی موسلمانان له مه ودوا^(۲).

موسلمانان راجاییان تیکه وت له سهردهمی ابوبکر له وهی ئایا بجهنگن له گه ل نه وانه ی زهکات ناده ن، کو مه لیك وتیان: له گه لیان ناچه نگین، و ئیمامی (عمر) (رهزای

(۱) الشهرستانی، المل و النحل ۲۰/۱. و سهیری: الاسفرايينی، التبصیر فی الدین ۲۶. بکه.

(۲) بره وانه: شیخ محمد أبو زهرة، تأریخ مذاهب الاسلامیه ۱۲/۱. و أبو حسن الأشعری، مقالات الاسلامیه و اختلاف المصلین ۲/۱. و الاسفرايينی، التبصیر فی الدین ۲۶.

خوای لیبیت) وتی: چۆن بجه‌نگین له‌گه‌لیان دا که‌جی پی‌غه‌مبهر (ﷺ) وتویه‌تی: (أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا اله الا الله، فاذا قالوها عصموا مني دماءهم و أموالهم^(۱)) واته: (فه‌رمانم پی‌کراوه که بجه‌نگم له‌گه‌ل خه‌لکیدا تا شایه‌تمان دینن، جا ئه‌گهر شایه‌تمانیاں هی‌نا ئه‌وا خوین و مالیان پاریزراوه له‌لای من). و کۆمه‌لیکی تر ووتی: له‌گه‌لیان ده‌جه‌نگین، تا أبوبکر (ره‌زای خوای لیبیت) وتی: ئایا پی‌غه‌مبهر نه‌یوتوو: ته‌نها به مافی ئه‌و نه‌بی‌ت، مافی ئه‌ویش بریتیه‌له به‌رپاکردنی نوێژ و به‌خشینی زه‌کات، ئه‌گهر یه‌ک به‌چکه وشر که هی زه‌کاته پیم نه‌ده‌ن که پی‌شتر ده‌یاندا به پی‌غه‌مبهر ئه‌وا له‌سه‌ر ئه‌مه له‌گه‌لیان ده‌جه‌نگم. به‌خوای چوو بو جه‌نگ کردن له‌گه‌لیان، و هاوه‌لانی‌ش هاتنه‌ سه‌ر رای ئه‌و^(۲). له راستیشدا ئه‌م راجیاییه بنجینه بوو بو ئه‌و راجیاییانه‌ی - پاشتر - روویدا له‌بابه‌تی ئیمان دا، له‌وه‌ی کرده‌وه به‌شیکه یان به‌شیک نییه له ئیمان^(۳).

(۱) زانیان راجیاییان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که جه‌نگان له‌گه‌ل ناموسلمانان له‌به‌ر خودی بی باوه‌ری و کوفرده‌که‌یانه یان له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ئه‌وان نیه‌تی ده‌ستدریژی و جه‌نگ (حرابة) یان هه‌یه، لی‌رده‌ا مه‌به‌ستمان له جیهادی کوشتار و جه‌نگه، جا زۆربه‌ی زانیان بو‌چوونیان وایه که هۆی ئه‌نجامدانی جیهادی کوشتاری و جه‌نگ بریتیه له‌وه‌ی بی باوه‌ران نیه‌تی ده‌ستدریژی و جه‌نگ (حرابة) یان هه‌یه و ئه‌و جیهاده‌ش بو نه‌هیشتی ئه‌و مه‌ترسیه‌یه، و شافیعی و ئیبن حزمش له دیارترین دوو بو‌چوونه‌کانیاں بو ئه‌وه‌چوو که هۆیه‌که‌ی بی باوه‌رییه. سه‌یری: (الجهاد في الاسلام كيف نفهمه؟ و كيف نمارسه؟ د. محمد سعيد رمضان البوطي، دار الفكر، دمشق، ج ۲، ۹۴ بکه. (وه‌رگی‌ر).

(۲) سه‌یری: الشهرستانی، الملل و النحل ۲۳/۱. و مصطفى‌ عبدالرزاق، ته‌هید لتاریخ الفلسفة الاسلامیة ۲۸۳. بکه.

(۳) موسلمانان را جیا بوون له‌وه‌ی کرده‌وه به به‌شیک له ئیمان دابنن یان نا، جا زۆربه‌ی موسلمانان به به‌شیک له ئیمانی هه‌ژمار کرد، و ئه‌م مانایه‌شه که له ریوایه‌ته‌کاندا هاتوو: ((باوه‌ر: زانینه به دل، دان پێدانانه به زمان، کرده‌وه‌یه به بنه‌ماکان)) و بنه‌ماکان بریتین له

ههروهها موسلمانان له سهردهمی عومهر (خوالی رازی بیټ) لهبارهی زهوی

(۱) د. حاکم الطبری، له کتیبه‌که‌یدا (نازادی یان توفان) و. فاتح محمد سہنگاوی، لهو باره‌وه ده‌لایت: (به‌همان شی‌وه عومر ته‌نہا به پال‌اوتنی ئه‌بوبه‌کر له کاتنی که له سه‌رمه‌ره‌گرداب‌وو وده‌پاش نه‌وه‌ی پ‌او‌یژی به هاو‌ده‌لان کرد و ئه‌وانیش پ‌ازی بوون یه‌کسه‌ر نه‌بوو به خه‌لیفه، به‌لگو کاتنی بوو به خه‌لیفه که موسلمانان به‌یعه‌تیان پ‌یدا له پاش کوچی دوا‌یی ئه‌بوبه‌کر به‌ره‌زامه‌ندی هاو‌ده‌لان - خوا‌یان لی پ‌ازی بی‌ت - ... شیخی ئیسلام ئیبنو ته‌یمیه فه‌رمو‌ویه‌تی: (هه‌روه‌ها عومر کاتنی ئه‌بوبه‌کر ئه‌و کاره‌ی پ‌ی‌سپ‌ارد ئه‌و وده‌خته بووه ئیمام که به‌یعه‌تیان پ‌یداو گو‌ی‌ر‌پ‌ایه‌ لیان ب‌وی در‌بر‌ی، ئه‌گه‌ر وا ر‌ی‌بکه‌وتایه ئه‌وان پی‌ سپ‌اردنه‌که‌ی ئه‌بوبه‌گریان حیبه‌جی نه‌کردایه و به‌یعه‌تیان پ‌ینه‌دایه ئه‌وا نه‌ده‌بویه ئیمام). ئه‌مه‌ش ته‌ئکید ده‌کاته‌وه که پی‌ سپ‌اردن (عه‌د) ته‌نہا پال‌اوتن (ترشیح‌ه، ئوممه‌ت ب‌وی هه‌یه په‌سه‌ندی کاو دانی پ‌یدا‌ب‌نی یان به‌ره‌ه‌ئستی پی‌ و په‌سه‌ندی نه‌کا). (سه‌ر‌جاو‌ی ناو‌بر‌او ۴۸). (وه‌ر‌گیر).

(06)

رەشەهەلگەرپا (سواد)ی عیراق و فارس راجیاییان تیکەوت، هەندێ وتیان: دابەشی کە، و عومەر وتی: دابەشی ناکەم بەلکو وەک موڵکی گشتی موسڵمانان بەجێ دەهێلم، چونکە دەترسا لەوێ ئەو زەویانە هەر هەمووی ئەگەر دابەش بکات ئەوا لەوانەیه نەوهکان بێن و هیچ زەویەکیان دەست نەکەوێت، و لەبەر ئەوەی پێویستی بەو زەویانە هەیە بۆ پر کردنەوێ کەلێنەکان و پاراستنی وڵات، بەم ھۆیە هاتنە سەر بۆچوونەکە ی ئەو کۆک بوون لەسەری^(۱).

موسڵمانان راجیاییان کەوتە نیوان لەمەر ئەو سیستەمە عومەرپێ کورێ خەتاب دایهێنا سەبارەت بە کاروباری خێڵافەت بەوێ کردیە راویژ لە نیوان شەش لە ھاوێلان... تا کۆک بوون لەسەر بەیعتدان بە عوسمان - رەزای خاوی لیبیت -.

دواتر راجیاییان تیکەوت لەمەر هەندێ کاری عوسمان، بەشیوەیە کە کۆمەلێک چەندین کاری ئەویان بە ناپەسەند دانا. لەوانە: گیرانەوێ (حکمی کورێ (امیە) بۆ مەدینە، کەچی پێشتر پێغەمبەری خوا شاربەدەری کردبوو و تەنانەت ناوئەرابوو: (شاربەدەرکراو بەفەرمانی پێغەمبەری خوا). و لەوانە: پەنادانی (عبدالله)ی کورێ (سعد)ی کورێ (سرح) دوا ئەوێ کە پێغەمبەر (ﷺ) خۆینەکە ی ئەوێ بەفەرپۆ دابوو، نەوێک هەر ئەمە بەلکو عوسمان ئەوێ کرد بە بریکاری خۆی لە میسر.

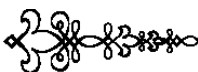
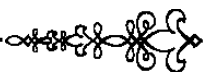
هەر وێک چۆن راجیابوون لە راپەرین دژی عوسمان و کوشتنی، کۆمەلێک وتی: بە ستم و دەستدریژی کوژرا. و ئەوانی تر: رای تریان پێچەوانە ی ئەمە هەبوو^(۲).

هەر وەها دوا ئەوێ بەیعتدرا بە عەلی کورێ ابی طالیب، ئەوا خەلکی راجیا بوون لە هەمبەر رووداوی یاحی بوونی (طلحة) و (زبیر) و جەنگ لەگەڵ کردنیان لەلایەن ئیمامی عەلی، و سەبارەت بە معاویە کە نکۆلی دەکرد لە ئیمامەتیەکە ی و جەنگی لەگەڵ دەکرد، و لەبارە ی رووداوی داویری (تحکیم)، و راجیایی خەواریج لەگەڵی و

(۱) بێروانە: شیخ محمد أبو زھرە، تأریخ مذاهب الاسلامیة ۱۴/۲.

(۲) الشھرستانی، الملل و النحل ۱/ ۲۵-۲۴.

(۲) زیاده‌رُفُوجوون (الغلو) له زمانه‌وانیدا: بریتیه له سنور به‌زاندن و تییّه‌پ‌اندن و دهرچوون له مه‌به‌ست، خوی گه‌وره هه‌رمووویه‌تی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ النساء: ۱۷۱. واته: (ئهی خاوه‌نانی کتیب زیاده‌روی مه‌که‌ن له نایینه‌که‌تاندا). خوی گه‌وره ریگری و هه‌ده‌غهی کرد له‌وه‌ی

ئەمانە دیارترین ئەو ڕاجیاییانە بوون کە ڕوویاندا لە نیوان موسلماندا لەو سەردەمەدا. هەر وەك دەشبینی کە ئەو ڕاجیاییە لەسەر بابەتە کرداریەکان بوو، تەنھا هەندیکیان نەبیّت وەك خیاڵەت... بوو بە بنچینەیهك بۆ ڕاجیایی عەقائیدی، و دواتر بوو هۆی سەرھەڵدانی زۆریك لە تاقمە ئاینیەکان.

سەبارەت بە عەقیدە ئەو میژوو هیچ شتێکی بۆ ئیمە نەگێڕاوەتەو لەسەر دروست بوونی ڕاجیایی لەمەر ئەو بابەتە. پەڕەویشیان لە دان پێدانانی عەقائید و بیروباوەری ئاینی ئەو لە زۆربەی حالەتدا دامەزرابوو لەسەر گێڕانەو (نقل)، پەنایان نەدەبردە بەر لیکۆڵینەو و تێڕامان و ئەنجامدانی گفتوگۆ و جەدەل و دەمەتەقی تەنھا لەو کاتاندا نەبیّت کە بانگی دژەمکانیان دەکرد بۆ وازھێنان لە

سنور ببەزینری لە پیرۆز ڕاگرتنی مەسیح (سەلامی لەسەر بیّت)، و ھۆشداریشی داوہ لەوہی قسە لە مەبەست لانەدری، و ئەو بانگەشەییە نەصرانیەکانیشی بە زیادەرەوی دانا لەبەرئەوہی سنوری بەزاندوو، و ئەو زیادەرەوانەیی کە بە ڕوکار خۆیان بە موسلمان دەردەخست، ھەر ئەوان بوون کە ھەڵدەستان بەوہی سیفەتی خواپەتی یان پیغەمبەرئیتیان دەدا بە لای ئەمیری = برۆاداران و پێشەواکانان (سەلامیان لەسەر بیّت)، و تەنانت پلەوپیایە ئاینی و دونیایی وایان بۆ بریاردا کە ھەموو سنوریکی شکاندبوو، و لە مەبەست دەرچوو بوو، کە بەراستی گومرەبووی بێ باوەڕن، و ئەمیری برۆاداران ھوکی گوشتن و سوتاندنی بەسەردا سەپاندن و ئیمام و پێشەواکانیان - سەلامیان لەسەر بیّت - ھوکی کافریتی و دەرچوون لە بازەنی ئیسلامیان بەسەردا دان. / شرح عقائد الصدوق، دانراوی: شیخ صدوق ٢٥٧. و سەیری: فرق الشیعە، دانراوی: نوپختی ٦٠٤٠. تاقمە زیادەرەوچووہکان زنجیرەیهك ھزرۆ تیۆری گۆنیان لە خۆگرتبوو کە ئیسلام لەگەڵ ئەو ھزرانە تیگگرا و ڕووبەرۆو بوویەوہ لە کاتی ڕزگار کردنی وڵاتان، جا ئەو ھزرانە ئامانجی ئەوہبوو کە ڕووبەرۆوی ئیسلام ببێتەوہ لە ناوہویدا بپروخیئیت، جا بۆ ئەم مەبەستە ھەلگرانی ئەو ھزرە پوچانە بەرووکەش خۆیان بە موسلمان پیشان دا، و دروشمی پشتیوانی ئالوبەیتیان ھەلگرت، کە پالێ نا بە ئیمامەکان - سەلامیان لەسەر بیّت - کە خۆیان لەوان و ھزرەکیان بەری بکەن. سەیری: الغلو و الفرق الغالیہ ٨٥ لڤکتور عبدالله سلوم. و المقالات و الفرق ٥٥ لأبي خلف الاشعري، و أصل الشیعہ و أصولها ٩٩، لال کاشف الغطاء. بکە.

بیروباوهره پوچه‌کانیان و هاتنه سهر ریگهی راست.

نموونه‌ی ئەمەش وتە‌ی أبوبکر لە داننان بە‌وه‌ی که خ‌وای گ‌ه‌وره پی‌چه‌وانە‌ی
ر‌و‌وداوە‌گانه و خ‌وای گ‌ه‌وره شی‌وه‌ی نییه:

(العجز عن درك الادراك ادراك) واتە: (دەستە‌وه‌سانی و ک‌و‌لب‌وون لە پ‌ه‌یی
پ‌ی‌بردن، ئە‌وا خ‌و‌ی لە‌خ‌و‌یدا پ‌ه‌یی پ‌ی‌ردنە). جا (أسفرايينی) ئە‌و وتە‌یه‌ی
شی‌کردۆتە‌وه بە‌وه‌ی: (ئە‌گ‌ەر بە‌راستی و دروستی بۆت دەرک‌ه‌وت که بە‌دی‌ه‌ی‌ن‌ەر
ناناس‌ریت لە ریگ‌ه‌ی وێ‌نە‌کردن و ئاو‌یت‌ه‌کردن و پ‌ی‌وانە و ق‌یاس کردنی بە
بە‌دی‌ه‌ی‌ن‌راوان، ئە‌وا ئە‌و کاته‌لە‌لات شتیکی راست دە‌بی‌ت که بە‌دی‌ه‌ی‌ن‌راو تە‌واو
پی‌چه‌وانە‌ی بە‌دی‌ه‌ی‌ن‌راوانە) (۱).

ع‌ومەر کات‌ی ر‌او‌ه‌ستابوو وتاری دە‌دا بۆ خە‌لک لە (جابه‌ی) لە‌بارە‌ی ق‌ه‌دەر، جا لە
وتارە‌ک‌ه‌یدا وتی: (خ‌وا کە‌س‌ی گ‌وم‌را د‌ه‌کات که بیه‌و‌یت و ر‌ی‌ن‌مو‌یی کە‌سی‌ک‌یش د‌ه‌کات
که و‌ی‌ستی لە‌س‌ەر بی‌ت) جا ق‌ه‌شە‌یه‌ک وتی: ئە‌وه ئە‌م‌یرە‌ک‌ه‌تان چی دە‌لی‌ت؟ وتیان:
خ‌وا کە‌س‌ی گ‌وم‌را د‌ه‌کات که بیه‌و‌یت و ر‌ی‌ن‌مو‌یی کە‌سی‌ک‌یش د‌ه‌کات که و‌ی‌ستی لە‌س‌ەر
بی‌ت. جا ق‌ه‌شە‌کە وتی: هە‌ل‌ه‌ی ک‌رد‌و‌وه، خ‌وای گ‌ه‌وره لە‌وه داد‌گ‌ەر‌تره که کە‌سی‌ک
گ‌وم‌را ب‌کات، جا ئە‌م هە‌وا‌ل‌ه گ‌ه‌یش‌ته ع‌وم‌ەر، ئە‌و‌یش نار‌دی بە‌د‌و‌ای ق‌ه‌شە‌ک‌ه‌دا و پ‌ی‌ی
وت: بە‌ل‌کو خ‌وا گ‌وم‌رات ب‌کات، ئە‌گ‌ەر ئە‌و پ‌ه‌یمانە‌ت نە‌بو‌وا‌یه ئە‌وا مل‌ه‌ک‌ه‌تم
دە‌پ‌ه‌ر‌اند (۲).

گ‌یر‌د‌را‌وه‌تە‌وه که (أبو موسى الأشعري) دە‌مە‌تە‌قی و گ‌فت‌و‌گ‌ۆی لە‌گ‌ه‌ل ئە‌وانە
ک‌رد‌و‌وه که وت‌ی‌انە: چ‌و‌ن ش‌ت‌یک خ‌وا ئە‌ندازە‌گ‌یری ب‌کات و لە‌س‌ه‌رم بن‌و‌وس‌یت
د‌وات‌ریش س‌زام دە‌دات لە‌س‌ه‌ری؟ جا وە‌ل‌ام‌ی ئە‌وانە‌ی دا‌وه بە‌وه‌ی وتی: ئە‌ندازە‌گ‌یری

(۱) الاسفرايينی، التبصير في الدين ۹۷.

(۲) بر‌وانە: الخطيب البغدادي، تاريخ بغداد، ۲۹۰/۱۱. و نایە‌تی: ﴿أَفَمِنْ زَيْنٍ لَهُ سَوْءٌ عَمَلٍءَ فَرَّاهُ حَسَنًا

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾

فاطر: ۸.

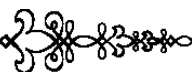
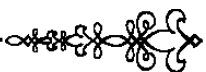
کردوو له‌سه‌ر ئیوه‌ی نوسیوه که زانیویه‌تی و لی‌ی شاراو نه‌بووه، سزاشی داوه به‌شیویه‌ک که سته‌م و زۆرداری نه‌کردوو.

ئیمامی عه‌لی له‌ناو هاوه‌لاند له‌هه‌ر هه‌موویان زیاتر په‌نای ده‌برده به‌ر موجداله و گه‌توگۆ، ئه‌مه‌ش بو‌ئوه‌ی ده‌گه‌رپته‌وه که له هه‌موو هاوه‌لان زیاتر به‌شدار بوو له چاره‌سه‌ر کردنی رووداوه‌کان و لی‌کوئینه‌وه لی‌ی، و له دیارترین ئه‌و که‌سانه‌ش بوو که ته‌مه‌نیان درێژ بوو و گه‌یشته‌ ئه‌و کاته‌ی که کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی چوووه قۆناغی‌کی نوی‌ی ترسناکه‌وه، سه‌رباری ئه‌وه‌ی که ئیمامی عه‌لی گه‌وره‌ترین که‌سایه‌تی بوو که رووداوه‌کانی ئاشوب و فیتنه‌ی ئیسلامی وه‌ک خولگه‌یه‌کیان دانا.

له‌به‌ر ئه‌و هۆیانه‌ی باس‌مان کردن زۆری‌ک له پ‌او بو‌چوونی له‌پاش خۆی به‌جی ه‌یشت که ده‌دوی‌ن له‌باره‌ی مه‌سه‌له هه‌ره وورده‌کانی بیروباوه‌رو عه‌قیده ده‌دوی‌ن: له‌باره‌ی زاتی خ‌وای گه‌وره و سیفات‌ه‌کانی، و له‌باره‌ی قه‌ده‌ر، و باب‌ه‌تی دروست بوونی قورئان (خلق القرآن)^(۱).

به‌شیوه‌کی گشتگیر و پ‌وخت ک‌راو: موس‌لمانان له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌ستیان هه‌لنه‌گرت له تیر‌امان له باب‌ه‌ته‌کانی بیروباوه‌ر به مه‌به‌ستی ر‌ینماییکردن و وه‌ک ئامراز‌ی‌کی ر‌ینم‌وونی، به‌ل‌کو خ‌وایان به‌دوور گرت له خ‌و هه‌لق‌ورتان‌دن و په‌نا بردنه به‌ر تیر‌امان و گه‌توگۆی بی‌به‌ندوبار. ته‌نها له‌و کاته‌دا په‌نایان ده‌برده به‌ر تیر‌امان و گه‌توگۆ که خ‌زمه‌تی کرد‌بایه به چه‌سپان‌دنی بیروباوه‌ری نایین و به‌رپه‌رچ‌دانی گ‌ومانی د‌ژه‌کان.

(۱) فرغل، نشأة الآراء و المذاهب و الفرق الكلامية ۵۰.

٢- بارودۆخی عه‌قیده‌و بیروباوهری ئیسلامی له سه‌رده‌می ئه‌مه‌وییه‌کان (٤١ - ١٣٢ک) ^(١):

بارودۆخی عه‌قائید و بیروباوهری ئیسلامی به‌ره‌و پێشچوونێکی به‌رجاو و گه‌وره‌ی به‌خۆیه‌وه‌ بینی له‌و سه‌رده‌مه‌دا، جا چه‌ندین کێشه‌ی عه‌قیده‌یی ده‌رکه‌وتن که‌ بوونه‌ هۆی په‌رته‌وازه‌یی و ڕاجیایی موس‌لمانان، له‌ ئاکامدا مشتوم‌ڕو ده‌مه‌ته‌قی له‌ نێوانیاندا په‌ره‌ی سه‌ند، و پ‌شت به‌ستنی تاقم و کۆمه‌ڵێک له‌ چه‌سپاندنی عه‌قائید و بیروباوهر به‌شیوه‌ی گ‌شتی و بنه‌ماکانی ئایین به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی به‌ په‌یره‌و به‌رنامه‌ی تی‌ڕوانینی ه‌زری و به‌لگه‌هێنانه‌وه‌ی عه‌ق‌لی وه‌ک هۆکار بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌. دیارترینی ئه‌و کێشانه‌، که‌ زۆرت‌رین قسه‌و باسی‌هه‌لگ‌رتبوو باسی (قه‌زاو قه‌ده‌ر) بوو، که‌ (معبد الجهنی) ^(٢) وروژاندی و دوا‌ی ئه‌و (غیلان الدمشقی) ^(٣) په‌ره‌ی پ‌یدا، و هه‌ردوو مه‌سه‌له‌ی به‌ده‌یه‌ینراوی قورئان (خلق القرآن) و سیفات‌ه‌کانی خوا (الصفات الالهیه) بازاریان گه‌رم بوو و (جعدی کوری (درهم) ^(٤) ئه‌م باب‌ه‌تانه‌ی وروژاند و

(١) سه‌رده‌می ئه‌مه‌وییه‌کان، سه‌رده‌می هاو‌ده‌له‌ ته‌مه‌ند‌ریژمه‌کانیش له‌خۆ ده‌گر‌یت که‌ کۆتایی هات له‌ نێوان سا‌لانی ٩٠ و ١٠٠ک و سه‌رده‌می شو‌ینکه‌وتوو (تابعین).

(٢) معبد الجهنی، له‌ شو‌ینکه‌وتوو (تابعین) ده‌کان بوو یه‌که‌م که‌س بوو له‌باره‌ی مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ر دوا، عبداللک له‌ سا‌لی ٨٠ک کوشتی. و حسنی بصری ڕیگری ده‌کرد له‌وه‌ی خه‌لکی له‌ مه‌جلیسه‌که‌ی دابنیش و ده‌یوت: که‌سیکی گوم‌را‌بوو و گوم‌را‌که‌ره‌.

(٣) غیلانی کوری مسلمی تب‌طی دمشقی: باوکی خ‌زمه‌تکاری عوسمانی کوری عفان بوو، له‌ پ‌رای زۆربه‌ی لێکۆله‌‌پ‌ان به‌ بانگه‌شه‌که‌ر و م‌ژده‌ده‌ری حه‌قیقی داد‌ه‌ن‌ری‌ت بۆ مه‌زه‌به‌ی (قه‌ده‌ر)، هیشامی کوری عبداللک له‌ ده‌روازه‌ی دیمه‌شق هه‌ل‌یواسی و له‌س‌پ‌داره‌ی دا.

(٤) جعدی کوری درهم، له‌ خ‌زمه‌تکاره‌کانی هۆزی (حکم) بوو، له‌پ‌رووی بنه‌چه‌وه‌ فارسی بووه‌، په‌روه‌رده‌کراوی مه‌روانی کوری محمد بوو کۆتا خه‌لیفه‌کانی ئه‌مه‌وی، (جعد) ئه‌و بیرۆکه‌ی خۆی له‌ سه‌رده‌می هیشامی کوری عبداللک ئاشک‌را کرد (١٠٥ - ١٢٥ک) و هیشام به‌ندی کردو ڤه‌وانه‌ی کرده‌ لای والی عی‌راق (خالده‌ی کوری (عبالله‌ی (فسری) و ئه‌ویش له‌ سا‌لی ١٢٠ک کوشتی.

دوای ئەویش (جهم) ی کۆری (صفوان)^(۱) پەرهی پێدا، و مەسەلە ی (گوناهه گەورەکان و حوکمی بکەرەکە ی) که خەوارێچەکان و روژاندیان.

له کتیبی (التبصر فی الدین)^(۲) دا هاتوو:

(لەسەر دهمی هاوڵە دوایینەکان بیرۆکە ی نامۆ ی قەدەر یەت دەرکەوت، لیکۆلینەوه یان دەرکەر له بابەتی قەدەر و تواناکە ی، نمونە ی ئەو کەسانە ش (معبدی جهن) و (غیلانی دمشقی) و (جعدی کۆری درهم)، جا ئەو هاوڵانە ی که مابوون سەر زەنشتی ئەوانە ی ناوبراویان دەرکەر بەهۆ ی ئەو کارمیانە وه، وهک: (عبدالله ی کۆری عومەر ۷۳ک مردوو) و (عبدالله ی کۆری عەبباس ۶۸ک مردوو) و (عبدالله ی کۆری (أبی أوفی) ۸۷ک مردوو) و جابر (۵۰ک مردوو) و (أنس) که (۹۳ک مردوو) و أبی هریره (۵۸ک مردوو) و عقبە ی کۆری عامر (۵۸ک مردوو) و هاوتەمەنەکانیان، و ئامۆژگاری ئەوانە ی دوای خوێان دەرکەر که سەلامیان لی نهکەن و نهچنە لایان که نهخۆش کهوتن، و که مردیشن نوێژیان لەسەر نهکەن).

له کتیبی (مفتاح السعادة) دا هاتوو^(۳):

پیاویک به ئیبن عومەری (کوچی دوایی کردوو له ۷۳ک) ووت: لەم سەر دهمە ی خۆماندا کەسانێ دەرکەوتوون زینا دەکەن و مەیی دەخۆنە وه و ئەو نەفسە دەرکۆژن که خوای گەوره حەرەمی کردوو، دواتر بەلگەمان بەسەردا دەهیننە وه و دەلێن: ئەو کارانە ی ئیمە له زانستی خوادا پێشتر هەبووه. ئیبن عومەر تورەبوو و وتی: (پاک و بیگەردی بۆخوا؛ بەلێ ئەو شتانە پێشتر له زانستی خوادا هەبوون، بەلام زانستی

(۱) جهمی کۆری صفوانی راسبی، نازناوەکە ی: (أبو محرر) بوو، و قوتابی (جعدی کۆری درهم) بوو، و نوسەری حارسی سیرج بوو، که له کۆتاییەکانی ژیا نی دا دەرچوو له دژی دەوڵەتی ئەمەویەکان و سلمی کۆری آخوزی مازنی لەسالی ۱۲۸ک کوشتی به فەرمانی والی خوراسان نصری کۆری سیار.

و (جهم) به سەرۆکی تاقمەکه دادەنریت که کاریگەرییەکی گەورە ی هەبوو له هزری ئیسلامیدا.

(۲) الإسفرایینی، التبصیر فی الدین ۲۷-۲۹.

(۳) طائش کبرا زاده، مفتاح السعادة ۲/۳۲.

خوای گەورە ئەو تاوانانەى پى ئەنجام نەداون).

لە کتیبى (الرسالة الحموية) دا هاتوو^(١) :

(یەكەم جار ئەو بیرۆكەو قسەى (نەفى كردنى سیفاتەكانى خوا) لە جعدى كورى درهمەو هات و جهمى كورى صفوانیش لەو یەو وەریگرت و دەریخست و هەر لەبەر ئەمەش بوو كە جەهەمیەتى درایە پال).

بوختەى قسان: ئەو یە كە لەو سەردەمەدا مشتومڕ و راحیایى هاتە كایە لەنیوان ئەو تاquamانەى كە ئامازەمان بۆ سەرچاوەى سەرھەلانیان كرد لە سەردەمى سەلەف و قۆلبوونەوێ مەلەلانی لە نیوانیاندا. و ئەو مەلەلانیەش پشەتى بەست بەهەموو ھۆكارەكانى بەرگری كردن كە پشەتیان بەستبوو بە بەلگەى عەقلى و گێرانەو (نەقلى)، پاشان چەند مەسەلەى كى ئیعتقادى لەدايك بوو كە جیگەى راحیایى و مشتومڕ بوو. و موسلمانان لە دەرنجامدا دابەش بوون بۆ چەند تاqامەك، ئالەوكتەدا (تاqامى كەلام) دەركەوت لەسەر دەستى ئەو تاqامانە وەك دژىكى موعتەزىلە^(٢).

لە کتیبى (مفتاح السعادة) دا هاتوو^(٣) :

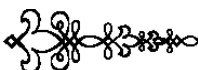
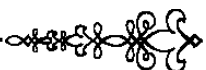
(بنچینەى بڵاوبوونەوێ مەسەلەى كەلام بەدەستى موعتەزىلە و قەدەریەت^(٤) بوو لە دەورووبەرى سالانى سەدى كۆچى. چونكە دەركەوتنى فیکرهى موعتەزىلە لەلایەن واصلى كورى عطاء بوو، واصل كۆچى دواى كرد لە سالى ١٣١ك و

(١) ابن تیمیة، رسالة الفتوى الحموية الكبرى ٢٣.

(٢) مصطفى عبدالرزاق، تمهيد لتاريخ الفلسفة الاسلامية ٢٨٧.

(٣) طائش كرا زاده، مفتاح السعادة ٣٣/٢.

(٤) قەدەریەت: ھەموو ئەوانە لە خۆ دەگریت كە قەدەر نەفى دەكەن و دەلێن خوا ھىچ شتێكى ئەندازەو تەقدیر نەكردوو و دەیدەنە پال مەروفا. واتە برۆیان وایە كە مەروفا بە پەھایى و بى سنور ئازادە و خۆیشى قەدەرى خۆ دیارى دەكات. و لە ناودارترین كەسەكانى: مەبەدى جەنى و غیلانى دمشقى. و موعتەزىلەكان دواتر پاي ئەوانى وەك بنچینەى مەزھەبى خۆ دانا و لە كەسە یەكەمەكانى واصلى كورى عطاء و عمروى كورى عبید (١٤٢ك مردوو).

له سالی ٨٠ك له دايك بووه، جا بهم پييه ئه‌و قوناغهي كه تاييدا قوتابي زانست بووه‌و تواناي ئيجتهادي هه‌بووه‌و ئه‌وا نزیکه له ده‌ورووبه‌ری سالی سه‌دی کۆچی بووبیت) و واصلی کۆری عطاء یه‌که‌م که‌س بوو که فیکره‌ی موخته‌زیله‌ی ده‌رخست و بلاوی کردوه^(١).

له‌وه‌ی خستمانه‌پروو، ئه‌وا ده‌کری ئه‌و ده‌رمجانمانه‌ی خواره‌وه‌ی و‌مریگرین:

أ- تیروانیینی عه‌قلی له عه‌قائید و بیروباوه‌ره‌کانی نایینی سه‌ری هه‌لدا له‌سه‌ر ده‌ستی (جهنیه) و (جهمیه) و (قدریه) و (معتزله)‌ه‌کان، و ئه‌مه له کۆتایی سه‌ده‌ی یه‌که‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچی بوو.

ب- گرنگترین مه‌سه‌له که هۆی مشتومرو راجیاییین بریتین له: مه‌سه‌له‌ی (سیفات‌ه‌کانی خوا)، و مه‌سه‌له‌ی (قه‌زاو قه‌دمر).

پ- ئه‌وانه‌ی ئه‌و مه‌سه‌لانه‌یان و‌روژاند خزمه‌تکار (موالی) بوون، که تازه موسلمان ببوون و وازیان له بیروباوه‌ره‌ کۆنه‌که‌یان هینابوو هاتبوونه ناو ئیسلام، و به‌رفراوان بوونی جیهانی ئیسلامی به‌هۆی پرۆسه‌ی ئازادکردنی زه‌وییه نوێیه‌کان کاریگه‌ری هه‌بوو.

ت- مه‌زه‌به‌ سیاسی و تاقمه‌ نایینه‌کان که له سه‌رده‌می پيشت‌ر په‌یدا‌بوون، ئه‌وا گه‌شه‌یان کرد و که‌سایه‌تیه‌ هزر (فیکری) و بیروباوه‌رو عه‌قیده‌یه‌که‌ی جیاواز و تایبه‌تمه‌ند بوو له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

(١) وتراوه واصلی کۆری عطاء فیکره‌ی موخته‌زیلايه‌تی له (أبی هاشم)‌ی کۆری (عبدالله)‌ی کۆری (محمد)‌ی (حنفیه)‌ی (٩٨ك مردوو) و‌مرگرتوو، و (أبو هاشم) له باوکیه‌وه (محمد)‌ی کۆری حنفیه (٨١ مردوو) و‌مرگرتوو، و (محمد) له باوکیه‌وه (علی) کۆری (أبی طالب) (٤٠ك مردوو) و‌مرگرتوو.

گرنگترینیان:

شیعه و خه‌واريج و چه‌ند تاقمییکی تری نویی ئایینی دهرکه‌وتن له‌و سه‌رده‌مه‌دا
گرنگترینیان: قه‌ده‌ریه و جبریه ^(۱) و المرجئه ^(۲) و موخته‌زیله.
ج- نووسین و کتیب دانان له‌و سه‌رده‌مه‌دا دهستی پیکرد له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌کانی که‌لام،
به‌لام هیچی نه‌گه‌یشتوته دهستی نییه.

۳- بارودۆخی عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری نیسلامی له‌ سه‌رده‌می عه‌بباسیه‌کان (۱۳۲ک) تا سه‌رده‌می رابوونی هاوچه‌رخ:

سه‌رده‌می عه‌بباسی به‌ سه‌رده‌م و چاخ‌ی زی‌رین داده‌نریت له‌ نووسینه‌وه‌ی
زانست و زانیارییه نیسلامیه‌کان، جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا نووسینه‌وه‌و دانانی په‌یام و
کتیب له‌ زانستی که‌لامدا دهرکه‌وت. ئه‌ندامانی تاقمه‌کان له‌و سه‌رده‌مه‌دا شتیان
نووسی له‌وانه: واصلی کو‌ری عطاء که‌ ئه‌م کتیبانه‌ی هه‌ن: (أصناف المرجئة) و
(المنزلة بين المنزلتين) و (الخطب في التوحيد و العدل)، عمروی کو‌ری عبید (۱۴۲ک
مردووه) باسی کتیبییکی ئه‌ویان کردووه که‌ به‌رپه‌رچی قه‌ده‌ریه‌کانی داوته‌وه. و

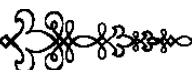
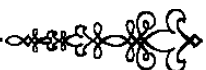
(۱) جبریه: ئه‌وانه‌ن که‌ بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌یان کرد مرؤف هیچ تواناو ویستیکی نییه و سه‌رپشک نییه،
به‌لکو له‌ هه‌موو کردموه‌کانی دا ناچارگراوه، خ‌وای گه‌وره کردموه له‌ مرؤفدا دروست ده‌کات
هه‌روه‌ک له‌ گیانله‌به‌رو شتی بئ هه‌ست (جماد) دا دروست ده‌کات، که‌ کردموه‌کان دهرینه‌ پال
مرؤفیش ئه‌وا له‌ پ‌ووی مه‌جازموه‌یه، ته‌نانه‌ت پاداشت و سزا و پیسپاردن (تکلیف)یش هه‌ر
ناچاریه و مرؤف هیچ شتیکی به‌ده‌ست و یستی خ‌وی نییه. له‌ یه‌که‌م که‌سه‌کان که‌ له‌وباره‌وه
دوان: جه‌دی کو‌ری درهم و جه‌می کو‌ری صفوان بوون.

(۲) مرجئه: ئه‌وانه‌ن که‌ حوکه‌مدانیان دواخت له‌سه‌ر که‌سیک تاوانی گه‌وره بکات، و
حوکه‌مه‌کیان سپارد، له‌به‌رامبه‌ر خه‌واريجه‌کان که‌ بکه‌ری تاوانی گه‌وره‌یان به‌ کافر و بئ باوه‌ر
داده‌نا، و موخته‌زیله‌کان که‌ ده‌یانوت: نه‌ باوه‌ردار و نه‌ بئ باوه‌ره، به‌لکو له‌ پله‌یکدایه له‌ نیوان
ئه‌و دوو پله‌یه‌دا.

(هیشام) ی کوری (حکم) (۱۹۹ک مردووہ) - زانایه کی کهلامی شیعیی - چهند کتیبکی ههن: (الامامة) و (الرد على الزنادقة) و (الرد على أصحاب الأثنین) و (التوحید) و (الرد على من قال بامامة المفضل) و جگه له مانهش، و ئیین نديم له (الفهرست)^(۱) باسی کردووہ و ههروهک چوَن باسی زانایانی کهلامی (جبری) و نهو کتیبانهی دایانابوو کردووہ و باسی زانا که لامیه کانی خه واریج و کتیبه کانیا نشی کردووہ. و نهو هی نههلی سوننه له باره ی عه قائید نووسیویانه له وانه (الفقه الأكبر) و (العالم و المتعلم) که دراونه ته پالْ أبی حنیفه (۱۵۰ک مردووہ) و کتیبی (الفقه الأكبر) که دراوته پالْ ئیمامی شافعی (۲۰۴ک مردووہ).

پهیره و (منهج) ی تیروانی نی عه قلی په ره ی به خووه بینی له چه سپاندنی عه قائیدی ناینی و بهرگری کردن لی، و موخته زیله نالای نهو پهیره و شیوازی هه لگرت و شیعهش له م بواره دا و هلامیان دایه وه و شوینیان کهوتن، هه ره له بهر نه مهش تیروانی نی هه ردوولا له زوړیک له مه سه له کانی نهو زانسته دا وهک یهک و کوک بوون، وهک: نه فی کردن و برپاردانی نهو هی که خوای گه و ره نابینریت، و دروستکراوی قورئان، و دانان بهو هی که خوای گه و ره هیچ جوړه ده سه لاتیکی نیه به سه ر کرده و هی بهنده کانی به لکو بهنده کات ته و او ئازادن، و بنچینه ی میهرو بهزه یی (اللفظ)، و پیویست بوونی چاکترین (وجوب الأصلح)، و مه سه له ی چاک و خرابی که دوو شتی عه قلین، و دادگه ری (العدل)، جا شتیکی سروشتی بوو که هه ردو و تاقم کوکبن له زوړیک له مه سه له فیکری و عه قیده ییه کان، له گه لْ نه وه شدا موخته زیله زیاتر خو یان دامالی بوو له بهنده و بارو قهیده کان و پرزی زیاتری یاسا و نه حکامه عه قلیه کانیا ن ده گرت، ته نانه ت هه ولی گونجانندی عه قْل و (نه قْل) یان نه ده دا له کاتی تیگگیران و دژیهک بووندا، به لکو حوکمی عه قلیان و مرده گرت و نه قله که شیان ته ئویل ده کرد به پیچه وانه ی شیعه که هه ولی گونجانندی ده دن نه گه ر کرا و نه گه ر نه کرا ئینجا نه قله که ته ئویل ده کهن، له بهر نه مه نه م دوو تاقمه

(۱) ۲۵۲، برپاوه: مصطفى عبدالرزاق، تههید لتاریخ الفلسة الاسلامیة ۲۸۸.

لە زۆرێك لە مەسەلە ھەزرى و عەقیدەییەكان راجیابووون و بەتایبەتى ئەودى كە پەيوەستە بە ئىمامەتەودە وەك: پارێزراوى (العصمة) و دیارنەبوون (الغیبة).

بەم شیوەیە مەزھەبى موعتەزىلە بوو مەزھەبى باوو زāl لە نیوان مەزھەبە كەلامیەكان، ئەمەش لەبەر ئەوەیە كە پابەندى پەیرەوى عەقڵیەو پشتیش دەبەستیت بە (مەنتیق) و موحادەلە و دەمەتەقى، لەگەڵ ئەوئەشدا دەسەڵاتی سیاسى پشتى گرت و سەرى خست، ئەمەش بوو ھۆى لاوازبوونی مەزھەبەكانى تر بەتایبەتى شیعیەكان و سەلەفیەكان لەبەرئەودى دەسەڵات بەخەستى دەیچەوساندنەودە، چونكە پشتیان بەپەیرەوى نەقى بەستبوو.

سەرگردایەتى و رابەرایەتى زیاتر لە یەك سەدە بەدەستى موعتەزىلە بوو، بەلام دواتر پاشەكەشى كرد و لاوازبوو، ئەمەش بۆ چەند ھۆكارێك دەگەرپێتەودە، گرنگترینیان:

١- زیادەرۆچوونی موعتەزىلە و تێپەراندنیان لە بەلگە ھینانەودى عەقلى (الاستدلال العقلى).

٢- بەكارھینانى دەسەڵات وەك ئامرازێك بۆ سەپاندنى رابوؤچوونە ئاینى و تیروانىنە ھەزریەكانیان.

٣- پەنا بردنەبەر چەوساندنەودى دژەكانیان لە بیروباوەردا، بەتایبەتى ئەھلى سوننە.

ئەم ھۆیانە و ھەندىكى تریش ئۆپۆزىسیۆنى تووندوتۆڵ كردو واى لێكرد ھەنگاو بنیّت بۆ زāلبوون بەسەریاندا... ھەر واى لێھات. ھىشتان جىئىشینايەتى مەتوكل (٢٣٢ - ٢٤٧) تەواو نەبوو بوو، ئەوا فەرمانى دەرکرد (بەودى وازبھێنریت لە تیروانىن و لێكۆلینەو لە ئاین، و وازبھێنرئى لەودى خەلگى پێیو سەرقال بوون لە سەردەمى (مأمون) و (معتصم) و (واثق)، و فەرمانى كرد كە خەلگى ملكەچ ببن و لاسایى و تەقلید بكەن، و فەرمانیشى كرد بە شیخە فەرموودە ناسەكان - ھەلگرانى

په پرهوى دهق و رېبازى نه قلى - به فهرمووده گيرپانه ووه دهرخستنى سوننه^(۱).

شه پولى ذرايه تى هزرى موعته زيله دواى متوكل بهرده وام بوو، جا نه و كودته تا سياسيه كوټايى هات به كودته تايه كى ترى هزرى، نه مهش به چوونه دهره ووى (أبى حسن الأشعرى) (۲۶۰ - ۳۲۴) له پيزه كانياندا و زورى بهر په رچ دانده ووى نه و بو موعته زيله كان دواى نه ووى كه ماوهيه كى زور له ناويان مابوويه ووه^(۲).

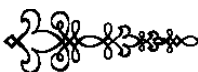
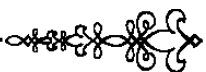
نه شعهرى سهرده ميكي نوپى دهست پيكر، كه تيايدا دهسلاتي موعته زيله كان كه وته له رزه، نه وويشبه كتيبه كاني دهستى كرد به بهر په رچ دانده ووى دزه كاني نه هلى سوننه به تايبه تى موعته زيله، و بهر پېبازى خوې پشتي عه قانيدي نايينى گرت له سهر په پره وى پيشينان (سلف) به به لگه ي عه قلى. و له وباروه خاوه نى كتيبي (مفتاح السعادة) ده لئيت: (پالى نا به و كتيبيانه ي كه دانرابوون له سهر مه زه به كاني نه هلى سوننه، و موعته زيله كان بهر له و كاته سهر يان بهرز كرد بووه به لام نه شعهرى سهر كوتى كردن و تا چوونه ناوچاله كاني سمس)^(۳).

پوخته ي قسه نه وويه كه سهر كرايه تى په پره وى رېبازى عه قلى ههر له دهستى موعته زيله دا مايه ووه له سهره تاي سهرده ي دووهم تا كوټايى سهرده ي سييه مى كوچى، نه گهر چى دهسه لاتي سياسى ههنديك له زياده رپه ووى و لادانه كهى كه م كرده ووه، به لام له گه لئه وه شدا (أبى حسن) (أشعرى) كه رېبازيكي ميانرپه وى و مامناه وهندي گرت بهر له نيوان پيشينان (سلف) و زياده رپه وى موعته زيله، و نه شعهرى هه لسا به چه سپاندى عه قانيدي نيمانى به به لگه ي عه قلى... نه واه گه وره ترين كاريگهرى هه بوو له هه ژاندى قه واره ي موعته زيله و سهر كوت كردنى. و دواى نه شعهرى كومه لاه زاناييه كى گه وره و پايه دار پشتيوانى مه زه به ي نه ويان كرد و سهر يانخست، له وانه:

(۱) السعودى، مروج الذهب ۲/۲۶۹.

(۲) بروانه: الدكتور عرفان عبد الحميد، دراسات في العقائد و الفرق لا ۱۳۲.

(۳) طائش كبرا زاده، مفتاح السعادة ۲/۲۳. و بروانه: مصطفى عبد الرزاق، تمهيد لتأريخ الفلسفة الاسلاميه ۲۸۹.

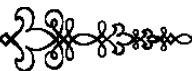
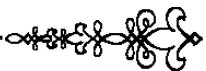

(القاضي باقلانی) (٤٠٣ك مردووہ) و (الاسفرايينی) (٤١٨ك مردووہ) و (أبو منصور البغدادی) (٤٢٩ك مردووہ) و (امام الحرمين الجوينی) (٤٧٨ك مردووہ) و (الغزالی) (٥٠٥ك مردووہ) و (الشهرستاني) (٥٤٨ك مردووہ) و (فخرالدين الرازی) (٦٠٦ك مردووہ) و ناوی (أهل السنه والجماعة) یان نا له مه زه به كه، و ئه وانه هه ئسان به فراوان كردنی بۆچوون و ڕایه كانی تا به هۆی كۆششه كانیان قوتابخانهی كهلامی دروست بوو كه هه لگري ناوی (الاشاعرة و الأشعرية) و ئه و قوتابخانهی توانی له گه ل قوتابخانه هاوشیوه كهی (الماتريدية)^(١) ده سه لات و چوارچیوه كهیان فراوان بکهن به سه ر جیهانی ئیسلامیدا له سه رده تای سه ده ی چوارده می كۆچییه وه. و له نیوان هه ر دوو قوتابخانه كه (الأشعرية) و (الماتريدية) مملانی و ڕاجیایی هه بوو له هه ندی مه سه له ی عه قیده یی به ئام به تیپه ڕیوونی كات چاره كراو گه یشته خالی یه كگر.

به ئام موعته زیله وهك قوتابخانه یه کی هزری ئه و له ناوچوو، به ئام بۆچوون و تیپروانییه كانیان هه ر ژیان له ناو ئه و تاقمه كه لامیانه ی كه هزری ئیسلامی له دوا ی خوی به جیه یشت به تایبه تی شیعه كه ڕیپازی عه قلی په یره ده كه ن وهك موعته زیله كان، سه رباری ئه مه ئه و ڕاجیایی و مشتومره ی له نیوان هه ردوو قوتابخانه ی شیعه و موعته زیله دا هه یبووه زۆرتر په یوه ست بووه به بابه تی ئیمامه ت.

(كولد زیهر) ده لیّت: (هزری موعته زیلایه تی تا ئه مرۆش هه ر ماوه و جیگیر بووه له كتیبه كانی شیعه دا، و هه ر به م هۆیه شه وه هه ئیه کی گه وریه - چ له لایه نی میژووی نایینی یان میژووی وێژه یی - كه واگومان ببه ین به وه ی موعته زیلایه تی

(١) به ناوی دانهره گه یه كه (أبی منصور محمد) ی كورپی (محمد) ی كورپی (محمود) ی (ماتريدی) ه (٣٣٣ك مردووہ)، ئه وانه كۆمه ئه ی شه رعنا سه حه نه فه كانن كه موقه لیده كانی ئیمام (أبی حنیفه) (١٥٠ك مردووہ) و دوو هاوه ئه كه ی: (أبی يوسف یعقوب) ی كورپی (ابراهيم الحضرمی)، و (محمد) ی كورپی (الحسن الشيباني).

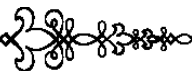
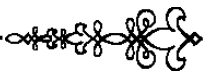
شوینەوارێکی بەرھەستی نێه پاش ئەو سەرکەوتنە گەورەو یەکلاکەرەوێ که عەقیدە ئەشعەری بەدەستی هیئا. دانراوی عەقیدەیی زۆر هەن لەلای شیعە، که لەسەری دەپۆن و تەنانەت بەلگەیهکی بەردەستیشن که ئەو گومانە پوچەل دەکاتەو، تەنانەت دەتوانرێ کتێبە عەقیدەییەکانی شیعە هەر بە کتێب و دانراوی موعتەزیلی دابنرێن^(۱).

لەگەڵ ئەو پلەوپیایە فوتابخانە ئەشعەری هەیهەتی لە ناو جیهانی ئیسلامی دا، ئەوا ئاراستە و شەپۆلی دژایەتی کردنی تیروانینی عەقڵی بۆ عەقائید هەر بەردەوام بوو لە ریزی ئەهلی (حدیث) و بەتایبەتی حەنبەلیەکان، تەنانەت لەوان هەبوون زۆر بەتوندی دەستیان دەگرت بە دەقەو و بۆیە هەندێ جار ناودەنران دەقیەکان (النصیون) یان پیتگەراکان (الحرفیون) و نەقیەکان (النقلیون).

ئەو جەنگ و دژایەتی و هەڵمەتە بۆ سەر زانستی کەلامی سوننی لە پۆشتە ئەشعەری دا دەستی پێ کرد لە شیخی ئیسلام (أبو اسماعیل الانصاری الهروی) (٤٨١ك مردوو) که کتیبیکی دانا بەناونیشانی (ذم الکلام وأهله)، دواتر هەڵمەتی حەنبەلیەکان بۆ سەر زانستی کەلام بەردەوام بوو لەدوای (هروی) که خۆی دەبینیوە لە کتیبەکانی (ابن قدامه المقدسی) (٦٢٠ك مردوو) و (ابن صلاح الشهرزوری) (٦٤٣ك مردوو) و (ابن تیمیه الحرانی)^(۲) (٧٢٨ك مردوو) و

(۱) العقيدة و الشريعة ٩٩، و. د. محمد يوسف موسا و ئەوانی تر.

(۲) ابن تیمیه هەلسا بە پشتگرانی مەزھەبی پیشیان (سلف)، و زۆر زیاد بەرپەرچی مەزھەبی ئەشعەریەکانی دایەو، و زۆر رەخنە ئی توندی لەوان و لە شیعە و لە صوفیەکان گرت. جا خەلگی لە ئاست ابن تیمیەدا بوون بە دوو بەشەو: بەشێک لاسایی دەکاتەو و هەمان بۆچوونی هەیه و کار بە رایەکانیشی دەکات و پێی وایە که شیخی ئیسلام و لە دیارترین و گەورەترین لەبەرکەر (حافظ)ەکانی ئوممەتی ئیسلامیە. و بەشەکی تر بە بیدعەچی و گومرای دادەنێت و ئەوێ بەتوان لەسەری دادەنێت که سیفاتەکان دەجەسپێنێت و رەخنە ئی دەگرێت لە چەند مەسەلەیکدا که هەندیک لەو مەسەلانە پیشینە هەیه و واگومان دەبن که لە هەندیکێ تردا لە یەکدەنگی (اجماع) دەرچوو. شیخ محمدی کوری عبدالوهاب دامەزرێنەری بزوتنەوێ

قوتابیه که‌ی (ابن القيم الجوزیه)^(۱) (۷۵۱ک مردووہ).

ئەوانە کاریان کرد لەسەر زیندوو کردنەوێ مەزەهەبی پێشینان (سلف) لەسەر رێبازی حەنبەلیەکان کە دامەزراوو لەسەر وەرگرتنی عەقائید لە قورئانی پیرۆزو سوننەتی بەپێز بەتەنها. جا بە تەووندی بەرگریان کرد لە بەرامبەر ئەو رێبازە عەقڵیە کە موعتەزلیە بانگەشە ی بۆ دەکرد و لە قوتابخانە ی شیعەدا ژیا.

هەر وەك بەرگریان کرد لە بەرامبەر رێبازی ئەشعەر یەکان کە دامەزراوو لەسەر چەسپاندنی عەقائیدی ئێمانی بە بەلگە ی عەقڵی و زۆر بەتووندی ڕووبەرپووی رێبازی ئەشعەر یەکانی دوایین بوونەو ئەوانە ی ئالودە ی لێکۆڵینەوێ کتێبەکانی فەلسەفەبوون تا وای لێهات هەردوو زانستی (کەلام و فەلسەفە)یان لێ تێکەڵ بوو، و مەسەلەکانی کەلام ئاوێتە ی هەندێ مەسەلە ی فەلسەفی بوو بەشیوەیەك وای لێهات هیچ یەكێك لەو دوو زانست و هونەرە لەیەك جیا نەدەکرایەو هەر وەك (بیضاوی) (۶۶۱ک مردووہ) لە کتێبە که‌ی (الطوالع) و (عضدالدين الايجي) (۷۰۵ک مردووہ) لە کتێبە که‌ی (المواقف)^(۲) کردوو یەتی.

دواتر هیمەتەکان لاواز بوون لە لێکۆڵینەوێ بەهێز بۆ زانستی کەلام تا وای

وەهابی لە سەدە ی دوازدە ی کۆچی هزرو تێڕوانینەکانی ابن تیمیە ی جێگیر کردەووە پشتی پێ بەست و بانگەشە ی بۆ کرد و بە جۆش و خڕۆش بوو بۆی. ئەو وەهابیانە لە شانیشینی عەرەبی سعودی دا زالن و شوێنکەوتوو یان هەن لە وڵاتە جیا جیاکانی ئیسلامی دا.

(۱) برپوانە: الدكتور عرفان عبدالحميد، دراسات في العقائد و الفرق ۱۳۹.

(۲) برپوانە: الدكتور عرفان عبدالحميد، دراسات في العقائد و الفرق، ۲۹۴. دانراوی: شيخ مصطفى عبدالرزاق. و علم الکلام و بعض مشکلاته، دانراوی: تفتازانی: لە پێشەکیە که‌ی (لاپەرە: ب) دا دەلێت: ((لە راستی دا مۆتەکەلیمەکانی ئیسلامی بەتایبەتی ئەوانە ی دوایین نەوێستان لەلای سنوری چەسپاندنی عەقائید، بەلگە سنوریان شکان و ڕۆچووون لە چەند مەسەلە یە کدا کە نزیکترە لەوێ بابەتێکی فەلسەفی تەواو بێت، و چەند مەسەلە یەکی سروشتیان وەك پێشەکی بۆ زانست دانائە وەك لێکۆڵینەوێ لە جەوھەر (جوهر) و ڕووکەش (عرض) و ئەو بەشە ی کە دابەش نابێت و گەردیلە (ذرة) و سروشتی بوونەوێ بەشیوەیەکی گشتی)).

لێهات دهتوانین بڵێین موسلمانان شتیکی نوێیان نههیناوه له دواى ئه وکات و له جیهانی (هزری پهسهن) شتیکیان دانههینا، و له ناو لیکۆله رانی کتییی پیشینان تهنها دربرپین گۆرینه وهو شیواز گۆرین ماوه، ئه مهش له چهند کتیییکی کهمدا بهدی دهکریت که به لاوازی و کهموکوریه وه دیاریکردوه ^(۱).

به ئام رابوونی هاوچه رخی زانستی که لام ئهوا وهستاوته سه ر ملامانی نیوان دوو قوتابخانه که یه که میان قوتابخانه ئیجتهدی (توفیقیه ^(۲)) میانرپه وهکان له ئه شعهری و ماتریدی بهکان و دووهمیان شوینکه وتووانی مه زه بهی دهق (نص)، که شوینکه وتووای ئیمام (تقی الدین ابن تیمیه الحرانی) و قوتابه کهی (ابن قیم الجوزیه) که نازناوی سه له فیه تیان له خو نا، و سییه م شوینکه وتووانی مه زه بهی عه قلی که شیعهی دوازه ئیمامی ئه مرپۆ نوینه رایه تی دهکات ^(۳).

(۱) محمد عبده، رسالة التوحید ۲۲.

(۲) بۆیه به ئیجتهدام لیکدا وهته وه، چونکه (توفیقی) واته: شتیکی یه کلایی و جیگیر بوو نییه که رابوۆچوون هه ئه رگریت. و (توفیقی) ئه وهیه که بواری راپو بۆچوون و ئیجتهدی تیدا نه بیّت، پشت به سروس ببه ستیت. (وه رگیر).

(۳) الدكتور عرفان عبدالحمید، دراسات في العقائد و الفرق ۱۴۹.

ده‌روازه‌ی سییه‌م بنه‌ماکانی ئایینی ئیسلام

مه‌به‌ستمان له بنه‌ماکانی ئایین ئهو بناغه‌و بنچینه‌ن که ئایین جه‌ختی لی دده‌کاته‌وه‌و له‌سه‌ری دادمه‌زریت و ئهو بنچینه‌ن که باوه‌ری له‌سه‌ر بنیاتده‌نریت، و به‌نه‌مانی هه‌ریه‌ک له‌م بنه‌مایانه باوه‌ر نامییت.

موسلمانان راجیایان هه‌بووه سه‌بارت به‌و شته‌ی که له بنه‌ماکانی ئایین دادنه‌ریت و ئهو شته‌ش که لی ئه‌ژمار ناکریت، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ش بنه‌ماکانی ئایین له‌لایه‌ن گرنه‌ترین تاقمه‌کان ده‌خمه‌پوو، پاشان ئه‌وه‌ی باس ده‌که‌ین که هه‌موو تاقمه‌کان له‌سه‌ری کۆک بوونه و ئه‌وه‌ش که هه‌ر تاقمیک به‌ته‌نیا و تایبه‌ت وه‌ک بنه‌ما دایناوه.

۱- ئه‌هلی سونه

- زۆربه‌ی ئه‌هلی سونه یه‌کده‌گن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بنه‌ماکانی ئایین (بنه‌ماکانی باوه‌ر) شه‌شن که بریتین له:
- ۱- باوه‌ر به‌خوا.
 - ۲- باوه‌ر به‌فریشته‌کان.
 - ۳- باوه‌ر به‌کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان.
 - ۴- باوه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ران.
 - ۵- باوه‌ر به‌روژی دوا‌یی.
 - ۶- باوه‌ر بوون به‌قه‌در چ خێرو چاکه یان شه‌رو خراپه بیت.

بنه‌مای یه‌که‌م: باوه‌ر به‌خوا

بریتیه له‌وه‌ی مرو‌ف باوه‌ری به‌بوونی خوا و تا‌ک و ته‌نهایه‌که‌ی هه‌بیّت، و باوه‌ری به‌وه‌هه‌بیّت که هه‌رگیز هاوشیوه‌و هاوینه‌ی نیه، و ته‌نها زاتی ئه‌وه‌خواه‌نی

هه‌موو سیفاتی ته‌واو و کامل هه‌ر له دادگه‌ری و حکمه‌ت و دانایی و زانست و پاک و بێ گه‌رده له هه‌موو سیفاته که‌م و کورته‌کان له سته‌م و به‌ده‌خویی ...

بنه‌مای دووهم: باوهر به‌فریشه‌کان

فریشه‌کان جه‌سته‌یان نوورانیه، هیزیکی دهرئاسایان هه‌یه که زۆر له توانای هیزی مروف به‌رزتره، چه‌ند ئه‌رکیکیان هه‌ن به راستگویی و دلسۆزی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، و پارێزراون له‌وه‌ی هه‌له‌بکه‌ن چ به ئه‌نقه‌ست چ به له بیرچوونه‌وه: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: ۶. واته: (نا فه‌رمانی خوا ناکه‌ن له هه‌یج شتیکدا که فه‌رمانیان پێ بدات و هه‌رجی فه‌رمانیکیان پێ بدریت ئه‌نجامی ده‌ده‌ن). بوونی فریشه‌کان به به‌لگه‌ی به‌ره‌ (قطعی) قورئان و سونه‌ت چه‌سپاوه: ﴿أَمَّا الرُّسُلُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكَيْتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته: (پێغه‌مبه‌رو ئیمانداران باوهریان هه‌یه به‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریان ها‌تۆته خواره‌وه، هه‌موویان باوهریان هه‌یه به‌ خواو فریشه‌کانی و کتێبه‌کانی و پێغه‌مبه‌ره‌کانی "ده‌لێن" هه‌یج جو‌ره حیاوازییه‌ک ناکه‌ین له نیوان هه‌یج پێغه‌مبه‌ریک له پێغه‌مبه‌ره‌کانی خوادا "له‌باوهردا"، هه‌روه‌ها وتیان: گوێراپه‌ل و ملکه‌چین (بو به‌ده‌یه‌ینه‌رمان) په‌روه‌ردگارا لیخۆشبوونی تۆمان ده‌وێت و سه‌ره‌نجام هه‌ر بو‌ لای تۆیه گه‌رانه‌وه). و باوهر بوون به فریشه‌کان له‌لایه‌ن عه‌قل ناچیه‌ته خانه‌ی ئه‌و شتانه‌ی ئه‌سته‌من، به‌لکو ده‌چیته خانه‌ی ئه‌و شتانه‌ی که بوونیان دروست (جائزه له‌لایه‌ن عه‌قله‌وه: (ئالیه‌دا نکۆلی کردن و باوهر نه‌بوون به بوونی فریشه‌کان کوفره به یه‌که‌ده‌نگی موسلمانان، به‌لکو به‌ده‌قی فه‌رمایه‌شتی خوای گه‌وره: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَكَيْتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ النساء: ۱۳۶. واته: (ئه‌وه‌ی باوهری نه‌بی‌ت به‌ خواو به

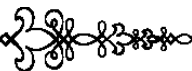
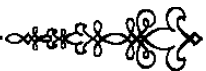
فریشته‌کانی و به‌کتیبه‌کانی و به پیغه‌مبه‌رانی و به رۆژی دواپی، ئه‌وا به‌راستی گومر‌ابووه و به‌وپه‌ری گومر‌ایی). باوه‌ر بوون به پیغه‌مبه‌ریتی محمد (ﷺ) و دابزینی قورئان بۆی باوه‌ر به فریشته‌کان پپویست ده‌کات، چونکه نکۆلی کردنی بوونی فریشته‌کان نکۆلی کردنه له پیغه‌مبه‌ریتی محمد (ﷺ) و قورئانی پیرۆز به‌یه‌که‌وه^(۱).

بنه‌مای سییه‌م: باوه‌ر به‌کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان

شتیکی گومان هه‌لنه‌گره که هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک که بۆ گه‌له‌که‌ی نیردراوه راسپاردی ئاسمانی پی بوو که ئامانجی بووه په‌یوه‌ندی تاکه‌کانی ئه‌و ئوممه‌ته ریکبخت له‌گه‌ل به‌دییه‌نهر. و دواتر ریکخستنی ژیا‌نی تاکه‌کان و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل یه‌کتری و له‌گه‌ل ئوممه‌ت و گه‌لانی تردا، قورئانی پیرۆز ناوی چه‌ند کتیبه‌یکی له‌وانه بۆ ئیمه‌ باس کردووه که راسپاره‌ی خواپی له‌خۆی گرتووه له‌وانه (صحف‌ی ابراهیم) و (توراة‌ی (موسا) و (انجیل‌ی عیسا).

نیسلام داوا‌ی له ئیمه‌ کردووه که باوه‌رمان به سه‌رحه‌م ئه‌و کتیبه‌انه هه‌بی‌ت که په‌وانه کراون به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌لام - خوا‌ی گه‌وره - له قورئانی پیرۆزدا ئیمه‌ی پابه‌ند کردووه به کارکردن به قورئانی پیرۆز، چونکه هه‌موو راسپاردی خوا‌ییه‌کان له‌خۆ ده‌گری‌ت، و ناوه‌رۆکی کتیبه‌کانی پیش‌خۆ‌ی له‌خۆیدا هه‌لگرتووه: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ المائدة: ٤٨. واته: (ئیمه قورئانمان هاو‌ری له‌گه‌ل هه‌موو حه‌قیقه‌ت و راستیه‌کدا بۆ تو دابه‌زاندووه، راستی و دروستی کتیبه‌کانی پیش‌خۆ‌شی دیاری ده‌کات و چاودیره به‌سه‌ر هه‌موویاندا "کاتی‌ک خاوه‌نانی کتیبه‌ له‌ گا‌ور و جوو گیر و گه‌رفتیان ده‌هینن بۆ

(۱) کبری‌ی یقینیات‌ی الکونیة ٢٩٢، للذکتور محمد سعید رمضان البوطی.

لای تو" به‌وبه‌نامه‌یه‌ی خوا ناردوو‌یه‌تی داوهری بکه له نیوانیاندا و شوین ناردوو‌ه‌کانی ئەوان مه‌که‌وه‌و لهو حه‌قه لاهمه‌ده که بۆت ره‌وانه‌که‌راوه، بۆ ههر لایه‌کتان "موسلمانان و خاوه‌نانی کتیب" به‌نامه‌و پرۆگرامی تایبه‌تمان برپارداهه‌.

بنه‌مای چواره‌م: باوهر به پیغه‌مبه‌ران

حیکمه‌ت و دانایی خوی گه‌وره وابوو که بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌و گه‌لیک پیغه‌مبه‌ر ره‌وانه‌ بکات، تا ئاشنابن به‌ په‌یامی خواو فی‌ری حیکمه‌ت و بانگیان بکات بۆ په‌رستی خوی بالاده‌ست به‌ته‌نها: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ۳۶. واته: (سویند به‌خوا بئ گومان ئی‌مه له‌ناو ههر گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا پیغه‌مبه‌ری‌کمان ره‌وانه‌ کردوو‌ه پی‌مان راگه‌یاندوو‌ه، که بی‌یان بلیت: ته‌نها خوا به‌رستن و خو‌تان دووره‌ په‌ریز بگرن له هه‌موو په‌رستراویکی تر). له پی‌ناو یه‌کی‌تی و یه‌گگرتووی ئەو بانگه‌وازه‌ی پیغه‌مبه‌ران، ئەوا ئیسلام داوای له شوینکه‌وتووانی کردوو‌ه که باوهر به‌ راستی‌تی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوا بکه‌ن - به‌شیوه‌یه‌کی گشتی - و نکۆلی نه‌که‌ن له پیغه‌مبه‌ری‌تی هیچ یه‌کی‌کیان ﴿لَا تَفَرُّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته: ("ده‌لین" هیچ جو‌ره جیاوازی‌یه‌ک ناکه‌ین له نیوان هیچ پیغه‌مبه‌ری‌ک له پیغه‌مبه‌ره‌کانی خوادا "له باوهر‌دا"). هه‌روه‌ک ئیسلام فه‌رمانی به‌ شوینکه‌وتووانی کردوه که برپا بی‌نن به‌وه‌ی ئەو پیغه‌مبه‌رانه‌ خاوه‌نی باشت‌ترین و چاک‌ترین سیفاتی مرو‌یی بوونه له ده‌ستپاکی و راستگو‌یی و زیره‌کی و پاک و دووریش بوونه له ره‌وشته‌ نزم و په‌ست و که‌موکورت‌ه‌کان له خیانه‌ت و درۆ و گیلی. ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ﴾ (۷۳) الانبیاء: ۷۳. واته: (هه‌موو ئەوانی‌شمان کرده پی‌شه‌واو به‌ فه‌رمانی ئی‌مه رپنمووی خه‌لکیان ده‌کردو نیگامان بۆ کردن به‌ نه‌نجامدانی کارو کرده‌وه چاکه‌کان و راگرتنی نو‌یژ و زه‌کات دان، (به‌راستی) ئەوان ههر ئی‌مه‌یان ده‌په‌رست و ههر به‌ندایه‌تی ئی‌مه‌یان ده‌کرد).

بریتیه له‌وهی مرۆف باوه‌ری هه‌بیّت به‌ بوونی ژیانیکی تر جگه‌له‌ ژيانی نه‌م
دونيایه، ئه‌مه‌ش به‌وهی خ‌وای گه‌وره‌ بوونه‌وه‌ر زیندوو بکاته‌وه‌ پاش مردن‌یان بۆ لێ
پ‌ی‌چینه‌وه‌و سزاو پاداشت: ﴿لِجَزَى الَّذِينَ أَسْتَوْا بِمَا عَمِلُوا وَجَزَى الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنَى﴾
النجم: ۳۱. واته‌: (بۆ ئه‌وه‌ی تۆ‌له‌ ب‌س‌ین‌یّت له‌وانه‌ی که‌ خ‌راپه‌یان کردوو به‌‌گ‌و‌یره‌ی
کرده‌وه‌کان‌یان، پاداشتی ئه‌وه‌ش که‌ چاکه‌یان کردوو به‌ چاک‌ترین شیوه‌ بداته‌وه‌).
﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغَوَّأَ قُلُوبُ بَنِي وَرَبِّي لَتُبْنُونَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾
التغابن: ۷. واته‌: (ئه‌وانه‌ی ب‌ی باوه‌ر بوون به‌ بۆ‌چ‌وونی خ‌و‌یان وت‌یان: هه‌ر‌گ‌یز زیندوو
ناکر‌ینه‌وه‌، پ‌ی‌یان ب‌لێ: وا نییه‌، سو‌یند به‌ په‌روه‌ردگارم، به‌‌راستی هه‌ر زیندوو
ده‌کر‌ینه‌وه‌، پاشان ئاگادار ده‌کر‌ین له‌ هه‌موو ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که‌ ئه‌نجام‌تان ده‌دا
ئه‌وه‌ش بۆ خوا زۆر ئاسان و ساد‌ه‌یه‌).

﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَقْنَا فِيهَا ﴾ الانعام: ۳۱. واته: (بهراستی نهوانه‌ی که بر وایان به ناماده‌بونی به‌رده‌م (دادگای) خوایی نه‌بوو زه‌رده‌ریان کرد و خو‌یان دو‌راند، کاتی‌کیش قیامه‌ت کتوپر یه‌خه‌یان پی‌ده‌گری‌ت، ده‌لین: ئاخ و داخ و په‌شیمانی بو‌ئو ر‌وژ‌گاره‌ی که به که‌مته‌رخه‌می و (به‌ره‌لایی و سه‌رکه‌شی و تاوان) برده‌مانه‌ سه‌ر). ﴿ قَنِلُوا الَّذِینَ لَا یُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْیَوْمِ الْآخِرِ ﴾ التوبة: ۲۹. واته: ("نه‌ی ئیمانداران" د‌زی نه‌وانه‌ی که باوم‌ری "راست و دروستیان" به‌خواو به‌رو‌ژی قیامه‌ت نییه‌ بجه‌نگن).

دوای نُهوهی حکمەت و کارلەجیی خوای گەورە وای خواست بەندەکان بەدیبهێنیت، ئەوا وازی لێ نەهێنان بە سەرگەردانی بەلکو پیغەمبەرائی بوو پەرەوانە کردوون: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ﴾

النساء: ۱۶۵. واته: (پێغه‌مبه‌رانمان "ره‌وانه‌ کردوو" که مژده‌ده‌رن "به ئیمانداران" و ترسینه‌رن بۆ "یاخیه‌کان"، تا خه‌لکی هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌مینیت "له‌سه‌ر بێ دینی و یاخی بوونیان" دواى ئه‌وه‌ی خوا پێغه‌مبه‌رانی بۆ ره‌وانه‌ کردوون).

کتیبه‌کانی خۆی بۆ ره‌وانه‌ کردوو و ئاکامی رێنمایی و هیدایه‌ت و سه‌رکه‌شی و یاخی بوونی بۆ روون کردوته‌وه ﴿وَهَدَيْنَاهَا لِلْجَدِّينَ﴾ البلد: ۱۰. واته: (نایا سه‌رپشکمان نه‌کردوون له شوینکه‌تنی رێبازی راست یان چه‌وت). و پاش روونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه بۆیان... ئه‌وا ویستیکی سه‌ربه‌خۆی پێبه‌خشیون تا به ئازادیه‌کی ته‌واو له ژياندا هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن، هه‌ر شتی یان هه‌ر کارێ ویستی له‌سه‌ر بیته‌ ده‌یکات و هه‌رچی ویستیشی لێ نه‌بیته‌ نایکات ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الکهف: ۲۹. واته: (پێیان بلێ: حق هه‌ر ئه‌وه‌یه که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارانه‌وه بۆتان ره‌وانه‌کراوه، جا ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویته‌ با باوه‌ر بێنیت و ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویته‌ با کافرو بێ باوه‌ر بێت). به‌لام خواى گه‌وره‌ ناگاداری هه‌موو کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانیه‌تی و ئه‌وه‌ی زانیوه به زانسته‌ فراوانه‌ی که هیچ شتێک ده‌وری نادات، که به‌نده‌کانی چاکه یان خراپه ئه‌نجام ده‌ده‌ن، و هیدایه‌ت یاخود گومپایی قبول ده‌که‌ن، گشت ئه‌م شتانه له کتیبیکدا تو‌ماری کردوون ﴿لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ الکهف: ۴۹. واته: (هیچ گوناھێکی وردو درشت به‌جێ ناهێلێت به‌لکو هه‌مووی تو‌مار کردوو). ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ آل عمران: ۵. واته: (بێگومان هیچ شتێک له خوا وون نابێت نه له زه‌وی و نه له ئاسماندا).

قه‌زا، بریتیه : (له‌و زانسته‌ی خوا که فراوانه‌و ده‌وری هه‌موو شتێکی داوه له‌وه‌ی که بووه‌و ده‌بیته، و هه‌رچیش رووده‌دات تا رۆژی سزاو پاداشت).
قه‌ده‌ر: بریتیه له: (روودانی رووداوه‌گانه له کات و کهسه‌کاندا به‌پێی ئه‌وه‌ی که

له زانستی خوای دانا و کارله‌جی دا هه‌بووه).

واتای باوه‌ر پێ‌بوونیان: ئه‌وه‌یه‌ بروات واییت که هه‌ر شتێک تووشی مرۆف دی‌ت له‌ چاکه و خراپه‌ ئه‌وا به‌ پێی ئه‌ندازه‌گیری و زانستی خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ر‌ووده‌دات.

ئه‌وه‌ی جی‌گای ه‌وشداری دانه‌ له‌سه‌ری ئه‌وه‌یه‌ که خوای گه‌وره‌ زانستی ته‌واوی هه‌یه‌ له‌باره‌ی به‌نده‌کانی چی ده‌که‌ن و چیان لێ ده‌پشکوێته‌وه‌ به‌پێی ئه‌و زانست و ئه‌ندازه‌یه‌، ئه‌وه‌ مانای وانیه‌ که به‌نده‌کان ناچارن له‌و کرده‌وانه‌یاندا، و پابه‌ندن به‌ ئه‌نجامدانی ئه‌و کارانه‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ ر‌وویدا ئه‌وا پرۆسه‌ی سزاو پاداشت و مژده‌ و ترساندن و فه‌رمان و هه‌ره‌شه‌ پوچه‌ل ده‌بێته‌وه‌، به‌لکو مرۆف خۆی هی‌لی کاره‌کانی دیاری ده‌کات و پ‌ی‌گای خۆی هه‌لده‌برێ‌ریت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (٨) ﴿الزلزله: ٧ - ٨. واته‌: (جا ئه‌وه‌ی به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک خێرو چاکه‌ی ئه‌نجام داییت ده‌یبینیته‌وه‌. ئه‌وه‌ش که به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک شه‌رو خراپه‌ی هه‌بیته‌وه‌).

بنه‌ماکانی ئیسلام له‌لایه‌ن ئه‌هلی سوننه‌ بریتین له‌و بنه‌مایانه‌ی که له‌ فه‌رمایشتی پ‌ی‌رۆزی پ‌یغه‌مبه‌ردا هاتوون: (ئ‌یسلام له‌سه‌ر سێ بنه‌ما و کۆله‌گه‌ دامه‌زراوه‌:

١- شایه‌تی دان که هیچ په‌رس‌تراویک نییه‌ جگه‌له‌ - الله - و محمد ن‌ی‌ردراوی خوایه‌.

٢- نوێژ به‌ریاکردن.

٣- زه‌کات دان.

٤- گرتنی ر‌ۆژووی مانگی ر‌ه‌مه‌زان.

٥- حه‌ج کردن و چوون بۆ مائی خوا^(١)، بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که توانای هه‌یه‌).

(١) متفق علیه، (بخاری) و (مسلم) له‌ کتیبی (ایمان) دا ه‌یناویانه‌. / اللؤلؤ و المرجان في ما اتفق عليه الشيخان ٤٣.

۲- شیعه‌ی ئیمامی

زۆربه‌ی شیعه‌ی دوازدە ئیمامی کۆکن لەسەر ئەوەی بنه‌ماکانی ئایین پێنجن، که بریتین له‌مانه‌:

۱- خوابه‌یه‌کزانین.

۲- دادگه‌ری.

۳- پێغه‌مبه‌ری‌تی.

۴- ئیمامه‌ت.

۵- رۆژی دوا‌ی.

بنه‌مای یه‌که‌م: خوابه‌یه‌کزانین

بریتیه له‌ باوەڕ بوون به‌وه‌ی خوا تا‌که و بێ هاو‌ه‌ل و هاو‌تایه‌، و خوابه‌یه‌کزانین (توحید) دابه‌ش ده‌بێت بۆ چوار به‌ش:

۱- خوا به‌یه‌کزانین له‌ زاتی پیرۆزیدا (توحیده فی‌ الذات): بریتیه له‌ باوەڕ بوون به‌وه‌ی خ‌وای پا‌ک و بێ‌گه‌رد ه‌یچ هاو‌ه‌لێکی نیه‌ که به‌خودی خ‌وای بوونی پ‌یویست ب‌یت.

۲- خوا به‌یه‌کزانین له‌ سیفاتدا: بریتیه له‌ باوەڕ بوون به‌وه‌ی که سیفات‌ه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌ هاو‌ینه‌ی نیه‌، و سیفات‌ه‌کانی خ‌ودی زاتی خ‌وای گه‌وره‌ن.

۳- خوا به‌یه‌کزانین له‌ په‌روه‌رد‌گاری‌تی و کرده‌وه‌دا: باوەڕ بوون به‌وه‌ی ه‌یچ کار‌تی‌که‌ر و کار‌یگه‌ری‌کی حه‌قیقی له‌ بووندا نیه‌ جگه‌له‌ خ‌وای گه‌وره‌، ه‌هر خوا به‌دی‌ه‌ینه‌رو رۆزیده‌رو ژێینه‌رو مرینه‌ره..... تاد.

۴- خوا به‌یه‌کزانین له‌ په‌رست‌راو‌یتی و په‌رست‌شدا: بریتیه له‌وه‌ی ته‌نها خ‌وای گه‌وره‌ به‌رست‌ریت و ه‌یچ که‌سی‌ک له‌مه‌دا نه‌ک‌ر‌یت‌ه‌ هاو‌به‌شی: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ

شَيْئًا﴾ النساء: ۳۶. واته‌: ("ئهی خه‌لکینه‌" ته‌نها خوا به‌ه‌رستن و ه‌یچ جو‌ره‌ شه‌ریک و هاو‌ه‌لێکی بۆ به‌رپار مه‌ده‌ن). ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ أَفَلَا تَنْفَعُونَ ﴿المؤمنون:

۳۲. واته‌: (ته‌نها خوا به‌ه‌رستن، جگه‌له‌و زاته‌ خ‌وايه‌کی تر تان نیه‌).

بنه‌مای دووه‌ی: دادگه‌ری

دادگه‌ری له زمانه‌وانیدا پی‌چه‌وانه‌ی سته‌مه، و وشه‌ی راس‌تی (حق) و ئینصاف هاومانای دادگه‌رین، و سته‌م له زمانه‌وانیدا به‌چهند واتایه‌ک لی‌کدراوته‌وه، له‌و واتایانه: دانانی شت له‌ غه‌یری جی‌گای خو‌ی، و ماف خواردن، هه‌روه‌ک له‌و فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌دا هاتووه: ﴿وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ الک‌هف: ۳۳. واته: (هی‌چی لی‌ خه‌سار نه‌بووه)^(۱).

به‌لام سته‌م له‌ زار‌و‌دی شه‌ر‌عی‌دا، له‌ کاتی تو‌ی‌ژینه‌وه‌و ته‌فسی‌ری ئه‌و ئایه‌ته‌دا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۴۰. واته: (به‌راس‌تی خوا به‌ قه‌د‌ر تو‌ز‌ق‌ال‌یک سته‌م (له‌ ئاده‌میزاد) ناکات، خ‌و ئه‌گه‌ر چاکه‌یک هه‌بی‌ت "به‌ره‌که‌تی به‌سه‌ردا ده‌ر‌ی‌ژ‌یت و" چهند به‌راه‌به‌ری ده‌کات و له‌لایه‌ن خ‌و‌یه‌وه پاداش‌تی گه‌وره‌و بی‌ سن‌ور ده‌به‌خش‌یت "به‌چاکه‌ خ‌وازان". ئه‌وا شی‌خ (ط‌بر‌سی) سته‌می به‌وه لی‌ک‌دا‌وه‌ته‌وه: (سته‌م ئه‌و ئازارایه‌ که‌ سود‌ی نیه‌ و له‌سه‌ری ده‌مر‌یت، و لادانی هی‌چ زیانی‌ک له‌و گه‌وره‌تر نیه‌ چ له‌ نی‌ستا چ له‌ داهاتو‌ودا، و شی‌او نییه‌، وه‌ک خ‌و‌ی نایه‌ته‌ج‌ی، بن‌چینه‌که‌ی بر‌یتیه‌ له‌ دانانی شت له‌ غه‌یری شو‌ینی خو‌ی، و و‌ترا‌وه بن‌چینه‌که‌ی له‌ خه‌سار بو‌ون و به‌ف‌ی‌ر‌ودان (انت‌قاص) هاتووه له‌و فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌و ﴿وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾، جا به‌م پی‌یه‌ سته‌م بر‌یتیه‌ له‌ فه‌وتاندن و به‌ف‌ی‌ر‌ودانی ماف) تا ده‌لی‌ت: (خ‌وای گه‌وره‌و سته‌م هه‌ل‌ناب‌ژ‌ی‌ری و سته‌م کردن ب‌و‌ خ‌وای گه‌وره‌و نه‌شی‌اوه، چون‌که‌ خوا زانایه‌ که‌ سته‌م ناش‌رینه‌ و ته‌نانه‌ت پی‌ویستی‌شی پی‌ نیه‌، و زاناشه‌ که‌ خ‌و‌ی ده‌ولمه‌نده‌ و پی‌ویستی به‌ سته‌م نیه‌، چون‌که‌ که‌سی‌ک شتی ناش‌رین و خ‌راپ هه‌ل‌ده‌ب‌ژ‌ی‌ر‌یت که‌ خ‌و‌ی نه‌زان بی‌ت به‌ ناش‌رینی و

(۱) دان‌هر مه‌به‌ستی له‌ خه‌سته‌ر‌و‌وی ئایه‌ته‌که‌ ره‌ون‌کردنه‌وه‌ی سته‌م و ز‌ور‌دار‌یه‌، به‌لام من که‌ له‌ ته‌فسی‌ری ناسان: بو‌ره‌هان مح‌مد آمین، نه‌ف‌لم کردووه وه‌ک خ‌و‌یم دانا‌وته‌وه ب‌و‌ نه‌وه‌ی ناوک‌و (سیاق)ی ئایه‌ته‌که‌ تی‌ک نه‌چ‌یت. (وه‌ر‌گ‌ی‌ر).

خرابی ئەو شتە یان بۆ ئەوە پەنا بۆ ئەو شتە خراپە دەبات تا زیانیك له‌سەر خۆی لابەتات یان سودیک دەستبخت یاخود نەزانی بە‌هەوی پێویستی پێی نیە، و خوای گەورە پاکە لە هەموو ئەو شتانە و پاکە لە هەموو ئەو سیفاتانە کە موکورتە و پاکیشە لە دەستە‌وەسانی^(۱).

بنه‌مای سییەم: پێغه‌مبەراییەتی

پێغه‌مبەراییەتی ئەرکیکی خواییە، خوای گەورە تاییبەت دەبێهە خشیت بە‌و بە‌نده‌یە کە خۆی ویستی لە‌سەرە، ئە‌مەش می‌هرو بە‌خششی (لطف) خواییە کە بە‌سەر بە‌نده‌کانی دا دە‌پێژێت، و مە‌بە‌ست لە می‌هرو بە‌زە‌هی (لطف) ئە‌وە‌یە کە مە‌رۆف لە‌گە‌ڵیدا نە‌زیکتر دە‌بێت لە گوێ‌پرایە‌تی و دوورتر دە‌کە‌وێتە‌وه لە تاوان، و پێغه‌مبەر ئە‌و سوودە بە‌رپا دە‌کات، و ئە‌و فە‌رمایشتە‌ی خوای گە‌ورە ئاماژە بۆ ئە‌وه دە‌کات: ﴿وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بَعْدَ أَنْ لَقَا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا طه: ۱۳۴. واتە: (خۆ ئە‌گەر بە‌راستی ئێ‌مە‌یش پێش ناردنی قورئان بۆ پێغه‌مبەر لە‌ناومان بە‌ردنایە، ئە‌وه دە‌یانوت: پەر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار، بۆ‌چی پێغه‌مبەرێ‌کت بۆ پ‌ه‌وانە نە‌کردین). جا مادام وایە حالە‌تە‌کە وادە‌خ‌و‌ازێت کە خوای گە‌ورە پێغه‌مبەر پ‌ه‌وانە بکات بۆ پ‌و‌نە‌کردنە‌وه‌ی ئە‌حکام و یاساکان، و حە‌ل‌ل و حە‌رامیان پێشان بدات، و سزای تاوانە‌کان جێ‌به‌جێ بکات و مافی ستم‌لی‌ک‌راو لە ستم‌کار وەر‌ب‌گ‌رێت و داو‌ه‌ری بکات لە نێ‌وان خە‌ل‌ک‌دا بە داد‌پ‌ه‌ر‌ه‌رانە: ﴿لَئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ

الرُّسُلِ﴾ النساء: ۱۶۵. واتە: (تا خە‌ل‌کی هیچ بە‌ل‌گە‌یه‌کیان بە‌دە‌ستە‌وه نە‌م‌ین‌یت).

پێ‌ویستە لە‌سەر مۆس‌لمان باو‌ه‌ری هە‌ب‌یت بە گشت پێغه‌مبەرانی خوا - بە‌گشتی - و باو‌ه‌ری هە‌ب‌یت بە پێغه‌مبەر‌یتی محمد ﷺ (بە‌شی‌وه‌یه‌کی تاییبەت، چون‌کە باو‌ه‌ر بوون پێی بنه‌مایە‌کە لە بنه‌ماکانی نایینی ئیسلام.

بنه‌مای چوارهم: ئیمامهت

بریتیه له سه‌روکایه‌تی گشتی له کاروباری دین و دنیا، ئەمەش بۆ کەسێک دەبێت وەک بریکارو جێگره‌وه‌ی پێغه‌مبەر، و شیعەی ئیمامی باوهری وایه که ئیمامهت پله‌یه‌کی خواپیه، هه‌روه‌ک چۆن بۆیه خ‌وای گه‌وره که‌سانێک هه‌ل‌ده‌بژێرێت بۆ پێغه‌مبهری‌تی و په‌یامبهری به‌و یستی خ‌وای، ئەوا به‌هه‌مان شیوه بۆ ئیمامه‌تیش ئەو که‌سه هه‌ل‌ده‌بژێرێت که ویستی له‌سه‌ره، و فه‌رمان به‌ پێغه‌مبهره‌که‌ی ده‌کات که به‌ ده‌ق (نص) دیاری بکات، و بیکاته ئیمامی خه‌لکی له‌ د‌وای خ‌وای، بۆ هه‌ڵسان به‌ ئەنجامدانی ئەو ئەه‌رک و کاروبارانه‌ی که پێغه‌مبهر پێی هه‌ل‌ده‌سێت، ته‌نها ئەوه نه‌بێت ئیمام سه‌روش و نیگای بۆ نایه‌ت وەک پێغه‌مبهر، به‌ل‌کو ئەه‌کام له‌ پێغه‌مبهره‌وه و هه‌ر ده‌گرێت خ‌وای گه‌وره‌ش راسته‌پێ ده‌کات، جا پێغه‌مبهر په‌یامی خ‌وا ده‌گه‌یه‌نێت، و ئیمامیش په‌یامی پێغه‌مبهر ده‌گه‌یه‌نێت^(۱).

بنه‌مای پین‌جه‌م: پ‌وژی د‌وایی

واته خ‌وای گه‌وره بوونه‌وه‌ر زیندوو ده‌کاته‌وه له‌د‌وای مردن بۆ ژيانیکێ تر تا هه‌ر که‌سێک پاداشت و سه‌زای له‌سه‌ر ئەوه و هه‌ر بگه‌ڕێته‌وه که پ‌ی‌ش‌تر ئەنجامی داوه، و پ‌ی‌ویسته له‌سه‌ر تاکی موس‌لمان که باوهری هه‌بێت که خ‌وای گه‌وره بوونه‌وه‌ر زیندوو ده‌کاته‌وه د‌وای مردن بۆ سه‌زاو پاداشت به‌ ر‌ۆح و جه‌سته له‌سه‌ر ئەو شیوه‌ی که هه‌یانبووه له‌ دنیا دا: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (۸) الزلزله: ۷ - ۸. واته: (جا ئەوه‌ی به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک خ‌یرو چا‌که‌ی ئەنجام دا‌بێت. ئەوه‌ش که به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک شه‌رو خ‌راپه‌ی هه‌بێت ده‌بی‌نێته‌وه).

(۱) أصل الشيعة و أصولها ۹۸، دانراوی: شیخ محمد حسین آل کاشف الغطاء.

۳- موخته‌زێله

موخته‌زێله کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بنه‌ماکانی نایینی پێنجن، که بریتین له:

۱- خوابه‌یه‌گزانین.

۲- دادگه‌ری.

۳- پله‌یه‌ك له نۆوان دوو پله‌كه.

۴- په‌یمان‌دان به باوه‌ر‌داران و هه‌ره‌شه له یاخی و بێ باوه‌ران (الوعد و الوعيد).

۵- فه‌رمان به‌چا‌كه و رێگری له خراپه^(۱).

بنه‌مای په‌كه‌م: خوابه‌یه‌گزانین

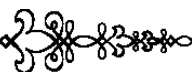
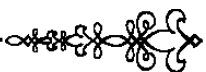
بریتیه له نكۆلی كردن له بوونی چهند خوابه‌ك و باوه‌ر‌بوون به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ تاكه، هه‌چ شتێ جگه‌له زاتی ئه‌و به‌شدار نیه له‌و سیفاتانه‌ی كه شیاوی ئه‌ون چ به‌ بوونی یان به‌ نه‌بوون. و پێویسته دان بنریت به‌مه‌دا، بۆیه جه‌نگیان دژی بته‌په‌رستانی فارس گه‌رم بوو كه باوه‌ر‌پیان به‌ بنه‌مای ر‌ووناکی و تاریکی هه‌یه، و موخته‌زێله نكۆلیان كرد له سیفات ه‌كه‌كان كه زیادن له زاتی په‌روه‌ردگار، بۆیه وتیان: خوا به‌ زاتی خۆی زانییه و به‌تواناییه و زیندوو، نه‌وه‌ك به‌ زانست و توانا و ژیان^(۲).

بنه‌مای دووه‌م: دادگه‌ری

واتای ئه‌وه‌یه كه خوای گه‌وره دادگه‌ره، مادام دادگه‌ره - مرۆفی ئه‌ركدار و ر‌اسپاردوو - ئه‌وا پێویسته توانا و یه‌ستیکێ وای پێ ببه‌خشیت كه مرۆف خۆی ببیته دروستکه‌ری کرده‌وه‌کانی كه به‌رپرسه لێی و خوای گه‌وره کاریگه‌ری نه‌بیت له‌مه‌دا، ئه‌و بنه‌مایه‌ش ئاراسته‌یه دژی (جبریه) کان كه ده‌یان وت: خوا به‌ دیه‌ینه‌ری هه‌موو شتیکه و ته‌نانه‌ت بکه‌رو ئه‌نجام‌ده‌ر (فاع‌ل)ی هه‌موو شتیکه و ئه‌نجام‌ده‌ری کاره‌کانی

(۱) بر‌وانه: هذه الأصول في شرح الأصول الخمسة للقاضي عبد الجبار بن أحمد.

(۲) بر‌وانه: الملل و النحل ۱/ ٤٤، للشهرستاني. و مذاهب الاسلاميين ۱/ ٥٨، للدكتور عبدالرحمن البدوي.

مرۆفیشه. به‌شیوه‌یه‌ك كه مرۆف ناچار (مجبر) و ده‌سته‌مۆ (مسیر) ده‌بێت له‌ هه‌موو شتی‌كیدا وه‌ك هه‌ر شتی‌كی ناو سروشت.

بنه‌مای سییه‌م: پله‌یه‌ك له‌ نیوان دوو پله‌كه‌

واتاكه‌ی ئه‌وه‌یه‌، كه‌ كه‌سێ گونا‌هی گه‌وره‌ بكات باوه‌ردار نیه‌ هه‌روه‌ك (مورجئه‌كان) بۆی ده‌چن و بێ باوه‌ریش نیه‌ هه‌روه‌ك خه‌وارچه‌كان ده‌ئێن، به‌لكو له‌ پله‌یه‌كدایه‌ له‌ نیوان كوفرو باوه‌ردا، كه‌ بریتیه‌ له‌ پله‌ی لاسار (فاسق)ی.

بنه‌مای چوارم: په‌یمان‌دان به‌ باوه‌رداران و هه‌ره‌شه‌ له‌ یاخی و بێ

باوه‌رپان (الوعد و الوعيد)

واته‌: خ‌وای گه‌وره‌ په‌یمانی به‌ پاداشتی هه‌ر شتی‌ك دایبێت و هه‌ره‌شه‌ی له‌سه‌ر هه‌ر شتی‌ك كرد بێت ئه‌وا ده‌یه‌ی‌نیته‌جێ، جا خ‌وای گه‌وره‌ په‌یمانی داوه‌ پاداشتی گوێرپه‌یه‌‌ئان بداته‌وه‌ به‌چا‌كه‌، و هه‌ره‌شه‌ی سزای دۆزه‌خی كردووه‌ له‌ یاخی و تاوان‌بارده‌كان.

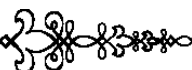
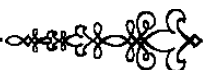
بنه‌مای پینجه‌م: فه‌رمان به‌چا‌كه‌ و پێگری له‌ خراپه‌

مه‌به‌ست له‌ فه‌رمان به‌چا‌كه‌: به‌رپا‌کردنی چا‌كه‌یه‌. مه‌به‌ست له‌ پێگری له‌ خراپه‌: لا‌بردن و نه‌ه‌یشتنی خراپه‌یه‌، جا ئه‌و بنه‌مایه‌ فه‌رمان ده‌كات به‌ جیهاد كردن و تی‌كۆشان له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و كه‌سانه‌ی پێچه‌وانه‌ی حوكمی خوا یان فه‌رمان و پێگری خ‌وایی كارده‌كه‌ن.

ئهو بنه‌ما نایینیانه‌ی كه‌ موسلمانان له‌سه‌ری كو‌كن

له‌وه‌ی رابرد بۆمان ده‌ركه‌وت كه‌ ئه‌و بنه‌ما نایینیانه‌ی موسلمانان له‌سه‌ر كو‌كن سه‌رباری حیا‌بوونی تاقم و مه‌زه‌به‌كانیان، و ئه‌و بنه‌مایانه‌ی كه‌ باوه‌ر به‌بێ ئه‌وان دانامه‌زێت بریتین له‌:

۱- باوه‌ر بوون - به‌ پوختی - به‌ بوونی خوا و سه‌رجه‌م سیفات‌ه‌كانی كه‌ چه‌سپاون و ده‌گه‌رپه‌نه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ خ‌وای گه‌وره‌ خاوه‌نی هه‌موو سیفات‌ه‌ ته‌واو و كامه‌له‌كانه‌،

و هه‌موو سیفاتە پیچەوانەکان (سلبی) که ده‌گەرپێنەوه بوو ئەوه‌ی که خوای گه‌وره پاکه له هه‌موو که‌موکورتیه‌ک، و باوهر بوون به تیروته‌سه‌لی ئەمه پێویست نیه.

۲- باوهر بوون به پیغه‌مبه‌ریتی (محمد) و دان پێدانان به‌وه‌ی که به‌پوختی راست‌گۆیه له‌گه‌یاندنی په‌یامی خوا.

۴- باوهر بوون به زیندوو بوونه‌وه‌و لیپرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت.

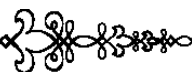
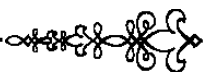
۵- به‌مه‌رج گیراوه له باوهر‌دا نکۆلی نه‌کریت له‌و شته‌ی که له ناییندا به پێویست دانراوه وە‌ک باوهر به فریشته‌کان و کتێبه ئاسمانیه‌کان و پیغه‌مبه‌رانی پیشوو و نوێژو زه‌کات و هه‌ج و هاوینه‌ی ئەمانه له فه‌رزه‌کانی نایین که به به‌لگه‌ی سه‌لمینراو (قطعی) له کتیبی خواو سونه‌تدا چه‌سپاوه، ئەم شتانه مه‌رجه که نکۆلیان لی نه‌کریت له ئیمان و ئیسلام دا، جا مه‌به‌ست باوهر بوون نیه به هه‌ریه‌ک له‌و فه‌رزانه به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئەو شتانه مه‌رجن له ئیمان و ئیسلامدا چه‌سپاون به به‌لگه‌ی سه‌لمینراو و برهر (قطعی) و له‌به‌ر ئەوه نکۆلی کردن له‌و شتانه پیچەوانه‌ی به‌راست دانانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و شه‌ریعه‌ته‌که‌یه که جیگایی بایه‌خه له ئیماندا.

پوخته‌ی قسه: هه‌ر که‌سی دانی نا به‌و بنه‌مایانه ئەوا به باوهر‌دار و موسلمان دادنه‌ریت، و باوهری هی‌نا به‌شیوه‌یه‌کی پوخت به‌و په‌یامه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هی‌ناویه‌تی، و نکۆلی نه‌کرد له شتی‌ک که به پێویست دانراوه له ناییندا، و هه‌ر که‌سی باوهری به‌و بنه‌مایانه نه‌بی‌ت ئەوا به بی باوهر دادنه‌ریت یان نکۆلی بکات له شتی که به‌پێویست دانراوه له ناییندا، ئەمه‌ش به‌چه‌ند جو‌ریک:-

۱- نکۆلی بکات له قبول کردنی ئەو شته‌ی که به‌پێویست دانراوه له ناییندا.

۲- نکۆلی بکات که له‌وه‌ی که به‌شی‌ک بی‌ت له په‌یامی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).

۳- نکۆلی بکات که کو‌که و به‌پیی حیکمه‌ت و دانایی و به‌رژه‌وه‌ندییه.

ئەو بنه مایانهی راجایایان له سهره

ئەو بنه مایانهی که موسلمانان له سهری کۆک بوون، جا ئەو بنه مایانهی له وان باسکران ئەوا یان دهگه پێنه وه بۆ سهر هه مانئه و بنه مایانه، به ئام هه ندی تاقم ئەو بنه مایانهی وهک بنچینهی سهر به خو داناه به له بهر چاوگرتهی چه ند شتیکی تایبهت که په یوه سته پێیه وه یان به لگه یهک له لایان هه یه که ئامازه بۆ سهر به خۆیه کهی دهکات و به لقیک له بنه مایه کی دانه ناوه.

بۆ نمونه باوه پ به فریشته کان و کتیبه کانی ئاسمانی و پیغه مبه ران که ئەمانه بنه مای سهر به خو ن له لایه ن ئەهلی سونه، و ده شکری ئەوهی باسکرا بخریته خانە ی باوه پ به پیغه مبه ر، چونکه باوه پ به و شتانه به شیکه له په یامی پیغه مبه ر که هیناویه تی، و رای گه یاندوه که باوه پ بوون به فریشته و کتیبه کانی ئاسمانی مه رجن بۆ دروستی باوه پو ئیسلام له لایه ن گشت تاقمه ئیسلامیه کان، و هه ر که سی نکۆلی له وان ه بکات یان له هه ر شتیکی تر که له ناییندا به پیویست زانراوه (ضروره)^(۱) ئەوا به بی باوه پ داده نریت به یه کدهنگی موسلمانان، چونکه نکۆلی کردن کردن لی ئەوه پیویست دهکات که نکۆلی بکات له پیغه مبه ری تی محمد (ﷺ) و له و قورئانهی که بۆی دابه زیوه.

(۱) پیویستی (ضروره): له زمانه وانیدا به مانای به لگه نه ویست (بدیهی) دیت، به ئام له زاراه دا ئەوا هه ندیکیان پێناسه یان کردوه به وهی بریتیه له و شتانهی که له لایه ن کهسانی دیندار نادیار و لیل نین به لگو روون. و هه ندیکی تر ده لێن: بریتیه له و شتانهی که شه رعیهت و په وابه وونی شاره و نییه له لایه ن دینداران. و هه ندیکی تر ده لێن: ئەو شته یه که پیویست بووه پیغه مبه ر (ﷺ) ده ربهر پت و پیویستیش له ته واته وری بی گومانی مانا روون به ده ست دیت، ده کریت ئەمه ره وودات به هوی زۆر گو یبستن و زۆری بۆری هه روهک هه واله کانی بوونی ولاتان یان به هوی ئامازه وه رینه یهک که مانای به ره و بی پێچ و په نا هه لبگریت، جا شته پیویسته کانی نایین وهک یه که چ به ره وابه وری یاخود کرداری بی ت وهک نوێژ، چونکه هه ردوه لایه نه که وهک یه کن ئەگه ر نکۆلی له هه ر یه کیکیان به کریت ئەوا بی باوه پ کوفرو ده رجوونه له نایین.

باوەڕ بە فەدەر چ خێر و چ شەر ئەوا بنه‌مایه‌کی مه‌زه‌به‌یه له‌لایه‌ن ئەه‌لی سوننه که ئاراسته کراوه دژی (جهمیة) کان رایان وایه که مەرووف بە‌پەرەهایی ناچارکراوه هیچی به‌هیچ پێ ناگرێت، و دژی موعتەزەیلەکان که رایان به سپاردن (تفویض) (ویستی ئازاد و پەرهای مەرووف) هه‌یه، و دژی شیعه که رایان وایه له‌سه‌ر به پله‌یه‌ك له نیوان دوو رای پی‌شوو.

دادگەری خوایی که بنه‌مایه‌کی سه‌ربه‌خۆیه له‌لایه‌ن شیعه و موعتەزەیلە ئەوا ده‌چێته ناو چوارچیۆه‌ی بنه‌مای یه‌که‌م (خوا به‌یه‌کزانین) و زانیمان که پی‌ویسته له‌سه‌ر باوە‌ر‌دار باوە‌ر‌پی هه‌بیّت به بوونی خوا، و باوە‌ر‌پی هه‌بیّت به‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره خاوه‌نی هه‌موو سیفاتێکی ته‌واوو کامله‌، که دادگە‌ریش یه‌کی‌که له‌و سیفاتانه، و پاک و بی‌گه‌رده له سیفاتە ناشیاو که موکورتەکان له‌وانه‌ش سیفه‌تی سته‌م و زۆرداری.

په‌یمان (وعد) و هه‌په‌شه (وعید) بنه‌مایه‌کی سه‌ربه‌خۆن له‌لایه‌ن موعتەزەیلەکان که ده‌کړی بگه‌رپنرێته‌وه بۆ ناو چوارچیۆه‌ی سیفه‌تی دادگە‌ری که سیفه‌تی ته‌واو کاملی خ‌وای گه‌وره‌یه، چونکه په‌یمان و هه‌په‌شه (بریتیه له‌وه‌ی که خ‌وای گه‌وره ئە‌گه‌ر په‌یمانی پاداشتی دا به گوێ‌پ‌رایه‌‌ئان و هه‌په‌شه‌ی سزادانی یاخی و تاوانبارانی کرد، ئە‌وا پی‌ویسته ئە‌و په‌یمان و هه‌په‌شه‌یه‌ی بینێته‌جی، چونکه له‌ دادگە‌ریه‌وه‌یه که په‌یمان شکینی و درۆ نه‌کات)^(۱).

سه‌بارت به فەرمان به چاکه و رێگری له خراپه که موعتەزەیلە به بنه‌مایه‌کی سه‌ربه‌خۆیان داناوه له‌ناو ئە‌و شتانه‌ی که به پی‌ویست زانراون له ناییندا، و زانیمان نکۆلی نه‌کردن له‌وشتانه مه‌رجه بۆ هاتنه‌جیی ئیسلام و ئیمان و باوە‌ر له‌لایه‌ن گشت مه‌زه‌به‌که‌نه‌وه، جا واجب بوونی فەرمان به‌چاکه و رێگری له خراپه چه‌سپاوه به قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی به‌پێز و یه‌که‌ده‌نگی.

به‌لگه له قورئانی پیرۆز ئە‌و فەرماشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌یه: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ

(۱) شرح أصول الخمسة، ۱۲۲ للقاضي عبد الجبار.

أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ﴿١١٠﴾ آل عمران: ۱۱۰. واته:
("به‌راستی" ئیوه چاکترین ئوممه‌تیکن که بو (سوودی) خه‌لکی هینراونه‌ته مه‌یدانه‌وه، چونکه فه‌رمان به‌چاکه دده‌دن و قه‌ده‌غه‌ی خراپه ده‌که‌ن).

به‌لگه له سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و فه‌رمایشته‌یه: (لیس لعین تری الله یعصى ان
تطرف حتی تغیر أو تنتقل) واته: چاویک بو‌ی نیه خوا ببینی‌ت، له‌کاتی‌کدا خراپه بکری‌ت و
ئه‌ویش چاوی له ئاست بپوشی‌ت تا ئه‌و تاوانه ده‌گوزی‌ت یان ده‌گوازیت‌ه‌وه.

یه‌که‌ده‌نگی هیچ کی‌شه‌یه‌کی تی‌دا نییه، چونکه موس‌لمانان کۆکن له‌سه‌ری.

سه‌بارت به‌ پله‌ی نی‌وان دوو پله‌که (واته پله‌ی لاساری له نی‌وان هه‌ر دوو پله‌ی
باوه‌رداری و بی‌ باوه‌ری)^(۱) ئه‌وه بنه‌مایه‌کی مه‌زه‌هبیه له‌لایه‌ن موخته‌زیله‌وه،
مانا‌که‌شی ئه‌وه‌یه که ئه‌نجام‌ده‌ری تاوانی گه‌وره ناویکی هه‌یه له نی‌وان هه‌ردوو
ناوه‌که و حوکمیکی هه‌یه له نی‌وان دوو حوکمه‌که، ئه‌مه‌ش ئاراسته‌کراوه دژبه
خه‌وارچه‌کان که ئه‌نجام‌ده‌ری تاوانی گه‌ورمیان به‌ بی‌ باوه‌ر و کافر داده‌نا و
مورچه‌کان که به‌ باوه‌رداریان داده‌نا.

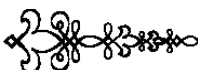
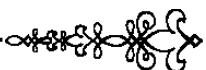
ئیمامه‌ت (هه‌روه‌ک رای لی‌کۆله‌ره‌کانی شیعه‌شی له‌سه‌ره که بنه‌مایه‌ک نییه له
بنه‌ماکانی نایین، واته بنچینه‌یه‌ک نییه له ئیمان یان ئیسلام، به‌لکو بنه‌مایه‌کی
مه‌زه‌هبیه له بنه‌ماکانی مه‌زه‌هبی شیعه، به‌و واتایه‌ی هه‌ر که‌سی‌ک نکۆلی بکات له‌و
بنه‌مایه ئه‌وا نابیته تاکیکی شیعه - نه‌وه‌ک نه‌بیته باوه‌ردار یاخود موس‌لمان)^(۲).

بنه‌مای نایینی و بنه‌مای مه‌زه‌بی

بو‌مان ده‌رکه‌وت که هه‌ندی له بنه‌ماکانی عه‌قیده هه‌ن بریتین له بنه‌مای
نایینی به‌و واتایه‌ی که زانراوه له‌لایه‌ن گشت ئه‌وانه‌ی شوینی ئاین ده‌که‌ون، وه‌ک:
خوا به‌یه‌کزانین، و پی‌غه‌مبه‌ری‌تی ...

(۱) وهرگێڕ.

(۲) أصول الدين الاسلامي ۲۵ للشيخ محمد على ناصر. والاسلام والخلافة، لنا ۴۸، ۵۵.

هه‌ندێ له‌و بنه‌مایانه‌ش هه‌یه که بنه‌مای مه‌زه‌به‌یین، به‌و وتایه‌ی که زانراوه له‌لایه‌ن گشت شوێنکه‌وتوانی هه‌ر مه‌زه‌به‌یک له‌و مه‌زه‌به‌بانه وه‌ک باوه‌ڕ به‌قه‌دەر له‌لایه‌ن زۆربه‌ی ئه‌هلی سوننه، باوه‌ڕ به‌ پله‌یه‌ک له‌ نیوان دوو پله‌که له‌لایه‌ن موخته‌زله، و ئیمامه‌ت له‌لایه‌ن زۆربه‌ی شیعه‌ی ئیمامی.

جیاوازی نیوان بنه‌مای نایینی و بنه‌مای مه‌زه‌به‌بی بریتیه له:

بنه‌مای نایینی: نکۆڵی لیکردنی مڕۆف دوچاری بێ باوه‌ڕی و دەرچوون ده‌کات له ناین. و بنه‌مای مه‌زه‌به‌بی: نکۆڵی لیکردنی مڕۆف دووچاری دەرچوون ده‌کات له مه‌زه‌هب، مڕۆف دوچاری بێ باوه‌ڕی و دەرچوون ناکات له ناین، ته‌نها ئه‌و کاته پێی بێ باوه‌ڕ ده‌بی‌ت که بر‌وا‌ی واب‌ی‌ت ئه‌و شته به‌راس‌تی له پی‌غه‌م‌به‌ره‌وه (ﷺ) هاتووه، چونکه نکۆڵی لیکردنی له‌و کاته‌دا ده‌بی‌ته نکۆڵی کردن له بنه‌مایه‌کی نایینی، و ئه‌وه‌ش وا له بکه‌ره‌که ده‌کات که دەر‌ب‌ج‌ی‌ت له ناین و بێ باوه‌ڕ بی‌ت.

ئا به‌م شی‌وه‌یه دی‌نه کۆتایی ئه‌م به‌شه: که چه‌ند تو‌ی‌ژینه‌وه‌یه‌کی ر‌ی‌خ‌ۆش‌که‌رن بۆ لیکۆلینه‌وه له بنه‌ماکانی نایینی ئیسلام، دوا‌ی ئه‌وه بۆ هه‌ر بنه‌مایه‌ک له‌و بنه‌مایانه‌ی که یه‌که‌ده‌نگی له‌سه‌ره ئه‌وا به‌شیکی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان ده‌که‌ن و به که‌م‌یک در‌ی‌ژه پ‌ی‌دا‌نه‌وه... به‌م شی‌وه‌یه‌ی خواره‌وه:

به‌شی دووهم: له‌باره‌ی ئیلا‌ه‌یا‌ته‌وه.

به‌شی سی‌یه‌م: له‌باره‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر‌ی‌تی‌ه‌وه.

به‌شی چواره‌م: له‌باره‌ی ر‌ۆژی دوا‌یی.

به‌شی دووهم خواناسی (الاهیات)

له دوو دمروازە پێک دێت:

دەروازە یەكەم: بوونی خوا و سیفاتەکانی. ئەمەش دوو باس لە خو
دەگریت:

باسی یەكەم: بوونی خواى بالادەست و خاوەن شكۆ.

باسی دووهم: سیفاتەکانی خوا، کە بریتین لە:

۱- سیفاتی خودی (نفسی)

۲- سیفاتی پیچەوانە (سلبی)

۳- سیفاتی واتایی (معانی)

دەروازە یەكەم: دەرەنجام و بەرھەمی باوەر بوون بە سیفاتەکانی

خوا، ئەمەش لە چەند باس پێکدێت:

باسی یەكەم: ئەو شتانەى بۆ خواى گەورە نەبوو و ئەستەمن

باسی دووهم: ئەو شتانەى بۆ خواى گەورە دروستن.... بینین (الرؤية)

باسی سییەم: قەزاو قەدەر

خواناسی (الاهیات)

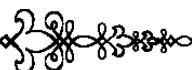
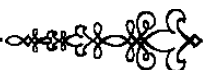
باومر به خواو تاك و تهناییه‌كه‌ی، بنه‌مای یه‌كه‌مه له بنه‌ماکانی ئیسلام و بنچینه‌ی سه‌ره‌گی هه‌موو باس و بابه‌ته‌كانی بیروباومرپیه به گشتی.

هه‌ر بۆیه ئیمه لی‌رده‌دا توژی‌نه‌وه ده‌كه‌ین له باسی بوونی خوا و سیفات‌ه‌كانی، ئەو عه‌قیده و بیرو باومر‌دی كه له‌سه‌ری بنیات‌ده‌نری، له‌و توژی‌نه‌وه‌یه‌ماندا ته‌نها ئەو باسانه ده‌خه‌ینه‌روو كه پێویسته بۆ لی‌كوڵ‌ه‌رو توژی‌مر ئەو راستیه‌ی بزانیت، ئەمه‌ش به‌گرتنه‌به‌ری دوو رێگه‌ كه له‌ ده‌ره‌نجامدا توژی‌مر ده‌كه‌یه‌ننه ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی كه نكوۆلی لی‌ ناکریت:

یه‌كه‌میان: وه‌رگرتن و نه‌قل‌ کردنی ئایه‌ته‌كان له‌ قورئانی پیرۆز، كه له‌ خوا‌ی كه‌وره به‌ ئیمه‌ گه‌یشته‌وه له‌ رێگه‌ی نیگا و سه‌روش ناردن بۆ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ). به‌لگه‌ی بېرم (قاطع) له‌ وه‌باره‌وه كه چه‌سپاون له‌ کاتی گه‌فتوگۆ کردن له‌باره‌ی سه‌روش و ئی‌عجازی قورئان له‌و کتێبه‌دا.

وه‌رگرتن و نه‌قل‌ کردن له‌ سونه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) كه چه‌سپاوه‌ راست و سه‌حیحه و له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) هاته‌وه، و به‌خۆ دوورگرتن له‌و فه‌رمایشته‌نای كه تانه‌یان لی‌دراوه (جرح) کراوێان لاوازن.

دووهمیان: تێروانیی عه‌قلی سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست، بریتیه له‌ بناغه‌ی کۆشك و قه‌لای بیروباومر‌ی ئیسلامی. به‌م شیوه‌یه عه‌قیده‌ی ئیسلامی داده‌کوژی و جیگیر ده‌بیت له‌ ده‌رووندا له‌سه‌ر بناغه‌یه‌کی تووندو توۆی وه‌ستاو به‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی یه‌قینی و بێ گومان كه مشتومر هه‌ژنه‌گریت.

دەروازەى يەكەم بوونى خواو سىفەتەكانى

باسى يەكەم بوونى خواى بائادەست و خاوەن شكۆ

لە كۆن و نویدا باس و بابەتى بوونى خواى پاك و بەرز هزر و فیکرى مرقى سەرقال کردوو، جا لە ئەنجامى ئەو گىژاودى كە خەلكى تىدابوو ئەوا باوەر بە بوونى خواى پاك و بەرزى لىكەوتەو ئەمەش پاش ئەودى عەقلى خۆيان کردبوو دادەرو دوورىان خستبوو ئەو لە ئارەزو و لادان، ورد ببوونەو لە رىكوپىكى بوونەو و نەینىەكانى.

گومرپابوو و گومرپاكەرەكان نكوئيان كرد لە بوونى خوا، بەبانگەشەى ئازادى عەقلى، لەبەر ئەودى هەستەكان پەييان نەبردوو بە خواى گەورە، غەيب پشتى پى نابەستريت لە چەسپاندنى بوونى خوادا...

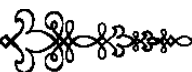
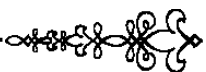
بۆيە زانايان رووبەرووى نكوئى كاران بوونەو بەرپەرچيان دانەو، زۆر بەلگەى تەواو و راشكاوى نەقلى و عەقلىان خستەروو، كە بوونى خواى پاك و بەرز بۆ كەسى خاوەن عەقلى چەسپان و ئەودەشيان خستەروو كە خواى گەورە ھۆكارى بوونى بوونەو.

گرنگترين ئەم بەلگانە ئىستا دەيانخەينەروو:

بەلگەكانى بوونى خواى پاك و بەرز

زانايان چەندىن بەلگەيان ھىناوئەو لەسەر بوونى خوا ئەوا گرنگترينيان

دەخەينەروو:

بەلگەى يەكەم: بەلگەى بەدىھاتن و پەيدابوون (الحدوث)

زانايانى كەلام ئەم بەلگەى يەيان بىياتناوہ لەسەر دوو پېشەكى:

پېشەكى يەكەم: جىھان بەدىھىنراو و پەيدابوون (حادث)^(۱).

پېشەكى دووہم: ھەر بەدىھىنراو پېوۋىستى بە بەدىھىنەر ھەيە.

دەرنىجام: ئەم جىھانە پېوۋىستە بەدىھىنەر ئىكى ھەبىت، واتە: بوونەكەى بەسەر نەبوونەكەى دا زال بىت، ئەوئىش خۇاى پاك و بەرزە.

بۆئەوہى دروستى ئەو دەرنىجامەمان بۆ دەركەوئىت، ئەوا پېوۋىستە لەسەرمان

بەلگە بىننەوہ لەسەر دروستى ھەردو پېشەكەى پېشو.

بەلگەى ئەوہى كە جىھان بەدىھىنراو و پەيدابوون

دەكرىت بەلگەى بەدىھىنراوى جىھان لەم دوو بەلگانەدا دابىزىن:

يەكەم: جىھان لە گۆراندائە.

ھەر گۆراندائى بەدىھىنراو.

كەواتە جىھان بەدىھىنراو.

دووہم: جىھان پېكھاتوہ لە كرۆك (جوهر)^(۲) و رووېوئىش (عرض)^(۳).

ھەر يەككە لە كرۆك و رووېوئىشەكان لە گۆراندان.

(۱) جىھان: بىرىتە لە غەيرى خۇاى پاك و بەرز.

بۆيە ناوئراو بە بەدىھىنراو، چونكە بەدىھاتوہو پەيدابوون پاش ئەوہى كە نەبووہ، ئەمەش

بەھۇى ھۆيەك كە بەدىھىنراو پەيدائى كىردوہ.

جا بەدىھىنراو بىرىتە لە: ھەر شتەك كە نەبووہ و پاشان بەدىھىنراو. / الماسرة لابن أبي

شريف، شرح مسامرة للكمال بن همام، چاپخانهى (الاستقامة) لە مىسر، ۱۷.

(۲) كرۆك (جوهر): بىرىتە لەوہى كە پشت بەخۇى ئەبەستەيت و سەربەخۇيە.

(۳) رووېوئىش (عرض): بىرىتە لەوہى سەربەخۇنىيە و پشت بە جگەلە خۇى دەبەستەيت وەك

رەنگەكان و جوئە و راوہستان. بۆ نمونە بەرد ھەم كرۆك (جوهر)ە و ھەم رووېوئىش (عرض)يشە،

چونكە ماددەكى كرۆك (جوهر)ە، و رەنگەكانى و جوئە يان راوہستانى رووېوئىش (عرض)ن.

كەواتە جیهان لە گۆراندایە.

رووپۆش (عرض) دكان بەدیھێنراون بە بەلگەى:

أ- بینینی ئەوێ كە لە گۆراندایە لە بوون بۆ نەبوون بەهەمان شیۆ لە نەبوونەووە بۆ بوون و لە وەستانەووە بۆ جوڵە و لە جوڵەووە بەرەووە وەستان، گۆران نیشانەى بەدیھێنراوى و پەیدا بوونە.

ب- پێویست بوونی بە زاتێك كە كاتى بەدیھاتنى دیارى بكات، چ پێش بوونی و چ دواى بوونی، ئەوا پێویستی بە پەسەندكەریك هەیه كە وابكات كە لەو كاتە بەدیبت، چونكە پەسەند كردن (ترجیح) بەبێ پەسەندكەر (مرجح) شتیكى نەشیاو نەبوو.

پ- پێویست بوونی بە جەستەیهك تا پێی هەلسێت.

كرۆك (جوهر) یش بەهەمان شیۆ بەدیھێنراون، بۆ نمونە:

كرۆك (جوهر) یش پەيوەستى بە رووپۆش (أعراض) دكانەو لێى حیا نابێتەو، و بەبێ جوڵە و راوەستان و ڕەنگ نابێت، و هەروەك پێشتر باسمان كرد رووپۆش (أعراض) دكانیش بەدیھێنراون، ئەوێ پەيوەست بێت بە شتى بەدیھێنراو بەهەمان جوړ بەدیھێنراو.

جا ئەگەر سەلێنرا كە كرۆك (جوهر) و رووپۆش (أعراض) دكان بەدیھێنراون ئەوا ئەو جیهانەى كە لەو دووانە پێكھاتوووە ئەوا بەهەمان جوړ بەدیھێنراو. بەم شیۆدیه پێشەكى یەكەممان بۆ دەسەلێنرێت كە: (جیهان بەدیھێنراو).

بەلگە لەسەر ئەوێ هەر بەدیھێنراویك پێویستی بە بەدیھێنەر هەیه:

ئەمەش بریتیه لەوێ كە ئەگەر شتێك روویدا و بەدیھات ئەوا پێویستی بە بەدیھێنەر هەیه، ئەگەر وانەبوو ئەوا بوونەكەى پەسەند دەبوو بەسەر نەبوونەكەیدا بەبێ ئەوێ پەسەندكەریك هەبێت، ئەمەش بێ گومان نەشیاو و

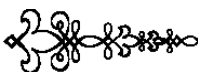
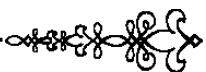
نەبوو^(۱).

واتای پەسەند کردن بەبێ پەسەندکەر: بریتییە لەوادی شتێک لە ئاراستەییەکی دیاریکراو بپروات، دواتر لە ئاراستەگەیدا بگۆرێت، لەسەر ئاراستەگەیی لایچیت بەبێ بوونی هیچ بگۆرێک.

پوچەڵیەکی دیارە، چونکە هەموو عەقلمەندان دەزانن کە بۆ لادان و گۆرانی شتێک لە بارو حالەتی پێشوی ئەوا پێویستی بە بگۆرو کارتیکەرێک هەیە، تا ئەو بارودۆخ و حالەتە نوێیە بەسەردا بسەپینێت و حالەتی گۆنەگەیی لەناو ببات. ئەگەر هەر دوو لای تەرازو بەیەكسانی راگیر کران کە هیچ لایەك گرانتر نەبێت لەلاکەتری، ئا ئەو کاتەدا واگومان ببەیت لایەك پەسەند و گران بوو بێ ئەوادی قورسای تێدا بێت و بێ ئەوادی کاریگەرییەکی دەرەکی کاری تێبکات وەک: پالەدانى هەوا یان بەرد... ئەگەر وا بەخەڵکی راگەیاندران کە ئامیری رادیۆ هەوالی جیهانی پێدای بەبێ ئەوادی دەمەوانە (صمام)ەکی بەرپۆە ببەیت، ئەوا پێت پێ دەکەنین و تەنانت بەزەبیان پێتدا دەهێتەوه.

بەم پێیە دەلێین: بەرلەوادی جیهان بێتە خانەیی بوونەوه ئەوا نەبوون بایی کێشایوو بەسەریدا، بۆیە نەبوون (عدم) پەسەندترە لە بوون (وجود)ی لەبەر ئەوادی نەبوون پێش بوون بوو، بەلام کاتیك ئەو جیهانە دروستکرا ئەوا بوونەگەیی بەسەندتر بوو لە نەبوونەگەیی، جا بوون و نەبوون دوو شتی یەكسانن، و پەسەند کردن یەكێك بەسەر یەكێکی تردا بەبێ پەسەندکەر ئەوا بێ گومان شتێکی نەشیوا نەبوو و پوچەڵە.

(۱) سەیری ئەم بەلگەییە بکە لەم سەرچاوانە: المواقف للعضد و حاشية السيد شريف جرجانی علیه، استانبول ۱۲۸۶ک، ۴۶۶. و المسامرة على المسيرة ۲۱-۱۷ و حاشية قاسم بن قطلو بغا على المسيرة ۱۹-۱۸. و العقائد العضدية و حاشية المرجانی و جلالی الدواني علیه. و الکلبولی على الدواني، استنبول سالی ۱۳۱۶ک، ۱، ۲۲۶-۲۲۹. و شرح الدردیر على خريدة البهية و حاشیه الصاوی علیه ۴۶-۴۹ و ۵۵. و الرازي مفسرا - د. محسن عبدالحمید ۲۸۲.

وتنى ئەۋەدى كە نەبوون گۆراۋە بۆ بوونى جىھان بەبى ئەۋەدى ئەۋ بوونە
ھۆكاريكى ھەبىت، ئەۋا شتىكى نەشیاۋ و نەبوو و پوچەلە ۋەك بانگەشەكەى خاۋەن
تەرازو رادىۋكە^(۱).

بەم شىۋە پېشەكى دوۋەمىشمان بۆ دەسلەپلىرىت، كە: (برىتتە لەۋەدى ھەموو
بەدەيھىنراۋىك پېۋىستى بە بەدەيھىنەرە).

* * *

بەلگەى دوۋەم: بەلگەى پېۋىست بوون (الوجوب)

بەدەيھىنەرى ئەم بوونەۋەرە يان ھۆكەمەكەى پېۋىستە (واجب) يان ئەستەمە
(مستحيل) ياخود شياۋە (ممکن). ھەموو شتىك دەبىت يەككە لەۋ سى ھۆكەمەى
پېشۋى بەسەردا بچەسپىت و ھۆكەمى چۈرەمى نىيە، چۈنكە ئەمانە بەشەكانى
ھۆكەمى عەقلىن^(۲).

(۱) كبرى اليقينيات الكونية سالى ۱۳۹۰ك، ۸۱ و ۸۳.

(۲) ھۆكەم: برىتتە لە چەسپاندىنى شتىك يان نەھىشتىنى، ئەمەش بەھۋى: شەرە يان نەرىت و
عادەت ياخود عەقلى دەبىت، كەۋاتە دەبىتە سى بەش:

۱- ھۆكەمى شەرەى: ((ھۋى چەسپاندىنى شەرە))، ۋەك چەسپاندىنى ۋاجبىتى نوپۇز.

۲- ھۆكەمى ئاساينى و عادەتى (العادى): ((ھۋى چەسپاندىنى برىتتە لە نەرىت و عادەت و ئەزمۇون))
ۋەك چەسپاندىنى سىفەتى سوتاندن بۆ ئاگر.

۳- ھۆكەمى عەقلى: ((ھۋى چەسپاندىنەكەى عەقلى))، ۋەك چەسپاندىنى سىفەتى جوۋتى بۆ ژمارە
(۲) و (۴) و ھۆكەمى عەقلى كۆلەگەى سەرەككىيە لە لىكۆلىنەۋەكەمان لە بۋارى عەقىدەدا.
ھۆكەمى عەقلى:

دەبەش دەبىت بۆ: ۱- پېۋىست (واجب) ۲- نەبوو و نەشیاۋ (مستحيل) ۲- شياۋ و دروست (ممکن
و جائز).

۱- پېۋىست (واجب): برىتتە لەۋەدى كە چەسپاۋە نەبوون قېۋل ناكات ياخود برىتتە لەۋەدى كە
عەقلى ئەندىشە و تەسەۋۋرى نەبوونىەكەى ناكات. ۋەك پېۋىست بۋنى تۋانا بۆ خۋاى گەۋرە، و
ۋەك پېۋىست بوونى سىفەتى جوۋتى بۆ (۴).

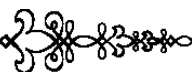
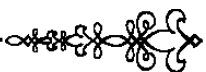
۱- ناکرىت بەدىھيئەنەرى جىھان شتېك بىت كە شىاۋى نەبوون (مستحيل) بىت، چونكە شتى نەشیاۋ و نەبوو، ھەرگىز ناتوانرىت بوونى ئەندىشە بىكرىت، چونكە نەبووى پرووتە (عدم محض)، ناتوانىت جگە لەخۆى بەدىبھيئىت، كەواتە بەدئىياپىيەۋە (فاقد الشئ لا يعطيه) كەسى شتېكى نەبىت پىي نەبەخشىت، جا چۆن شاۋى نەبوون (مستحيل) دەبىتە سەرچاۋىيەك بۇ بوون؟

۲- ناکرىت و دروست نىيە بەدىھيئەنەرى جىھان شىاۋى بوون (ممکن) بىت، چونكە تەنھا كاتىك شىاۋى بوون (ممکن) دىتە بوون كە ھۆى بوونى ھەبىت، جا ئەگەر ھاتوو ئەو ھۆيەش چوۋە خانەى شىاۋى بوون ئەوا لەۋكاتەدا پىۋىستى بە ھۆيەكى تر ھەيە ... تاد بەم شىۋەيە. ئەمەش خول (دور) و زنجىرەيى (التسلسل) پىۋىست دەكات، كە ھەردووكيان پۈچەلن - ھەروەك پروونيان دەكەينەۋە پاش كەمىكى تر -، جا ھەر شتېكىش سەر بۇ ھەر دووكيان بىكىشىت ئەوا پۈچەلە، بەم پىيە پىۋىست بوو كە بەدىھيئەنەرى ئەم جىھانە شىاۋى بوون نەبىت.

۳- ئىنجا كە سەلىنرا و چەسپا كە بەدىھيئەنەرى ئەم جىھانە نە ئەستەم (مستحيل) ە و نە شىاۋى بوون (ممکن) ە، ئەوا پىۋىست دەكات كە بەدىھيئەنەرى ئەم

۲- ئەستەم (مستحيل): بىرىتە لەو شتە نەبەۋى كە لە شىاۋى بوون و چەسپانى نىيە، چونكە ناکرىت ھەرگىز بىت، ھەرگىز ناتوانرىت ئەندىشە بىكرىت كە بىت ياكود بىرىتە لەۋەى كە ەقۇل ئەندىشە و تەسەۋرى بوون وپەيداۋونى ناكات. ەك چەسپاندى ھاۋبەش بۇ خوا، و پىشكەۋتنى كۆر بەپىش باۋكى لە بووند.

۳- شىاۋ و دروست (ممکن و جائز): ئەۋەيە كە جارىك بوون و جارىكى تر نەبوون قىۋل دەكات بەلام لە دواپىيەك. ە بىرىتە لەۋەى كە لە ەقۇلدا بوون و نەبوونى ەك، ناھىتە خانەى بوونىش مەگەر بەھىزىكى پەسەندكەر نەبىت. ەك بوونى بەھەشت ئىستا. و بوونى تۇ ئىستا لەم ژوۋەدا))// الباجورى على السنوسية ۱۰-۱۴ و المعتقد المنتقد ۱۳-۱۵.

جىھانە پىۋىستە بوون (واجب الوجود)^(۱) بىت. كە بوونى نەۋەستىتە سەر ھۆيەك، بەلگە ھۆى ھەموو ھۆكارەكانە و ھۆى بوونى جىھانە^(۲).

ماناى خول (دور) و بەلگەى پوچەلئەكەى

خول (الدور): برىتتە لەۋەى دوو شت ھەر يەكەيان ھۆكارى بوونى ئەۋى تر بىت^(۳).

وەك ئەۋ و تەيەى كە دەلئىت: زەيد غەمروى بەدىھئناۋە، غەمرو زەيدى بەدىھئناۋە.

بوونى ھەريەك لە زەيد و غەمرو دەۋەستىتە سەر ئەۋەى تر. كە ئەمەش خولى پوچەل^(۴)، بەلگە ھەر دووكيان ھەر بە نەبوو دەمىننەۋە تا ھىزىكى كاريگەرى دەرەكى كارى تىدەكات.

(۱) واتاى چەمكى پىۋىستە بوون (واجب الوجود): برىتتە لەۋەى كە ھەرگىز نەبوون بالى بەسەردا ناكىشئىت، ھەرگىز نەبوون قبول ناكات بە ھەربوو و ھەتا ھەتايى. سەيرى: شرح الخريدة للرددير ۵۵، الباجوري في شرح الجوهرة ۴۷/۱. بكة.

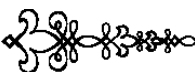
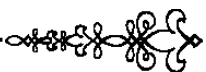
(۲) برۋانە: المواقف و شرحه: سيد شريف ۴۶۶ و حاشية الدواني و الكنبولي عليه ۲۲۷/۱ و الرازي مفسرا ۲۸۲ و الباجوري على الجوهرة ۴۷/۱-۴۸.

(۳) المواقف ۱۷۷.

(۴) خولى پوچەل (الدور الباطل) وەك يەكە چ: لەيەك پلەدا بىت، كە پىى دەۋترىت خولى راشكاۋ، وەك (أ) دەۋەستىتە سەر (ب) و بەپىچەۋانەۋە.

يان لە چەند پلەيەكى جىاۋاز دابن: ((كە ناۋ دەبرىت بە خولى ناديار)) وەك (أ) دەۋەستىتە سەر (ب) و (ب) لەسەر (ج) و (ج) لەسەر (أ).

برۋانە: التعريفات - سيد شريف الجرجاني، ميسر بەچاپى گەياندوۋە لەسالى ۱۹۳۸ لا ۹۴ وشەى (دور). بىم واتايە ھاتوۋە لە: مقاصد الطالبين و شرحه لسعد الدين التفتازانى، چاپى استنبول سالى ۱۳۰۵ك، ۱۶۴/۱.

هۆی پوچه ئی خول (دور):

پیویست دهکات که ههر یه کێک لهو دووانه پێش ئه وهی تر بکهوێته وه، واته لهیه ک کاتدا له پاش و له دوای هاوه له کهیتی.... ئهمهش مانای وایه که شته که پێش بوونی خۆی هه بوو بێت ئهمهش تیگگیران و دژیه کبونه ^(۱).

جا بوونی عه مرو ده وه ستیته سهر زهید، و بوونی زهیدیش ده وه ستیته سهر عه مرو. ئهمهش مانای وایه که بوونی عه مرو ده وه ستیته سهر خودی عه مرو، پاش دادانی لایه نی ناوه راست که (زهیده).

ئهمهش ده بیته هۆی ئه وهی که پێش بوونی خۆ ببیته واته: پیویست ده بیته عه مرو له پێش بوونی خۆی هه بیته، چونکه به دیهینه رو به دیهینه راوه و پێشکه وتوو (سابق) و پاشکه وتوو (مسبق)، جا پیویست ده بیته عه مرو هه بیته بهر له وهی هاتیته خانه ی بوون و ئهمهش بێ بنه ماو پوچه له.

نمونه له سهر پوچه ئی خول (دور):

بوونی هێلکه بهنده و په یوهسته به بوونی مریشکه وه. و بوونی مریشکیش په یوهسته به بوونی هێلکه وه. ئه گهر وادامان نا که هیچ هۆیه نیه بۆ بوونی هێلکه که یان مریشکه که ئه وا ئه وکاته شتیکی بێ گومانه که ههر دووکیان به نه بووی ده مینه وه، تا کارتیکه ریکی دهرکی دیت و هێلکه که و مریشکه که دینه ته بوون، ئا له وکاته خوله که ته واو ده بیته.

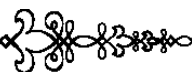
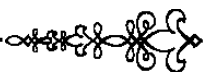
ئه گهر وترا:

هۆی به دیهاتنی جیهان بریتیه له: کارلیکی ناوه خۆیی رووتی ناو بوونه وه، به هۆی کاریگه ری پاله په ستۆ و گهرما و ساردی له رێگه ی تیپه ربوونی کات.

به مه وه لای ده ده مه وه:

ئهمه بریتیه له خول (دور) ی پوچه ل، چونکه واتا که ی بریتیه له وهی: که

(۱) موافق ۱۷۷ و المقاصد ۴۸/۱ والدردیر علی الخریده ۶۱ و الباجوری علی الجوهره ۴۸/۱ و الوسيلة فی شرح الفضيلة للشيخ عبدالکریم بیارة چاپی به غداد سالی ۱۹۷۲، ۴۶۱.

بوونی جیهان بەندە و بەستراودتەو بە بەشیکی وەك: (پالەپەستۆ، گەرما، ساردی....)، و بوونی هەندیک بەشی تر پەیوەستە بە جیهانەو. ئەمەش مانای وایە: شتێكە پێش بوونی خۆی كەوتۆتەو، ئەمەش پوچەلە هەروەك پێشتر خستمانەروو.

واتای زنجیرەیی (التسلسل) و بەلگەیی پوچەلێكەیی:

زنجیرەیی (التسلسل): بریتییە لەوێ شتی شیوا (ممکن) بۆ بوونی خۆی پێویستی بە ھۆیکە کەرتیکەری ھەبێت، و ئەو ھۆیکە کەرتیکەرەش پێویستی بە ھۆیکە تری کەرتیکەر ھەبێت، بەم شیوەیە تا ئەو ئەندازەیی کۆتایی نایەت^(۱).

جا زنجیرەیی (تسلسل) واتە: بەدیھێنراوان لەیەكترەو بەدیھاتوون، تا ئەو ئەندازەیی کۆتایی نایەت، بەشیوەیەك كە ھەر یەكە بەھۆی ئەوێ پێش خۆی بەدیھاتبێت و ھۆی بەدیھاتنی ئەوێ پاش خۆشی بێت، بەبێ ئەوێ ئەو زنجیرەیی سەرچاوە بگرێت لە ھۆیکە کۆکەرەو پێویستە بوون (واجب الوجود)^(۲).

بەلگەیی پوچەلی زنجیرەیی (تسلسل):

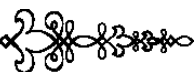
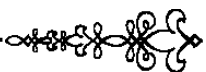
۱- گریمان و بیرۆکەیی زنجیرەیی (تسلسل) سەردەکێشێت بۆ بوونی چەندین خواى بى کۆتا، كە ھەر ھەموو خواکانیش خاوەنی چەند سیفەتێك بن وەك: بەدیھێنراوی و ھەژاری و دەسەودەسانی، كە ئەمەش پوچەلە بەنیسبەت خواو، چونكە پێچەوانەیی پلەوپایەیی خواپەتییە كە خاوەنی ھەموو توانایەكە و دەولەمەند و بى باكى رەھایە، چونكە دەستەودەسانی ھەژار ناكرێت ببێتە بەدیھێنەری جیهان و داھینەری ئەو شتە سەرنجراکێش و بى كەموكورتانە بێت^(۳).

۲- بیرۆکەیی زنجیرەیی (تسلسل) بە بەلگەیی ھەست و بینین بى بنەماو ھەلەشاو، چونكە چەندین بەدیھێنراو ھەبوون كە لەناوچوون و نەماون، جا

(۱) المواقف ۱۷۹.

(۲) كبرى اليقينيات الكونية ۸۴.

(۳) الدردير على الخريدة ۶۱.

ئەگەر راست بووایە کە بوونەوەر بەشیوەیەکی زنجیرەییە بەی کۆتایی ھاتن - بەشیوەیەک کە ھەر بازنەیک لەوێ پێشەخۆی ھاتبێتە بوون و خۆشی ھۆی بوونی ئەوێ دوای خۆی بێت - ئەوا ئەو بوونەوەرانی لەناو نەدەچوون، چونکە بازنە کۆتایی تەنھا کاری تێکراو و دەک ئەوێ پێش خۆی ھۆیەکی کارتیكەر نەبوو.^(۱)

۳- بەلگە ی جیبەجی کرد، ئەمەش ناودارترین بەلگە ی زانیانی کەلامە، کە بریتییە لە:

گریمان ئەگەر تۆ دوو زنجیرەت دانا، یەکیان سەرھاتکە ی لە ئیستادا دەستپێکات تا بی کۆتایی ھاتن. دوو دەمیشیان لە کاتی تۆفانەکە داتنا تا بی کۆتایی ھاتن. ھەردوو زنجیرەکەت بەرامبەر یەک دانا بەوێ لە سەرھاتاو تاکەکانی ھەر دوو زنجیرەکەت ھێنانە بەرامبەر یەک.

جا کە ھەر بازنەیکەت لە ئیستاد (لەکاتی ئیستادا) خستەروو و لەبەرەمبەریشیدا بازنەیکەکی تۆفانت دەک ئەو دانا ئەوا ... بەدەر نییە لەوێ:

یان ھەردوو زنجیرەکە ی بەیەگەو کۆتایی دین، ئا لەوکاتەدا ھەردووکیان کۆتاییان دەبێت، ئەمەش پێچەوانە ی گریمانەکە یە. ئەگەر ھەردوو زنجیرەکەش بەیەگەو کۆتایی نەین - ھەروەک وادامان نابوو - ئەوا پێویستە ناتەواو (ناقص) و تەواو (کامل) بەیەگەو دابنن، کە بیگومان ئەمەش پوچەلە.

جا ئەگەر زنجیرە ی تۆفانەکە لە پێش ئیستادا کۆتا ھات، ئەوا ئەو کاتە تۆفانەکە دەبێتە خاوەنی خالی کۆتایی، ئیستاش بەھەمان شیوە خاوەنی خالی کۆتاییە، چونکە بە ئەندازەیکە کۆتایی ھاتوو زیاتر تۆفانەکە کە بریتییە لەکاتی تۆفانەکە تا ئیستا، و شتیکی زانرویشتە کە شتیکی بە ئەندازەیکە کۆتایی ھاتوو زیاتر بێت لە

(۱) کبری الیقینیات الکونیة ۸۴ و لاپەرەکانی دواتر. سەیری: موقف العقل و العلم و العالم من رب العالمین لاساذ الشیخ مصطفى صبري ۱۸۲/۲. بکە.

شتیكى كۆتايى ھاتوو ئەوا ئەو شتە زىادەيەش دەبىتتە خاوەنى خالى كۆتايى ^(۱).

نەمۇنە لەسەر پوچەللى گرىمانەى زنجىرەى (تەسلەل):

ا- ئەگەر ژمارەيەكى ژمىرىارى دوورو درىژت دانا، لە تەنیشتىدا ئەندازەيەكى زۆر لە (سەر) دابىيت، جا تۆ خىرا بەرلە ھەموو شت تەماشاي ژمارەى يەكەم دەكەيت، جا ئەگەر چاوت نەكەويتە سەر ژمارەى يەكەم، ئەوا ھىچ نرخىك نادەيت بەو ھەموو (سەر)ە، ئەگەر ئەو (سەر)انە (سەر) نرخ و قىمەتيان پىشتەر وەرەگرتبىت لە ژمارەيەك كە نرخ و قىمەتەكەى لە خودى خۆيەو دەستكەوتبىت، چونكە ئەو ژمارەى كە نرخەكەى خوديەى و لە خۆيەو سەرچاوەى گرتوو ھەر ئەمە ژيان و نرخ و قىمەت دەداتە ئەو (سەر)انەى كە بەشپۆەى زنجىرەى ريزكراون لەلا تەنیشتى راستيەو، كەواتە زنجىرەى ئەو (سەر)انەى كە دەسپىكى لە ژمارەكى قىمەتدارووە نەبىت ئەوا ھىچ نرخىكى نىيە، ئەگەر واش دابىين كە ئەو (سەر)انەى زنجىرەيەكى بى كۆتايى پىك دىنن ئەوا ئەو گرىمانە ھىچ نرخىكى بى نابەخشىت.

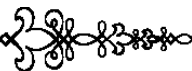
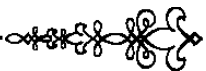
ب- ئەگەر بانگەشەى راستيەكى زانستيم كرد لەلاى تۆ، تۆش داواى بەلگەت لىكرم، منيش وەلامى تۆم دايەو بەبەلگەيەك كە پشتى بەستبىت بە بەلگەيەكى تر (واتە: بەلگەكەش پىويستى بەو ھەبىت بەلگەى بۆ بەيئىتەو ^(۲))، كاتىك تۆ پرسىار لە بەلگەكەى دووم دەكەيت من وەلامت بدەمەو بە بەلگەيەكى تر كە ئەو ھىش پشتى بەستبىت بە بەلگەيەكى تر بەم شپۆەى، ئەوا تۆ ئەم بانگەشەيەى من بە درۆ دادەنييت، بەلكو بوونى ئەم راستيە زانستيش بە درۆ دەزانيت.

جا ھەموو ئەو بەلگە زنجىرەيانە، كە خستمانەپوو كە كۆتايان نىيە، ئەوا تەنھا چەند سىبەرەيكن كە چاوەروانى بنچينەو رەگى يەكەم دەكەن. جا ئەگەر ئەو

(۱) الباجوري على الجوهرة ۴۸/۱. و سەيرى: الواقف: ۱۷۹ و لاپەرەكانى دواترى بكە. و المقاصد ۱/۱۶۵

و لاپەرەكانى دواترى، و الوسيلة ۴۶۱-۴۶۵.

(۲) وەرگىز.

رەگ و بنچینه‌یه نه‌بیّت، ئەوا ئەو سێبه‌رانه‌ش بوونیان نییه، به‌هه‌مان جوړ ئەو پاستیه‌ی بانگه‌شه‌شی بۆ ده‌کریت بوونی نییه.

جا که گریمانی خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) پوچه‌لیه‌که‌یان ده‌رکه‌وت، ئەوا ئەو شته‌ش پوچه‌ل ده‌بیّت که سهر ده‌کیشیت بۆ ئەم دوو گریمانه، ئەویش بریتیه له‌وه‌ی به‌دییه‌نه‌ری ئەم جیهانه‌ شی‌او ده‌بوون (ممکن) بیّت، به‌لکو پێویسته له‌وکاته‌دا به‌دییه‌نه‌ر پێویسته بوون (واجب الوجود) بیّت. ئەو به‌لگه‌یه‌ش که هه‌ندی له‌ فه‌یله‌سوفه‌کانی خۆراوا باسیان کردووه له‌ چوارچێوه‌ی ئەم دوو به‌لگه‌یه‌ ناچێته‌ده‌ر، ئەو به‌لگه‌یه‌ش به‌هێزترین و کاریگه‌رترین به‌لگه‌یه‌ له‌لای ئەوان، که ناو‌نراوه به‌ به‌لگه‌ی به‌دییه‌نان (خلق) یاخود به‌لگه‌ی گه‌ردوونی^(۱).

(۱) پوخته‌ی ئەو به‌لگه‌یه‌ ئه‌وه‌یه: که ئەو بوونه‌وه‌رو به‌دییه‌ن‌راوانه پێویستیان به‌ به‌دییه‌نه‌ریک هه‌یه، چونکه ئیمه‌ ده‌بینین که بوونی هه‌ر بوونه‌وه‌ریک په‌یوه‌سته و ده‌وه‌ستیه‌ سهر ئه‌وه‌ی تر یان جگه‌له‌وه ده‌وه‌ستیه‌ سهر بوونه‌وه‌ریکی تر، به‌بێ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ پێویسته‌ک به‌بینین که بوونی ئەو شته به‌خودی خۆی پێویست بکات.

سه‌یری: کتییی (الله) دانراوی: عقاد: ۱۹۲-۱۹۳ بکه که له‌وباره‌وه دواوه، و یه‌کێک له‌ پێگه‌کانی ئەو به‌لگه‌یه‌ی خستوه‌ته‌روو که بریتیه له: به‌لگه‌ی جوڵه (به‌لگه‌ی: ئەو جوڵینه‌ره‌ی که خۆی بێ جوڵه‌یه) و ناوه‌رۆکی ئەم به‌لگه‌یه‌ ئه‌وه‌یه: که هه‌ر شتی‌ک بجوڵیت ئەوا پێویستی به‌ جوڵینه‌ر هه‌یه، شتی جوڵاو پێویسته هێز له‌ غه‌یری خۆی به‌ده‌ست بگات، به‌م شیوه‌یه تا عه‌قل له‌ خزمه‌ت یه‌ک جوڵینه‌ردا ده‌وه‌ستیت، که ئەو جوڵینه‌ره‌ بۆی دروست نییه جوڵه‌ی به‌سه‌ردا بیّت، چونکه له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری شوێن و کاته، ئەویش خۆی گه‌وره‌یه.

سه‌یری: (دراسات في الفرق والعقائد السلامية - د. عرفان، ۱۷۴ و لاپه‌ره‌کانی تریش) بکه: دوو پێگه‌ی له‌و پێنج پێگه‌یانه‌ی خستوه‌ته‌روو که فه‌شه (توما الاکونی) پوخته‌ی کردوته‌وه، ئەویش بریتین له: به‌لگه‌ی جوڵه، و به‌لگه‌ی توانای به‌دییه‌نان (الامکان) و پێویستی (الوجوب).

به لگهی سییهم : به لگهی زانستی

به لگهی چاودریری (عناية) و داهینان (اختراع)

ئهم به لگهیه دیارترین و ناشکرترین به لگهیه لهسهر بوونی خوای گه وره. ئهمیش بریتیه لهو به لگهیهی که ئیین رشد له (مناهج الأدلة) دا باسی کردوو، ئه وهشی خستوه تهروو که دهکری:

أ- زۆرینه بیگریته بهر وهک رپباز و رپگه بو چه سپاندن و سه لاندنی بوونی خوای گه وره، جا له میانیدا تهنها ئه وه له بهر چاو بگرییت که به زانینی سه رهتا دهست دهکه ویت که ئه ویش لهسهر ههستهکان بنیاتنراوه.

ب- زانیان، ئه و شتانهی که به به لگه درکیان پی دهکهن دهخه نه سه ره ئه و شتانهی په بیان پیده بریت به ههستهکان.

ئهم به لگهیه قورئانی پرۆژ هوشداری لهبارهی داوه و سه رنجی به لایدا ئاراسته کردوو، هاوه لانیش - خوا لیان رازی بیت - گرتویانه ته بهر، بهم شیوهیهی خواره وه ئه و به لگهیه روون دهکهینه وه:

به لگهی چاودریری (عناية) :-

ئهم به لگهیهش له وه وه دیار دهکه ویت که تا چه ند گرنگی به مرؤف دهدریت و بوونه و هرو به دیهینراوان له پیناوی ئه ودا به دیهینراوان و بوی پام کراون. جا ئهم به لگهیه لهسهر دوو بنچینه ده وه ستیت:

أ- هه موو بونه و همرانی که هه ن کۆک و ته بان له گه ل بوونی مرؤف.

ب- بوونی ته بایی و گونجان پیویسته که له لایه ن ئه و زاتهی که بکه ره و مه به ستی وابوو وه ویستی لهسهر بووه، چونکه بوونی ئهم ته باییه نا هیته کایه ته نها به رپکه و تن نه بیت.

گونجان و ته بایی به وه ده بیت وهک گونجان و ته بایی رپژو شه و و خۆر و مانگ له گه ل بوونی مرؤف، به هه مان شیوه گونجانی ئه و کات و شوینهی که مرؤف تییدایه، گونجانی گیانه بهر و رووهک و شتی بی گیان و بارانه کان و روبارو ده ریا و ئاگرو

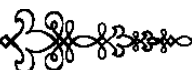
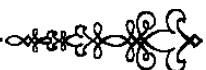
ههوا....

بههه مان شیوه چاودیری و گرنگی دان بهدمرده که ویت له ئەندامهکانی جهستهی مرووف و گیانه بهر. واته: ئەندامهکانی تهواو رێک و گونجاون له گهمل ژیان و بوونی. چهند ئایهتیک لهو ئایهتانهی که ئەو بهلگهیهیان روونکردۆتهوه:

ا- ئەو فهرمایشتهی خوا: ﴿ نَبَارَكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝٦١﴾ الفرقان: ٦١. واته: (زۆر گهورهو مهزنه ئەو زاتهی له ئاسماندا چهندها خولگهی گهورهی "بۆ ههساره و ئهستیرهکان" بهدهیینهوه، ههروهها چرایهکی پرشنگدار، که خۆره و مانگیکی رووناکیشی بۆ زهوی دابین کردووه).

ب- ﴿وَالْجِبَالِ أَوْدَادًا ۝٧ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝٨ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝٩ وَجَعَلْنَا أَيْلًا لِّبَاسًا ۝١٠ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ مَعَاشًا ۝١١ وَبَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝١٢ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝١٣ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝١٤ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝١٥ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝١٦﴾ النبأ: ٦ - ١٦. واته: (ئایا زهویمان وهك لانهك بۆ فهراههه نههیناون؟. "ئایا" کیوهکانمان وهك میخ بۆ دانهکوتاون؟. "ئایا" ئیوهمان به جووت دروست نهکردووه؟. خهوتنمان بۆ نهکردوون بههوی سرهوتن؟. "ئایا" شهوگاران بۆ نهکردوون به داپۆشه وهك پۆشاک، تا تیايدا بشاردیینهوه؟. "ئایا" رۆژیتمان بۆ نهکردوونهته کاتی بهدهستهینانی رزق و رۆزی؟. "ئایا" ههوت چین ئاسمانی بههیزو پتهومان به سهرتانهوه دروست نهکردووه؟. چرایهکی پرشنگدارمان بۆ فهراههه نههیناون؟. "ئایا" له ههوره گوشراوهکان بارانیکی زۆرمان نهباراندووه؟. تا بههوی ئەو بارانهوه جوورهها دانهویله و رووهك بروینن. ههروهها چهندهها باخی چرو پر لهیهك ئاللو بهدی نههیناوه).

پ- ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝٢٤ أَنَا صَبَّبْتُ الْمَاءَ صَبًّا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝٢٦ فَأَبْنَيْنَا فِيهَا جَبًّا ۝٢٧ وَعَنَّا وَقُضَّتْ ۝٢٨ وَزَيَّنَّا ۝٢٩ وَحَدَّيْنَا ۝٣٠ وَفَكَهَّ ۝٣١ مَتَّعًا لَّكُمْ ۝٣٢ وَلَا نَعْمَكُمْ ۝٣٣﴾ عبس: ٢٤ - ٣٢. واته: (دهبا ئادهمیزاد سهیری خواردنهکهی بکات و سهرنجی

بدات و بیرى لییکاته وه. بیگومان نییمه ئاومان بو داباراندوته خواره وه، چون دابارینیك. له وه ودوا زهویمان بو لهت لهت كرد به چه كه ره ی ناسكى پرووهك. ئینجا دانه ویله مان تیایدا پرواند. ههروه ها ترى و سه وه زمان. ههروه ها زهیتوون و دارخورمايش. باخچه ی دهوردراو به دارى خورما یان درهختى تر یاخود باخى چرو پر. جوړه ها میوه، هاوړى له گه ل ئه وه هه موو گزو گیایانه ی كه خواكرده و مالا ت دهیخوات له له وه پرگاكاندا. - هه موو ئه مانه مان ئاماده كردووه - تا خو تان و مالا ته كانتان سوودى لى وهر بگرن).

به لگه ی داهیئان (اختراع):

بریتیه له به دیه یئانی كرۆك (جوهرى بوونه وهر و به دیه یئراوان، ئه مهش وهك داهیئانی ژیان و ههستى به یی پیبهر و عه قل له بى گیاندا. بوونى سه رجهم گیانله بهر، و پرووهك و ئاسمانه كانیش دهچنه ناو ئه وه بازنه وه. ئه م به لگه یه له سه ر دوو بنچینه داده مه زرىت كه به هیز بوونیان هه یه له ناو فیتیه تى خه لكى كه بریتیه له:

أ- ئه وه بوونه وهرانه به دیه یئراوان، جا نییمه چه ند جهسته یه كى بى گیان ده بینین و دواتر ژیانى به بهردا ده گریت، ئه وا له وه كاته به بیگومان دزمانین كه ژیانده رىك هه یه و ژیان ده دات و ده به خشی ت ئه ویش خوا ی به رزو مه زنه.

سه بارهت به ئاسمانه كان، به هوى به رده وامى جو له كه ی دزمانین كه فه رمانى پیکراوه پارێزهرى ئه وه شتانه بی ت كه له ناویدایه و دهسته مو كراوه بو مرو ف، و شتیكى بى گومانه كه شتیك داهیئراو بی ت و فه رمان پیکراو بی ت ئه وا بى چه ندو چوون له لایه ن زاتیكى تر جگه له خو ی دروست كراوه.

خوای گه وهره فه رموو یه تى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنِ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ الحج: ۷۳. واته: (به راستى ئه وانە ی كه هانا و هاواریان لی ده كه ن له حیاتی خوا، هه رگیز ناتوانن تاكه می شیك دروست بكهن، هه ر چه ندە بو ئه و كارە كو ببنه وه).

ب- هەر داهینراویک داهینه ریکی ههیه، جا که یه کیك دهیه ویت به ته وای خوی گه وره بناسیت ئه واپیویسته زانیاری دهست بخت و شارزا بیت له کرۆکی شته کان، تا هه لوهسته بکات له سهر داهینانی حه قیقی له تیکرای بوونه وهردا، چونکه ئه ووی شاره زای حه قیقه ته شته کان نه بیت ئه واپ نازانیت حه قیقه ته داهینان چیه.

خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأعراف: ۸۵. واته: (ئایا بو سهرنجیان نه داوه له و هه موو دهسه لاته گه وره یه خوا له ئاسمانه کان و زه ویداو ئه و هه موو شتانه ی خوا به دی هینان؟).

فهرموویه تی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافٍ ۖ﴾ الطارق: ۵- ۶. واته: (با ئاده میزاد ته ماشا بکات و سهرنج بدات که له چی دروست کراوه؟! دروست کراوه له ناویکی هه لقوئاو "که مه نی پیاوه و هیلکوکه ی ئا فره ته، هه ردوو لایان، هه لده قوئین بو پیکهاتنی ئاده میزاد، به ویستی خوا").

فهرموویه تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۖ﴾ الغاشية: ۱۷. واته: (ئایا ئه وه سهرنجی و شتر ناده ن چۆن دروست کراوه؟).

ئه مهش چهند نمونه یه که له و ئایه تانه ی قورئان که ههر دوو به لگه که به یه که وه کو ده که نه وه:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرْشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ﴾ البقرة: ۲۱ - ۲۲. واته: (ئه ی خه لکینه بهر وهر دگاری خۆتان بهرستن، ئه و زاته ی که ئیوه و پێشینانی ئیوه شی به دیهیناوه، بو ئه ووی ریبازی خواناسی و ته قواو پارێزکاری بگرنه بهر. ههر ئه و زاته ش زه وی کردووه به فهرش و جیگای نیشته جی بوون و ژیان بوۆتان، ئاسمانی وه که سه قفیک به سه رتانه وه راگیر کردووه، له ئاسمانه وه ئاوی بو باراندوون، جا به هوییه وه جوړه ها به ره مه می (درهخت و گزوگیای) به دهرهیناوه تا ببیته رزق و

رۆزی بۆتان، که‌واته شه‌ریک و هاوتا بۆ خوا برپار مه‌ده‌ن، که‌ خوشتان ده‌زانن
په‌رستراو ده‌بی‌ت به‌ده‌یه‌نه‌ر بی‌ت).

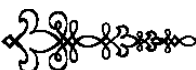
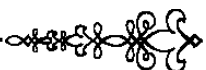
ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خوا که‌ ئه‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ واته‌:
(ئێوه‌و پێشینانی ئێوه‌شی به‌ده‌یه‌نێاوه‌). هۆشدارێ دان و سه‌رنج راکی‌شانه‌ بۆ به‌لگه‌ی
داه‌یه‌نان.

ئه‌م فه‌رمایشته‌ی‌شی: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً﴾ واته‌: (هه‌ر
ئه‌و زاته‌ش زه‌وی کردووه‌ به‌ فه‌رپش و جی‌گای نی‌شته‌جی‌ بوون و ژیان بۆتان، ئاسمانی
وه‌ک سه‌قفی‌ک به‌سه‌رتانه‌وه‌ راگیر کردووه‌). هۆشدارێ دان و سه‌رنج راکی‌شانه‌ بۆ
به‌لگه‌ و ئاماژه‌ی چاودێری.

ب- ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (١١١) ال عمران: ١٩١. واته‌:
(ئه‌وانه‌ی یادی خوا ده‌که‌ن له‌ کاتی‌که‌دا که‌ به‌پێوه‌ن یان دانیش‌توون یان راکش‌اوون
(له‌هیچ حاله‌تی‌که‌دا یادی ئه‌و زاته‌ فه‌رامۆش ناکه‌ن)، هه‌میشه‌ بیر ده‌که‌نه‌وه‌ له‌
دروست بوونی ئاسمان و زه‌وی (ده‌لێن): په‌روه‌ردگارا تو ئه‌م هه‌موو دروست
کراوه‌ت بێ هوده‌ و بێ ئامانج دروست نه‌کردووه‌، پاکی و بی‌گه‌ردی شایسته‌ی تۆیه‌،
ده‌ تۆش به‌مانپاری‌ژه‌ له‌ سزای ناگری دۆزه‌خ)^(١).

زانایان له‌ چه‌رخ‌ی ئیستادا به‌تایبه‌تی جه‌ختیان کردۆته‌وه‌ له‌سه‌ر به‌لگه‌ی
زانستی، ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی چوارچی‌وه‌ی زانست فراوان بوو، و چه‌ندین ده‌زگای
داه‌ینه‌راوی هاوچه‌رخ به‌ده‌رکه‌وتن که‌ هۆیه‌ک بوون بۆ ئاشکرکردنی ئاسۆکانی
بۆشایی ئاسمان و هه‌لوه‌سته‌ کردن له‌مه‌ر نه‌یه‌یه‌کانی سروشت، په‌یی بردن به‌

(١) منهاج الأدلة في العقائد الملة لابن رشد تحقيق: د. محمود قاسم، چاپی ٣ سالی: ١٩٦٩، ١٥١-١٥٥ و
نقله الدكتور عرفان عبد الحميد في دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية. هیناویه‌تی، چاپخانه‌ی
(ارشاد)، بغداد، سالی ١٩٦٧، ١٦٥-١٦٩.

شاراوه‌کانی، ئەمەش بوو هۆی بانگه‌شێشت کردنی زانیان لە سەرچەم مه‌یدانه‌کانی تا بدوین لە بارە‌ی توانا و داه‌ی‌نان و گه‌وره‌یی خوایی گه‌وره و سهر‌سوپرمانی عه‌قلی مرۆف له‌به‌رامبه‌ر ئەو نه‌ه‌تیانه که له هه‌موو به‌دییه‌نراواندا هه‌ن.

ئە‌وه‌ی لی‌رده‌ا با‌سی ده‌که‌ین، ته‌نها چه‌ند تی‌روانینی‌کن له هه‌ندی له مه‌یدانه‌کانی زانست‌دا، هه‌ل‌وه‌سته کردنی زانیان له‌مه‌ر هه‌ندی له نه‌ه‌تیانه‌کانی بوونه‌وه‌ر، ئە‌مه‌ش ته‌نها کلێلێکه بو‌ عه‌قل و ه‌وش، تا پائی بنی‌ت بو‌ تی‌رامان و ووردبوونه‌وه له کاروباری ئە‌و بوونه‌وه‌ره پانوپۆره، گومانیش له‌وه‌دا نیه که هه‌ر به‌شێکی بچوک لی‌ گۆ‌یایه و ئاماژه‌ده‌ره بو‌ په‌روه‌ردگاری‌تی (به‌دییه‌نه‌رایه‌تی) خواو تاک و ته‌نها‌یه‌که‌ی.

فيا عجا كيف يعصى الاله أم كيف يحجده الجاحد
و في كل شيء له آية تدل على أنه واحد

واته: چه‌ند سهر‌سوپره‌ی‌نه که چۆن تاوان له‌به‌رامبه‌ر خوا ئە‌ه‌کات یاخود نکۆ‌لی‌کار نکۆ‌لی له بوونی ده‌کات، که‌چی له هه‌ر شتێ‌ک‌دا به‌لگه و نیشانه هه‌یه، که ئاماژه ده‌دات بو‌ ئە‌وه‌ی که تاک و ته‌نها‌یه.

چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌و به‌لگه زانستیا‌نه له‌م باره‌وه:

١- ئە‌سته‌یره‌کان، بریتین له تۆ‌په‌له‌یه‌کی گرگرتووی دوور له هه‌ساره‌ی زه‌وی. جا نزیک‌ترین ئە‌سته‌یره له ئی‌مه‌وه به ئە‌ندازه‌ی چوار سال و چواریه‌کی‌کی سالی تیشکیه^(١). پرووناک‌ترین ئە‌سته‌یره که له ئاسمان‌دا ده‌ی‌بینین بریتیه له ئە‌سته‌یره‌ی (شعری الیمانیة) که هه‌ندی له عه‌ره‌ب به‌ر له ئی‌سلام ده‌یان‌په‌رست، ئە‌و

(١) سالی تیشکی: بریتیه له‌و ماوه‌یه‌ی که تیشک ده‌ی‌پ‌ر‌یت له ماوه‌ی سالی‌ک‌دا، که ده‌کاته نزیکه‌ی شه‌ش ملیۆن ملیۆن میل، بو‌ زانیاری‌ش تیشک به ئە‌ندازه‌ی (١٨٦) هه‌زار میل ده‌ی‌پ‌ر‌یت له یه‌ک چرکه‌دا. (وه‌رگێ‌ر: سه‌یری: العقیده الإسلامية ومذاهبها، د. قحطان عبدالرحمن الدوری ٢١٨ بکه).

ئەستێرمیەش لە ئێمەووە دوورە نزیکەى هەشت ساڵ و نیوی تیشکی^(١).

لەم دوایانەدا گەردونناسان رایانگەیاندا کە روانگە (رصد)یان داوەتە سەر ئەستێرمیەك کە دوازدە و نیو بلیۆن (بلیۆن: ملیۆن ملیۆنە) سالی تیشکی لە ئێوە دوورە^(٢).

پلەکانی گەرمی رووی ئەستێرەکان جیاوازن، بۆیە پەنگەکانیان جیاوازن لە سورێکی تۆخەووە بۆ سورێکی کراوە تا پرتقالی بۆ زەرد تا سپی تا شین، جا ئەستێرە زەردەکان پلەى گەرمایەکیان لە روووەکیاندا دەگاتە دەیان هەزار پلە. پلەى گەرمی سەر رووی ئەستێرەى (شعرى الیمانیة) دەگاتە یازدە هەزار پلەى سەدى.

سەبارەت بە قەبارەشیان هەیانە دەگاتە قەبارەى خۆر، هەیشیانە بچوکتەرە یان زیاترە بە دەیان یان سەدان بە لکۆ هەزاران و ملیۆنان جار.

٢- کاکیشان (مجرة): مامۆستا (جامو) دەلێت کە (هبل) بەرپۆبەرى روانگە (مرصدی) (مونت ولسن)، بە روانگەکەى سەیری ماوەیەکی کردووە نزیکە لە (٥٠٠) ملیۆن سالی تیشکی، لەو ناوەندەدا نزیکەى (١٠٠ ملیۆن) کاکیشانی دەرەکی ژماردووە، لەوانەى کاکیشانی تریش هەبن دوورترەبێن کە (هبل) نەى بینیبێت. دەلێت: تیرەى کاکیشانی ئێمە دەگاتە سەد هەزار سالی تیشکی.

٣- بۆشایى گەردوون بەشیوەیەکی زۆر گەورە فراوان دەبێت. ئەندازەکەیشى - هەرۆک سیر جیمس جینز - دەلێت نزیکەى سەد و پینج میل لە یەك چرکەدا، کە هەر دووریەکیش نزیکەى ملیۆنیک سالی تیشکییە^(٣).

٤- هەموو هەسارە گەڕۆکەکانى ناو کۆمەڵەى خۆرى ئێمە لەسەر خولگەىەکی

(١) التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن: اساذ حنفى أحمد، چاپخانهى: العارف، کە لە میسرە ٥٦ و ٥٩ و ٦٢.

(٢) بلاؤکراوەى هەوالی گەردوونی لە بەرپۆبەرایەتى چاودێرى زانستى - بغداد.

(٣) التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن ٦٩-٥٦.

تایبەت و دیاریکراو دین و دەچن، لەو خولگەییە لاندەن، چونکە ئەگەر کەمێک لابەدن ئەوا هاوسەنگی تێکدەچێت و دەبیته هۆی ئەوەی هەسارەکان بەرێهە بکەون و ژیان لەناو بچێت.

کۆمەڵەی خۆری ئێمە یەکێکە لەو کۆمەڵە خۆرانەیی کە بۆی بونەتەو لە گەردووندا و لە ژمار نایەن.

۵- ئەم خۆری خۆمان، قەبارەکی دەگاتە نزیکەی نیو ملیۆن و سێ سەد جاری قەبارە زەوی. پێکھاتوو لە تۆپەڵێک بەردو ماددە شل و گازی سوتاو، کە پلەی گەرمی سەر ڕووەکی دەگاتە شەش هەزار پلەی سەدی، پلەی گەرمای چەقەکی دەگاتە بیست ملیۆن پلەی سەدی.

هیزی گەرمییەکی - بەهەمان شیوەی خۆر ئەستێرە گەورەکانیش - بەهۆی کارلێکی ناوەکی و نەووەیی گەرمە کە لە چەقەکی دا ڕوودەدات، ئەمەش بەهۆی تێکشکانی گەردیلە لەناوەوی خۆر، لەژێر کاریگەری گەرمای زۆر بەرز^(۱).

پریشکە گەرمەکی دەگاتە (۱۴۰کم) لەکاتی ئاسایی، بەلام لە بارودۆخی تەقینەو بەردەوامدا ئەوا دووری پریشکە دوور ھاوێژەکانی دەگاتە هەزاران میل.

۶- مانگ لە خولگەیی خۆیدا بە ئەندازەی ۳۳۰۰ میل لە کاتژمێرێک دا دەڕوات، و لەهەر سورپانەوێکی مانگانەدا جاریک بەدەوری خۆیدا دەخولیتەو، و بۆیە بەیەک ڕوو و لاتەنیش بەرامبەر زەوی دەوێت، بەم هۆیە چەندین ڕووی ڕووناکی جیا جیا دەبینن، هەر لە کەوانەیی (هلال) و پڕسنگداری (بدر) و بەیچەوانەو^(۲).

مانگ شوێنکەوتووی زەوی، و بەئەندازەی (۲۸۶ هەزار میل) لێی دوورە، ئەگەر (۵۰) میلی تر دوور بوبایە لە زەوی، ئەوا ئاو ڕووی زەوی دادەپۆشی بە قوڵایی میل و نیوێک و قەبارەیی هەوا زیاتر درێژ دەبوووە کە ئەمەش دەبوو هۆی ڕوودانی

(۱) التفسیر العلمی للآیات الکونیة فی القرآن ۶۵ و ۷۳ و ۷۵ و ۸۵. و العلم یدعو للایمان لکریس

موریسون: ج ۴، ۵۵. و مع الله فی السماء ۱۴۶.

(۲) التفسیر العلمی للآیات الکونیة فی القرآن ۶۷-۶۸.

باۋۇرپان لە ھەموو پۇژۇڭدا ... تاد. چونكە كېڭىشەندى مانگ - لە ھالى ئىستادا - ئاۋى زەمپاكان كېڭىش دەكات تا شەست پى لە ھەندىك شوپىندا، پۇژۇنە بەرەو پۈۋى دەرەوۋە تۈپكىلى زەۋى دوۋجار كېڭىش دەكات بە ئەندازەى چەند ئىنجىك (بوصات)^(۱).

۷- زەۋى بەدەۋرى خۇردا دەسۈرپتەۋە بە خىرايى نىكەى (۱۸۵) مىل لەيەك چىركەدا، لەسەر خولگە درىزەكەى كە (۶۰۰) مىيۇن مىلە.

زەۋى بەدەۋرى خۇيدا دەخولپتەۋە بە خىرايى (۱۰۰۰) مىل لەيەك كاترمىردا (۲۴ كاترمىردا).

ئەگەر وا دايىنپىن كە بەدەۋرى خۇيدا دەخولپتەۋە بە ئەندازەى (۱۰۰) مىل لە يەك كاترمىردا، ئەۋا ئەۋكاتە رۇژو شەۋەكانمان دەيان جار درىژتر دەبن لەۋەى ئىستا، و خۇرىش پۈۋەكەكان بە رۇژ دەسۈتپىن و لە شەۋىشدا دەبەستن.

ئەگەر وادابىنپىن كە زەۋى بەدەۋرى خۇردا دەخولپتەۋە بە خىرايى (۶) مىل لە چىركەپەكدا يان (۴۰) مىل، ئەۋا نىكى و دوۋرىمان لە خۇر ۋاى دەكرد كە ژيانمان بەھىچ شىۋەيەك نەبىت^(۲).

۸- ئەگەر تۈپكىلى زەۋى دە پى ئەستور بىپت ئەۋا ئۇكسجىن لەناۋ دەچۈۋ و ژيان نەدەۋو.

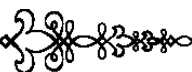
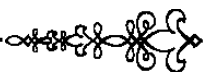
ئەگەر دىرپاكان چەند پىيەك لەۋەى ئىستا قوئتر بوۋبان، ئەۋا ئۇكسجىن و دوۋم ئۇكسجىدى كاربۇنى ھەلدەمىزى و ژيان نەدەما.

ئەگەر بەرگە ھەۋاى زەۋى تەنكتر بۋايە لەۋەى ئىستا، ئەۋا نەيزەكەكان زۇر بە ئاسانى بەر زەۋى دەكەۋتن و زەۋى دەسۈتا،^(۳) چونكە نەيزەكەكان و تىر ئاگرەكان لە ھەر پۇژۇڭدا بە مىيۇنان دە پىرژىنە ناۋ ھەۋاى دەرەكى، و ھەر يەك لەۋ نەيزەكانە بە خىرايى شەش مىل تا چل مىل لە يەك چىركەدا دەپىت، جا ئەگەر ئەۋ بەرگە

(۱) العلم يدعو للايمان ۵۸-۵۷.

(۲) التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن ۶۷. و العلم يدعو للايمان ۵۵.

(۳) الاسلام يتحدى - وحيد الدين خان، قاهرة چاپى ۴ سالى ۱۹۷۳، ۵۹.

هەوايە پڻگر نەبووايە ئەوا زەوی و ئەووی لە ناویەتی دەسوتا، چونکە ئەگەر مەرۆف تیرناگریکی بچوکی بەربکەوت کە خیراییەکی حەفتا جار لە خیرایی گولە زیاترەو، ئەوا مەرۆف پارچە پارچە دەکات تەنھا بە گەرمایی رویشتنەکە (۱).

۹- ئەو ئاوەی کە (۵/۴) زەوی پێک دێنێت، ئەوا پێکھاتوو لە گاز: دوو گەردیلە هایدروژین و گەردیلەکی ئۆکسجین H_2O ، هەوا لە چەند رەگەزێک، بە چەند رێژەییەکی دیاریکراوی زۆر گرنگ بو ژیان، کە ئەگەر جیاوازیان تێبکەوێت ژیان جیگیر نابێت.

۱۰- ژیاانی مەرۆف نابێت بەبێ خۆی خواردن، پێکدیت لە ترسناکترین دوو رەگەز، کە بریتین لە: صۆدیۆم کە دەگریتە ناو پێکھاتەیی مادەیی تەقینەو، کلۆر کە گازێکی خنکینەری بکوژە (NACI).

۱۱- ئەگەر لە وردبینەو تەماشای دلوپێک ئاوی سروشتی بکەیت، ئەوا جیهانیێک لە ژیاانی سەر سورپھینەر بەدی دەکەیت (۲).

۱۲- زەردەوآلە (الزنبور): کاتیێک کوللە مەشکە (جندب) ڤاو دەکات، ئەوا بێ ھۆشی دەکات و ھەلێ دەگریت تا دەرخواردی بیچووەکانی بدات لەکاتی لە دایک بوونیان (۳).

۱۴- ھیلانەیی ھەندێ لە جالجالۆکەکان لە ژێر ئاودان لەسەر شیوەی بالۆن، کە ئەوا بە بلقی ئاو فوی تێدەکات، کە لە ناو مموەکانی ژێر جەستەیدا ھەلێ گرتوو، و لەو کاتەشدا بیچووەکانی لەدایک دەبن، و ھەلسانی بایەکانی کاریگەری لەسەر نابێت (۴).

۱۴- شەمشەگۆپەر (خفاش) - ھیزی بینینی لاوازه - بەشەو دەفرێت، کەچی خۆی

(۱) العلم يدعو للايمان ٦٥.

(۲) ئەمە چەند شتیکی سەرەتایین کە قوتابی لە زانستی کیمیادا دەیخوین.

(۳) الله - سعید حوی، ج ۳، سائی ۱۹۷۲، ۷۶.

(۴) العلم يدعو للايمان ۱۱۹.

به هیچ شتی کدا نادات، چونکه چەند لەرەیه (هزە) ک دەنرێت و کاتی ک ئەو لەرەیه بۆی دەگەرێت ئەو کە خۆی بە جەستە یەکی بەرامبەر دا دەدەن، بەو شیوەیه هەستی پێ دەگات بێ ئەوێ بەدی بکات، ئەمە وەک رادارە^(۱).

۱۵- ئەگەر دوو مێش بەر دەوام بێچووان ببێت و مردن بەسەر ئەوان و بێچووەکانیادا نەبێت، ئەوا دواى پێنج سال، چینی ک لە مێش لە دەوری زەوی دروست دەبێت بە بەرزى (۵ سم). جا مێش یەك رەگەزە ئەى سەبارەت بە هەموو بوونە وەرەکانی تر ئەگەر مردنیان بەسەر دا نەبێت^(۲)؟

۱۶- مەرۆف، ئەو نەینی مەتەلەیه کە عەقل دینیته سەر سورمان، لە چەند رەگەزێک پێک دێت کە رێزەکی نزیکی:-- بەرمیلیکی بچوکی ئاوه، لەگەڵ رەگەزە کانزاییەکان کە چەند مێخ و بزماریک (مسمار) یکی بچوک پێک دێنن، و سەری شقارتەیه کە لە کبریت، و ئەندازەیه کە لە قسڵ گەج (کلس) کە دەتوانرێ دیواری پێ گەج بکریت، چەند رەگەزێکی تری کەم کە نرخەکی نیو دینار ناکات، جا نەینیەکی شاراو نیه لە جوړیتی ماددەکان، بەلکو نەینیەکی لە پیکهینان و رێکوپێک کردنەکی دایه، و لەو گەردیلانە دایه کە خانە پێک دێنن، دواتر پیکهاتە زیندوو و لە دایک بووێکانی جەستە ی لێدەگەوێتەوه^(۳).

جا مەرۆف دەتوانێ شت ببیسیت لە رێگە ی چوونە ژوورەوی دەنگ بۆ ناو چاردی گۆچکەکی و دواتر بۆ ناو دەوی گۆچک، و بەبەشی کدا تیپەر دەبێت کە بریتیه لە (۴۰۰) چەماوه، بە پیلکانەکانی مۆسیقا ئەچیت، لەویشووه دەنگ دەگوازیتهوه بەشیوەیه کە لە شیوەکان بۆ مێشک^(۴)، بەلام ئایا چۆن مەرۆف لەو دەنگە دەگات کە

(۱) الله - سعيد حوى ۹۸.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه ۹۲.

(۳) الطب محراب للایمان ۵۹.

(۴) العلم يدعو للایمان ۱۱۹.

بېستراوه؟ و چۆن ئەو دەنگە جوړاو جوړانه لەیەكتری جیا ئەكرینهوه؟ و كۆگای بېستن دكهوئته كوئوهی مېشكهوه....؟ هېستان نهگهیشتون پېی^(۱).

بەم جوړه سەبارەت بە گشت هەستەکانی تر.

ملیون ملیون خانە لەلاشەى مروّف دا هەیه، و لاشە لە ماوهى یەك چركەدا نزیكەى (۱۲۵) ملیون خانە سەرف دەكات. ژمارەى گشتى خانەکانى شادەمارە ناوەندیەکان (مېشك: مخ. و مېشكوکە: مخیخ. و قەدى مېشك: الجذع الدماغی) ئەندازە دەكریّت بە نزیكەى ۱۴ ملیار (ملیار: یەكسانە بە هەزار ملیون) خانەى دەمار (خلية عصبية)، جا ئەم خانانە زالن بەسەر چالاکى و کارەکانى لەش، و چالاکى هزرى و كەسى مروّفیش دەچيّه ناویەوه^(۲).

پەنجەمۆر و نەخشەى سەر پەنجەى هەر كەسێك ئافەرت مندال يان پیاو، بە نەخشەى پەنجەى یەكێكى تر ناچيّت، بۆیە ليكۆلینەوه لە تاواناکان پەنجە مۆر بەکار دېنن بۆ ئاشكرا کردنى ناسنامەى تاوانباران.

ئەو کارە ووردو سەرسورپهينانهى كە لە چاو، و هەستەکان، و دروست بوونى مروّف، پيکهاتنى خانە، و وەزارەتەکانى جەستە و جگەلەوانیشى ئەنجام دەدریّت، ئەوا پېنوس دەسەوهسان و بى توانايە لەوهى وەسف و باسى بکات، چونکە هەر هەموويان مەتەلى سەر سورپهين نهينى سەرنج ڤاکيشن، زۆر شتى شاراوە ماوه لە ناو دوو توئ بى دەنگى و کپى، تا کاتى ئەوه ديت شتى ترى لى ئاشکرا بکريّت.

ئەگەر مەبەستتە كە بەشێك لەو زانیاریانە بەدەست بخەیت، ئەوا کتیبى (الطب محراب الإیمان) دانراوى (خالص کنجو) بخوینەرەوه، كە دایناوه بۆ دەست خستنى نامەى دکتۆرا لە پزیشکیدا، بە سەرپەرشتى (د. محمد فايز المط) مامۆستای کۆلیژى پزیشكى لە زانکۆى دیمشەق، جا کتیبى ناوبراو چاکترین کتیبى ئاسانکراوه كە لەو

(۱) الطب محراب للإيمان للد. خالص کنجو. مؤسسة الرسالة، سالى ۱۹۷۱، ۱۹۱-۱۹۲.

(۲) الطب محراب للإيمان لا ۹۴ و لاپەرەکانى دواتر و ۴۰-۴۲.

بواردا نوسراوه.

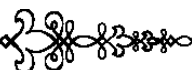
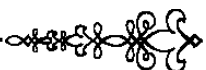
له‌دوای ئەمەدا دەلّین: ئەمە چەند نمونەیه‌کی که‌من^(۱) له‌وه‌ی زانایان باسیان کردووه له تیروانینه‌کانیان بۆ ئەو بوونه‌ومره پانوپۆره، که مروڤ له به‌رامبه‌ریدا به سه‌رسوهرمان و مهنده‌هۆشه‌وه ده‌وستیت و پرسیار ده‌کات له‌باریه‌وه: کێ رێکی خستوووه به‌رپۆه‌ی ده‌با؟ و کێ به‌دی هیناوه؟ کێ به‌و شیوه‌ شیاو و گونجاوه ده‌سته‌مۆی کردوووه رێکی خستوووه؟ جا زانست رۆژ دوا‌ی رۆژ شته سه‌ر سوهرهینه‌کانی ئەم سیسته‌مه که بوونه‌ومر له‌سه‌ری به‌رپۆه‌ده‌جیت ئاشکرا ده‌کات، جا ئایا ئەمە له ده‌ستکردی مروڤه که خۆی بێ توانایه له ئاست لابرندی شتی ناخۆش له‌سه‌ر خۆی؟ ده‌سته‌وه‌سانه له‌وه‌ی ئەو شتانه‌ی که بارودۆخی زالن بگۆریت وه‌ک: باران و باوبۆران و لافاو.... تاد.

که‌سی ژیر په‌یی به‌وه ده‌بات که ئەو هاوگونجانی ئەم پیکهاته لاهه‌کیانه به‌م شیوه‌یه، که ده‌دره‌وشیت‌هوه له وینه‌ی ژياندا، و ئەم گونجانه و ژيانه که به‌رده‌وامه به درێژایی رۆژگار، که نه ساردو سوهری و نه‌خاوبوونه‌وه‌ی تیده‌که‌وت، ئەوا هه‌موو ئەمانه ده‌ستکردی سروشتی که‌رو کویر بن.

ته‌فسیری حه‌قیقی بۆ ئەم سیسته‌مه، بریتیه له‌وه‌ی که باوه‌رت هه‌بیت به توانایه‌کی ده‌راسا و هیزیکێ زال و مه‌زنایه‌تی خوایی، که ده‌سته‌کانی کردبیت‌هوه، جا بوونه‌ومر به‌رپۆه ببات به‌هوشیوه سه‌ر سوهرهینه‌ی که ده‌یبینن.

به‌لگه‌ی چاودێری و داهێنان هه‌ندی له فه‌یله‌سوفه‌کانی خۆرئاوا به‌ناوی به‌لگه‌ی مه‌به‌ستی (الغائیه)یان ناوبردوووه، که ئەم به‌لگه‌یه به‌دییه‌نراو و بوونه‌ومر وه‌ک

(۱) بره‌وانه نمونه‌ی تر له‌و کتێبانه‌ی که ئاماژه‌مان پۆکردوووه. و بره‌وانه کتێبی (الله يتجلى في عصر العلم لجماعة من العلماء و مع الله في السماء: د. أحمد زکی، و الانسان ذلك المجهول: د. الکسیس کارل، و کتێبه‌کانی عبدالرزاق نوفل، و قصة الايمان لشيخ نديم جسر. و الطريق الى النجوم لفان درويث وللى وه‌رگێرانی د. عمر فروخ، و النجوم في مسالکها للڤکتور جبنر.

بەلگەيەك دەخاتەرپروو لەسەر بوونی خۆی بەدیھینەر. ئەم بوونەوهره مەبەستی بەدیھاتن و حیکمەتی دەستەمۆ کردن و بەرپۆهبردنی خۆیان نیشان دەدەن، چونکە سیستم و مەبەست و گونجان و حیکمەت ئاشکران لە سروشت و روخسارە جوړ بەجوړەکانی دا، کە ئەمەش پێگەيەکی ڕوونە بۆ چەسپاندن و سەلماندنی بوونی خوا^(۱).

بەلگەي چوارەم: بەلگەي بوونی (وجودی)

ئەم بە بەلگەي داواکردنی بەرز (استعلاء) و بەلگەي تەواو کردن (استکمال) یاخود بەلگەي نمونەي هەرە بەرز (المثل الأعلى).

قەشە (انسلیم) لە وێنەي یەکەمیدا دایرپشتوو، کە سەرچاوەي گرتوو لە بنەمایەك کە دانی پێدانراوە لەلایەن باوەردار و یاحی و خوانەناسان بە گشتی، ئەویش بریتیه لەوەی: هزر و بیرۆکەي خوا لە ناو عەقڵدا بوونی هەیه، جا خوانەناسان نکۆڵی لە ئەندێشەکردنی خوا ناکەن، بەلکو نکۆڵی لە بوونی خوا ئەکەن.

ئەوانەي دواي قەشە (انسلیم) هاتن ئەو بەلگەيەیان بەجوانی تۆکمە تر کرد، تا وای لێهات تەواو کەمڵ بوو لە ناو چوارچێوەي فەلسەفەي دیکارت دا، تەنانەت وای لێهات بەدریته پالێ، جا ناوەرۆکی لە وێنەيەکی کۆکەرەودا بەم شیوەیەیه:-

عەقڵی مەرۆف هەر کە ئەندێشەي شتیکی گەورە بکات، ئەوا ئەندێشەي شتیکی گەورەتر لەو دەکات، چونکە وەستان لە پلەيەك کە بێ توانایی و دەستەووەسانی تێدابیێت پێویستی بەهۆ هەیه، عەقڵی مەرۆفیش هۆی بێ توانایی و دەستەووەسانیەکە نازانیێ، چونکە هەر شتیکی تەواو و کەمڵ هەبێت ئەوا عەقڵی مەرۆف هەوڵی پەیی بردن دەبات بەوەي لەو شتە تەواو و کەمڵترە و شتیکی لەوەش زیاد کەمڵتر تا بێ کۆتایی، کە ئامانجی کەمڵی رەهایە کە نە زیاد دەکات و نەکەم. ئەم بوونە کەمڵە

(۱) الله - عقاد: ۱۹۶-۱۹۷. و دراسات في الفرق والعقائد الإسلامية- د. عرفان ۱۷۹.

رډه‌ایه به‌بی چەندوچوون هه‌یه، چونکه بوونی له ئەندیشه‌و ته‌سه‌و‌ر‌دا که‌م‌تر‌و تی‌رو ته‌سه‌له وه‌ک بوونی ئەو نییه له حه‌قیقه‌ت‌دا، چونکه له راستیدا بوونی هه‌یه. له‌به‌ر ئەوه سیفه‌تی کام‌لی رډه‌ای لی ده‌سه‌ن‌ر‌ی‌ته‌وه، چونکه خ‌وی نه‌بووه، به‌م ه‌ویه ناب‌ی‌ته خاوه‌نی هیچ پله‌یه‌کی کام‌ل و ته‌واو، به‌ل‌کو که‌موک‌ورت‌یه‌کی رډه‌ایه، که بر‌یت‌یه له نه‌بوون. جا ته‌نها و‌ینه‌و ئەندیشه‌کردنی ئەم کام‌لیه به‌ل‌گه‌ی چە‌سان‌دنی بوونه‌که‌یه‌تی^(۱).

به‌ل‌گه‌ی پ‌ی‌ن‌جه‌م: به‌ل‌گه‌ی ر‌ه‌وش‌تی (ال‌اخ‌لا‌قی)

فه‌یله‌سوفی ئە‌ل‌مانی (کنت) ئەو به‌ل‌گه‌یه‌ی پ‌ی‌وانه‌کرد‌وو‌وه‌ ک‌ی‌شاویه‌تی. و‌ی‌نه‌که‌یشی به‌م جو‌ره‌یه:

ن‌ی‌شان‌ه‌ی دور‌رخ‌سته‌نه‌وه‌و ر‌ی‌گری (واز‌ع‌)ی ر‌ه‌وش‌تی یان به‌ل‌گه‌ی پ‌ی‌ویست بوون یاخود ن‌ی‌شان‌ه‌ی د‌ه‌روون نا‌ک‌ر‌ی‌ت بوونی هه‌ب‌ی‌ت به‌بی بوونی خوا، چونکه چ‌و‌ن ده‌ک‌ر‌ی خودی مر‌و‌ف‌ خاوان‌سی ب‌کات به‌ح‌ق، له‌کات‌یک‌دا له‌بوونه‌و‌ر‌دا پ‌ی‌وانه‌یه‌کی نه‌ب‌ی‌ت ب‌و‌ ح‌ق و له‌د‌ه‌روون‌یدا ئەم بوونه‌ی نه‌روان‌د‌ب‌ی‌ت؟ ته‌نان‌ه‌ت چ‌و‌ن له‌س‌رو‌شتی مر‌و‌ف‌دا ئەوه ج‌ی‌گیر ده‌ب‌ی‌ت، که‌شت‌ی‌کی واجب و فه‌ر‌ز که‌بی‌زی ل‌ی‌ده‌کاته‌وه له‌پ‌ی‌ش‌تره له‌ل‌ای ئەو له‌وه‌ی گو‌ی‌ر‌ایه‌ل‌ ب‌ی‌ی‌ت ب‌و‌ هه‌واو هه‌وه‌سی خ‌وی که‌خ‌و‌شه‌ویسته له‌ل‌ای، ئە‌گه‌ر که‌س‌یش په‌یی به‌و نه‌ی‌نیه‌ د‌ه‌روون‌یه‌ی ئەو نه‌بات؟

ئە‌گه‌ر و‌ترا: نه‌ر‌یتی کۆمه‌ل‌ایه‌تیه‌ که‌ ئەم هه‌سته‌ی له‌د‌ه‌روون‌دا چە‌سپان‌د‌وو‌وه، تا گو‌ر‌اوه‌ ب‌و‌ ویست‌ی‌کی ق‌ب‌و‌ل ک‌راوه، ئە‌وا له‌وه‌ل‌ام‌دا ده‌ل‌ی‌م:

زان‌ینی ه‌و‌ ناب‌ی‌ته‌ ه‌و‌ک‌اری پ‌و‌چه‌لی ئامان‌ج و مه‌به‌ست یاخود ناب‌ی‌ته‌ ه‌و‌ک‌اری ل‌ا‌چ‌و‌ونی دان‌ایی و ح‌یک‌مه‌ت، ئ‌ی‌مه‌ ده‌زان‌ین: که‌شه‌مه‌نده‌فه‌ر‌ به‌ه‌وی کول‌اند‌نی مه‌ن‌جه‌له‌که‌ی ده‌رواته‌ر‌ی. ئە‌ند‌از‌یار ش‌یش (ه‌ض‌بان) ده‌که‌ی در‌ی‌ژ کرد‌و‌ته‌وه، چونکه

(۱) الله - عقاد ۲۰۰. و سهیری: دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية. بکه رای فه‌شه (أنسلم) و

(دی‌کارت) و (س‌پ‌ین‌وزا) و ج‌گه‌له‌وان‌یش له‌وباره‌وه‌ خ‌سته‌ته‌روو له ۱۷۰-۱۷۴.

به هوی کاری دريژ کردنه که وه کړی د هس د ده که ویت، بینهری ویتسکه که جوته ی شه مهنده په ده که دیاری ده کات، چونکه نه گهر به چاکي نه نجامی بدن پاداشت دهرین و نه گهر کار ده گیان فه راموش کردیت سزا دهرین.

به لام هه موو نه و شتانه ی باس مان کرد، مه به سته که پوچه ل ناکه نه وه، مانای وانیه رپره وی شه مهنده په ده که به تاله له حکمه ت و کار ده کش هه موو به بی رمان نه نجام دراوه ^(۱).

رېکه وت (المصادفة)

وتیان: که رېکه وت بوونه وهری به دیه ی ناوه و نه ووی له ناویشیدایه به رپوهی بردووه به م شیوه یی که هه یه.

وه لامه که یشی نه ووه یه: پویسته جیاوازی بکه یی له نیوان دوو شت:

یه که میان: به دیه ی نانی شت. بیرۆکه ی رېکه وت زور لی دوو نه که ویت هوه، چونکه سهر ده کیشیت بو به لگه ی خولی پوچه ل، هه روه ک پيشتر خستمانه پروو. دووهمیان: رېکخستنی شت و ناویت ه و پیکه ی نانی. نه مه نه و بابته یه که جیگای تیرده وانین و توژی نه ووه یه.

دارشته ی یاسای رېکه وت پیت به پیت بریتیه له:

(ان حظ المصادفة من الاعتبار يزداد و ينقص، بنسبة معكوسة مع عدد الامكانات المتكافئة المزدحمة) واته: به شی رېکه وت به شیوه یی که ره وچاو ده گریت که زیاد و که م ده بیت، به شیوه یی که پیچه وانه له گهل نه ندازه ی نه و توانا و گونجانه هاوتاو چوینه که ی که که له که بووه.

به لام جیبه جی کردنی نه م یاسایه، ده بیت له سهر مادده ی بی گیان بیت، جا توژی نه ووه ی گریمانه که له سهر په ستانی گاز بو ناو دهر یان بوریچکه یه یان

(۱) الله - عقاد ۲۰۰-۲۰۱. و به تیرو ته سلی سهیری نه م وته یه بکه له: دراسات في الفرق و العقائد

گازیکى ئاویتە ئەوا دەکریت شتیکی دروست بیت، بەلام ئەم تویرینه وهیه له سەر خانه و زیندهکانی تر دوهوستیت و ناكریت، چونکه په یوهندی خانه له گهل دیاردهی ژیان شتیکی دهراسا و سەر سورپهینه، تا ئەو ئاسته‌ی که یاسای ریکهوت لهو بوارهدا هیچ کاریگهیهکی نییه^(۱).

تا لهو یاسایه بگهین و شارمزا ببین که ئەم یاسایه جیگای نابیتهوه له ژیاندا، ئەوا چه‌ند نمونه‌یهك ده‌خه‌ینه‌روو:

۱- مامۆستا (گریسی موریسون) ده‌لێت: ده‌ پسوله‌ی ژماردار بخهره‌ ناو یه‌ك گونیه‌ و تووره‌كه‌ (کیس)هوه‌ و دواتر رایانکیشه‌، ده‌بینیت که:

هه‌لێ راکیشانی ژماره‌ (۱) به‌رپژیه‌ی (۱) بۆ (۱۰)هیه‌، چونکه‌ ده‌کریت هه‌ر ژماره‌یه‌ك به‌ختی راکیشانی به‌ر بکه‌ویت.

هه‌لێ راکیشانی ژماره‌ (۱) و (۲) به‌ ریزبه‌ندی بریتیه‌ به‌ رپژیه‌ی (۱) بۆ (۱۰۰)ه.

هه‌لێ راکیشانی ژماره‌ (۱) و (۲) و (۳) به‌دوای یه‌کدا به‌رپژیه‌ی (۱) بۆ (۱۰۰۰)ه.

هه‌لێ راکیشانی ژماره‌ (۱) و (۲) و (۳) و (۴) ریزبه‌ندی به‌ رپژیه‌ی (۱) بۆ (۱۰۰۰۰)ه.

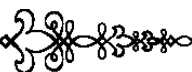
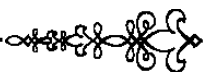
به‌م شیوه‌یه‌.... تا هه‌لێ راکیشانی ژماره‌ (۱) بۆ (۱۰) ریزبه‌ندی به‌ رپژیه‌ی (۱) بۆ (۱۰) ملیار ده‌بی‌ت^(۲).

۲- گریمان ئیمه‌ ئەندازمه‌یه‌کی زۆر پیتمان هه‌بوو، تۆش هه‌زاران جار هه‌ولت دا که پیت دوای پیت له‌و کۆگا گه‌وره‌یه‌دا رابکیشیت، به‌رپیزبه‌ندی بی پيش و پاش پیته‌کانت به‌دوای یه‌کدا نووسیه‌وه‌، ئایا ئەگه‌ر چه‌ند جار ئەمه‌ت دووباره‌ کردووه‌، ئەوا ئەو پیتانه‌ دیوانی (متنبی) لێ دروست ده‌بی‌ت یاخود دیوانی (الیاده‌ی (هومیروس) یاخود قورئانی پیرۆزی لێپیک دی‌ت.....؟

۳- مامۆستا (فرانک الن) ده‌لێت: پڕۆتینه‌کان له‌ پیکهاته‌ سه‌ره‌کیه‌کانن له‌ گشت

(۱) الطب محراب للایمان ۱۴.

(۲) العلم یدعو للایمان ۵۱. و سه‌رچاوه‌ی پيشوو ۱۵.

خانە زىندووھەکاندا. جا پێك دێن لە پێنج رەگەزى سەرەكى كە بریتىن لە: (كاربۆن) و (ئایدرۇجىن) و (ناىترۇجىن) و (ئۆكسىجىن) و (كربىت).

ژمارەى گەردىلەكان لە بەشى پرۆتین دا دەگاتە (٤٠.٠٠٠) گەردىلە، جا لەبەرئەوێ بەرەزە كىمىيەكان لە سروشتدا (٩٢) رەگەزن و بەشپۆمەكى ھەرەمەكى بىلاوكرانەتەو، ئەوا گریمانى كۆبونەوێ ئەو پێنج رەگەزە، بۆ ئەوێ بەشپۆمەكى پرۆتین پێك بێنێت، ئەوا دەكرێت حىساب بكرێت، بۆ زانىنى رێژەى ئەو ماددەى كە پێویستە بە بەردەوامى ئاویتە ببێت، تا ئەو بەشە پێك بێت، دواتر بۆ زانىنى درێژى ئەو ماددەى كە پێویستە بۆ ئەوێ كۆبونەوێ گەردىلەكانى ناو یەك بەش.

زانای بىركارى سويسرى (تشارلز یوچىن جەى) ھەلسا بە حىساب كردنى ئەم ھۆكارانە بەشپۆمەكى باش، لە دەرەنجامدا بۆى دەرکەوت:

رێكەوت و ھەل بۆ دروست بوونی بەشپۆمەكى لە تاكێكى پرۆتین ھەراھەم نابێت مەگەر بەنەیسەت (١) بۆ (١٠)^{١٦} (واتە: بەرپۆزەى ١ بۆ ١٠ كە ١٦ جار جارانی خۆى كرابێتەو) بەمەش ژمارەىك دێتە كایە كە ناتوانرێت بوترێت یان بە وشە گوزارشتى لى بكرێت.

پێویستە بۆ ھاتنەجێى گریمانى رێكەوت، ئەوا بۆ ھاتنە كایەى ئەم كارلێكە بە رێكەوت پێویستە رێژەى ئەو ماددانەى بەشپۆمەكى لە پرۆتین پێك دێنن زۆر زیاتر و فراوانتر بێت بە ملیۆنان جار لەو بوونەوێ.

دروست بوونی ئەم بەشە لەسەر روى زەوى بەتەنھا لە رێگەى رێكەوت بە ئەندازەى (١٠)^{٢٤٢} (واتە: ١٠^{٢٤٢}).

بۆیە شتێكى شیاوى نەبوونە بەپێى عەقڵ كە ئەو ھەموو رێكەوتانە دروست ببین تا یەك بەش لە پرۆتین دروست دەبێت. بەلام پرۆتین تەنھا ماددەىكى كىمىيە كە بەكەلكى ھاتنە ژيان نەبێت، بەلام ژيانیشى نایەتەبەر تا ئەو نەینى سەر سورھینەى نەیتەبەر، كە ھىچ نازانىن لە نەینىكەى، ئەویش بریتىە لە عەقلى بى

کۆتا که بریتیه له خوای گهوره به ته نه^(۱).

۴- زانا (جون کلیفلاند کوثران) ده ئیت: ئاشکرا کردنی پیکهاتهی گهر دیله ئه وهی چه سپاندوو که ئه و کار لیکه کیمیاویانهی ئیمه ده بیینین به تایبته که ئیمه تیبینی ده کهین، هه موویان ده گهر پنه وه سه ر بوونی چه ند یاسایه کی تایبته، نه وه ک بو

(۱) الله يتجلى في عصر العلم، و. د. دمرداش: ج ۳، سالی ۱۹۶۸، ۹-۱۰.

مامۆستا (لیژر) له به شی (هزیلولوجی) له زانکۆی (أكسفورد) له سالی ۱۹۳۶ له وتاری سه ر هتای سالانهیدا ئه مه ی وت: هه ر پرۆتینیك پیکهاتوو له زنجیره یه ک که بریتیه له سه دان یه که، هه ر یه که یه کهیش له چه ن دین گهر دیله یه ک پیکهاتوو، و چه قی یه که که بریتیه له ترشیک له تر شه کانی ئه مینی (نوشادری)، ئه ویش ئه و ترشانه ن که بیستیان ناسراون، و ده شکریت هه ریه که یان شوینیکی جیا بگریت و به ریزه و ریز بوونیکی جیا، به لام که سه یری ئه که یان ده بینین هه موویان به یه ک ریز و ریزه به بی جیاوازی و که موکوری ریکخراون، جا ئایا ده توانیت ئه ندازه ی ووردی پیکهاته که به خه یالی خۆتدا بئینیت که راست بییکیت له ناو ئه و هه موو گریمانه له ژماره نه هاتووانه ی که ئامازه ده که ن بو هه له پیکان؟

ئه وه به سه بو ئه وه ی ووردی پیکهاته که له خه یال نزیک بکه ینه وه، به وه ی ئه وه باس بکه یین که ژماره ی پیته (ئه به جده ی) یه کان له هه موو زمانه کانی مرۆفایه تی له (۳۰) بیت تینا په ریت، به لام به پیکهاته ی جیاواز له هه ر نه ته وه یه ک به وشه و ده رپرینی جیاواز گوزارشتی لیده کات، ئه گه ر هه ر خانه ی پرۆتین له قه باره نادیاره که ی له بار بییت بو چه ن دین دووباره بوونه وه له گه ل ئه وه ش ته نها یه ک وشه و به یه ک ریز به ندی نه گۆر ده بینین، ئه و کاته به شیوه یه کی نزیک خه ر مه واته ی ئه و راست پیکانه ده بینین له ریک و پیکی و پیکهاته دا.

مامۆستا (لیژر) بو نزیکتر کردنه وه ی خه یال ده ئیت:

تیشک له ته نیشته و له وه په ری کاکیشانه وه تا ده گاته ته نیشته که ی تری سی سه د هه زار سالی تیشکی پی ده جیت، ئه گه ر ویستمان نمونه ی راسپیکانی خانه به نمونه یه کی تیگه یشتوو بجوینین، ئه و ئه و راست پیکانه وه ک ئه وه وایه که گوله یه ک له زهویه وه ده ربجیت و به ر ئامانجیک بکه ویت له ده ریای کاکیشاندا به ئه ندازه ی چاوی گا و هیج جاریک نیشانه که هه له نه کات، ئه مه ش له کاتیکدا ئه گه ر یه که کانی خانه (۵۰) یه که بن نه وه ک سه دان یه که. / الله ۲۰۶-

رېڭكەۋتى كۆيۈر....

سەربرى ئەۋەدى كە ئالۋى ديارە لە پېڭكەتەى ھەر گەردىلەيەك لە گەردىلەكانى ئەو ھەموو رەگەزە زۇرانە، ئەۋا لەگەل ئەۋەشدا ھەر لە خودى سى بەشە كارەبايىەكان پېك دېن، كە برىتىن لە: (پروتوناتى موحەب) و (ئەلكتروناتى سالىب) و (نيترونات)، كە ئەم سى بەشەش لە ئەنجامى يەكگرتنى يەك (پروتون) و يەك (ئەليكترون) دروست بوۋە. ھەموو (پروتونات) و (نيترونات)ى خاۋەن گەردىلە دەكەۋنە ناۋ ناۋكى ناۋەندى، بەلام (ئەليكترونات) بەدەۋرى خولگەى خۇياندا دەخولىنەۋە، لە خولگە جياكانى دا بەدەۋرى ناۋكدا، بە مەۋداى فراۋان، كە بە كۆمەلەى خۇرى بچوك كراۋ دەجىت. ۋە بەم پېيە قەبارەى زۇربەى گەردىلەكان بە بۇشايى دادەنرىت، ھەروەك ئەمە بەدى دەكەين لە كۆمەلەى خۇردا.

جياۋازى لە نيۋان گەردىلەى رەگەزىكى ديارىكراۋ و گەردىلەيەكى تر، دەگەرپىتەۋە بۇ جياۋازى لە ژمارەى (پروتونات) و (نيترونات) كە لە ناۋ ناۋكدان، و جياۋازى رېڭەى پېڭكەتەى (ئەليكترونات) لە دەرمەۋى ناۋكدا^(۱).

زانايان دەلئىن كە (ئەليكترون) بە دەۋرى (پروتون) دەسورپىتەۋە بە خىرايى (۱) لە بەرامبەر (۱۰۰ خىرايى تىشك)، بەلام ناتوانرىت لە كاتى ديارىكراۋدا شوپنى (ئەليكترون) ديارى بكريت؟

لەلايەن كىشەۋە:

كىشى (پروتون): برىتە لە نزيكەى بەشېك لە مىليۇن مىليار مىليار غرام.

كىشى (نيترون): كىشەكەى نزيكى كىشى (پروتونە).

كىشى (ئەليكترون): جا (پروتون) نزيكەى (۱۸۳۷) جار يەكسانە بەكىشى (ئەليكترون).

لەلايەنى مەۋداۋە:

گەردىلە شىۋەيەكى بازىيەى ھەيە، كە تىرەكەى يەكسانە بە بەشېك لە (سەد

میلیون) لە (سنتیمتر)، و تیرەى ناوك زۆر بچوكتەرە لە تیرەى گەردیلە بە (دە هەزار جار).

جا بۆشاییەکی گەورە هەیە لە نیوان (پرۆتونات) و (ئەلیکترۆنات)، کە سەر تیایدا سوڕ دەمێنێت، جا ئەگەر (دە ملیۆن) گەردیلە بە تەنیشت یەکەوه کۆبکرینەوه، ئەوا درێژی ئەندازەکی دەگاتە یەک (ملمتر).

یەک گرام لە (هایدروجن) دەگاتە (۶۰۰) هەزار ملیار ملیار گەردیلە ^(۱).

۵- دکتۆر (واين أولت) دەلێت: ئایا ئامیڤی رادیۆ بە هۆی ڤێکەوتەوه هاتە کایە و داھێنرا یاخود لە ڤێگەى دروست کردن و داھێنان؟

دەلێین: ئایا ئەو ئامیڤەى رادار، کە هەیە لە جەستەى شەمشەمە کوێردا، کە پێویستی بە ئاگادار کردنەوهى نییە لە گیانلەبەر، تەنەت پێویستی بە چاگردنەوهش نییە، لەدوای خۆیشی بۆ نەوهکانى دەمێنێتەوه بەپێى نەوهکان؟ ئایا هەموو ئەمە لە ڤێگەى ڤێکەوتەوه بووه یاخود لە ڤێگەى دروست کردن و داھێنان؟ بێگومان ئەزموونى زانستى مرۆف لە پێکھێنان و پەیی بردن بەهۆکارەکان سەرچاوه دەگرێت، بەم پێیە ئەوهى سەرقاڵى زانستەکانە: ئەوا شتیکی لۆژیکیە کە پێویستە خۆى یەکەم کەس بێت کە ملکەچى بوونى عەقلىکی داھێنەر بێت کە زانست و توانستى بى سنور بێت و لە هەموو شوێنیک ئاماده بێت و بە چاودێرى خۆى دەورى بەدیھێنراوهکانى دابێت ^(۲). بۆیە:

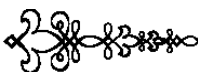
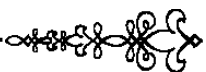
بیرکاری ناسى گەورە (جوزیف برترند) وتى: ڤێکەوت نە وێژدان و نە میشکی هەیه ^(۳).

(بول کلارنس أبرسولد) وتى: ئەو سیستەمە ڤێکو پێکە هەستپێکراوهى کە لەو

(۱) الطب محراب للایمان ۱۴. و لاپەرەکانى دواترى و سەیری بکە کە دەدوێت لەبارەى گەردیلە و پێکھاتە و گیش و مەودا و نەپنیە سەر سوڤهینهکانى.

(۲) الله يتجلى في عصر العلم ۱۳۲.

(۳) الطب محراب للایمان ۱۴.

بوونە وەرەدا هەیه، ملکه چی یاسایه که دهستکردی مروف نییه، تەنانەت موعجیزە ی زیان بەخۆی سەرەتای هەیه، هەر وەک لە پشت ئەو زیانە وەر پێنمایی و بەرپۆبەردن و ئاراستە کردنێک هەیه که لە مروف بەدەرە^(۱).

گەورە زانییهکی سروشتناس وتی: زانست هیچ تەفسیریکی بۆ حەقیقەت و راستییەکان پێ نییه، وتنی ئەوەی که ئەو بوونە وەر بە پێکەوت هاتۆتەبوون ئەوا وەک دزایەتی و تیگگێرانی لەگەڵ بیرکاری (ریاضیات) هەیه^(۲).

(شادفاش) وتی: دەرکۆ پرسیار بکهین لە هەر کهسیکی که باوەری بەخوا هەبێت یان نا، بەوەی چۆن ئەو هاوسەنگیە لە بەرژەوندی ئەودا خراوتەگەر، ئەگەر راست بێت که بە پێکەوتی رووت هاتبێتە بوونە وەر؟^(۳).

ئەفلاتۆن لەو فەیلەسوفە سەرەتاییانە ژمێردراوە که باوەری بەخوای گەورە هەبوو و باوەری وابوو که خوای گەورە بەدیھێنەری جیهانە و بەرپۆبەری کاروبارەکانیەتی، چەندین بەلگەشی لەسەر ئەم بیروباوەری خۆی هێناوتەو، گرنگترینیان: بەلگەی سیستەمە، لەوبارەشەو دەلیت:

ئەم جیهانە، نیشانیە که بۆ ئەوپەری جوانی و قەشەنگی و یاسایی دا. هەرگیز نابێت لە ئاکامی ھۆکاری پێکەوتن بێت، بەلکو عەقڵێک بەدیھێناوە، تەواوە، خێرمەندە، ھەموو شتیکی بە مەبەست و دانایی و حیکمەت پێکخستوو^(۴).

دەزگاکانی ھەواڵ و لەناویاندا دەزگای ھەواڵی (تاس)ی سۆفیەتی لە ساڵی ۱۹۵۹ ئەو ھەواڵی خوارەو دیان گواستەو:

(۱) الله يتجلى في عصر العلم ۱۳۲.

(۲) الاسلام يتحدى ۶۰.

(۳) هەمان سەرچاوە ۵۶.

(۴) قصة الايمان - نديم الجسر ۴۰.

سەیری: الأديان - د. رشدي عليان و سعدون الساموك ۷۷. و دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية ۱۸۰ نقلعن قصه الايمان.

که (الکسندر اوبارین) سهرۆکی پهیمانگهی کیمیای زیندهگهری له روسیا دواى (۳۷) سال لیکۆلینهوه له بنچینهی ژیان و گهران بهدواى ئهوهی که ئایا دهکریت خانهی سهرمتا له رپگهی کارلیکی کیمیای بدۆزریتهوه، رایگهیاند: (ژیان ناکریت له نهبوونهوه سهرچاوه بگریت یان لهکارلیکی کیمیایی له دایک بیّت و به شیویهکی ناوهخویی بیته کایه، و زانست نابیت بکۆلیتهوه لهو شتانهی که له دهردهوی سنورو چوارچیویه ماددهن) (۱).

دواى ههموو ئهمانه دهلیین.

پاش ئهوهی گریمانی رپکهوت (رپکهوتن) نهما له بهدیहतنی بوونهوهر و رپکخستنه تۆکمهکهیدا، و دواى ئهوهی بهلگه بهرپاکرا لهسهر ئهوهی که خواى گهوره بهدیهنههه بوونهوهر و بهرپۆبههه کاروبارهکانیهتی، ئهوا به بهلگهی عهقلی و زانستی گومان ههلهگر چهسپینرا، که خواى گهوره پپۆیسته بوون (واجب الوجود)ه، ههر خواى گهورهیه هۆی بهدیहतنی بوونهوهران و سهرچاوهی ژیانبهخشی بهدیهنراوانه.

خواى گهوره فهرموویهتی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (۴)﴾ الإخلاص: ۱- ۴. واته: (- ئهه محمد ﷺ)، ئهه ئیماندار - بلی: ئهه خوایهی که ناوی - الله یه خوایهکی تاک و تهنهايه "بى هاوئل و هاوتایه". خوا زاتیکی پایهدارو دهسهلّتداره، نیازی بهکەس نییه ههمووان ئاتاجی ئهون، ههر ئهه دهتوانیت بهلاو ناخۆشی لابههریت و پپۆیستی و داخواریهکانمان جیبهجی بکات. هیچ کهسی لى نهبووه له کهشیش نهبووه، ههرگیز هاوتاو هاوشیوه دهسهلّتداریکی تر نییه که له بهرامبهریهوه بوهستیت و هاوشانی بیّت).

و فهرموویهتی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ البقرة: ٢٥٥. واته: (خوا زاتيکه جگه له و هيچ خوايه کی تر نيه که شايه نی په رستن بټ و هه ميشه زيندوو و و راگرو سهر په رشتياری "هه موو دروستکراوه کانيه تی"، نه و د نه وز د ديگريټ و نه خه و - چونکه راگرو سهر په رشتياری بونه و د هره - ، هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ويدا هه يه هر نهو زاته خاوه نيا نه، کييه نه و دی "د هتوانيټ" تکا بکات له لای نهو، به بی مؤله تی خو ی، د هه زانيټ چی له نیستاو داهاتوو و راپووردودا پروويداو و پروودهدات، هيچ کام له دروستکراوانی زانست و زانياری ته و اويا ن نيه د هره باره ی زانياری و زانسته کانی نهو، مه گهر به و دی که خو ی بيه ويټ فيريان بکات، فه رمانر په وایي و د هه سلات و زانينی نهو زاته هه موو ناسمانه کان و زه و ی گرتو ته و و پاريزگاريان به لای خوا ی گه و رده و هيچ گران نيه و ماندووی ناکات و هه ر خوايه به رزو بلند و گه و رديه).

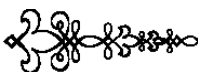
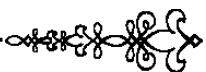
له هوش (ذهن) ی کراو ودا جيگای بی باو وری نابيټه وده

د. جون کلفلاند کوثران، وتی:

لورد کليفي - يه کيکه له زانا سروشتناسه هه ر دياره کانی جيهان - نهو پرسته يه بايه خداره ی ووت: (نه گهر به شي ښه يه کی ووردو زور قول بير بکه يته وده، نه و زانسته کان ناچارت ده که ن که باو وری بينيت به بوونی خوا)، به پيويستی د هه زانم که ته و او ی په زامه ندي خو م رابگه يه نهم له سهر نهم و ته يه ^(۱).

فهيله سوفی نينگليزی (بيکون) ده ليټ:

(۱) الله يتجلى في عصر العلم ٢١، و زانای سروشتناس (اوليفر وندل) و ته يه کی نزيک له و جوړه ی و توه: ٥٢.

(كەمىك و سەرتايەك لە فەلسەفە مەرۇف بەرەو بى باوەرى دەبات، بەلام بە قولىبونەوه لە فەلسەفەدا مەرۇف بەرەو نايين دەباتەوه)^(۱).

(د. وتز) راگرى كۆلىزى پزىشكى لە پاريس و ئەندامى ئەكادىمىي زانست و كىمىيگەرى دەلێت: (ئەگەر هەر كاتێك لە كاتەكان وا هەستم كرد كە باوەرى من بەخوا لەرزى تىكەوتوو، ئەوا روى خۆم ئەكەمە ئەكادىمىي زانستى بۆ چەسپاندنى).

(باسكال) وتویەتى:

(تەنها دوو بەش لە خەلكى پێوەیستە بە خاوەن عەقل ناویان بەرین: یەكەم: ئەوانەن كە خوا ئەناسن، دووهم: ئەوانەن دەكۆلنەوه لە بوونی خوا چونكە نایانسن). (أنشتاین) وتویەتى:

(باوەر بەهێزترین و بەنرخترین دەرەنجامى لىكۆلێنەوه زانستىەكانە).

بەهەمان شیوه وتویەتى:

(باوەر بەبى زانست وەك كەسیكى شەل دەچیتە رى. زانستى بى باوەر، وەك دەست كوتان و دەستگىرانی كەسى كۆپەر).

(أدمون هربرت) زەوى ناسىكى بەناوبانگە، و مامۇستايە لە زانكۆى (السوربون) دەلێت: (ناكرىت زانست مەرۇف بەرەو بى باوەرى و ماددەگەرايى و گوماندارى كیش بكات)^(۲).

ئەمەيە راست پێكان، چونكە حەق و راستى شاراوە نىيە لەلایەن زانا عەقل رپووناگەكان، ئەوانەى كە پەيى بەو بەلگانە دەبەن كە كەمىك پيش ئیستا خستمانەرپوو، ئەو بەلگانەى كە بوونی خواى گەرە دەچەسپێنن و دەسەلێنن. بەلام ئەوانەى نكۆلى بوونی خوا دەكەن، بەبەلگەى ئەوێ بە هەستەكانیان پەيیان بەخوا نەبردوو، ئەوا ئەوانە وا ئەندىشە دەكەن كە تەنیا هەستەكان

(۱) هەمان سەرچاوه ۳۵.

(۲) الطب محراب للإيمان ۲۵۷ وروح الدين الإسلامى ۶۱.

بریتین له سه‌رچاوه‌ی زانین.

به‌لام واقعی ئه‌وان ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌یان به‌درۆ ده‌خاته‌وه: باوه‌ریان به‌ هی‌زی کێشنده و موگناتیسی و کاره‌بایی هه‌یه، باوه‌ریان به‌ بوونی (ئه‌لیکترۆن) و (پروٲۆن) و (نیتروژن) و (عه‌قل) هه‌یه، که‌چی هه‌یج یه‌کێک له‌مانه‌یان نه‌بینیوه، ته‌نها شوپنه‌واری ئه‌وانیان بینیوه.

هه‌رچیش نکۆڵی بوونی خ‌وای گه‌وره بکات به‌وه‌ی که‌ نه‌بینیوه، باوه‌رپشی به‌و راستیه زانستیانه بوو، ئه‌وا ئه‌و که‌سه ته‌نها فیل له‌ خ‌و‌ی ده‌کات، چونکه‌ عه‌قل په‌یی به‌و شتانه بردووه نه‌وه‌ک هه‌سته‌کان، چونکه‌ هه‌سته‌کان هه‌ندی جار به‌هه‌له‌دا ده‌چن، هه‌سته‌کانیش ته‌نها بریتین له‌ چه‌ند ئامرازی‌ک و ئامرازه‌کانی هوکمی‌شی داوه‌ته ده‌ست عه‌قل تا هوکمی خ‌و‌ی ده‌ربکات.

هه‌له‌تانی و به‌هه‌له‌ داچوونی هه‌سته‌کان

ناکری‌ت پشت به‌سه‌رتی‌ت به‌ هه‌سته‌کان، چونکه‌ زۆر جار خ‌اوه‌نه‌که‌ی هه‌ل ئه‌خه‌له‌تینی‌ت. نمونه له‌مباروه‌وه زۆرن، له‌وانه:

هه‌له‌تانی چ‌او:

- ١- ئه‌و داره‌ی نقومی ناو ئاو کراوه بینهر وا ده‌زانی‌ت شکاوه.
- ٢- چ‌او شوشه‌ی صافی ته‌واو پاک نابینی‌ت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی شتیکی بینراوه‌و هه‌یه.
- ٣- نه‌خۆش چه‌ند تارمایی و که‌سی‌ک (ش‌ب‌ج) ده‌بینی‌ت که‌ که‌سانی تر نابینن.

هه‌ل خه‌له‌تانی گو‌ی:

گو‌ی ده‌نگی زۆر نزم نابیس‌ی‌ت هه‌روه‌ک ده‌نگی زۆر تووندو تی‌ژیش نابیس‌ی‌ت، وه‌ک ده‌نگی که‌له ئه‌سته‌یره‌کانی ئاسمان، هه‌روه‌ک بۆم‌ب‌ای گه‌ردیله‌یی ده‌ته‌قی‌نری‌ته‌وه ئه‌وا گو‌ی ته‌نها ئاگای له‌ ده‌نگ و ه‌ار‌ژنی یه‌که‌م ده‌بی‌ت، ئاگای له‌ ته‌قی‌نه‌وه‌کانی دواتر ناب‌ی‌ت، سه‌ر‌بار‌ی ئه‌وه‌ی ئامرازه‌کان ژماره‌ی زۆر به‌رزیان تۆمار کردووه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌شی (اوتار کورتی) له‌ گو‌یدا ته‌نها له‌ریه‌کی دیاریکراو ده‌توانی‌ت ببیس‌ی‌ت و ناتوانی‌ت نزم‌تر یان به‌رز‌تر له‌مه‌ ببیس‌ی‌ت.

ههڵ خه‌له‌تانی ده‌ست لی‌دان:

ئه‌گهر ئاوی گهرم و شيله‌تین و ساردت کرده ناو سی دهره‌وه، دواتر ده‌ستت کرده ناو ئاوی گهرمه‌وه و پاشان خسته‌ته ناو ئاوی شيله‌تینه‌که، ئه‌وا هه‌ست به‌سارد بوونی ده‌که‌یت. ئه‌گهر له‌ شيله‌تنه‌وه بگوازیته‌وه بۆ سارده‌که ئه‌وا هه‌ست به‌سارد بوونی زۆر ده‌که‌یت، ئه‌مه‌ش له‌ هه‌ڵ خه‌له‌تانندی هه‌ستی ده‌ست لی‌دانه.

هه‌ڵ خه‌له‌تانی هه‌ستی تامکردن:

- ۱- ئه‌گهر شتیکی زۆر شیرینت خوارد، دواتر شتیکت خوارد که شیرینه‌که‌ی که‌متر بوو له‌وه‌ی یه‌که‌م، ئه‌وا هه‌ست ناکه‌یت که دووهمه‌که شیرین بێت.
- ۲- هه‌ر دوو هه‌ستی ده‌ست لی‌دان و تامکردن ناتوانن ترشه‌کان و پیکهاته کیمیاییه سوتینه‌ره‌کان بناسن^(۱).

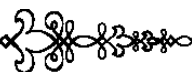
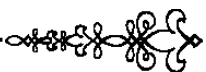
ئه‌م نمونانه و نمونه‌کانی تریش ئه‌وه‌مان بۆ ڤوون ده‌که‌نه‌وه که زۆر جار هه‌سته‌کان هه‌ڵ ده‌خه‌لتین، و ناگریت پشتی پی ببه‌سترت له‌ ئاشکرا کردنی ڤاستیه‌کاندا، له‌بهر ئه‌مه‌شه که عه‌قل حوکمران و حوکمدره به‌سه‌ر هه‌سته‌کان دا. که‌واته هه‌سته‌کان ته‌نها ئامرازن و به‌س.

ئینجا چۆن ده‌کریت بو‌تریت: که‌ خ‌وای گه‌وره به‌ر هه‌سته‌کان ناکه‌ویت، بۆیه پی‌ویست نییه باوه‌ری پی‌به‌ی‌نریت؟ ئه‌م وته‌یه ته‌نها که‌سیکی نه‌زانی نه‌قام ده‌یکات که هیچ عه‌قلی نه‌بیت.

هۆکاره‌کانی بی باوه‌ری و گومرایی

باوه‌ر بوون به‌ بوونی خ‌وای گه‌وره، بریتیه له‌هه‌مان ئه‌و بیروباوه‌ره‌ فیتیه‌ی که خه‌لکی له‌سه‌ری به‌ده‌یه‌نراوه. بنچینه‌ی هه‌موو ئه‌و لق و پۆپانه‌یه که ئایینی نیسلامی لی پیک دی‌ت. قورئانی ڤیروژ هۆکاره‌کانی لادانی دیار کردووه، له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا:

(۱) نداء الروح ۲۲-۲۷.

۱- خُو بهزلزانین: خَوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا﴾ ﴿٦١﴾ یوم یرونَ الْمَلَكُكَةُ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ ﴿الفرقان: ۲۱ - ۲۲. واته: (ئهوانه‌ی که به ئومیدی دیداری ئیمه نین وتیان: ئه‌وه بو فریشته دانه‌به‌زیئرا بو لامان - تا دلنیا‌بین له حه‌قیقه‌تی قورئان و پیغه‌مبه‌ر - یاخود په‌روه‌ردگارمان به‌چاوی خو‌مان ببینین، سویند به‌خوا بیگومان ئه‌وانه له ده‌روونی خو‌یاندایان به‌گه‌وره ده‌زانن، له سنور ترازاون و سه‌رکه‌شیان بی ئه‌ندازه‌یه. ئه‌و رۆژه‌ی که فریشته‌کان ده‌بینن هیچ جو‌ره مژده‌یه‌ک بو تاوانباران نییه).

له‌م ئایه‌ته‌دا: ئه‌وه روون کراوته‌وه، که خُو بهزلزانین ئه‌وانی هانداده و پالناوه بو ئه‌وه‌ی وا ئه‌ندیشه‌ بکه‌ن که ژیان هه‌موو شتی‌که و نه‌مانی له دواوه نییه.

۲- لادان و یاخی بوون: خَوای بی وینه دهفهرموویت: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَكْفُرُونَ أَنِّي لِيَ صِرَاحًا لَّعَلِّي أَبْلُغَ الْأَسْبَابِ﴾ ﴿٣١﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَضِدَّ عَنِ السَّبِيلِ ﴿غافر: ۳۶ - ۳۷. واته: (فیرعه‌ون به هامانی وت: ئه‌ی هامان بورجی‌کی به‌رزم بو دروست بکه، بو ئه‌وه‌ی هه‌ندی هۆکارم ده‌ست بکه‌ویت!! هۆکاری به‌رز بوونه‌وه بو ئاسمانه‌کان، تا له‌ویوه سه‌رکه‌وم و نه‌ینییه‌کانی شاره‌زا ببه‌م سه‌ردانی‌کی خَوای موسا بکه‌م و ببینم!! هه‌ر چه‌نده من دلنیا‌م که درۆزنه‌!!، ئابه‌و شیوه کارو کرده‌وه ناشرینه‌کان لای فیرعه‌ون جوانکراو، له رێبازی راست و دروست لادرا).

له ئایه‌ته‌که‌دا ئه‌وه رۆشنکراوته‌وه، که رێبازی فیرعه‌ون رێبازی هه‌له‌یه، یاخی بوونه‌که‌ی بووه هۆی ده‌رچوون له رێگه‌ی راست، که له‌ویوه خَوای گه‌وره ده‌ناسریت.

۳- سته‌م: خَوای مه‌زن دهفهرموویت: ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ﴾ ﴿النساء: ۱۵۳. واته: ئه‌وانه به‌پراستی داوای

گه وره تریان له موسا کرد، وتیان: دهمانه ویت خوامان به ئاشکرا نیشان بدهیت، ئه موسا هه وره بروسکه یه ک لییدان له سه رهنجای ئه و سته مه ناره وایه.

جا وشه ی (به هوی سته میان) ئه وه روون دهکاته وه که ئه و پالنه ره ی پالی پێوه ناو ن تا ئه و جوژه داوایه بکه ن بریتیه له سته م، سته می دهووری له راستی، چونکه راستی دهناسیت و خویشی لی نه ناس دهکات.

سته م (غهیری دادگهریه) پالی به بی باوه رانه وه نا تا تۆمه ت بۆ باوه رداران هه لبه ستن که: خه یالاوی و خه له فاو درۆزن و که سانیکی هه ست و نه ست جو ش و خرۆش دراو.... هه ر هه مان تۆمه ت ئه مپرو ش دهیبنین کاتی که ده لێن: ئه وانه زانستی نین، راستگۆ نین، شه ژاون، و هه ل خه له تاو ن.

٤- نه زانین: خوی بی وینه ده فهرمو ویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ شَبَّهْتَ فَلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ البقرة: ١١٨. واته: (جا ئه وانه ی نه فام و نه زانن دهیان گوت: بۆ خوا له گه ل ئیمه گه توگۆ ناکات؟! یان موعجیزه و نیشانه یه که مان بۆ نایه ت؟! (شایه نی باسه) که سانی تریش پێش ئه مان هه مان قسه یان ده وت، ئه مانه دلّه کانیا ن چوونیه که و له یه ک ده چی ت (شیوازی ده رپرینیا ن جیاوازه)، بیگوکان ئیمه چه نده ها به لگه و نیشانه ی ئاشکرا و پروونمان دیاری کردووه بۆ ئه و که سانه ی که راستی خوازن و به شوین حه قیقه تدا ده گه رین).

له م ئایه ته دا ئه وه روون کرا وه ته وه که ئه مه وته ی که سانیکی نه زانه نه ک زاناسان، و ته نانه ت شتیکی نو ئ نییه، به لکو ئه مه به رده وام لۆژیک و مه نتیقی تاکی بی باوه ره، به هوی ویکچوونی دلّه کانیا ن، و ئه وه شی چه سپاند که ریگه ی به ره و خواچوون بریتیه له و شوینه وارو نیشانه ی ئاماژن بۆ^(١).

روژیک له روژان زانست بانگه وازی نه کردووه بۆ بی باوه ری و کوفر، چونکه

(١) الله: سعید حوی چاپی ٣، ١١-١٣.

رېبازو په‌په‌رپه‌ویکی سه‌لامه‌ت ده‌گرېته‌به‌ر بۆ گه‌یشتن به‌ راستیه‌کانی بوون و
 پروو‌خساره‌کانی بوونه‌وهر، رۆژیک نه‌یوتوه که ئهم سیسته‌مه‌ی جیهانی له‌سه‌ر
 ده‌رواته به‌ رېکه‌وت دروست بووه، چونکه رېکه‌وت پشپویه. ئهو زانییه‌ی شیکاری
 بکات له‌ تافیکه‌ یان له‌گه‌ل رپوانگه (مرصد) ژیاوه یاخود هه‌ل‌سوکه‌وتی کردبیت له‌گه‌ل
 ژماره‌دا ... دان نانیت به‌هیچ شتیکی تر جگه‌له‌ سیسته‌م، و به‌ستنه‌وه‌ی هو و هوکار
 و پیشه‌کی و ده‌ره‌نجام به‌یه‌که‌وه، و به‌دلناییه‌وه دان ده‌نیت به‌وه‌ی که یاساکانی
 سروشت وه‌ک کێشنده و کاره‌با و لاسکی... جگه‌له‌مانه‌یش ملیۆنان وینه، هه‌موو
 ئه‌مانه‌ ته‌نها بریتیه له‌ چه‌ندین شوینه‌وار که ئاماژه و نیشانه‌ن بۆ کارتی‌که‌ر و
 کاریگه‌ره‌که که خوای پاک و به‌رزه... زانیان جه‌ختی زۆریان له‌م لایه‌نه‌ کردۆته‌وه
 به‌شیویه‌کی روون و ئاشکرا.

د. ماریت شانلی کونج‌دن، یه‌کێکه له‌ گه‌وره زانیانی سروشت ناس، ده‌لێت:
 (هه‌موو ئهو شتانه‌ی له‌ ناو بوونه‌وهر‌دان شایه‌تی و گه‌واهی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر بوونی
 خواو تواناو مه‌زنایه‌تیه‌که‌ی، و کاتیک ئیمه‌ی زانیان هه‌ل‌ده‌ستین به‌ شیکردنه‌وه‌ی
 رپوکاره‌کانی بوونه‌وهر و توێژینه‌وه لی‌ی و ئه‌گه‌ر رېگه‌ی به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ش
 به‌کاربینن، ئه‌وا ئیمه‌ ته‌نها سه‌رنجی شوینه‌واری ده‌ستی توانست و قودره‌ت و
 گه‌وره‌یی خوای گه‌وره ده‌ده‌ین).

کاتیک (انشتاین) له‌ کتیب‌خانه‌ی ئهو زانکۆیه‌دا دانیشتبوو که قوتابی بوو لی‌ی،
 رۆژنامه‌نووسی‌ک پرسیاری لی‌کرد: ئایا له‌ زانسته‌وه‌یه که باوه‌رت به‌خوا هه‌بیت، و
 ئه‌مه‌ بیروباوه‌ری هه‌ریکی نامۆیه، که ملکه‌چی تافیکه‌ی زانست نییه؟

وه‌لامی دابه‌وه: سه‌یری ئهم کتیب‌خانه‌یه بکه که ملیۆنان کتیبی تیدان، ئایا هه‌ر
 کتیبیک نووسه‌ریکی نییه؟

وتی: به‌لێ.

وتی: ئه‌گه‌ر منداڵیک چوووه ناو کتیب‌خانه‌وه، ئایا په‌یی ده‌بات به‌و زانست و
 زانیارییه‌ی که له‌و کتیب‌خانه‌دا هه‌یه؟

وتی: نا.

وتی: ئایا نووسەرەکانی دەناسیت؟

وتی: نا.

وتی: ئایا پەیی نەبردنی عەقل بە کتێب و نووسەرەکانیان، بەبەلگەیه‌کی زانستی دەچیت لەسەر نەبوونی کتێبخانەکە؟

وتی: نا.

وتی: بەهەمان شیۆه بوونەوهر بەو هەموو وێنەو پوخسارو یاسایانە وەك نمونه‌ی پیشووه. که عەقلە سادە نەزانەکان پەیی نابەن و پرانامین لە بەدییه‌نەرەکە، ئەوا ئەمە نابیتە بەلگەیه‌کی زانستی لە سەر ئەوێ که بوونی نیه. دواتر (انشتاین) باسی وردی و ریکوپیتی ئەو سیستمی بوونەوهری دەکرد که سەرنجی داوهو هیچ که‌لینیک ناهیلایته‌وه بۆ گومان هەبوون لە بوونی خوای پایەبەرز.

لەوانەیه هەندێ کهس وای بۆ بچن که ئەمانه تەنها چەند نمونه‌یه‌کن لە نمونه‌کان، چەند که‌سیکی وای لەپشتەوه نەبووه که سەرنج راکیش بن لەناو ئەو ژماره زۆری بێ باوه‌راند.

بەلام لە راستیدا: زۆربه‌ی زانایان ئەو مەزەه‌به‌یان هەلبژاردووهو جه‌ختیان کردۆته‌وه که زانست رینگه‌ی باوه‌ره، زانی ئەلمانی (د. دینرت) لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ب‌لاوکرده‌وه، تیایدا بۆچوونی گه‌وره زانایانی روونکرده‌وه لە چوار سه‌ده‌ی کۆتایی و لە بیروباوه‌ری ئەوانی کۆلیوته‌وه و بۆی دەرکه‌وت لە دەرەنجامی لیکۆلینه‌وه لەسەر (٢٩٠) زانا که:

٢٤٢ زانا لە کتێب و لیکۆلینه‌وه‌کانیاندا ئەوه‌یان راگه‌یاندووه که باوه‌ریان بەخوا هه‌یه.

٢٨ زانا به‌هیچ بیروباوه‌رێک نەگه‌یشتوون.

هه‌روه‌ها ٢٠ زانا بێ ئایین بوونه و گرنگیان بە‌لایه‌نی ئایینی نه‌داوه.

واتای وایه که (٩٢٪)ی زانایان باوه‌ریان بەخوا هه‌بووه.

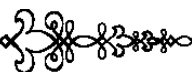
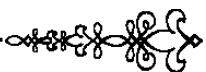
دەتوانی بگه‌ریت‌ه‌وه بۆ کتێبی (الله، بحث في نشأة العقيدة الالهية - عقاد) و

(عقائد المفكرين في القرن العشرين - عقاد) و (العلم يدعو للايمان - كريس موريسون) و (الله يتجلى في عصر العلم) دانراوی کۆمه‌له زانایه‌که، (قصة الايمان - شیخ نديم جسر)، ئەوا ناوی زۆریک له زانایان دەبینی که جه‌خت ده‌که‌نه‌وه له‌سه‌ر باوه‌ر بوون به‌خوای گه‌وره.

دواتر زۆریک له‌و زانایانه‌ی که تۆمه‌تبار کراون به‌ بێ باوه‌ری و بێ دینی، ئەوا به‌ تێروانیی زانست بێ دین نه‌بوونه، به‌ل‌کو به‌ تێروانیی کلیسا بێ دین و ئاین بوونه که هه‌ر که‌سیک رای پێچه‌وانه‌ی کلیسا بووب‌یت ئەو حوکمه‌ی به‌سه‌ردا دراوه، وه‌ک (تولستوی) که بێ دین بووه به‌ تێروانیی کلیسا، له‌راستیدا باوه‌ریکی قوڵی هه‌بووه به‌ خوای گه‌وره، هه‌روه‌ک ئەمه له‌ کتێبه‌که‌یدا (اعترافات تولستوي) دا دیاره. ئەو زانایانه‌ی که بێ باوه‌ر بوونه به‌خوای گه‌وره، ئەو بێ باوه‌ر بوونه‌یان ده‌ره‌نجامی لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی وورد نه‌بووه، به‌ل‌کو له‌به‌ر چه‌ند شتی‌ک بووه له‌وانه‌:-

أ- ئەو هه‌له‌هسته تووندو تیژه‌ی کلیسا له‌ به‌رامبه‌ر زانایان و پشتگیری نه‌کردنی هزری ئازاد، حوکمی بێ باوه‌ری و بێ دینیان به‌سه‌ر درا، به‌شیوازیکی زۆر در‌ندانه حوکمی سوتاندن و ناشرین کردن و گوشتن به‌سه‌ر ده‌یان که‌سدا جێبه‌جێ کرا و کتێبه‌کانیان سوتێنران، و هه‌ره‌شه‌ی گوشتنیشیان کرد له‌وه‌ی که کتێبه‌نه‌ی له‌لا ب‌یت. له‌ کتێبی (قصة النزاع بين الدين و الفلسفة) دانراوی: د. توفیق طویل چه‌ند لیستیکی تیدا هه‌ن ناوی ئەو زانایانه‌ی تیدا نووسراوه که زۆر به‌ در‌نده‌یی و دوور له‌ خه‌یاڵ سوتێنران، تا ئەمه له‌ هۆشی هه‌ندئ له‌ زانایان جیگیر بوو که بانگه‌شه‌ کردن بو بێ دینی شتیکی زۆر پێویسته‌ بو‌ پر‌گار کردنی زانایان له‌و در‌نده‌یی و تر‌سناکیه‌.

له‌ راستیدا بێ دینی ئەو زانایانه وه‌ک بنه‌مایه‌ک نه‌بووه، به‌ل‌کو هه‌له‌و‌یستی‌ک بوو له‌ به‌رامبه‌ر کلیسادا، تا ئەو کاته‌ی که ئەو تر‌س و دل‌ه‌راوکییه نه‌ما ئەوا گه‌رانه‌وه سه‌ر هاندان بو باوه‌ر هی‌نان، ئەمه‌ش به‌ به‌ل‌گه‌ی ئەوه‌ی که ژماره‌ی ئەو زانایانه‌ی که باوه‌ریان به‌ خوای گه‌وره هه‌یه‌ پ‌وژ به‌ پ‌وژ زیاتر ده‌ب‌یت.

ب- هه‌ئۆیستی سته‌مکاری کلێسا له به‌رامبەر چه‌وساوه‌و کۆیله و سته‌م لێکراوان، به‌وه‌ی که هه‌ئۆیستی ناوبراو له پال پاشا و داگیرکار و دهره‌به‌گه‌کان بوو، پاپاکانیش خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه و سه‌روه‌ت و سامان و پسه‌له‌ی لێخۆش بوون....
ئهم هه‌ئۆیسته زۆریک له هه‌زمه‌ندان پالنا بو بانه‌گه‌وازی کردن فرێدانی کلێسا، هه‌لبێاردنی بێ دینی بو زنگارکردنی سته‌مدیده و ژێرده‌سته‌کان له‌و سته‌م و نازاره‌ی که ده‌یانچه‌شت.

پ- په‌له‌اویشتنی حوله‌که‌ی جیهانی له ریگه‌ی (ماسۆنیه‌ت)، که هه‌زری بێ دینی ده‌چه‌سپاند بو زال بوون به‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ی مه‌سیحی، و ئهم ئاراسته‌یه هه‌مان ئاراسته‌ی ماسۆنیه‌تی بێ دینه که زۆر به‌روونی به‌ده‌رکه‌وت له کۆمه‌له‌ی (انسکلۆپیدیا) و شوینه‌که‌وتوو و قوتابه‌کانی دا، شۆڕشی فه‌رهنسی له‌سه‌ر شان و بالی ئه‌وانه‌وه هه‌ئسا.

ت- بێ دینی له هه‌موو کات و شوینی‌کدا ریگه‌یه‌که بو به‌ره‌لایی و خۆدزینه‌وه له نمونه‌ی به‌رز، بۆیه بێ دینی په‌ناگه‌ی هه‌واو هه‌وسباز و ره‌وشت لادهره‌کانه.

پوخته‌ی قسه:

ئه‌وه‌یه که بێ دینی هه‌ئۆیستی‌کی ره‌سه‌نی زانست نه‌بووه، به‌لکو چه‌ند بارودۆخێک دروستی کردووه، و رێبازو په‌یره‌وی زانستی خالی ده‌سپێکی باوه‌ر هێنان و ناسین و پێزگرتن و مافدانی ته‌واوه به‌خوای گه‌وره^(١).

(١) العلم ليس كافرا - د. محسن عبدالحميد، گۆفاری په‌روه‌رده‌ی ئیسلامی به ژ ٣ سالی ١٩٧٣، ٨ و لاپه‌ره‌کانی تر دا بڵاوه‌که‌وه. و به‌په‌یامی‌کی سه‌ره‌به‌خۆ بڵاوه‌که‌یه‌وه. و بره‌وانه: ئاماری (دینرت) بکه له: کتاب روح الدين الاسلامي ٦٠، دانراوی طبارة، و الطب محراب للایمان ٢٥٦.

باسی دووهم سیفاته‌کانی خوا

هه‌ندئ له زانایانی که‌لام سیفاته‌کانی خویان دابه‌ش کردوو ه‌بۆ:

۱- سیفاتی خودی (نفسی): که بریتیه له سیفه‌تی بوون (الوجود).

۲- سیفاتی پێچه‌وانه (سلبی): که پێنجن:

له‌میژینه و دێرینی (القدم)، نه‌مری و هه‌رمان (البقاء)، پێچه‌وانه‌ی په‌یدابووان (مخالفة الحوادث)، بێ نیازی و به‌خۆوه‌ راوه‌ستان (القیام بالنفس)، ته‌های (وحدانية)،

۳- سیفاتی واتایی (معانی): که بریتین له:

توانا (القدرة) و ویست (الارادة) و ژیان (الحياة) و بیستن (السمع) و بینین (البصر) دوان (الكلام). راجیایان هه‌یه له‌بارهی سیفه‌تی به‌دهیه‌ئنان (تكوين)، له‌جیی خۆی روونی ده‌که‌ینه‌وه^(۱).

* * *

(۱) به‌شی چواره‌میش هه‌یه، که بریتیه له: ((سیفاتی مه‌عنه‌وی))، ئه‌م سیفاتانه‌ش بریتین له:

ئه‌وه‌ی خۆی گه‌وره: به‌ توانایه، زانایه، ویسته‌ر، زیندوو، بیسه‌ره، بینه‌ره، قسه‌که‌رو بیژهر (متکلم)ه. له‌سه‌ر ئه‌م به‌شه‌ زانایان راجیایان هه‌یه و نامانه‌ویت بجینه ناویه‌وه. ته‌نها ئه‌وه نه‌بی‌ت ده‌لێن: سیفاتی مه‌عنه‌وی به‌ره‌مه‌ی سیفاتی وتایی (معانی)ه.

سه‌یری ئه‌م جو‌ره دابه‌ش کردنه بکه له: شرح خریده البهیه للردیر أبي البرکات و حاشیه الصاوي علیها ۵۸ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، و شرح الباجوری علی جوهره التوحید میسر: سالی ۱۹۶۴، ۴۷/۱ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، و رساله فی التوحید و الفرق المعاصره لشیخ کمال الدین الطائی به‌غداد ۱۹۷۲، ۲۴ و لاپه‌ره‌کانی دواتر.

۱- سیفه تی خودی (نفسی): سیفه تی بوون (الوجود)

بوونی خوای بالآدهست و خاوهن شکۆ

سعدالدین التفتازانی ئاوا پیناسهی کردووه:

(صفة ثبوتية، يدل الوصف بها على نفس الذات، دون معنى زائد عنها) واته: سیفه تیکی هه میسهیی و جیگیره، وهسف کردن بهم سیفه ته، ئاماژه به بو خودی زاتی پاکی خوا نه وهك بو واتاو شتیکی زیاد و بهدر له زاتی خوا. شروع کردنی پیناسه كه:

سیفه ت (صفة): ره گهزه، هه موو سیفاته كان له خو دهگریت.

هه میسهیی و جیگیر (ثبوتية): نه دریته پال جیگیر بوون (ثبوت)، چونكه نه مه جیگیر و چه سپاوه له هوشدا. بهمهش سیفاتی پیچه وانه (الصفات السلبية) لهه جوار چیویه دهچنه در وهك: دیڕینی و له میژینه (القدم) و نه مری و هه رمان (البقاء)...

به هوییه وه (بها): لهو سیفه ته ده تاشری و دروست ده بیئت نه وهك به خودی سیفه ته كه، بۆیه ده لیین: خوا ههیه (موجوده، نالیین: خوا بوون (وجوده). ئاماژه به بو خودی زاتی خوا (على نفس الذات): واته ئاماژه ناكات بو شتیکی بهدر له زاتی خوا، چونكه زاتی خوای گه وه ره نه ندیشه نا کریت به بی بوونی نه مه سیفه ته، بۆیه ناو نراوه سیفه تی بوون (وجودی). بهمهش سیفاتی واتایی (معانی) و معنوی له مه سیفه ته دا در دهچن.

به بی نه وهی ئاماژه بکات به واتا و شتیکی بهدر و زیاد له زاتی خوای (دون معنی زائد عنها): شروعی وتهی: ئاماژه به بو خودی زاتی خوا (على نفس الذات)^(۱). بوونی خوای گه وه بوونیکی ته واو و کامل و خودیی سه ره به خویه، واته: به خووی خووی ههیه، ههچ هوییه کاریگهی تی نه کردووه. له تابه ته نه ندیه کانی

(۱) شرح الدردير على خريدة البهية و حاشیه الصاوى عليه ۵۸. و شرح الباجورى على جوهره التوحيد ۴۹/۱.

خودی (ذاتی) ئه وهیه: که نه بوون قبول نه کات.

بوونی شته کانی تر (همه موو شتيك جگه له خواى گه وره) ئه وا بوونیان به ناته واوى ههیه و شوینکته وتوو (تبعی) ن، واته: بوونی خوڤان له غهیری خوڤان دهست دهخه ن، په یوهستن به به ديهيڻه ركه يانه وه. چونكه له تايه تهمه نديه کانی شوینکته وتن (تبعی) بریتیه له وهی که پيش و پاشی نه بوون بیت واته: خوئی له نیوان دوو نه بووندا بیت^(۱).

پیشتریش به تیروته سه لی له باسی یه که مدا دواين له سه ر بابه تی (بوونی خواى بالادهست و خاوه ن شکۆ).

۲- سیفاتی پیچه وانه (سلبیه)

بریتین له پیچ سیفات:-

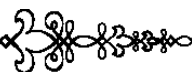
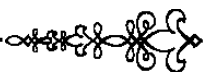
له میژینه و دیرینی (القدم، نه مری و هه رمان (البقاء)، پیچه وانه ی په یدابوو ده کان (مخالفة الحوادث)، بی نیازی و به خووه راوهستان (القيام بالنفس)، ته نه های (وحدانية)^(۲).

که ده لئین سیفه تی (سلبی) مانای وانیه که ئه و سیفاتانه له خواى گه ورده نین و ئه و سیفاتانه بو خواى گه وره بریار نادرین، ئه گه رنا ئه و کات پیویست ده بوو که سنوور بریار بدهین بو خواى گه وره بلئین که له ناوچوونی به سه ردا دیت و به به ديهيڻه راوان ده چیت، به لگو مه به ست له (سلبی) ئه وهیه: که هه ر سیفه تیک له و سیفه تانه شتیکی له و شانه ی ره تکرده وه که شایه نی خواى گه وره نین^(۳).

(۱) کبری الیقینیات الکونیة ۱۱۳.

(۲) الباجوري له (شرح الجوهره ۵۰/۱). و الدردیر له (شرح الخریده و صاوي علیه ۵۸). و الطائي له (رسالة في التوحيد ۲۵). به و شیوهیه یان دیاریکردوو.

(۳) الصاوي على الدردیر ۷۶.

جا سیفه‌تی له‌میژینه و دی‌رینی (القدم) ئه‌وه ږهت ده‌کاته‌وه‌و دژی ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره سه‌ره‌تای هه‌بوویت، سیفه‌تی نه‌مری و هه‌رمان (البقاء) دژی ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره کو‌تایی هه‌بی‌ت..... به‌م شی‌وه‌یه. له‌ راستی دا سیفاتی پێچه‌وانه (سلبی) له‌م پێنج سیفاته‌دا کو‌رت نابنه‌وه، هه‌روه‌ک ئه‌مانه‌ش ده‌چنه‌ ریزی سیفاته پێچه‌وانه (سلبی) که خوای گه‌وره کو‌ر و خیزانی نییه، نه‌ پێکهاته‌یه‌کی ساده (بسیط) و نه‌ لی‌کدراو و ئالۆز (مرکب)ه، له‌ ناو شو‌ین و کاتدا نیه، ناکه‌و‌یت ته‌ن‌یشت و رو‌ویکه‌وه، چه‌ندی تریش به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه ته‌نها له‌م پێنجانه‌دا کو‌رتیان کردو‌ته‌وه، چونکه ئه‌مانه سه‌رچاوه‌ی ئه‌وانی ترن^(۱).

هه‌موو زانایان کو‌کن له‌سه‌ر ئه‌م سیفاتانه و هه‌مووشیان باوه‌ریان پێی هه‌یه.

۱- له‌میژینه و دی‌رینی (القدم):

سیفه‌تی له‌میژینه و دی‌رینی (القدم) بو‌ خوای گه‌وره به‌ واتای ئه‌زه‌لی و هه‌ر بووی دی‌ت، واته‌ خوای گه‌وره سه‌ره‌تایه‌کی نیه که له‌وی‌وه بوون ده‌ستی پێ‌کردب‌یت و مه‌به‌ست له‌م سیفه‌ته‌ در‌یژی نیه به‌پێی چه‌رخ و کات، چونکه کات و چه‌رخ دوو سیفه‌تی به‌دی‌ه‌ینراوه‌کانن^(۲).

یان به‌ ده‌رپ‌ر‌ینیکی تر:

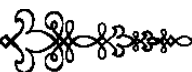
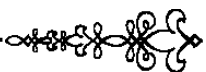
واتای له‌میژینه و دی‌رینی (القدم): نه‌بوون (عدم) پ‌یش بوونی خوای گه‌وره نه‌که‌وتو‌ته‌وه، جا خوا سه‌ره‌تای نییه^(۳).

سیفه‌تی له‌میژینه و دی‌رینی (القدم): پێچه‌وانه‌و دژی به‌دی‌هاتن و دروست بوونه.

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه ۶۰. و الباجوري على الجوهرة ۵۰/۱.

(۲) المسامرة على المسامرة ۲۲.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه، و شرح ابن فطلوبغا على المسامرة، له‌ په‌راویزی: المسامرة

به لگه‌ی عه‌قلی له‌سهر له‌میژینه و دیرینی (القدم) خوای پاك و بهرز:
 خوای گه‌وره ئه‌گهر دیرین و له‌میژینه‌و بی سهره‌تا نه‌بیټ ئه‌وا ئه‌وسا ده‌بیټه
 بدیه‌ی‌نراو و لیکه‌وته، چونکه یان به‌دییه‌نهر و له‌میژینه‌یه یاخود به‌دییه‌نراو
 لیکه‌وته‌یه و ناوه‌راستی نیه. و ئه‌گهر خوای گه‌وره به‌دییه‌نراو بوايه ئه‌وا پیویستی
 به به‌دییه‌نهر دهبوو تا به‌دی بیټ، به‌دییه‌نهر که‌ش خۆیشی پیویستی به
 به‌دییه‌نهر دهبوو... به‌م شیوه‌یه. له‌و کاته خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) پیویست
 ده‌بیټ و هر دوو‌کیشیان ئه‌سته‌من، بۆیه پیویسته که خوای گه‌وره کۆن و له‌میژینه
 بیټ^(۱).

به لگه‌ی نه‌قلی له‌سهر له‌میژینه‌یی و دیرینی (القدم) خوای پاك و بهرز:
 ئه‌م فهرمایشته‌ی خوای گه‌وره‌یه: ﴿الْأَوَّلُ﴾ له‌ ئایه‌تی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾
 الحید: ۳. واته: (ئهو خوايه یه‌که‌مینه و له‌سهره‌تاوه هر هه‌بووه که‌س پێش ئهو
 نه‌بووه، دوا‌هه‌مینه و کۆتایه، که‌س دوا‌ی ئهو نامیټ "به‌لام ئهو هر ده‌میټ") .

ئه‌ندیشه‌و ته‌سه‌ور کردن سیفه‌تی له‌میژینه‌یی و دیرینی (القدم):
 شتیکی ئاسانه له‌لای مرؤف که‌ تی‌بگات له‌ سیفه‌تی به‌زه‌یی و دادپه‌روه‌ری و
 شکۆداری... له‌باردی زاتی خوای گه‌وره‌دا، چونکه مرؤف له‌ شوینه‌واری ئهو سیفاتانه
 تیده‌گات، و ده‌توانیټ په‌یی ببات به‌ واتا‌کانی له‌ ژياندا به‌هۆی هه‌سته‌کانی، به‌لام
 له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیکی شیاوی نه‌بوونه که مرؤف په‌یی ببات به‌ سیفه‌تی له‌میژینه و
 دیرینی (القدم)، و سیفه‌تی نه‌مری و هه‌رمان (البقاء)، چونکه هه‌ج وینه‌یه‌کی وای

(۱) شرح المواقف ۴۸۰، و المسامرة ۲۲ و شرح الخريدة للردیر ۶۰-۶۱ و الباجوري على الجوهرة ۵۰/۱ و
 الاقتصاد في الاعتقاد - امام الغزالي بيروت سالی ۱۹۶۹، ۹۲.

له‌لا نییه له ژبانی دا، له‌به‌رئه‌وه‌ی تایبته و په‌یوه‌ستن به زاتی خوای پاك و به‌رز. به‌لام مانای وانیه كه به‌خه‌یالیش هه‌ر ناتوانیته ئه‌ندیشه‌ی ئه‌و دوو سیفه‌ته بكریته، چونكه عه‌قل پێداگیری ده‌كات له‌سه‌ر چه‌سپاندنی ئه‌م دوو سیفه‌ته - هه‌روه‌ك له به‌لگه‌ی عه‌قلیدا ئه‌وه‌مان روون كردۆته‌وه -.

له‌وانه‌یه عه‌قل په‌یی ببات به هاتنه‌ بوونی یان به نه‌بوونی، له هه‌مان كاتیشدا عه‌قل خۆی بۆ توانیه له ئه‌ندیشه كردن و په‌یی بردن به ناوه‌روكه‌كه‌ی، له كۆنه‌وه فه‌یه‌له‌سوفه‌كان و سه‌رجه‌م زانایان وتویه‌: (عدم وجدان للشيء لا يستلزم عدم وجوده في الواقع) واته: په‌یی نه‌بردن به‌شتیك مانای وانیه شته‌كه له واقیعدا بوونی نییه^(١).

٢- نه‌مری و هه‌رمان (البقاء):

واتا‌كه‌ی: ئه‌وه‌یه كه خوای گه‌وره هه‌میشه‌یی و نه‌مه‌ره و هه‌ر ده‌میته‌ی، و بوونه‌كه‌ی كۆتایی نیه، و ناكریته نه‌بوون و له‌ناوچوونی به‌سه‌ردا بیته^(٢).

نه‌مری و هه‌رمان (البقاء): پێچه‌وانه‌ی له‌ناوچوون و نه‌مانه.

به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر نه‌مری و هه‌رمان (البقاء)ی خوای پاك و به‌رز:

١- ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره نه‌مه‌ر نه‌بوایه، ئه‌وا مردنی به‌سه‌ردا ده‌هات، و تووشی له‌ناوچوون ده‌بوو.

ئه‌گه‌ر تووشی له ناوچوون بوبایه ئه‌وا پێویست ده‌بوو به‌دییه‌نراو بیته، و ئه‌گه‌ر به‌دییه‌نراو بوایه ئه‌وا پێویستی به به‌دییه‌نه‌ر ده‌بوو، و به‌دییه‌نه‌ره‌كه‌ش پێویستی به به‌دییه‌نه‌ریکی تر ده‌بوو... به‌م شیوه‌یه، ئه‌و كاته خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) دروست ده‌بیته و هه‌ر دوو‌كیشیان پوچه‌لن، هه‌ر بۆیه هه‌رمان و نه‌مری خوای گه‌وره چه‌سپاوه.

(١) كبری‌ الیقینیات الكونیة ١١٨-١١٩.

(٢) المسامرة ٢٤.

۲- نه گهر خوی گه وړه مردن و له ناوچوونی به سهردا هاتبووايه نه وای بئ سهرتا و له میژینه نه دهبوو، و له بهر سلمانن و چه سپاندنی نه وای که خوی گه وړه بئ سهرتایه و له میژینه یه نه وای له بهر نه مه ناکریت کۆتایی هه بیټ و له ناوچوونی به سهردا بیټ^(۱).

۳- نه گهر دروست بوایه خوی گه وړه نه بوایه، نه وای له ناوچوونی دواي نه وای که هه بووه پښووستی به هوپهك دهبوو، و نه مه شتیکی شیاوی بوون نییه، چونکه په سهند کردن بئ نه وای به سهندکه ریکی هه بیټ شیاوی بوون نییه و ناکریت.

۴- نه گهر دروست بیټ که خوی گه وړه له ناو بچیت، نه وای یان نه ودا له ناو ده بیټ:

أ- به خودی خوی (به وای له ناوچوونی خوی دهرنجامی توانای خوی و به هوای هیزی خوی بیټ) نه مه شتیکی پوچه له، چونکه سملینرا که خوی گه وړه هوای بوونی بوونه ودرانه، له ناوچوون قبول ناکات به هیچ شیویهك، بویه پښووسته نه مرو هه میشه یی بیټ هه وړهك چۆن له میژینه و بئ سهرتا بووه.

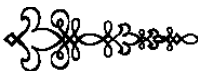
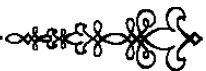
ب- نه بوو (معدم) یکی پیچه وانه و دژی بیټ، نه مه ش هه پوچه له، چونکه دژه که یان:

۱- کونه (قدیم): نه و کاته پښووسته خوی گه وړه به ته وای له گهل نه و نه بوونه له ناو بچیت هه له سهرتا و له بڼه رتدا، چونکه دوو شتی پیچه وانه و دژی که هه رگیز کونابنه و، بیگومان بوونی خوی گه وړه ش سملینرا.

۲- لیکه وته و به دیهاتوو (حادث): نه و کاته پښووسته شته به دیهاتوو که له دژه که ی که کون و میژینه یه هه لچیت، چونکه شتی کون و له میژینه به هیژتره له شتی به دیهاتوو^(۲).

(۱) الدردیر علی الخریده والصاوی علیه ۶۱.

(۲) المسامرة ۲۴-۲۵. سهیری نه مانه ش بکه: الإقتصاد فی الإعتقاد ۹۲ والباحوری علی الجوهره ۵۱/۱، والمواقف ۴۷۰.

به لگه‌ی نه‌قلی له‌سهر نه‌مری و هه‌رمان (البقاء) ی خوی پاک و به‌رز:

ئهم فهرمايشته‌ی خوی گه‌وره‌یه: ﴿وَالْآخِرُ﴾ له‌ نایه‌تی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾
 الحید: ۳. واته: (ئهو خوايه یه‌که‌مینه و له‌سه‌ر دتاوه هه‌ر هه‌بووه که‌س پێش ئهو
 نه‌بووه، دوا‌هه‌مینه و کو‌تایه، که‌س دوی ئهو نامینیت "به‌لام ئهو هه‌ر ده‌مینیت").
 ئهم فهرمايشته: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ القصص: ۸۸. واته: (هه‌ر چی شت هه‌یه
 تیا‌چوووه له‌ناو‌چوووه جگه‌ له‌و زاته). و: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۲۶ - ۲۷. واته: (هه‌موو ئهو که‌سانه‌ی له‌سهر ڕووی زه‌وین،
 هه‌ر هه‌مووی فه‌وتاوو تیا‌چوووه ده‌بیت بمرن. ته‌نها زاتی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن
 بڵندی ڕێزداری تۆیه که‌ ده‌مینیت‌ه‌وه).

۳- پێچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بووان (مخالفة الحوادث)

واتاکه‌ی: ئه‌وه‌یه که‌ خوی گه‌وره به‌هیچ یه‌کێک له‌ شته به‌دی‌هێنراوه‌کان نا‌جیت
 چ له‌ بووندابن یان به‌ره‌هایی نه‌بووبن. جا مه‌به‌ست لێی:
 خوی گه‌وره نه‌ ته‌ن و جه‌سته (جرم) و نه‌ ڕووکه‌ش (عرض) و نه‌ گشتی
 (الکلیه) و نه‌ به‌شیی (جزئیة)، به‌لکو پێ‌ویستی‌یه‌کانی ئهم ناو‌براوانه‌ش نا‌کریت بو
 خوی گه‌وره بریار بدرین^(۱).

ته‌ن و جه‌سته (جرم) تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه شوینیک داده‌گریت (تحیز)،
 ڕووکه‌ش (عرض) تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ پشت به‌ جگه‌له‌خوی ده‌به‌ستیت، و
 پێ‌ویستی و تایبه‌تمه‌ندی گشتی (الکلیه) بریتیه له‌ گه‌وره‌یی و تایبه‌تمه‌ندی و
 پێ‌ویستی به‌شیی (جزئیة) بریتیه له‌ بجوکی^(۲).

دژده‌که‌ی سیفه‌تی پێچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بووان: بریتیه له‌ هاوینه‌ی په‌یدا‌بووان.

(۱) واته: خوی گه‌وره هیچ شتێک نییه له‌مانه‌ی باس‌مان کرد.

(۲) الباجوری علی الجوهره ۵۲/۱.

بەلگەى عەقلى لەسەر ئەمە:

١- ئەگەر خۆى گەورە پێچەوانەى پەیدابوو و بەدیھێنراوان نەبوايە ئەوا ھاوینە و چوونیکە دەبوو لەگەڵیاندا، ئەگەر ھاوینە و چوونیکە بوايە ئەوا ئەوکات دەچوو خانەى پەیدابووانەو، ئەگەر پەیدابوو و بەدیھێنراو بوايە ئەوا پێویستی بە پەیداکەر و بەدیھێنەرێک دەبوو، بەدیھێنەرەگەشی پێویستی بە بەدیھێنەر دەبوو... بەم شیوەیە، ئەو کاتەش خول (دور) و زنجیرەى (تسلسل) پێویست دەبوو، و ھەر دووکیشیان بى گومان پوچەن، بەم پێیە سەلێنرا و چەسپا کە خۆى گەورە پێچەوانەى پەیدابووانە.

٢- ھەر شتێ لەمێژینە و بى سەرەتا بوو ئەوا تیاچوون و لە ناوچوونى بۆ نیە، و ھیچ شتێکى پەیدابووش نیە تیانەجیّت، چونکە شتێک لەم پەیدابووانە بى سەرەتا و لەمێژینە نین بۆیە پێویستە خۆى گەورە پێچەوانەى پەیدابووان بێت^(١).

بەلگەى نەقلى:

ئەو فەرمايشتەى خۆى گەورە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشورى: ١١. واتە: (ھیچ شتێک نییە لە وینەى ئەو زاتە "کە خۆى بپۆینەى").

نەجواندنى خۆى گەورە بە پەیدابووان، ئەم شتانە بەدواى خۆیدا دینیت:

١- خۆى گەورە ڕووکەش (عرض) نییە، چونکە:

أ- ڕووکەش پێویستی بە جەستەى تا بەھۆیەو دەریکەوێت و بێتە کایە، بۆیە ھەرگیز پێش بوونى جەستە ڕووکەش ناکرێت ھەبێت، و سەلێنرا و چەسپا کە خۆى گەورە بەدیھێنەریتى.

ب- لەبەر ئەوەى پێویست بوون بە شتێک تا پێى ڕاوەستێت و بێتە بوون سێفەتى پەیدابووە.

(١) ھەمان سەرچاوە.

۲- خوای گه وره به هه مان شیوه کرۆک (جوهر) یش نییه:

أ- چونکه کرۆک (جوهر) په یوه سته به رووکه شه ووه رووکه شیش په یدابوو دهواته کرۆک (جوهر) یش پیو یسته په یدابوو بیت.

ب- له بهر نه وهی ئه ندیشهی پیکهاتن له جه ند به شیك و مانای شوینگرتن د به خشیئت.

۳- خوای گه وره جه سته نییه:

له بهر نه وهی جه سته پیکهاتوو له کرۆکه کان (جواهر) و رووکه شه کان (اعراض)، و پیشتر سه لاند مان که هه ر دوو ناوبراو په یدابوو و به دیهینراون. به پیچه وانهی:

(مجسمه) کان که باوهریان وابوو خوای گه وره جه سته یه کی راسته قینه یه، به لام راجیا بوون: هه ندیکیان وتیان: له گوشت و خوین پیکهاتوو هه ندیکي تریان وتیان: نورو رووناکیه کی دره وشاوه یه وهك دارپژراویکی سپی (السبيكة الابيضاء) و هه ندیکي تریان وتیان: له سه ر وینه ی گه نجیکی بی مووه، و هه ندیکي تر وتیان: له سه ر وینه ی به سالآچوو و پیرمه یردیکي ریش و قژ سپیه... پاک و به رزی بو خوا له و قسه پوچانه ی له باره یه وه دهیلین.

۴- خوای گه وره وینه و رهنگ و بوژ و حاله تی دهر وون و نه فسی (عوارض النفس) ی نیه وهك چیژو نازار و شادی، چونکه ئه مانه تایبه تن به جه سته وه.

۵- خوای گه وره وه سف ناگریت به بچوکی یان گه وره یی (مه به ست له گه وره یی، گه وره یی به ره سه ست نهك گه وره یی واتایی و مه عنه وی هه روهك ئه و فه رمایسته ی خوای پاک و به رز: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ سبأ: ۲۳. واته: (هه ر خوا به رزو بلندو گه وره یه).

٦- شوینگر نییه ^(١):

ئهووی له فهرمووده قودسیه که دا هاتووه: (ما وسعني أرضي و لا سمائي، و انما
وسعني قلب عبدي المؤمن) واته: زهوی و ئاسمان منیان له خو نه گرت به لکو دلی
به ندهم منی له خو گرت. مه بهستی ئه ویه که دلی به ندهی من هه یبهت و پزرو شکو
و په حه مهت و بهزی منی له خو گرت.

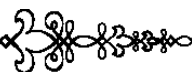
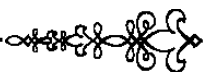
فهرمووده قودسیه که ی تر: (وما یزال عبدي یتقرب الي بالنوافل حتی أحبه، فاذا
أحبه کنْتُ سمعه الذي یسمع به، و بصره الذي یُبصر به، و یده التي یبسط بها و رجله
التي یمشی بها. و ان سألني أعطیته، و استعاذ بی لأعیدنه) واته: به ندهی من به ردهوام
به هو ی ئه نجامدانی سوننه ته که نه وه لیم نزیك ده که ویته وه تا کو خو شمه ده ویت، جا
ئه گهر خو شم ویست، دهم به ئه و گو ییه ی که پی ده بیستی و ئه و چاره ی که پی
ده بین و ئه و دهسته ی که شتی پی ده گریت و ئه و لاقه ی که پی ده روات و
هاتو چو ی پی ده کات. مه بهستی ئه ویه: که خو شه ویستی خوا هه موو که سه که
داده گریت و ئاو یته ده بیته له گه ل خو شه ویستی به نده، تا پیویستی به وه نابیت به
سهیر جگه له خوی گه وره بکات.

٧- خوی گه وره نا که ویته ته نیشته و لا (جهة) تیک، له بهر ئه و ی:

أ- چونکه ههر شهش ته نیشته و لا (جهة) ده که په یدابوو و به دیه ی نراون به هاتنه
کایه ی مرو ف و جگه له ویش، جا واتای سه روو (فوق): بریتیه له به رام بهر بوونی
له گه ل سه ری مرو ف واته له سه ری مرو فه وه به ره و ژوو یان سنوری ئاسمان ده ست
پیده کات له ئاست خالی ههره به رزی پشتی ئه و گیانه له به ره ی که له سه ر چوار په ل
ده رووات، ئا به مه ئه ئین ئاسمان، واتای خواروو (السفل): بریتیه له و ی که له لای
زهوی یه کسانه له گه ل پییه کانی مرو ف.

(١) بڕوانه: سیفه تی به خو وه را وه ستان (القیام بالنفس).

فهرمووده ی: ((به ردهوام به ندهی من)). بخاری له: (کتاب: الرهائق - التواضع)
گیراویه ته وه. فتح الباری ٢٤٠/١١.

ئىنجا تەنەشت و لايەكان بەشۆدەيەكى پۈژەيى ديارى كراون و راستەقىنە نين، جا ئەگەر مېروو بە بانىك هەلچوو ئەوا پرووى زەوى بۆ ئەو دەبىتە لای سەروو، چونكە بەرامبەر پشتيەتى. ئەگەر هەر شتىكى پەيدا بوو بازەيى بوايە وەك تۆپ ئەوا هيچ يەككە لەو تەنەشت و لايانە بوونيان نەدەبوو.

ب- خاى گەورە بەبى سەرەتا هەر هەبوو و هيچ يەككە لە بوونە وەرانيش نەبوون، چونكە جگە لە خاى گەورە هەموو شتىك پەيدا بوو، هەر وەك بەلگەمان لەمبارەيە وە خستەروو.

ج- تەنەشت و لا (جەتە) تايبەتەندى ئەو شتانەيە كە شوين دادەگرن، شوين داگرتنيش تايبەتە بە كرۆك (جوهر) و جەستە وە و پيشتر ئەو وەرمان خستەروو كە خاى گەورە لەم شتانە پاكە.

ئەگەر و ترا: بۆچى دەستەكان بەرەو ئاسمان بەرز دەكرينه وە؟ وەلئامى ئەدەمە وە: بەو دى كە ئاسمان پرووگەى دوعا نزايە، هەر وەك چۆن كەعبە پرووگەى نوپژە. جا خاى گەورە لە تەنەشت و لايەك نيه، بە پېچە و انەى بۆچوونى: كرامىەكان: لای سەروويان بۆ خاى گەورە بېرپاردا وە، بەبى ئەو دى لەسەر عەرش جيگير بووبيت.

(مشبەه) و (مجمه) دكان: بۆچوونيان وايە كە خاى گەورە جيگير بوو وە لەسەر عەرش^(۱).

بە يەك دەنگى عەقلمەندان ئەمە پوچەل و بى بنەمايە.

۸- خاى گەورە ناچيتە ناو چوارچيوى كاتە وە، و كاتى بەسەردا نايەت.

۹- جولان و جيگورين شياوى زاتى پاكى خاى گەورە نين.

(۱) سەربارى ئەو دى كە دەلئين خاى گەورە جەستەى نيه، ئەوا زۆريك لە حەنبەليەكان باوەرپان بەو دى كە خاى گەورە لەلای سەروويە و لەسەر عەرش وەستەو. وە سەيرى بەلگەكانيان و وتەى زاناکانيان بكە لەم بارە وە: شرح العقيدة الطحاوية ۲/۲۵۱ و لاپەرەكانى دواتريش. و لوامع الأنوار البهية - سفاريني، جەدە سالى ۱۲۸۰ك، ۱/۱۹۰ و لاپەرەكانى دواترى.

۱۰- په یوهندی نیوان خودی زاتی خوای گه وره نییه: چونکه خوای گه وره پیکهاته یه کی بهش بهش نیه تا به شه کانی په یوهندی به یه گترمه و بکه ن و بلکین به یه گترمه... زاتی خوای گه وره په یوهندی ناکات و نالکیت به شته کانی تر: بو نمونه زاتی پاکی خوای گه وره نا لکیت به جیهانه وه، به وهی زاتی خوای گه وره ئاویت به بیت له گهل جیهانه وه یان بیت و بجیت تیايدا.

۱۱- زاتی پاکی خوای گه وره شتیک نیه له جیهان جیا بووبیت وه، چونکه پیکه وه لکان و جیا بوونه وه... هتد، سیفات و تایبه تمه ندی په یدابوو و به دیه پیراوه کانی و خوای گه وره په یدابوو نییه.

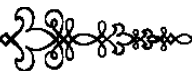
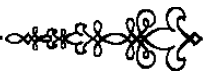
۱۲- خوای گه وره وه سف ناکریت به رڼگ و شیوه یه ک. به پیچه وانه ی بوچوونی (مشبهة) کان، که خوای گه وره یان ئه چوواند به بوونه وه رو په یدابوو ده کان.

۱۳- خوای گه وره یه ک ناکریت و ناچیت ناو هیچ شت و جهسته و ته نیکه وه، به پیچه وانه ی:

نه صرانیه کان، باوه رپان وایه زاتی خوا یه کی گرتوه له گهل جهسته ی مه سیح^(۱). زیاده رپوچوو شیعیه کان ده لین زاتی خوای گه وره ئاویت به بووه له گهل عه لی و کورو نه وه کانی.

زیاده رپوچوو صوفیه کان باوه رپان وایه زاتی خوای گه وره ئاویت به و تیکهل بووه

(۱) وهک ئه مانه تی زانستی، ئه و به پیویستی ده زانم ئامازه به وه بدم که دهقه عه ره بیه که بهم شیوه یه یه: (النصارى القائلین باتحاد جسده بجسد المسيح) ئه م دهقه عه ره بیه و ئه گه یه نیت که خوای گه وره جهسته ی هیه (په نا به خوا)، به ئام من وشه ی (جسده) به زاتی خوام لیک دایه وه، چونکه کرۆکی باسه که خوی له خۆیدا پاکرا گرتن و به دوور گرتنی خوا به له وهی که جهسته ی هه بیت. (نووسهر) وشه ی جهسته ی لیردا به کاره ی ناوه گوزارشته له بیروباوه ری نه صرانیه کان. (وه رگیر).

له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی له‌ رێگای به‌ره‌و خواچووندا گه‌یشتوونه‌ته‌ کۆتایی و ئاکام^(١).

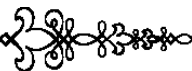
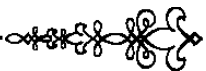
ئه‌وه‌ی خستمانه‌پرۆو بریتیه‌ له‌ بیروباوه‌رو بۆچوونی سه‌رحه‌م پێرو تاقمه‌ ئیسلامیه‌کان: له‌ موخته‌زیله‌کان، ماتریدییه‌کان، ئه‌شه‌عهریه‌یه‌کان و شیعه‌کان، بیجگه‌ له‌ (مشبهة) و (مجسمه) و جگه‌ له‌وانیش که‌ ناومان بردن.

ئه‌وه‌ ده‌ق (نص) انه‌ی که‌ له‌ ڕووه‌که‌شدا ئاماژه‌ی ویچواندن (مشابهه) یان تێدایه‌:

چه‌ند ده‌قی که‌ قورئانی پێرۆز و سوننه‌تی به‌رپێزدا هاتوون، که‌ چه‌ند سیفه‌تیکی خه‌به‌ری^(٢) ده‌دنه‌ پال په‌روه‌ردگار، که‌ ئه‌وه‌ سیفاتانه‌ ئاماژه‌ی ویچواندن یان تێدایه‌ وه‌ک وه‌ستان و جیگیر بوون (استواء) و هاتن (مجيء) و دابه‌زین (نزول)... که‌ پاش که‌میکی تر ده‌خړینه‌پرۆو.

(١) بروه‌نه: المسامرة ٢٥ و ٣١ و شرح قاسم بن فطلوبغا علی المسایر ٢٥. و موافق و شرحه‌ للجرجانی ٤٢٣ و ٤٧٤ و ٤٧٨ و الدردير و الصاوي علیه ٦٣ و ٧٣ و مقاصد الطالبین و شرحه ٦٥/٢ و لاپه‌ره‌کانی دواتریش، و عقائد الامامية للشيخ المظفر، دار نعمان - نجف ٣٦.

(٢) سیفه‌ته‌ خه‌به‌ریه‌کان: له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ سیفه‌ته‌کانی دیکه‌ی خوای بێ وینه‌ (سیحانه‌ و تعالی) عه‌قل ده‌زانێ که‌ ده‌بێ په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ سیفه‌تانه‌ی هه‌بن و تارا‌دده‌یه‌ک عه‌قل پێیان ئاشنايه‌ و له‌گه‌ڵ چه‌مک و واتا‌کانی ده‌گونجی، به‌لام سیفه‌ته‌ خه‌به‌ریه‌کان، مه‌رج نییه‌ عه‌قل به‌ پێویستی بزانی که‌ خوای کاربه‌جی ئه‌وه‌ سیفه‌تانه‌ی هه‌بێت، واته‌: نه‌ له‌ عه‌قلدا جیگایان ده‌بێته‌وه‌ که‌ بزانی چۆن، نه‌ عه‌قل پێویستیشیان ده‌کات، ئه‌گه‌ر گریمان خوای گه‌وره‌ بۆ خۆی نه‌یفه‌رمووبایه‌ من ئه‌وه‌ سیفه‌تانه‌م هه‌یه‌، عه‌قل نه‌یددزانی که‌ هه‌یه‌تی! که‌واته‌: بۆیه‌ پێیان ده‌گوتری سیفه‌ته‌ خه‌به‌ریه‌کان، چونکه‌ ئه‌وه‌ سیفه‌تانه‌ له‌ رێگه‌ی خه‌به‌رو هه‌والی پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ (ﷺ) به‌ ئیمه‌ گه‌یشتوون و ئیمه‌ ده‌زانین که‌ خوا ئه‌وه‌ کۆمه‌له‌ سیفه‌ته‌شی هه‌یه‌، ئه‌گه‌رنا عه‌قل ئه‌وه‌ سیفه‌تانه‌ پێویست ناکات). ئه‌م پێناسه‌یه‌م وه‌رگرتوو له‌ کتیی: (نیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌به‌ر ڕۆشنایی قورئان و سوننه‌ت دا: م. علی باپیر ٢١٧/٢ و ٢١٨). (وه‌رگێڕ).

سەربارى كۆك بوون و يەكدەنگيان لەسەر ئەودى خواى گەورە بە پاك و بەرز و دوور بگرن لەو شتانەى شاينەى زاتى پىرۆزى ئەو نين، ئەوا لەگەڵ ئەوەشدا لە بارەى ئەم دەقانهوه زانايان زانستى كەلام دابەش بوون بۆ سى ڤاو بۆچوون^(۱)، كە برىتين لەمانە:

يەكەم: ڤاوەستان و خۆتى ھەل نەقورپتاندىن (التوقف):

واتە ڤەواستانى تەواو و بى ڤەناڤردنە بەر تەئويل كردن يان كەوتنە ناو ويچواندىن (تشبيه)، ئەمە مەزھەبى پيشين (سلف)ە، ئەوانە باوەرپان بەو سىفاتە خەبەريانە ھەبوو، و چۆنە وەك خۆى بەرپيان كەردوو و تيان ڤەراندوو، و خويان تى ھەل نەقورپتانددوو بۆ زانينى ماناكەى يان تەئويل كردنى، لەگەڵ ئەودى ئەو دەقانهى كە پاك و بەرزى دەسەلمين و دەچەسپين زۆر زياتر و زاتر بوونە لەلاى ئەوان، بەھۆى ڤوونى نيشانە و ئاماژەو زۆرى و بۆريان، و شارەزا بوونيان لەودى كە ويچواندىن خواى گەورە بە ڤەيداڤووان شتيكى شياوى بوون نيبە و نادروستە. بۆيە زۆريك لە پيشينان وتويانە: (چۆن ھاتوو و ئاوا بيخويننەو) واتە: باوەرپان و ابىت كە لەلايەن خواى گەورە دابەزىنراو، خۆتان ھەل نەقورپتين لە تەئويل و تەفسير و شروڤەكەيدا^(۲).

لەبەر ئەودى تەئويل كردن شتيكى گوماناوى (ظني)ە لەوانەيە ھەلەبىت، بۆيە

(۱) ابن جوزى باسى ئەم سى ڤاچوونەى كەردوو، وتويەتى: ((چەسپاندىن ڤووكەشى ئەم دەقانه لە دوو جۆر دەرنەچيىت يان مەبەست لە چەسپاندىن ڤووكەشى ئەم دەقانه حەقيقيەكەيەتى كە ئەمەش دەبىتە ويچواندىن (تشبيه)، چونكە ئاماژەى ھەستى ھەلدەگرىت ياخود مەبەستى لاينەى راستەقەينەكە نيبە ئەمەش برىتيە لە تەئويل. ئينجا چ ويچواندىن چ تەئويل ڤيگەو ڤيڤازى پيشنان نيبە، بەلكو ڤيڤازى پيشين (سلف) برىتيە لە خۆ ھەل نەقورپتاندىن، مەبەستى ئەو دەقانه بەبى ڤەناڤردنە بەر تەئويل ياخود كەوتنە ناو ويچواندىن)). / دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية ۱۹۶ وەريگرتوو لە: دفع شبهة التشبيه دانراوى: ابن جوزى.

(۲) مقدمة ابن خلدون چاپخانهى مصطفى محمد ۱۹۳.

ناکریت سیفاتنهکانی خوای گهوره به تهئویل شرؤفه بکرین، بؤ ئهوهی خوی دوور بگریت له لادان و لهپری دهرچوون، پیویسته مانای ئهم سیفاتانه بهخوای گهوره بسپیرین.

نیمامی (مالک)ی کوری (انس) ئهم فهرمایشته: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵. واته: (خوای گهوره بهسهر تهختی فهرمانرپهوایهتی خویهوه وهستاوه). بهم وتهیهی تهفسیر کردووه دهئیت: (الاستواء معلوم، و الایمان به واجب، و الکفیفة مجهولة، و السؤال عنها بدعة) واته: (استواء) زانراوه، باوهر پیبوونی پیویسته، و چۆنیهتیهکهی نهزانراو و شاراوویه، وپرسیار کردن لهم بارهوه بیدعهیه. (ابن رشد) له مباریهوه دهئیت: (سهرهتای چهرخ یهکه م گهیشه گهوردی و چاکه تهاو، بههوی بهکارهینانی ئهم وتانه - مهبهستی وتهی هاوشیوهی وتهکهی نیمامی مالیکه^(۱) - بهبی ئهوهی پهنا بهرن بؤ تهئویل کردن).

ئهم راو بۆچوونه بهردهوام بوو تا رپۆزانی (أحمد)ی کوری (حنبل) و (یحیا)ی کوری (معین) و (اسحاق)ی کوری (راهویه)، ناوبراوان پشتی ئهم بۆچوونهیان گرت، ههر زۆری نهخایاند، چونکه ئهم بۆچوونه ئهوه لهخوی دهگریت که: (حهوالهکرن و گواستهوه بؤ شتی نهناسراو که هیچ مهبهست و ئامانجیکی دیاری نییه و لئی تی ناگهین) تهنانهت (ابن حزم) ئهم بۆچوونهی داناوه به (دهروازیهک که کۆتایهکهی به ویچواندن - تشبیه - کۆتایی دیت)^(۲).

دووهم: کهوتنه ناو ویچواندن (تشبیه) و قولبوونهوه تیایدا:

کهسانی زاتی خوای گهوردیان بهشتی تر چواند بههوی باوهر بوونیان بهوهی گوایه خوای گهوره دهست (ید) و پی (قدم) و پرووی (وجه) و.... ههیه، بهمهش

(۱) وهرگیر.

(۲) دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية ۱۹۱ و ۱۹۴ و تهی (ابن رشد) له بهشی (المقال) هاتووه، ج

دار المعارف، ۶۵.

کهوتنه ناو بازنه‌ی جهسته برپاردانی راشکاوانه بو خوی گه‌وره، پیچه‌وانه‌ی نه‌و نایه‌تانه‌یه که به ره‌هایی خوی گه‌ورده‌یان پاک‌گرتووه له‌و شته ناشیاوانه.

هه‌شیان بووه له‌بابه‌تی سیفاتدا که‌وتۆته ناو ویچواندنه‌وه وهک: چه‌سپاندنی لا و ته‌نیشته (جهته) و راوه‌ستان (استواء) و دابه‌زین (نزول) و دهنگ و پیت و هاوشیوه‌کانیان بو خوی گه‌وره، جا ئه‌م بوچوونه‌یان سه‌ری کیشا بو برپاردانی جهسته بو خوی گه‌وره، ئه‌مه‌ش به‌هوی تووند ده‌ست گرتن‌یان به‌ته‌فسیرو شروقه‌ی پیت (حرف)ی بو ئه‌و نایه‌ت و فه‌رموودانه‌ی له‌رووکه‌شدا ویچواندن و جهسته نه‌گه‌یه‌نن^(۱).

ئین جوزی حنبلی (یه‌کیکه له‌وانه‌ی که ده‌لیت ویچواندن (تشبیه) نییه و په‌تی ده‌کاته‌وه) ده‌لیت: (بزانه که به‌گشتی فه‌رمووده‌ناسان (محدثین) نه‌وه‌ی تایبه‌ته به‌سیفاته‌کانی خوی گه‌ورده‌وه به‌شیوه‌ی هه‌ستی وه‌ریان گرتووه، بۆیه که‌وتوونه‌ته ناو ویچواندنه‌وه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌بوو که تیکه‌لی شه‌رع‌زانان نه‌بوو بوون، تا بزانی ئه‌و نه‌و نایه‌تانه‌ی فره‌واتا (متشابه‌ن) به‌پیی حوکی خوی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکریت نه‌ک به‌رووکه‌ش)^(۲).

ئه‌وانه چه‌ند تاقم و پی‌رێکن، بو نمونه: (أصحاب الحديث)، (الحشوية) و له‌ناو ئه‌واندا: مقاتلی کوری سلیمان سالی ۱۵۰ک توێژ‌هرده‌وه (مفسیر). و (مشبهه‌)کانی شیعه، وهک: (هشامی کوری حکم) که له‌ سالی ۱۷۹ک مردووه، و تاقمی (کرامیه) شوینکه‌وتووانی (ابن کرام السجستانی) که له‌ سالی ۲۵۵ک مردووه^(۳).

(۱) مقدمة ابن خلدون ۴۶۴.

(۲) تلبیس ابلیس ابن جوزی چاپخانه‌ی (المنیریه) ج ۲، ۱۱۳.

(۳) الملل و النحل - الشهرستانی (له‌گه‌ل په‌راویزی: الفصل) ج (أفیست‌المنی) ۱/۱۳۷ و لاپه‌ره‌کانی دواتر. و بره‌وانه: دراسات في الفرق والعقائد الإسلامية ۱۹۸-۲۰۰.

سێیه‌م: ته‌ئویل کردن (تأویل):

ئه‌مه‌ بۆچوونی موخته‌زیله‌ بوو و دواتر - له‌گه‌ڵ چه‌ند ده‌ستکارییه‌کی که‌م - موس‌لمانان به‌گشتی به‌ شیعه‌ و ئه‌ه‌لی سوننه‌: ماتریدییه‌کان و ئه‌شعه‌ریه‌کان، ده‌ستیان به‌م بۆچوونه‌وه‌ گرت، و ئیمامی رازی له‌مباروه‌ ده‌لێت: (هه‌موو پێ‌رو تاقمه‌ ئیسلامیه‌کان دان ده‌نن به‌وه‌ی: پێ‌ویسته‌ رووکه‌شی هه‌ندی ئایه‌تی قورئان و هه‌واڵ ته‌ئویل بکری‌ت)^(١).

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ به‌لگه‌ی عه‌ق‌لی له‌لای ئه‌وان چه‌سپاوه‌ که‌ خ‌وای گه‌وره‌ پاکه‌ له‌ جه‌سته‌ و تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی جه‌سته‌ و شوین و لا و ته‌نیش‌ت (جه‌ة)، و ه‌یج رێگه‌یه‌ک نیه‌ بۆ نه‌ه‌یشتنی وێچ‌و‌اندن (تشبیه) ته‌نها ئه‌و رێگه‌یه‌ نه‌بێ‌ت که‌ بریتیه‌ له‌ ته‌ئویل کردنی ئه‌و سیفات هه‌به‌ریان‌ه‌ی که‌ له‌ ده‌قه‌کاندا هاتوون.

کاتیک زانایان ب‌ینیان کردنه‌وه‌ی دهرگای ته‌ئویل زیانیکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ بۆیه‌ چه‌ندین یاسا و بنه‌مایان دانا بۆ ته‌ئویل، تا سه‌ر نه‌گ‌یش‌یت بۆ یاری کردن به‌ ده‌قه‌کان به‌پێی هه‌واو هه‌وه‌س و بی‌ گوێدان‌ه‌ بنه‌ماکانی شه‌ریعه‌ت و مه‌به‌سته‌کانی^(٢).

شیخ (عزال‌دین) ی کوری (عبدال‌سلام) وتی: (رێگه‌و رێبازی ته‌ئویل کردن به‌ مه‌رجی خۆیه‌وه‌ نزیک‌تره‌ له‌ راستی و حه‌ق له‌ رێگه‌که‌ی تر)^(٣).

له‌ نمونه‌ی ئه‌و ته‌ئویلانه‌ی کردوویانه‌ بۆ ده‌قه‌کانی فره‌واتا (متشابه) که‌ یه‌کده‌گریت له‌گه‌ڵ حه‌قدا و خ‌وای گه‌وره‌ به‌ پاک ده‌گری‌ت له‌و شتانه‌ی له‌ زاتی پاک و پیرۆزی ناوه‌ش‌یت‌ه‌وه‌:

(١) أساس التقديس - الرازي ٧٩، قاهرة ١٩٣٥.

(٢) دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية ٢٠٣-٢٠٤. و بروانه: مقدمة ابن خلدون، ٤٦٤. المسيرة: ٣٤ و

لايه‌مه‌کانی دواتر.

(٣) المسيرة ٣٤.

ئەو دەقەنەیی کە لە ڕووکەشدا مانای شوێن و تەنێشت (جەه) دەگەییەنن:

۱- ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵.

(إِسْتَوَاءً) بریتیه‌ی: زالا بوون و دەست بەسەردا گرتن (استیلاء) و دەسەڵاتدار و

فەرمانڕەوایی (الملك). وەك و تەه‌ی شاعیر:

قد استوى عمرو على العراق من غير سيف و دم مُهْرَاق

واته: عەمرو زالبوو بەسەر عێراقدا بەبێ شمشیر و خوێن ڕشتن.

۲- ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ النحل: ۵۰.

لەلای سەرەوه‌ی بوون (فوقیة) و اتاكه‌ی بریتیه‌ی: بەرزیتى لە گەورەیی و مەزنیدا، واته: فریشتەكان لە خۆی گەورە دەترسن لەبەر بەرزى و بلندیتیه‌کە‌ی لە گەورەیی و مەزنیدا.

۳- ﴿فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ

﴿ ۳۸ ﴾ فصلت: ۳۸.

لەلابوون (عندية): واته‌ هەلبژاردن و پێزگرتن.

۴- ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ فاطر: ۱۰.

واته: خۆی گەورە پێی رازی دەبێت. و گوشتاری شیرین (كلم الطيب) ڕووکەش (عرض) و ڕووکەشیش نا گوازیته‌وه‌.

۵- ﴿تَخْرُجُ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ المعارج: ۴.

واته: بەرز بوونه‌وه‌ بۆ ئەو پلەیه‌ی کە بە ئەنجامدانی پەرس‌تشی تیایدا نزیک دەبێته‌وه‌.

۶- ﴿ءَأَمِنُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ﴾ الملك: ۱۶.

(من في السماء): واته‌ حوکم و دەسەڵاتە‌کە‌ی یان ئەو فریشتەیه‌ی راسپێراوه‌ بە

سزا.

۷- ﴿ثُمَّ دَنَا فَدَلَّكَ ۖ ﴿٨﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۖ ﴿٩﴾﴾ النجم: ۸.

(الدنو): نزیک بوونه وهی پیغه مبهەر (ﷺ) له خوای گه وره به په رستش، نزیک بوونه ودهش نه ندازه کراوه به (دوو که وان و که متریش) ئه وهی بو ئه وه عه قلّه کان بتوانن نه ندیشه و ته صه وری بکه ن به هو ی شتی به ره ه ست.

۸- ئه وه فهرمايشته ی پیغه مبهەر (ﷺ) که به که نیزه لاله که ی فهرموو: ((أین الله؟)) واته: خوا له کوپیه؟، جاریه که ش ئاماژه ی بو ئاسمان کرد.

پیغه مبهەر (ﷺ) پرسیری کرد و فهرمووی ((له کوپیه؟)) بو ئه وهی بوو تا بیرو باو وری ئاشکرا بکات، جا که که نیزه که ئاماژه ی کرد بو ئاسمان، پیغه مبهەر (ﷺ) ئه وهی زانی که که نیزه که بتپه رست نیه، و ئاماژه ی که نیزه که یشی به وه ودرگرت که خوا به دیه پنه ری ئاسمانه، بو یه حوکمی باو ورداری به سه ر جاریه که دا.

ئه وه ده قانه ی که له روو که شدا مانای جه سته ده که یه نن:

۱- ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۖ ﴿٢٢﴾﴾ الفجر: ۲۲.

واته: فهرمانی گشتگیری خوا هات که پا داشت و سزا له خو ی ده گریت.

۲- ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۖ ﴿٢٢﴾﴾ البقرة: ۲۱۰.

واته: سزای خوا بییت.

۳- ئه وه فهرمايشته ی له (صحیحین) دا هاتوو: ((ينزل ربنا تبارك و تعالیٰ كل ليلة الى السماء الدنيا حين يبقى ثلثُ الآخر فيقول: من يدعوني فأستجيب له، و من يسألني فأعطيه، و من يستغفرني فأغفر له))^(۱) واته: په رو ودر دگاری پاک و به رزمان له سی یه کی کو تای ی هه موو شه وی داد به زیّت بو ئاسمانی دونیا، و ده فهرمو ویت: کی لیّم

(۱) البخاری کتاب الدعوات - باب الدعاء نصف الليل - فتح الباري ۱۱/۱۲۹.

و کتاب التوحید - باب قوله تعالى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ﴾ فتح الباري ۱۳/۴۶۴.

وصحيح مسلم - و بيّزده کی هی ئه وه - باب الترغيب في الدعاء و الذكر في آخر الليل و الاجابة

ده پارېته وه تا وډلامی بدمه وه، و کي داواکاری هه يه تا پيی ببه خشم، و کي داواي لي خوش بوون دهکات تا ليی خوش بم.

واته: فريشته ي پهر و مردگار مان داده به زيت و له جياتي خوا ده لیت.

نهو دهقانه ي که له رووکه شدا مانای ويينه (صوره) دهگه يه نن:

نهو فهرمايشته ي که (أحمد) و (شیخان) گيرپاويانه ته وه: که پیغه مبه ر (صلواته عليه السلام) فهرموويه تی: ((اذا قاتل أحدكم أخاه فليجنب الوجه، فإن الله خلق آدم على صورته))^(۱).
واته: نه گهر يه کيک به کيشه چوو له گهل براکه ي با خو ي دوور بگري ت له وه ي نازار به دهموچاوي ببات، خواي گه وړه ناده مي له سهر ويينه ي خو ي دروست کردو وه.
مه به ست له ويينه (صورة): سيفه ته، وهک سيفه تی بيستن و بينين و ژيان و زانست، واته به ناو و به شيويه کي پوخت هه مان سيفه تی هه ن^(۲).

نهو دهقانه ي که له رووکه شدا مانای نه ندام (جوارح) دهگه يه نن:

۱- ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (۲۷) الرحمن: ۲۷.

(وجه) واته: زاتی.

۲- ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ۱۰.

(اليد) واته: هيرو توانا.

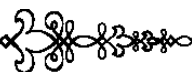
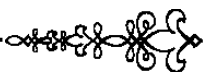
نهو فهرمايشته ي پیغه مبه ر (صلواته عليه السلام): ((إن قلب بني آدم كلها، بين اصبعين من أصابع الرحمن كقلب واحد، يصرفه حيث يشاء))^(۳). واته: دلي هه موو ناده ميزاده کان وهک يه ک

(۱) مسند أحمد ۲/۲۴۴. و البخاری - کتاب الاستاذان - باب بدء السلام. / فتح الباري ۳/۱۱.

و صحيح مسلم اللفظ له، کتاب البر - باب النهي عن ضرب الوجه ۴/۲۰۱۷.

(۲) دمکري راناوکه له وشه ي (صورته) بو خودی نادم بگه رپته وه. (وهرگير).

(۳) مسلم هي ناويه تی: - کتاب القدر - باب تصريف الله تعالى القلوب كيف شاء ۴/۲۰۴۵.

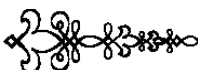
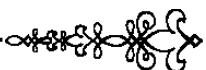
دل له نیوان دوو په نجهی خوادان، و چوڼ ویستی له سهر بیټ به وشیو دیه دهیگوریت. مه بهسته له دوو په نجه (اصبعین): دوو سیفه تن له سیفه ته کانی خوا، که بریتیه له توانا (القدرة) و ویست (الارادة)^(۱).

بهمه پروون د بېټه وه که زور بهی موسلمانان له پیشین (سلف) و پاشین (خلف) کوکڼ له پاکدانان و دوورگرتنی له ویچواندن (تشبیه)، له گهل نه وه شدا راجیا بوون له باره ی ریگه ی ته فسیرو شروقه ی دهقه فرهواتا (متشابه) دکان، نه م راجیایه ش به پیی چهرخ و سهده ی خوین بووه که تیایدا ژیاون، نه ویش ته نها راجیاییه کی لاوه کی و شکلی بووه.

ته نها (مشبهه کان) له مه دا رای جیاوازیان هه بووه، که زاتی خوی گه وړه یان به وینه چواندووه، بهم هوپه سیفه تی جهسته ییان ددها پال خوی گه وړه، به لام نه و (مشبهانه) قیمة ت و نرخ بو بوچوونه که یان دانانریت و حیسابی بو ناکریت له ته رازووی ره خنهی زانستی دا کاتی به راورد ده کریت به دهقه کان، خوی گه وړه فهدوویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۷. واته: (نه و خوییه زاتی که که قورنای بو سهر تو "نه ی

محمد ^{صلوات الله علیه}) "نارده خواره وه، به شیک له نایه ته کانی دامه زراو پایه دارو پروون و ناشکران، نه وانه بناغه و بنچینه ی قورنانه که ن و ههندیکی تریشی واتای جوړاو جوړ هه لدگر و به ناسانی نازانرین، جا نه وانه ی له دلایندا لاری و لادان هه یه، حمز له حق و راستی ناکه ن، نه وانه شوین نه و نایه تانه ده که ون که مانای جوړاو جوړو فراوانیان هه یه، بو نه وده ی فیتنه و ناشوب و نا کوکی و دوو بهرکی دروست بکه ن یان

(۱) بو نه م ته نویلانه سهیری: المواقف و شرحه ۴۷۲ و المسامرة ۳۶-۲۵ و الباجوري علی الجوهره ۸۱/۱-۸۴. بکه ن.

بۆ ئەوەی لیکدانەوێ هەڵە بۆ هەلبەستن، لە حالیکدا کە لیکدانەوێ ئەو جۆرە نایەتانه هەر خوا خۆی بە تەنهایی دەیزانی.

٤- بۆ نیازی و بەخۆوه راوەستان (القیام بالنفس):

بۆ نیازی و بەخۆوه راوەستان (القیام بالنفس) دوو مانا دەگێتە خۆ: **بەکەمیان:** بریتیه لەوەی پێویستی بەشوێن نەبێت.

شوێن دوو تەفسیری هەیە:

١- ئەو خودو زاتە کە پێی راوەستاوە نەوێکو شوێن، چونکە نیشانهیهکە لەوەی کە پێچەوانە و جیاوازه لەگەڵ بەیدا بووان.

٢- خود (ذات) و شوێن بەیهکەوه. (الغنی) و ئەلێت.

دووەمیان: بریتیه لەوەی کە پێویستی بە بەدیھێنەر نییه تا پەیدای بکات^(١).

پێچەوانە سیفەتی بۆ نیازی و بەخۆوه راوەستان (القیام بالنفس) بریتیه لە: پێویست بوون بە غەیری خۆی.

بەلگە عەقڵی لەسەر ئەمە:

١- بەلگە لەسەر ئەوەی کە پێویستی بە پەیدا کەرێک نییه:

ئەگەر پێویستی بە پەیدا کەر بەدیھێنەرێک بوايه ئەوا ئەوسا دەبوو پەیدا بوو و بەدیھێنراو، جا ئەمە چۆن ئەبێت کاتێک پێشتر ئەوێمان خستەروو کە خواى گەورە پێویستە بوونە و بۆ سەرەتا و بۆ کۆتایە بە زات و سیفاتەوه؟

٢- بەلگە لەسەر ئەوەی کە پێویستی بە شوێن نییه:

أ- ئەگەر پێویستی بە شوێن هەبوايه، ئەوا دەبوو سیفەت.

ئەگەر سیفەت بوايه، ئەوا ئەوسا خواى گەورە وەسف نەدەکرا بە سیفەتی واتایی (معانی)، کەچی ئەو سیفەتانه پێویستە لە خواى گەورەدا هەر بێنەجی، بەهۆی

(١) الباجوري على الجوهرة ٥٢/١.

جه‌خت کردنه‌وه به‌لگه‌کان پیدایه‌ریان له‌مباریه‌وه کردووه، ئه‌مه‌ش پوچه‌له هه‌ر بۆیه سه‌لینرا که خوای گه‌وره پێویستی به شوین نییه ^(۱).

ب- شوینگر و جیگیر بوو (متمکن) پێویستی به شوین هه‌یه، چونکه به نه‌بوونی شوین ئه‌ویش شیای بوون نیه، به‌لام شوین پێویستی به شوینگر نیه چونکه دروسته شوین به‌تال و بۆش بی‌ت، بۆیه ئه‌و کاته گریمانی بوونی پێویست (امکان الواجب) شیای بوون و نه‌بوون بی‌ت و پێویست بوونی شوین دیته کایه، که هه‌ردووکیان پوچه‌لن ^(۲).

به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر ئه‌مه:

ئهو فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ^(۱۵) فاطر: ۱۵. واته: (ئه‌ی خه‌لکینه ئیوه هه‌زارو نه‌دارن و هه‌میشه ئاتاجی خوان، هه‌ر ته‌نها خوايه که بێ نیازه و شایه‌نی سوپاسه). و ئهو فه‌رمایشته: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ^(۱۶) العنکبوت: ۶. واته: (به‌راستی خوا بێ نیازه له هه‌موو خه‌لکی). ئه‌گه‌ر وترا: چۆن ئه‌ندیشه و ته‌سه‌ور ده‌کری‌ت که خوای گه‌وره له هه‌یج شوینیکدا جیگیر نه‌بووبی‌ت و شوینگر نه‌بی‌ت؟

وه‌لامه‌که بریتیه له: ئه‌ندیشه و ته‌سه‌ورکردنی شوین بۆهه‌ر جه‌سته‌یه‌ک، له دهره‌نجامی تیروانین و خویندنه‌وه‌یه بۆ بارو حاله‌تی جه‌سته‌کان که ده‌بینین شوینیکان داگرتووه، به‌لام پێوانه و قیاس کردنی خوا له‌سه‌ر جه‌سته‌کان تا به‌سه‌لینین شوینگره، ئه‌وا بێگومان قیاسی‌کی پوچه‌له، چونکه هه‌یج هۆ (عله‌) ی‌کی کۆکه‌ره‌وه نیه له نیوان بنچینه (ئه‌صل) و لق و پۆپ (فرع) دا، له‌به‌ر ئه‌وه:

عه‌قلی مرۆف سنورداره، و که‌م توانایه له په‌یه‌ی بردن به زۆر شت، هه‌ر چه‌نده بریار ده‌دات له‌سه‌ر بوونی چه‌ند شتی‌کی زۆر وه‌ک رۆح و عه‌قل له ناو جه‌سته‌دا و

(۱) هه‌مان سه‌هرچاوه، و الدردیر فی شرح الخریده ۶۲.

(۲) المواقف و شرحه ۴۷۲.

کارەبا لەو تەلانییە کە بۆ پێدا رویشتنی ئامادەکراوە.... تاد، ئەگەر چی کرۆک و حەقیقەتەکەى نەزانراوە و نەینێهەکەى پەیی پێی نابردرێت.

کەواتە عەقلى مەرۆف ناتوانی پەیی بە زۆر شتی دەورووبەری ببات، جا کەواتە چۆن دەتوانی ئەندێشەى بکات کە خۆى گەورە ناچیتە ناو شوینەووە شوینگر نیە؟ لەگەڵ ئەوەى کە عەقلى بەی گومان دانى ناوە بەبوونی خۆى گەورە، کەچی ناتوانی پەیی بە خۆى خوا ببات و تەصەورێ بکات و تێی بگات؟ ئەوە بەسە بۆ مەرۆف باوەرێ هەبێت بە بوونی خۆى گەورە و سیفەتەکانى، دواتر دۆش دادەمێنێت و سەرسوڕمانى دايدەگرێت لە ئاست تیگەشتن و ئەندێشە کردنى. ئا ئەمەیه حەقیقەتى باوەر بە غەیب کە خۆى گەورە فەرمانى بە بەندەکانى کردووە کە باوەریان پێی هەبێت^(۱).

۵- تەنهایى (وحدانية).

واتاکەى: بریتیه لە تەنهایى خوا لە زات و سیفەت و کردەووەدا. خوا بەیەگزانین لە زاتدا: بریتیه لە نەفى کردن و دوورخستەووەى چەندى لکاو (کم المتصل) کە بریتیه لە پیکهاتن، واتە: پیکهاتنى زات لە چەند بەشیك. ڕەتکردنەووەى (کم المنفصل) کە بریتیه لە زۆرتر بوون لە یەك (تعدد)، واتە بوونی دوو خوا یان زیاتر.

خوا بەیەگزانین لە سیفەتەکان دا: چەندى حیا (الکم المنفصل) ڕەتدەکاتەووە، کە بریتیه لە بوونی دوو سیفەت لە یەك ڕەگەز وەك بوونی دوو توانا و زیاتر. چەندیتى حیا (الکم المنفصل) ڕەت دەکاتەووە، کە بریتیه لە چەسپاندنى سیفەتى خوا بۆ غەیری خوا بەهۆى ویکچوونی سیفەتەکە، وەك ئەوەى زەید توانایەکی هەبێت شتی پێ بەدیبنی و شتیش لە ناوبەرێت وەك توانای خۆى گەورە یان تایبەت کردنى ویست بە هەندى شتی شیاوى بوون (ممکنات).

(۱) کبرى اليقينيات الكونية ۱۲۰-۱۲۱.

خوا بهیه کزانین له کردهودا: چهنديتی جیا (کم المنفصل)^(۱) بهتهنها رهندهکاتهوه، که بریتیه له چهسپاندنی کردهودی بهديهینان و دروست کردن بو غهیری خوی گهوره^(۲).

پیچهوانهی ئهم سیفهته: بریتیه له فرهیی و زۆر بوون له زات و سیفات (لکاو و جیا) و کردهودا بهجیا بوونه (انفصالا).

به لگهی پوچه ئی و رهنكردنهودی هه ر پینج چهنديتییهكان

یه کهم: به لگهی رهنكردنهودی چهنديتی لکاو (الکم المتصل) له زاتی خوادا:

مه بهست له رهنكردنهودی چهنديتی لکاو بریتیه لهودی که: (خوی گهوره پیک نه هاتوو له چهنه بهشیک).

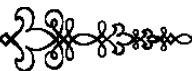
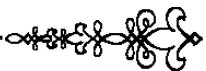
ئه گهر خوی گهوره له چهنه بهشیک پیک هاتبوايه، ئهوا ئه و کاته خوی گهوره پيوستی به و بهشانه ده بوو که لی پیکهاتوو و پيوستی به وهش ده بوو که ئه و بهشانهی پیک هی ناوه، جا له وکاته دا خوی گهوره ده بیته پهیدا بوو، بیگومان ئه مهش گریمانیه کی پوچه له، له بهر ئه و دی پیشتر ئه و ده مان سه لاند و چهساند که خوی گهوره پيوسته بوونه (واجب الوجود).

دووه م: به لگهی رهنكردنهودی چهنديتی جیا (الکم المنفصل) له زاتی خوادا:

مه بهست له رهنكردنهودی چهنديتی جیا (الکم المنفصل) له زاتی خوادا بریتیه لهودی که: (خوی گهوره تا کو ته نهاییه و هیچ هاوشیوه هاوبهشی نییه که بهشدار بیت له گه ئیدا له بهر پوه بردنی بوونه و هردا).

(۱) الدردیر، سه رچاودی پیشوو.

(۲) الدردیر، سه رچاودی پیشوو.

ئەگەر خۇاى گەۋرە تاك و تەنھا نەبوۋايە ئەۋا دەبوۋايە زۆر خۇا ھەبوۋبان،
بەۋەى دوو خۇا يان زياتر ھەبوۋبان، ئىنجا ئەگەر دوو خۇا يان زياتر ھەبوۋبان ئەۋا
يان دەبوۋايە كۆك و تەبابوبان لەگەل يەكدا ياخود ناكۆك و دژيەك دەبوون:

۱- ئەگەر ھەر دووكان كۆك بوۋبان لەسەر بەدبەھىنانى شتىك، بۇ نمونە:

أ- ئەۋا يان بەيەكەۋە ئەۋا شتە بەدبەھىن، ئەۋا كاتە پىۋىست دەبوو كە دوو
ھىزى كارىگەرى تەۋا كۆببەنەۋە لەسەر يەك شۋىنەۋار، بىگومان ئەمە پۈچەلە.

ب- يان ئەۋەتا بە رىزبەندى بەدبەھىن (بەۋەى خۇاى يەكەم لە سەرەتادا
بەدى بەھىنيت و خۇاى دوۋەمىش دوۋبارە ھەمان شت بەدى بەھىنيتەۋە)، ئەۋا كاتىش
بەدەستەھىنانى ھەمان ئەنجام (تەھسىل ھاسىل) دىتە كايە، كە بەبى بەلگە ئەۋا
گرىمانە پۈچەلەكەى ديارە.

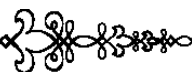
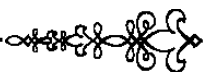
پ- يان ئەۋەتا خۇايەك لە دوو خۇا شتەكە بەدى دەھىنيت، و لەۋكاتدا
بەدبەھىنەرەكە دەبىتە خۇا و ئەۋەى دوۋەم پۈچەلە.

ت- يان ئەۋەتا ھەر يەك لە دوو خۇا بەشىك لە شتەكە بەدى بىن، ئەۋا كاتىش
دەسەۋەسانى و بى تۋانايى دەدرىتە پال ھەردوۋ خۇا، چۈنكە كاتىك تۋاناي يەككىيان
تايبەت دەبىت بە بەشىك ئەۋا دەبىتە رېگر لە بەردەم ئەۋەى خۇاكەى تر تۋاناي
بەسەر ئەۋا بەشدا بچىت، واتە ھەر يەكەيان تۋاناي بەسەر بەشەكەى خۇيدا
دەشكىت و ھىچ يەكشىيان ناتۋان كارىگەرى لە بەشەكەى تر بكن، بۇيە ھىچ
يەككىك ناتۋىت رېگە لەۋەى تر بگرىت، بىگومان ئەمەش بى تۋانايىيە، ھەموۋ ئەۋا
گرىمانە پۈچەلن و ئەۋا رېگانەى كە سەرىش دەكىشن بۇ ئەم گرىمانانە بەھەمان
جۆر پۈچەلن، بۇيە گرىمانى بوۋنى دوو خۇاى كۆك و تەبا لە بنەرەتدا پۈچەلە.

ئەم بەلگەيە پىۋى دەۋىرىت بەلگەى ھاۋدەنگى (برھان التۋارد)، لەبەر
دروستبوۋنى ھاۋدەنگيان لەسەر شتەكە.

۲- ئەگەر ھەردوۋ خۇا ناكۆك بوۋن لەگەل يەكتر، بەۋەى يەكى بىيەۋىت جىھان
بەدى بىبىنيت و ئەۋەى ترىش بىيەۋىت جىھان ھەر بە نەبوۋىيى بەھىنيتەۋە:

أ- يان ئەۋەتا ۋىستى ھەر دوو خۇا بەيەكەۋە جىبەجى دەبىت، ئەۋا كات پىۋىست

دهبیټ که دوو دژیه کؤبښنه وه، ئه مه ش بهی گومان پوچه له.

ب- یان نه وه تا ویستی یه کیکیان جیبه جی دهبیټ، له و کاته شدا نه وه ی ویسته که ی جیبه جی نه بو وه نه و پوویست دهبیټ که بی توانایی بدریته پالی، و نه وه ی تریش بی توانایی ددریته پالی به هو ی ویکچوونیان. (ابن رشد) وتویه تی: نه وه ی فه رمانه که ی جیبه جی بو وه، نه و خوا یه و نه وه یتر خوا نییه.

پ- نه گهر ویستی هیچ یه کیکیان جیبه جی نه بو وه، نه و پوویسته بی توانایی بدریته پال هه موویان، و نه و کاته پوویست دهبیټ که دوو شتی دژیه که به یه که وه لا بچن، و نه مه ش پوچه له.

بو یه هه مو و نه و شتانه ش پوچه لئ سهر بکیشن بو ی که بریتیه له بوونی دوو خوا ی نا کوک. نه و به لگه یه پی دهوتریت به لگه ی تیگیان (برهان التمانع)، به هو ی تیگیان و نا کوک بوونیان.

جا که واته بوونی دوو خوا ی کوکو ته با یاخود نا کوک و ناته با پوچه ل بو وه وه، بو یه پوویسته خوا تا ک و ته نها بیټ^(۱).

ده کرئ نه مه دیاری بکه یڼ به وه ی ئیما می (غزالی) له کتییی (احیاء علوم الدین) دا وتویه تی: (به لگه که ی نه م فه رمایشته ی خوا یه: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ الانبیاء: ۲۲. واته: (نه گهر له هه ر دوو کیاندا (له ئاسمان و زه ویدا) چه ند خوا یه کی تر هه بوایه غه یری (الله)، نه وه کاو ل و ویران ده بوون و به سه ری ه که دا تی که ده چوون). شرو ف ه که ی بریتیه له وه ی که نه گهر دوو بڼ - هه ر یه که یان خا وه نی سیفه تی خوا یی بڼ، وه ک ویست و توانای ته وا و - و یه کیکیان ویستی له سه ر شتی ک بیټ: جا نه گهر نه وه ی دو وه می ش ناچار بوو یار مه تی نه وه ی یه که م بدات، نه و دو وه مه که تی کشکا و بی توانایه، خوا یه ک نییه که به توانا بیټ، نه گهر نه وه ی دو وه

(۱) بروانه: المقاصد و شرحه ۶۱/۲-۶۲. و الدردیر شرح الخریده ۶۴-۶۵ و الصاوی علیه. و الباجوری شرح الجوهرة ۵۵/۱ و الوسيلة ۴۸۴.

توانای سه‌رپیچی کردنی ئه‌وه‌ی یه‌که‌می هه‌بیّت و ویسته‌که‌ی ئه‌وێتر جیه‌جی نه‌کات، ئه‌وا ئه‌و کاته ئه‌وه‌ی دووهم به‌ توانا و تیکشکینه‌ره، ئه‌وه‌ی یه‌که‌میش لاواز و بی‌ توانایه‌ بۆیه‌ نابیّت خوابیّت^(۱).

سێیه‌م: به‌لگه‌ی ره‌تکرده‌وه‌ی چه‌ندی‌تی لکاو (کم المتصل) له‌ سیفه‌ته‌کانی خوادا:

به‌لگه‌ی ره‌تکرده‌وه‌ی چه‌ندی‌تی لکاو (کم المتصل) له‌ سیفه‌ته‌کانی خوادا بریتیه‌ له‌وه‌ی که: ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ دوو سیفه‌تی له‌یه‌ک ره‌گه‌زدا هه‌بوو، بۆ نمونه وه‌ک بوونی دوو توانا:

یان ئه‌وه‌تا یه‌ک له‌و دوو توانایه‌ ته‌واو و کامله‌، له‌و کاتیشدا توانای دووهم بی‌ هوده‌ و به‌فیرۆچوو و بی‌ که‌لکه‌.

یان ئه‌وه‌تا هه‌ر دوو توانایه‌ نا ته‌واون، له‌و کاتیشدا که‌م و کوری دروست ده‌بیّت و هه‌موویشی بی‌ که‌لکه‌ و که‌موکوری‌ش له‌ سیفه‌تی خوادا شتی‌که‌ شیایوی بوون نییه‌. یاخود ئه‌وه‌تا هه‌ر دوو توانا ته‌واو و کاملن، ئه‌و کات پێویست ده‌بیّت که‌ دوو هی‌زی کاریگه‌ر کۆببنه‌وه‌ له‌سه‌ر یه‌ک شوینه‌وار، ئه‌مه‌ش پوچه‌له‌، بۆیه‌ گریمانی بوونی دوو سیفه‌ت له‌یه‌ک ره‌گه‌ز شتی‌کی پوچه‌له‌.

چواره‌م: به‌لگه‌ی ره‌تکرده‌وه‌ی چه‌ندی‌تی جیا (الکم المنفصل) له‌ سیفه‌ته‌کانی خوادا:

ئه‌گه‌ر هه‌ر شتی‌ک جگه‌له‌ خوای گه‌وره‌ سیفه‌تی‌کی هه‌بوو که‌ به‌ سیفه‌تی خوا بجیّت، ئه‌وا ئه‌و کاته خوا به‌ په‌یدا‌بووه‌کان ده‌چوو.

ئه‌گه‌ر به‌ په‌یدا‌بووان بجیّت ئه‌وا ده‌بیّت خواش په‌یدا بووبیّت،

ئه‌گه‌ر په‌یدا‌بوو بیّت پێویستی به‌ په‌یدا‌که‌ری‌ک هه‌یه‌، په‌یدا‌که‌ره‌که‌ی پێویستی

به‌ په‌یدا‌که‌ر هه‌یه‌....

(۱) احیاء علوم الدین للامام الغزالي: ج میسر، سالی ۱۹۳۹، ۱/۱۱۳-۱۱۴. و المسامرة ۴۵.

به‌م شی‌وهیه ئەو کاته پێویسته خۆی (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) ڕووبدات، که هەر دوو‌کیشیان پوچه‌ن.

به‌م پێیه ئەو وتهیه پوچه‌ن دەرچوو که ده‌لیت سیفه‌تی هاوشی‌وه‌ی سیفه‌تی خۆی گه‌وره بوونی هه‌یه.

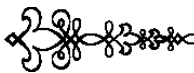
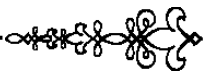
پێنجه‌م: به‌لگه‌ی ڕه‌تکرده‌وه‌ی چه‌ندی‌تی جیا (الکم المنفصل) له کرده‌وه‌کانی خوادا:

به‌لگه‌ی ڕه‌تکرده‌وه‌ی چه‌ندی‌تی جیا (الکم المنفصل) له کرده‌وه‌کانی خوادا، بریتیه له‌وه‌ی که: ئەگەر جگه‌له‌ خۆی گه‌وره کرده‌وه‌یه‌ک له کرده‌وه‌کان - وه‌ک به‌دی هینان و له‌ناو‌بردن - ی هه‌بی‌ت ئەوا ده‌بووه‌ هاو‌ه‌ل و هاو‌به‌شی خوا، و بوونی هاو‌به‌ش شتێک نیه که شی‌او‌ی بوون بی‌ت، هه‌روه‌ک پێش‌تر خرایه‌ ڕوو له‌ باسی ڕه‌تکرده‌وه‌ی چه‌ندی‌تی جیا (الکم المنفصل) له‌ زاتی خوادا.

به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر یه‌کتایی خۆی پاک و به‌رز:

ئەو هه‌رمایشته‌ی خۆی گه‌وره: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (٣)﴾ الإخلاص: ١ - ٤. واته: "(ئە‌ی محمد ﷺ)، ئە‌ی ئیماندار" بلی: ئە‌و خوایه‌ی که ناوی - الله - یه‌ خوایه‌کی تاک و ته‌نهایه "بێ هاو‌ه‌ل و هاوتایه". خوا زاتیکی پایه‌دار و ده‌سه‌لاتداره، نیازی به‌که‌س نییه هه‌مووان ئاتاجی ئە‌ون، هه‌ر ئە‌و ده‌توانی‌ت به‌‌ئاو ناخۆشی لابه‌ری‌ت و پێ‌ویستی و داخ‌وازیه‌کانمان جی‌به‌جی بکات. هه‌یج که‌سی لێ نه‌بووه‌ له‌ که‌سیش نه‌بووه، هه‌رگیز هاوتاو هاوشی‌وه‌ ده‌سه‌لاتداریکی تر نیه که له‌ به‌رامبه‌ریه‌وه‌ بوه‌ست‌یت و هاوشانی بی‌ت).

﴿وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ (١١٣)﴾ البقرة: ١٦٣. واته: (خۆی ئی‌وه خوایه‌کی تاک و ته‌نهایه، جگه‌ له‌و زاته‌ خوایه‌کی تر نییه، هه‌ر ئە‌و خوایه‌ش به‌خشنده و میهربان و به‌به‌زه‌یه‌یه). ﴿وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ (١١٣)﴾ محمد: ١٩. واته: (ئە‌ی ئینسان!! ده‌ی که‌واته‌ چاک بزانه و دل‌نیابه

جگه له خوا، هيچ خوايه کي تر نښه). ﴿لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾
 الانبياء: ۲۲. واته: (نه گهر له هر دوو کياندا (له ناسمان و زهويدا) چهند خوايه کي تر
 هه بوايه غه یری - الله -، نه وه کاول و یران ده بوون و تیکده چوون به سهر يه کدا).
 ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (۹۱) المؤمنون: ۹۱. واته: (هر گيز خوا که سی
 نه کړدووه به پولهی خووی و هيچ خوايه کي له گه لدا نيه، چونکه نه و کاته هر
 خوايه که ده چو به لای دروست کړاوه کانی خوږه وه و هندیکی خووی بلند ده کړد
 به سهر هندیکی تر دا (نه وسه بوونه وهر تیکده چوو)، پاکي و بيگه ردی بو زاتی خوايه
 له بهرام بهر نه و شتانه وه که (خوا نه ناسان) هله دی دبه ستن و ده یلین).

کاريگه ری عه قیده و بیروباوهری یه کتاناسی له ژياندا

بیروباوهرو عقیده یی کتاناسی کاريگه ری گه وړه یی هه یه له ژيانی موسلماندا. که
 ده یه ینیته دهر له تاریکی و ده یخاته ناو پروناکيه وه، جیاوازی ژيانی موسلمان له گه ل
 ژيانی بی دین و هاوبه ش دانهر، له م خالانه ی خوارمه دهر ده که ویت:
 ۱- باوهر بوون به خوا ی گه وړه، به وهی که تاك و ته نه یایه و زانیاری به مروف
 ده دات که: ناسمانه کان و زهوی په روه دگاریکی هه یه که سهر په رشتی و چاودیری نه و
 شتانه ده کات که تیا یاندا یه و رزق و پوزیان پی دبه خشیت و په روه ردیان ده کات.
 و فیری ده کات که هيچ شتیک له و بوونه وهر ده نښه که بی نیاز بیت و
 پیو یستی به خوا ی گه وړه نه بیت.

به لثم هاوبه ش دانهر و بی دین نه و بووون و بیروباوهری نښه.

۲- باوهر بوون به یه کتایی خوا ی گه وړه سهر به رزی و عیزه ت له ناخی مروف دا
 ده چینیت و گه شه ی پیده دات. هر خوا ی گه وړه خاوه توانایه و هيچ زیان گه یه نه ر
 و سوود گه یه نه ر و ژیننه رو مردن به خشیک نيه جگه له خوا ی گه وړه، بویه موسلمان
 سهری خووی بو هيچ که سیك نا چه مینیته وه و له بهر دهر گانه ی هيچ که سیك
 نا پاریته وه و نا کوزیته وه، له شکویي هيچ که سیك غه یری خوا ی گه وړه ترس

دایناگریټ.

به لّام هاوبهش دانهر و بئ دین وای بوئ دهچیت که جگه له خواى گه وړه که سانی
تريش توانای سود و زیان گه یاندنیان هه یه، بوئه دهپارپته ووه لئی دهرسیټ.

۳- باوهر دار بوون به یه کتایی خواى گه وړه خو به که مزانی و خاکی بوون
(تواضع) له ناخی مرؤفدا دروینیت. بوئه ناییبیت که فیز لیبدات به سهر ووت و
سامان و توانا و دهسه لات و لیها تویی و توانا. به لکو ده لیت: ئه مه به خششه له لایه ن
خواى پاك و پایه به رزه ووه.

به پیچه وانه ی هاوبهش دانهر و بئ دین که فیز لئ ددات کاتی به خشش و
نیعمه تیکی که م خایه نی پیدرا، به لووت به رزی به سهر غه یری خوئ هه لده کی شیټ.
۴- باوهر دار بوچوونی وایه که سهر که وتن و سهر فرازی ته نها به هوئ پاک سازی
نه فس و دروون و ئه نجامدانی کرده وئ چاک و چاکه کاری و پاریزکاری و ته قوا،
به ده ست دیت.

به لّام هاوبهش دانهر ده لیت: کوپی خوا بوو ته که فارهت و تاوان هه لومر پینمان
یان ئیمه کوپو نه ووه خوشه ویستی خواین، بوئه به هوئ تاوانه کانمان سزامان نادات
یاخود داوای شه فاعهت ده که یین له گه وړه پیاوچا کانمان یان به هوئ نه زرو قوربانى
کردن بو خواکان.

که سی بئ دین، ده لیت: ئیمه پرسیارمان لیئاگریټ له باره ی کرده و ده کانمانه ووه،
چونکه هه وواو ئاره زووی نه فسی و دروونی خواى ئه وانه یه.

۵- باوهر دار بئ ئومیدى تووش نابیت، به لکو دئنیایه و دروونی پره له ئارامی و
ئومید، ئه گهر سوکایه تی پئ بگریټ و سزاش بدریت.

به لّام هاوبهش دانهر و بئ دین ناتوانئ دلی خوئ رابگریټ له کاتی ناخوئى و
چه رمه سه ری دا و له وانه یه بئ ئومیدى وای لیبکات په نا به ریته بهر خوگوشتن.

۶- باوهر دار هیژیکی گه وړه هه یه له ورو ووه به ووه پشچوون و ئارامگری و
چه سپاوی و پشت به خوا به ستن، و ئه گهر دادوهر بوو ته نها مه به ستی ده ستخستنی
په زامه ندى خواى بالاده ست و خاوه ن شکوئیه، و خه می ته نها به رپا کردنی

دادپەرورەریە، چونکە ھێزێکی بەرزى لە پشته کە پشتى دەگرێت و چاودێرى و ئاراستەى دەکات.

بەلām ھاوبەش دانەر و بى دین چاودەرپى ئەو شیوەو جوۆرە ھێزە ناکات، بۆیە لەو کاتەدا ئەو وورەو ھێزو پشت بەخو بەستەنى نابێت کە باوەردار خاوەنیەتی.

۷- باوەردار چاوەتەرس و بویرە، چونکە ئەوێ مرۆف ترسنۆک دەکات و ورەى دادەمرکینیتەو، دوو شتە:

أ- خوشویستنى نەفس و سەرەوت و سامان و خانەوادە.

ب- باوەردى وایە کە یەکیک ھەيە جگەلە خوا بيمرینیت، و توانای ھەيە بە فیلیک لە فیڵەکان مردن لەسەر خوێ لابیات.

باوەردار برۆای وایە کە خاوەنى نەفس و سەرەوت و سامان و خانەوادە ھەر خۆای گەورەيە، خۆای مەزن مردن دەبەخشییت لەو کاتەى کە بى دواکەوتن بۆى دیارى کردووە، لەو کاتەدا پیاو لە جەنگ ناترسیت، بۆیە ھیچ کەسیک نیە بویرەو چاوەتەرس بە ئەندازەى باوەردارى راستەقینە. بە پێچەوانەى کەسى بى دین و ھاوبەش دانەرى ترسنۆک، کە ترس دەیگریت لەکاتى پیکدادانى ھێزەکان و بینینی دوژمن.

۸- باوەردى ریزی مرۆف زیادو بەرز دەکات، و قەناعەت و بەرزى و بى نیازی لە ناخى دا دەروینیت، دلى لە چاوجنۆکى ورژدى و چرووکى و ھەست و سۆزى نزم و پەست و سیفەتى ناشرین پاك دەکاتەو، پزق و رۆزى تەنھا بەدەستى خوايە، ھەموو سەرکەوتن و ژیرکەوتنیك بە دەستى خۆای گەورەوھە.

بەلām کەسى بى دین و ھاوبەش دانەر، بەندەى چاوجنۆکى و خراپەکەيەتى، خەفەت و خواستیكى بەدەستھێنانە چ بە رێگەى شەرى یاخود ناشەرى.

۹- باوەردى لەمرۆف دەکات کە پابەند بیت بە یاسای خۆای گەورە، و ئەو یاسایە بپارێزیت. جا ئەگەر شەو و رۆژ خۆى بەتەنھا بیت، ئەو دزمانیت کە خۆای گەورە چاودێرى دەکات و لى دەپرسیتەو لەسەر ھەموو شتیكى بچوک و گەورە، بۆیە دەیبینی خیرایە لە ئەنجامدانى چاکەکان و فەرمان بەچاکە و پزگى لە خراپە

دهکات. رېښماکاره دموونیه‌که‌ی هانی دهدات له‌سهر چاکه‌کاری و رېځگری لې دهکات له ههر خراپه‌یه‌ک. به‌لام بی دین و هاوبه‌ش دانهر برپوای به‌هیچ شتیکی له‌وجوره نییه^(۱).

۳- سیفه‌ته واتییه‌کان (معانی)

بریتین له‌جهوت سیفه‌ت:

توانا (القدرة)، ویست (الارادة)، ژیان (الحياة)، بیستن (السمع)، بینین (البصر)، دوان (الکلام)^(۲).

مه‌به‌ستمان له‌ودی نه‌وانه سیفاتی واتی (معانی): بریتیه له‌ودی که ههر یه‌کیک له‌م سیفه‌تانه بوونیکی واتی (معنی وجودی) د، و په‌یوه‌ستن به‌زاتی خوای پاک و به‌رزوه. بویه ناوړاوه سیفه‌تی زاتی: چونکه لیې جیا نابیته‌وه.

که ده‌لیین بوونی (وجودی) د: واته بوونیکی له‌میژینه‌و گوئی هه‌یه له‌خودی خویدا وه‌ک زانستی خوای گه‌وره، و بوونیکی په‌یداووشی هه‌یه وه‌ک زانستی نیمه^(۳).

له‌سهر نه‌م به‌شه‌یه که موخته‌زیله و نه‌شعری و هاوړاکیان مشتومریان هه‌یه^(۴).

(۱) مبادی الاسلام ۷۱-۷۷.

(۲) ماتریدیه‌کان سیفه‌تیکی تریان بؤ سهر نه‌و جهوت سیفه‌ته زیاد کردوه که بریتیه له سیفه‌تی به‌دهیځیان (تکوین) که له‌و فهرمایشته‌ی خوای گه‌ورده‌ا ناماژدی بؤ کراوه: ﴿يَكُونُ﴾ واته: ببه راسته‌وخو شته‌که ده‌ییت. مه‌به‌ستی ماتریدیه‌کان له‌مه: سیفه‌تیکی کون له‌میژینه‌ی خواجه و په‌یوه‌سته به‌زاتی پرؤزه‌وه و تاییه‌ته به‌و شتانه‌ی ده‌چنه شیاوه بوون (المکنات)، و کاریگه‌ری دهکات له‌و شته‌دا به‌ودی به‌دی ده‌ییت به‌پیی ویستی خوا، وه‌ک به‌دهیځیان و ژیان به‌خشین و مراندن و دیاری کردنی خو‌شبه‌خت یان به‌دبه‌خت.

(۳) الدردیر والساوی علیه ۷۶ و الوسيلة ۴۹۱.

(۴) شرح المقاصد ۷۲/۲.

مشتومر له سهر سیفه ته واتاییه کان (معانی)

هه موو موسلمانان به فهیله سوف و زانیانی که لاهه وه، کوکن له سهر ئه وهی خوای گه وره یه که و تاکه، و خاوه نی هه موو ئه و سیفه تانه یه که ته واو و کامل و په یوهستن به زاتی خوای پاک و بهرزوه، ئه و سیفه تانه ش که خوای گه وره پائی داوته لای خوی، به ئام له گهل ئه وهشدا پاجیا بوون له لیكدانه وه تهفسیر کردنی سیفه ته واتاییه کان، و بۆ دوو را دابهش بوون:

یه که م: رای زۆربه ی ئه شعهری و ماتریدییه کانه، که بریتییه له وهی:

خوای گه وره بیسه ره به و سیفه ته ی که ناوی بیستن (سمع)ه، بینهره به و سیفه ته ی که ناوی بینین (بصر)ه، زانییه به سیفه تی زانین (علم)، به تواناییه به سیفه تی توانین (قدرة)، زیندوه به سیفه تی ژیان (حياة).

ئه م سیفه تانه:

۱- بئ سهره تان، واته: په یدابوو نین، چونکه خوای پایه بهرز پپووسته بوون (واجب الوجود)ه، بۆیه شتی په یدابوو به خودی خوی راوه ستاو و بئ نیاز نییه.

۲- راوه ستاون به زاتی خواوه، واته ئه و سیفه تانه شتیک نین بئ نیازو به خووه راوه ستاو بن، واته: بوونیکی دهرکی سهر به خو نین.

۳- ئه و سیفه تانه شتیک جیا نین له زاتی خوای گه وره، و خودی زاتی خوای گه ورهش نین، به لکو زیادن له سهر زاتی خوای گه وره^(۱). واته: ئه ندیشه و ته صهرپ ناکریت که زات و سیفات له یه ناکراژین له پرووی بوونه وه، ئه گهرچی له پرووی واتا زات جیا بیته له واتای سیفه ت^(۲).

له و کاته دا سهر ناکریتشت بۆ گریمانی بوونی چه ند خوایه، چونکه نامۆیی و لیك ترازان له نیوان سیفه ت و زاتدا نیه، و هیچ گوێزرانه وه هه لوه شانه وه یه ک نییه له

(۱) المسامرة ۷۰ و المواظف ۴۷۹.

(۲) المسامرة ۷۲ و الصاوي على الدردير ۸۹.

نیوانیان دا^(۱).

هه‌ندی له به‌لگه‌کانیان، ئەمانه‌ن:

۱- خۆی گه‌وره له کتێبه‌که‌ی دا و له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئەو سیفه‌تانه‌ی پالداوته‌ی لای خۆی، و مه‌به‌ست له واتای وشه‌ی زانا (علیم) له زماندا: بریتیه له‌و زاته که زانستی هه‌یه، واتای به‌توانا (قدیر): بریتیه له زاتیک خاوه‌ن توانا بیت.... تاد هه‌موو ئەو سیفه‌ت و هاوه‌ڵئاوانه‌ی که داتا‌شراون. ته‌نانه‌ت شتیکی نه‌گونجاو مه‌حاله له‌لایه‌ن زانایانی زمانه‌وه: زانایه‌ک هه‌بیت به‌بی زانست، و هه‌روه‌ک ئەسته‌مه زانست هه‌بیت به‌بی بوونی زانراو، و ناشکری‌ت هه‌چ یه‌کی له‌م وشانه واتا‌که‌یان بگۆریت مه‌گه‌ر به به‌لگه‌یه‌کی بره‌ر (قطعی) نه‌بیت، هه‌چ گومانێ نه‌بوو تا پاساو بدات به گۆرینی واتا‌کان چ جایی بوونی به‌لگه^(۲).

۲- ئەگه‌ر سیفه‌تی زانست خۆدی زات بوایه، و سیفه‌تی توانا خۆدی زات بوایه، هه‌روه‌ک ئەوانی تر ئەلێن، ئەوا ئەوسا پێویست ده‌بو که سیفه‌تی زانست خۆدی سیفه‌تی توانا بوایه، هه‌ردووکیان هه‌ر یه‌ک واتایان ده‌گه‌یاند، ئەمه‌ش بێ‌گومان پوچه‌له، هه‌مان حاڵه‌ت له‌سه‌ر هه‌موو سیفه‌ته‌کانی تریش جیبه‌جی ده‌بیت که بانگه‌شه‌ی ئەوه‌یان کردووه که بریتین له خۆدی زاتی خۆی گه‌وره^(۳).

۳- ئەگه‌ر سیفه‌تی زانستی خۆی گه‌وره خۆدی زات بوایه، ئەوا سیفه‌تی زانست - بو نمونه - ده‌بووه پێویسته بوون و په‌رس‌تراو به‌ده‌یه‌نه‌ری جیهان و خاوه‌نی هه‌موو

(۱) له‌به‌ر ئەمه پێویست بوو که نه‌صرا‌نیه‌کان به‌کافر دابنرێن، چونکه بره‌ویان وابوو که زات له‌گه‌ڵ سیفه‌ت دوو شتی له‌یه‌ک جیان، ده‌کریت گۆ‌یزرا‌نه‌وه‌و لیک‌ترا‌زان له نیوان زات و سیفه‌تدا به‌بیت./ شرح رمضان أفندي على العقائد النسفية، استنبول سالی ۱۳۱۴هـ، و الصاوي لا ۸۹ و دراسات في الفرق ۲۴۰.

(۲) المسامرة ۷۱.

(۳) المواقف و شرحه ۴۸۰.

سیفه‌تیکی ته‌واو کامل^(۱).

دوووم: ئەمە مەزەهەبی موعتەزەلە و فەیلەسوف و ئیمامیەکانە:

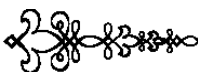
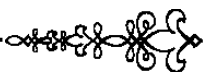
کە بریتییە لە لابردن و نەفی کردنی هەموو ئەو سیفەتانەی غەیری زات،
واتە خوا زانایە بەزاتی خووی بەبێ زانست، بە توانایە بە زاتی خووی بەبێ هیڤ و
توانا، بێسەرە بەزاتی خووی بەبێ بیستن، ئەوانە وتیان: تەنھا یەک زات کۆن و
لەمیژنەییە و دروست نییە چەند زاتیەک بەیەکەوه کۆن و لەمیژنەو بێ
سەرمتابن^(۲).

(۱) المقاصد و شرحه ۷۳/۲.

(۲) المواقف و شرحه ۴۸۰. و شرح ابن قطلوبغا على المسيرة ۷۱ و الاقتصاد في الاعتقاد و شرحه ۱۵۰
و ۱۵۵ وحاشية محمد محيي الدين عبدالحميد على المسيرة ۷۰-۷۳ و المقاصد و شرحه ۷۲/۲ و
العقائد المامية: شيخ محمد رضا مظفر ۳۹ و الشيعة بين الأشاعرة و المعتزلة: الحسني/۱۹۲
ومريگرتوو له: كشف الحق و نهج الصدق: علامة الحلي ۲۱.

بەلّام موعتەزەلە تێگێران لە مەسەلەی رەتکردنەوهی هەر دوو سیفەتی دوان و قسەکردن (کلام)
و ویست (ارادة)، چونکە ئەو دوو سیفەتەیان بە سیفەتی واتای دانا بە حیا لە زاتەوه، و وا بۆی
چوون کە دوو سیفەتن پەیدا بوو و بەدیھێنراون بەخودی خوێان راوەستان - بەزاتی خواوە
رانه‌وەستان - جا سیفەتی ویست شت بەدی دێنێت بەبێ بوونی شوێن، بەلّام سیفەتی دوان
(کلام) لە جەستەیی بێ گياندا پەیدا دەکات، بۆیە بەو سیفەتە دەدوێت /. سەیری: المواقف و
شرحه ۴۹۳ و ۴۹۶ و الاقتصاد في الاعتقاد ۱۵۰ و ابن قطلوبغا ۷۱ و شرح المقاصد ۹۴/۱ و ۱۰۰. الاقتصاد
في الاعتقاد. بکە.

بەلّام فەیلەسوفەکان تەنھا لەبارە سیفەتی کەلام تێگێراون و مشتومریان ھەیە، و تووانە:
خوای گەورە قسەکەرو وتەبیژە، بەو واتایە: لە زاتی پێغەمبەردا (ﷺ) بیستنی چەند
دەنگێکی رێکخراو بەدیده‌هێنێت ئەمەش یان ئەودا لە نوستندا یاخود لە حالەتی بێ داریدا، و
ئەو دەنگانە بوونیکی دەرەکیان نیە، ھەرۆک کەسی نوستوو کە ھەندێ کەس ئەبێنێت یان
ھەندێ دەنگ ئەبێستی کە لە دەرەودا ھێچ بوونیان نیە، بەلکو تەنھا لەناو دماغی نوستوەکەدا
بوونی ھەیە. بەرپەرچی ئەو پرایە دراوەتەوه بەوهی:

ئەم بەلگەنەیان بۆ پشتگیری رای خۆیان هیئاودەتەو:

بوونی چەند شتیکی لەمیژینە و بێ سەرەتا - زات و سیفەتەکان - بە یەكدهنگی
کوفرە، بەم ھۆیەش بوو ھوكمی کوفر بەسەر نەصرانیەکاندا درا، کاتی پڕوایان هیئا
بەسی زاتی لەمیژینەو بێ سەرەتا.

بەرپەرچی ئەم بەلگەییە دراودەتەو:

بەوێ کە کوفرە ئەگەر بوونی چەند زاتیکی لەمیژینە و بێ سەرەتا و کوفر
نییە کاتی بوونی زاتیکی بێ سەرەتا و لەمیژینە دەسەلمینێت لەگەڵ بوونی چەند
سیفەتیکی لەمیژینە بێ سەرەتا^(۱).

ئەگەر سیفەتەکان رەتەبکەینەو ئەوا خۆایەتی دەبێتە ھزر و فیکریکی رووتی بێ
ناوەرۆک، کە وەك ئەو وایە ھەر نەبوو بێت.

فخری رازی وتویەتی: (ئەوێ مشبیهیە بت دەپەرستیت، (معطل) ئەوێ
سیفەتەکانی خوا لەکار دەخات ئەوا نەبوو - عدم - دەپەرستیت)، (ابن تیمیہ)
وتویەتی: (چەسپاندنی بوونی زیندووی زانی بەتوانای دانای بیسەری بینەر، بەبێ
بوونی ژیان و زانست و توانا و دانایی و بینین و بیستن، بەرەردەگانی عەقلە وەك
چەسپاندنی نوێژکەر بەبێ بوونی نوێژ، و رۆژگر بەبێ بوونی رۆژوو و راوہستاو

ا- ئەگەر خۆای گەورە بێژمرو قسەکەر بێت بە دوان و قسەکردنی کەسیکی غەیری خۆی،
ئەوا ئەو کاتە پێویست دەبوو کە بجوێت و دەنگی ھەبێت وەك بە جۆلە و دەنگی غەیری خۆی،
و ئەمەش مەحالە و شیاوی بوون نیە.

ب- ئەگەر زانیاری پێغەمبەرمان (ﷺ) گیراوە بۆ سەر خەونی پڕوویچ، ئەوا ئەو کاتە
زانیاری و زانستەگە نابیستە زانست و زانیاری، بەوھۆیەش دەبێت ھەموو شەپەر رەتەکەینەو،
چونکە متمانە بێ ناکرێت. / الاقتصاد في الاعتقاد ۱۵۵ و حاشیە محمد محیی الدین ۷۰-۷۷.

(۱) المواقف و شرحه ۴۸۰ و المقاصد ۲ / ۷۷-۷۵.

به‌بی ر‌اوه‌ستان^(۱).

(سید شریف جرجانی) وێنە‌ی مه‌زه‌به‌ی موعته‌زیه‌و هاو‌راکانیانی کردووه به‌م وته‌یه‌ی خو‌ی: (ئه‌گه‌ر وت‌ت: چۆن ئه‌ندیشه‌و ته‌سه‌و‌ر ده‌کریت سیفه‌تی شتی‌ک بریتی بی‌ت له‌ خودی حه‌قیقه‌تی شته‌که، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که وه‌سف‌کرا و سیفه‌ت خو‌یان گه‌واهی ده‌دن له‌سه‌ر جیاوا‌ز بوونیان؟ به‌راستی ئه‌مه ته‌نها وته‌یه‌کی خه‌یاڵویه، نا‌کریت ب‌روای پ‌ی‌ ب‌کریت، وه‌ک سه‌رجه‌م بابه‌ته خه‌یاڵویه‌کانی تر، که نا‌کریت ب‌روای پ‌ی‌ ب‌کریت؟ بۆیه پ‌ی‌ویست نا‌کات هه‌ڵسین به‌ هی‌انه‌وه‌و خسته‌ن‌ه‌رووی به‌لگه له‌سه‌ر پ‌وچه‌لیه‌که‌ی.

ده‌لێم: ئه‌وه‌ی که ئه‌وان باسیان کرد مانا‌که‌ی بریتی نیه له‌وه‌ی که زاتی‌ک هه‌یه و خاوه‌ن سیفه‌ته و هه‌مووشیان یه‌کیان گرتووه، هه‌روه‌ک تۆ وای بۆ‌چوویت، به‌ل‌گو مانای بریتیه له‌وه‌ی: که زاتی خوا ئه‌وه‌ی ل‌ی ساز ده‌بی‌ت که به‌هۆی زات و سیفه‌ت به‌یه‌که‌وه ساز ده‌بی‌ت. بۆ نمونه: زاتی تۆ ناتوانی‌ت شته‌کان‌ت بۆ ئاشکرا ب‌کات، به‌ل‌گو پ‌ی‌ویستی به‌ سیفه‌تی زانست هه‌یه، که به‌تۆوه ر‌اوه‌ستاوه پ‌ه‌یوه‌سته، به‌ پ‌ی‌چه‌وانه‌ی زاتی خوا‌ی گه‌وره که بۆ ئاشکرا کردنی شته‌کان و ده‌رخسته‌یان پ‌ی‌ویستی به‌ سیفه‌تی‌ک نیه که‌به زاتی ئه‌وه‌وه پ‌ه‌یوه‌ست بی‌ت، به‌ل‌گو هه‌موو واتا‌کان به‌گشتی له‌ پ‌ی‌ناو زاتی ئه‌و ئاشکران، جا به‌م پ‌ی‌یه زاتی خوا ده‌بی‌ت بریتی بی‌ت له‌ حه‌قیقه‌تی زانسته‌که‌ی، و به‌هه‌مان شی‌وه توانا‌که‌ی ده‌بی‌ت بریتی بی‌ت له‌ خودی زاتی خوا، که‌واته زاتی خوا‌ی گه‌وره کارتی‌که‌رو کاریه‌گر بی‌ت به‌ خودی زاته‌که، نه‌وه‌ک به‌ سیفه‌تی‌کی زیادی جگه‌له زات، هه‌روه‌ک ئه‌مه له‌ خودی ئی‌مه‌دا هه‌یه جا به‌م دانانه

(۱) دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية ۲۲۲ و ۲۲۷ و لهم سرچاوه‌دا ته‌ماشای: جیاوا‌زی و بنه‌ما‌که‌ی بکه له‌ نی‌وان نه‌فی کردنی ر‌ووتی سیفه‌ت له‌لایه‌ن فه‌یله‌سوفه‌کان که سه‌رده‌کی‌شیت بۆ له‌کارخستنی کاملی ئه‌و سیفه‌تانه، و له‌ نی‌وان نه‌فی میان‌ه‌و که موعته‌زیه‌ ده‌یکه‌ن، کاتی هه‌ڵده‌ستن به‌ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی که سیفه‌ت خودی زاته و نه‌فی ئه‌ویان کرد که سیفه‌ت شتی‌کی زیادی‌ت له‌سه‌ر زات.

دهبیت توانا خود و حقیقه‌تی زات بیت، بهم پییه دهبیت زات و سیفه‌ته‌کان له راستیدا یه‌گەر و ئاویت‌ه‌بن، و به واتا و چه‌مک له‌یه‌ک جیابن، سه‌رچاوه‌ی ئه‌مه ئه‌گەر بیت‌ه‌جی: ده‌گه‌رپیت‌ه‌وه‌ بۆ ده‌تکرده‌وه‌ی سیفه‌ت و له‌گه‌ڵ هاتنه‌ کایه‌ی به‌ره‌م و ده‌ره‌نجاه‌ه‌کانی سیفا‌ته‌کان ته‌نها له‌ زاتدا^(۱).

ئه‌و راجیاییه‌ له‌ نیوان تاقمه‌ ئیسلامیه‌کان به‌وه‌ کو‌تایی دیت که‌ دان ده‌نین به‌ یه‌کتایی خوای گه‌وره‌ و پاک و به‌دوور گرتنی له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ شایه‌نی ئه‌و نین.

به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا سیاسه‌تی مو‌عته‌زیله‌ له‌ سه‌رده‌مانی (مأمون) و (المعتصم) و (واثق)، ئاراسته‌یه‌کی تو‌وندی و مرگرت دژی دژمه‌راکانیان، به‌مه‌ش درزی راجیایی له‌ نیوان هه‌ر دوو لا زیادی کرد.

به‌لام کاتیک مه‌شخه‌له‌کان رووناک بو‌ونه‌وه‌، گو‌فتاره‌کان له‌ یه‌کتر جیا‌کرانه‌وه‌و پاتفه‌ کران، ده‌روونه‌کان ئارام بو‌ونه‌وه‌، زانایانی که‌لام رایان گه‌یانده‌ که‌ ئه‌م مەملانییه‌ نابیت‌ه‌ هو‌کاری ته‌کفیر کردنی هیچ لایه‌ک.

ئیمامی (دوانی) له‌ (حاشیه‌) که‌یدا له‌سه‌ر (العقائد العنصرية) ده‌لیت: (بزانه‌ مه‌سه‌له‌و بابه‌تی زیاد بو‌ونی سیفه‌ت و زیاد نه‌بو‌ونی له‌و بابه‌تانه‌ نییه‌ که‌ به‌هو‌یه‌وه‌ ته‌کفیری یه‌کیک له‌ لایه‌نه‌کان بکری‌ت. گویم له‌ هه‌ندی له‌ پیاو‌چاکان و ده‌روون سازو پاکه‌کان بو‌وه‌ که‌ وتویانه‌:

له‌لای من بابه‌تی زیاد بو‌ون یان زیاد نه‌بو‌ونی سیفا‌ت، په‌یی پینا‌برد‌ریت مه‌گەر به‌هو‌ی ده‌رکه‌وتن و که‌شف نه‌بیت، و هه‌ر که‌سی ئه‌م بابه‌ته‌ بداته‌ پال غه‌یری که‌شف، ئه‌وا ئه‌و شته‌ی بۆ ده‌رده‌که‌ویت که‌ زالبو‌وه‌ به‌سه‌ر تیروانین و هزری و فیکریه‌که‌ی، من هیچ زیانی‌ک نابینم له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا له‌وه‌ی چ نه‌فی بیت یان بی چه‌سپینیت^(۲).

(۱) شرح المواقف ۴۸۰.

(۲) حاشیه‌ الدواني على العقائد العنصرية ۱/ ۳۰۰-۳۰۱.

تەننەت پێشەوا (محمد عبده) پێگری کردوووە و فەرمانی کردوووە بە خۆ دوورگرتن لە خۆ ھەلقور تاندن لەو بابەتەدا، چونکە لیکۆئێنەو لەو بابەتەدا لە مەبەستی شەپەر دوورە، لەو بارەو و توپەتی:

(سەبارەت بە بابەتی زیادبوونی سیفات لەسەر زات.... کە یەکیکە لەو بابەتەنە ی دروست نییە موسلمان لێی قول ببیتەو، چونکە عەقڵی مەرقەکان ناتوانن پێی بگەن، بەلگە ھێنانەو و ھەر بەشیکی ئەم بابەتە بە وشەو بیژدی ھاتوو لاوازی عەقڵ دەسەلمێت و فریودانە بە شەپەر، چونکە بەکارھێنانی زمان تەنھا لە لایەنی حەقیقی دا کورت ھەلنایت، چونکە ئەگەر لەو لایەنەدا کورت بوبایەو ئەو بارودۆخی زمان پەچاوی بوونەو ھەرگەز نەدەکرد بە ناوەرۆک و لایەنە شاراوەکانیان، بەلگە ئەوانە پێبازی فەلسەفین ئەگەر چاکترینیشیان تیایدا گومرا نەبێت، ئەو تاقمێک تیایدا نەگەشتوو بەشتیکی دلگێرو دلتیاکەرەو^(۱).

زۆریش بەخیرایی بەسەر ئەو راجیاییەدا تێپەڕین، تا بۆ خوێنەر راستی و تەبی ئیمامی (دوانی) دەرپکەوێت، شارەزای پێبازی زانیانی کە لەمیش ببیت لە تەفسیر کردنی سیفاتدا.

ھۆکاری سەرھەلانی کێشەو مشومر:

توێژمەران دوو پای جیاوازیان ھەیە لەمەر ھۆکاری سەرھەلانی کێشەو مشومر لە سیفەتەکانی خوادا:

یەکەمیان: کێشە و مشومر لەو بابەتە سەری ھەلدا بەھۆی کاریگەری بیانی و دەرەکی، بەلگە راجیابوون لەسەر ئەم سەرچاوەیە، کە بەھۆی:

۱- زانستی کەلامی مەسیحی بوو. بەتایبەتی لە پێگەی کتێبەکانی قەشە ی دیمەشقی (یوحنا)، بە بەلگە ی: بوونی پرووی لیکچووون لە نیوان ھزری مەسیحی و ئیسلامی، بەھۆی زیاتر لە ھزریکیان پێک دەچێت لە چارەسەر کردنی ئەم کێشەییەدا،

(۱) رسالة التوحيد للشيخ محمد عبده ج ۱۷ (دار المنار) میسر ۵۲.

و ئه وهی پشتی ئه م رایه ده گریت:

ئه وهیه که (شهرستانی) وتویهتی له کاتی بهر په رچدانه وهی (أبي هذیل العلاف):
(ئه گهر "أبي هذیل" ئه و سیفه تانه بچه سپینت و هک چهند روویکی زاتی خوا، ئه و
ئه و بۆ جوونهی بریتیه له خودی سی خواکهی نه صرانیه کان).

۲- هزری جوله که، به به لگه ی:

وتهی موعته زیله کان، که ده لێن: (قورئان به دیه یئراوه)، وەرگیراوه و هه لێنجر اوه
له وتهی جوله که کان، که ده لێن (ته ورات به دیه یئراوه).

(ابن اثیر) له کتیبه کهیدا (الکامل) ده لیت: (یه که م کهس که ئه و بیرۆکه یه ی که
(قورئان به دیه یئراوه)، بڵاو کرده و (لبیدی کوری (الأعصم) بوو، دواتر خوشکه زا که ی
(طالوت) ئه و بیرۆکه یه ی لی وەرگرت، و کتیبی نووسی له باره ی قورئان به دیه یئراوه.
بۆیه یه که م کهس بوو ئه مه ی کردووه له ئیسلامدا، جا ئه و (طالوت) ه بی دین بوو،
بۆیه بی دینی بڵاو ده کرده و).

(ابن قتیبه) باسی کردووه که: (یه که م کهس باسی ئه و بیرۆکه یه ی کرد که
(قورئان به دیه یئراوه) بریتی بوو له (مغیره) ی کوری (سعید العجلي)، ناوبرا و یه کیک
بوو له شوینکه و تووانی (عبدالله) ی کوری (سبأ) ی جوله که).

۳- فه یله سوفه کان:

به هۆی بوونی په یوهندی هزری و فیکری له نیوان فه یله سوف و زاناکانی که لام،
به تایبه تی له نیوان موعته زیله و فه یله سوفه کان ی یۆنانی.

دووه میان: ئه م کیشه و مشتومر ه سه ریه لدا و هک دهر نه جامیک بی پیچوپه نای
که شه ی هزری له ناو خودی ئیسلامدا، به به لگه ی ئه وه ی:

۱- به هۆی ئه و گفتوگو و دمه تقیی نایینی که سه ریه لدا، که رویدا له نیوان
پزده گانی خه واریجه کان له باره ی حوکه ی نه جامد هری تاوانی گه وهره، که ئه مه ش
سه ری کیشا بۆ لیکۆلینه وه له کیشه ی بابته تی قه زاو قه دهر، دواتر کیشه و مشتومری
سیفه ته گانی خوا.

۲- پابه ندبوون و وابسته بوون به سیفه ته خه به ریه کان که له قورئانی پیرۆزدا

هاتوون، لێکدانەوه‌و ته‌فسیر کردنی ئه‌و سیفه‌تانه به شیوه‌یه‌کی حه‌قیقی نه‌وه‌کو مه‌جازی، ئه‌مه‌ش گه‌شه‌ی سه‌ند له کێشه‌یه‌کی زمانه‌وانیه‌وه بۆ کێشه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی به واتا زاراوه‌یه‌که‌ی^(١).

میژووی کێشه‌و مشتومره‌که‌:

ده‌ئێن یه‌که‌م که‌س که نه‌فی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ی کرد دوو که‌س بوون: (جعد)ی کوپی (درهم)، و (جهم)ی کوپی (صفوان)، و (جعد) فیکره‌ی خو‌ی دامه‌زاند له‌سه‌ر دوو بنچینه که بریتین له:

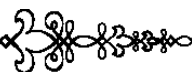
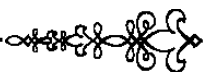
١- لایه‌نی زمانه‌وانی: وتی: هاوینه‌ بوون (الماثلة) بریتیه له: به‌ژداربوون له ناو (اسم). ده‌یوت: خوای گه‌وره به سیفه‌تێک وه‌سف ناکه‌م له کاتێکدا دروست بی‌ت غه‌یری خوای گه‌وره پێی وه‌سف بکری‌ت وه‌ک: سیفه‌تی زیندووپی و زانایی و ویست.... بۆیه (جهم) سیفه‌تی توانا و به‌ده‌یه‌نانی دایه پال خوای گه‌وره‌و بۆی چه‌سپاند، چونکه هیچ یه‌کێک له بوونه‌وه‌ر به‌مانه وه‌سف ناکرێن.

٢- لایه‌نی فه‌لسه‌فی: (جهم) جه‌بری بوو، بۆیه توانا و هی‌زی مرؤ‌فی نه‌فی کرد و نکو‌ئی لێ‌کرد، بروای وابوو که مرؤ‌ف ناچارکراوه له کاره‌کانی دا.

موعته‌زیله‌کانیش هاتن و سیفه‌ته‌کانی خویان په‌تکرده‌وه‌ی. و (واصلی کوپی عطاء) به شی‌خی موعته‌زیله داده‌نرێت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌که‌م موعته‌زیلی بوو که سیفه‌ته‌کانی په‌تکرده‌وه‌، وتی: (هه‌ر که‌سێ بروای به‌بونی واتا یان سیفه‌تێکی له‌می‌ژینه و کۆن هه‌بوو ئه‌وا بروای وایه دوو خوا هه‌ن)^(٢).

(١) دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية ٢١٤-٢١٩. و ئاماژه‌ی داوه بۆ: الكامل ابن أثیر ٤٩/٧ و عیون الأخبار لابن قتیبة الدینوری ١٤٨.

(٢) دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية ٢١٩-٢٢١.

سیفەتی واتایەکان (معاني)

۱- توانا (القدرة)

سیفەتیکی هەر بوو (أزلی)ه، که له میانەیدا هەموو شتە شیواو (ممکن)هکان بەدیدهیئێڕن و لەناویش دەبریت^(۱).

دژەکەشی بریتیه له: دەسه‌وهسانی و بێ توانایی.

بەلگەی عەقڵی لەسەر ئەمە:

ا- ئەگەر خوای گەوره خاوەنی توانا نەبێت، ئەوا دەبوايه بێ توانا بوايه.

ئەگەر بێ توانا بوايه، ئەوا هیچ شتێک لەو پەیدا بواوانە که به شیوهیهکی زۆر قەشەنگ و تووندو توکمە و ڕێک و پێک دروست کراو نەدەهاتنە بوون، و بیگومان گریمانی نەبوونی ئەو پەیدا بواوانە پوچەڵە هەر به بنین.

ب- ئەگەر خوای گەوره بێ توانا بوايه، ئەوا به کهموکورتی و کرج و کالێ وەسف دەکرا، بوونی کهموکوری له خوادا شتێکی شیواو بوون نییه ئەستەمه.

پ- ئەگەر بێ توانا بوايه، ئەوا به کهموکورتی دەبوو، ئەگەر به کهموکورتی وەسف کرا، ئەوا پێویستی بەیەکیک دەبوو که کاملی بکات و کهموکورتیه‌کانی نەهێلێت، تەواو کەرەکهی خۆی پێویستی به تەواو کەرێک ههیه.... بهم شیوهیه ئەو کاته گریمانی خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) خۆی دەسه‌ پێنێت، و بیگومان هەر دوو گریمانه‌کەش پوچەڵن^(۲).

ت- خوای گەوره دروستکەر و له میژینه‌و بێ سەر هتایه، خاوەنی دروستکراویکی پەیدا بووه، دروست بوونی بەدییه‌ئێراو له لایەن زاتیکی له میژینه‌و بێ سەر هتا تەنها له ڕێگەی توانا دەبێت، جا کهواته توانا پێویسته‌ بو خوای گەوره^(۳).

(۱) شرح الدردير على الخريدة ۷۸.

(۲) المواقف و شرحه ۴۸۱ و حاشية محيي الدين على المسيرة ۵۸.

(۳) المقاصد و شرحه ۷۹/۲-۸۰ و الباجوري على الجوهرة ۵۹/۱.

به لگهی نه قلی:

ئه وه فرمایشتهی خوای گه وره: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة: ۱۰۹. واته: (بیگومان خوا دهسه لاتی به سهر هه موو شتی کدا هه یه).

و ئه وه فرمایشته: ﴿وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ فاطر: ۴۴. واته: (وه نه بیّت خوا هیچ شتی که دهسته وه سانی بکات له ئاسمانه کان، یان له زه ویدا، چونکه به راستی ئه وه زاته هه می شه و بهرده وام زانایه و به دهسه لاتی و توانایه).

چهند سودو وه دهسته هاتویک:

۱- توانای خوای گه وره ته نها به یوهسته به شتی شیوا (ممکن) به دهر له شتی پیویست (واجب) و ئهسته م (مستحیل)^(۱).

واته توانای خوای گه وره ته نها کار له شتی شیوا (ممکن) دهکات، چونکه شتی شیوا دیته بوون و له ناو دهچیت واته بوون و نه بوون قبول دهکات. به لّام شتی پیویست (واجب): هیچ کاریگه ریه ک قبول ناکات، چونکه هه یه و نه بوون قبول ناکات.

به هه مان شیوه شتی ئهسته م (مستحیل): هیچ کاریگه ریه ک قبول ناکات، چونکه نه بووه و بوون قبول ناکات.

ئه گهر که سیک پرسیاری کرد: ئایا خوای گه وره توانای به دیهینانی خوایه کی هاوینهی خوئی هه یه؟ یان شتیکی له و جوړه و ده توانیت کاریگه ری دروست بکات له شتی پیویست (واجب) و ئهسته م (مستحیل)؟

وه لّامه که ی ئه وه یه: ئه وه ی تو وت به شیوه ی پرسیار هاتووه ئه گهر نا له راستیدا پرسیار نیه، به لّکو بریتیه له ریکخستنی قسه یه کی بۆش و پوچ، چونکه ئه گهر خوای گه وره هاوه ئیکی بو خوئی به دیهینا بوا یه ئه وا ئه وه هاوه لّه نه ده بووه

(۱) المواظف و شرحه ۴۸۴ و المقاصد و شرحه ۸۵/۲ و المسامرة ۶۲ و الباجوري على الجوهرة ۵۸/۱.

پېوېسته بوون (واجب الوجود)، چونکه نه بوون (عدم) پېش نه و هاوډله
که ووتو ته وه.... جا نه م پرسياره وډک و ته ی که سیکه که بیت بلیت:

ګر زهحه مهت نه بیت له بهر خاتری من له بهر دمه مده راوېسته و ونیش به
له یه ک ساتدا؟ جا نه مه پر ساریکه هچ واتا و سودیکي نییه، به لکو وډک گشت و ته بی
سهر و بهرو تیکه ل و پیکه له کانی تره، قسه که ره که و ته یه کی وای نه و ت که
وډل امدانه و هی پېوېست بیت، به لکو نه ندیشه یه کی خه یال او یه وډک پر ساری مندالیک
وایه که بوش و به تاله و هیچ مانایه کی نییه.

ته نانهت پر ساری که ره که پېوېستی به وه هیه فیری نه وه بکړیت که شتی
نه سته م (مستحیل) و پېوېست (واجب) و شیاو (ممکن) چیه، جا وډلای تو بؤ
پر ساری که بریتیه له فیړکردنی که سیکي نه زان نه ک وډلای پر ساری که ره که^(۱).
(باجوری) و تویه تی:

بویه (سنوسی) له (شرح الصغری) زور به تو وندی هیړشی کردو ته سهر (ابن
حزم) ره خنه ی لی گرتو وه، له سهر نه و ته یه ی: که و تویه تی خوی گه و ره توانای
هیه که مندالیک بؤ خوی بریار بډات، و نه گهر نا دې وایه خوا بی توانا بویه^(۲).
واتای په یوه ست بوون بریتیه له:

نه م سیفه ته ویستن و په یوه ست بوون به شتیکی زیاد سهرباری په یوه ست بوون
و راوېستنی به ذاتی خوا وه، جا سیفه تی توانا په یوه ست به شتی که له چوارچپوهی
توانا دا بیت و سیفه تی ویست په یوه ست به شتی ویستراو، سیفه تی بیستن و بینین
په یوه ست به شتی بینراو بیستراو، زانست په یوه ست به شتی زانراو، سیفه تی دوان
(کلام) په یوه ست به واتا (مدلول) دوه، به لام سیفه تی ژیان ته نها په یوه ست به ذاتی
خوی گه و ره به دهر له شتی تر^(۳).

(۱) کبری الیقینیات الکونیة ۱۳۷-۱۴۰

(۲) (الباجوري على الجوهره ۵۸.

(۳) شرح الدردير على الخريدة ۸۵.

۲- سیفەتی توانا (القدرة) دوو جوړ په یوه ست بوونی ههیه:

یه که میان: په یوه ست بوونیکی گونجاوی (صلوحی) له میژینه ی بى سهره تایه.

واته: توانای خوای گه وړه بى سهرتا و له ئەزله گونجاو بووه بۆ ئەوهی شتی شیواو بینیته بوون و له ناوی ببات بهردوام ئەو توانایه ی ههر ههیه و گونجاوه له ئەزله وه بۆ ئەوهی بوونه وهر بینیته بوون و له ناویان ببات.

دووه میان: په یوه ستبوونیکی جیبه جیکهر (تنجیزی) په یدا بووه:

واته: خوای گه وړه شتی شیواو (ممکن) دینیته بوون و له ناوی دهبات که بهردوام له ژیر توانای ئەودان^(۱).

۳- سیفەتی توانا ئەرکی جیبه جی کردنی ئەو شتهیه که سیفەتی ویست (ارادة) دیاری کردووه، وهك هینانه دی شتی شیواو (ممکن) له نه بوونه وه بۆ بوون، ئەگەر سیفەته که ئاراسته کرا بۆ به دیهینانی، به ئام ئەگەر ئاراسته کرا بۆ گوژینی له بوونه وه بۆ نه بوون، ئەمەش ئەگەر سیفەتی ویست برپاری دا نه بیت^(۲).

۲- ویست (الارادة)

سیفەتیکی هه ربوو و بى سهره تایه، شتی شیواو (ممکن) تایبەت دهکات به به شیک لهو شتانه ی که دروست و رهوان بوى، له بوون یان نه بوون، و ئەندازه و کات، و شوین و ئاراسته که ی^(۳).

دژه کهیشی: زۆری لیکردن و ناچار کردن (الاکراهه).

(۱) الباجوري على الجوهرة ۵۸ و الباجوري على السنوسية ميسر چ ۱ سالى ۱۳۶۹ك، ۲۱ و رسالة في التوحيد للطائي ۴۱.

(۲) رسالة في التوحيد للطائي ۴۸.

(۳) الدردير على الخريدة ۷۸.

به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر ئه‌مه:

۱- خوای گه‌وره سه‌رپشک بووه له دروست کردوونی جیهان، و هه‌ر که‌سی‌کیش سه‌رپشک بووبی‌ت ده‌بی‌ت خاوه‌نی ویست (ارادة) بووبی‌ت، که‌واته پ‌ی‌ویسته خواوه‌ن ویست (ارادة) بی‌ت^(۱).

۲- ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره خاوه‌ن ویست نه‌بوایه، ئه‌وه ده‌بوو ناچار‌کراو بوایه، و ئه‌گه‌ر ناچار‌کراو بوایه، ئه‌وا بی‌ت توانا ده‌بوو، و ئه‌گه‌ر بی‌ت توانا بوایه، ئه‌وا هیچ یه‌کی‌ک له‌م بوونه‌وه‌رانه نه‌ده‌بوون، و نه‌بوونی ئه‌و بوونه‌وه‌رانه شتی‌کی پ‌و‌چه‌له هه‌ر به‌ بینین، به‌م جو‌ره‌ی سه‌ل‌ین‌را که‌ خوای گه‌وره خاوه‌ن ویسته.

۳- ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره خاوه‌ن ویست نه‌بوایه، ئه‌وه ده‌بوو ناچار‌کراو بوایه، و پ‌ال‌دانی ناچار بوون بۆ خوا که‌مو‌ک‌وریه، و بی‌گومان ئه‌مه‌ش پ‌و‌چه‌له.

۴- ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره ناچار کراو بوایه ئه‌وا نه‌ده‌بوو خاوه‌ن توانا بوایه، چون‌که‌ په‌یوه‌ست بوونی توانا به‌سه‌راوه‌ته‌وه به‌ په‌یوه‌ست بوونی سی‌فه‌تی ویست (واته: مه‌به‌ست بۆ ئه‌نجام‌دانی کارێک)، که‌واته سی‌فه‌تی توانا په‌یوه‌سته به‌و شته‌ی که‌ سی‌فه‌تی ویست پ‌ی‌یه‌وه پ‌ابه‌ند‌بووه.

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ البروج: ۱۶. واته: (هه‌ر‌چی بیه‌وی‌ت ئه‌نجامی ده‌دات، هه‌ر‌چی بیه‌وی‌ت که‌س ناتوانی‌ت به‌ی‌نی‌ته ری‌ی).

و ئه‌و فه‌رمایشته‌ی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقرة: ۱۸۵. واته: (خوا ئاسان‌کاری بۆ ئێ‌وه ده‌وی‌ت و نایه‌وی‌ت (په‌رستن و فه‌رزه‌کان‌تان) له‌سه‌ر قورس و گران بکات). ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۸۲) واته: (بی‌گومان هه‌ر کاتێک فه‌رمانی خوا ده‌ر‌جوو، ویستی شتی‌ک جی‌به‌جی‌

(۱) شرح الباجوري على الجوهرة ۶۰/۱ و شرح المقاصد ۹۴/۲.

بکات و بهینیته دی، پئی دهلیت ببه؟! نهویش دهسته جی بی دواکه وتن پئش دیت و نه نجام دهریت و دروست دهیت).

چند سودو و دهسته اتویک:

۱- هندی کهس هندی کات چه می (ارادة) (مشيئة) به گاردین^(۱).

۲- سيفهتی ويست (ارادة) وهك سيفهتی توانا (قدرة) وايه تهنه پهيوهسته به شتی شياو (ممکن) دوه، پهيوهست نييه بهشتی پيويست (واجب) و نهستم (مستحيل)^(۲).

۳- پهيوهست بوونی سيفهتی ويست (ارادة) جي به جی کاری له ميژينه و بی سهره تايه.

واته: سيفهتی ويست (ارادة) له گون و نه زله وه پهيوهست بووه به تايهت کردنی رووداوه کان به کاته گانيانه وه^(۳)، به سيفه تانه ی که دهرانيت نهو شتانه به هوپه وه پيدا دهن^(۴).

جا خوی گه وره له نه زله وه ويستويهتی که: تو بیت، و محمدیش وهك نيژدراوی خوئی ره وانه بکات.

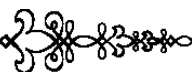
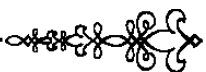
(۱) الباجوري شرح الجوهرة ۵۹/۱.

(۲) الباجوري شرح الجوهرة ۶۰/۱.

(۳) المسيرة ۶۴.

(۴) الباجوري شرح الجوهرة ۵۹/۱.

مه بهست له جي به جی کاری له سيفهتی ويست بريته له ته واه پهيوهست بوونی سيفهتی ناوبراو به شتيکی شياو له شته شياوه کان (ممکنات)، جا نهو شته شياوه هاتبيته بوون يا خود هيستان نه هاتبيته بوون، دهکری ويستی مروژ پهيوهست بيت به کاریک له کاره کان، که چی جي به جی ناکات و چند ساليکی زور دواي دهخات، جا نه مه پئی دهوتریت ويستی جي به جی کاری، واته: تهنه گونجانی ته واه نييه، به لکو ناراسته کردنيکی جي به جی کاری به بو مه بهستيکی دياریکراو/ کبری اليقينيات الكونية ۱۲۶.

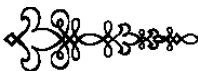
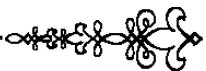
۴- ویست (ارادة) په یوهست نییه ږهزاههندی (الرضا).

ئەو بۆچوونهی ئەهلی سوننه و جهماعهتی لهسهره، ئهوهیه که: خوای گهوره ویستی لهسهر ئهوهیه که کهسی بێ باوهر کوفر بکات، بهلام ږایش نییه به کوفر و خویشی ناوێت، جا کوفری دهوێت و ویستی لهسهره وهک یاسایهکی کهونی و بوونهوهری نهک پێی ږازی بێت وهک دین و نایین^(۱).

(۱) بۆ زیاتر ږوونکردنهوێ ئهو بابتهته چهند دیرێک له کتیبی (ئیمان و عهقیده ئیسلامی لهبهر ږوشنایی قورئان و سوننهت) دانراوی (م. علی باپیر) دهخههروو، که بهراستی کتیبیکې ناوازه بههیزه، خوای گهوره پاداشتی بداتهوه به چاکه، جا دانهر له کتیبی ناوبراوا له (بههرگی سییهم ۲۹۸-۴۰۰) دهلێت: (ئهم واقیعه و ههر واقع و کارو کارهسات و ږووداوی چاک یان خراپ ههر بهویستی خواو بهگوێهری نهخشه و بهرنامهیهک که خوا دایناوه دپنهدی، بهلام ههر ئهو خوایهی که ئهو یاسا سروشتیانه (القوانین التکوینیة)ی داناون که بهپێی وان ههموو شتیک (چاک و خراپ) دپتهدی، ههمان خواش چهند یاسایهکی شهری (القوانین التشريعیة)ی داناون، که فهزمانمان پیدهکهن ږاپهږین و ههر واقعیك و ههر دیاردیهک که لهگهڵ بهرنامهو شهری خوادا نهگونجاوئ لابهږین. ئینجا دهبێ بزانیئ که ویست و ږهزاههندی (الارادة و الرضى)ی خوا مهرج نیه ههموو دهمی پیکهوه گونجاو و پهیههست بن، بهلکو جاری وایه لیک دهترازین و دژی یهکدی دهوهستن، بۆ وینه خوا له ږورنایی دا دهفرمووی: (مهی مهخونهوه)، بهلام ویستی وایه که شهږاپ خوهرمان بېخونهوه، لێردها ویست و ږهزاههندی خوا لیک جودان! کهواته: مهرج نییه ههر واقعیك که بهویستی خوا دروست بوو، بهپێی ږهزاههندی خواش بێ، بهلکو دهبێ بۆ ئهوهی داخو فلان واقع یان فلان کردهوه خوا پێی ږازییه یان نا، له بهرنامهکهیدا بۆی بگهږین، چونکه بهرنامهو نایینی خوا ههموو دهمی لهگهڵ ږهزاههندی دا پیکهوه جووتن و لیک ناترازین. کهواته پوختهی هسان: لهبهر ئهوهی خوا بهدییهنهره ږهروهرگاری ههموو شتیکه، ناگونجی هیچ شتیک بهبێ ویست و توانای وی دروست بێ و ههرچی پهیدا دهبێ چاک و خراپ ههر بهپێی ویستی خواو بههوی توانای ویهوهیه، بهلام مهرج نییه ههرچی بهپێی ویستی خوا پهیدابوو، خوا لێی ږازی بێت.

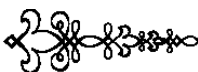
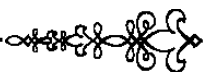
بهپێویستی دهزانم بۆ پتر ږوون بوونهوێ مهبهست وینهیهک بپنینهوه (له ژیاپی ږۆزانهماندا) بۆ چۆنیتهی لیک جیا بوونی (ویست و ږهزاههندی):

=

(قدریه‌کان) و (معتزله‌کان) له‌مه‌دا رایان جیاواز بوو، وای بۆ‌چوون که خوای گه‌وره ویستویه‌تی که‌سی بۆ باوم‌پرو کافر باوم‌پ بێنیت به‌لام کافره‌که کوفری هه‌لبێژاردوو، جا له‌به‌رئه‌وه ئه‌و دوو تاقمه بۆ ئه‌م رایه چوون، تا نه‌ئێن: ویستی کافر کوفر هه‌لبێژیریت و سزاشی دا له‌سه‌ر کوفره‌که‌ی، جا ئه‌وانه وه‌ك ئه‌وایان به‌سه‌رهات په‌نایان برده به‌ر گه‌رمای ناگر، له‌به‌ر شتی‌ك هه‌لاتن که‌وتنه ناو شتی‌کی له‌و خراپتر، به‌پێی بۆ‌چوونه‌که‌ی ئه‌وان ئه‌وا پێ‌ویست ده‌بیت که ویستی کافره‌که زال ببیت به‌سه‌ر ویستی خوای گه‌وره، و خوای گه‌وره ویستویه‌تی باوم‌پ بێنیت - به‌پێی بۆ‌چوونی ناوبراوان - به‌لام کافر کوفری هه‌لبێژاردوو، به‌م جو‌ره ویستی کافره‌که هاته‌جۆ و یستی خوای گه‌وره نه‌هاته‌جۆ، ئه‌مه‌ش خراپترین بیروباوم‌پرو بۆ‌چوونه، وته‌یه‌کی بۆ به‌لگه‌یه، ته‌نانه‌ت پێ‌چه‌وانه‌که‌ی به‌لگه‌یه.

= بابێك دوو كورێ هه‌ن پێیان ده‌ڵێ: پۆله‌كانم ئه‌وه باڵغ بوون و له‌م‌پۆ به‌دواوه پیاوان و ته‌كلیفی شه‌رعیتان له‌سه‌ره، جا داواتان لێ‌ده‌كه‌م موسڵمانی چاك بن و بێ‌فه‌رمانی خواو پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌كه‌ن، هه‌ر كامێكتان پیاوی چاك بۆ و بۆ فه‌رمانی خوا نه‌كات، با له‌ مائی مندا بمی‌نیته‌وه، به‌لام هه‌ر كامێكتان بۆ فه‌رمانی و سه‌رخه‌ری بكات و رۆی خوارو خێج و هه‌له‌ت و هه‌لدێر بگرێ، لێی تو‌په‌ ده‌بم و له‌ مائی خۆم وده‌دری ده‌نی‌م، پاشان نه‌ئێن ناگادار نه‌بووین و نه‌مانزانی!! پاشان دواي ماوه‌یه‌ك یه‌كیان رۆی چاكه و خواپه‌رستی گرت و یه‌كیشیان سواری كه‌رێ شه‌یتانی بوو و نه‌هاته ژێ‌ربار، جا هه‌رچه‌نده بابه‌كه چه‌ند جاری دیکه‌ش نامۆژگاری كرد و ناگاداری كرده‌وه ترساندی، به‌لام فایدی نه‌بوو!! تا له‌ ئاكامدا بابه‌كه كۆپه به‌دقه‌په‌كه‌ی له‌ مائی وده‌رن!! جا سه‌رنج ده‌دین! بێ‌گومان هه‌م مانه‌وه‌ی كۆپه گو‌پرايه‌ل و موسڵمانه‌كه و هه‌م ده‌ركرانی كۆپه به‌دقه‌پو لاساره‌كه‌ش، هه‌ردوو‌كیان به‌ویستی بابه‌كه هاته‌ندی، به‌لام دیاره بابه‌كه هه‌رچه‌نده له‌ مانه‌وه‌ی كۆپه چاكه‌كه‌دا ر‌ه‌زامه‌ندی هه‌بوو، به‌لام له‌ ده‌ركرانی كۆپه به‌دكاره‌كه‌یدا ر‌ه‌زامه‌ندی نه‌بوو، واته مانه‌وه‌ی كۆپه چاكه‌كه‌ی پۆ خۆش بوو، به‌لام ده‌ركرانی كۆپه به‌ده‌كه‌ی پۆ خۆش نه‌بوو، كه‌واته: ر‌استه جاری وایه ئینسان شتی‌ك ده‌كات و ویستی له‌سه‌ر په‌یدا‌بوونی شتی‌كه، به‌لام پێی خۆش نییه و لێی رازی نییه!). به‌كه‌می‌ك ده‌ستكاری‌یه‌وه (وه‌رگێ‌ر).

(عمرو) كۆرى (هېثم) گراوېه تېه وەو و تويەتى: لە كەشتيە كدا لەگەڵ كەسيكى قەدەدرى و يەككى مەجوسى گەشتەمان كرد، جا قەدەدرى بە مەجوسىيە كەى و ت: مۇسلمان بە. لەو ئەمدا مەجوسىيە كە و تى: تا خوا وىستى لەسەر نەبىت مۇسلمان نابم. قەدەدرى كە و تى: خوا وىستى لەسەر، بە ئەم شەيتان وىستى لەسەر نى. ئىنجا مەجوسىيە كە و تى: خوا وىستى و شەيتانىش وىستى بە ئەم وىستى شەيتان ھاتەجى. بەراستى ئەو شەيتانە بەھىزە. لە رىوايەت كى تر دا ھاتوو: كە مەجوسىيە كە و تويەتى: مەن لەگەڵ بەھىز ترينيانم.

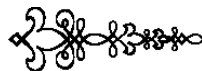
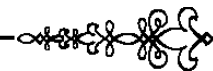
عەرەبىكى دەشتە كى راوەستا لەلاى كۆمەلەك خەلەك كە (عمرو) كۆرى (عبىد) لەناوينا دا بوو، و تى: ئەى خەلەك، وشترەكەم دزراو، بۆم لە خوا بپارێنەو تا وشترەكەم بۆ بگەرێنێتەو. جا (عمرو) كۆرى (عبىد) و تى: خوايەگيان تۆ وىستى لەسەر نەبوو كە وشترەكەى بدزىت بە ئەم وشترەكە ھەر دزرا، خوايە داوات لێدەكەم بۆى بگەرێنێتەو. عەرەبە دەشتە كى كە پى و ت: پىوئىستىم بە پارانەو كەى تۆ نىيە. و تى: بۆجى؟ و تى: ئەترسم ھەر وەك چۆن خواى گەورە وىستى نەدزىت بە ئەم ھەر دزرا، بە ھەمان شۆو خواى گەورە بىھوئى بگەرێنێتەو بە ئەم نەگەرێتەو.

سەرچاوى ئەو گومرايىش برىتى بوو لە وەك يەك دانان و يەكسان كردنى وىست (الإرادة و المشيئة) و رەزامەندى و خۆشويستن (الرضا والمحبة) يە. جا (جبرىيە) و (قدريە) كان ئەم چەمكەيان وەك يەك دانا، دواتر راجىايان تىكەوت:

جبرىيە كان وتیان: بوون بە قەزاو قەدەدرى خوايە بۆيە خۆشەويستەو جىگای رەزامەندىيە.

قەدەدرىيە كانیش وتیان: لەبەر ئەوەى تاوان و خراپە لەلایەن خواى گەورە خۆشەويست نىن و ھۆى رەزامەندى ئەو نىن، بۆيە تاوان و خراپە كان بە قەدەدرى قەزای خوا نىن، كەواتە تاوان و خراپە لەدەروەى وىستى خواى گەورەن و خواى گەورە بەدیان ناھىنت.

بە ئەم ئەھلى سوننە و جەماعەت جىاوازيان كردوو بە نىوان وىست (مشيئة) و

خۆشویستن (محبة)، و چەند بەلگەیه‌کیان هیناوده‌وه له‌سه‌ر ویست، وه‌ك:

۱- ئەم فەرمايشته‌ی خۆای پا‌ك و به‌رز: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ الإنسان: ۳۰، و التکویر: ۲۹. واته: (ویستی ئیوه‌ش نایه‌ته‌دی مه‌گه‌ر کاتی‌ك خۆای په‌روه‌ردگاری جیهانیان بیه‌و‌یت).

۲- ئەم فەرمايشته‌ی خۆای گه‌وره: ﴿مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلِّهِ وَمَنْ يَشَاءِ يُجْعَلْ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الأنعام: ۳۹. واته: (بی‌گومان ئه‌وه‌ی خوا بیه‌و‌یت گوم‌رای ده‌کات، و ئه‌وه‌ش که بیه‌و‌یت ده‌یخاته سه‌ر رێبازی راست و په‌وان).

۳- و ئەم فەرمايشته: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ الأنعام: ۱۲۵. واته: (جا ئه‌و که‌سه‌ی خوا بیه‌و‌یت هیدایه‌تی بدات، ئه‌وه سینه‌ی ساف و پا‌ك و ئاماده ده‌کات بۆ نایینی نیسلام، ئه‌و که‌سه‌ش خوا بیه‌و‌یت گوم‌رای ده‌کات، ئه‌وه دلی ده‌گوشیت و سنگی تووند ده‌کات و هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بی‌ت، هه‌ر وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌بی‌ته‌وه).

چەند بەلگەیه‌کیان هیناوده‌وه له‌سه‌ر خۆشویستن و په‌زامه‌ندی، وه‌ك:

۱- ئەم فەرمايشته‌ی خوا: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ البقرة: ۲۰۵. واته: (بی‌گومان خوا هه‌سادو خراپه و تاوانی ناو‌یت).

۲- ئەم فەرمايشته: ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ الزمر: ۷. واته: (پازی ناب‌یت که به‌نده‌کانی ب‌ی باوه‌ر بن و رێبازی خوانه‌ناسی بگرن).

۳- ئەم فەرمايشته‌ی خۆای گه‌وره له‌دوای ئه‌وه هاتووه که رێگری کردووه له‌ هاوبه‌ش دانان و سته‌م و کاری خراپه و خۆبه‌زل زانی‌ن: ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ الإسراء: ۲۸. واته: (هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که له‌ نایه‌ته‌کانی پ‌یش‌وودا باس‌مان کرد، خراپه‌کانی لای په‌روه‌ردگارت ناپه‌سه‌ندو نابه‌ج‌یه).

۴- و ئەم فەرمايشتهی پيغه مېهر (عليه السلام): ((ان الله كره اليكم ثلاثاً: قيل و قال، وكثرة السؤال، و اضاعة المال))^(۱) واتە: خۆای گەوره سى شتى بۆ ئۆوه بە ناپه سەند داناه، قسه و قسه لۆك، و پرسىارى زۆر، به فیرۆدانى مال و سامان.

۵- و ئەم فەرمايشتهی ترى پيغه مېهر (عليه السلام): ((ان الله يحب أن يؤخذ برخصه، كما يكره أن تؤتى معصيته))^(۲) واتە: خۆای گەوره پيى خۆشه ئەو شتانه ئەنجام بدەن كه مۆلەتى پيڤداوه، ههروهك چۆن پيى ناخۆشه سه رپيچى ئەو بكەن.

ئەگەر وترا: چۆن خوا ويستى له سەر شتيك ده بێت، كه چى خۆشى ناوێت و پيى رازيش نيه؟ ئەى چۆن ده يوێت و پيى ديئييت؟ و چۆن ويستى له سەر ئەو شته ده بێت و رڤ لى بوونه و په سەند نه كړديشى به يه كه وه كو دكرينه وه؟ وه لامي ددهدمه وه:

به وهى ويست دوو جوړه: ئەو شتهى كه به خودى خۆى ويستراوه، ئەو شتهى كه له بهر خودى خۆى ويستراوه نه بێت.

ئەو شتهى كه به خودى خۆى ويستراوه ت: ئەو شته ويستراوه له خودى خۆيدا خوشه ويسته و هه موو ئەو شتانهى كه چاكن، جا ويستى مه به ست و ئامانجه كانه. ئەو شتهى كه به خودى خۆى ويستراوه نه بێت: ده كړى به خودى خۆى ويستراوه نه بێت، كه ته ماشاى خودى شته كه ده كړيت هيچ به رژه وه نديه كى تيدا به دى نه كړيت. ئەگەر هو كاريك بێت بۆ مه به ست و ئامانجه كهى، ئەوا به خودى خۆى ويستراوه نيه، به لكو له پرووى قه زاي خوداوه گه يشتن به مه به سته كهى ويستراوه. جا هه ردوو شته كه كو دهبه وه: رڤ لى بوونه وه و ويستنى، رڤ له شتيك بوونه وه له هه مان كاتدا ويستنى يه كتر رەت ناكه نه وه، چونكه له پرووى په يوه ست بوونه وه جياوازن. نمونهى ئەمهش وهك دهرمانى نه ويستراوه و ناخۆشه ويسته، ئەگەر دهرمان وەرگره كه زانى كه چاره سه رو شيفاكهى له وه دهرمانه دايه، برپينى ئەندامه

(۱) متفق عليه، بخارى له (استقراض) و مسلم له (الأقضية) گيرايانه ته وه.

(۲) أحمد و جگه له ویش به سەنه ديكى سه حیح و راست گيرايانه ته وه.

داخوراوه‌که‌ی نه‌گهر زانی به‌و برینه لاشه‌که‌ی ساغ و سه‌لامه‌ت ده‌بی‌ت، برینی رڼ‌گایه‌کی قورس و گران نه‌گهر زانی ده‌یگه‌یه‌نی‌ته مه‌به‌ست و خوشه‌ویسته‌که‌ی. ته‌نانه‌ت که‌سی عاقل نه‌و شته نه‌ویستراو ناخوشه‌په‌سهند ده‌کات به‌گومانه زالبووه‌که‌ی نه‌گهر سه‌ره‌نجامه‌که‌ی لی شاراو ده‌بی‌ت، نه‌ی چی ده‌لیی بو نه‌و زاته‌ی که هیچ شتیکی لی شاراو نه‌ی.

خوای گه‌وره شتیکی خوش ناوی‌ت، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا مانای وانیه ویستی له‌سه‌ر نییه نه‌مه‌ش له‌به‌ر غه‌یری خو‌ی، و له‌به‌ر نه‌وه‌ی هوکاره بو شتیک که به‌رزتره له‌و شته نه‌ویستراو^(۱).

۳، ۴- بیستن (السمع) و بینین (البصر)

سیفه‌تی بیستن (سمع): سیفه‌تیکی هه‌ربووی بی سهره‌تای نه‌زه‌لییه، کاریشی بریتیه له‌په‌یی بردن به‌هه‌موو شتیکی بیستراو، نه‌گهر نه‌و شته بیستراوه‌ش شاراو ده‌بی‌ت^(۲).

نه‌مه سیفه‌تیکه شتی بیستراو ئاشکرا ده‌کات به‌بی ئامرازو ئامیر. جا هیچ شتیک شاراو نابیت له‌لایه‌ن سیفه‌تی بیستنی خوای گه‌وره نه‌گهر زور نادیریش بیت، به‌بی بوونی زه‌رده‌واله‌کانی گو‌یچکه (أصمخه) و ده‌نگ و بانگ (آذان). دژه‌که‌ی نه‌م سیفه‌ته‌ش: بریتیه له‌نه‌بیستن و که‌ربوون.

سیفه‌تی بینین (بصر): سیفه‌تیکی هه‌ربووی بی سهره‌تای نه‌زه‌لییه، کاری نه‌م سیفه‌ته په‌یی بردنه به‌هه‌موو بینراویک، نه‌گهر بینراوه‌که زور ورد (لطیف)یش ده‌بی‌ت^(۳).

نه‌مه سیفه‌تیکه شتی بینراوی پی ئاشکرا ده‌کریت به‌بی ئامراز، جا هیچ شتیکی

(۱) شرح العقيدة الطحاوية ۲۱۵ و لاپه‌ره‌کانی دواتر.

و پروانه: شرح المقاصد ۹۷/۲.

(۲) المسامرة ۶۸ و پروانه: الباجوری علی الجوهره ۶۱/۱.

(۳) المسامرة سه‌رچاوه‌ی پی‌شو، و پروانه: الباجوری سه‌رچاوه‌ی پی‌شو ۶۷.

بینراو هه‌چهنده زۆر ووردیش بیّت ئەوا له‌لایهن ئەو سیفهنه‌ شاراوهد نابیت، و تاریکی ڕیگهی بینینی لی ناگریت، و به‌بی ڕه‌شینه‌ی چاو (حدقة) و پیلوه‌کان (أجفان) ده‌بینیت.

دژه‌کهی ئەم سیفهنه‌ش: بریتیه‌ له‌ نه‌بینین و کویری.

ئهم دوو سیفهنه‌ سنورداری نین، به‌پێچه‌وانه‌ی گوێچکه‌ (نامرازی بیستن^(١)) و چاو (نامرازی بینین^(٢))ی مرۆف.

به‌لگهی عه‌قڵی له‌سه‌ر ئەمه‌:

أ- سیفهنه‌ی بیستن و بینین دوو سیفهنه‌ی کاملن، به‌ده‌یه‌نراو و په‌یدا‌بوانیش به‌م دوو سیفهنه‌ وه‌سف ده‌کرین، که‌واته‌ خوای گه‌وره‌ شایه‌ن‌تره‌ که‌ به‌و دوو سیفهنه‌ وه‌سف بکریت. ئەگه‌رنا ئەه‌وکاته‌ پێویست ده‌بیّت که‌ به‌ده‌یه‌نراو وه‌سف بکریت به‌ چهند سیفهنه‌ی کامل که‌چی ئەو کات به‌ده‌یه‌نر خاوه‌نی ئەو دوو سیفهنه‌ نابیت.

ب- ئەگه‌ر خوای گه‌وره‌ وه‌سف نه‌کریت و خاوه‌نی سیفهنه‌ی بیستن و بینین نه‌بیّت، ئەه‌وکات پێویست ده‌بیّت که‌ به‌پێچه‌وانه‌ی ئەو دوو سیفهنه‌ وه‌سف بکریت، ئەگه‌ر چه‌سه‌پێنرا که‌ خوای گه‌وره‌ خاوه‌نی دوو سیفهنه‌ی پێچه‌وانه‌ی دوو سیفهنه‌ ناوبراه‌که‌یه‌، ئەوا که‌موکوری ڕوده‌دا له‌ خوای گه‌وره‌دا، و بوونی کوموکوری له‌ خوای گه‌وره‌ شتیکی نه‌سته‌مه‌.

که‌واته‌ چه‌سه‌پا که‌ خوای گه‌وره‌ خاوه‌نی سیفهنه‌ی بیستن و سیفهنه‌ی بینینه‌.

پ- ئەگه‌ر چه‌سه‌پا که‌ خوا نابیستی و نابینی، ئەوا که‌موکورتی له‌ زاتی دا‌رووی ئەدا، و ئەگه‌ر خوا که‌موکورتی تییکه‌ویت، ئەوا پێویستی به‌وه‌ ده‌بوو که‌ کاملی بکات، و کاملکاره‌کهی خۆشی پێویستی به‌ یه‌کیک هه‌یه‌ تا کاملی بکات.... به‌م شیوه‌یه‌ ئەو کات گریمانه‌ی خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) پێویست ده‌بوو، و

(١) وه‌رگێڕ.

(٢) وه‌رگێڕ.

ههردوو کیشیان پوچه ئن^(۱).

به ئگهی نه قلی:

ئهم فهرمایشتهی خوی پاک و بهرز: ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ الحج: ۷۵، لقمان ۲۸. واته: (بهراستی خوا بیسهرو بینایه).

و ئهم فهرمایشته: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱. واته: (هیچ شتیك له وناچیت، هه ره ئه ویش بیسهرو بینایه).
چه ند سودو وه ده ستها تو یك:

۱- ئاشکرا کردنی هه موو بوونه وهران به سیفهتی بیستن و بینین، جیاوازه له گه ل سیفهتی زانست، ههروهك ئاشکرا کردن به یه کیك له دوو سیفهتی ناوبراو جیاوازه له گه ل ئه وهی تر^(۲).

۲- باجوری و سنوسی بوچوونیان وایه که: سیفهتی بیستن و بینین په یوهستن به هه موو بوونه و رانه وه به په یوهست بوونیکی زیاتر له سیفهتی زانست، جا سیفهتی بیستن و بینینی خوا په یوهستن به هه موو ئه و شتانهی که به نیسبهت ئیمه شیای بیستن و بینین و به و شتانهش که بو ئیمه شیای بیستن و بینین نین. به ئام ئیمام (سعد الدین التفازانی) وتویهتی:

سیفهتی بیستن په یوهسته به شته بیستراوهکان، و سیفهتی بینین په یوهسته به شته بینراوهکان، له و کاته دا په یوهست نین به سه ره جم ئه و شتانهی که هه ن. سه بارت به و شتانهش که نه بوو (معدوم)، زانایان کوکن که ههردوو سیفهتی ناوبراو په یوهست نین پێیان هه وه، چونکه ناچیت هه قله وه، و ئه گه ره په یوهست بووبان به شتی نه بوو (معدوم) وه ئه و کاته شتی نه بووش ده چوو ه ناو چوارچیوهی

(۱) المسامرة سه رچاوهی پێشوو ۶۹،

(۲) الدردیر علی الخریده ۸۳.

ئەو شتانه که هەن ^(۱).

۵- زانست (العلم)

سیفەتییکی هەربووی بۆ سەرەتای ئەزەلییە، که زانیاری ئاشکرا دەکات لەوکاتە ی پێیەو دەست دەبێت ^(۲).

دژەکە ی ئەو سیفەتەش: بریتیه له نه‌زانين، و ئەو شتانه ی ئەچنە ریزیەو و دەک گومان و دودلی و ئەندیشە و وەرپوون و بۆ ئاگایی و لەبیرچوونەو و بەهەڵەداچوون ^(۳).

بەلگە ی عەقڵی لەسەر ئەمە:

أ- کارەکانی خۆی گەورە لەو پەڕی رێکوپێکی و جوانی و تووندو تۆلی دان، ئەمە شتییکی دیار و بەرچاوە بۆ کەسێک که تەماشای ئاسۆکان و خۆدی مەرۆف و زیندەوەرەکانی کردبێت، بێگومان ئەو دی کاری رێکوپێک و قەشەنگ بێت ئەو زانایە.

چونکە هەر کەسێ رستەیه‌کی بینی که پێکەاتبێت له وشە ی شیرین و قەشەنگ و پاراو و هەلگری چەند واتایەکی ورد، بێگومان بەبۆ چەندوچوون زانیویەتی که نووسەرەکە ی زانایە ^(۴).

ب- ئەگەر خۆی گەورە زانا نەبوايه، ئەو دەبوو نەزان بوايه، و ئەگەر نەزانیش بوايه، ئەو ئەو جیهانە بەو سیستەمە ووردو رێکوپێکە نەدەبوو، که نیشانه و بەلگەیه لەسەر ئەو دی بەدیھێنەرەکە ی زانایە به‌رژەوهندیه‌کانی ئەو جیهانە به

(۱) کبری‌ الیقینیات الکونیة ۱۲۸ و ۱۴۰.

(۲) شرح العقائد النسفية ۷۵.

(۳) رسالة التوحيد: الطائي ۴۸.

(۴) المواقف و شرحه ۴۸۷ و المقاصد و شرحه ۸۷/۲.

زانینیکی ته‌واو.

بویه چه‌سپا که خوی گه‌وره زانایه^(۱).

پ- نه‌گهر خوی گه‌وره نه‌زان بوايه، نه‌وا که‌موکورت له زاتی دا ده‌بوو، و بوونی که‌موکورتی له‌خوی گه‌ورده‌دا شتیکی نه‌سته‌مه.

ت- نه‌گهر که‌موکورتی له خوادا هه‌بوايه نه‌وا پېوړستی به یه‌کیک ده‌بو تا کاملی بکات، و نه‌ودی که کاملیشی ده‌کات پېوړستی به‌یه‌کیکی تر هه‌یه تا کاملی بکات.... به‌م شیویه، نه‌وکاته گریمانه‌ی خول (دور) یان زنجیره‌ی (تسلسل) پېوړست ده‌بیټ، هه‌ردوو گریمانه‌که‌ش پوچه‌ن، که‌واته سه‌لینرا که خوی گه‌وره خاوه‌ن زانسته^(۲).

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

نه‌و فه‌رمایشته‌ی خوی پاک و به‌رز: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ لقمان: ۲۳. واته: (بیگومان خوا ناگاداره به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که له سینه‌و دل و ده‌روونه‌کاندا حه‌شاردراون).

و فه‌رمایشتی: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ البقرة: ۲۹. واته: (هه‌ر خویشی به‌هه‌موو شتیکی زاناو ناگاداره).

فه‌رمایشتی: ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾ المائدة: ۱۰۹، ۱۱۶. واته: (به‌راستی خوايه هه‌ر خوت ناگات له هه‌موو نه‌ینی و شاراوه‌کانه و به‌هه‌موو په‌نهانیکی ده‌زانیت).

فه‌رمایشتی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَاسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ الأنعام: ۵۹. واته: (کلیلی هه‌موو شاراوه‌کان و زانینی هه‌موو نه‌ینی‌ه‌کان به‌ده‌ست خوايه و هه‌ر لای نه‌وه، که‌س نایزانیټ جگه‌له‌و زاته هه‌رچی له‌سه‌ر

(۱) المواقف سه‌رچاوه‌ی پېشوو.

(۲) برپوانه: الباجوري شرح الجوهرة ۶۲/۱ و ابن فطلونغا على المسيرة ۶۰ و ۶۲.

و شکانیە خوا پێی دەزانیت، ھەروەھا ھەرچی لە دەریاکانیشتا ھەبە ئاگای لێبەتی و ھیچ گەلایەك ناکەوێتە خوارەوہ خوا پێی نەزانیت، ھەروەھا دەنکیك یان تۆویك لە تاریکیەکانی زەویدا نیە، ئەو دەنکە چ شێدار بێت یان وشك بێت، ھیچ شتێك نیە لە خوا پەنھان بێت و لە (لوح المحفوظ)دا، یاخود لە دۆسیە ی و دەزگای تاییبەتدا تۆمار نەکرا بێت).

چەند سود و دەستەھا تۆیك:

۱- سیفەتی زانست پەیوەستە بە ھەموو چەمکەکان چ ئەوانە ی ھەن چ ئەوانە ی نین، واتە: پەیوەستە بە شتە شیاو (ممکن) و پێویست (واجب) و ئەستە (مستحیل)ەکان، کەواتە خۆی گەورە زانیە بە ھەموو شتەکان بە لایەنی وردو درشتیانەوہ^(۱).

۲- پەیوەست بوونەکە ی سیفەتی زانست جیبەجی کار ی لەمیژینە و بی سەرەتایە:

جا خۆی گەورە زانیە بەشتەکان وەك خۆیان ھەر لە ئەزەلەوہ. ئینجا پەیدا بوونی ئەو شتانە ی کە لە رابردو داهەبوون یاخود کە لە ئیستادا ھەن یان لە داھاتوودا پەیدا دەبن، ھەموو ئەوانە تەنھا چەند قۆناغێك لە زانیاری، چونکە ھیچ گۆرانکارییەك پێویست ناکات لە پەیوەست بوونەکە ی سیفەتی زانست دا.

و سیفەتی زانست: پەیوەست بوونی گونجاوی (صلوحی) نییە، چونکە ئەگەر ئەم سیفەتە گونجاوی بواپە ئەو خۆی گەورە بە نەزان وەسف دەکرا، چونکە شتێك شیاوی زانین بی نابێتە زانا، سیفەتی زانست بەھەمان شیوہ جیبەجی کار ی پەیدا بوو نییە، چونکە ئەگەر وابوایە ئەو دہبواپە پێش زانین خۆی گەورە بە نەزانین وەسف بکراپایە^(۲).

۳- شتی شیاوہ بوون، ئەکرێ بێتە بوون و لە ناویش بجیت بەلام بەدوای یەکدا،

(۱) المسامرة ۶۰ و ۶۲ و المواقف و شرحه ۴۸۸ و شرح المقاصد ۹۰/۲.

(۲) شرح الباجوري على الجوهرة ۶۱/۱ به لاسایی کردنەوہ ی سنوسی، و رسالة التوحيد: الطائي ۴۸.

جا نه‌گهر حاله‌تی شته‌که گۆرا ئایا زانستی خوای گه‌وره‌ش ده‌گۆرپیت؟ و چۆن زانستی خوای گه‌وره ده‌گۆرپیت که چی له‌میژینه‌و بیسه‌ره‌تایه؟
وه‌لام: سیفه‌تی زانست ناگۆرپیت، به‌لکو ئه‌و شته‌ی به‌و سیفه‌ته‌ په‌یوه‌سته ده‌گۆرپیت (که بریتیه له: زانراوه‌که).

٤- زانستی خوای گه‌وره بی سه‌ره‌تا و له‌میژینه‌یه ناکرپیت له‌گه‌ل زانستی شته په‌یدا بووه‌کان قیاس بکرپیت و بپۆرپیت، خوای گه‌وره زانییه به شته‌کان به‌ر له به‌دییه‌نایان وه‌ک ئه‌و حاله‌ته‌ی که له‌سه‌ری به‌دیان ده‌هینپیت^(١).

٦- دوان (الکلام)

سیفه‌تیکه ناماژه و نیشانده‌ری هه‌موو زانیاریه‌کانه.
و راحیایی زانیانی که لام له دیاریکردنی ئه‌م سیفه‌ته ده‌خه‌ینه‌روو.
دژه‌که‌ی ئه‌م سیفه‌ته‌ش: لاییه.

به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر ئه‌مه:

ئه‌گهر خوای گه‌وره نه‌یتوانییوایه‌ بدویت، ئه‌وا پپۆیست بوو به پپچه‌وانه‌ی ئه‌م سیفه‌ته وه‌سف کرابایه، که لاییه، و گریمانیه ئه‌وه‌ی که خوا لال بیت ئه‌وا که موکوریه، و بوونی که موکورتی له خوا دا پوچه‌له، چونکه نه‌ک خوا ته‌نانه‌ت به‌دییه‌نراویش رازی نابیت به که موکوری، که واته چه‌سپا که خوای گه‌وره خاوه‌نی سیفه‌تی دوان (کلام)^(٢).

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای پایه‌به‌رز: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء: ١٦٤.
واته: (به‌راستی خوای گه‌وره خۆی له‌گه‌ل موسادا گفتوگو‌ی یه‌کسه‌ری و راسته‌وخۆی

(١) شرح الباجوري سهرچاوه‌ی پيشوو.

(٢) رسالة في التوحيد: الطائي ٥٢.

نه نهجامداوه).

ئه مه فهرمايشته: ﴿وَمَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ الشورى: ۵۱. واته: (كهس بوئ نيه هيچ كات "له دنيا" خوى گه وره وتويژى راسته وخوى له گهلدا بكات مه گهر له ريگه وده وى و نيگاوه، يان له پشتى پهرده وه، وهك موسا، يان نيژدراويكى وهك فريشته - جوهره ئيل - دهنيريت كه به گوپره و فهرمان و موئه تى خوا چى پى سپيژدراوه ده يگه يه نيئ، به راستى ئه و زاته خوايه كى بلندو داناو كاربه جييه).

زانايانى زانستى كه لام راحيا بوونه سه باره ت به سيفه تى دوان (كلام) ي خوى گه وره بو چهند رايهك:

۱- نههل سونه و له وناو و يشياندا نه شعهرى و ماتريديه كان:

وتويانه كه وتهى پهر و مردگار دوو جوړه:

أ- وتهى نهفسى: ئه مه له راستيدا وته و قسه يه، كه به هوئى چهند بيژوه دهربرپنيك دهرده برديت، و له ره گه زى دهنگه كان و پيته كان نيه، به لكو سيفه تيكي ههربوي نه زه ليه و په يوه سته به زاتى خوى گه وره، ئه وهى دوور ده خاته وه كه خوى گه وره هيژى دوان و قسه نه بيت، ههروهك چوئ كه سى لال و مندال ناتوان به قسه بين، و خوى گه وره بهم سيفه ته فهرمان دهكات و شت قه دهغه دهكات و هوال ددهات، و جگه له مانه ش^(۱).

ئه مه سيفه تيكي له ميژينه ي بى سهره تايه، (چونكه شتى په يداوو به زاتى خواوه راناووست و وابسته تى نابن).

ئه مه سيفه ته راوه ستاوه و وابسته يه به زاتى خواوه. ئه مه سيفه ته بريتي نيه له: دهربرين: چونكه دهربرپنه كان ده گوژين به هوئى كات و شوين و هوژه كان، به لكو دهكريت شت دهربريت به هوئى ئامازه و نووسين، ههروهك دهربرين و داواكارى

(۱) شرح المقاصد ۹۹/۲.

نیشانەن لەسەری.

بریتی نیه لە زانست: لەوانەیه شتی وا بە مەرۆف بلیت کە نایزانیت، بەلکو شتیکی پێچەوانە ی دزانیت یان گومانی لێ هەیه.

بریتی نیه لە ویست: چونکە لەوانەیه فەرمان بە مەرۆف بکات بەشتی کە خۆی ویستی لەسەر نییه، وەك تاقیکردنەوهی بەندەکە، ئایا پێی دهبەخشیت یان نا^(۱)؟

وتە ی نەفسی وینەیه کە بۆ زانستی خۆی لە دەرووندا، هەرودەك زانست وینەیه کە بۆ زانراو، بۆیه وتە ی پەرودەردگار کۆتایی بۆ نییه وەك زانستەکە^(۲).

وتە و قسە ی نەفسی لە رووی زمانەوه چەسپاوه، چونکە شتیکی بۆ و باوه کە ناوی وتە و قسە بەکار دێنن بۆ واتایەکی ئامادە هەبوو لە دەرووندا، هەرودەك لە وتە ی (أخطل) دا هاتوو:

ان الكلام لفي الفؤاد و انما جعل اللسان على الفؤاد دليلاً

واتە: بەراستی وتە لە دل و دەرووندا یه، بەلام زمانیش کراوه بە پێنیشانەدر و ئاماژە بۆ دل و دەروون.

لە قورئانی پیرۆزیشدا هاتوو: ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ المجادلة: ۸. واتە: (لە دەروونی خۆیاندا دەلێن).

ئەم وتەیهشیان کە دەلێن: (زُورْتُ فِي نَفْسِي مَقَالَةً) واتە: لە دەروونی خۆمدا قسەیهکم گۆڕی. و: (في نفسي كلام)^(۳) واتە: لە دەروونمدا قسەیهك هەیه.

۲- وتە ی بێتەیهی و دەربەین (لغظي): ئەمە پێکھاتوو لە پیت و دەنگ، و پرایان وایه ئەم جوۆری دووهم پەیدا بووه و بە زاتی خواوه پانهوستان و وابەستە ی نین،

(۱) المواقف و شرحه ۴۹۶ و المسامرة ۷۷.

(۲) له: تعليقات محمد رشيد رضا على رسالة التوحيد - محمد عبده ۴۵.

(۳) شرح المقاصد ۱۰۲/۲. و الباجوري على الجوهرة ۶۵/۱.

کە بریتین لە قورئانی پیرۆز و گشت کتیبە دابەزینراوەکانی تر ^(۱).

جا قورئانی پیرۆز بە واتای وتەی نەفسی پەداوو و بەدیھێنراو نییە، بەلام قورئان بە واتای وتەی بێژمیی و دەرپڕین (لفظی) کە ئیمە دەیخوینێنەووە ئەوا بەدیھێنراوە. بەلام ناگریت و نابیت بوتريت: قورئان بەدیھێنراوە. مەبەست لێی ئەو بێژووە دەرپڕینێه کە دەیخوینێنەووە، تەنھا لەوکاتە دروستە کە بۆ فێربوون بیت، چونکە لەوانەیه وا خەیاڵ بکریت کە قورئان بەو واتایە کە فەرماشتی خوا بەدیھێنراوە، و بۆیە تاقیکردنەووەکە (ابن حنبل) و (شعبی) و (بخاری) و (عیسای کوری (دنبار) روویدا..... ^(۲).

۲- موعتەزلیە و شیعە ئیمامە:

وتە و قسە خۆی گەورە پیکھاتوو لە پیت و دەنگ، و وابەستە و پراوەستاو نییە بە زاتی خوا، بەلام خۆی گەورە بەدیدهھێنیت لە غەیری خۆیدا وەك تۆماری پارێزراو (اللوح المحفوظ) یان لە فریشتە جوهرئیل یاخود لە پیغەمبەردا، کەواتە وتە پەرورەدگار پەیداوو و بەدیھێنراوە ^(۳).

جا موعتەزلیە بۆچوونیان وایە کە وتە پەیداوو و بەدیھێنراوە، چونکە گومانیان وایە کە لە پێداویستیەکانی وتە و دوان بریتیه لە پیت و دەنگ، و بوونی پیت و دەنگ بۆ خۆی گەورە شتێکی نەبوو و مەحالە، جا لەلای موعتەزلیەکان فەرماشتی خۆی گەورە بەدیھێنراوە، چونکە خۆی گەورە لە هەندێ تەن (أجرام) دا بەدیدهھێنیت ^(۴).

(۱) المواقف و شرحه ۴۶۹.

(۲) الباجوري على الجوهره ۸۴/۱.

(۳) المواقف و ابن قطلوبغا و المسامرة، سەرچاوەکانی پێشو، و بڕوانە: الشيعة بين الأشاعرة و المعتزلة: هاشم الحسني ج ۱ سالی ۱۹۶۴، ۱۸۹ بە وەرگرتن لە کتیبی: كشف الحق للعلامة الحلي ۱۸ و ۱۹ و توحيد الصدوق ۲۸۸ و أوائل المقالات: الشيخ المفيد ۱۹.

(۴) الباجوري على الجوهره ۸۴/۱.

ئەشعەر یەکان بەرپەرچیان داوێتەو:

بەوێ ئه‌و قسه‌ و بۆچوونه به‌ ناپه‌سه‌ند نازانین، به‌ لكو ئیمه‌ش وا ده‌لیین هه‌مان رای ئیوهمان هه‌یه به‌لام ناوی ده‌نیین وته‌ی بیژده‌یی (لفظی)، به‌لام ئیمه‌ له‌ پشته‌ی ئهم وته‌ و دوانه‌ی ناوبراو وته‌ و دوانی نه‌فسی ده‌چه‌سپینین، كه‌ به‌ بیژده‌كان (الفاظ) ده‌ری ده‌برین^(١).

به‌لام موخته‌زیه‌كان وتیان: ئەوێ كه‌ ئیوهم ناوی ئه‌نین (وته‌ و دوانی نه‌فسی) ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سیفه‌تی زانسته‌ی ئه‌گه‌ر واتاكه‌ی هه‌وال بیته‌، و ئه‌گه‌ر فه‌رمان (أمر) یان ریگه‌ری (نهی) بوو ئه‌وا ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سیفه‌تی ویسته‌^(٢).

كاتی موخته‌زیه‌ ئه‌و راو بۆچوونانه‌یان په‌سه‌ند كرد، وتیان: قورئانی پیرۆز فه‌رمایشت و وته‌ی به‌دییه‌نراوی خوايه‌.

موخته‌زیه‌ تیروانیانیان وابوو بۆ بۆچوونی ئه‌هلی سوننه‌، كه‌ پێی وابوو قورئان فه‌رمایشت و وته‌ی خوايه‌ و به‌دینه‌هیئراوه‌، كه‌ له‌وانه‌یه‌ نه‌صه‌رانیه‌كان به‌ به‌لگه‌ی بیئنه‌وه‌ یان وه‌ك هۆكاریك به‌كاری بیئن بۆ بلاو كردنه‌وه‌ی گومان، تا موسلمانان ناچار بکه‌ن بۆ باوه‌ر هیئان به‌وێ: مه‌سیح خوايه‌ یاخود مه‌سیح له‌میژینه‌ و هه‌ربووه‌.

گیڕدراوه‌ته‌وه‌ له‌ (یوحنا)ی (دمشقی) كه‌ هه‌ندی له‌ مه‌سیحیه‌كانی فیرده‌كرد، بۆ ئەوێ مشتومڕ و دمه‌ته‌قی بکه‌ن له‌گه‌ڵ موسلماناندا، جا ده‌یوت: (ئه‌گه‌ر موسلمانێك پێی وتی: چی ده‌لیی سه‌بارته‌ به‌ مه‌سیح؟ تۆش بلی: فه‌رمانی خوا (كلمه‌ الله) یه‌. دواتر با نه‌صه‌رانیه‌كه‌ له‌ موسلمانانه‌كه‌ بپرسیته‌: ئایا مه‌سیح به‌چی ناوئراوه‌ له‌ قورئاندا؟ له‌و كاته‌دا نه‌صه‌رانیه‌كه‌ با هه‌موو وته‌كانی موسلمانانه‌كه‌ ڕه‌ت بكاته‌وه‌ تا موسلمانانه‌كه‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌، له‌و كاته‌شدا ناچار ده‌بیته‌ كه‌ بلیته‌: ﴿إِنَّمَا

(١) المواقف و شرحه ٤٩٦ و المسامرة ٧٧ و ابن قطلوبغا ٧٩.

(٢) كبرى اليقينيّات ١٣١.

الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ ﴿النساء: ١٧١﴾. واته: (بهراستی مهسیح، عیسی کوری مه‌ریه‌م جگه له‌وه‌ی که فرستاده‌ی خوایه "شتیکی تر نه‌بووه"، له دایک بوونه‌که‌ی به فه‌رمانی خوا بووه که له مه‌ریه‌مدا "به‌رجه‌سته بوو"، عیسا رُوح و گیانیکی "تایبه‌ته" له‌لایه‌ن خواوه به‌خشاوه). ئەو کاته با نه‌صرانیه‌که بپرسیت له باری ئەوه‌ی که: فه‌رمانی خوایه تایبه‌ت له‌لایه‌ن ئەو به‌خشاوه (کلمه‌ الله و روحه)، که ئایا به‌دیھینراوه یان به‌دیھینه‌ره؟ ئەگەر وتی به‌دیھینراوه، ئەوا با به‌رپه‌رچی بداته‌وه به‌وه‌ی: که خوی گه‌وره هه‌ر هه‌بووه و هیچ فه‌رمان (کلمه) و به‌خششی تایبه‌ت (روح) نه‌بوون. ئەگەر ئەمه‌ت وت ئەوا موسلمانه‌که ده‌به‌زیت، چونکه به‌ تیروانیی موسلمانان که سیك که بۆچوونی وابیت شتیکی تر له میژینه و بی سه‌ره‌تایه وه‌ک خوی گه‌وره ئەوا به‌ بی دین ئەژمار ده‌کریت^(١).

کاتی موعته‌زیله بۆچوونیان وابوو که قورئان به‌دیھینراوه، ئەوا له راستیدا بۆ به‌رپه‌رج دانه‌وه‌ی نه‌صرانیه‌کان نه‌بوو، به‌لکو ئەم بۆچوونه‌ی موعته‌زیله‌کان سه‌رچاوه‌ی گرت له بابه‌تیکی فه‌لسه‌فی که روون ده‌بیته‌وه له‌وه‌ی پیشتر خستمانه‌پروو له‌باری بۆچوونی ئەوان له‌مه‌ر سیفه‌تی دوان (کلام). به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا موعته‌زیله‌کان وای بۆچوون: وتی ئەوه‌ی که قورئان به‌دیھینراو نییه له‌وانه‌یه سه‌ر بکیشیت بۆ هه‌مان بۆچون که نه‌صرانیه‌کان سه‌باره‌ت به‌ مه‌سیح هه‌یانه، بۆ باوه‌ر بوون به‌ هه‌بوونی چه‌ند شتیکی له‌ میژینه و بی سه‌ره‌تا (تعدد القدماء)، هه‌روه‌ک ئەمه زانراوه له بۆچوونی موعته‌زیله‌کان له‌مه‌ر نه‌فی کردنی سیفه‌ته‌کان هه‌روه‌ک پیشتر خرایه‌ پروو.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌ نایه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ النساء: ١٧١. واته: (به‌راستی مه‌سیح، عیسی کوری

(١) المذاهب الاسلامیة - أبو زهرة ٢٦٠ و ئەم ده‌قه‌ی و مرگرتوووه له‌ کتییی (تراث الاسلام).

مەریەم جگە لەوێی کە فرستادەى خواىە "شَتِیكى تر نەبوو" ، لە داىك بوونەكەى بە فەرمانى خوا بوو کە لە مەریەمدا "بەرجهسته بوو" ، عیسا رۆح و گیانیكى "تایبەتە" لەلایەن خواوە بەخشاوە. ئینجا مەبەست لە دەستەواژەى (كَلِمَتُهُ) لە نایەتەكە بریتىە لەوێ: کە عیسا هاتۆتە بوون بە وشەى (ببە: كن) بەبى ئەو مادە کە عادەت وایە مەرۆف لیى بەدیبیّت، بە بەلگەى ئەم فەرمايشتەى خواى گەورە:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (٨٢) یس: ٨٢. واتە: (بىگومان هەر کاتىك فەرمانى خوا دەرچوو، ویستى شتیک جیبەجى بکات و بىنیتەدى، پى دەلیت ببە، ئەویش دەستبەجى و بى دواکەوتن پىش دیّت و ئەنجام دەدریّت و دروست دەبیّت).

ئەم فەرمايشتەى پەرۆردگار: ﴿إِنْ مَثَلْ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (٥٩) آل عمران ٥٩. واتە: (بەرپاستى نمونەى دروستبوونى عیسا لەلایەن خواوە؛ وەك نمونەى ئادەم وایە کە لە خاك دروستى كرد و لەوێ دوا فەرمانى دا و پى وت: ببە - بە ئىنسان - ئەویش بوو).

ئىمامى غەزالى وتویەتى: هەموو لە داىك بوویك هۆکاریكى نزىك و دوورى هەیه، جا هۆکاری یەكەم كە هۆکاری نزىكە: بریتىە لە نۆواو (منى)، دووم: ووتنى وشەى (ببە: كن). كاتى بەلگە ئاماژەى دا بۆ ئەوێ كە هۆکاری نزىك نەبوو سەبارەت بە عیسا (سەلامى لى بیّت)، ئەوا پەیدابوونى عیساى داووتە پال هۆکاری دوور، كە بریتىە لە فەرمانى (ببە: كن)، ئەمەش وەك ئاماژەىكە بۆ ئەوێ كە هۆکاری نزىك لە پەیدابوونى عیسادا بوونى نەبوو. خواى پاك و بەرز بەم فەرمايشتە رپوونى كردۆتەو: ﴿أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾ النساء: ١٧١. واتە: لە مەریەمدا بەرجهستەى كردوو پى گەياندى وەك ئەو تۆواوێ فریدەدریّتە ناو رەحمەو (١).

بنچینهی راجیایی له نیوان موعتەزیلە و ئەهلی سوننە لەسەر بابەتی دوان (کلام) :

تفتازانی له (شرح المقاصد) داله کاتی روون کردنەوهی بنچینهی راجیایی له نیوان موعتەزیلە و ئەهلی سوننەدا وتویهتی: (له کاتی لیکۆلینهوه له م راجیاییه‌دا به‌ده‌رده‌که‌وێت که ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ چه‌سپاندن یان نه‌چه‌سپاندنی وته‌و قسه‌ی نه‌فسی، ئایا قورئان فه‌رمایشتی نه‌فسیه‌ یان ئەوه‌یه‌ که پیکهاتوو له‌و پیتانه‌ی که بریتین له‌ وته‌ی به‌ره‌هه‌ست، ئەگه‌رنا هیچ راجیاییه‌کیان نییه‌ له‌ باره‌ی په‌یدا‌بوونی وته‌ی به‌ره‌هه‌ست و له‌میژینه‌یی وته‌ی نه‌فسی به‌و مه‌رجه‌ی وته‌ی نه‌فسی بچه‌سپێت)^(۱).

که‌واته‌ ئەو راجیاییه‌ی که هه‌یه‌ له‌ نیوان ئەهلی سوننە و موعتەزیلە کورت هه‌لدی‌ت له‌ ناوانانی وته‌و فه‌رمایشت به‌ نه‌فسی.

جا موعتەزیلە ده‌لێن وته‌و قسه‌ی نه‌فسی پێی ناوتریت وته‌و فه‌رمایشت، به‌لکو ئەگه‌ر واتاکه‌ی فه‌رمان (أمر) یان رێگری کردن (نهی) بوو ئەوا ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ سیفه‌تی ویست، ئەگه‌ر هه‌والا بێت ئەوا ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ سیفه‌تی زانست.

به‌لام ئەهلی سوننە ده‌لێت: ئیمه‌ ناوی ده‌نیین: وته‌و فه‌رمایشتی نه‌فسی، سیفه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه‌و راوه‌ستاوه‌و وابه‌سته‌یه‌ به‌ زاتی خواوه‌ و پاشکۆی سیفه‌تی ویست و زانست نییه‌.

۳- حه‌نبه‌لیه‌ بیدعه‌چیه‌کان:

وتویانه‌ که فه‌رمایشتی خوا‌ی گه‌وره‌ پیکهاتوو له‌ پیت و دهنگ، راوه‌ستاون به‌هۆی زاتی پاکی به‌رزای خواوه‌، فه‌رمایشه‌که‌ی به‌و وه‌سفیه‌ی له‌میژینه‌ و بێ سه‌ره‌تایه‌، تا

(۱) شرح المقاصد ۱۰۰/۲. و پروانه:

الموافق و شرحه ۴۹۶ و المعتقد الايماني شرح منظومة الشيباني ۱۵-۱۶.

هه‌ندیکیان به نه‌زانی زۆر زیاده‌ڕه‌وی زیاتریان کرد، به‌وه‌ی وتیان ڕووپۆش و به‌رگی قورئانیش له‌میژینه و بێ سهره‌تایه چ جایی خودی قورئان^(۱).

ئهم بۆچوون و قسه‌یه پوچه‌له‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی:

دروست بوون و هاتنه‌ کایه‌ی ههر پیتی‌ک نایه‌ته‌جێ ته‌نها له‌دوای گۆتایی هاتنی پیتی پێش خۆیدا نه‌بی‌ت، به‌م جۆره‌ش پیتی یه‌که‌م له‌ ناوچوو ده‌بی‌ت و ئه‌وه‌ی که له‌دوای ئه‌ویشدا هاتوو ده‌که‌مه. زانیمان ئه‌و شته‌ی که له‌ ناوده‌جی‌ت و گۆتایی دی‌ت یان سهره‌تای هه‌بی‌ت، ئه‌وا هه‌رگیز نابێ‌ت که له‌میژینه‌و بێ سهره‌تا و گۆن بی‌ت، به‌لکو ده‌جی‌ته‌ ریزی په‌یدابوو و به‌دی‌هێنراوانه‌وه^(۲)، ئه‌و شته‌ی به‌ده‌ر نه‌بی‌ت له‌ په‌یدابووکان ئه‌وا خۆیشی په‌یدابوو.

٤- که‌رامیه‌کان:

ئهم تاقمه‌ش گۆک و هاو‌رابوون له‌گه‌ڵ هه‌نبه‌لیه‌کان له‌وه‌ی فهرمايشت و وته‌ی خوای پاك و به‌رز پێکهاتوو له‌ پیت و ده‌نگ، به‌لام ناویان نا فهرمايشتی خوا، و دانیان نا به‌وه‌ی که په‌یدابوو، وتیان: ڕاوه‌ستاوه‌ وابه‌سته‌یه به‌ زاتی خوای گه‌وره‌ چونکه‌ پێیان دروست بوو که شتی په‌یدابوو وابه‌سته‌ی زاتی خوا بی‌ت، بی‌گومان بۆچوونیکی پوچه‌له^(۳)، چونکه‌ ئه‌و شته‌ی که په‌یدابوو وابه‌سته‌یه‌تی ئه‌ویش په‌یدابوو، و پێشتر خستمانه‌ڕوو که چه‌سپێنراوه‌ خوای گه‌وره‌ له‌میژینه و بێ سهره‌تایه.

په‌یوه‌ست بوونی سیفه‌تی دوان (کلام):

سیفه‌تی دوان (کلام) په‌یوه‌سته به‌ شتی پێویست (واجب) و شیوا (ممکن) و ئه‌سته‌م (مستحیل)، چونکه‌ په‌یوه‌ست بوونی ئهم سیفه‌ته‌ بریتییه له‌ په‌یوه‌ست بوون له‌

(۱) المواقف و شرحه ٤٩٥ و المسایرة ٧٧ و ابن قطلوبغا على المسایرة ٧٩.

(۲) المواقف و شرحه ٤٩٦ و ابن قطلوبغا سهرچاوه‌ی پێشوو.

(۳) المواقف سهرچاوه‌ی پێشوو. و المسامرة ٧٧ و ابن قطلوبغا على المسایرة ٧٩.

رپووی واتا و رپوونکردنه‌وه یان فه‌رمان و (أمر) و رپِگری کردن (نهی)، و رپوونکردنه‌وه فه‌رمان و رپِگری (نهی)یه‌که‌ی خوای گه‌وره به‌ته‌واوی باسی شتی پپوویست (واجب) و شیاو (ممکن) و ئه‌سته‌م (مستحیل) له‌خۆ گرتووه، هه‌روه‌ک نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز گه‌واهی له‌سه‌ر ئه‌مه ده‌دن^(۱).

۷- ژیان (الحیة)

سیفه‌تیکی هه‌ربوو و ئه‌زه‌لییه، دروستی سیفه‌تی زانست و ویست و سه‌رجه‌م سیفاته واتایی (معانی) و (معنوی)دکانی تر پپوویست ده‌کات^(۲). و که ژیان پال ده‌ده‌ینه لای په‌روه‌ردگار مانای به‌و شی‌وه‌یه نییه وه‌ک که‌سیکی سروشت‌گه‌را بو‌ی ده‌چیت چونکه سیفه‌تی ژیانی خوا بریتی نیه له هیزی هه‌ست و هه‌رس کردن و ئه‌و هی‌زه‌ی پاشکۆی هاوسه‌نگی جو‌ریه^(۳)، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره به‌بی گیان و رۆح ده‌ژی‌هت به‌پێچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بو‌وانه‌وه که ژیان‌یان وابه‌سته‌یه به‌ رۆحه‌وه^(۴). دژه‌که‌ی ئه‌م سیفه‌ته‌ش، بریتیه له: مردن.

به‌لگه‌ی عه‌ق‌لی له‌سه‌ر ئه‌مه:

أ- ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره وه‌سف نه‌کرا‌بو‌ایه به‌ سیفه‌تی ژیان و خاوه‌ن ژیان نه‌بو‌ایه، ئه‌وا نه‌ده‌بو‌ایه وه‌سفی بکری‌ت به‌وه‌ی خاوه‌نی توانا و ویست و زانسته، چونکه ناجی‌ته عه‌قله‌وه‌و ئه‌ندیشه‌ ناکری‌ت که ئه‌و سیفه‌تانه هه‌بن به‌بی بوونی سیفه‌تی ژیان، بی‌گومان بوونی ئه‌م سیفه‌تانه به‌بی ژیان شتیکی نه‌بوو مه‌حاله^(۵).

(۱) کبری الیقینیات الکونیة ۱۳۶-۱۳۷.

(۲) الدردیر علی الخریدة ۷۸ و صاوی علیه.

(۳) المسامرة ۶۲.

(۴) الصاوی علی الدردیر ۷۸.

(۵) المواقف ۴۹۲ و المقاصد و شرحه ۹۷/۲ و الباجوری علی الجوهره ۱/۶۴.

ب- ژيان سيفه تی کاملیه، پیچه وانه ی نه و سيفه ته که موکورتیه، خوی گه وردهش پاک و دووره له که موکورتی^(۱).

پ- نه گهر خوی گه ورده و هسف بکړیت به سيفه تیک به پیچه وانه ی سيفه تی ژيان، نه و ده بیت هوی نه و هوی که خوی گه ورده به خشهری ژيان نه بیت، چونکه که سیک خوی شتیکی نه بیت چوڼ ده توانیت ببه خشیت^(۲).

به لگه ی نه قل:

نه م فهرمايشته ی خوی گه ورده: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ البقرة: ۲۵۵. واته: (خو زاتيکه جگه له و هيچ خوايه کی تر نيه که شايه نی پرستن بیت و هميشه زيندوو و راگرو سهرپر شتياړی هموو دروست کراوه کانيه تی").

نه م فهرمايشته: ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ غافر: ۶۵. واته: (نه و زاته هميشه و به رده وام زيندوو، جگه له و خوايه کی تر نيه، که و ابو و هانو هاوارو نراتان روو له و بیت، ملکه چ و فهرمان به رداری به رنامه و نايينه که ی نه و بن).

په يوه ست بوونی سيفه تی ژيان (الحياة):

سيفه تی ژيان په يوه ست نيه چ به و شتانه ی که هه ن (موجود) چ نه وانه ی نه بوو (معدوم)، جا پيوستی به شتیکی زياد نيه تا يارمه تی بدات به لگو نه م سيفه ته به خوی بی نيازده، هه روه ک پيشتر له باسی په يوه ست بوونی نه م سيفه ته دا خستمانه روو.

(۱) ابن قطلوبغا على المسيرة ۶۲.

(۲) رسالة في التوحيد: الطائي ۴۹.

دهروازه‌ی دووهم دهره‌نجام و به‌رهه‌می باوهر بوون به سیفاته‌کانی خوا

باسی یه‌که‌م

ئه‌و شتانه‌ی بۆ خوای گه‌وره نه‌بوو و ئه‌سته‌من

دژه‌کانی سیفه‌ته پۆیست (واجب) ده‌کان که پۆشتر خستمانه‌پوو و چه‌سپانده‌مان ئه‌سته‌من بۆ خوای گه‌وره، که بریتین له: نه‌بوون دژی سفه‌تی بوون و هه‌بوونه، په‌یدا بوون دژی له‌میژینه‌یی و بۆ سه‌رتا بوونه، له‌ ناوچوون و فه‌وتان دژی هه‌رمانه، هاوشیوه‌بوون و یکه‌چوون به‌ ده‌یه‌ینراوان دژی سیفه‌تی پیچه‌وانه بوونه له‌گه‌ڵ به‌ده‌یه‌ینراوان، پۆیست بوون به‌ شوین دژی سیفه‌تی به‌خۆوه راوه‌ستان و بۆ نیازیه، فره‌یی دژی یه‌کتاییه، ده‌سته‌وه‌سانی دژی توانایه، ناچاری دژی سیفه‌تی ویسته، نه‌زانین دژی زانین و زانسته، مردن دژی سیفه‌تی ژیانه، نه‌بیستن دژی بیستن، کویری دژی بینینه، لالی دژی دوانه^(۱).

به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌مه:

هه‌موو شتی‌ک یان به‌شی‌کن لی‌ی یان دژ و پیچه‌وانه‌یتی: خوای گه‌وره قابیلی ئه‌م سیفه‌ته پۆیستانه‌یه، ئه‌گه‌ر وه‌سف نه‌کریت به‌م سیفه‌تانه ئه‌وا پۆیسته که به سیفه‌ته دژ و پیچه‌وانه‌کان وه‌سف بکریت، و ئه‌م سیفه‌ته دژانه‌ش که موکورتین، بوونی که موکورتی له‌خوای گه‌ورده‌دا شتیکی

(۱) الدردیر شرح الخریدة ۹۲-۹۳ و الباجوری شرح الجوهرة ۸۶ به شوینکه‌وتنی سنوسی، و رساله فی التوحید - الطائی ۲۷.

ئەستەمە.

كەواتە بوونی ئەو سیفەتە دژو پێچەوانانە ئەستەمن بۆ خۆی مەزن^(۱).

باسی دووهم ئەو شتانەى بۆ خۆى گەورەدروستن

دروستە بۆ خۆى گەورە كە ھەر كاریك شیاوی بوون (ممكن) بێت بىكات یان ئەيكات، وەك بەدیھێنان و ڕەحمەت و سزا و مراندن و زیندوو كردنەو....
ھیچ شتێك لەسەر خۆى گەورە پێویست نابێت، بەئكو خۆى گەورە كاراو ئەنجامدەرى سەرپشكە بە ویستی خۆى چۆن دەیهوێت ئاوا ھەلسوكەوت لە مۆلك و بەدیھێنراوانى خۆیدا دەكات، ھیچ كەسێك بەژدار نییە لەگەڵیدا لە بەرپێوەبردندا، و ھیچ كەسێك لە ژێر سەرپەرشتى و دەسەڵاتی ئەو دەرناچێت و بەدەر نییە.
كردووەكانى خۆى گەورە ھەموویان سەرتاپایان دانایی و ھىكمەت و دادگەرى و راستپێكانن، جا تۆ ئەو دانایی و ھىكمەتە بزانیت یان نەزانیت^(۲).

بەلگەى عەقلى لەسەر ئەمە:

ئەگەر ئەنجامدانى ھەر شتێكى شیاوی بوون (ممكن) لەسەر خۆى گەورە پێویست بوو یان مەحەل بوو بۆى، ئەوا ئەو كاتە شیرازى ھوكمە عەقلىەكان تێكدەچوون و شیاوی بوون (ممكن) دەبوو پێویست (واجب) یان دەبوو ئەستەم (مستحیل)، بێگومان ئەمەش پوچەلە^(۳).

بەلگەى نەقلى:

ئەم فەرمايشتەى خۆى پاك و بەرز: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ القصص:

(۱) الباجوري على السنوسية ۲۸.

(۲) رسالة التوحيد - الطائي ۲۷ و غاية المرام في عقائد أهل الاسلام - الحاج حمدي الأعظمي ج ۲، ۳۰.

(۳) الباجوري على السنوسية ۲۸.

٦٨. واتە: (پەروردگاری تۆیە ھەر چیهکی بویت دروستی دەکات و ھەڵی دەبژیریت).

ئەم فەرماشتە: ﴿رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾ الإسراء: ٥٤.

واتە: (ئەگەر بیهویت پەرحمتان پێ دەکات یان ئەگەر بیهویت سزاتان دەدات).

ئەم فەرماشتە: ﴿وَإِن يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِذَا يُرْدَكْ

بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ یونس: ١٠٧.

واتە: ("ئەی نینسان" ئەگەر خوا تووشی ناخۆشی و زیانیکت بکات، ئەو ھیچ کەس

ناتوانیێت فریات بکەوێت و لەسەرێ لایەریێت جگە لەو زاتە یاخود ئەگەر بیهویت

تووشی خێرو خۆشیهکت بکات، ئەو ھیچ کەس ناتوانیێت بەری فەزڵ و بەخششی

خوا بگریێت، ھەر کام کە بیهویت لە بەندەکانی بەھرەدەر دەکات - لە نازو نیعمەتی

بێ شومار - ئەو زاتە ھەمیشە لێ خۆشبوو و میھربانە).

بینینی خۆای پاک و بەرز

تاقم و پێرەکانی موسلمانانان رایان جیاواز بوو لەبارەیی بینینی خۆای پاک و

بەرز لە رۆژی دوایدا، و لەم بارەوہ بۆ دوو بۆچوون دابەش بوون:

بۆچوونی یەكەم:

رای زۆر بەی موسلمانانە، پێی وایە کە بینینی خۆای گەورە شتیکی دروستە، بە

بەلگەیی عەقڵی و نەقڵی.

وتیان: خۆای گەورە دەبینرێت بەبێ ھیچ چۆنیەتیەک لەو چۆنیەتیانەیی کە لە

بینینی جەستەکاندا پێویستە و بەبێ ئەوہی بەو بینینەیی دەوری بدات، بەلکو

بەندە سەرسام دەبیێت لەبەر گەورەیی و شکۆداریەکەیی، تەنانەت وای لیدیێت ناویشی

نازانیت، و ھەست بە بوونەوہری دەوروبەری ناکات، چونکە عەقڵ لەو ھالەتەدا

دەستەوہسان و بێ توانا دەبیێت لە تیگەیشتن، ھەموو شتیکی دەپوکیتەوہ لە ئاست

گەورەیی خۆای پاک و بەرز^(۱).

بەلگەى نەقلی هەلگرانی ئەم بۆجوانە:

۱- ئەم فەرمايشتهى خۆای گەورە: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (٢٢) ﴿القيامة

٢٢ - ٢٣.

(نَاضِرَةٌ): واتە جوان و قەشەنگە، و (نَاطِرَةٌ): لە تەماشاکردنەوه هاتوو واته

بینین.

چونکە ئەگەر (النظر):

سنووری بەزاند (تعدى) کرد بە (الى) ئەوا بەواتای بینین دیت، هەروەك لەم

نایەتەدا هاتوو.

ئەگەر (النظر):

بەخودی خۆی سنوور بەزینی (تعدى) بکات، ئەوا بەمانای چاوەروانی دیت،

هەروەك لەم فەرمايشتهى خۆای پایەبەرزدا هاتوو: ﴿أَنْظُرُونَا نَقْنِسَ مِنْ نُورِكُمْ﴾

الحديد: ١٣. واتە: (چاوەرپیەکمان بکەن تا لە نووری پوخسارتان بەهرەوەر ببین).

ئەگەر (النظر):

بە (في) سنوور بەزینی (تعدى) بکات، ئەوا بەمانای زۆر بیرکردنەوه و بایه‌خدا

دیت، بۆنمونه، دەلییت: تەماشای پەرتوک و کارەکەم کرد.

بەمانای میهرەبانیش دیت ئەگەر سنوور بەزینی (تعدى) کرد بە (لام)، بۆ

نمونه: هوکمران بە چاوی میهرەبانیه‌وه روانیه‌وه فلانە کەسە^(۲).

(۱) الباجوري على الجوهرۃ ۱۹/۲. بڕوانه: الدردیر شرح الخريدة و الصاوي عليه ۱۰۰ و له: المسيرة

على المسامرة ٤٣: هاتوو: (بینین جوړیکه له زانستی تایبەت که خۆای گەورە له تاکی زیندوودا

بەدی دەهینیت، مەرجدار نییه بە بەرامبەر بوون و هەر مەرجیکى تر).

(۲) الدواني على العقائد العضدية ۱۷۶/۲ و شرح العقيدة الطحاوية ۱۴۳ و حادي الأرواح لابن القيم ج

٤ سالى ١٩٦٢، ٢٣٠ و بڕوانه: أصول الدين - بغدادى ١٠٠.

۲- ئەم فەرمايشتهی خۆای پاک و بهرز: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶.
(الْحُسْنَىٰ): بهههشته، و (وَزِيَادَةٌ): بریتیه له بینینی خۆای پاک و بهرز، ههروهك
ئهمه چهسپاوه به فەرموودهی راست (صحیح) كه موسليم گيړاويهتیهوه^(۱).

۳- ئەم فەرمايشتهی خۆای پاک و بهرز: ﴿لَن تَرِنِّي﴾ الأعراف: ۱۴۳. بهلگه هینانهوه
لهسهر بینینی خودا بهم نایهته له چهند رویکهوهیه دهبیّت:

أ- گومان نابریّت به موسا كه لهگهڵ خۆای گهوره دواوه (كليم الله) یه و نیردراو
و پیغه مبهریهتی، و شاردهزاترین كهسی سهردهمی خۆی بووه سهبارت به
پهروهردگاری، پرسیار بكات و داوای شتیك بكات له خۆای گهوره كه شیوا و دروست
نهبیّت بۆی، تهنانهت ئەمه ههر زۆر نهبوو و ئەسته مه^(۲) چونكه ناکریّت كه هیچ
یهكێك له پیغه مبههران شاردهزایی نهبیّت به ئەحکامهکانی ناسینی خوایهتی و
بیروباوه^(۳). جا چۆن دهکریّت كهسی موعتهزیلی - كه نكۆلی دهکات له بینینی خوا
ههروهك دهخریتهروو - له موسا زیرهکتر و شاردهزاتر بیّت، لهبارهی ئەوهی كه چ
شتیک پیویسته و چ شتیکیش ناشیاو مهحاله بهنیسهبت خۆای گهوره، لهگهڵ ئەوهی
ئامانج و مهبهست له پهوانهکردنی پیغه مبههران (صَلَاتٍ عَلَيْهِ) بانگهوازی کردنه بوو بۆ
عهقیدهو بیروباوهی راست و پهوان و کارو کردهوی چاک^(۴).

ب- خۆای پاک و بهرز فەرموویهتی: ﴿لَن تَرِنِّي﴾ نهیغهرموووه: من نابینریم یان
بینینی من دروست نییه یاخود من شتیکی بینراو نیم.
جیاوازی له نیوان ههر دوو وهلامهكه روون و ئاشکرایه، ئایا نابینیت كه كهسیك

(۱) شرح العقيدة الطحاوية ۱۴۳-۱۴۴ و لوامع الأنوار البهية - السّفّاريني ۲/۲۴۰ و لاپه پهکانی دواتریش
و الباجوري على الجوهرة ۱۷/۲.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية سهراوهی پيشوو، و حادي الأرواح ۲۲۳ و المسامرة على المسيرة ۴۰.

(۳) الباجوري على الجوهرة ۲/۲۰، و برهوانه: المواقف ۵۰۴.

(۴) المسامرة لا ۴۱، و التّوّاني ۲/۱۶۸.

به‌ردیکی له ده‌مدابوو و که‌سیکی تر واگومانی برد خواردمه‌نیه، جا وتی: بدمره منیش، جا وه‌لامی راست ئه‌وه‌یه: که ناخوریّت. به‌لام ئه‌گهر خواردمه‌نی بوو، دروسته بووتریّت: تو ناخویّت. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سهر ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره بینراوه (مرئی) ه به‌لام تواناو هیزی موسا - له‌م دونیا‌یه‌دا - به‌رگری ئه‌و بینینه ناکات به‌هوی لاوازی توانای مروّف له‌م دونیا‌یه‌دا له به‌رامبه‌ر بینینی خوای پاک و به‌رز. جا ئه‌م فهرماشته‌ی خوای گه‌وره ئه‌مه ره‌وون ده‌کاته‌وه: ﴿وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ، فَسَوْفَ تَرَنِّي﴾ الأعراف: ۱۴۲. واته: (به‌لام سه‌یری ئه‌م چیا‌یه بکه، جا ئه‌گهر مایه‌وه له جیگه‌ی خویدا ئه‌وا له‌وه‌و دوا توّش من ده‌بینیت). به‌موسای راگه‌یانده که چیا که له‌گه‌ل ئه‌و هی‌زو تووندو توکمه‌یی‌یه که هه‌یه‌تی ئه‌وا به‌رگه ناگریّت له به‌رامبه‌ر دره‌وشانه‌وه (تجلی)‌یه که له‌م دونیا‌یه‌دا، جا چی ئه‌لّی بو ئه‌و مروّفه‌ی که به‌لاوازی دروست کراوه ^(۱).

۴- ئه‌م فهرماشته‌ی خوای پاک و به‌رز: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ الأنعام: ۱۰۳.

ره‌وی به‌لگه هینانه‌وه به‌م ئایه‌ته: خوای گه‌وره ئه‌مه‌ی باس کردوو له میانه‌ی مه‌دح و ستایش، زانراویشه مه‌دح و ستایش به‌ سیفاتی نه‌فی و چه‌سپاویش بیّت، ئه‌گهر شتیکی بوون (وجود)ی بوو وه‌ک: ره‌تکرده‌وه‌ی وه‌نه‌وزه و نوستن که ئه‌مه‌ش به‌ده‌رخستنی ته‌واوی راگری و سه‌ره‌رشتاری (قیومی‌ه)، ره‌تکرده‌وه‌ی مردنه که ته‌واو و کاملی ژیان ده‌گه‌یه‌نیّت....

جا ئایه‌ته‌که ئاماژه‌و به‌لگه‌یه له‌سهر ته‌واو و کاملی گه‌وره‌یی خوا، و ئاماژه‌یه بو ئه‌وه‌ی که گه‌وره‌تره له هه‌موو شتێک، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره سنوردار نییه و بئ سنورو جیگه‌یه، ئه‌وا چاو ناتونیّت په‌یی پئ ببات و ده‌وری بدات، خوای گه‌وره

(۱) حادی الأرواح ۲۲۲ و شرح العقيدة الطحاوية ۱۴۵ و سه‌یری چه‌ند لایه‌نیکی تریش بکه جگه‌له‌وه‌ی من باسم کردن.

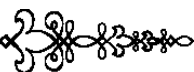
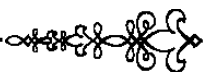
فهرموویه تی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ طه: ۱۱۰. واته: (هه رگیز ناتوانن ناگاداری زانست و زانیاری بی سنوری نهو زاته په یی پی ببهن).

۵- فهرموده دی راست (صحیح)ی (أبي هريرة) - رهزای خوی لیبت -: هه ندی له خه لکی به پیغه مبهریان وت: ئایا په روه ردگارمان له دواړو ژدا شه بینین؟ جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموو: ((هل تضارون في القمر ليلة البدر؟)) واته: ئایا به بینینی مانگی چوارده له شه ودا سه غله تتان دهکات. وتیان: نا ئه ی پیغه مبهری خوا، جا فهرمووی: ((فهل تضارون في الشمس ليس دونها سحاب؟)) واته: ئایا به بینینی خوړ که دهوری به هه ور نه گیر ابیت سه غله تتان دهکات. وتیان: نا ئه ی پیغه مبهری خوا، فهرمووی: ((فانكم ترونه كذلك)) واته: جا خوی گه وره به روښنی و بی گومان وهک وینه ی ئه مانه ده بینن.

۶- فهرموده دی راست (صحیح)ی (صهیب): وتویه تی پیغه مبهر (ﷺ) ئه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿لَلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶. واته: (بو ئه وان ه ی چاکه یان کردووه، پاداشتی چاکترو به هه شتی بهرین و زیاتریش ئاماده یه به چه ننده ها فات). جا فهرمووی: ((اذا دخل أهل الجنة الجنة وأهل النار النار، نادى مناد: يا أهل الجنة ان لكم عند الله موعداً، يريد أن ينجزكموه، فيقولون: وما هو؟ ألم يُثقل موازيننا، ويُبَيض وجوهنا، ويدخلنا الجنة، و يُجرنا من النار؟ قال فيكشف لهم الحجاب، فينظرون اليه، قال: فوالله ما أعطاهم شيئاً أحب اليهم من النظر اليه ولا أقر بأعينهم))^(۱) واته:

(۱) شرح العقيدة الطحاوية: ۱۴۳-۱۴۸ و لوامع الأنوار البهية ۲/۲۴۰ و لاپه رهاگانی دواتریش، و الباجوري شرح الجوهرة ۲/ ۱۷.

زانایان وتویانه: ویچواندنه که بو بینینه که یه که بینره نه وهک بو بینراو ده که، واتا که ی بریتیه له وهی: ئیوه په روه ردگار تان ده بینن به شیوه یه که گومان ناهیلیت و دوو دی له ناو ده بات، وهک چو ن مانگ ده بینن به بی گومان و دوو دی. / لوامع الأنوار ۲/۲۴۳. و فهرموده که ی صهیب له: (مسند)ی (أحمد) دا هاتووه و بیژه (اللفظ) ده کش هی نه وه، صحیح مسلم له (کتاب الايمان) - باب اثبات رؤية المؤمنين في الآخرة ربهم سبحانه ۱/۱۶۳ و سنن الترمذي - کتاب صفة أهل الجنة - باب ما

دوای ئەوێ بەهەشتیەکان چوونە بەهەشت و نیشتەجێ بوون و خەلکی دۆزەخیش چوونە دۆزەخەو، ئەوا بانگدەریک بانگدەکات: ئەی دانیشتووانی دۆزەخ خوای پایەبەرزی پەیمانیکی بەئێو دابوو دەیهوێت پاداشتتان بداتەو بەم هۆیهو، جا دانیشتووانی بەهەشت دەلێن: دەبیّت چی بیّت؟! ئەدی کردووە چاکەکانمانی گران نەکردوو و پرومانی گەش و جوان نەکردوو؟! ئەدی نەپخستووینەتە بەهەشتەو، و لەدۆزەخ رزگاری نەکردین، وتی: ئینجا پەرە لا دەچیت، تەماشای خوای گەورە دەکەن و دەیبینن، و وتی: سویند بەخوا هیچ شتیکیان نەدراوەت و خوشەویستر بێ لە تەمasha کردنی پەروردگاریان، و چاویان بە هیچ شتیک ئوقرە ناگریت بە ئەندازە ئێم تەمasha کردنە.

و ئیبن قیم لە کتیی (حادي الأرواح) گێرەرپەرە (رواة) هکانی ئەم فەرموودەیهی ژماردوووە کە گەلەك زۆرن^(١) (نزیكەى سى هاوێل گێراویانەتەو)^(٢).

یەكەدەنگی (الاجماع):

هاوێلانی پێغەمبەر و شوینكەوتووان یەكەدەنگ و كۆك بوون لەسەر: ئەوێ خوای گەورە لە دواړوژدا دەبینریت، و ناوبراوان زۆر بەجۆش و خرۆش بوون و دەپارانهو كە خوای گەورە خوێ و چێژی بینیی خوێ بهوان ببەخشیت و باوهریان بەمە هەبوو، ئەمەش بەهۆی چەند نامازەیهك لە حاڵی پێغەمبەری خوا (ﷺ) و كۆمەلێك لە دەرپرپنە راشكاو هكانی كە گەلەك زۆرن^(٣).

ماليك (رەزای خوای لەسەر بیّت) وتویهتی: كە خوای گەورە دوژمنەكانی بێ بەش كردن لە بینینی خوێ ئەوا خوشەویستەكانی شاد كرد بە بینینی خوێ، ئینجا

جاء في رؤية الرب تبارك و تعالى ب ٧ لا ٢٣٠ و سنن ابن ماجه - المقدمة - باب فيما أنكرت الجهمية ٦٧/١.

(١) حادي الأرواح ٢٣١ و لاپەرەكانی دواتریش. و لوامع الأنوار البهية ٢٤٣/٢.

(٢) شرح العقيدة الطحاوية: سەرچاوەی پێشوو ١٤٨.

(٣) الاقتصاد في الاعتقاد ١١٢ و برپاوه: (من ابتهل بالدعاء) له (حادي الأرواح).

ئه‌گەر باوەرداران خوای گه‌وره نه‌بینن له دواړژدا ئه‌وا سه‌رزهنشتی بێ باوەردان نه‌ده‌کرا به‌ودی بێ به‌ش بوونه له بینینی خوا، خوای گه‌وره فه‌رمووویه‌تی: ﴿كَلاَّ إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوتُونَ﴾^(۱) المطففين: ۱۵. واته‌: (نه‌خێر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به‌راستی ئه‌و رۆژه به‌ربه‌ست هه‌یه له نیوان تاوانباران و په‌روهردگاریاندا و بێ به‌ش ده‌بن له بینینی ئه‌و زاته‌).

و شافییی وتویه‌تی: (کاتی تاوانباران به‌هۆی تاوانه‌وه له بینینی خوا بێ به‌ش بوون، ئه‌وا ئه‌مه به‌لگه‌یه که خۆشه‌ویست و وه‌لیه‌کانی خوا به‌ رهماه‌ندی په‌روهردگار په‌روهردگار ده‌بینن)^(۲).

به‌لگه‌ی عه‌قڵی:

أ- خوای گه‌وره هه‌بوو و هه‌یه (موجوده، هه‌ر شتیکیش هه‌بیت دروسته ببینریت، که‌واته دروسته خوای پاک و به‌رز ببینریت)^(۳).

ب- چۆن دروسته خوای پاک و به‌رز به‌بێ چۆنیه‌تی و شی‌وازو وێنه بناسریت، ئه‌وا به‌هه‌مان شی‌وه دروسته به‌بێ چۆنیه‌تی و شی‌وازو وێنه ببینریت^(۴).

بۆچوونی دووهم:

ئه‌مه بۆچوونی (جه‌میة) و (معتزله) و (خوارج) و (امامیه) و (نجاریه) و (زیدی)یه‌کانه له شیعه‌کان، که پێیان وایه خوای گه‌وره نابینریت و دروست نیه

(۱) الباجوري شرح الجوهرة ۱۷/۲-۱۸.

(۲) شرح الطحاوية ۱۴۴ و حادي الأرواح ۲۲۸ و سهیری وتهی ئیمامی شافییی بکه له کتیبه‌که‌یدا (أحكام القرآن ۴۰).

(۳) الباجوري علی الجوهرة: ۱۷/۲.

(۴) المسامرة ۴۲.

به پیی عه قلّ ببینریت^(۱).

به لگهی نه قلی و عه قلیان هیئاو ته وه.

به لگهی نه قلی هه لگرانی ئه م بۆ چوونه:

ئهم فه رمایشته ی خوای گه وره یه ﴿لَنْ تَرٰنٰی﴾ و ئهم فه رمایشته: ﴿لَا تُدْرِكُهُ
الْاَبْصَارُ﴾^(۲).

به ره په رچیان دراو ته وه: به وهی ئه م دوو ئایه ته وهك به لگه پشتی بۆ چوونی
ئه وان ناگرن به لگو به لگهن له دزیان.

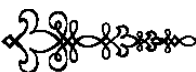
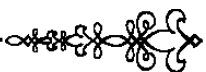
(زمخشری) - له موخته زیله کانه - وا گومانی برد که ئامرازی (لن) له ئایه ته که دا
مه به ستی ئه وه ده گه یه نپت، که بۆ هه تایی و هه رگیز خوای گه وره نابینن، به م
جوړه ی لی کداو ته وه تا پشتی ئه و بۆ چوونه ی خو یان بگریت له وهی که ده لئین
هه رگیز ناگریت و دروست نییه خوای گه وره ببینریت.

به ره په رچیان دراو ته وه به م به لگانه ی خواره وه:

أ- که ئامرازی (لن) مه به ستی هه تا هه تایی و هه می شه یی (تأبید) ناگه یه نیت،
به لگه ش له سه ر ئه مه ئه وه یه که: خوای گه وره هه وائی داوه له به ره ی جو له که کان که
هه رگیز و هه تا هه تا ئاواتی مردن ناخوازن، خوای گه وره له م به ره وه
فه رموویه تی: ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمْتَ اَيْدِيَهُمْ﴾ البقرة: ۹۵. واته: (هه رگیز به هو ی
په فتاری نادرست و ده ست پێشخه ری ناپه سه ندیانه وه ئاواتی مه رگ ناخوازن).
له گه ل ئه وه ی جو له که کانیش له دواړو ژدا ئاواتی مردن ده خوازن تا له سزا که
پزگاریان ببیت ﴿وَنَادَوْا يَمَلِكْ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيْنُونَ﴾ الزخرف: ۷۷.

(۱) شرح ابن قطلوبغا علی المسایرة ۳۷ و شرح الطحاویة ۱۴۴ و حادی الأرواح ۲۲۲ و المواقف ۵۰۲ و
مقالات الاسلامیین ۲۸/۱ و عقائد الامامیة- مظفر ۳۶ و الشیعة بین الأشاعرة و المعتزلة - الحسنی
۱۹۵ که ومیریگرتووه له: کشف الحق - حلی ۱۱ و توحید الصدوق.

(۲) شرح الطحاویة و حادی الأرواح، هه ر دوو سه رچاوه ی پێشوو.

واته: (دوژده خیه کان هاوار دهکهن، ئه ی مالک "که فریشته ی سه رپرشتیاره": دهبا پهروه ردگارت بمانکوژیت). نه گهر ئامرازی (لن) بو هه تا هه تای و هه می شه یی بوايه له دونیا و دواړوژدا وهک موعته زیله واگومان دهبات ئه وا نه ده بوو حوله که کان له دواړوژدا ئاواتی مهرگ و مردن بخوازن.

ب- ئامرازی (لن) بو جهخت گردنه وهیه، به ئاماژه و به لگه ی فره مایشتی (أبدا: واته هه رگیز)، (ابن مالک) وتویه تی:
 وَمَنْ رَأَى النَّفْيَ بَلْنَ مَوْبِدَا فَقَوْلُهُ ارْدُدْ وَسَوَاهُ فاعضدا

واته: هه رکه سی بوچوونی واییت ئامرازی (لن) له پال وشه ی هه رگیز (أبدا) به مانای نه ری و نه فی گردنی هه می شه ییه، ئه وا وته که ی په تکه ره وه و پش تگیری پیچه وانه ی وته که ی ئه و بکه.

نه گهر مه به ستیشی ئه وه بیټ که هه تا هه تایه خوی گه وره نابینن ئه وه مه به ستی نه بینینه له دونیادا نه وهک له دواړوژ، به به لگه ی ئامرازی (لن) له ئایه تی پی شو دا ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ﴾^(۱).

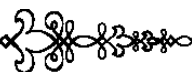
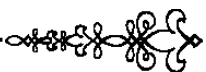
به لگه ی عه قلی:

نه گهر خوی گه وره بینراو بوايه، ئه وا ده که وته به رام به ر بینر، ئه وکاته ده هاته ناو شوین و جیگه دا.

(۱) شرح الطحاوية ۱۴۵-۱۴۶ و الدّوّاني ۱۸۰-۱۸۱ و أصول الدين ۹۹.

زمخشری نه له ته فسرکه یدا و نه له کتیبه که ی (المفصل في النحو) باسی ئه وه ی نه کردووه که ئامرازی (لن) مه به ستی نه فی گردنی هه تا هه تای ی بیټ، به لگو ئه وه ی خستوته پروو که واکا ه ی بریتیه له جهخت گردنه وه له سهر نه فی.

به لّام له هه ندئ له به رگیراو (نسخ) دهکانی کتیبه که یدا (ئو نمونه نه له کتیبی: النحوی، ناوبراودا هه ن): که ده لّیت ئامرازی (لن) بو نه فی هه می شه یه. له هه ندئ له به رگیراوه ی تر دا ها تووه، که بو جهخت گردنه وه یه، هه روهک (اردبیلی) ئه مه ی دهر پرپوه به راشکاوی له لیکنده وه که ی له سهر (الأنموذج) ۲۹۲.

بەرپەرچیان دراوتەو: بەوێ شوین و جیگە بۆ خۆی پاک و تاك ئەستەم و قەدەغەیه، چونکە بینین جوړیکە لە دەرخستن و زانیاریە بۆ بینەر کە خۆی گەورە وەك هیزیک لە بینەردا نامادەى دەکات و پێکی دەهینیت، بەبێ ئەوێ ئەندازەى پەیی پێ بردنەکە کەم ببیتەو، مەرجیش نییه لە بینینەکەدا: بینراو بکەوێتە بەرامبەر بینەر یان بکەوێتە شوینیک و ماوەشی هەبیت، مەرجیش نییه بینەر دەوری بینراو بدات ^(۱).

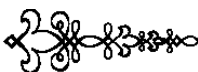
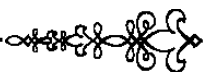
لە کۆتاییدا:

ئەم ڕاجیاییە شتیکی مەترسیدار نیە، مادەم هەردوو تاقمەکە خۆی گەورە بەپاک دەزانن لە جیگە و جەستە.

جا ئەو تاقمەى کە نکۆلی دەکات لەوێ خوا ببینریت، ئەو بەو نکۆلی کردنەى مەبەستى پاک ڕاگرتن و بەدووڕ گرتنى خۆی گەورەیه لە شوین و جەستە.

ئەو تاقمەش کە بۆچوونى وایە خۆی گەورە دەبینریت، ئەوا بۆچوونى وایە کە دەق و بەلگەکان زۆر ڕاشکاوان لەبارەى بینرانى خوا بۆیە ئەم تاقمەش بینینی خۆی گەورەى چەسپاند، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا خۆی گەورە بەپاک دەزانیت لە شوین و

(۱) المسامرة ٤١ و ٤٢ و الدواني ١٧٨/٢ و الباجوري على الجوهرة ١٨/٢ و الدردير شرح الخريدة ١٠٠، بەلام ئەوێ لێکدانەوێ بۆ (الطحاوية) کردوو - ئەو کەسانەیه کە سیفەتى بەرزى (العلو) بۆ خۆی گەورە دەچەسپێن - پاش ئەوێ بەلگەى لە قورئان و سوننەتەو هیناوتەو لەسەر بینینی خۆی گەورە، ئەوا لە ١٤٩ وتویهتى: (لەمانە بەلگەى ئەوێ دەست دەکەوێت کە خۆی گەورە لەلای سەرەوێ بوونەوێ بەدى هینراوەکانیەتى، ئەگەرنا ناچیتە عەقڵەو خۆی گەورە ببینریت بەبێ ئەوێ لە بەرامبەر بینەر بێت، و هەرچى بلێ خۆی گەورە دەبینریت بەبێ ئەوێ پێویست بەو بکات خۆی گەورە لە شویندا بێت، ئەوا با پێداچوونە بۆ عەقلى خوێ بکات، جا یا ئەوەتا ملمانێ لەگەڵ عەقلى خوێ دەکات یاخود شتێ لە عەقلى دا هیه. ئەگەر وتی: خۆی گەورە دەبینریت بەبێ ئەوێ لە بەرامبەر و لە پشتهو لە پێشهو لە لەلای چەپ یان راستى یان لای ژوورەو یان ژێرەو بێت ئەوا هەر کەسێ کە گوێبىستى بێت بە فیتەتى سەلامەت و پاکی خوێ بەرپەرچى دەداتەو. سەیری: حادی الأرواح ٢٦٩. بکە. ئەمە بۆچوونى (حشویه) کە ئەوێ شوین و جیگەیان بۆ خۆی گەورە ڕیارداو/الاقتصاد فى الاعتقاد ١١٤.

جەستە، ئەم تاقمە وتويەتى: (خوای گەورە بەبى چۆنیەتى و دەورەدران دەبىنریت).

دواتر ئەو بینینەى گە چەسپاندووینە بۆ خوا ئەوا بۆچوونیان وایە لە دوارپۆژدايە، ھەرودەك زانراوہ كە بارودۆخى ژيانى دوارپۆژو قىامەت بە بارودۆخى ژيانى دونيا ناچیت.

بینینى خوای گەورە لە دونیادا:

ئوممەت يەكدەنگ و كۆك بووہ لەسەر ئەوہى كە ھىچ كەسێك لە دونیادا خوای گەورە نابینیت.

بەئام راجىابوونە لە بارەى بینى پىغەمبەر (ﷺ) لە دونیادا، و ھەندىكىان دەئین بینویەتى و ھەندىكىشیان وتویانە نەیبینیوہ، و ھەر دوو تاقمەكەش بەلگەى نەقلی (سمعی)یان بەدەستە.

لەبەر ئەوہى ئەم راجىاییە ھەبووہ، ئەوا ھاوہئان ھەر يەكەیان رایەكى لەم دوو رایەى ھەبووہ، دەكرى بینى بیتی یان نەیبینى بیت ئەوا پىویست ناکات پىداگرى بكریت لەسەر يەكێك لەم دوو رایە^(۱).

(۱) الشفا - قاضي عياض ۱۹۵ و شرح العقيدة الطحاوية ۱۵۱.

باسى سىيەم قەزاو قەدەر

زانايانى كەلام لە لىكدانەووە تەفسىرى قەزاو قەدەر ڤاجىبايان ھەيە، و بۆيە لەم بارەوہ بۆ چەند ڤاو بۆچوونىك دابەش بوونە، بۆ نمونە بۆچوونى (ماترىدى) ھەكان، كە دەلێن:

قەزا: برىتيە لەوہى خواى گەورە شتەكان بەدى بەيئييت بە وردەكارى و ڤىكوپىكى و لىزانىيەكى تەواو.

قەدەر: برىتيە لە زانستى بى سەرھتا و ھەربووى پەرورەدگار بە سىفاتەكانى بەدەيپنراو و بوونەوھەران، واتە: سىفەتى باش يان خراپ و سوود يان زيان گەيەنەر دەبن...

بەم پىيە: قەزا دەبيتە پەيدا بوو، چونكە سىفەتى كار (ئاوھەلگار)ە.

قەدەر لە ميژنىيەو بى سەرھتا دەبيت، چونكە بۆ سىفەتى زانست دەگەرپىتەوہ. ئەم بۆچوونەى ماترىديەكان كۆكە لەگەل زمانەوانيدا، شياوترين بۆچوونە بۆ قبول كردن، چونكە ناودارترين واتاى قەزا لە زماندا برىتيە لە (ھوكم)، كە دەگەرپىتەوہ سەر كار، بۆيە گونجاوہ لەگەل تەفسىرەكەى لەلایەنى زاراوھدا.

سەبارەت بە قەدەر ئەوا لە زمانەوانيدا بە ماناى (كار) نەھاتووہ، بۆيە وا شياو تەربوو كە لە زاراوھدا بە زانست تەفسىر بكرىت نەك بە كارو فرمان.

ئەشعەرەيەكان بۆچوونيان ڤىك پىچەوانەى بۆچوونەكەى ماترىديەكانە، بەوہى پىناسەى قەزا بۆ قەدەر و پىناسەى قەدەر بۆ قەزا يان داناوہ^(١).

ئەوہى كە خستمانەڤروو ئەوا قەزاو قەدەر دەگەرپىنەوہ بۆ سىفەتى زانست و سىفەتى ويست و پەيوەست بوونى سىفەتى توانا، بەئام لەبەر گەورەيى و مەترسيداى نەشارمزاى و نەزانى لەم بابەتەدا ئەوا زانايانى كەلام بەراشكاوى

(١) الباجوري على الجوهرة ١٦/٢ و رسالة في التوحيد - الطائي ١٢٣، و پىناسەى ئەشعەرەيەكان بۆ ئەم ئەم دوو جەمكە لە: الموقف ٥٢٩.

له‌باردی دوواون ^(۱).

باوهر بوون به قه‌زاو قه‌دەر و په‌یوه‌ندی به بیرۆکه‌ی (جه‌بر)

باوهر به قه‌زاو قه‌دەر بنه‌مایه‌که له بنه‌ماکانی باوهر. ئەمەش به قه‌رمووده‌ی راست (صحیح) هاتوو، کاتی (جبریل) هاته لای پیغه‌مبەر (ﷺ) و پرسیری لی کرد له باردی ئیسلام و باوهر، که مه‌به‌ستیش له‌مه‌ فی‌کردنی موسلمانانه له ئەحکام و یاسا‌کانی نایینی خۆیان. جبریل ووتی: ((فأخبرني عن الايمان؟ قال: أن تؤمن بالله و ملائکته و کتبه و رسله و الیوم الآخر، و تؤمن بالقدر خیره و شره، قال: صدقت)). واته: پی‌م بلی باوهر چییه؟ له‌وه‌لامدا قه‌رمووی: باوهرت هه‌بی‌ت به‌خواو فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبهرانی و به‌رۆزی دوا‌یی و قه‌زاو قه‌دەر چ چاکه یان خراپه بی‌ت. وتی: راست و. موس‌لیم گ‌یراویه‌تی‌هوه ^(۲).

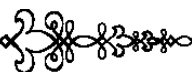
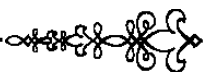
مه‌به‌ست له باوهر بوون به قه‌زاو قه‌دەر بریتیه له:

۱- دان پ‌یدانان و به‌راست دانانی ئەوه‌ی خ‌وای گه‌وره زانی‌یه به‌ه‌دی ه‌ینراوان ه‌هر له ئەزه‌له‌وه، ئاگاداره به‌وه‌ی که له داهات‌وودا پ‌یش د‌یت، بۆ نمونه: له ئەزه‌له‌وه زانیویه‌تی و ئاگادار بووه به‌وه‌ی تا‌ک به‌ویست و ره‌زامه‌ندی ته‌واوی خ‌وی ه‌ۆکاره‌گان دیاری ده‌کات و ده‌یگر‌یت‌ه‌به‌ر، دواتر پاداشت یان سزای ده‌داته‌وه له‌سه‌ر کاره‌که‌ی.

۲- به‌راست دانان و باوهر بوون به‌وه‌ی که بوونه‌وه‌ر و به‌دی ه‌ینراوان به‌ویستی خ‌وای گه‌وره به‌پ‌یی زانسته بی سه‌رم‌تاو ه‌هر بووه‌که‌ی هات‌ونه‌ته بوون. خ‌وای گه‌وره قه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ ۱۲. واته: (بی‌گومان ه‌هر ئ‌یمه مرد‌ووان زین‌دوو

(۱) الباجوری سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌وو ۱۷.

(۲) مسلم گ‌یراویه‌تی‌هوه له: کتاب الایمان - باب بیان الایمان و الاسلام و الاحسان ۲۷/۱.

دەكەینەو، ھەرچی كرديوانەو دەيكەن تۆمارى دەكەين لەگەل ئاسەوارەكانيشياندا، ھەموو شتيكمان لە كتيبيكى ئاشكرادا "تۆمارگەى تايبەتدا" بەوردى تۆمارو ئامار كرديوو.

كەواتە بەم پيە ھيچ پەيوەنديەك نية لە نيوان قەزا و قەدەرەو، لە نيوانى بىرۆكەى ناچارى (جبرى) و سەرپشكى (اختيار)، چونكە سيفەتى زانست ئەركى دەرخستنى ئەو شتانەيە كە لە داھاتوودا روودەدەن^(۱).

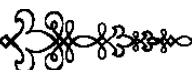
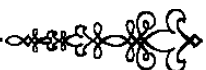
ئيمامى نەووى لە ليكدانەو (شرح)ى صەحيح موسليماً باسى كرديوو كە: (خەتابى وتويەتى: زۆريك لە خەلكى لەوانەيە واگومان ببەن كە واتاى قەزاو قەدەر برىتيە لەووى خواى پاك و بەرز بەندە ناچار دەكات لەسەر كردنى ئەو شتەى كە خواى گەورە ئەندازەگىرى بۆ كرديووو بپيارى لەسەر داووە زانيويەتى كە ديتهجى، واتاكەى بەو شيوەيە نية كە ئەوان واى بۆ چوون، بەلكو ماناى برىتيە لە: ھەوالدان لە بارەى ئەووى كە خواى پاك و تاك زانابوو بەووى بەندە چ دەكات ئەمەش بە ئەندازەگىرى لەلايەن پەرورەدگارەو، خيرو خراپەشى بۆ بەندە بەديهيناو^(۲)).

پرسىار كرا لە (عبداللە)ى كورپى (عمر) لەبارەى ئەو كەسەى گوناھى گەورە ئەنجام دەدات، لەگەل ئەنجامدانى گوناھەكانيش پاساوى ئەو دیننەو بەووى دەليين ئەمە لە زانستى خوادا ھەبوو، جا ئيين عمر تورەبوو، و وتى: بەلى خواى گەورە پيشتر زانيويەتى بەلام ئەم زانينە پالنەر نەبوو تا ئەوان گوناھەكە بكەن^(۳)، بەلكو خواى گەورە بە زانستە بى سەرەتاكەى دەزانيت كە خەلكى رپگەى جيا جيا ھەلدەبژين، بۆ ئەم مەبەستەش رپگەيان بۆ ئاسان دەكریت، و لەسەر ئەو شتەش دەيانەلييتەو.

(۱) برونە: كبرى اليقينيات الكونية ۱۶۷-۱۶۹ و رسالة في التوحيد ۱۲۳.

(۲) النووي على صحيح مسلم ۱/ ۱۹۹ بهامش ارشاد الساري - قسطلاني ج ۷ له ولاق سالى ۱۲۳۳ك.

(۳) رسالة في التوحيد ۱۲۴.

زانست و زانینی پەرەردگار مانای ناچار کردنی بەندە نییە لە ھەر کاریکدا، بۆ نمونە مامۆستا پیشتر دەزانیت کە ئەو قوتابیە وانەکانی فەرەمۆش بکات ئەوا لە تاقیکردنە وەدا سەرکەوتوو نابێت. ئینجا دەگرییت ئەو قوتابیە کە سەرکەوتوو نەبوو ڕەخنە لە مامۆستا بگرییت و پێی بلێت: کە پیشتر زانیت من سەرکەوتوو نابم ئەمە ھۆکار بوو کە سەرکەوتوو نەبم؟ تەنانت ھیچ کەسێک قسە لەم جوورە ناکات.

جا زاستی پەرەردگار سیفەتێکی دەرخەرە، کە کاریگەری وەک توانای نییە، کەواتە ماناکە ی بریتی نیە لە ناچار کردنی بەندە لەسەر شتێک.

دەست گرتن بە ھۆکارەکان و باوەڕ بوون بە قەزاو قەدەر

باوەڕ بە قەزاو قەدەر تێک ناگرییت و دژی دەست گرتن نیە بە ھۆکارەکانەو، بەلکو لەسەر مەروۇف پێویستە ھەولبەدات و تێ بکۆشیت.

خوای گەورە فەرەموویەتی: ﴿فَأْمُرُوا فِي مَنَاجِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (الملك: ۱۵). واتە: (بگەرێن بە ھەموو گۆشەو کەناریکدا، لەو رزق و پۆزیەش بخۆن کە پێشکەشتان دەکات، دلێاشبن کە سەرەنجام گەرانیوەتان بۆ لای ئەو زاتەییە). جا تەمبەلێ قبوڵ نیە و ناگرییت پال بەدەیتەو بە شلێت بە تەمای خوای.

و فەرمانی بە مەروۇف کردوو کە خوای بەرەو تیاچووون نەبات، خوای گەورە فەرەموویەتی: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ (البقرة: ۱۹۵). واتە: (خۆتان بەرەو تیاچووون مەبەن).

و فەرمانی پێداو کە تێ بکۆشیت لە پێناوی خوادا، خوای گەورە فەرەموویەتی: ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (التوبة: ۴۱). واتە: (جیھادو تیکۆشان بکەن بەمال و سامان و گیانتان لە پێناوی خوادا). خوای گەورە فەرەموویەتی: ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ (النساء: ۷۱). واتە: (ئەوێ خۆتان پێدەپاریزن

بیگرنه دهست و ئاماده باش بن).

دەرکه وتنی بابەتی قەزاو قەدەر

بابەتی قەزاو قەدەر لەلایەن سەرجهەم زانیانی موسڵمانەوه دەرکهوت، کاتیەک بینیان کە بەلگەکانی قورئان و سوننەت و عەقل لە ڕووکەشدا تیگێریانیان لەم بارەوه هەیە.

جا لەو بەلگانە ی کە لە ڕووکەشدا بەلگەن لەسەر ئەوێ مەرؤف ناچار کراوه:

أ- ئەم فەرمايشته: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ التوبة: ۵۱. واتە: ("ئە ی پیغەمبەر ﷺ") بلی: هەرگیز لەوه زیاترمان بو پيش نایەت جگە لەوێ کە خوا بۆی نوسیوین).

ب- ئەم فەرمايشته: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ الصافات: ۹۶. واتە: (خوای گهوره بەدیھێنەری ئیوهو کردووهکانیشتانە).

پ- ئەم فەرموودە ی پیغەمبەر ﷺ: ((الشقيُّ من شقيَّ في بطن أمه، و السعيد من وعظَ بغيره)) مسلم گێراویەتیەوه. واتە: بەدبەخت ئەوێ کە لە سکی دایکی دا بەدبەختە، و خوش بەختیش کەسیکە پەند بەهۆی کەسانی تر وەردەگرت.

ت- نمونە لە بەلگە ی عەقلی: ئەگەر بلیین بەندە خوێ سەرپشکە و بەدیھێنەری کردووهکانیەتی، ئەوا دەبوا توانای خوای گهوره دیاریکراو بووایە نەوهک گشتگیر، و ئەو کاتە بەندە دەبووه هاوبەشی خوا لە بەدیھێنانی جیهاندا.

ئەو بەلگانە ی جەخت دەکەنەوه لەسەر ئەوێ بەندە سەرپشکە نەوهک ناچار کرا، ئەم بەلگانە ی خوارەودن:

أ- ئەم فەرمايشته ی خوای گهوره: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ المدثر: ۲۸. واتە: (هەموو کەس بارمته ی دەست پيشکەری خویتی).

ب- ئەم فەرمايشته ی خوای گهوره: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الكهف:

۲۹. واتە: (ئەو دەیه‌وێت با باوەڕ بێنیت و ئەو دەیه‌وێت با کافرو بێ باوەڕ بێت).

پ- نمونە لە بەلگەی عەقڵی: ئەگەر وتمان مەرۆف ناچار کراوە، ئەوا مانای وایە توانای هیچ کاریگەریەکە نییە، بەلام ئەگەر مەرۆف خاوەن توانای کاریگەر نەبێت ئەوا هیچ واتایەک بۆ فەرمان و ڕێگری و پاداشت و سزاکان نامینیتەوه^(۱).

مەزەهەبی موسلمانان لەبارەى قەزاو قەدەر

زانایان کردەوه‌ه‌کانیان بۆ دوو بەش دابەش کردووه:

۱- کردەوه‌ ناچارى و خۆنەویستەکان (اضطرارى): بریتین لەو کردەوانەى که مەرۆف دەستی تێدا نیە و توانای بەسەردا ناشکێت و تیایدا سەرپشک نییە، وەك: جوڵەى لەرزینی دەست و جوڵەى گۆ ئەندامى دەمار و دەزگای هەرس.

گشت تاقمە ئیسلامیەکان گۆکن لەسەر ئەوێ ئەم کردەوانە بەدیھێنراون لەلایەن خواوە و بەندە هیچ ڕۆژیکی تیایدا نییە، مەرۆف هیچ پاداشتێک یان سزا لەسەر ئەم کردەوانە وەرناگیرێت.

۲- کردەوه‌ سەرپشکى و خۆوێستەکان (اختیاری): بریتین لەم کردەوانەى که مەرۆف توانای بەسەردا دەشکێت و سەرپشکە تیایدا وەك ڕۆشتن و قسە کردن.

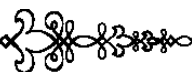
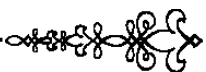
تاقمە ئیسلامیەکان لەسەر ئەم کردەوانە ڕاجیاییان ھەیە، چەند بۆچوون و تێڕەوانین و مەزەهەبیکی جیاان ھەیە لەم بارەوه، که بریتین لەمانە^(۲):

یەكەم: مەزەهەبى جەبریه‌كان (الجبرية): شوێنكەوتووێ جعدى كۆرى درهم و جهمى كۆرى صفوانى راسبين.

(۱) برۆانە: دراست في العقائد - د. عرفان ۲۴۵ و دواتریش.

فەرمووده‌ى: ((بەدبەخت ئەوه‌یه‌ که بەدبەختە لە ...)) لە: صحیح مسلم - کتاب القدر - باب کیفیة الخلق الآدمی... ۲۰۳۷/۴.

(۲) کبری‌ الیقینیات الکونیة ۱۶۹ و رسالە فی التوحید ۱۲۷.

ئەمانە پېيان وابوو كە مەرۇف تۈانا و خاۋەن ويست و سەرپشك نىيە، وتيان: مەرۇف ناچارە لەھەموو كارەكانيدا، ۋەك پەرەى مريشكە لە باۋەشى بادا. دەلېن خۋاى گەۋرە كردهۋەكانى لە مەرۇفدا دروست كردهۋە بە ھەر دوو جۆرييەۋە چ ئەۋ كردهۋانەى خۋويست و سەرپشكە چ ئەۋ كردهۋانەش كە مەرۇف تياياندا خۈنەويست و ناچارە، ئەمەش وا بە ئەندېشەى ھەندى كەسدا دەھيئيت كە ئەۋ كردهۋانە خۋويستن و مەرۇف تيايدا سەرپشكە كەچى وانيە و پال دەدرينە لاي مەرۇف تەنھا لە ڤووى خوازارا (مجازى) يە واتە ناۋى بى ناۋەرۈكە، ھەرۋەك پالەدرينە لاي شتى بى گيان و ڤوۋەك، دەلېن: ڤوۋەك خۋراكەكەى ھەرس كرد، و بەردەكە جولا.

پېيان وابوو: سزاۋ پاداشت و تەكليف و ئەرگدارى شەرى ھەموۋى ناچارىيە. بە بەلگەكانى پيشتەر بەلگەيان ھينايەۋە كە لە ڤوۋەكەشدا ماناي ناچار كراويان دەگەيان^(۱).

بەرپەرچيان دراۋەتەۋە:

بەۋەى دەبيت ئەم دەقانە تەئويل بگريڻ، تا ڤيڭ بگەون و كۆك بن لەگەل ئەۋ دەقانەى لەگەلېان تيڭ دەگريڻ، ئەۋ دەقانەى كردهۋميەك دەدەنە پال بەندە كە شاينى سزاۋ پاداشت و سوپاس و سەرزەنش وەرگرتن بيت، چونكە خۋاى گەۋرە ستەمى لەسەر خۋى قەدەغە كردهۋە، تەنھا لەسەر ئەۋ كردهۋميە لېپرسينەۋە لەگەل بەندە دەكرېت كە بە ويست و ڤەزامەنى خۋى ئەنجامى دابيت.

خۋاى ڤاك و تاك فەرموويەتى: ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ النحل: ۱۱۱. واتە: (ڤوژيڭ ديت كە ھەموو كەس خەمى خۋيەتى، بەرگري لەخۋى دەكات، ڤاكانە بو خۋى دەكات، "گوۋى

(۱) دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية ۲۵۵ و الفرق بين الفرق - بغدادى ۱۲۸ و المللة النحل - شهرستانى ۱۰۸/۱ و الفصل في الملل و الأهواء و الأهواء والنحل ۲۲/۳ و التبصير في الدين ۹۶ و نشأة الفكر الفلسفي في الاسلام ۳۲۴/۱ و لاپەرەكانى دواترى.

بەگەسی تر نادات، ئەو رۆژە" ھەر کەسە پاداشتی کردووەکانی دەدریژتەو و ئەو خەلگە ستمیان لێ ناکرێت).

قەسە ئێمانە سەر دەکێشت بۆ ئەوێ کە هیچ کەسێک ئەرکدار (مکلف) نیە بە ڤەرمان و رێگری (الأوامر و النواهي)، و هیچ واتایەک بۆ ڤەوانەکردنی پێغەمبەرمان نامینیژتەو، و هیچ سودیکیش ناهێلێت لەوێ پاداشتی چاکە و سزای خراپە بدرێت. دووهم: مەزھەبی موعتەزەلەکان: ئێمانە کۆکن لەسەر چەند بابەت و بۆچوونیک، لەوانە:

۱- بەندەکان خۆیان کردووەکانیان بەدیدن و دروست دەکەن، و لەلایەن خوای گەورە هیچ ئەندازەگیری و بەدیھێنانیکی نییە بۆ کردووەکانی بەندەکان چ بە دروست کردن چ بە لە ناو بردن.

۲- خوای گەورە لە دێرین و ھەربوووە زانایە بە کردووەکانی بەدیھێنراوانی و ھەر زاناشە بەوێ کە کامە باوەر دینێت و کامە بێ باوەر دەبێت. ئەم بۆچوونە موعتەزەلە حیایان دەکاتەو بەتایبەت لە قەدەرەکان - شوینکەوتووانی معبد الجهنی و غیلان الدمشقی - ئەوانە کە نکۆلیان دەکرد لە بوونی زانستی ھەربوو (ازل)ی خوای گەورە، جا قەدەرەکان پێیان وایە کە خوا زانا نیە سەبارەت بە کردووەکانی بەندە تا دوا ئێنجامدانی.

۳- مەرۆف بکەر و ئێنجامدەری سەرپشکە، بەو توانا پەیدا بووی کار دەکات کە خوای گەورە بە چاودێری خۆی پێی بەخشیو، جا بەندەش چۆن ویستی بوو ئاوا تواناکە ئاراستە دەکات.

۴- ڤەرمان و ویستی خوای گەورە پەییوەستن بەیەگەو.

خوای گەورە دەیهوێت کە بەتاک و تەنھای بزانی و باوەرمان بە پێغەمبەرانی ھەبێت، نوێژ ئەنجام بدەن.... بەھەمان شیۆ ڤەرمانیشمان پێ دەکات بە ئێنجامدانی کارە ناوبراوکان، نایەوێت تاوان و کوڤر ئەنجام بدەن و ڤەرمانیش بەو شتە ناگات، بەلگە ھەموو کارەکان مەرۆف لە ویستی و کاری خۆیەتی.

موعتەزەلە بەلگە یەنێاوتەو بەمانە ی خوارو:

ئه‌گهر خوای گه‌وره کرده‌وی به‌نده‌کانی به‌دییه‌نابا و دروست کردبا، ئه‌وا به‌نده‌کان سهرپشک نه‌ده‌بوون، چونکه:

ا- ئه‌وا ئه‌رکداری (تکلیف)ی شه‌رعی به‌ فرمان و رپگریه‌کان (الأوامر و النواهي) پوچه‌ل و بی بنه‌ما ده‌بوون.

ب- سزاو پاداشت پوچه‌ل ده‌بوونه‌وه.

پ- سوودی ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ران نه‌ده‌ما^(۱).

ئه‌م بو‌چوونه‌ی موخته‌زیله‌ش به‌رپه‌رچ دراوته‌وه، به‌ به‌لگه‌ی:

ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ۲. واته: (هه‌موو شتیکی دروست کردووه به‌ ئه‌ندازه‌و نه‌خشه‌ی رپک و پیکی بو‌هه‌موو شتیکی داناو). ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ الصافات: ۹۶. واته: (خوای گه‌وره به‌دییه‌نهری ئیوه‌و کرده‌وه‌کانیشتانه). هه‌روه‌ک به‌و به‌لگانه‌ی ئه‌شه‌ره‌یه‌یه‌کان ده‌یه‌ینه‌وه پاش که‌میکی تر ده‌خه‌ینه‌روو.

سییه‌م: مه‌زه‌به‌ی نه‌شه‌ره‌یه‌یه‌کان:

بریتین له‌ شوینکه‌وتووانی (أبي حسن الأشعري) و بو‌چوونیان وایه:

۱- کرده‌وه‌کانی به‌نده‌ که‌ تیاپاندا سهرپشکه ئه‌وا به‌دییه‌نراوی خوان، به‌نده‌ هیج کاریگه‌ریه‌کی نییه‌ له‌ به‌دییه‌نانی کرده‌وه‌کانی دا، خوای گه‌وره‌ هی‌ز له‌ به‌نده‌دا دروست ده‌کات بو‌ ئه‌وه‌ی بتوانی‌ت کرده‌وه‌ ئه‌نجام بدات.

که‌واته‌ کرده‌وه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌ به‌دییه‌هینری‌ت و به‌نده‌ش ئه‌نجامی ده‌دات و ده‌ستی ده‌خات (کسب)ی ده‌کات^(۲).

(۱) دراسات في الفرق و العقائد ۲۶۱-۲۶۲ و الفرق بين الفرق ۹۴ ة الفصل ۳/۳ و نهاية الاقدام - شهرستانی ۷۹ و سه‌یری: مذاهب الاسلاميين - عبدالرحمن بدوي ۱/ ۴۸ و لاپه‌رکه‌کانی دواتری بکه.

(۲) دراسات في الفرق و العقائد ۲۶۳ و شرح المقاصد ۱۲۵/۲ و لاپه‌رکه‌کانی دواتری ، و احیاء علوم الدین، و المواقف ۵۱۵ و لاپه‌رکه‌کانی دواتری.

دەست خستن (کسب) بریتیه لەوەی توانای بەنده و هاوتەریب بێت لەگەڵ
کردهوهی خوای گەوره، بهو واتایه‌ی:

ئەگەر بەنده ویستی کردهوهیه‌ک له کردهوه‌کان ئەنجام بدات، ئەوا خوای گەوره
له هه‌مان ساتدا توانا له بەنده‌دا دروست ده‌کات بۆ ئەنجامدانی، و به‌مه‌ش بەنده
دهستی ده‌خات نه‌وه‌ک دروستی بکات^(١).

ئەم بۆچوونه‌یان میان‌پرده له نێوان بۆچوونی جبریه‌کان و معتزله‌کان.
به‌مانه‌ی خواره‌وه به‌لگه‌یان هێناوته‌وه:

أ- ئەم فەرماشته‌ی خوای گەوره: ﴿وَلَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ۲.
واته: (هه‌موو شتی‌کی دروست کردووه به ئەندازه‌و نه‌خشه‌ی ڕێک و پێکی بۆ هه‌موو
شتێک داناهه‌). ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الانعام: ۱۰۲، الزمر: ۶۲، الفاطر: ۶۲) واته: (به‌دییه‌نهری هه‌موو شتی‌که‌). کرده‌وه‌ش ده‌چێته‌ ناو شته‌گانه‌وه، و که‌واته کرده‌وه‌ش
دروستکراو به‌دییه‌نراوی خوايه‌.

ب- ئەگەر بەنده به‌دییه‌نهری کرده‌وه‌کانی بوايه و سه‌رپشک و سه‌ربه‌خۆش
بوايه، ئەوا پێویست بوو به تیروته‌سه‌لی زانا‌بوايه به به‌دییه‌تانی کرده‌وه‌که‌ی، شتی‌کی
نه‌بوو ئەسته‌میشه‌ مرو‌ف‌ه‌ دوری هه‌موو لایه‌نه‌کانی کرده‌وه‌ بدات، چونکه له کاتی
بێ ئاگایی و بێ هۆشیدا کرده‌وه ئەنجام ده‌دات به شیوه‌یه‌کی ڕێک و پێک و تۆکه‌ه،
که‌چی به‌نده ئاگاشی لێ نیه‌.

که‌واته پێویست بوو که سه‌رچاوه‌ی کرده‌وه‌کان خوای پاک و به‌رز بێت^(٢).

چواره‌م: مه‌زه‌به‌ی نیماس: شیخ (مظفر) به‌م شیوه‌یه‌ بۆمان ڕوون ده‌کاته‌وه:
(کرده‌وه‌گانه‌مان له‌لایه‌ک، له راس‌تیدا کرده‌وه‌ی ئێمه‌ن و ئێمه‌ش هۆکاری
سروش‌تیانین، له‌ژێر توانا و ویستی ئێمه‌دان، و له‌لایه‌کی ترمه‌وه ئەندازه‌ی بۆ کراوه

(١) مناهج الأدلة ۱۱۰.

(٢) دراسات في الفرق و العقائد الإسلامية ۲۶۷.

له لایه‌ن خوای گه‌وره و له ژێر ده‌سه‌لانی ئه‌و دایه، چونکه هه‌ر خوايه که به‌دهیه‌نه‌ری بوونه‌وه‌رو بوون و به‌خشه‌ریه‌تی، جا ئی‌مه‌ی ناچار نه‌کردوه له کرده‌وه‌گانه‌ماندا تا ئه‌و سزایه‌ی له‌به‌رامبه‌ر تاوانه‌گانه‌مان پێمان ده‌دات سته‌م کردن بێت لێمان، چونکه ئی‌مه‌ توانامان هه‌یه و سه‌رپشکین له ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌گانه‌ماندا، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا به‌دهیه‌نیانی کرده‌وه‌گانی به‌ئی‌مه‌ نه‌سه‌پاردوه، تا وای لێ‌بێت له ژێر ده‌سه‌لانی ده‌ربچیت، به‌لکو به‌دهیه‌نیان و فه‌رمان ته‌نها بو خوايه، و هه‌ر ئه‌ویشه توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا هه‌یه و ده‌وری به‌نده‌گانی داوه^(۱).

ئهمه ئه‌و مانایه‌یه که له ئی‌مامه‌کان گیردراوه‌وه: به‌نده نه‌ناچارکراوه و نه سه‌رپشکه، به‌لکو له‌و نیوه‌نده‌دایه^(۲).

پێنجه‌م: سه‌زه‌به‌ی (ابن روشد): پێی وایه ئه‌و تی‌گه‌یرانه‌ی که له ده‌قه‌کاندا ها‌توو به‌ هه‌ر په‌مکی و بێ هوده نیه، به‌لکو مه‌به‌ستیکی خوای یاسادانه‌ر بووه، تا به‌و زانیانه رابگه‌یه‌نیت که توانای تی‌گه‌یشتیان هه‌یه له قورئان و سونه‌ت به شی‌وه‌یه‌کی دروست چاره‌سه‌ری ئه‌م کێشه‌یه بکه‌ن به‌شی‌وه‌یه‌ک که ئه‌و گومانه لا ببات، له‌وانه‌یه بوو بێته هۆی په‌رتبوونی نیوان ئه‌وانه‌ی موشتومر ده‌که‌ن. ناوبراو بو ئه‌وه‌چوووه:

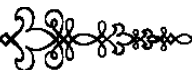
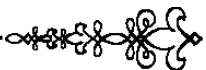
ناکری‌ت م‌رو‌ف ته‌واو ناچار کراوبیت، و ناشبیت به‌ په‌های سه‌رپشک بێت، به‌لکو راستی له‌ میان‌په‌و بووندایه له‌ نیوان دوو راو بو‌چوونه‌که و به‌مه‌ ده‌بیت که دان بنی‌ن به‌وه‌ی کرده‌وه‌گانه‌مان ته‌واو سه‌رپشک نین تی‌ایدا و ناچاریش نین به‌په‌های، و ده‌شو‌ه‌ستی‌ته سه‌ر دوو هۆکار: ویستیکی ئازاد که له‌هه‌مان کاتدا په‌یوه‌سته به هۆکاری ده‌ره‌کی که به‌رده‌وام له‌سه‌ر یه‌ک ئاراسته‌ ده‌ره‌وات که خوای گه‌وره له

(۱) عقائد الامامیه - مظفر ۴۴.

(۲) الشيعة بين الأشاعة والمعتزلة - الحسني ۲۱۲ و بره‌وانه: أصول الدين الاسلامي - محمد علی ناصر

- صیدا ۴۰ و لاپه‌ره‌گانی دواتر. و عقائد الامامیه الاثني عشریه - سید ابراهیم الزنجانی ج ۲ سالی

۱۹۷۲، ۳۶ - ۳۷.

بوونه‌وهردا به‌دیھێناوه^(۱). مامۆستا محمود قاسمیش راو بوچوونی وایه که:
 ئەوه چاره‌سەرێکی لۆژیکێ و مەنتیقییه بو ئەو گێشەیهی که زانایانی که‌لام
 مشتومریان له‌سەر بوو^(۲)، که زانستی سەرده‌میش مه‌یلی بو ئەوه ده‌جێت، که نکۆڵی
 له‌ ئازادی هه‌ڵبژاردن (اختیار) ناکات، و بپرواشی هه‌یه به‌ بوونی یاسای گشتی و پێکو
 پێک له‌ سروشتدا^(۳).

پرسیار و ده‌لام:

ئه‌گەر وترا به‌ دیهێنانی بوونه‌وهران لایهن خواوه به‌ ئەندازە‌ی دیاری کراو به‌پێی
 زانستی پیشووتری، ئەوه ده‌گه‌یه‌نێت که: مرۆف ناچار کراوه له‌ کاره‌کانیدا.
 وه‌لامه‌که‌ی بریتیه له‌وه‌ی:

ئەو کردارانه‌ی که خۆنه‌ویست و ناچارین مرۆف پێی ئه‌رکدارو ته‌کلێف نه‌کراوه،
 هه‌روه‌ک پێشتر خرایه‌پروو.

سه‌بارت به‌و کردارانه‌ی که به‌نده‌ تیااندا سه‌رپشکه ئەوا به‌دیھێنراون،
 هه‌روه‌ک پێشتر له‌ رای ئەشعه‌ریه‌کاندا خرایه‌پروو، ئەمه‌ مانای وانیه که مرۆف له
 ئەنجامدانی کاره‌کانیدا ناچار کراوبێت، و ئەمه‌ش به‌وه‌ی:

مرۆف له‌ کردوه‌کانیدا سه‌رپشکه به‌و وه‌سفە‌ی کردوه‌کانی به‌ده‌ست ده‌خات
 نه‌وه‌ک به‌و وه‌سفە‌ی به‌دیھێنەری کردوه‌کانی بێت.

له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌یانی کردوه‌ (واته‌ خۆرازانده‌وه‌ت پێ) له‌سه‌ر دوو شت
 به‌نده‌:

أ- بوونی سه‌رحه‌م بنه‌ماکانی کردوه له‌ دهره‌وه‌ی مرۆف چ ماددی و چ مه‌عنه‌وه‌ی.

ب- به‌ده‌ست هێنانی ئەو کردوه‌وانه‌ت به‌هۆی پالترانت به‌ ئاراسته‌یدا.

که‌واته‌ تۆ ده‌ته‌وێت و سه‌رپشکی به‌و وه‌سفە‌ی ده‌ست خه‌ری و پال نراوێت به‌

(۱) مناهج الأدلة ۱۸-۱۲۰ (پێشه‌کیه‌که‌ هی محمود قاسمه‌).

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه ۱۰۵.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه ۱۲۰.

ئاراسته‌یدا، نه‌وه‌ك به‌و وەسفه‌ی كه به‌دییه‌نهر و په‌یداكه‌ری بنه‌ما و ره‌گه‌زه‌كانیه‌تی.

ئهمه‌ روون ده‌كه‌ینه‌وه به‌م نمونه به‌ره‌سته:

ده‌ست به‌و هه‌موو خۆینه‌رو دهمارو توانا له به‌دییه‌نانی خۆای پاك و تاكه.

كاغه‌ز به‌و شی‌وه‌و تایبه‌ت مه‌ندییه‌كانیه‌وه له به‌دییه‌نانی خۆای گه‌وره‌یه.

بێ‌نووس به‌هۆی ئهو شی‌اویه‌ی كه تیا‌یدا‌یه له به‌دییه‌نانی خۆایه.

هه‌موو ره‌گه‌زه ناوبراو‌ه‌كان به‌یه‌ك گه‌یشتن بۆ ئه‌وه‌ی نووسینی‌ك له‌سه‌ر په‌راو

(تین‌ووس) بکێ‌شن كه ئه‌ویش هه‌ر له به‌دییه‌نانی خۆایه.

كه‌واته مانای وایه خۆای گه‌وره به‌دییه‌نهری كرده‌وه‌كانی مرۆ‌فه.

بپۆ‌سته بۆ ئه‌وه‌ی بتوانی بنووسیت، له ده‌روونی خۆ‌تدا جه‌خت بکه‌یت‌وه

له‌سه‌ر نووسین، و ویستی تۆ پالنه‌ر بێ‌ت بۆ جی‌یه‌جی‌ی كردن، ئا له‌و كاته‌دا خۆای

گه‌وره‌ ری‌گه‌ ده‌دات به‌و توانایه‌ی له ده‌سته‌كانی تۆ‌یدا داینا‌وه‌و به مه‌ره‌كه‌به‌كه كه

چۆنت ده‌وێت ئاراسته‌ی بکه‌یت، و ری‌گه‌ ده‌دات به په‌راوه‌كه كه كارتی‌كراو بێ‌ت به

مه‌ره‌كه‌به‌كه به‌و شی‌وه‌یه‌ی كه نووسینه‌كه ئه‌نجام ده‌دریت، ئا له‌و كاته‌دا ناوده‌بریت

به نووسه‌ر، و ئه‌و كرده‌وه‌یه ده‌دریته پال تۆ. جا مه‌به‌ست و پێ‌داگیری و به‌ده‌ست

هینان له تۆ‌ویه، ئه‌مه‌ش به نه‌ینی ئه‌و ویسته‌ی كه له تۆ‌دا داینا‌وه.

به‌دییه‌نانی كرده‌وه‌و هۆ‌كاره‌كانی له خۆ‌اویه، لێ پێ‌چینه‌وه‌و دادگایی كردن

له‌سه‌ر مه‌به‌ست و ده‌ست خستنه‌كه ده‌بێ‌ت، نه‌وه‌ك له‌سه‌ر خۆ‌ی به‌دییه‌نانی

هۆ‌كاره‌كان و كرده‌وه. وه‌ك ئه‌و كه‌سه‌ی به ئوتومبیله‌كه‌ی خۆ‌ی به كه‌سی‌كدا

ئه‌كێ‌شیت و ده‌یكوژیت، جا به‌تایبه‌ت له‌سه‌ر خۆ‌ی كرده‌وه‌كه دادگایی ناكریت

چونكه خاوه‌نی راس‌ته‌وخۆ‌ی كرده‌وه‌كه بریتیه له ئوتومبیله‌كه، به‌لكو له‌سه‌ر

به‌ده‌ست هینانه‌كه لێ ده‌پێ‌چریت‌وه.

ئه‌گه‌ر وترا خۆای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدٰكُمْ اٰمَعِيْنَ﴾ النحل:

۹. واته: (خۆ ئه‌گه‌ر خوا ببیوستایه هیدا‌یه‌تی هه‌ر هه‌مووانی ده‌دا به گشتی). ﴿وَلَوْ

شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَّ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِیْعًا اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ الْاِنْسَ حَتّٰی يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ

﴿٩٩﴾ یونس: ٩٩. واته: (خۆ ئەگەر په‌روه‌ردگارت بیویستایه (ده‌یتوانی به زۆر و به‌ناچاری) ههر هه‌موو دانیشتووانی سه‌ر ڕووی زه‌وی باوه‌ر به‌ی‌ن، جا ئایا تو "ئه‌ی محمد (ﷺ)، ئه‌ی ئیماندار" ئەته‌وێ زۆر له‌ خه‌ڵکی بکه‌ی بۆ ئەوه‌ی بڕوادر بن؟!).

ئه‌مه‌ ئەوه‌ ده‌سه‌ڵانی‌ت که‌ ویستی مرۆف له‌ ده‌ستی توانستی خ‌وای گه‌وره‌دایه‌.

وه‌لامه‌که‌ی ئەمه‌یه‌ که‌:

واتای ئەم نایه‌تانه: ئەوه‌یه‌ که‌ خ‌وای بالاده‌ست و خ‌اوه‌ن شکۆ ئەگەر بیویستایه‌ ئەوا به‌ میهری خ‌وێ وای لێ ئەکردن که‌ باوه‌ر هه‌لبژێرن، و هه‌واو هه‌وه‌سیان ڕه‌ت بکه‌نه‌وه‌، به‌لام خ‌وا ئەمه‌ی نه‌ویست، به‌لکو ویستی وابوو که‌ مرۆف له‌ نیوان دوو ڕیگه‌ و لادا دابنیت و ههر یه‌که‌شیان کیشی بکات بۆ لای خ‌وێ، که‌ بریتین له‌: نه‌فس به‌ ئاره‌زوو هه‌واو هه‌وه‌سه‌که‌ی و عه‌قل به‌ دانایی و لیزانیه‌که‌ی.

ئالیه‌وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ ویستی مرۆفی دانا له‌ نیوان میهری خ‌واو سزاکه‌ی.

جا ههر که‌سێ باوه‌رێ به‌ خ‌واو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) هه‌بی‌ت، و نه‌فسی خ‌وێ ڕاهینا له‌ سه‌ر ئەوه‌ی ڕووبه‌ڕووی حه‌ق و راستی نه‌بی‌ته‌وه‌، و تیکۆشا دژی ئاره‌زووه‌کانی، ئەوا خ‌وای گه‌وره‌ سه‌ری ده‌خات و یارمه‌تی ده‌دات، خ‌وای پاک و پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی:

﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ وَقَوْهُمْ﴾ محمد: ١٧. واته: (ئه‌وانه‌ش ڕی‌بازی هیدایه‌ت و ئیمانداریان گرتۆته‌ به‌ر به‌ گو‌فتاری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیدایه‌ت و دینداریان گه‌شه‌ ده‌کات و په‌رده‌سه‌ینیت، خ‌وا‌یش شاره‌زایی و پارێزکار و د‌نیایی زیاتری پێبه‌خ‌شین.

﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ مریم: ٧٦. واته: (ئه‌وانه‌ی ڕی‌بازی هیدایه‌تیان گرتۆته‌ به‌ر خ‌وا زیاتر هیدایه‌تیان ده‌دات).

﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ﴾ المائدة: ١٦. واته: (خ‌وا به‌و قورئانه پیرۆزه هیدایه‌ت و ڕێنمویی ئەو که‌سانه ده‌کات که‌: شوین ڕه‌زامه‌ندی خ‌وا که‌وتوون، به‌ره‌و

رېباز دهکانی ناشتی ئاسوودهیی و له تاریکيهکانی دهرياندههينيت و رزگاريان دهکات و دهيانخاته ناو رووناکيه وه).

بهلام ئه وهی لارپي کردن و دوژمنايهتی خواو پيغه مبه ره که ی کرد، بووه خرمه تکاری هه وهس و ئارموزووهکانی، و کاتيک ناموژگاری گراو به خششهکانی خويان به بيريان هينايه وه ئه وا گوپکانی که ر کردن له ئاستی دا، نمونه ی ئه و که سانه ئاوپته ئه کرين له گومرایی و سهر ليشيو اويدا، خواي پايه به رز فره موويه تی: ﴿سَاصْرِفْ عَنْ عَائِقِیَ الَّذِیْنَ یَتَكَبَّرُونَ فِی الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ یَرَوْا کُلَّ ءَايَةٍ لَا یُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ یَرَوْا سَبِیلَ الرُّشْدِ لَا یَتَّخِذُوهُ سَبِیلًا وَإِنْ یَرَوْا سَبِیلَ الْغَىِّ یَتَّخِذُوهُ سَبِیلًا﴾ الاعراف: ۱۴۶. واته: (ئه و که سانه ی به ناحق فیز دهکن له زهويدا و خويان به گه وه ده نوین (له خه لگی)، له مه ودوا پرووی دلیان و مرده چه رخیتم له تیگه یشتنی ئایهت و فره مانه کانم، خو ئه وانه ئه گهر ههر به لگه و نیشانه یه که ببینن ئه وه باومرپی پی ناکه ن، ئه گهر رېبازی به رژه وهندی دنیاو قیامهت ببینن ئه وه نایگر نه بهر، خو ئه گهر رېبازی ئارموزو په رستی و گومرایی ببینن، ئه وه دهیگر نه بهر و په پیره ی دهکن).

﴿يُضِلُّ بِهِ کَثِیرًا وَیَهْدِیْ بِهِ کَثِیرًا﴾ البقرة: ۲۶. واته: (زوریک ی پی گومرا دهکات و زوریک ی تریشی پی هیدایهت و رېنمووی دهکات، بهلام دیاره جگه له لارو ویرو یاخی و تاوانباران که سی تر گومرا ناکات).

ئه م یاسایه خواییه لیکنده وه و تهفسیری ئه و فره مایشته ی خواي گه وه ریه:

﴿فَإِنَّ اللَّهَ یُضِلُّ مَنْ یَشَاءُ وَیَهْدِیْ مَنْ یَشَاءُ﴾ فاطر: ۸. واته: (بهراستی خوا بیه ویت ههر کهس گومرا بکات دهیکات، ههر کهسیکیش هیدایهت بدات دهیدات).

﴿وَمَنْ یُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ الرعد: ۳۳. واته: (جا ههر کهس بههوی کارو کردهوی خرابیه وه خوا ون بکات، ئیتر کهس نییه هیدایهتی بدات).

مه بهستی ئه وهیه که: خواي گه وه بی توانا نییه له وهی هوکارهکانی رېنمووی و هیدایهت بخاته دلی گومرا ترین بی باومر ده، و هوکارهکانی گومرايش بخاته دلی چاکترین بهنده ی باومرداری.

به‌لام خوای گه‌وره له‌سه‌ر خۆی پێویست کردووه که: که‌س گومرا نه‌کات مه‌گه‌ر یه‌کێک پشت له‌ هۆکاره‌کانی رێنووێ و هیدایه‌ت بکات و هۆکاره‌کانی هیدایه‌ت نزیک بخته‌وه له‌ هه‌ر که‌سیک که‌ پێداگیری بکات له‌سه‌ر وه‌لامدانه‌وه‌و جێبه‌جێ کردنی فهرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌.

ئه‌گه‌ر وترا:

ئه‌م فهرمایشته‌ی خوای گه‌وره‌: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ الإنسان: ۲۰. واته‌: (ئێ‌وه‌ چیتان پێناکری‌ت و هه‌یج کارێکتان پێ‌ ئه‌نجام نادرێت، مه‌گه‌ر خوا ویستی له‌سه‌ر بێت). ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ مرۆف هه‌یج ویستیکی نییه‌ مه‌گه‌ر به‌ ویست و رهماه‌ندی خوای گه‌وره‌.

وه‌لامه‌که‌ی:

ئایه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه‌ که‌ مرۆف نه‌ده‌بووه‌ خاوه‌نی ویست له‌ ناخی خۆیدا و نه‌شی ده‌توانی سه‌رپشک بێت و ئه‌و ربه‌فتاره‌ بکات که‌ خۆی ده‌یه‌وێت ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ ئه‌و نه‌یینه‌ مه‌زنه‌ی له‌ ناخی مرۆف دانه‌نابوایه‌^(۱).

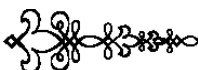
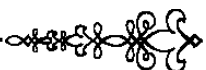
ئه‌گه‌ر وترا:

ویستی خوای گه‌وره‌ ته‌واو رهایه‌، جا چۆن ده‌کری‌ت ئه‌ندیشه‌ی ئه‌وه‌ بکه‌ین که‌ مرۆف خاوه‌ن ویست بێت له‌ پال ویستی خوا، پاش ئه‌وه‌ی داماننا به‌وه‌ی مرۆف ئازاد و سه‌رپشکه‌ له‌ ویسته‌که‌یدا؟.

وه‌لامه‌که‌ی:

ئه‌وه‌یه‌ که‌ کرده‌وه‌ خۆنه‌وه‌یست و ناچاریه‌یه‌کانی مرۆف ئه‌وا مرۆف هه‌یج توانا و ویستیکی به‌سه‌ردا ناشکێت، به‌لام ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ مرۆف سه‌رپشکه‌ و به‌ ویستی خۆی ئه‌نجامی ده‌دات ئه‌وا چه‌قی ته‌کلێف و ئه‌رکداریه‌یه‌. جا خوای پایه‌به‌رز ویستی وابوووه‌ مرۆف ویستی هه‌بێت، که‌واته‌ ویستی خوای گه‌وره‌ له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و

(۱) کبری‌ الیقینیات الکونیة ۱۶۶ لاپه‌ره‌کانی دواتر، سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه‌: رسالة القضاء و القدر - الشيخ محمد متولي الشعراوي، ج: دار الشروق له‌ میسر.

شتانەدايە کە مەرۆف ئەنجامی دەدات و هەلی دەبژێریت، کەواتە تیکگیران نییە لە نیوان ویستی خۆی گەورە و ئەوەی تۆ بە ویستی تاییبەتی خۆت دەست نیشانی دەکەیت و ئەنجامی دەدەیت.

گریمان ئەگەر خۆی گەورە ویستی لەسەر شتیک نەبوو کە تۆ هەلت بژاردبوو بەویستی خۆت، واتای وایە خۆی گەورە ویستی لەگەڵ ویستەکەی تۆ دا نیە کە تۆی ئاراستە کردووە بۆ ئەو کارە، پێچەوانەیە لەگەڵ ئەوەی کە چەسپا خۆی گەورە ویستویەتی تۆ خاوەن ویست بیت.

نەمۆنە لەسەر ئەمە :

خزمەتکاریکت هەیە و دەتەوێت شارەزای راستگۆییەکی ببیت لە خزمەت و کرین و فرۆشتنیدا، بۆ ئەم مەبەستە ئەندازەیەکی پارە پێ ئەدەیت، تا پێداویستیهکان بکڕیت لە بازار، و تەواوی ئازادی هەڵسوکهوت بەو پارەیه دەکات بەبێ ئەوەی چاودێریکی لەسەر بیت.

تۆ ویستوتە لەو کارەدا خزمەتکارەکی ئازاد بیت لەوەی هەر شتیک بکات یان نەیکات، تەنھا بە قسەی دەروونی دەکات، و تۆش ویستوتە کە خزمەتکارەکی بە ئازادی هەڵسوکهوت بکات تا لایەنە شاروەکانی بزانی، جا چ ناپاکی بکات لە سپاردەکی یان سپاردەکی بپارێزێت ئەوا تۆ هەر دوو دەرەنجامەکت مەبەستە، جا ئەو دەرەنجامەت پێ خۆش بیت یان پێت ناخۆش بیت.

بەم پێیە دەرەنجامی ویستی مەرۆف لە ئاست ویستی خۆی گەورە وەک ویستی خزمەتکارەکیە لە ئاست ویستی گەورەکی، تەنھا ئەو شتە لە موڵکی خواو بوونەوێردا ڕوودەدات کە خۆی گەورە ویستی لەسەر بیت، و ئەمەش دژ نییە و تیک ناگیریت لەگەڵ ئەوەی کە ویستی داوێتە بەندە تا ئەو شتە دەست بڤات کە دەیهوێت بەبێ ناچار کردن، تا لایەنە شاراوێکی بەندە لە هەڵسوکهوتەکییدا دەرکەوێت، بەمەش شایەنی پاداشت یان سزای خوایی بیت^(١).

(١) کبری الیقینیات الکونیة لا ١٦٢.

به‌شی سییه‌م پیغه‌مبه‌رایه‌تی (النبوه)

له چوار دروازه پیک دیت:

دروازه‌ی یه‌که‌م: عه‌قلی مروّځ و پېوېستی به رېنمایي و هیدایه‌تی
پیغه‌مبه‌رایه‌تی:

باسی یه‌که‌م: بوونی عه‌قل.

باسی دووهم: پېوېستی عه‌قل به رېنمایي و هیدایه‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌تی.
دروازه‌ی دووهم: مشتومر کردن له‌گه‌ل له‌وانه‌ی نکوځی له
پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کن.

دروازه‌ی سییه‌م: پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی:

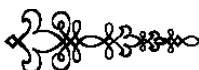
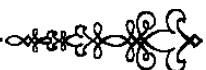
باسی یه‌که‌م: پیغه‌مبه‌رایه‌تی و ئه‌رکه‌که‌ی.

باسی دووهم: تایبته‌مندی‌یه‌کانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، سیفاتی پیغه‌مبه‌ران،
سروش (الوحی)، موعجیزه.

دروازه‌ی چواره‌م: پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی تایبته:

باسی یه‌که‌م: سه‌ماندنې پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد (ﷺ).

باسی دووهم: په‌یامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و بڼه‌ماکانی بانگه‌وازه‌که‌ی
ته‌واوکه‌رو کوټایي شهریه‌ته‌کانه.

دەروازەى يەكەم عەقلى مەروۇف و پيويىستى بە رينمايى و هيدايتى پيغەمبەرايتى

لە دوو باس پيک ديت:

يەكەم: زانینی عەقلى (المعرفة العقلية).

دووهم: پيويىستى عەقلى بە رينمايى و هيدايتى پيغەمبەرايتى.

باسى يەكەم

زانینی عەقلى

بوونى عەقلى:

باومر بوون بەبوونى عەقلى و پەيپيەردنەکانى بە تيپوانینی راست و دروست دەگاتە زانست و زانين، و ئەمەش راى عەقلمەندان بەگشتى و فەيلەسوفە موسلمانەکانە بە تايبەتى.

بەر هەلستکاران لەمەدا دوو دەستەن:

دەستەنى يەكەم: دان دەنييت بە بوونى عەقلىدا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا نكۆلى دەكەن لە زانينە عەقلىەکان و راستىە زانستىەکان و هيچ نرخيک دانانين بو پەيپيەردنەکانى عەقلى. ئەمانە کۆمەلتيکن لە فەيلەسوفە کۆنەکانى يۆنان (سۆفستائيەکان)^(۱).

(۱) بڕوانە: قصة الايمان - شيخ نديم جسر ۳۷. سۆفستائي وشەيەكى يۆنانىە كە بە واتاى (دانا: الحكيم) ديت، و سۆفستائيەکان کۆمەلتيکن لە مامۇستايانى دانايى و حىكمەت كە دەرکەوتن لە سەدى پيئەچەمى پيش زانى لە يۆنانى كۆن. بە ناوبانگرتين بانگەشەکارانى ئەوانەن: =

تاقمیک له موسلمانان، تیروانینیان وەك مه‌زه‌ب و تیروانینی ئهم ده‌سته‌یه‌یه،
ئه‌مانه‌ش بریتین له:

شیعه‌ی ئیسماعیلی که بۆ ئه‌وه‌چوون: تیروانینی عه‌قلی به‌س نییه بۆ ده‌ستخستنی
زانست و زانیاری. وتوانه: (پیویستی به یارمه‌تی خوایه). به‌م پێیه به پیویستی
ده‌زان بگه‌ڕێنه‌وه بۆ ئه‌و مامۆستایه (ئیمامه) به‌بێ به‌ندوبارو مه‌رج، چونکه - به
پێی گومانی ئه‌و شیعه ئیسماعیلیانه - ته‌نها ده‌بی‌ت ئیمام شاره‌زا بێت له ناوه‌روکی
ده‌قه ئایینییه‌کان! ته‌نها ئیمام حه‌ق و ناحه‌ق و هیدایه‌ت و گومرای لێک حیا
ده‌کاته‌وه‌و، پارێزراوه له هه‌له‌ی به ئه‌نقه‌ست و له‌بیر چوونه‌وه، راستی ته‌نها له‌لایه‌ن
ئیمامه!^(۱)

هه‌ندیکی تریش، که خۆ به‌صوفی‌ده‌زانن بۆ ئه‌وه‌ چوون که: ئیلهام تاکه رێگه‌ی
زانینه نه‌وه‌ك عه‌قل^(۲).

جا عه‌قلگه‌پراکان پڕوپاگه‌نده‌ی ده‌سته‌ی ناوبرایان پوچه‌ل کردۆته‌وه، بێ
بنه‌ماییه‌که‌یان ڕوونکردۆته‌وه، و به‌لگه‌کانیان به‌تال کردۆته‌وه، گه‌نده‌لیه‌که‌شیان
سه‌لماندووه، جگه له دووربوونی له راستی و واقع.

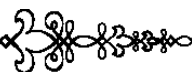
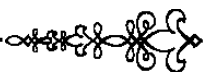
ئه‌بو حامدی غزالی کتیبیک داده‌نی‌ت: (القسطاس المستقیم) بۆ به‌رپه‌رج
دانه‌وه‌ی پڕوپاگه‌نده و بانگه‌شه‌ی ئیسماعیلیه‌کان، له‌و کتیبه‌دا بێ بنه‌ماییه‌یه‌که‌یه‌وه
پوچی بیروباوه‌ری ئه‌وانی خستۆته‌ڕوو.

غه‌زالی له‌م کتیبه‌دا بنه‌ماکانی بیرکردنه‌وه‌ی راستی دیاری کردووه که
سه‌رده‌کیشیت بۆ زانینی راست و دروست، رێگه‌شی خۆش کرد بۆ تیروانینی عه‌قلی

= بروتاکوراس (٤٨٠ پ.ز) و دانفون و برودیکوس. سه‌یری: مذاهب و مفاهیم فی الفلسفة و
الاجتماع - د. عبدالرزاق مسلم ماجد ٦٦. بکه.

(۱) بروانه: راحة العقل - کرمانی ١٣٧ و ١٩٤. و توضیح المراد فی شرح تجرید الاعتقاد ٦٧٦/٢ و الملل و
النحل - الشهرستاني ٢٩/٢ و مقدمة القسطاس المستقیم - فیکتور شلخت ١٠.

(٢) بروانه: الأحکام - ابن حزم ١٤/١.

بۆ ئەو کەسەى که دەرگرتەبەر بە سەلامەتى بتوانیّت حەق و ناحەق لەیەك جیا بکاتەوه^(١). و ئەوه بەشیک لەو وتەیهى بۆت دەخەمەرۆو که لە (مشکاة الأنوار) دا هاتوووە لەبارەى ڕوونکردنەوهى حەقیقەتى عەقل و تواناکانى: عەقل توانای پەییڕدنى هەیه بەوهى که زانیە و شت دهناسیّت، پەیی بە ناسینی خودى خۆى دەبات، بە تیروانین بۆ شتەکان دەروانیّت و لە راستییهکەیان تێدەگات، هۆکار و حوکمەکانى لە شتەکه هەڵدەهینجیّت، واتە سەرچاوهى شتەکه و هۆى پەیدابوونى و پلەوپایەکەى لە ناو بوونەوهردا دیارى دەکات. ئەم چالاکیهى عەقل بە ئاراستەى هەموو بوونەوهردە بە بەرھەست و مەعقوله کانهوه. عەقل پەییان پى دەبات و هەلسوکەوت لە هەموویاندا دەکات، و چەند حوكمەیکى بى گومانى یەقینی راستیان بەسەردا دەدات. دواتر بە شیوهیهکى تاییبەت پەیی بەشته مەعقوله کان دەبات که بى کۆتان، هەرودە پەیی دەبات بە ژمارەکان، هەر چەند گەرۆمە زیاتر بن، سەربارى ئەمەش عەقل پاکە لەو هەڵانەى که بەسەر هەستەکاندا دین ...^(٢).

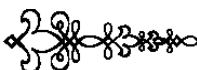
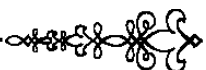
ابن حزم لە بەرپەجى ئەوانەى دەلێن ئیلهام ڕیگەى زانست و زانیە نەوهك عەقل، وتویهتى: ئەوانەى پڕوپاگاندەى ئیلهام دەکەن بەوهى پەیی بەو شتەنە دەبەن، که غەیری ئەوان بە عەقلی سەرمتا پەیی پى نابەن، ئەمەش دوو کەس لەوان لەسەر شتیک کۆک نین که بانگەشەى ئەوه دەکەن که بە ئیلهام دەیزانن و پەییان پى بردووه، کەواتە بیگومان چەسپا که ئەوانە کۆمەلێک درۆزن... بەهەمان شیوه ئیلهام بانگەشە و پڕوپاگاندەیهکى بى بەلگەیه، ئەگەر هەر کەسیکیش زۆر بە جوانی ڕوو خسارى بانگەشەو پڕوپاگاندەکەى ڕازینیّتەوه ئەوا هیچ راستیهکى پى ناچەسپیت و هیچ ناحەقى و بەتائیکیشى پىپوچەل نابیتەوه^(٣).

دەستەى دووهەم: نكۆلى لە عەقل دەکات بە تیگەیشتنى پىشوو، و بۆ ئەوه

(١) مقدمة القسطاس المستقیم - فیکتور شلخت ١٤، ١٨.

(٢) هەمان سەرچاوه.

(٣) الأحكام ١/ ١٧.

دهچیت که: (ههسته دیاردهگانمان و ئه ندیشه کراوهکان تهنها هوکارن بو زانین، ئه وهی به عهقل ناو دهریت تهنها کوومه له کاریکه بو ههستهکان دهگه پیته وه)^(۱).

خاوه نانی ئهم مه زه به ناسراون به (ههسته گه را) یان (ئهموونگه را) یاخود (مادده گه را) کان، ئهم مه زه به به لهم دوا ییانه دا له فله سه فه ی ئه ورو پیداده رکه وت. ئه وهی ریگه ی بو ئهم مه زه به به خو شکرد (فرنسیس بیکون) بوو که له سالی ۱۷۲۶ز مردوو و له گرنگترین پیاوه کانی ئهم مه زه به به (جون لوك) (۱۶۳۲ - ۱۷۰۴ز) و (دیفید هیوم) (۱۷۱۱ - ۱۷۷۶ز) بوون، ئهم ئاراسته و مه زه به به به شیوه یه کی زور بهرچاو بازاری گهرم بوو و بلا بووه وه، له لایهن به شیکی زور له فله سه وه کان و ته نانه ت فیرخوازو لایه نگریشی ههن له هه موو شوینی ک.

له گه ل ئه وه شدا نه یاره (عه قله گه را کان) به تووندی رووبه رووی بوونه ته وه، هه ندی له عه قله گه را کان هه لسان به لی کو ئینه وهی زانستی ئه زمووندار بوو و وکه شه دهروونیه دهراساکان و سه لماندیان که عه قل مادده نیه و ده توانیت په یی به شت ببات به بی ههسته کان، گرنگترین دیارده ی (تلبثائی) واته: گواسته نه وهی فیکرو هزر. و (د. راین) پیناسه ی بو ئهم دیارده یه کردوو: که بریتیه له هه ست کردن و په یی پیردن به فیکرو هزره کانی که سیکی تر، به بی ئه وهی ههسته کان هیه رو ئیک ببین له مه دا^(۲). دیارده ی رهوانی بینین (الجلاء البصري) و (د. راین) پیناسه ی کردوو به: هه ست کردن به شته کان یان رووداوه کان به بی ئه وهی ههسته کان هیه رو ئیک ببین^(۳). ههروهک ئهم لی کو ئه رانه چه سپاندوویانه که ههر دوو دیارده ی (گواسته نه وهی فیکر) و (بینینی رهوان) تهنها دوو رووی یه ک دیارده ن یایانناوه: (په یی بردن له دهره وهی ههسته کان).

(۱) العقل و الوجود - یوسف گرم ۸ و سهیری (دائرة معارف القرن العشرين) مادده ی (عقل) بکه.

(۲) العقل و سطوته ۲۶-د. ج. براین ماموستای دهروونناسی له زانکوی دیوکی ئه مریکی، وهرگیرانی

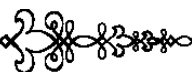
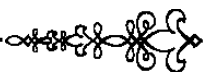
د. محمد حلوجی.

(۳) هه مان سه رچاوه.

ھەرۋەھا چەسپاندوويانە كە ئەم دياردەيە، واتە دياردەي پەيىردن لە دەردەوہى ھەستەكان، ملكەچ نابىت بۆ پەيوەندى شوينى و كاتى كە دياردە مادديەكان و ھيزيەكان ملكەچن بۆى جا چ كارەبا يان گەرمى يان ڤووناكى يان جگەلەمانە بىت. دەرنجامەكانى ئەم ليكۆلينيەوانە خزانەڤوو لە كۆنگرەي زانايانى ويلايەتە يەگگرتووەكان، يەكەميان: لەبارەي بيركارى ئامارى بوو كە لە سالى ۱۹۳۷ گريڤدرا. دووەميان: بۆ زانايانى دەروونناسى گريڤدرا لە سالى ۱۹۳۸ز، و كۆنگرەكە دانى نا بەم ليكۆلينيەوانە و ملكەچى دەرنجامەكانى بوو كە لىي بەدەست ھاتبوون^(۱).

تيكراي مەزھەبە ئىسلاميەكان كۆك بوون لەسەر ئەوہى كە تەنھا پشت بە زانيارىيە عەقلىيەكان نەبەستريت، دانيان ناوہ بەوہى عەقلى مرؤف پيويستى بە يارمەتى دەر ھەيە لە ديارىكردنى كاروبارەكاندا، ديارىكردنى چۆنيەتى باوەر بوون بە سيفەتەكانى خواى گەورە، زانينى ئەو زانيارىانەي كە پيويستن سەبارەت بە بارودۇخى ڤۆژى دوايى، و تا عەقل ئاگادار بكاتەوہ سەبارەت بەو شتەي كە لىي بىئاگابووہ يان لاوازە لە پەيى پيىردنى و ئەو يارمەتيدەرەش پيغەمبەرە، و ڤايان كۆك بووہ لەگەل مەزھەبە ئىسلاميەكان و زۆربەي فەيلەسوفەكان، ھەموو ئەوانەش كە باوەرڤدارن بە شەريەتە ئاسمانىيەكان. ھەندى لە فەيلەسوفەكان ڤايان لەمەدا جياواز بووہ وەك (براھيمەكانى ھىند) و تەنھا ئەو چەند زانيارىيەيان بەباش زانى، وتيان عەقلى مرؤف پيويستى بە ڤيىنمايى و ھيدايتى پيغەمبەرايەتى نييە.

(۱) ڤروانە: ھەمان سەرچاوە ۱۸۵.

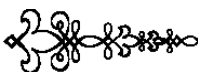
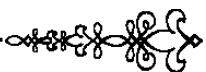
باسى دووم

پېۋىستى عەقل بە رېنمايى و ھىدايەتى پېغەمبەرايەتى

باوەرى عەقل... باوەرى سەروش...

ھەرودەك چۆن باوەر بوون، بە بوونی خەوای گەورە و بە سەیفەتە تەواو و كامەلەكانى، بەھۆى ئەو كەسانەو دەبىت، كە خەوای گەورە تەبىەتى كەردوون بە مەزەدان و ترساندن، ئەوا ئەم باوەر بەھەمان شىۋە سەربەخۆ لە رېگەى عەقلى مەروفيش دەكرىت دەستەبەر بكرىت. ئەگەر يەكك بە بەلگەو گەشتە ئەو بە باوەرى بە بوونی خەو سەیفەتەكانى ھىنا. بەبى بەلگەى بىستەرو و بەبى ئەو بە بانگەوازی پېغەمبەرىكى پى بگات. ھەرودەك ئەمە روویداو لەلەين ھەندى كەس كە عەقلىان بەھىزو بەرزە، و دەروونيان لە ناو مەروفەكاندا پاك و پوخە، دواتر لەم تېروانىنەيدا بۆ ئەوچو كە باوەرى ھىنا بەو بەھى مەروف دەمىنەت لە دواى مەردن، ژيانىكى تەرى ھەيە لە دواى ژيانى دونيا ئەوساش يان ئەو تە خوش رادەبوڤرىت ياخود سەزا دەدرىت. باوەرى بۆ دوست بوو كە خوشبەختى و بەدبەختى لە دواړژدا بەردەوام دەبىت و پەيوەستىشە بە كەردەوكانى مەروف لەم ژيانە كۆتا ھاتووەدا، جا كەردەوكانى دلى ياخود جەستەى بن، وەك سەرجەم جوړى پەرسشەكان، دواتر لە دەرنجامدا بگاتە ئەو بەھى كە خوشبەختى نەفس بە ناسىنى خەو كەردەو بە چاكە دەبىت، پېچەوانەكەى بەدبەختى، ئالەو كاتەدا ھىچ شەك رېگەر نىيە لەو بەھى مەروفە كە پەيى بردووە بانگەواز بگات بۆ ئەو راستيانەى كە ئاراستەكارن بەرەو خەو، بۆ ئەم مەبەستەش چەندىن ياسا دابىرژىت، بۆ ئەو بەھى تەكراى مەروفايەتى بانگ بگات، بۆ باوەر ھىنان پى و ئەنجامدانى ھەمان كارو كەردەوكانى، مادەم شەرىعەتەك نەبوو كە لەگەلى تەك بگىرىت^(۱).

(۱) برۋانە: (رسالة التوحيد - شيخ محمد عبده ۷۲ و ۸۹ و ۹۰)، دەلىت: ((مەروفەكان بەگشتى بە يەكتاناسان و تەپەرىستان و فەيلەسوفەكان جگەلە كەمىك نەبن كە ھىچ نەرخىيان نىيە ئەوا =

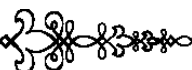
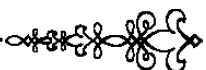
وہك: ئەخاناتۆن لە فیرەونەکانی میسر، برھام لە ھیند، كنفیشیوس لە چین، زەردەشت لە فارس، زۆرریك لە فەیلەسوفەکانی یۆنان وەك: (ئەرستۆ و فیساغۆرس و سۆقرات و ئەفلاتۆن) بەمە ھەڵسان.

بەلام... لەبەر ئەوەی ئەمە حالەتێکی گشتی نەبوو بۆ خەلك. تەنھا لەوانەیه بۆ چەند كەسێك فەراھەم بێت، كە خواى گەورە تاییبەتی كردوون بە عەقلى تەواو و كامەل و تێروانیى پۆشن، ئەگەر بانگەوازی پێغەمبەریشى پێ نەگەشتبێت، جا ئەگەر بانگەوازی پێغەمبەرایەتیشی پێ نەگەشتایە ئەوا خیراترین كەس دەبوو لە ملكەچ بوون بۆی، ھەتا ئەوانەش سەربارى بە ھیزییەكەیان لەوانەیه بگەن بە شتێك كە شیوا نەبێت لە میانەیدا بۆ خواى گەورە برۆانرێت.

لەبەر ئەوەی پێویستی مرۆیی سنوردەر نەبوو و ژيان و گۆزەرانیشی تاییبەت نەبوو تەنھا بەیەك كەسەو، ئەوا بەم پێیە ئەو ھێزە پەیی پێبەرەش كە پێی درابوو ئەوا جیاواز بوو بە جیاوازی جوړو گەل و كەسەكانی بەشیوەك كە جیاوازی و پەلەكانی كۆتایی نایەن، لەوانەیه شتێك بە بەرژەوھەندى دابنرێت لەلایەن كۆمەلێك لە خەلكی، كەچی لەلایەن كۆمەلێكى ترەو بە خراپە دابنرێت، شت ھەبە لەلایەن تاقمێك شتی بەرزو پیرۆز و لەلایەن تاقمێكى ترەو بى پیرۆز نزمە.

جا ئەگەر یاسادانان و رێككاری بۆ عەقلى مرۆیی جێ ھێلراپوایە ئەوا لێیان ئالۆز دەبوو كە چاك و خراپ لەیەك جیا بكەنەو لەمەر ھەلسوكەوتیان لەگەڵ یەكتریدا، و نەدەكرا جیاكاری بكرێت لە نیوان شتی (باش، جوان، بەرز) و (خراپ، ناشرین، نزم)، بۆ نمونە: لەو كاتەى كە سەرمایەدارى بەپوختى بۆچوونى وایە: كە

= تێروانین و بۆچوونیان وایە: كە نەفسى مرۆف ژيانێكى تری ھەبە لە پاش جیاپوونەو لە جەستە و لەناو ناچیت بە دواى (واتە بە رەھایی لەناو ناچیت)، و ئەو مردنەى كە پێویستە بەسەریدا بێت بریتییە لە جوړیك لە شاراوە بوون و ونبون. ئەگەر چى تاقمە ناوبراوەكان شیوازیان جیاواز بێت، لە وێنە كردنى ئەو مانەومەیه و بارودۆخ نەفس تیایدا، بەلگە ھینانەومەكانیشان جوړاو جوړ جیاواز بوون).

ژیاری مروی مەترسی لە ناوچوونی لەسەری ھەبە ئەگەر ئیشتراکیەت جیگە ی نازادی ئابوری بگریتهو، ئەوا ئیشتراکیەتیش بە کورتی لەبارە ی سیستەمی ناوبرای ھاوئەکە ی دەئیت: (تەنھا یە ک ھۆکار ھەبە بۆ پاراستنی ژیا ی مروی، ئەویش بریتیه لە ڕەت کردنەو و ھەئەشاندنەو ی سیستەمی سەرما یەداری و سیستەمی ئیشتراکی جیگە ی بگریتهو) ^(۱).

لەگەئ ئەو ی ھەمووان کۆکن، لەسەر ئەو ی کە کار ھەبە خراپە و ھەبە چاکە، لە ناو عەقلمەندان و ئەوانە ی ڕاست ئەروانن و فیکری میانرەویان ھەبە ئەوا دەگریت بتوانریت لای حەق بپیکت و بزانی، بەئام بەھو ی جیاوازی سەرچاوە بیرکردنەو یان ئەوا تیروانینیان بۆ ھەر کاریک جیاوازە. عەقئ مروؤ بەتەنھا لە توانیدا نییە کە خاوەنەکە ی بگە یەنیتە خۆشەختی لە ژیا ی دنیادا تەنھا لە چەند حالەتیک ی دەگمەندا نەبیت ^(۲).

لەبەرئەو ی پلەکانی ڕەوشت فرەو جیاوازن لەلایەن مروؤ، بەلەبەر چاوگرتنی نامادەبیان و جیاوازی جوړو کەش و باردۆخەکانیان، ئەوا ئەگەر مروؤ مەیدانی بۆ عەقئ خو ی چۆل بکردایە ئەوا ھەر نەیدەتوانی ڕەوشتی تەواو بکات و پاکسازی دەروونی کامل بکات.

لەبەرئەو ی بارودۆخی دواړۆز بە عەقئ وینە ناگریت و عەقئ پئی ناگات، ئەویش بریتیه لە بەخشینی خو شی و ئازار و ڕیگەکانی لئیرسینەو لە کردەوکان بەھەر جوړیک بیت.

بۆیە عەقئ مروؤ پئویستی بە ڕابەریک بوو تا ڕابەرایەتی بکات لە ھیزی پەبی پیردنی جەستەیی کە بۆی باشترە لە ھەر دوو ژیا نەکەدا ئەوا پئویستی بە یارمەتی دەریک بوو تا یارمەتی لئ وەرگریت لە ڕوونکردنەو ی چۆنیەتی باوەر بوون بە

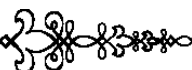
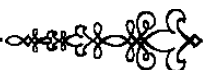
(۱) بروانە: منھاج الاسلام فی الحکم - محمد أسد ۲۳، و رسالۃ التوحید ۷۶، و أصول الدین الاسلامی - شیخ محمد علی ۱۵۳، و الاسلام وحاجۃ الاسلام الیه ۱۲۱-۱۲۷.

(۲) ھەمان سەرچاوە.

خوای گه‌وره و سیفه‌ته‌کانی و دیاریکردنی جوهره‌کانی کاره‌کان و ئه‌وه‌ی سوودگه‌یه‌نهره و ئه‌وه‌ی زیانگه‌یه‌نهره و ئه‌و شته‌ی که پێویسته بزانی له‌باره‌ی ژيانی دوا‌پۆژ.

به‌پوختی عه‌قلی مرو‌ف پێویستی به‌وه هه‌یه که یارمه‌تی دهدات له‌ فه‌راهم کردنی هۆیه‌کانی خوشبه‌ختی له‌ دنیاو دوا‌پۆژدا.

ئه‌م یارمه‌تیدهره پێویسته له‌ ره‌گه‌زی مرو‌ف بێت، بۆ ئه‌وه‌ی لێی تی‌بگه‌ن و له‌و شتانه‌ی دهره‌باری ئه‌و بگه‌ن، و له‌و په‌یامه‌ی حا‌لی ببن که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه هه‌یناویه‌تی، ئه‌م یارمه‌تیدهره‌ش پێغه‌مبه‌ره: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِهِ وَزَكَّيَهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿١٦٤﴾ آل عمران: ١٦٤. واته: (سو‌پند بێت بێگومان خوا منه‌تی ناوه‌ته سه‌ر ئیمانداران کاتێک پێغه‌مبه‌ریکی بۆ ره‌وانه‌ کردوون له‌ خو‌یان ئایه‌ته‌کانی ئه‌ویان به‌سه‌ردا ده‌خو‌ینێته‌وه، دڵ و ده‌روونیان پاک و پوخت ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها فی‌ری قورئان و دانایان ده‌کات، به‌راستی پێشتر له‌ گوم‌رایه‌کی ئاشکرا‌دا رۆ‌چوو بوون).

دەروازەى دووهم مشتومر کردن له گەڵ ئەوانەى نكۆلى له پيڤه مبهرايه تى دهكەن

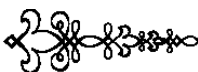
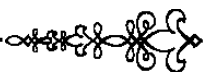
ئەو دەرهنجامەى كە لە دەروازەى پيشتر بە دەستمان كەوت بریتىه لەوەى كە:
مرۆڤ بە خۆى ناتوانيت تەنها پشت بە عەقڵ و ويزدانى خۆى ببهستيت لە
هەموو ئەو شتانەى كە پيوسته بيزانيت كە پەيوەستە بە خواو سيفه تەكانى، بەلكو
پيوستى بە بەرمانە و شەرىعت هەيه بۆ ريكخستنى ژيانى سەرەتائى و چاك كردنى
ئەو كۆمەلگايەى تيايدايە، و سەبارەت بە ژيانى دواړۆزى كە خوشى هەميشەيى يان
سزائى نەبڕاوديه.

ئاليرده ئەو هە بەدەر كەوت كە عەقلى مرۆيى زۆر پيوستى بە پشتوانيك هەيه
كە پشتى پيبهستيت لە پەيبردن بەو شتەى كە تەنها خۆى ناتوانيت پەيى پيببات.
له گەڵ ئەمەشدا خەلكانيك بۆ ئەو هەو چوون كە مرۆڤ پيوستى بە رينمايى و
هيدايتە تى پيڤه مبهرايه تى و سروش و نيگائى پەيام نيه.

واگومانيان بردوو هە مرۆڤ دەتوانيت تەنها پشت بە خۆى ببهستيت، و تەنها بە
عەقلى خۆى ژيانى ريك بخت و پيداويستيهكانى دابين بكات.
ئەمانەى ئەم بۆچوونەيان هەيه، دوو پيرن:

پيرنك: نكۆلى دەكات لە پيڤه مبهرايه تى و پەيامەكانى ئاسمانى، چونكە نكۆلى
لە خوا دەكات و دان بە بوونى دا نانيت. و شتيكى گومان هەئەگرە كە كەسى نكۆلى
بكات لە پەيامنير و رەوانەكار كە خوائى گەورديه و دان بە بوونى دا نەيت ئەوا
بەبى چەندو چوون نكۆلى دەكات لە پەيامبەر و نيردراو كەى، و دان نانيت بە
هيدايتە و رينمايى و پەيامەكەى، ئەمانە لە ميژوودا بە بى دين و خوانەناس و
ماددەگەراكان ناسراون.

كۆمەلەك لەم بەشە لە هەموو كات و شوينيكدا هەر هەبوونە. له گەڵ ئەمەشدا

نه‌یان‌توانیوه کاریگه‌ری دروست بکه‌ن له رای گشتی مروّقایه‌تی دا، و لا بدن له‌سه‌ر فیت‌ته‌که‌ی، مروّق هر باوهر‌دار مایه‌وه به‌خوای گه‌وره، ئه‌مه‌ش خو روشن‌کردنه‌وه به‌په‌یامه‌کانی خوا له قوناغه تاریکه‌کانی ژياندا.

گفتوگوو مشتومر کردن له‌گه‌ل ئه‌م پیر‌دا به‌وه نابیت له‌سه‌ر سه‌ماندنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی یان پیویستی عه‌قل مروّق به‌رینمایی و هیدایه‌تی پیغه‌مبه‌ران ده‌مه‌ته‌قییان له‌گه‌ل بکریّت، به‌لکو ده‌بیّت له‌سه‌ر سه‌ماندنی بوونی داهینه‌ری یه‌که‌م و به‌دییه‌نه‌ری هه‌ره گه‌وره‌ی ئه‌م بوونه‌وهره به‌پیکه‌اته‌کانیه‌وه گفتوگو‌یان له‌گه‌ل بکریّت. شوینی ئه‌مه ئیره‌ نیه به‌لکو دهر‌وازه‌ی (ئیلاهیاته).

پیری دووم: دان دنیت به‌بوونی خوای بالادست و خاوه‌ن شکو و باوهر‌پیشی پی هه‌یه، به‌لام نکو‌لی ده‌کات له‌په‌یامه ئاسمانیه‌کان، و ته‌نها پشت به‌عه‌قلی خو‌یان ده‌به‌ستن له‌دیاریکردنی چاکه و خراپه و شتی به‌رزو نزم، به‌و گومانه‌ی که ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ران پیچه‌وانه‌ی دانایی و حیکمه‌ته، و ئه‌مه‌ش له‌خوای گه‌وره‌و مه‌زن ناوه‌شیته‌وه.

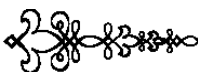
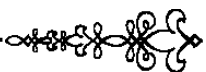
زۆریک له‌براهیمه‌کانی هیند^(۱) و صابئه^(۲) و هه‌ندی له‌فه‌یله‌سوفه‌کان ریزی سه‌ره‌وه‌و پیشه‌وه‌ی ئه‌م پیر‌ه ده‌گرن، هه‌ندی له‌خوانه‌ناسه‌بی باوهر‌ه‌کانی

(۱) براهمه: له (برهم)وه هاتووه، ناوی خوايه به‌زمانی (السنسکریتیة). وه له‌لای ئه‌وان بریتییه له‌و خوايه که به‌زاتی خو‌ی هه‌یه، و هه‌سته‌کانی په‌یی پی نابه‌ن، به‌لام عه‌قل په‌یی پی ده‌بات، و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو بوونه‌وران و سنوری نییه، هه‌ر ئه‌و زاته‌یه که بناغه و ئه‌صلی هه‌ربوو و ئه‌زه‌لییه که جیهان و بوونه‌که‌ی لیوه به‌ده‌ست ده‌خات.

و هندوسیه: ئایینی یه‌کتاناسیه له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تر ئایینی فره‌خواییه. چه‌ند بیروباوهر‌پیک سهر‌متایی تیدایه‌ وه‌ک په‌رستنی هی‌زی سروشت و باوبا‌پیران و مانگا به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت.

بر‌وانه: ادیان الهند الکبری - د. أحمد شبلي له لا ٤٩ تا لا ٩٤ و الفصل في الملل و النحل - ابن حزم ٦٩/١ و الملل و النحل - الشهرستاني ٤٦/١، و الأديان دراسة تأريخية مقارنة - د. رشدي عليان ٨٧.

(٢) بر‌وانه: کتیبه‌که‌مان: کتاب الصابئون - حرانیین و مندائیین - ١٠٣.

موسلمانان به فهلسفه‌ی ئەوان کاریگەر بوونه^(۱).

ئەمانە بو تێپروانییەکیان کۆمەڵیک بەلگەیان هێناوەتەو، و ئێمەش گەرتێن بەلگەکانیان دەخەینەپوو و پوچی و بێ بنه‌مایی و دووریان لە راستی پوو دەکەینەو:

۱- وتویانە: ئەوێ پێغەمبەران دەهێنن لە دوو حالەت بەدەر نییە یان ئەودتا عەقل دەیزانیت یان نایزانیت.

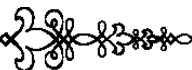
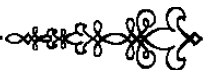
ئەگەر ئەو شتە هێنا کە عەقل دەیزانیت ئەوا هیچ سوودیکی نەبوو، و ئێمەش پێویستیمان پێی نییە، و عەقل مەنت و پێویستی پێی نییە.

ئەگەر شتیکی هێنا کە عەقل نایزانیت، ئەوا عەقل بۆی هەیه کە قبوڵی نەکات و ڕەتی بکاتەو، چونکە شتیکی قبوڵ گراو کە عەقل پەیی پێی ببات.

و ئەمانە دەدەمەو بەهەم: ئەم بەلگەیه روونه کە پوچەل و بێ بنه‌مایه، چونکە هەر کەسیک شارەزای پەیا مە ئاسمانیه‌کان بێت ئەوا دەزانیت کە هەر دوو لایەن لەخوی دەرگرت چ ئەوێ عەقل دەیزانیت و چ ئەوێ کە نایزانیت.

(۱) لەوانە (أبو الحسين أحمد)ی کورێ (یحیای کورێ اسحاق الراوندی) کە لە سالی ۲۴۵ مردوو و وتراو لە ۲۵۰ک لە مردوو، و راوند گوندیکە لە گوندەکانی قاسان لە دەورووبەری ئەسفەهان. و (الزندقه) بریتیه لەو بزوتنەوێیه کە دوژمنایەتی خوی بو ئیسلام راگەیان و هەولی پوو خاندنی دا، و پستی بەست بە بنچینه‌یه‌کی فیکری پێچەوانە ئیسلام. سەیری: الاسلام وحاجة الانسانية اليه - د. محمد يوسف موسا ۱۲۲ و الغلو و الفرق الغالية في الحضارة الاسلامية - د. عبدالله سلوم السامرائي ۷۹. وابن الراوندي الملحد - د. عبدالأمير الأعسم. بکە.

(۱) وەك ماچ کردنی بەردە ڕەشەکە، و ڕۆیشتن، و بەرد باران کردنەکان (رمي الجمار)، جا بێگومان عەقلی پوووت بێ توانایە لەوێ نامانجەکە تیگات، و جێبەجێ کردنی ئەم شتانە لە میانە پەرستش و لاسایی کردنەوێ پێغەمبەر: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الأحزاب: ۲۱. واتە: (بەراستی لە پێغەمبەری خوادا چاکترین نمونە تەواو و ڕێک و پێک هەیه).

جا ئه‌وه‌ی که عه‌قل ده‌یزانی‌ت ئه‌وا ئه‌رکی په‌یامه‌کان جه‌خت کردنه‌وه بووه له‌سه‌ری و هاندانه بو پابه‌ند بوون پییه‌وه، ئه‌مه‌ش پالپشتی کردنی پله‌وپایه‌ی عه‌قله، ده‌رب‌رینیکی کردارییه له‌سه‌ر گرنگی پیگه‌ی عه‌قل له‌ بیناکردنی ژياندا. سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که عه‌قل نایزانی‌ت - ئه‌مه‌ش زیاتره له‌لایه‌نه‌که‌ی تر - ئه‌وا په‌یامه ئاسمانیه‌کان رۆئی رپه‌رو رینوینی که‌ری عه‌قل ده‌بینن بو ئه‌و زانیاریانه، که عه‌قل له‌ هه‌گبه‌یدا نیه‌تی، چاک و به‌سوودی بو رپوون ده‌کاته‌وه‌و چاره‌سه‌ری پیویست ده‌خاته به‌رده‌م عه‌قل بو ئه‌و کیشانه‌ی به‌رپه‌و رپووی خه‌لک ده‌بنه‌وه به‌به‌رده‌وامی و ئالۆزن.

ئه‌و یاسا ئاسمانیه‌ی که له‌ رپووه‌شدا وادیارن پیچه‌وانه‌ی عه‌قلن وه‌ک هه‌ندی په‌رستش و کرده‌وانه‌ی له‌ (حه‌ج)دا ئه‌نجام ده‌درین^(۱). جا ئه‌مه له‌ بێ توانایی عه‌قل سه‌رچاوه ده‌گری‌ت له‌وه‌ی که هه‌ندی کات ناتوانی‌ت په‌ییبات به‌شتی چاک و

(۱) وه‌ک ماچ کردنی به‌رده ر‌ه‌شه‌که، و ر‌و‌یشتن، و به‌رد باران کردنه‌کان (رمی الجمار)، جا بیگومان عه‌قلی ر‌ووت بێ توانایه له‌وه‌ی ئامانه‌که‌ی تی‌یگات، و ج‌یبه‌ج‌ی کردنی ئه‌م شتانه له‌ میانه‌ی په‌رستش و لاسایی کردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الأحزاب: ۲۱. واته: (به‌راستی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا چاک‌ترین نمونه‌ی ته‌واو و ر‌ی‌ک و پ‌ی‌ک هه‌یه).

هر ئه‌مه‌ش بوو وای له‌ عومه‌ری کوری خه‌تتاب کرد که ب‌ل‌ی‌ت، کاتی به‌رده ر‌ه‌شه‌که‌ی ماچ کرد: (ده‌زانم تۆ به‌ردیکی نه‌ سوود نه‌ زیان ناگه‌یه‌نیت، و سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوام ﴿ﷺ﴾ نه‌دیایه که ماچی ده‌کردی ئه‌وا ماچم نه‌ده‌کردی). بیگومان شوینکه‌وتن و لاسایی کردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رو پابه‌ند بوون به‌ په‌یامه‌که‌ی ده‌سته‌به‌ری به‌رژه‌وه‌ندی قیامه‌تی و سوودی دونیای ده‌کات ﴿وَإِنَّ فِي الْإِنْسَانِ لَاحْجًا يَأْتُوكَ ر‌ج‌الًا وَع‌لَىٰ كُلِّ ض‌امِرٍ ي‌أْتِی‌کَ مِنْ كُلِّ م‌ن‌جٍ ع‌ی‌مِی‌ی ل‌ی‌ش‌ه‌د‌و‌ا م‌ن‌ف‌عَ ل‌ه‌مَّ﴾ الحج: ۲۷ - ۲۸. واته: (جا بانگی خه‌لکی بکه و جاربه‌ له‌ ناویاندا با ب‌ی‌ن بو حه‌ج، ئه‌وانیش به‌ پیاده د‌ی‌ن به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌ته‌وه، یان به‌سواری - ئه‌و وشرانه‌ی که دووره‌ ماوه - لاوازی کردوون و له‌ هه‌موو ر‌ی‌گه‌یه‌کی دووره‌وه هه‌ر د‌ی‌ن. بو ئه‌وه‌ی سوودو که‌لکی ماددی و مه‌عنه‌وی به‌ده‌ست به‌ی‌ن و بب‌ی‌ن).

خراپی حەقیقی و ناتوانی دھوری زانیاری و بەرژمەوندییەکانی دواڕۆژ بەدات^(١).

٢- **وتەیانە:** پیڤەمبەر لە ڕەگەزی ئەوانەییە کە بۆ لایان ڕەوانەکراوە، و بەبەرزی دانان و بە گەورە زانیی تاکیک لەناو ھاوڕەگەزەکانی و ھاوشیوەکانی ستمە و دەرچوونە لە دادپەرودری و دانایی، و ئەمەش شتیکی نەشیاو و نادروستە بۆ خوای دانا و دادگەر.

وەلامس ئەدەسەو^(٢):

١- خوای گەورە بە دانایی خوای بۆی ھەیە بە فەزل و بەخشی خوای یەکیک ھەلبژیریت لە بەدیھینراوەکانی ھەرودە چۆن بۆی ھەیە جیاوازی نەکات لە نیوانیاندا.

ئەودش دژ نییە لەگەڵ ئەودی کە خوا دادگەر و دانا بێت.

٢- بەپێی بەلگەکی ئیو پۆیست دەبێت... کە جگە لە خوای گەورە دادگەرە، چونکە خوای گەورە ھەندێ لە بەندە و بەدیھینراوەکانی بە تاییبەت زانست و زیرەکی و جەستە و ھەستی تەواوی پێداوە و لە ھەندیکێ تریشیاندا نەزانی و گیلی و کەموکوری جەستەیی و ھەستی تیاپاندا بەدیھیناوە.

ئێو و ناڵین، بەلکو دەلین ئەمە بۆ بەرژمەوندی ھەر دوو لاکەییە و ڕێگەییە کە بۆ سوودیکی گەورە، و خوای گەورە زانترە پێی.

دەسا با ھەندێ بەندە تاییبەتمەندین بە پەيامداری و پیڤەمبەرایەتی یان جگە لەم تاییبەت مەندیانە بۆ بەرژمەوندی ھەردوو لا - چ ڕەوانەکراو چ ئەوانە بۆیان ڕەوانە کراوە - و بەزەیی و بەخششیک بێت بۆ ڕوانین لە بەلگەیی عەقڵی کە ھەرمانیان پیکراوە بۆی بگەرێنەووە کاری پێیکەن.

٣- **وتەیانە:** خوای گەورە داناو کارلەجییە. چۆن زاتیکی و دانا نیردراو و پیڤەمبەر ڕەوانە دەکات بۆ لای ئەوانەیی کە دەزانیی باوەری پێ ناهینن و بەدرۆی

(١) ڕەوانە: کشف المراد في شرح تجريد الاعتقاد - الحلي ٢٧٣.

(٢) ڕەوانە: التمهيد - الباقلاني ١٠٤-١٠٦.

دهخه نه وه و ته نانهت ئازاری ددهن و گالتهی پیده کهن، بهراستی ئه مه کاریکی نابه جیه. بویه له بهر ئه وهی کار ناته وای شیاوی خوا نییه بویه ره وانه کردنی پیغه مبه رانیش کاری ئه و نییه.

وه لاسی نه ده مه وه: به وهی به به لگهی ئیوه ئه وه ده سه لمینیت که دروسته پیغه مبه ره وانه بکریت بۆ لای ئه وانهی که دهرانیته هه ندیکیان له ناویاندا هه ن بانگه وازه که قبوڵ ده کهن.

ههروهک ئه وهشی له سه ر بنیات دهرانیته که خوی گه وه به لگه به عه قله کان و به لگه و نیشانهکانی نه هینیته وه له سه ر ئه وانهی که نکۆلی لی ده کهن.

ئه گه ر وتان: زۆریک به عه قل به لگه یان هی ناو ته وه وه هیدایه تیان وهر گرتو وه. ده لێین: زۆریکیش پیغه مبه رانیا ن به راست زانی وه وه هیدایه ت درا ون.

ئینجا چ ریگریک هیه له وهی خوی گه وه به لگه به رپابکات له سه ر به ندهکانی ئه مهش له ریگهی ره وانه کردنی یه کیک له پیغه مبه ران بویان ﴿وَزَكِيَّاهُمْ وَيَعْلَمُ الْكِنَبَ وَالْحِكْمَةَ﴾ الجمعة: ۲. واته: (دل و دهر وون و روالهت و ئاشکرا و نادیاریا ن پوخته ده کات، فییری قورئان و دانیی و شه ریه تیان ده کات). و هونه رهکانی زانست و زانی ن. ههروهک به لگهی له سه ر به رپا کردو ون به عه قل. و گیرا وهیه تی به سه ر چا وهیه ک بۆ زانیاری^(۱).

۴- **وته یانه:** ئه گه ر خوی گه وه پیغه مبه رانی ره وانه کردو وه بۆ ئه وهی رینمای و هیدایه تی خه لگی بدات بۆ با وه ر پیهینانی، و ئاراسته کردنیا ن بۆ ئه و شتانهی خیر و چاکه یان تیدایه، ئه و چاکتر ده بو و مه بهستی خوی گه وهی با شتر ده گه یاند که عه قلی به ندهکانی ناچار بکردایه بۆ با وه ر هیان و بۆ ئه وهی که خیر و چاکه ی تیدایه بۆ به ندهکانی.

وه لاسی نه ده مه وه: به پیی به لگهی ئیوه پیویست ده بیته که بو تریت با شتر وا بو،

کاره که لیژانتر دهبوو ئه گهر هاتبوایه خوای گه وره بانگی خه لکی نه کردبوایه بو
باوهر هیئان پی و ناسینی شهریه ته که ی له ریگهی تیپرامانی عه قلی و به لگه
هیئانه وهی لوژیکی و مهنتیقی، به تاییه تی که خوای گه وره ده شزانیت که که سانیک
هه ن له ناو بهنده کانی دا ناتوان به لگه بیئنه وهو به لگهش کاریان تی ناکات.

جا واباشتر بوو که که عه قله کانیان ناچار بکات بو باوهر هیئان به خوا... ئه رکی
تیپرامان و به لگه هیئانه وهیان نه خاته سه ر مل، به میهرو به خشندهی خوی به زیی
به هه هه موویان بکات که به هوییه وه مل بو باوهر شل بکه ن وهک فریشته کان.

ئه گهر وتان: خوای گه وره زانیویه تی ئه گهر ئه رکی باوهر هیئان بخاته
ئه ستویان له ریگهی تیپروانین و به لگه هیئانه وهدا ئه وا بو به رژه وهندی ئه وانه و
ریژگرتنه له عه قلیان.

ده لئین: جا چ شتیک ریگره له وهی پیغه مبهریان بو ره وانه بکریت ﴿يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَرُزُقِيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ الجمعة: ۲. (۱) واته: (ئایه ته کانی قورئانی
قورئانی ئه ویان به سه ردا ده خوینیته وهو دل و دهروون و روالهت و ناشکرا و
نادیاریان پوخته دهکات، فیری قورئان و دانایی و شهریه تیان دهکات). به تاییه تی
له ره وانه کردنی پیغه مبهران دا - به بی گومان - به رژه وهندی دهسته بهر ده بییت بو
ئه وان، و پشتیوانیه بو زانیاری و په یی پیردنه عه قلیه کانیان.

۵- و تویانه: مه به ست له ره وانه کردنی پیغه مبهر بو ره وایی دانه به پاداشت
له سه ر باوهر هیئان و گوپراهی، سزادان له سه ر بی باوهری و تاوان کاری.
ده توانین به هوی عه قله کانمان سهیری به دیه پینراوانی خوای گه وره بکهین و
سوپاسی بکهین له سه ر به خشش و نیعمه ته کانی که به سه ر ئیمه دا رژاندوویه تی.

ئینجا گهر خوای گه وره مان ناسی و سوپاسیشمان کرد ئه وا ئه و کاته شیایوی
پاداشتی و نیعمه ته کانی دهبووین، به لام به پیچه وانه وه ئه گهر نکۆلیمان لی کرد و

(۱) بره وانه: التمهید - الباقلا نی ۱۰۶-۱۰۴ و القص فی الملل و النحل - ابن حزم ۶۹/۱، ۷۰.

نه مانناسی و بی باوهر بووین به به خشش و نیعمه ته کانی ئەوا ئەو کاته شیایو سزاکی ده بین. بهم پییه هیچ شتی که له ئارادا نییه که رهوانه کردن و هاتنی پیغه مبهراڤ پیوست بکات.

هه لاسی نه ده مه وه: هه ره چنده به توانا و به رزو کامل ببن - ئەوا ناتوانن بگن به حه قیقه ته باوهر و مهرجه کانی و شیوازی په رسته کانی و ئەو شتانه ی که شیاون بو سوپاس و ستایش کردنی خوی پاک و بهرز به بی روونکردنه وه له سهر زمانی پیغه مبهراڤی خوا.

به هیزترین به لگه له سهر ئەمه (ئه وه یه که ده بینن چ گومراییه که هه بووه له پیش په یامه خواییه کانی و ته نانه ت هه موو جیهانی گرتبووه وه له چه ره که کۆنه کاندای به لگو ئەو شتانه ش که دهیان بینن له دوا ی نزم بوونه وه وه خهفه بوونی دهنگی پیغه مبهراڤ، که به هۆیه وه مه شخه له کانی په یامه کۆنه کانی کزبوون و لاوازبوون تا بهر له هاتنی کۆتا پیغه مبهراڤ و نیردراو، چونکه له کۆندا و پیش هاتنی کۆتا پیغه مبهراڤ (ﷺ) - هه روه که هه موومان دهیزانین - خه لگی به ئاره زووی خو یان شتیان ده په رست وه که به رد و دار و به ته داتاشراوه کانی و ته نانه ت هه ندیکیان هه ندیکی تریان به خوا ئەزانی و به شیکیان به شیکی تریان ئەچه و سانه وه.

میسرییه کۆنه کانی سه رباری ئەو هیزه زانسته ی که هه یانبوه، ئەوا هی واهه بووه که فیره و نه کانی په رستوه یان گویره که ی په رستوه.

به هه مان شیوه یۆنانیه کۆنه کانی ش، له گه ل زیره کی و لیها توویان له فه لسه فه و زانست دا، ئەوا بت په رست بوونه و رۆمانیه کۆنه کانی ش له گه ل ئەو به شدار بوونه کارایه ی هه یان بووه له بواره کانی فه لسه فه و ره وش و یاسا دا که چی بت په رست بوونه. ئەو ده بی ت ئوممه ته کانی تر چۆن بن له بیر کردنه وه دا له چاو ئەو ئوممه ته ناوبراوه کۆن و خاوه ن پیگه و شارستانییه به هیزه کانی، ئەو ئوممه تانه ی بی به ش بوون له ئاماده یی عه قلی و فیکری^(۱).

(۱) الاسلام و حاجة الانسانية اليه - د. محمد يوسف موسى ۲۲۳.

۶- وټویانه: نه‌و شته‌ی هو‌ی پوچه‌ل بوونه‌و‌ی په‌یامه‌ نه‌و‌یه که بینیمانه چهند که‌سی که بانگه‌ش‌ه‌ی په‌یام‌داریان کردووه نه‌وا به‌لگه به شته نه‌شیاوه عه‌قلیه‌کان دیننه‌وه له‌سهر راستی په‌یامه‌کان. وه‌ک: (شه‌ق بوونی دهریا، به‌دیه‌نانی وشر له به‌رد، بوونی گوپال به مار، چاک کردنه‌و‌ی لال و به‌له‌کی زگماک، ر‌و‌یشن له‌سهر ئاو، به‌قسه‌ هی‌نانی گورگ و ورده به‌رد... و هاوو‌ینه‌کانیان). له‌بهر نه‌و‌ی نه‌و شته ناوبراونه له‌رووی عه‌قلیه‌وه بوونیان نه‌شیاوه به‌م هو‌یه نه‌و شته پوچه‌ل بووه‌وه که بانگه‌ش‌ه‌ی بو ده‌کهن.

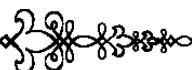
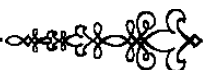
وه‌لامی نه‌ده‌مه‌وه: نه‌شیاو‌ی نه‌و شتانه - له دیدی ئیو‌ده - دمرناچیت له‌و‌ی: یان له چوارچی‌و‌ی توانای خوا‌ی گه‌وره دابیت یاخود له نه‌ریت و عاده‌ته‌کان بیت.

نه‌گهر وتیان: نه‌مه له چوارچی‌و‌ی ده‌سه‌لاتی خوا‌ی گه‌ورده نایه، نه‌وا به‌مه بی باوهر بوونه و دمرچوونه له نایینه‌که‌یان، چونکه نه‌وان باوهریان به‌خوا هه‌یه و یه‌ک‌یک له سیفه‌ته‌کانی خوا بریتیه له سیفه‌تی توانا ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ هود: ۱۰۷. واته: (به‌راستی په‌روهر‌دگارت کارایه بو ههر شت‌یک بیه‌و‌یت). ﴿وَمَا كُنَّا لَإِلٰهٍ لِّعِجْرَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ فاطر: ۴۴. واته: (وه نه‌بیت خوا هیچ شت‌یک ده‌سته‌وه‌سانی بکات). نه‌گهر وتیان نه‌مه شت‌یکه به‌پ‌ی نه‌ریت ناکرئ ببیت.

بی‌یان ده‌وتریت: جا چ شت‌یک ر‌یگره له‌و‌ی خوا‌ی گه‌وره نه‌ریت‌ه‌کان تیک بشک‌ی‌نیت و موعجیزه به‌رپا بکات له‌سهر ده‌ستی پیغه‌مبه‌رانی وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی دره‌وه‌ش‌اوه و گومان هه‌لنه‌گر له‌سهر راستگو‌ییان و دروستی بانگه‌وازه‌که‌یان.

پیشه‌وا (محمد عبده)^(۱) به‌لگه‌ی هی‌ناو‌ته‌وه له‌سهر نه‌و‌ی که روودانی نه‌و

(۱) بریتیه له: محمدی کور‌ی عبده‌ی کور‌ی حسن خیرالله که له ۱۳۶۵ک دایک بووه. هورنانی پ‌رو‌زی له‌بهر کردووه زانستی ته‌جویدی خویندووه له مزگه‌وتی (أحمدی) له (طنطا) و دواتر

کرده وانه - که به موعجیزه ناوده بری - شتیک نییه به پپی حوکمه عه قلیه کان نه شیوا نه بوو بیت، له م باروه ده لیت: (موعجیزه ناچیته ناو چوارچیوهی نهو شتانهی که به پپی عه قل شیواو بوون نین). جا پیچه وانه بوون له رپړه وی سروسشتی شتیکی ناسراوه هیچ به لگه په کیش نییه له سهر نه وهی که رپگری له بوونی نهو جوړه شتانه بکات، به لکو نه مه زورچار ده بیریت له بارودوخی که سی نه خوشدا که ناتوانیت بو ماوهیه ک خواردن و خواردنه وه بخوات که چی نه گهر له ش ساغ بوايه به نه ندازه ی نهو ماوهیه ش خواردنی نه خواردبایه نهوا دمرد، سهرباری نه وهی که سی نه خوش هوکاریکی زیادی هیه له وهی زیاتر پیویستی به خوراک هیه.

وتمان نه وهی بهرنامه و یاساو رپی بوونه ودری داناوه به دیه نی نهی بوونه ودره گانه، که واته بوونی دهراسا شتیک نین شیواو بوون نه بن.

نه گهر و ترا: پیویسته نهو کاره دهراسایانه پابه ندی رپساو بهرنامه یه کی تری سروسشتی بن. پیویسته رپسای تری تایبته دابنیت به شته دهراساگان، نهوا نهوپه ری نهو شته نه ویه که نیمه نایانناسین و پیمان نه زانیوه به لام شوینه واری نهو کارانه ده بینین له سهر دهستی نهو به ندانه که به تایبته خوی گه وره هه لی بزاردوون به فزل و به خششی خوی، نیمه ش دوی نه وهی باوهرمان به وه هیه که به دیه نی نهی بوونه ودر خاوند توانای ره هایه و سهرپشکه نهوا پیویسته له سهرمان که بزاین خوی گه وره بو ی هیه شتیک دابنیت و پیدای بکات مادام شیواو پیدابوونه، جا به ههر شیوهیه ک و شوینکه و تووی ههر هویه ک بیت، نه گهر پیشر له زانستی خوی گه وره برپاری له سهر درابوو که به وشیوهیه به دیه نییت.

له سالی ۱۲۸۲ک چووته (آزهر). له ۱۲۸۷ک په یوه ندی کردووه به (جمال الدین الأفغاني) پیی کاریگره بووه، گه شتی کردووه بو سوریا و نه وروپا و له گه ل ماموستا که ی (افغانی) له سالی ۱۳۰۱ک هه لسان به دهرکردنی روظنامه ی (العروة الوثقی)، سهرگرمی وانه و تنه وود دادووری و فه توادان بووه و بانگه شه ی کردووه بو چاکسازي. کؤچی دواپی کردووه له سالی ۱۳۲۳ک کؤچی دواپی کردووه ۱۹۰۵ز.

موعجیزه پېوېسته په یوه ست بېت به ته حه داوه له کاتي بانگه شهي
پېغه مېرانيه تي و درکه وتني لهو به لگانه ي که پېغه مېرانيه تي ده سملينن بو نهو
که سهي له سهر ده ستي موعجيزه که بهرپاووه، چونکه پېغه مېر لهو بانگه شهي يه
که راپيده گيه نيټ په يامېره ي خوايه نهوا پشت به موعجيزه دېه ستيټ، جا که
خوای گه وره له کاتي بانگه شهي پېغه مېره که دا نهو موعجيزه يه ي له سهر ده ستي
بهرپاده کات وهک پشتيواني که بو سملاندني راستي بانگه وازه که ي.

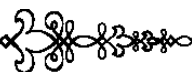
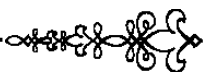
شتيکي نه سته مه که خوای گه وره پشتيواني له درو بکات، چونکه پشتيواني
کردني درو بهرپاست دانانيه تي و بهرپاست داناني که سي دروژن درو يه، نه مه ش
نه سته مه بو خوای گه وره. هر کاتي موعجيزه که نهو شته يه له تواناي مرو ف
به دره به درکه وت، درکه وتنه که شي له لايه ن که سي که وه بوو که بانگه شهي
پېغه مېرانيه تي ده کرد نهوا پېوېسته بزاني نهو کاره تنه ا له بهر نهوه خوای گه وره
بهرپاي کردووه له سهر ده ستي بانگه شه کاره که بو نهوه ي راستي بانگه شه که ي
دېر بخت. و نه گهر هندی که س له گهل نه مه شدا نکو لي لي بکه ن^(۱).

۷- وتوانه: نهو شتانه ي پېغه مېره ان هيناويانه وهک کرداره کاني نو يژ له هه لسان
و دانستن و خو چه ماندنه وه (رکوع) و کرنوش بردن. و کرداره کاني حه ج هر له
هاتن و چوون له نيوان (صفا) و (مروء) و سوړانه وه به دور ي بهرده ره شه که و ماچ
کردني و بهر دباران کردنه کان (رميالجمار)، روژوش به برسي تي و تينو يتيه که ي،
هه موو نهو شته ناوبراوانه شتي نه خوازاو ناشرين له لايه ن عه قل نه وه، بو يه
پېوېسته نهو کرده وانه که پېغه مېره ان فره ماني پيده که ن رته بکړينه وه به
رووياندا و ليان قبول نه کړي تي^(۲).

وه لاسي نه ده مه وه: ني مه نکو لي ناکه ين له وه ي هندی شت هيه لهو کرداره
ناوبراوانه که عه قل په يي به سووده که يان نابات واته له خودي کرداره که دا سووده که

(۱) رسالة في التوحيد ج ۱۴/۸۰.

(۲) بروانه: شرح الأصول الخمسة - عبد الجبار بن أحمد.

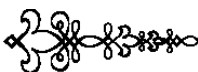
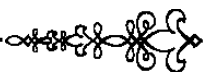
به‌دیار ناکه‌وێت، به‌ئام ملکه‌ج بوون و حیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ خۆی له‌خۆیدا چاکن، ئه‌گهر ئیمه‌ش تییبینی سویدیکی تایبه‌ت نه‌که‌ین تیايدا.

باشان - گومان له‌وه‌دا نییه - که ئه‌و کردارانه و هاو وینه‌کانیان، حیکمه‌تی خۆیان هه‌یه که عه‌قل درکی پێ ناکات. بۆیه پیغه‌مبه‌ر هاتوووه تا فه‌رمانی پێبکات و ده‌ک هۆکاریک بێت بۆ چاکسازی کردن له‌ به‌دهیه‌ینرواندا و بۆ ئه‌وه‌ی ستایشی بیروباروه‌ری خوا به‌یه‌کزانین بکات و هانیان بدات بۆ خۆ رازاندنه‌وه به‌ بیروباوه‌ری ناوبراو. زۆر شتی تریش که به‌نده به‌هۆیه‌وه پاداشت و به‌خششی ده‌ست ده‌که‌وێت له‌ دنیاو دوا‌رۆژدا.

۸- وتویانه: هیچ رێگه‌یه‌ک نییه که به‌هۆیه‌وه پیغه‌مبه‌ر په‌یام و سروش له‌ خوای گه‌وره و مرگ‌ری‌ت، چونکه خوای گه‌وره به‌ر هه‌سته‌کان ناکه‌وێت و به‌ چاو نابین‌ری‌ت تا به‌خۆی بدوێت له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر و شتی فی‌ر بکات و پێی بدات، به‌لکو پیغه‌مبه‌ر به‌مه بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات که ده‌نگی‌کی گوێ لێ بووه یان کتیی‌کی بۆ دابه‌زیوه یاخود گوێی له‌ که‌سه‌ی‌ک بوو گوايه فریشه‌ی خوايه. جا کێ ده‌زانێ؟ له‌وانه‌یه خاوه‌ن ده‌نگه‌که و قسه‌که‌ره‌که فریشه یان جنوکه یان مرو‌ف بێت که خۆی لێ شار‌دبێته‌وه.....

جا رێگه‌یه‌ک نییه بۆ زانی‌نی ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ڵی دا ده‌دوێت خوايه، به‌هه‌مان شیوه هیچ رێگه‌یه‌ک نیه بۆ زانی‌نی ئه‌وه‌ی که په‌یامه‌که‌ی پێداوه، فریشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی نزیک باره‌گای خوای گه‌وره‌یه، چونکه له‌وانه‌یه هه‌ندێ جادوو‌گه‌ر و چاوبه‌ست له‌گه‌ڵی بدوین ... له‌و کاته‌شدا کتیی‌کی بکه‌وێته به‌رده‌ست که گومان ببات له‌لایه‌ن خواوه بۆی هاتوووه، جا ئه‌مه زۆر دووره له‌ راستی، چونکه گریمانی ئه‌وه هه‌یه که ئه‌و کتیبه له‌ کارو ده‌ستکردی مرو‌ف بێت و با هه‌ڵی گرتبێت و بۆ لای ئه‌و هی‌نابێتی و فری دابێته‌ لای.

هه‌روه‌ک بۆمان چه‌سپا که بۆ‌چوونی و مرگ‌رتنی په‌یام له‌ خوا بێ بنه‌ما و پوچ بوو ئه‌وا به‌هه‌مان شیوه بۆ ئیمه سه‌لما که بۆ‌چوونی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامداری را‌های خوا‌یی پوچه‌ل و بێ بنه‌مايه.

وه لاسی نه ده مه وه: چنډ رڼگه يه ك هه ن كه قسه بؤكراو دوزانیت قسه كه ره كه خوی گه وره يه.

له وانه: خوی گه وره قسه بؤكراو ناچار دهكات كه خودی خوی بناسیت و هه ست به بوونی خو بكات و دواتر ناچارى بكات كه خوايه له گه ئی ددویت و نه وهی گوښیستی ددبیت فهرمايشتی خوايه.

له وانه: خوی گه وره له كاتى گفتوگوډا هه والی غه يبی و نه و شتانه ی له دروونه كان دان پپی راده گه يه نيټ - به تايبه تی نه وهی له دروونی قسه بؤكراو دا يه و نه وهی كه خوی باوهری پپيه تی و هيچ يه كيك له به دی هيټراوان ناگادار نين ليی - نا له و كاته دا قسه بؤكراو دوزانیت كه قسه كه ر خوی په نهان زانه، چونكه پيشتر كه سه كه زانيويه تی هه والدان له باره ی شتی په نهان و راست پپكان له هه موو هه والدانه كان دا نه وا به به دي هيتراوان ناكريت و تهنه ا خوی په نهان زانه كه زانيه به هه موو شته كان.

له وانه: خوی گه وره له وانه يه فيری قسه بؤكراو ده كه (پيغه مبه ره كه) بكات كه نه وهی قسه دهكات خوايه، نه مه ش به وهی پپی بلیت: (من خوی گه وره) و به لگه و نيشانه ش له سه ر نه مه: (شتی بيگان ده كم به زينده ور، دريا دوو له ت ده كم، ده ست سپی هل ده گيرم، مردو و زيندو و ده كه مه وه...) نا له و كاته دا پيغه مبه ره كه دوزانیت نه وهی قسه ی له گه ل دهكات خوی گه وره يه كه نيشانه و به لگه كان ديارى دهكات و موعجيزه دينيته بوون، چونكه پيشتر پيغه مبه ره كه زانيويه تی كه به دی هيټراوان نه و توانايه يان نييه.

له وانه: پيغه مبه ره كه دهكری بزانيت نه وهی په يامی بو هيټاوه فريشته ی خوايه نه وهك جادوو گهر يا خود شهيتان، نه مه ش به وهی په يامه كه هه والی غه يبی و شتی هاوشيوه له خوی بگريت.

سه باره ت به و كتيبش كه بو پيغه مبه ره كه هاتووه نه وه پپويسته - تا كتيبش كه قبول بكریت - موعجيزه يه کی له گه لدا بیت كه له سه ر ده ستی فريشته كه روو بدات

و... ھتد^(۱).

مادەم سەلىئىرا كە رېگە ھەن بۇ ۋەزگرتنى پەيام لە خۋاى گەۋرە، ئەۋا بەھەمان شىۋە پېغەمبەرايەتى و پەيامدارىش سەلىئىرا.

۹- ۋەتۋايانە: لە كۆنەۋە و تراۋە كە مرۇف خۇى دەتۋانىت تەنھا بەس بە عەقلى خۇى كاروبارى ژيان و گوزەرانى پېكبخات و پېداۋىستىيە سەرەكەكانى دابىن بكات، ھەرەك لەم دۋايانەشدا و تراۋە: كە مرۇف تەنھا بە زانست دەتۋانىت لايەنەكانى ژيانى پېكبخات، ھۆكارەكانى بەختەۋەرى و ئاشتى دابىن بكات.

۱۰- ھەلەم نەدەسەھە: ئېمە نكۆلى ناكەين لە گرنگى و بايەخى زانست لە ژيانى خەلگىدا، چونكە زانست رابەرۋ سەرگەردى ژيار و پالئەرى بەرەۋ پېشچوون و گەشەسەندە... زۆرىك خزمەتگوزارى پېشكەش كەردوۋە پېشكەشىشى دەكات بۇ مرۇفايەتى.

بەلام ئېمە دەلىين: تەنھا زانست بەس نىيە بۇ بەختەۋەر كەردنى مرۇفايەتى و پېكخستنى سەرەجەم لايەنەكانى ژيان و دابىن كەردنى پېداۋىستىيەكانى، جا سەربارى گەشە سەندنى زانست و فراۋان بوونى ئاسۋكانى و بەخشش و خزمەتە زۆرەكانى ئەۋا ھېشتان ھەر لە بېشكەدايە و بچوكە زۆر زۆرى ماۋە بۇ ئەۋەدى كامىل بېيت و تەۋاۋ پى بگات تا ئەۋكاتەى كە شاينى ئەۋە بېت كە پىي بوتريت: زانست دەتۋانىت سىستەم و ياسايەكى تەۋاۋ و كامىل دابىن بۇ ژيانى مرۇفايەتى. ھېشتان زانست - بە دان پېدانانى پېشەنگەكانى زانست و ھەر - دەستەۋەسانە لە ئاشكرا كەردنى زۆرىك لە نەينىيەكانى بوونەۋەرۋ مەتەلەكانى ژيان... پاشان زۆربەى بۇچوون و راکانى گومانۋاى و نزيكخەرەۋەن (تقريبى)ن، شتانېك ھەبوون دويىن چەسپاۋ بوون كەچى ئەمۇرۇ جىگاي گومانن ياخود دەرەكەۋتوۋە كە ھەلەيە.

د. بول كلارنس ابرسولا^(۱) دەلىت:

(۱) زياتر لەم بارەۋە دەدويىن لەكاتى خستەنەۋەرى بابەتى سەۋش و چۈنەيتەكەى.

له سه ره تای لیكۆلینه وه زانسته گانم زۆر سه رسامی بیر کردنه وهی مرویی و هیزی شیوازه کانی زانستی ببووم به شیوهیه که وای لیکردبوم ته و او متمانه م ببیت به توانای زانسته گان له چاره سه ر کردنی هه ر کیشه یه که له و بوونه وه مردها، ته نانه ت چاره سه ر کردنی بابته ی سه رچاوه ی ژیان و عه قل و په یی بردن به مانای هه موو شتیك. کاتی زانستم زیادبوو و شته گانم زیاتر ناسین هه ر له گه ردیله تا گه له نه ستی ره و له ورده زینده وه ر (میکرۆب) تا مرۆف، له و کاته دا بووم دهرکه وت که زۆر شت هه ن زانسته گان تا نه مرۆ نه یان توانیوه ته فسیریکی بو بدۆزنه وه یان په رده له سه ر نه یینه کانی لابده ن.

مامۆستا (ولیم جیمس)^(۲) وتویه تی:

ئه و زانسته ی ئیمه ته نها خاڵیکه، که چی نه زانینمان ده ریایه کی زۆر گه وره یه، ته نها شتیك که ده کریت به که میك پشت راستیه وه بوتریت ئه وه یه: ئه و جیهانه زانیارییه سروشتیه ی ئیستای ئیمه ده ور دراوه به جیهانیکی له و فراوانتر که له جوړیکی تره، که په ییمان نه بر دووه به پیکهاته تایه تیه کانی.

زانای بلیمه ت (أنشتاین) وتویه تی:

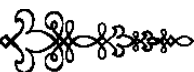
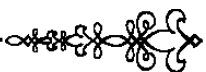
... زانست هه وائی ئه وه مان پێده دات که ده بیّت. به لام ته نها سروشه که ئه و هه واله مان پێده دات که پێویسته چی ببیت.

بیگومان پێشکه وتنی زانستی ئارامی و به خته وه ری بو مرۆفایه تی ده سته به ر ناکات ئه گه ر هاوشان نه بیّت له گه ل پێشکه وتنی ره وشتی و ده روون به رزی و ئاره زوو

(۱) مامۆستای سروشتی زینده بیه، به رپۆبه ری به شی هاوتاگان و هیزی گه ردیله یی (النظائر و الطاقة الذرية) له کارگه کانی (أوک ریدج)، ئه ندامی کۆمه له ی لیكۆلینه وه ی ناوکیه گان و سروشتی ناوکییه (النووية).

بروانه: جون کلوفر مونسم/ الله يتجلى في عصر العلم ٣٦.

(۲) مامۆستایه له زانکۆی (هارفارد)، له کتیبی: (ارادة الاعتقاد)، وه ریگرتووه له: سید مه دی سه رچاوه که ی: (أصول العقيدة في النبوة ٧).

رېك و پېك نەكرىن و ھەۋەسەكان كپ نەكرىن، خۇشەۋىستى مۇۋاپىھەتى بىلاو نەكرىتەۋە ھەست نەكرىت كە ئەر كە و قوربانى نەدرىت لە پىناو چاكە و بەختەۋەرىيەكەى.

شىكى پرونە كە رازاندنەۋەى تاكەكان بەم سىفەتانە و بىلاو بوونەۋەى ئەم سىفەتانە لەناو كۆمەلگەى مۇۋاپىھەتىدا لە كارى زانست و پىداۋىستىيەكانى نىيە، بەلگە ئەمە - بەبى گومان - لە دەرەنجام و كاريگەرەيىيەكانى سروس و باۋەر بوونە بەخۋاى گەۋرە.

مامۇستا (كرىس موريسون)^(۱) وتۈيەتى:

پىشكەۋەتنى مۇۋ لەلايەنى رەۋشىتى و ھەست كەردنى بە ئەر كەكانى، شۈينەۋارىكە لە شۈينەۋارەكانى باۋەر بوون بەخۋا و بە نەمى. بىگومان ئەو دىندارىيە زۆرە كە ھەۋلى ئاشكرا كەردنى پۇخە و بەرز كەردنەۋەيەتى ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ تا ھەست بە پەيۋەندى بكات لەگەل خۋاى گەۋرە... و سەنگىنى و رىزدارى و جۋامىرى و شىكۋدارى و ... ھەموو ئەۋانەى بە سىفەتە خۋايىيەكان ناۋدەبىرىن سەرچاۋە ناگرن لە بى دىنى و بى باۋەرى، بىگومان بى باۋەرى تەنھا رۋوخسارىكى سەرسۈرپەينە لە رۋوخسارەكانى تاك، كە مۇۋ لە جىگى خۋادا دادەنەت.

بىگومان بەبى باۋەر شارستانىيەت مايەپۇچ و موفلىس ئەبۋو، گىژاۋ و ئازاۋەچىتى جىگەرەۋەى سىستەم دەبۋو، ھەر رېكخەرىك و ھەر ھەۋلىك بەفەرۋەدەچۈۋ، خراپە و شەر جىھانى دادەگرت...

شىكى تىبىنى كراۋە كە ئەو پىشكەۋەتنە زانستىيە - چەندىن شتى دەراساى بۇ مۇۋ دەستەبەركەد كە پىشتەر نەبۋەۋە خەۋنىشى پى نەبىنىۋە - ئەۋا ھاۋشان

(۱) سەرۋكى پىشۋى ئەكادىمىي زانستىيە لە نيۇيۇرك، ئەندامى دەستەى جى بەجىكارى ئەنجۈمەنى لىكۋلىنەۋەى نەتەۋەيىيە لە ۋىلايەتە يەگىرتۋەۋەكانى ئەمەرىكا، ھاۋكات ئەندامە لە مۇزەخانەى مېژۋى سروسىتى ئەمىرىكى. سەيرى كىتەبە بەپىزەكەى بكە بەناۋى: (الانسان لايقۇم وحده) كە ناونىشانەكەى بەۋ شىۋەيە ۋەگىرەدراۋە (العلم يدعو للايمان ۲۰۰۵).

نەبوون لەگەڵ بەرزبوونەووە گەشەى ڕەوشتى. بەلگەى بەپێچەوانەووە تێبىنى ئەو دەدەگەين كە ئەو نەتەووە ئوممەتانەى پێشكەوتوون لە ڕووى زانستى و ژيارى ئەوا دەنالتين لە قەيرانى خنكىنەردا لە بى دينى و بى ڕەوشتيدا و دەبينين سەرسامە لە گومراییەكەيدا، ڕۆچوونە لە زەلکاوى ھەوەسبازى و تاوانباريدا، تاكەكانى بەرەلایى و خراپەكارى و لادانى سىكسى و ژيانى ڕووت و قوت و بى بەندوباريان ھەلبارد، حكومەتەكانى ئەو ئوممەتانە پېشپركييان كرد لە داھيئانى چەكى كۆمەلگۆزى ڕەگەزى مەروۇى و چەندىن شۆواز و ھونەريان گرتەبەر لە كۆيلەكردنى نەتەووە لاوازەكان و بردنى سەرۈوت و سامانيان، ئەمەش جەخت لەسەر ئەو وتەيە دەكاتەووە كە وتمان زانست بەتەنھا دەستەووسانە لە بەدھيئانى بەختەومەرى مەروۇفایەتى و ڕېكخستنى كاروبارەكانى ژيان و گوزەرانى، پېويستىەكى زۆر ھەيە بە فيكرى ڕۆحى كە بەرھەم و شوینەوارىكە لە شوینەوارەكانى سەروش و باوەر.

زانای بليمەت (كامبل فلامريون) وتویەتى:

بە ئاشكرایى شتىكى دژيەك و تىكگىراوہ كە وا بڕوانين ئەو گەشەى زانستىيە و ئەو سەركەوتنە يەك لەدواى يەكانەى مەروۇف لە سەروشتدا نمونەى نىيە لە مێژوودا... سەربارى ئەووى عەقلىكانى ئىمەى بەرز كردۆتەووە بۆ پلە بەرزەكان ئەوا لەھەمان كاتدا مەروۇفایەتى ئىمەى دابەزانددووە بۆ كەمترین و نزمترین دەروازەكان، شتىكى خەماويە كاتىك ھەست دەكەين بە گەشەى ھىزى خۆمان ڕۆژ لە دواى ڕۆژ... كەچى گەرمایەتى ھىزمان كز ببیتەووە و گوێلى ژيانى دەروونيمان بپوكیتەووە بە كاریگەرى ئارەزوو مادىيەكان و ئارەزوو جەستەيىيەكان^(١).

زانای بليمەت (ماكس نوردو) وتویەتى:

مەروۇفایەتى ئەكۆلۆجىيەووە لە زانست و بەختەومەرى و ڕەنجيش لەو پېناووە ئەدات، بەلام مەروۇفایەتى لە ھىچ سەردەمىك لە سەردەمەكان بە ئەندازەى ئەو سەردەمەى

(١) الاسلام فى عصر العلم ٢٨٣ له: سيد مھدى صدر/ أصول العقيدة فى النبوة ٢٩.

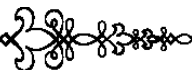
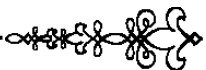
ئىستەنەھەساودەتەودو خوشگوزەران نەبوودە، بەئى زانست و ژيارى لەھەموو شونىك بەردەوام لە بلاو بوونەوداىە، ھەر پۇژيکىش شتىكى نوئي ئاشکرا دەبىت کە زياتر گونجاوى گۆى زەوى بۆ نىشتەجى بوون بەدەردەخات، ناخوشىەکانى ژيان کەمتر دەسەلاتى ھەيە بەسەر دەرووندا، بەئام سەربارى فەراھەم بوونى مەرجەکانى بەختەودەرى و خوشگوزەرانى ئەوا دەبينىن مەرفاىەتى زياتر وەرەس و پەژارەيە و ھۆشى شەژاوە^(۱).

ئەگەر واش دابىيىن زانست پاش پيگەيشتى و گەيشتنى بە ھۆناغى کامل بوون کە دەتوانىن بەختەودەرى بۆ مەرفاىەتى دابىن بکات و کاروبارەکانى گوزەرانى پىک بخت. بەئام شتىكى گومان ھەئەنگەرە کە زانست ناتوانىت زال بىت بەسەر دەروونى مەروئى ھەروەك چۆن پيغەمبەرايەتى و ياسا خوايىەکان بەسەريدا زال دەبن، بۆيە پيغەمبەرايەتى دەسەلات و پۆلە سەرەکیەکەى ھەر دەمىنىت پاکسازى کردن بۆ دەروون و کپ کردنى لاسارىيەکانى و ئاراستەکردنى بەرەو خيرو چاکە و خوشەويستى و ئاشتى.

خواى پاک و بەرز فەرموويەتى: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ المائدة: ۲. واتە: (يارمەتى و کۆمەکی يەکتر بکەن لەسەر چاکە و خواناسى). و پيغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((لا يؤمن أحدکم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه)) واتە: ھىچ يەکىک لە ئیوہ باوەرى تەواو نابىت تا چى بۆخۆى پى خوشە بۆ براکەشى پى خوش نەبىت. بەھەمان شيوە پيغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((خير الناس من نفع الناس)) واتە: باشترىن کەس لەناو خەئگدا ئەويە کە چاکە و خيىرى ھەبىت بۆ خەئک. ھەروەھا فەرموويەتى: ((لن تنالوا البر حتى تحابوا)) واتە: ناگەن بە پلەى چاکەکارى تا يەکترتان خوش نەويىت.

۱- و تراغە: عەقلى مەرووف و زانستى ھاوچەرخ پيويستيان بە پيئمايى و

(۱) لماذا أؤمن بالقرآن الكريم و بمحمد ۲۹۲ - الهلال على هلال.

هیدایەتی پێغەمبەراییەتی نیە، تەنانەت دەشتوانن ژيانیکی بەختەوێرو ئارام بو
 مەروفاپەتی فەراھەم بکەن. و تراوە کە یاسا دەستکردەکانی مەروفا سەرچاوە
 دەگرت لە نیگای ئەزموونەکەیی و پێویستیی بەردەوام بەرەوپێش چوووەکە،
 بەمەش پێویستی بە هیدایەتی پێغەمبەراییەتی نییە و مەروفاپەتی بێ نیاز دەکات.
و ئەلامی ئەدەمەو:

۱- زال بوونی یاسا دەستکردەکانی مەروفا بەسەر دەروونی مەروفاپەتی زۆربە کات
 زال بوونیکی ڕووکەشیو بەس، تەنانەت جێبەجێ کردنی ئەم یاسا دەستکردانەش
 لەلایەن تاکەو بەشیوەیەکی ڕووکەشی دەبێت تا کاتی دیت و لێی ڕادەکات و خۆی
 لێ ڕزگار دەکات، جا هەر کاتیەک تا تەوانی لێی ڕابکات و خۆی لێ ون بکات یان یاری
 پێ بکات، ئەوا زۆر دەگمەنە یاسا دەستی پێ بگات، چونکە یاسا دل و دەروونەکان
 نانسیت و پەیی پێنابات، تەنانەت چەندین تەوانی ڕووپۆش و دەمامکدار هەن کە
 چاوی یاسا نایان بینی و تەوانکارەکانیش زۆر بە ئاسانی ساختە دەکەن. خەمیش
 لەسەر تەوانەکە ناخۆن بەلکو زۆریکیان دەنازیت بە تەواناکی و لێهاتووێکانی
 لەبەواری ساختەکاری و خۆدزینەو لە دەستی سزاو دەسەڵاتی یاسا.

لە کاتی کەدا یاسا ئایینیەکان دەسەڵاتی هەیه بەسەر لایەنی دەروونی کەسی
 دیندار و زال دەبێت بەسەر دل و هەستەکانیدا، ئایین بە دەرو و دەروون (ظاهر
 و باطن) جێبەجێ دەکات، چونکە بڕوای وایە کە دانەری ئایین و دارپێژەری یاسا کانی:
 ﴿يَعْلَمُ حَاقِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ (غافر: ۱۹). واتە: (ئەو خۆیە هەمیشە
 چاوە خیانەتکار و ناپاکەکان دەناسیت و دەزانیت چی لە دل و دەروون و سینه کاندان
 خەشاردراوە).

جێبەجێ کردنی یاسا کانی ئایین هۆی ڕەزامەندی و بەخششی خۆیە،
 لەبەرەمبەردا سەرپێچی کردنی هۆیە بو تورپیی و سزا کە.
 بەشیوەیە کە ئەگەر تاکی دیندار هەلسو کەوتی کرد بە پێچەوانە یاسا
 ئایینیەکان، ئەوا دەبێتە هۆی دوو ئاراستەیی لە کەسایەتیە کەیدا و مەملانی دیتە

کایه له ناو دمر و نیدا، چونکه بیرو باومړ و رښتاره که ی یه ک ناگریټ، بویه له کاتی نه نجامدانی تاوانه که، هه ست به ئیش و نازار و په شیمانی و خه مباری دهکات له دمر و ونیدا، چونکه به پیچه وانه ی ناموژگاری و راسپارده کانی نایینه که ی هه لسوکه و تی کردووه، هر چه نده ئه و تاوانه شی له شوینی تاریک و په ناگه دا نه نجام دایټ یان به شیوه یه که هیچ که سیک نه ی بینیبیټ یاخود پشبینی کردیټ که که س نای بینیت. و تهنه کورت نابیته وه له په شیمان بوونه وه له سر تاوان یاخود نازار خواردنی دمر و ونی - ئه مه به پیی خوئی و ناگریټ زیاده پرووی له نه ندازه کردنی بایه خ و نرخه که یدا بگریټ - به لکو خالی هره گرنه که هره نه وه شه مه به ستمان بریتیه له راستگویری اگه یه نهر (الوحي) به و دی هه ست و سوز و یه کاویه که له گهل جوړی هه لسوکه و ت، نه گهر وانه بوايه ئه و ا مرؤف دوو پروو دمر و چوو، باومړی راست و دروستی له ده ست ده چوو. نایین به هیچ شیوه یه که ریز له تاکی دوو پروو ناگریټ، تهنه ات پله ی خراپترو له خوار تره له که سی بی باومړو کافری سه رکه ش... بیگو مان شتیکی سه رسورپه ینیش کاتیک قورنانی پروژ که سی دوو پروو ده خاته ^(۱) إِنَّ النَّفَقَيْنَ الْمَفْقَيْنَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ النساء: ۱۴۵. واته: (له چینی هره خوار ووی ناو دوزخه دان).

۲- یاسا ده سترکه دکان رهنه نه بن و کاریگر نه بن به راو میزاجی یاسا دانه رکه و بارودخی تایبه ت و ناراسته که سی و چینایه تی و هزریه کانیان.... ، تهنه نه وه ش به سه که یاسا ده سترکه د باوه کانی ئیستا به نمونه به ینریټه وه له کاریگر بوون به ململانی و تیگگیران.

سیسته می شیوعی دژی سیسته می سه رمایه داریه، تهنه ات دوزمنايه تیشی دهکات، هه ولش ددات له باری به ریت و له ناوی ببات و هه لویستی سه رمایه داریش هه مان شته له به رامبه ریدا.

سیسته می دیموگراسی دژی سیسته می تاکړه وی (دیکتاتوری) یه، به هه مان شیوه

(۱) پروانه: الدین المقارن ۷۹، ۸۰ - د. محمد کمال ابراهیم جعفر.

تێڕهوانینی سیسته می تاکر هوش له بهرام بهریدا هه مان شته. و کامه زال بېت له دانهرانی ئهم سیسته مانه ئهوا خوێ بهرنامه رێژی دهکات به پێی هه وهس و ئارهزوو و بهرژه و هه ندیه کانی.

بۆیه جیهان دابهش بووه بۆ چه ندين پێرو کوتله و حیزب که به شیوهیهکی وا به گز یه کتر دا ده چن که هوشداری له ناوچوون ئه داده مرۆفایه تی ^(۱).

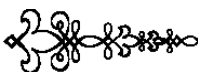
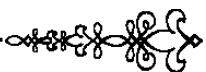
له کاتیکدا که سه رچاوه ی یاسا کانی ئایینی و ئامۆزگارییه کانی پیغه مبه رایه تی، بریتیه له خوای به دیهینه ری مرۆف، که خاوهن و تواناو زانایه، شاره زایه به واقعی مرۆف و نه یییه دروونی و جهسته ییه کانی و ئه و شتانه ی که سوود یان زیانی پیده گه یه نن. و چ شتی که ده بێته هوی به خته وه ری یان به دب ختی له هه موو لایه نه کانی دا چ رۆحی چ ماددی و چ دونیایی چ دوا پوژی، خوای گه وه ره چینی که یان کۆمه لێ که به پله ی به رزتر دانانی ت له چین و کۆمه لێکی تر، به لکو خوای هه موو مرۆفه کانه و هه موو مرۆفه کانی ش له لای ئه و وه ک یه کن و جیاواز نی، ته نها به کر ده و ی چا که نه بی ت ^(۲).

خوای پایه به رز فه رموویه تی: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَعَكُمُ﴾ الحجرات: ۱۳. واته: (به راستی به ریز تر یان لای خوا ئه و که سانه تانه که زۆتر له خواتر سه). و پیغه مبه ر ^{صلواته} (عليه السلام) فه رموویه تی: (الناس سواسیه كأسنان المشط) واته: مرۆفه کان یه کسانن وه ک ددانه کانی شانه.

مامۆستا که مان (د. دراز) له ژیر ناو نی شانی (ئه رکی ئایینه کان له کۆمه لگه دا) دوا وه له سه ر پێویستی هه بوونی یاسایه که په یوه ندی تاکه کان رێ که بخت و ئه رک و مافه کانیان دیاری بکات. ئه و ی روون کردۆته وه که یاسای ده ستکرد و زانسته کان، به ته نها ناتوانن ژیا نیکی بایه خدار بۆ کۆمه لگای مرۆفایه تی دا بین بکه ن، پاشان تایی به ته مه ندی و خاسیه ته کانی دینداری روون کردۆته وه له و ی ده توانی ت ریزی

(۱) أصول العقيدة في النبوة ۲۲، ۲۳.

(۲) بره وانه: هه مان سه رچاوه ۲۲، ۲۳.

ياساكان فەراھەم بکات و تاکەکان ئاراستە بکات بەرەو چاکسازی کردن لە کۆمەلگادا.
و فەرموو ئەوە تۆ و ئەوەش وتەکی ^(۱):

پێویستیمان بەوە نیە هۆشدارى بدەین کە ژيانى کۆمەڵى ساز نابێ تەنها بە
(يارمەتى نەبێ) لە نێوان تاکەکانى، ئەو یارمەتیهش تەنها بە (ياسا) دەبێت بۆ
ئەوەی پەيوەندى تاکەکان پێکبخات، ئەرك و مافەکانى دیارى بکات، ئەو ياسایەش
پێویستى هەیه بە (دەسەلاتێک)ى دامالەرى ئاراستەکار، کە پارێزگارى بکات لە پێزو
شکۆى ياسا لە دەرووندا و پێ نەدریّت بە شکاندنى سنورەکانى. ئەمانە هەموویان
بەنەمای دانپێدانراون، دووبارە قسەکردن لەسەرى بېزارکەرە.

ئایا ئەركى سەرەكى ئەم دەسەلاتە دامالەرو ئاراستەکارە: چیه؟ جا ئەوەی
دەمانەوێ بێسەلمێنین لەو بەشەى لێکۆڵینەویدا، بریتیه لەوەى لەسەر پووی زەوى دا
هێزێک نیه هاوتا بێت لەگەڵ دیندارى یان هاوتا بێت لەگەڵیدا لە دەستەبەرکردنى
پێزى ياسا و گرهنتى پابەند بوونى کۆمەلگا پێیهووەو خۆپارێزى سیستەمەکەى و
پێکەووە لکاندى هۆکارەکانى بەختەوهرى و ئارامى. نهیى ئەمەش ئەوەیه کە مەروۇف
جیاوازه لە هەموو بوونەوهرە زیندووهرەکان بەوەى ئەو جۆلەو رەفتارانەشى کە
سەرپشکە تیاياندا شتێک ئاراستەى دەکات کە نەبێنین و نەبێستنى مەروۇفەکە خۆى
پەیی پێى نابات و دەستى ناخە ناودەستى یاخود دەستى ناخە گەردەنیهووە...،
بەلکو ئەمە واتای مەروۇفى پۆحانییه، کە ناوەکەى (هزرو بیروباوهرە).

گەلانیك گومرا بوون، کاتێک ئەمەیان ژێراو ژوور کرد، بەوەى بۆ ئەوەچوون
کە هزرو وێژدان کاریگەر نین لەسەر ژيانى ماددى و ئابوورى بەلکو پێى کاریگەر
دەبن.

بەر لەهەموو شت ئەم بۆچوونە هیانە خوارەوهرى مەروۇفە لە تەخت و عەرشى
پێزەکەى و گەرانندەوهریهى بۆ دۆخى ئازەلى. دواتر ئەم بۆچوونە وێنەکردیکى
هەلگەراوهریه بۆ ئەو راستى و حەقیقەتانەى کە بێنراون لە رەفتارى تاک و

(۱) الدین - بچووت مەهده لدراسة تاریخ الأديان ۱۰۱، ۱۰۲.

کومۀ له کان له هه موو سهرده ميکدا، جا بو ټه وهی مروځ به شيوه په کی مادده گه را ژيانی بگوزمړينيټ که هيچ په يوه ندي نيه به دل وړوځه وه، ټهوا پيوسته له زووه وه قه ناعهت به خوږيان بکهن که به خته ومريان له م جوړه ژيانه دايه، جا له م جوړه ژيانه ی ناوبراودا مروځ ونېوه چ به هزر (فکر) يکی دروست يان پوچ و نادروست. ټينجا ټه گهر مروځ بيروباوړه که ی چاک بوو هه موو شتيکی چاک دهبيټ، ټه گهر خراپيش بوو هه موو شتيکی خراپ دهبيټ.

به ټی مروځ له دروونيه وه ټاراسته دهگريټ نه وه که له رووکه شيه وه، ياسای کومۀ له کانيش و ته نانهت دهسه ټاتی حکومه ته کانيش بهس نين بو بنياتناني ژيار يکی چاک که تيايدا ريز له مافه کان بگريټ و ټهرکه کان وه که خوږيان جيبه جي بکړين، جا ټه وهی ټهرکه که ی جيبه جي دهکات له ترسی قه مچی يان به نديخانه ياخود سزای دارايی ټهوا ههر کاتيک ههستی کرد رزگاری دهبيټ له دهستی ياسا ټهوا ټهرکه که ی فهراموځ دهکات.

هه له يه کی روښنه ټه گهر واگومان ببهين که ته نها به بلاوگر دنه وهی زانسته کان و روښنيري دهتوانين ټاشتی و خوځگوزمړانی دهسته بهر بکهين، ته نانهت جيگره وهی ټهوا پاکسازيه په که ټايين بو دروون و رهوشت دهیکات، پيوسته بزانيين که زانست چه کيکی دوو سهره: دهگونجي کاری رووخاندن و له ناوبرنی پي بکريټ، هه روه که چوڼ دهکري کاری بنياتنان و ټاوه دان گر دنه وهی پي بکريټ. پيوسته زانست به چاکی به کار بهيئريټ له لايه ن چاوديريکی رهوشت بهرز بو ټه وهی خزمه تی مروځايه تی و ټاوه دان گر دنه وهی زهوی پي بکريټ، نه وه که خراپه و تاوانکاری به هوپه وه بلاو بکريټه وه.

ټهوا چاوديره بيروباوړو ټيما نه.

به ټام ټيما نيش دوو جوړه:

په که ميان: ټيما نيکه به هوی چا که کاری و ريزی مروځايه تی و شته چا که کانی هاو شيوه يان که دروونه به رزه کان به چاکی دزانن، جا ټه م ټيما نه هاوتايه له گه ل ټه م دروونه پاکه له سهرپيچی کردنی داواکاريه کانی دروون، ټه گهر ټهوا دروونه

پارېزراو بېټ له کاریگهري دهره کی و پیکهاته مادیه کان.

دووهمیان: باورې بوونه به ذاتیکي بهرزی خاوهڼ شکو، که چاودپړه به سهر نهینیه کان و یاسا دهسه لاته که ی له فهرمان و پړگری (أمر و نهی) ذاتی ناوبراو به دهست دینیت و ههست و جوښ و خرؤشه کان گر دهگرن به ژیان ودرگرتن له زاته یان به خوشویستنی یاخود لی ترسانی.

گومان له وهدا نییه که جوړی دووم دهسه لاتی به هیژتره به سهر دهروونی مروښه کان و زیاتر به رگری دهکات له بهر دم گهردهلولی هه واو هه وهس و نارمژووه کان و خیراتر دهچپته ناو خه لکی تایبته و گشتی.

له بهر نهمه دینداری چاکترین دهسته بهرکار بووه بو هاتنه کایه ی هه لکوهوت له نیوان خه لکی له سهر بڼه مای دادپه رومریدا، بویه دینداری پیویسته کی کومه لایه تی بوو، هه روهک چوڼ بریتیه له فیتړه تی مروښایه تی.

نهمانه ی خراڼه پروو، دیارترین به لگه ی نه وانه بوون که نکولیان دهکرد له پیغه مبهرایه تی و په یامبه رایه تی خواپی سهرباری نه وه ی باورپیشیان هه بووه به بوونی خوی گه وره و به هه موو نه و سیفته ته ته واو و کاملانه ی که عه قل په یی پیده بات، ته نانه ت پابه ندیش بوونه به هه موو نه و هه لکوهوت و چاکانه ی که عه قل مروی بو ی چوووه خوښیان دوور گرتووه له هه موو خراپه و رډفتاریکی نرم. و نامژده شم کرد بو هندی گومان که مادده گه راکانیش دهپخه نه پروو وهک بی نیازی و پیویست نه بوون به هیدایه تی پیغه مبهرایه تی به هو ی بوونی زانست و یاسا. بوټ پروون بووه که عه قل مروښه کان وهک یهک نین له ناسینی خوی گه وره و ناسینی ژیانی دوا ی نهم ژیاڼه.

به ههمان شیوه یه کسان و وهک یهک نین له دیاری کردنی کاری چاک و خراپ له ژیانی دونیادا، ته نانه ت عه قل له توانای دانیه که مروښ بگه یه نیته نه و شته و پله بهرزانیه که به خته ودری دهسته بهر دهکهن له ژیانی نهم دونیایه، ناشتوانیت زانیاری پیویست له باره ی ژیانی دواړوژ پیشکesh به مروښ بکات، سهرباری نه وه ی عه قل باورپیشی هه یه به بوونی دواړوژ. زانست و یاسا که هه ردووکیان شوینه واریکن

له شوینه‌واره‌کانی عه‌قلی مرۆیی ئەوا ناتوان دەسته‌به‌ری به‌خته‌وه‌ری بکه‌ن بۆ مرۆفایه‌تی ئەگەر نووری سروش و نیگا و یاسا و رێسا ئاسمانیه‌کانی له‌ پشت نه‌بێت. هەر له‌به‌ر ئەمه‌ش بوو وتمان: مرۆف ناتوانی‌ت ته‌نها پشت به‌ عه‌قل و ده‌روونی خۆی به‌سه‌تێت له‌ ناسینی ئەو شتانه‌ی که‌ پێویسته‌ بیانناسێت، به‌لکو پێویستی به‌ یارمه‌تیده‌ریک هه‌یه‌ له‌ دیاری کردنی جو‌ری ئەو کارانه‌ی که‌ به‌خته‌وه‌رییه‌که‌ی پێیه‌وه‌ به‌نده‌. و پێویستیشه‌ ئەو یارمه‌تیده‌ره‌ له‌ ره‌گه‌زی خۆی بێت (واته‌ مرۆفیکێ و ده‌ک خۆی بێت) تا له‌و شتانه‌ بگات که‌ یارمه‌تیده‌ره‌که‌ ده‌یکات یان له‌بارده‌یه‌وه‌ ده‌یکه‌ن، که‌ ئەو یارمه‌تیده‌ره‌ش پێغه‌مبه‌ره‌.

به‌پوختی پێغه‌مبه‌ر له‌ ناو ئومه‌ته‌که‌یدا نمونه‌یه‌کی به‌رزه‌، که‌ خه‌لکی شوینی ئەکه‌ون و لاسایی ئەکه‌نه‌وه‌ له‌ هه‌موو گو‌فتارو کرداریکی. ناوبراو خه‌لکی رزگار ده‌کات له‌ تاریکيه‌کانی نه‌زانی بۆ نوورو رووناکی زانست و زانیاری، به‌مه‌ش ئەو په‌یامه‌ چاگساز و هیدایه‌ت نامیژه‌ی ته‌واو ئەبێت که‌ هیناویه‌تی.

پێشه‌وا (محمد عبده) له‌ کتێبه‌که‌یدا (رسالة في التوحيد)^(١) به‌لگه‌ی هیناوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر دروستی پێغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامبه‌رایه‌تی خوایی و مرۆیی به‌گشتی و ته‌نانه‌ت به‌لگه‌ی هیناوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی به‌ کرداری پێغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامبه‌رایه‌تی هه‌بووه‌و شتیکی زۆر پێویستیشه‌ بۆ رێنمایی و هیدایه‌تی مرۆفایه‌تی و راسه‌ رێ کردنی. ئەمه‌ش ده‌قی وته‌که‌ی:

ئایا له‌ دانایی و کار له‌جیبی خوای به‌دییه‌نهر نییه‌ که‌ کاروباری مرۆفی راگرته‌وه‌و فی‌ری گو‌فتارو ئاخاوتنی کردووه‌ بۆ لیک تی‌گه‌یشتن و ره‌وانه‌ کردنی کتیب، تا له‌ ناو پله‌ی ده‌روونی مرۆفه‌کاندا پله‌یه‌ک دابنێت به‌ به‌خشنده‌یی و میهری خۆی بۆ هه‌ندێ له‌و که‌سانه‌ی هه‌لێان ده‌بژیرێت له‌ به‌دییه‌نراوانی، هەر خوا خۆیشی زاناته‌ره‌ په‌یامه‌که‌ی خۆی چۆن و به‌کێ ره‌وانه‌ی ئەکات؟

خوای گه‌وره‌ ئەو که‌سه‌ هه‌ل‌بژێردراوه‌ جیا‌یان ده‌کاته‌وه‌ به‌ فیه‌ره‌تی پاک و

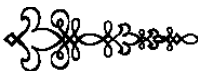
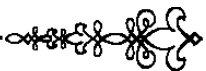
رۆحه‌کانیان بەرز دەکاتەووە بۆ ئەو پلانی ئەو کە بەرزو کامڵن تا لەو تیشکی زانستی خویان بەربکەوێت و ببەن ئەمەندار بەسەر نەینیە شاراوەکە، بەشیوەیه‌ک کە ئەگەر ئەو دەرکەوتنە بۆ جگە لە پیغەمبەران بۆ کەسانی تر هاتبایە کایە، ئەوا دەروون و عەقڵی مەرفەقە کە پرش و بڵاو دەبوو نەدەما، بەهۆی گەورەیی و شکۆداری خۆی تاك و پاک.

جا ئەوانە (مەبەستی پیغەمبەرەکانە^(١)) بە پەرمەندی خۆ ئاگادار دەبن لە بەشیك لە نەینیەکانی خۆدا، دەرزان لە ئاینەدا چ ڕوودەدات لە کاروباری خەلک، ئەوانە لە پەلو پایەکانیاندا لە ئاست جیهانیان هەر لە بەرز بوونەوێدان، کۆتایی ئامادەبووان و سەرەتای نەهاتووێکان، لە دنیا دان کەچی لە دانیشتوانەکە ناچن و نوێنەری دواڕۆژن بەجلیکی حیا کە لە جلی دانیشتوانەکە ناچیت.

پاشان فەرمانیان لە خۆی گەورە پێدەگات یان دەدوین لەبارە شۆکی خۆی گەورە و ئەو شتانە کە تاییەتن بەخۆی گەورە، لەهەمان کاتدا شاراوێن لە عەقلەکان و ئەو شتانە دیاریکراوە کە وەك دەروازەیه‌کن بۆ بەختەوێ زۆیانی دواڕۆژیان و ئەو شتانە بۆ خەلکی ڕوون بکەنەووە کە پیویستە بزانرێن سەبارەت بە رۆژی قیامەت، بەشیوەیه‌ک کە بەپێی ئاستی عەقل خەلکە کە بێت و بتوانن تێیگەن.

بەرنامەو یاسای گشتی خۆی گەورە بە خەلکی رابگەیه‌نن، کە رێڕەوێکەیان دیار بکەن لە راستکردنەوێ دەروونیاندا و کپ کردنی هەواو ئارمەزووێکانیان و ئەو کردەوانەیان پیشان بدەن کە هۆکاری خۆشگوزەران و بەختەوێ ئەوانە لەم بوونەوێدا کە بەگشتی لێیان شاراوێه و بە پوختی بە قوڵایی دەروونیان وابەستەیه، نەوێک هەر ئەمەش هەموو حوکمە گشتیەکانیش دەچنە ناو ئەو بازەیه‌ووە کە پەيوەستن بە کردەو سەرەکیەکانی دیار و شاراو.

پاشان خۆی گەورە پشگیری ئەوانە دەکات بە شتانیك کە تواناکانی مەرفەقە پێی

ناگەن، ئەمەش بۆ ئەوەیە بەلگەیان لەسەر بەرپا ببێت و قەناعەتیان بە راستی پەيامەكە بۆ درووست ببێت، كە بەمانەش دەبنە پەيامبەری خوا كە پەوانەكراوان بۆ بەدیھێنراوەكانی خوا بە مژدەدەرو ترسێنەر.

گومانیش لەویدا نییە ئەو زاتەى كە ھەموو شتێكى بەو پەرى جوانى و پێك و پێكى دروست كردوووە لە ھەر بوونە وەرێكدا توانای بەدیھێنانەكەى بەو پەرى جوانى دەر خستوووە پێداویستى ھەر زیندە وەرێك و گیانلەبەرێكى دابین كردوو، ھىچ بوونە وەرۆ بەدیھێنراویكى بچوك یان گەورەى بى بەشى نەكردوووە لە پەحمەتى خۆى، بێگومان ئەمەش لە مێھرو بەزەى خۆیەتى بە دروستكراوەكانى كاتى رێگایان بۆ روشن ئەكاتەووە بۆ رزگار بوون لە وێلى و سەرگەردانى و گومراى. جا لەناو مەرۆقەكان، چەند تاكێكى رێنماكەرو ھىدايەت دەرى دەستنیشان كرد، بەچەند تاییبەتمەندیەك جیایى كردنەووە كە كەسانى تر نیانە و بۆ زیاتر پشتیوانیان، چەند موەجیزەو دەرەسایەكى پێبەخشین كە دەروونەكان ملكەچ دەكات و رێگە بۆ عەقلە پێشكەوتوووەكان خۆش ئەكات، جا ئەوێ راستیخوازە ملكەچى ھىدايەتەكە دەبێت و كەسى دۆراو سەر كەشیش رەتى دەكاتەووە، بۆیە رێنمایى عەقل دەكات و دیدى نەزان روشن ئەكاتەووە رزگارى ئەكات لە سەر كەشیەكەى.

ئینجا دلەكان رادەچلەكێن بە یارمەتى خوا و عەقلەكان سەرسام ئەكان بەھوى موەجیزەكانیان، لەم كاتەشدا چینه جیاوازەكان وەك یەك ملكەچ دەبن بۆى:

بە (پاشا و بەندە) و (دەسەلاتدار و ھەژارى بى دەسەلات) و (عەقلەمەند و نەزان) (چاكەكار و چاكەكارتر)، جا ملكەچ بوونیان بۆ پێغەمبەر وەك نیمچە ناچارى دەردەكەوێت نەوێك سەرپشك بن.

جا ئەو شانە فێرى خەلكى دەكەن كە خۆى گەورە وىستویەتى بەمە كاروبارى دونیاو دوا رۆژیان چاك دەكات و ئەو شانەشیان فێر دەكەن كە پەيوەستن بەزاتى خۆى گەورەو سیفەتە تەواوەكانى، ئا ئەمانە پێغەمبەران و پەيامبەران.

پەوانەكردنى پێغەمبەران (ﷺ) بریتىيە لە تەواوكردنى كۆشكى مەرۆقاىيەتى و تەنانەت لە گەرنگترین پێداویستىەكانى مەرۆقە بۆ مانەوێ، بەلكو پێگەى پێغەمبەران

له لاشه‌ی مروّفا‌یه‌تیدا وه‌ك پیگه‌ی عه‌قله‌ له جه‌سته‌ی مروّفا‌دا، به‌راستی ناردن‌ی پیغه‌مبه‌ران به‌خشش و نیعمه‌تێك بوو خ‌وای گه‌وره‌ به‌ته‌وا‌وی ره‌وانه‌ی كردن ﴿لَئَلَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ النساء: ۱۶۵. واته‌: (تا خه‌لكی هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌میی‌ت د‌وای ئه‌وه‌ی خوا پیغه‌مبه‌رانی بۆ ره‌وانه‌ کردوون).

کو‌تایی:

عه‌قل گه‌وره‌ترین به‌خششی خ‌وایه‌ که به‌ئیمه‌ی داوه‌ به‌نرخ‌ترین و به‌سوود‌ترین شته‌ که ئیمه‌ش هه‌مان بی‌ت، خ‌وای گه‌وره‌ ئیمه‌ی به‌ عه‌قل جیا کرد‌وته‌وه‌ و ئه‌رکی تایبه‌تی خست‌وته‌ سه‌رشانمان. به‌ه‌و‌ی عه‌قل خ‌راپ له‌ چاک، خ‌یر له‌ شهر، به‌رزی له‌ نرمی، جیا ده‌که‌ینه‌وه‌، له‌ چ‌وار چی‌وه‌ی ئه‌و توانایه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ به‌ئیمه‌ی به‌خشیه‌و ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی ئیمه‌ی پ‌ی تایبه‌ت کرد‌وه‌، که به‌پ‌ی ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیانه‌ش ئیمه‌ ئه‌رکمان بۆ دیاریک‌راوه‌.

خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌رک‌داری (تکلیف) و خ‌ولگه‌ی پاداشت و س‌زای وابه‌سته‌ کرد‌وه‌ به‌ عه‌قله‌وه‌. له‌سه‌رو‌وی ئه‌مه‌شه‌وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ له‌ به‌خششی خ‌ویه‌وه‌ پیغه‌مبه‌رانی ره‌وانه‌کرد‌وه‌و بۆ به‌نده‌کانی له‌ هه‌مان ره‌گه‌زیان وه‌ك بانگه‌وا‌زکاریك و پالنه‌ریکی به‌ه‌یز ب‌و‌یان تا با‌وه‌ر ب‌ینن به‌و دهره‌نجامانه‌ی عه‌قله‌کانیان پ‌ی گه‌یش‌ت‌وون و پیغه‌مبه‌رانیش پشت‌ راستیان کرد‌وته‌وه‌و تا ئه‌و راستیانه‌ بزانه‌ که عه‌قلی مروّفا‌ به‌ته‌نها توانای زانی‌نی نییه‌.

که‌واته‌ پیغه‌مبه‌ر که نی‌رد‌راوه‌ وه‌ك پال‌پشت و ته‌وا‌و‌که‌ری په‌یامی عه‌قلی مروّفا‌ بو‌وه‌. و خ‌وای گه‌وره‌ له‌و که‌سه‌ خ‌وش بی‌ت که وت‌ویه‌تی^(۱):

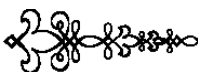
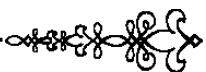
(إن لله على الناس حجتين: حجة ظاهرة، و حجة باطنة. فأما الظاهرة فالرسول. و أما الباطنة فالعقول) واته‌: (خ‌وای گه‌وره‌ دوو به‌لگه‌ی به‌رپاک‌رد‌وه‌و له‌سه‌ر خه‌لكی:

(۱) ئه‌مه‌ وته‌ی ئیمام موس‌ای کازمه‌.

یه که میان دیاره و ئه وهی تریان شاراوویه. جا به لگهی دیاره پیغه مبه رانن. به لگهی شاراووش عه قله کانن).

جا په یامه کان به خشش و میهری خوی گه وره بۆ گشت مرؤفایه تی و ئه گهر ئه و په یامانه نه بوونایه، ئه و خه لگی ههر له ناو زه لکاو گو مپرایدا گوزدریان ده کرد. مه گهر ئه وهی خوا خوی پاراستبیتی و به م په یامانه به لگهی خوا به ته وای له سه ر بهندهکانی به رپا ده بیئت.

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ۚ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾﴾ النساء: ١٦٣ - ١٦٥. واته: (به راستی ئیمه "وحی" و نیگامان بۆ تو ناردوو ههر وهک چۆن نیگامان بۆ نوح و پیغه مبه رانی دوی ئه و ناردوو، هه روه ها نیگامان ناردوو به بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسخاق و یه عقوب و "هه ندیک" له کوپانی یه عقوب و عیسا و ئه یوب و یونس و هاروون و سوله یمان، زه بوریشمان به داود به خشبووه. بیگومان به سه رهاتی هه ندی له پیغه مبه رانمان بۆ گپراویده وه، به سه رهاتی هه ندیکی تریشمان بۆ نه گپرایده وه، به راستی خوی گه وره خوی له گه ل موسادا گفگوگی یه که سه ری و راسته و خوی ئه نجامداوه. پیغه مبه رانمان "ره وانه کردوو" که مژده درن (به ئیمانداران) و ترسینه رن بۆ "یاخیه کان"، تا خه لگی هه یج به لگه یه کیان به ده سه ته وه نه مینیت دوی ئه وهی خوا پیغه مبه رانی بۆ ره وانه کردوون، بیگومان هه میشه و به رده وام خوا بالاده ست و دانایه).

دەروازەى سېيەم پيغەمبەرايەتى بەشيۆەيه كى گشتى

باسى يەكەم

پيغەمبەرايەتى و ئەرکەكەى

وشەى پيغەمبەر و پەيامبەر لە زمانەوانیدا:

وشەى (النبي) لە ئەصلی زمانەوانیدا:

وشەى (النبي) بە ھەمزە و بەبى ھەمزە ھاتوو:

۱- جا ئەگەر وشەكە بە ھەمزە بوو (النبي) ئەوە يان ئەوەتا:

أ- لە (النَّبأ) ھاتوو، كە بریتىيە لە ھەوال، جا پيغەمبەر ھەوالدەرە (النبي) و ھەوال لە خوای گەرە بە بەندەکانى دەدات.

ب- لە (النبي) ھاتوو، كە بریتىيە لە ريگەى ڤوون و ڤۆشن، چونكە پيغەمبەرەن ئەو ريگايەن كە بەندە دەتوانى بەھۆيانەو بە خوای گەرە بگات.

۲- ئەگەر وشەكە بەبى ھەمزە بوو (النبي) يان ئەو ئەوەتا:

أ- ھەمزەكەى سووك كراو.

ب- داتاشارو لە (النَّبوة) و (النَّبَاة)، واتە: بەرزايى. چونكە پيغەمبەر پلەى

بەرزترە لە كەسانى تر^(۱).

وشەى پەيامبەر (الرسول) لە زمانەوانیدا:

(۱) لسان العرب مادە (النَّبأ)، و كتاب سيويە ۱۷۰/۲ و اشتقاق الأسماء الله الحسنی - الزجاجى ۵۰۴ و

البيان فى غريب إعراب القرآن ۱/ ۸۸-۸۷ و المسامرة ۲۲۲.

زۆربەى كتيبەكانى زانسى كەلام دەدوين لەبارەى بيكەتەى و چۆنيەتى داتاشارانى وشەى (النبي) لەو شوينەى كە لە مانای زاراوەى ئەو وشەيە دەدوين.

وشه‌ی (الرسول) وەرگیراوه له‌وه‌ی:

أ- که ده‌وتریت: (جاءت الابل رَسلاً) واته: وشتره‌کان به پیز هاتن به‌دوای یه‌کدا، جا په‌یام‌بهر ئه‌و که‌سه‌یه که شوین هه‌والی ئه‌و زاته ده‌که‌ویت که ره‌وانه‌ی کردووه^(۱).

ب- له به‌دوای یه‌کدا هاتنی شیر، که به‌بی پچران هات، چونکه په‌یام‌بهر ئه‌و زاته‌یه که سروش و نیگای بۆ سه‌ر داده‌به‌زیت به دوای یه‌کدا^(۲).

وشه‌ی پیغه‌مبهر و په‌یام‌بهر له زاراوه‌دا:

قورنایی پیرۆز ئه‌و دوو وشه‌ی به‌یه‌که‌وه له یه‌ک فهرمايشدا هیناویه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ الحج: ۵۲. واته: ("ئه‌ی محمد ﷺ") "پیش تو هیچ پیغه‌مبهریکی په‌یام‌دارو بی په‌یامان ره‌وانه نه‌کردووه).

زانایان راجیان له‌باردی روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو چه‌مکه و چه‌ندین بۆ‌چوونیان له‌م باره‌وه هه‌یه گرتگرتین ئه‌و راو بۆ‌چوونانه: **بۆ‌چوونی یه‌که‌م:**

پیغه‌مبهر: خوای گه‌وره شه‌ریعت و به‌رنامه (واته: یاسا و ئه‌حکامی) ی بۆ ره‌وانه کردووه جا چ فهرمانی پی کردبیت بانگه‌وازی بۆ بکات و به‌خه‌لکی راپیگه‌یه‌نیت یان نا، جا ئه‌گه‌ر فهرمانی پیکرا به راپه‌یانندن و بانگه‌واز کردن، ئه‌وا ئه‌و کاته پیغه‌مبهره و په‌یام‌به‌ریشه.

جیاوازی نیوانیان بریتیه له فهرمان پیکران به راپه‌یانندن و رانه‌گه‌یانندی^(۳). پیغه‌مبهر گشتگیرتره له په‌یام‌بهر، واته: پیویسته هه‌موو په‌یام‌به‌ریک

(۱) لسان العرب ماده (رسل).

(۲) أصول الدين - البغدادی ۱۵۴.

(۳) المسامرة ۲۳۱ و الذریر علی الخریدة ۱۸.

پێغه مبه‌ر بێت و به‌پێچه‌وانه‌ پێویست نیه‌ هه‌موو پێغه‌مبه‌ریك په‌يامبه‌ر بێت ^(١).
 ئه‌م بۆچوونه‌ به‌ناوبانگه‌ و ئه‌مه‌ بۆچوونی زۆربه‌ی زانیان ^(٢) و
 ئه‌شعه‌رییه‌كانه‌ ^(٣) و (المهدوی) و (قاضی عیاض) یش له‌ كتیبه‌كه‌ی (الشفا) ئه‌م
 رایه‌ی به‌ راست داناهه‌، له‌م باره‌شه‌وه‌ وتویه‌تی: (ئهو بۆچوونه‌ی كه‌ راسته‌ و
 چه‌ندین زانی زۆرو زه‌به‌ندی له‌سه‌رن ئه‌وه‌یه‌، كه‌ هه‌ر په‌يامبه‌ریك پێغه‌مبه‌ر و
 هه‌ر پێغه‌مبه‌ریكیش په‌يامبه‌ر نییه‌) ^(٤).
بۆچوونی دووه‌م:

پێغه‌مبه‌ر بریتیه‌ له‌و مروفه‌ی خوای گه‌وره‌ ره‌وانه‌ی كردووه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و
 په‌يامه‌ رابگه‌یه‌نێت و بانگه‌وازی بۆ بکات، كه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ بۆی دابه‌زیوه‌و
 په‌يامبه‌ریش هه‌مان مانای هه‌یه‌، كه‌واته‌ هه‌یج حیاوازییه‌ك نیه‌ له‌نیوانیان، به‌لكو
 هه‌ردووکیان به‌یه‌ك واتان ^(٥). و (ابن همام) ئه‌م بۆچوونه‌ی داوته‌ پال هه‌ندی زانی

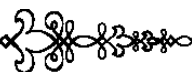
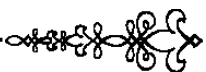
(١) الصاوي على الدردير ١٨ و شرح الطحاوية - ابن أبي العز ١٠٥ و لوامع الأنوار ٤٩/١ و ٢٥٨/٢ و
 به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ (شرح الطحاوية ١٠٥) دا باسی كردووه‌: (به‌ئام وه‌ك خودی په‌يام ئه‌وا فراوانتره‌،
 چونكه‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی به‌شیکه‌ له‌ په‌يام، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌يام و پێغه‌مبه‌رایه‌تی و شتی تریش له‌
 خۆ ده‌گرێت، به‌ پێچه‌وانه‌ی په‌يامبه‌ران كه‌ پێغه‌مبه‌ران شتی تر له‌خۆ ناگرن، به‌لكو
 به‌پێچه‌وانه‌وه‌ په‌يامبه‌ران به‌شیکن له‌ پێغه‌مبه‌ران، جا په‌يام وه‌ك خودی خۆی زۆر فراوان
 گشتگیرتره‌ و وه‌ك په‌يامبه‌ر تاییه‌ت و دیاریکراوه‌).

(٢) المسامرة و لوامع الأنوار و الصاوي ئه‌م سه‌رچاوانه‌ی پێشوو، و له‌ (شرح الطحاوية) كه‌
 (باشترینیه‌تی).

(٣) حاشية المرجاني ١٢/١ و الكلنبوي ٩/١.

(٤) الشفا ٢٥١/١ و تفسير القرطبي ٤٤٧٢/٧.

(٥) المسامرة و المسامرة عليها ٢٢١ و الصاوي على الدردير ١٨ و إعلام النبوة - الماوردی ٢٨ و المقاصد

لَيَكُونَنَّ (محقق)^(۱). و ئەم بۆچوونە مەزھەبی زۆربەى موعتەزىلەكانە^(۲).

ئەم بۆچوونە بەم بەلگانە بەرپەرچ دراوتەووە:

۱- بە فەرمايشتى خواى گەورە: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ الْحَج: ۵۲. واتە: ("ئەى محمد ﷺ") پېش تۆ هيچ پيغەمبەريكى پەيامدارو بى پەياممان رەوانە نەكردوووە). ئەگەر پيغەمبەر وەك پەيامبەر بووبايە ئەوا لەم ئايەتەدا خواى گەورە پيغەمبەرى نەدەخستە پال پەيامبەر، چونكە نەفى كردن و لابردنى شتێك پيويست دەكات هاوەشيۆەكەيشى لاىريت^(۳).

۲- فەرمايشتى (أبي ذر)، كە دواتر دەخريتهروو، لەبارەى ژمارەو ريزەى پيغەمبەران و پەيامبەران ئەووە روون دەكاتەووە كە پەيامبەران جياوازن لە پيغەمبەران، و بۆچوونى دووهم بەپيويستى دەزانيت پيغەمبەر و پەيامبەر يەك بن، ئەمەش پيچەوانەى فەرمايشتەكەيە^(۴).

لەمبارەيەووە چەند بۆچوونىكى تريش هەن ماوہ نىيە بۆ باس كردنيان^(۵).

سەلماندنى پيغەمبەرايەتى

سەلماندنى پيغەمبەرايەتى تەنها كاتيك ئەبيت كە دوو شت بەيەكەووە كو

(۱) المسامرة، سەرچاوەى پيشوو.

(۲) حاشية المرجاني ۱۲/۱ و الكلنبوي ۹/۱.

(۳) الكلنبوي على الدواني ۹/۱.

(۴) المسامرة ۲۳۲ و الكلنبوي، سەرچاوەى پيشوو و فەرموودەكەى (أبي ذر) لەبارەى: (باوەر بە پيغەمبەران و پەيامبەران) دەخريتهروو.

(۵) سەيرى ئەمانە بكە: الكلنبوي على الدواني ب ۱ لا ۹ و المرجاني على الدواني ۱۲-۱۱/۱ و إعلام

النوبة ۲۸ و شرح المقاصد ۱۷۳/۲ و تفسير القرطبي ۴۴۷۲ و تفسير البيضاوي ۳۲۰ و المسامرة ۲۳۱.

بڼه وه:

یه کهم: بانگه شه گردنی پیغه مبه رایه تی.

دووه م: دهر خستنی موعجیزه.

جا هر که سې بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی کرد و موعجیزه ی دهر خست وه که به لگه ی راستی بانگه شه که ی، نهوا نهو که سه پیغه مبه ره^(۱).
و نه مه دواتر به تیروته سه لی دهر خیته پروو.

پیغه مبه رایه تی به ه لبراردن و ده ستنیشان کردن ده بیت له لایه ن خوی گه وره

پیغه مبه رایه تی فزل و به خشکی خواجه به هر به نده یه که خوی گه وره ویستی له سر بیت پیی دبه خشیت، جا که واته نهو پله یه به دست نایه ت به لگو دبه خشریت، هر چه نده به نده په رستی زورو سهخت بکات و پاکسازی بو دروون و روح بکات و جهسته ش دوور بگریت له شتی نرم و خراب، نهوا هر نهو پله یه ی دست ناکه ویت، به ه مان شیوه به میرات و زیره کی به ده ست ناکه ویت و کومه لگه ش هیچ کاریگه ری و پولیکی نییه له مه دا.

خوی پاک و بهرز فهرموویه تی: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنْ

النَّاسِ﴾ الحج: ۷۵. واته: (هر خوا به ویستی خوی له فرشته گان و له خه لکیش فرستاده ه لده بژیریت).

خوی مه زن فهرموویه تی: ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَنْتَ إِلَّا

مَا يُوحِي إِلَيَّ﴾ یونس: ۱۵. واته (نه ی محمد ﷺ) پییان بلئ: من بوم نییه له خومه وه بیگورم، من شوینی هیچ شتیک ناکه وم، جگه له وه نه بیت که به وه وحی پییم ده گات).

(۱) شرح المواقف ۵۵۷ و شرح المقاصد ۱۸۲/۲ و المسامرة ۲۴۰ و الدواني على العقائد العضدية ۲۷۷/۲.

ھەرودھا ھەر موويەتى: ﴿يُزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ النحل: ۲. واتە: (پەرودەردگار، خۇى فرىشتەكان بە رەھمەت و ژيانەوھ "كە وەحى ئاسمانە" دەنیریت بۆ ھەر كەسك كە بىەویت لە بەندەكانى "كە پیغەمبەرەنن"، ھەرمانیان پیدەدات كە: خەلكى بیدار بكەنەوھ لەوھى كە بەراستی جگەلە من هیچ خوايەكى تر نییە، لەبەر ئەوھ لە خەشم و قینم خۆتان بپاریزن).

پەيامبەرەن و پیغەمبەرەن مەرۇفن

پیغەمبەرەن و پەيامبەرەن مەرۇفن، دەخوون و دەخۆنەوھ، دەخەون و نەخۆش دەكەون، خەمبار دەبن و شتیشیان لەبیر دەچیئەوھ، برسیی و تینوو دەبن، ژن دەهینن و تورەش دەبن، ماندوو دەبن و راویژیش دەكەن.... ھاوینەى ئەو سیفەتە مەرۇبیانەى كە نابنە ھوى كرج و كالى و كەموكورتى بۆیان. بۆیە خۆای گەورە ھەلیبازاردوون، لە ھەمان رەگەزى ئەوانەى كە بۆیان رەوانە دەكریت، تا پەيوەندییەكى پتەوى لەگەلیان ھەبیٹ و ھەست بە شتەكانى ئەوان بكات و ئاگادارى ئیش و ئازاریان ببیت و بەلگەى گومان بریان لەسەر بەرپا بكات و رپگەى راستیان بۆ روون بكاتەوھ. و بەلگەش لەسەر ئەمە: یەكەم: لە قورئانى پیرۆز:

۱- ئەم ھەرمايشتەى خۆای گەورە: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ التوبة: ۱۲۸. واتە: ("ئەى خەلكینە" سویند بەخوا بەراستی پیغەمبەرەن بۆ رەوانەكراوھ كە ھەر یەككە لە خۆتان، زۆر سەختە بەلایەوھ تووش بوونتان بەبەللو ناخۆشى، زۆر بە تەنگیشتانەوھى و پەرۆشە لەسەرتان، زۆر دلسۆزى ئیماندارانە و میھەربان و دلۆفانە بۆیان).

ب- ئەم فەرمايشته: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ الكهف: ١١٠، و فصلت: ٦. واته: ("ئەى پيغه مبهەر (ﷺ) "پييان بلى: بهراستی من تهنهها ئادهميزادیکم وهك ئیوه، بهلام ئهوهنده ههیه وهی و نیگام بو دیت).

پ- ئەم فەرمايشته: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْرَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾ الأعراف: ١٨٨. واته: ("ئەى محمد (ﷺ) "پييان بلى: كه من ناتوانم، هيج قازانج يان زيانك بهخۆم بگهيهنم، مهگەر ويستی خواى لهسەر بپت، خو ئهگەر غهيب و شاراوهدانم بزانيايه، ئهوه چاكهى زۆرم كۆدهكردوه بو خۆم و هيج ناخۆشيهكيشم تووش نهدهبوو).

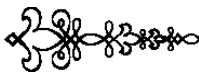
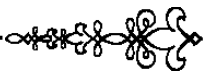
ت- ئەم فەرمايشته: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾ الرعد: ٢٨. واته: (سويند بهخوا بيگومان پيش تو پيغه مبههراى ترممان رهوانهكردوه و هاوسهرو نهوهشمان پيداوان).

ج- ئەم فەرمايشته: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ الأنعام: ٥٠. واته: (ئەى محمد (ﷺ) "پييان بلى: من پيتان ناييم گهنجينهكانى خوا لاى منه، ههروهها له نهينى و شاراوهدانيش هيج نازانم و ئاگادار نيم و پيتان ناييم بهراستى فريشتهم، بهلكو تهنهها شوينى ئهوه دهكهوم كه بهوهى و نيگا پيم دهگات).

دووهم: له سونهتى پيژدارى پيغه مبهەر (ﷺ):

أ- فەرمايشتى (أبى مسعود) كه وتى: كه سيك هاته لاى پيغه مبهەر (ﷺ) و لهگهلى دوا، جا كهسهكه دهلهرزى، ئهويش پي فهرموو: ((هُؤنَّ عَلَيْكَ، فاني لست بِمَلِكٍ، انما أنا ابن امرأة تأكل القديد))^(١) واته: ئاسايى به و مهشلهزى، من پادشا نيم، بهلكو من كورى ئافرهتيكم نانه رقههى ئهخوارد.

(١) سنن ابن ماجه - كتاب الأطعمة - باب القديد ١١٠١/٢.

ب- ئەم فەرمايشتهی پيغەمبەر (ﷺ): ((انما أنا بشرٌ أنسى كما تنسون، فاذا نسيتُ فذكروني)) بوخاری و موسلم^(۱) و جگەلەوانیش دەریان هیئاو (تخریج)یان کردوو. واتە: من مەرۆفەم شت لەبیر ئەکەم، هەرودەکو چۆن ئیوێش شت لەبیر ئەکەن، ئەگەر شتیکم لەبیر کرد ئیوێ بیرم بێخەنەوه.

پ- خاکی و خۆبەکەم زانیی پيغەمبەر (ﷺ) و زیاننامەکە ی بەلگەن لەسەر ئەوێ کە پيغەمبەر (ﷺ) مەرۆفە و هیچ ماوێهەکیش نییە یەکیک نەکوێ لەمە بکات.

ت- بەندایەتی پيغەمبەر (ﷺ) بۆ خوای گەورە لە فەرمايشت و نزاکانیدا دیارە، هەرودەک لەم فەرمايشتەدا هاتوو: (اللهم اني عبدك وابن عبدك، ابن أمتك، ناصيتي بيدك، ماضٍ فيَّ حكمك، عدلٌ فيَّ قضاؤك)^(۲) واتە: خاویە من بەندەتم کۆری بەندەتم کۆری کەنیزەک و کۆیلەتم. نسیب و ناوچەوان و چارەنوسم بەدەست تۆیە و حوکم و بڕیارت بەسەرما رابوردوو. و هاوینەکانی ئەم نزایە زۆرن.

سوودەکانی تووش بوونی پيغەمبەرەن بە دیاردە (أعراض) مەرۆییەکان

پیشتر ئەوێ خرایەروو کە پيغەمبەرەن مەرۆفن، تووشی هەموو ئەو دیاردە مرییانە دەبنەوه، وەک: چەرمەسی، نەخۆشی، لەبیر چوونەوه، هەژاری... تاد، کە سەرچەم خەلکی تر تووشی دەبن، بەلام تووش بوونی پيغەمبەرەن بەم دیاردانە چەند سوودێکی هەیە کە پوختی دەکەینەوه لەم خالانە خوارەوه:

۱- گەورە کردنی پاداشتەکانیان:

لەبەرئەوێ چەرمەسەری و نەخۆشی چەندین پاداشتی گەورە ی لەسەر کە ئەکە

(۱) ئەمانە دەریان هیئاو: البخاري في كتاب الصلاة - باب التوجه نحو القبلة ۱/۱۱۱ و مسلم في كتاب المساجد - باب السهو في الصلاة ۱/۴۰ و بیژدەکی هەردووکیانە.

(۲) أحمد له (مسند) دەکیدا گێڕاویەتیەوه ۱/۴۵۲.

دهبن، له‌به‌رئهمه‌ پێغه‌مبهر فهرموویه‌تی (ﷺ): ((أشد الناس بلاء الأنبياء، ثم الأمثل فالأمثل))^(١) واته: پێغه‌مبهران له‌ هه‌موو خه‌لکی ناخۆشی و چه‌رمه‌سه‌ری زیاتر ده‌بینن پاشان ئه‌وانه‌ی دواى ئه‌وان و دواتر ئه‌وانی تر.

و ئیمامی (قشیری) وتویه‌تی: هه‌موو که‌سیک شایه‌نی تاقیکردنه‌وه‌ی قورس و چه‌رمه‌سه‌ری سه‌خت نییه‌، چونکه‌ چه‌رمه‌سه‌ری بو‌ ئه‌ولیاکانه‌، به‌لام که‌سانی بێگانه‌ فهرامۆش ده‌کات و تیپه‌ریان ده‌کات.

٢- یاسادانان:

جا له‌بیر چوونه‌وه‌ی پێغه‌مبهر (ﷺ) له‌ نوێژدا بو‌ یاسادانانه‌ بو‌ خه‌لکی و فێریان ده‌کات چۆن کرنووشی له‌بیر چوونه‌ (سهو) ببه‌ن، چونکه‌ ئاماژه‌و مانای کرده‌وه‌ به‌هێزتره‌ له‌ ئاماژه‌ی وته‌.

٣- دلدانه‌وه‌ی که‌سانی تر کاتیك تووشی کاره‌ساتیک ده‌بن که‌ تووشی پێغه‌مبهران هاتوه‌:

ئه‌گهر که‌سی ژیر سه‌یری بارودۆخی پێغه‌مبهران بکات، له‌ تووش بوونیان به‌ نه‌خۆشی و دهرد و که‌می سه‌رووت و سامان و ئازاردانیان له‌لایه‌ن خه‌لکيه‌وه‌، سه‌رباری پله‌ به‌رزى و شکۆداریان، ئه‌وا که‌سه‌که‌ به‌مه‌ دلی ئه‌دریته‌وه‌و ئارامگر ده‌بیت له‌سه‌ر ئه‌و ناخۆشیه‌ی به‌سه‌ریدا دابه‌زیوه‌.

٤- بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لکی تر به‌ ئاگا بێننه‌وه‌ له‌مه‌ر بێ نرخی دنیا له‌لایه‌ن خواى گه‌وره‌، کاتیك ده‌بینن پێغه‌مبهران که‌ پشتیان له‌ دنیا کردوه‌و خۆیان دوور گرتوه‌و له‌ چیژو خۆشیه‌کانی.

سه‌رزه‌نشتی دنیا له‌ هه‌ندیک ده‌قدا هاتوه‌، به‌لام مه‌به‌ستی له‌و دنیايه‌یه‌ که‌ بێ ئاگایه‌ له‌ خواى گه‌وره‌، و پێیوسته‌ ئه‌م فهرمایشته‌ی پێغه‌مبهریش (ﷺ) هه‌ر به‌ هه‌مان مه‌به‌ست لیکبدریته‌وه‌: ((ألا ان الدنيا ملعونة، ملعون ما فيها، الا ذکر الله

(١) أحمد و بخاري ترمذي و ابن ماجه، له (سعد)یان گێڕاوه‌ته‌وه‌و سه‌حیحه‌، سه‌یری: صحیح الجامع ٤٢/١ بکه‌.

وما والاہ و عالم أو متعلم))^(۱) واتہ: بیگومان دونیا نہ فرہ تہ، ئہو دی تیایدیہ بہہمان شیوہ نہ فرہ تہ، تہنہا یادی خواو ئہو دی هاوشیوہی ئہو چاکن و زانا و زانستخواز نہ بن. و یادی خوا واتہ: (سبحان اللہ) و (الحمد للہ) و (لا الہ الا اللہ) کردن. بہلام دونیایہ کہ مروؤف بئ ئاگا نہکات لہ خوا ی گہورہ ئہوا سہرزہنشتی ناگریٹ بہلکو ستایشی ئہگریٹ، و پیویستہ ئہم فہرمایشتہی پیغہمبہر (ﷺ) بہم پییہ لیئ بدریتہوہ: ((نعمَ الدنيا مَطِيَّةُ الْمُؤْمِنِ، بها يصل الى الخیر، و بها ینجو من الشر)) واتہ: دنیا چاکترین و لآخی سوارییہ بؤ باوہردار، کہ بہہویہوہ چاکہ ئہنجام دہدات و خو ی دوور دہگریٹ لہ خراپہ. و بہمہش دہزانری: دنیا بہخودی خو ی نہ سہرزہنشت کراوہ نہ ستایش کراوہ^(۲).

باوہرہوون بہ پیغہمبہران و پھیامبہران

باوہرہینان بہ پیغہمبہران و پھیامبہران پیویست و فہرزه، ہہروہہ باوہرہینان^(۳) بہ ہہموو ئہو ہہوالانہی کہ پیغہمبہران دہیدن بہراست بزانیٹ و گوپراپہل بیت بویان لہو شتانہی فہرمانیان پی ئہکات بہ کردن یان نہکردنی:

أ- خوا ی گہورہ فہرموویہتی: ﴿قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعِیلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسٰی وَعِيسٰی وَمَا أُوتِيَ النَّبِیُّونَ مِن رَّبِّہِمۡ لَا نَفَرَقۡ بَیْنَ أَحَدٍ مِّنْہُمۡ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ﴾^(۱۳۶) البقرہ: ۱۳۶. واتہ: ("ئہی پھیروانی محمد (ﷺ) ئیوہ" بلین: ئیمہ باوہرمان بہخوا ہیناودو بہو قورئانہش کہ دابہزیوہ

(۱) ترمذی گپراویہتیہوہ لہ - کتاب الزہد - باب الدنيا ملعون ما فيها الا ذکر اللہ أو عالم متعلم.

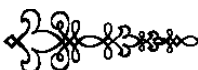
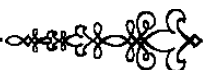
(۲) الدردیر علی الخریدۃ ۱۰۹-۱۱۰ و الصاوی علیہ و البیجوری علی السنوسیۃ ۴۵-۴۴.

(۳) لوامع الأنوار ۲/۳۶۳.

بۆمان و به‌وه‌ش که دابزیوه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی یه‌عقوب، هه‌روه‌ها به‌و په‌یامه‌ی که موسا و عیسا هاتوووه به‌و په‌یامانه‌ی که بۆ پیغه‌مبه‌ران به‌گشتی ره‌وانه کراوه له‌لایهن په‌روه‌ردگاریانه‌وه و ئیمه جیاوازی ناکه‌ین له نیوان هیچ کام له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌دا، ئیمه هه‌موومان ته‌نها ته‌سلیمی فه‌رمانی په‌روه‌ردگارین).

ب- فه‌رموویه‌تی: ﴿كُلُّ ءَامِنٍ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهٖٓ وَرُسُلِهٖٓ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖٓ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته: (هه‌موویان باوه‌ریان هه‌یه به‌ خواو فریشته‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی (ده‌لێن) هیچ جیاوازیه‌ك ناکه‌ین له نیوان هیچ پیغه‌مبه‌ریك له پیغه‌مبه‌ره‌کانی خوادا "له‌باوه‌ردا").

ج- خوای گه‌وره پاداشتیکی مه‌زنی ئاماده کردوووه بۆ ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ سه‌رحه‌م پیغه‌مبه‌ران هی‌ناوه، له‌مباروه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ اُجْرُهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيْمٌ﴾ النساء: ۱۵۲. واته: (ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی هی‌ناوه‌وه هیچ جو‌ره جیاوازیه‌کیان نه‌کردوووه له نیوان هیچ کامیانداو باوه‌ریان به‌ هه‌موویان هه‌یه، ئا ئه‌وانه له ئاینده‌دا خوای گه‌وره پاداشتی خو‌یان ده‌دات، خوای گه‌وره‌ش هه‌میشه و به‌رده‌وام لی‌خۆش بوو میه‌ره‌بانه).

ژماره و ریژهی پیغه مبه ران

خوای گه و ره ئه نندازهی بۆ سهرجه م ئه و شتانهی که خه لکی پیوستان پیی هه به کیشاوه، له لیها تووی و زیره کی و توانا جیا جیاکان، تا ژیان و گوزهرانیکی خو ش و به خته و مریان بۆ فه راهه م بکات، جا ئه م شتانهی به تاکه کان به خشیوه به و ئه نندازهیهی که پیوستان پی هه به، بۆ نمونه تاکه کانی هیزی سهر بازی - خاوه نی تواناو جهسته ی تۆکه م و به هیزن - و دارتاش و ئاسنگه ر و جوتیار و خاوه ن پیشه کان زۆر زۆرن، به لām که سانی رابه ر و که سایه تی سهرگر دایه تی و زانستی زۆر که من، ته نانه ئه وانه ی خاوه نی شیوهیه ک تواناو لیها توون له یه ک بو اردا زۆر که من، له به ر ئه مه ریژه ی ئه وانه ی پی شه ره وایه تی هزری جیهان ده که ن و ری نه موونی کارن بۆ سه ر ریگه ی راست، که پیغه مبه ران و په یامبه رانن که من، چونکه کاریان ده بیته مایه ی سوود بۆ مرؤفایه تی و پیوستانیه کانی دابین ده کات بۆ چه ن دین نه وه ی داهاتوو و دوور.

جا ئه گه ر ئه و فه رمووده یه وهر بگرین، که ریژه ی پیغه مبه ران که (١٢٤٠٠٠) پیغه مبه رن و (٣١٣) په یامبه رن. ئه و ده بینین که ئه و ریژمیه به نیسه بت گه لانی جیهان زۆر که مه، هه ر له سه ره تای به دیهینانی مرؤف تا سه رده می پیغه مبه ر محمد ^(صلواته علیه)، هه ر ناپیوریت له گه ل ئه و نه وه یه ک له دوا یه کانه دا^(١).

به لām پیوستانه له باوهر هینان به پیغه مبه ران ئه و ریژه یان دیاری نه کریت و یه کلای نه کریت وه^(٢)، چونکه:

(١) مبادئ الاسلام ٣٣.

(٢) دهقی عه ره به یه که ی ئه م رسته یه به م شیوه یه به: (لکن ینبغی فی ایمان بالانبیاء القطع فی عدد معین)، پیم وایه (لا) له م رسته یه دا په ریوه و هه له که ش ده کریت هه له ی چاپ بیّت، له راستیدا رسته که ئاوابوو: (لکن لا ینبغی فی ایمان بالانبیاء القطع بحصرهم فی عدد معین)، هه ر که سیّک له دوو خاله که ی دوا ی ئه م رسته یه وردببیته وه ئه و راستیه ی بۆ درده که ویت. (وهرگیر).

۱- به‌لگه‌یه‌کی سه‌لینراو و براوه (قطعي) له قورئانه‌وه نه‌هاتوو، ئەو
 فهرمووده‌یه‌ی له‌وباره‌وش هاتوو^(۱) له باره‌ی رپژره‌ی پیغه‌مبه‌ران فهرمووده‌یه‌کی
 لاوازه، چونکه: هه‌والی یه‌ك كه‌سه، یه‌ك كه‌س گێراویه‌تیه‌وه و ئاماژه (قرینه)‌یه‌کی
 له‌گه‌ڵدا نه‌هاتوو كه بیگه‌یه‌نیته‌ پله‌ی بره‌ری (قطعي) بوو، چونکه هه‌والی یه‌ك
 كه‌س گومان هه‌ئنه‌گریت، و له‌ بواری بیروباوه‌ردا هیچ بایه‌خێك بۆ هه‌والی گوماندار
 دانانیت.

۲- له‌وانه‌یه‌ ئه‌گهر ژماره‌ی پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران له‌و رپژره‌ دیاری بکړیت،
 ئەوا ببیته‌ هو‌ی به‌ پیغه‌مبه‌ر دانانی كه‌سیك كه‌ هه‌و نییه‌ یاخود كه‌سیك به‌

(۱) له (مسندی (أحمد) دا له‌ فهرمووده‌ی (أبي ذر) - ره‌زای خوای لیبت - هاتوو، كه‌ ئه‌لێت، وتم:
 ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ژماره‌ی پیغه‌مبه‌ران چه‌ندنه‌؟ فهرمووی: ((مئة ألف و أربعة و عشرون،
 الرسل من ذلك ثلاثة و خمسة عشر جما غفيرا)) واته: سه‌دو بیست و چوار هه‌زار، سێ سه‌دو
 یازده‌یان له‌ناو ئەو رپژره‌ ژۆرده‌ا په‌یامبه‌رن.
 (طبرانی) له (المعجم الكبير) دا به‌ ده‌ربڕینی ((أربعة و عشرون ألفاً)) گێراویه‌تیه‌وه، كه‌ ئه‌وه‌ی
 له‌ گێڕانه‌وه‌كه‌ی ئیمامی ئه‌حمده‌ا دیار نه‌بوو ده‌ریخست.

خولگه‌ی ئەم فهرمووده‌یه‌ له‌سه‌ر (علی بن یزید) كه‌ لاوازه. المسامرة ۲۲۶.
 ئەم فهرمووده‌یه‌ ده‌ربڕینیکی تری هه‌یه‌ كه‌ (صحيح) ی (ابن حبان) دا هاتوو، كه‌ ژماره‌ی
 په‌یامبه‌ران له‌ویدا: ((سني سه‌دو سیزده‌یه)) / (لوامع الأنوار ۲/ ۲۵۸).
 ولي الدين العراقي داوه‌ له‌سه‌ر ئەم فهرمووده‌یه، كۆمه‌لێك له‌وانه‌ی فهرمووده‌ له‌به‌ركار
 (حفاظ) ن به‌ره‌رچی (ابن حبان) یان داوه‌ته‌وه‌و په‌خه‌ن‌یان لێ گرتوو له‌وه‌ی ئەو فهرمووده‌یه‌ی
 به‌ راست و صحيح داناه‌و/ (لوامع الأنوار ۲/ ۲۶۴) ئەو فهرمووده‌یه‌ چه‌ند ده‌ربڕین و سه‌نه‌دیکی تر
 هه‌ن له (مسندی (أحمد) و (بزار) و (الأوسط) ی (طبرانی) دا كه‌ له (مجمع الزوائد) دا باسی
 كردوو،/ المسامرة ۲۲۶ و (ابن قطلوبغا) هه‌واله‌كه‌ی له‌ گێڕه‌وه‌كانیه‌وه‌ هێناوه‌ كه‌ (اسحاق بن
 راهویه) و (ابن أبي شيبعة) و (محمد بن أبي عمر) و (أبي يعلى) / ابن قطلوبغا على المسامرة ۲۲۵.

پېغه مېهر دانه نړۍ که پېغه مېهره ^(۱).

به لّام قورناني پېرؤز ناوی بیست و پېنجی له وان هېناوه، که بریتین له: (نّادهم، ئیدریس، نوح، هود، صالح، ئیبراهیم، لوط، ئیسماعیل، ئیسماعیل، یه عقیوب، یوسف، شوعیب، ئه یوب، ذو الکفل، موسا، هارون، سولهیمان، داود، ئیلیاس، الیسع، یونس، زهکریا، یه حیا، عیسا و محمد ﷺ).

به درؤخستنه وهی پېغه مېهران یا خود به وهی که م و کوریان هه یه

بی باوهری و کوفره

پېغه مېهران هه موویان له یه ک شتدا کوډه بڼه وه، ئه ویش: پېغه مېهرایه تی و په یامداریه.

بو یه سهرجه م زانایانی ئیسلام کوکن له سهر ئه وهی که سیك بی باوهره ئه گهر پېغه مېهریک به درؤ بخته وه که پېغه مېهرایه تیه که ی دیاربیت، به هه مان شیوه ههر که سی توانج و تانه و ته شهر له پېغه مېهریک بدات یان و ابرانیّت که موکری هه یه ئه واهو که سه بی باوهره و پیویسته به بکوژیت به دهقی قورناني پېرؤز: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝١٥٠﴾ اُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ النساء: ١٥٠-١٥١. واته: (بیگومان ئه وانه ی باوهره به خواو پېغه مېهران ناهین و دمیانه ویت جیاوازی بکه له نیوان خواو پېغه مېهره کانیدا" گوايه باوهریان به خوا هه یه، به لّام باوهریان به پېغه مېهر نییه"، (یا خود) دهلّین: باوهر دههینین به هه ندیک له پېغه مېهران و باوهر به هه ندیکیان ناهینین و دمیانه ویت له و نیوانه دا ریگه و بهرنامه یه که بو خو یان به دهست بیّن. نا

(۱) شرح المقاصد ۱۹۸/۲ و شرح العقائد التفسیة ۱۳۵-۱۳۶ و المسایرة و المسامرة علیها ۲۲۵ و الدردير علی الخریدة ۱۱۹ و لوامع الأنوار ۲۵۸/۲.

ئەو جۆر کەسانە بەراستی ھەر بێ باوەڕن و بۆ بێ باوەڕان سزایەکی سەر شوپەرمان ئامادە کردووہ).

کاری پیغەمبەران و رەوانە کرانیان بۆ ھەموو گەلانی جیھان بەتیکرای

پیغەمبەران و پەیامبەران پێنمای مروق دەکەن بۆ سەر ڕیگی راست، خاوەنی ئەو یاسا و ڕێسایانەن کە پاکسازی دەکەن و چارەکی کێشە ماددی و روحیەکان ئەکەن و مژدە بە ھەشت ئەدەن بە کەسی پارێزگار و تەقوادر و ھەرەشە ئاگری دۆزەخ لە کەسانی گەندەل و بێ باوەڕ دەکەن، ئەو پێداویستییە دۆنیایانە بۆ خەلکی دابین دەکەن کە پێویستیان پێ دەبێ لە کاروباری دین و دنیادا.

خوای گەورە پیغەمبەران بۆ گشت ئوممەتەکانی جیھانی رەوانە کردووہ، جا ھەر ئوممەتێک پەیامبەری خوێان ھەبووہ، ئەگەر خوای گەورە بەئیمەشی رانەگەیاندا بێت، بە بەلگە ئێمە فەرماشتەیی خوای گەورە:

ا- ﴿وَأَن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر: ۲۴. واتە: (بێگومان ھیچ گەل و نەتەوێکی کەش نەبووہ فرستادە و بێدارکەرەوێکی بۆ رەوانە نەکرابێت).

ب- ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ۳۶. واتە: (سویند بەخوا بێگومان ئیمە لەناو ھەر گەل و نەتەوێکدا پیغەمبەرێکمان رەوانە کردووہ پێمان راگەیانداووہ کە پێیان بلیت: تەنھا خوا بپەرستن، خۆتان دوورە پەرێز بگرن لە ھەموو جۆرە پەرستراویکی تر).

پ- ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ القصص: ۵۹. واتە: (پەروردگاری تۆ ھیچ وڵات و شارێکی کاول نەکردووہ، تا لە پایتەختەکیدای پیغەمبەرێکی نەناردبێت کە نایەتەکانی ئیمە بەسەردا بخوینێتەوہ، وەنەبێت ئیمە شارو وڵاتنامان کاول کردبێت بەبێ ھۆ، مەگەر کاتیەک نەبێت کە دانیشتوانی ستەمکار بوون).

تیکرای ئەم ده‌قانه به‌لگهن له‌سه‌ر ئەه‌وی ر‌ه‌وانه‌ کردنی پی‌غه‌مبه‌ران، کورت نه‌بۆته‌وه له ئوممه‌تیکی دیاریکراودا یان له شوێنیکی دیاریکراودا، وه‌ك: دوورگه‌ی عه‌ره‌بی.

قورئانی پ‌ر‌ۆز و کت‌یبه ئاسمانیه‌کانی تر

بن‌چینه و ر‌ه‌گ و ر‌یشه سه‌ره‌که‌یه‌کانی په‌یامه ئاسمانیه‌کان و بیروباوه‌رو ئامانجه‌کانیان یه‌ك شتن، که بریتیه له: پ‌ی‌نمایی و ئاراسته‌کردنی مر‌وف‌ بۆ ر‌ی‌گای چاکه‌کاری و سه‌ره‌که‌وتن.

خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ الشوری: ۱۳. واته: (ر‌ی‌بازی نایین و به‌رنامه‌ی ژبانی بۆ داناون، ئەه‌وی که فه‌رمانی پ‌یکردووه به - نوح -، هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه قورئانیشی بۆ تۆ ئە‌ی محمد (ﷺ) وه‌حی و نی‌گای کردووه به ئی‌براهیم و موسا و عیسا‌شمان ر‌ا‌گه‌یان‌دووه که ر‌ی‌بازی ناین و یه‌ک‌خواناسی به‌رنه‌ده‌ن و له‌سه‌ری پایه‌دار بن).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِنْ نَزَعْنَاهُ فِي سَنَةٍ فَرُدُّهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ النساء: ۵۹. واته: (خۆ ئە‌گه‌ر له شتی‌کدا بوو به‌ک‌یشه‌تان ده‌رباره‌ی حوکمی خوایی، ئە‌وه ئە‌و ک‌یشه‌یه ب‌گ‌یرنه‌وه بۆ لای خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)).

بۆیه قورئانی پ‌ر‌ۆز دا‌وی کردووه که باوه‌ر به‌هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران ب‌ی‌نین ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ﴾ البقرة: ۴. واته: (ئه‌وانه‌ی باوه‌ر ده‌ه‌ینن به‌و "په‌یامه‌ی" که بۆ تۆ "ئه‌ی محمد (ﷺ)" دابه‌زێنراوه و به‌و په‌یامانه‌ش که بۆ "پی‌غه‌مبه‌ران" ی پ‌ی‌ش تۆ دابه‌زێنراوه).

به‌لام ئە‌و باوه‌ره‌ی که به‌پ‌ی ش‌ه‌ر‌ع له ئی‌مه داواکراوه، که هه‌مان ب‌یت به‌ کت‌یبه ئاسمانیه‌کان (به ئینجیل و ته‌و‌رات و زه‌بو‌ره‌وه) ئە‌وا مه‌به‌ست ل‌ی‌ی ئە‌وه‌یه که

بروامان واییت که ئەم کتێبانە لەلایەن خواوە هاتوون و راست بوونە و تەنها بۆ ئەو مەبەستە هاتوون، که قورئانیش بەهەمان شیوە بۆ تەواو کردنی هاتوو. جا هەرچی لەو کتێبانە هات و پێچەوانەی قورئانی پێرۆز بوو، ئەوا بێ هیچ گومانیک دەستکاری کراوە و بایەخی بۆ دانانریت.

ئا لێرەو پێویستە گرتگرتین ئەو حیاوازیانە ڕوون بکەینەووە که قورئان لەگەڵ کتێبە ئاسمانیەکانی تر هەیهتی، ئەمەش لەم خاڵانەی خوارەووە دەیکەینەروو:
 ۱- ئەو کتێبانەکانی که پێش قورئان دابەزیون ئەوا وێنەو دانە (نسخە) ئەصلیەکی نەماوە، بەلکو تەنها وەرگیردراوەکی ماوە.

بەلام قورئان بەو دەربرپین و وشانەی پارێزراوە که خۆی گەورە بۆ پێغەمبەری (ﷺ) ڕەوانە کردوووە بە شیوەیهکی مۆتەواتر^(۱) پێمان گەیشتوو.

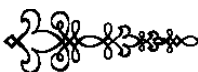
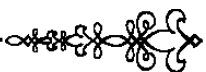
۲- وتەى هەندى خەلى وهك شەرعزانان و توێژمەوان (مفسرین) یاخود میرووناسان ئاویتە بوووە بەم کتێبانە. بەلام قورئانی پێرۆز هیچ وتەیهکی تێکەڵ نەکردوو و تەنانەت فەرمايشتی پێغەمبەریشی تێکەڵ نەبوو. بۆیه پێغەمبەر (ﷺ) لە سەرەتای دابەزینی قورئان ڕیگری کرد لە نووسینی فەرموووە، تا تێکەڵ نەبێت بە فەرمايشتەکانی قورئانی پێرۆز. هەرودەك زانراوە کتێبەکانی (تەفسیر) و (فەرموووە) و (فیقه) تەواو سەر بەخۆن و حیاوازن لە قورئانی پێرۆز.

(۱) التواتر، لە زمانەوانیدا بریتیه لە: بەدوای یەكدا هاتن، دەلالت: (تواتر المطر) واتە: بارانەكە بەدوای یەكدا دەهاتە خوارەو، مۆتەواتر: ناوی کارایە (اسم فاعل) که لە تەواترەو هاتوو، بریتیه لەو کەسەى که بەدواداچوون دەکات.

فەرموووەى مۆتەواتر لە زاراوەى فەرموووەناسان دا: بریتیه لەوێ که ژمارەیهکی زۆر کەس فەرمايشتێك بگێرنەو بەجۆرێك که بەهەموو شیوەیهك دوورە لە نەریت و عەدەت که ئەمانە لەسەر درۆ کۆببنەووە هەر لەسەرەتای سەندەكە تا کۆتاییهکەیشی پشتی بەستبێت بەشتێکی بەرەهەست (بەرەهەست وەکوو بیستن و هاوشیوەکانی). (بۆ ئەم پێناسەیه کەم و زۆر سوووم بێنیووە لە: مباحث في علوم الحديث: مناع القطان. وەرگیر).

۷- دستکاری کتبّه کونه‌کان کر او دهو ^(۱) شتانیک لهو کتباندها ههن که به‌کناگر یت

(3.1)

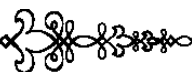
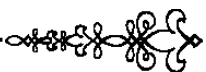
یه‌کنگریت له‌گه‌ل عه‌قل و به‌لکو له‌سه‌ر سته‌مه‌وه وه‌ستاوه‌و شتی پروپوچ له‌خوی ده‌گریت.

به‌لام قورئان، هه‌ر هه‌مووی چاکه‌یه و پاک و دووره له هه‌موو شتیکی خراپ و ناشیاو نابهجی و شتیکی نییه که له‌گه‌ل عه‌قل تیک بگیریت^(۱).

۸- شه‌ریعه‌ته کۆنه‌کان زیاتر تایبه‌تمه‌ند بوون به چاره‌سه‌ری رۆحی، به‌لام شه‌ریعه‌تی ئیسلامی بنه‌مای وای دارشت که ده‌سه‌ته‌به‌رکه‌ره له‌وه‌ی چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی مرۆف ده‌کات و پیداو‌یستیه مادی و رۆحیه‌کانی له هه‌موو کات و شوینیکا دابین ده‌کات.

ئا ئه‌مه ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه بوون که له‌به‌ر ئه‌مانه فه‌رمان به‌خه‌لکی کراوه که ته‌نها شوینی قورئان بکه‌ون و به‌س.

(۱) پ‌روانه: م‌ب‌اء‌ه‌ الاسلام - س‌ید‌ أب‌ی‌ الأ‌عل‌ی‌ الم‌ود‌ود‌ی‌ ۸۰ - ۸۳.

باسی دووډم تاییه ته ندییه کانی پیغه مبه ریتی

سیفه ته کانی په یامبه ران و پیغه مبه ران

خوای گه وره هندی لیهاتووی تاییه تی، به شیوازیکی فیتړه تی، له سروشتی هندی خه لگیدا داناوه وډک هیزو هوئراوه وونه ر.... که به هوپیه وه له خه لگی تر به هیژتره. و لیهاتووی و کارامه یی به رزی داوه ته پیغه مبه ران و په یامبه ران بو رابه رایه تی و سه رکر دایه تی کردنی خه لگی و رپنمایي کردنیان بو سه ر رپگای راست، بوپیه ناوبراوان خاوه نی هه موو سیفه تیکی چاکن و دوورن له هه موو نه و که موو کوری و کرچ و کالیانه ی که له وان ناوه شیته وه.

سیفه ته کانی پیغه مبه ران و په یامبه ران بریتین له مانه:

سیفه تی یه که م پاریزراوی (العصمة)

پاریزراوی (العصمة) له زمانه وانیدا: بریتیه له پاراستن و پاریزراو بوون. له زار او هډا: میهره بانی و به به زه یی و به خشکی خواییه. که مروف به ره و چاکه کیش ده کات و دووری نه خاته وه له خراپه، له گهل نه وه ی که سه که هه ر سه رپشک و خاوه ن ویسته، تا پرؤسه ی تافیکردنه وه که هه ر بیته جی^(۱). یاخود به پیناسه یه کی تر:

بریتیه له وه ی خوای گه وره تاوان و گونا ه له که سه کان دروست نه کات^(۲). جا گونا هه که چ گه وره یان بچوک بیت.

(۱) المسامرة ۲۲۹.

(۲) الدواني على العقيدة العضدية ۲۷۹/۲ و المواقف ۵۷۵.

جۆرى يەكەم

پاريزراوى لە گوناھى گەورە

گوناھە گەورەکان چەند پێناسەيەکی جیا جیايان ھەيە، راستزینيان:

گوناھى گەورە بریتىيە لە: ھەموو ئەو تاوانانەى کە بەھوى ئەنجامدانى سزا (ھەدى) لى دەرئەکرى ياخود ھەرەشەى ئاگرى دۆزەخ لە ئەنجامدەرانى کرابوو يان باسى نەفەرت ياخود تورەيى کرابوو لە مەر ئەنجامدەرانى.

بەلام گوناھە بچوکەکان بریتىيە لەو: تاوانانەى کە سزای دونيايى لەسەر نەبێت و ھەرەشەى لێنەکرايى لە دواڕۆژدا^(۱).

يەكەم: پاريزراو بوون لە کوفرو بى باوەر:

زۆربەى مۆسلمانان کۆکن، لەسەر ئەوێ کە پيغەمبەران (سەلاميان لىبێت) پاريزراون لە کوفرو بى باوەر، بەر لەوێ سەروش و نىگايان بۆ بىت و پاش سەروش بۆ ھاتنىشيان، تەنانت لە تەمەنى مندايشدا پاريزراون لە کوفرو بى باوەر، چونکە لەم تەمەنەدا شوينکەوتەى داىک و باوکيان، ئەوانيش باوەرپان بەخوا ھەبوو و ھەقىقەت و راستيان ناسيو، بۆيە لە تەمەنى مندايشدا ھەر دوور بوونە لە کوفر^(۲).

دووەم: پاريزراو بوون لە درۆ کردن:

راستگۆيى (الصدق): بریتىيە لەوێ ھوكمى ھەوالەكە يەكگەر و يەك شت بىت لەگەڵ بارودۆخ و واقعەدا. راستگۆيى، سى جۆرى ھەيە:

(۱) شرح العقيدة الطحاوية - ابن أبي العز ۳۵۶ و الشورى بين النظرية و التطبيق - فحطان الدورى ۱۱۴-۱۱۵.

(۲) ابن قطلوبغا على المسائرة ۲۲۷-۲۲۸ سەيرى ئەمانەش بەكە: الدوانى: سەرچاوەى پيشوو، و شرح العقائد النسفية - التفتازانى ۱۳۶ و شرح المقاصد ۱۹۳/۲، و المواقف ۵۶۷ و لوامع الأنوار ۳۰۴/۲.

- ۱- راستگویی له بانگه‌شهی په‌یام‌به‌رایه‌تی دا.
- ۲- راستگویی له‌و حوکم و یاسا و رپ‌سیانه‌ی که له‌لایهن خواوه هیناویانه و به خه‌لکه‌که‌ی راده‌گه‌یه‌نن.
- ۴- راستگویی له هه‌موو ئەو فەرما‌یشتانه‌ی ده‌یکهن له‌باردی کاروباری دونیاوه^(۱).
پێچه‌وانه‌که‌یشی: درۆیه.

هه‌رگیز پێغه‌مبه‌ران درۆ ناکهن به ئەنقه‌ست، هه‌روه‌ك چۆن گشت تاقمه‌ خاوه‌ن بانگه‌واژه‌كان له‌سه‌ر ئەمه‌ كوكن، و زۆربه‌ی زانا‌يان پێ‌يان وایه‌ كه هه‌رگیز پێغه‌مبه‌ران درۆ ناکهن به هۆی له‌بیر چوونه‌وه‌و هه‌له‌وه‌. ئەم راپه‌ كوڵه‌گه‌ و راست و رپكه‌ هه‌روه‌ك زانا لی‌كوڵه‌ره‌كان ئەمه‌یان سه‌لماندووه‌^(۲).

به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر راستگویی پێغه‌مبه‌ران:

أ- ئەگه‌ر دروست بووبایه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ران درۆ بکه‌ن، ئەوا ئەو کاته‌ هه‌والی خوای گه‌وره‌ درۆی تیئنه‌که‌وت، ئەمه‌ش هه‌رگیز نابێت، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ راستگویی ئەوانی به‌ چه‌ندین موعجیزه‌و ده‌راسا سه‌لماندووه‌^(۳).

ب- درۆ تاوان و گونا‌هه‌، پێغه‌مبه‌رانی‌ش له‌ تاوان پارێزراون.

پ- ئەگه‌ر درۆیان بکه‌ردایه‌، خه‌لک‌یش ئەوه‌ی بزانیایه‌ که درۆزنن، ئەوا سوودی په‌یام‌به‌رایه‌تی و په‌یام‌داری نه‌ده‌ما^(۴).
به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر راستگوییان:

أ- خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾
النجم: ۳- ۴. واته‌: (قه‌سه‌و گو‌فتاری‌شی "ئەوه‌ی که‌ قورئانه‌" له‌ ئاره‌زوو بازی و هه‌واو

(۱) رسالة في التوحيد - الطائي ٦٧ و الدردير ١٠٥.

(۲) المواقف ٥٦٧ و الدواني ٢٧٩/٢ و شرح العقائد النسفية ١٣٦ و لوامع الأنوار ٣٠٧/٢ و الوسيلة ٦٩٥.

(۳) المواقف و الدردير و الطائي و لوامع الأنوار سه‌رچاوه‌کانی پێشوو، و الباجوري في شرح الجوهرة ٢٤/٢.

(۴) رسالة في التوحيد، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

هه‌وه‌سه‌وه نییه. ئه‌مه‌ی که رای ده‌گه‌یه‌نیت ته‌نها نیگاو وه‌حی خوا‌یهه).

ب- خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وویت: ﴿وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ یس: ۵۲. واته: (پ‌یغه‌مبه‌رانیش له هه‌والدانیان راستیان کردووه).

پ- خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وویت: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ﴾ ٤٤: ٤٧. واته: (خ‌و ئه‌گه‌ر محمد ﷺ هه‌ندیك قسه‌و گو‌فتار به‌ده‌م ئی‌مه‌وه هه‌لبه‌ستایه. ئه‌وه به‌هی‌زو ده‌سه‌لاتی خ‌ۆ‌مان ده‌مانگرت. له‌وه‌دوا ره‌گی د‌لی ده‌ب‌چ‌ر‌ین‌ین و ده‌یم‌ر‌ین‌ین. ئه‌وسا ه‌ی‌چ که‌سیك نییه له ئی‌وه به‌ره‌به‌ست و به‌ر‌گری ب‌کات له ئی‌مه).

ت- له فه‌رم‌و‌ده‌دا هات‌ووه، وتیان: ئه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ((انك تداعبنا)) واته: ت‌ۆ گالته‌مان له‌گه‌ل ده‌كه‌ی، ئه‌و‌یش فه‌رم‌و‌ی: ((إني لا أقول الا حقا)) واته: من ته‌نها قسه‌ی راست و حه‌ق نه‌ئیم.

ئینجا ئه‌و شته‌ی له ر‌و‌و‌كه‌شدا وائ‌ه‌گه‌یه‌نیت که پ‌یغه‌مبه‌ران جار جار در‌ۆیان کردووه، هه‌روه‌ك له‌بار‌دی به‌سه‌ره‌اتی پ‌یغه‌مبه‌ر ئی‌براهیم (سه‌لامی لی بی‌ت) هات‌ووه، کاتیك بته‌کانی شکاند و ته‌نها بته‌ گه‌وره‌که‌ی ه‌یشته‌وه، جا که پرس‌یاری لی ک‌را ر‌ا ق‌ال‌وا ء‌انتَ فَعَلْتَ هَذَا بِأَهْلِنَا يَا نَبِيَّهِمْ ﴿٦٢﴾ ق‌الَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ الأنبياء: ٦٢ - ٦٣. واته: (وتیان: باشه، ئه‌ی ئی‌براهیم ئایا ت‌ۆ نه‌مه‌ت کردووه به‌ خوا‌کانمان؟! ئی‌براهیم وتی: نه‌خ‌یر؛ هه‌ر کاری ئه‌و بته‌ زله‌یه، ده‌ لی‌یان ب‌پرسن ئه‌گه‌ر قسه‌ ده‌که‌ن و ت‌ی ده‌گه‌ن). جا ئه‌مه‌ که به‌ ر‌و‌و‌كه‌ش به‌ در‌ۆ دهرئه‌که‌وویت ئه‌وا وا ته‌ئویل ئه‌که‌ریت و لیك ئه‌دریته‌وه که مه‌به‌ستی پ‌یغه‌مبه‌ر ئی‌براهیم (سه‌لامی لی بی‌ت) سه‌ره‌نش‌ت کردن و گالته‌ پ‌یکردن‌یان بووه، چونکه ته‌نها و ته‌نها پ‌یغه‌مبه‌ر ئی‌براهیم له‌لای بته‌کان بوو جا چ سوودیکی هه‌یه ب‌پرسن ک‌ی بته‌کانی ئی‌مه‌ی شکاندووه^(۱)؟

(۱) الصاوي على الدردير ۱۰۵ و تفسير البيضاوي ۳۲۱.

سییم: یاریراو بوون له گوناوه گوره کانی تر:

قوناغی دواى ییغمه‌میه‌رایه‌تی:

(३.७)

و دروسته لهم بارمیه وه^(۱).

جوړی دووهم پاريزراوی له گوناوی بچوک

گوناهي بچوک دوو جوړن:

ا- ئەو گوناوه بچوکانه ی که بى نرخن و زور خراپن که نه نجامد ره که ی ده باته پړزی که سانی بى نرخ و کهم، وهک دزی دنکيک یاخود پارويک یاخود تهرازوبازی کردن به خورمايهک.

جا پیغه مبه ران لهم جوړه گوناوانه پاريزراون. پيش پیغه مبه رایه تی^(۲) و دواى روهانه کرانیشیان و له کاتی پیغه مبه رایه تی دا لیى پاريزراون، ئەم جوړه کاره بى نرخانه نه به نه نقه ست و نه به هوى له بیر چوونه وه ئەم تاوانه بچوکانه نه نجام نادن، بۆچوونه کان کۆکن له سهر ئەمه^(۳).

ب- گوناوه بچوکه کانی تر:

پیغه مبه ران پيش روهانه کرانیان پاريزراو نین لیى چ به نه نقه ست و چ به هوى له بیر کردنه وه.

به لام دواى روهانه کرانیان و له قوناعی پیغه مبه رایه تی پاريزراون، له ودى به نه نقه ست ئەم جوړه تاوانه بکه ن، به لام نه گری به هوى له بیر چوونه وه گوناوی له وجوده نه نجام بدن، به لام به رده وام نابین له سهر گوناوه که و خواى گه وردهش رایان ناگریت له سهر ئەم حالته، به لکو ناگادار ده گری نه وه و نه وانیش به ناگا دی نه وه. و ئەمه بۆچوونی زانا لیکو له ره کان و فهرمووده ناسان و پيشینه چاکه کانه (السلف

(۱) المواقف ۵۶۷ و الوسيلة سهرچاودى پيشوو و به راوردی بکه به شرح العقائد - التفتازاني ۱۳۶.

(۲) شرح العقائد - التفتازاني و شرح الدواني، سهرچاودکانی پيشوو.

(۳) المواقف و شرح العقائد و الوسيلة سهرچاودکانی پيشوو، و المسامرة ۲۲۳.

الصالح^(۱) له بهر نهم فهرمايشته ی پیغه مبهـر (ﷺ): ((انما انا بشر اُنسي كما تنسون، فاذا نسيت فذكروني)) بخاری و مسلم^(۲) و جگه له وانیـش دهریا نه یـناوه. واته: (منیش مروفـم شت له بیر نه کهـم چوـن نیـوه شت له بیر نه کهـن، جا نه گهر شتیم له بیر کرد به بیرم بیـننه وه).

به لگه ی پاریزراوی پیغه مبهـران

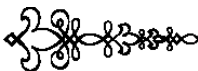
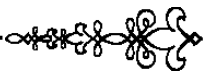
زانا یان به لگه ی زوړیان هیـناو ته وه له سهر پاریزراوی پیغه مبهـران:

۱- نه گهر پیغه مبهـران گونا هیان بکردبو و با، نه و ا دروست نه دهـبو و خه لگی شوینیان بکهـون له بهر گونا هه کانیان، سهرباری نه وه ی شوینکه و تنیان پیو یست و فهرزه، به به لگه ی یه کده نگی و له بهر نهم فهرمايشته ی خوا ی گه وره ﴿قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِیْ یُحِبِّکُمْ اللّٰهُ﴾ آل عمران: ۳۱. واته: ((نه ی پیغه مبهـر (ﷺ) به ئیمانداران "بلـی": نه گهر نیـوه خواتان خو ش ده ویت ده شوینی من بکهـون و له فهرمانی من دهرمه چن).

۲- نه گهر گونا هیان کربا، نه و ا شایه تی و گه واهیه که یان و درنه ده گیرا، چونکه به یه کده نگی زانا یان که سی لاسارو تاوانکار شایه تی لی و درنا گیریت، و به به لگه ی نهم فهرمايشته ی خوا ی بهـرز: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِّنَا فَبَيِّنُوْا﴾ الحجرات: ۶. واته: (نه ی نه وانه ی باو درتان هیـناوه نه گهر که سی کی متمانه پی نه کراو هه و الیک ی گرنگی بو هیـان؛ خیرا بروای پی مه کهـن، به لگو سهرنج بدن، لیـی بکو لنه وه تا

(۱) الدواني ۲۷۹/۲ و شرح المقاصد ۱۹۲/۲ و الواقف و شرحه ۵۶۸ و لوامع الأنوار ۳۰۴/۲ و المسيرة و المسامرة عليها ۲۳۲ و چند راو بوچوونیک ی تر ههـن لهـم سهرچا وانهـدا و له: شرح العقائد ۱۳۶ و الوسيلة ۶۹۵.

(۲) المسيرة و المسامرة عليها ۲۳۴. که میـک بهـرله مه چونیـه تی دهره نیان و تهـخریجی فهرمو وده که مان خسته روو.

بۆتان روون دەبێتەوه). چونکە ئەو کەسەى شایەتى لى وەرنەگیریت لەسەر شتیکی بى بایهى لەناوچووی دنیا، ئەوا چۆن گوێ بۆشایەتیهکەى دەگیریت لە نایینی تۆکمە و پیرۆزدا؟

۳- ئەگەر گوناھیان بکراپە، ئەوا پێویست دەبوو پێگریان لى بکریت و بەتووندی قەدەغە بکړین، لەبەر ئەوەى بەشیوەیهکی گشتی پێویست و فەرەزە فەرمان بە چاکە و پێگري لە خراپە بکړیت. بێگومان پێگري کردن لە پێغەمبەرەن ئازاردانیانە، ئازار دانیشیان بە یەکدەنگی زانیایان حەرەمە، هەرودەى خواى گەورە لەم بارەوه دەفەر موویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾ (الأحزاب: ۵۷). واتە (بێگومان ئەوانەى ئازاری خواو پێغەمبەرەکەى دەدەن خوا نەفرینی لى کردوون لە دنیا و قیامەتدا سزایەکی زۆر خەجالت ئاوەرو سەرشۆرکەریشى بۆ ئامادە کردوون).

۴- ئەگەر گوناھیان کردبووبا، ئەوا شیاوی سزاو لۆمەو سەرزەنشت دەبوون، چونکە بەشیوەیهکی گشتی دەچوونە ژێر ئەم فەرمايشتەى خواى گەورە: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ (البقره: ۲۳). واتە: (ئەوێى لە خواو پێغەمبەرەکەى یاخى بێیت، ئەو بە دنیاى بێت کە دۆزەخى بۆ ئامادە کراوە بۆ هەمیشە و هەتا هەتایى). ئەم فەرمايشتە: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ (البقره: ۴۴). ("کەى ئەو راستە" فەرمانى چاکە بە خەلکى بدەن و خۆتان فەرماوێش بکەن؟! لە کاتیکیدا خوێنێوە کتیبى خوا - تەورات - دەخویننەوه). بەلام پێغەمبەرەن بە یەکدەنگی زانیایان لەم جوړە شتانە زۆر دوورن، چونکە شتى زۆر قیژەونن.

۵- فەرمايشتەکەى خواى گەورە لەبارەى ئیبراهیم و ئیسحاق و یەعقوب: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ (الانبیاء: ۹۰). واتە: (بەرەستى ئەوانە چالاک و گورج و گۆل بوون لە ئەنجامدانى هەموو خێرو چاکەیهکدا). هەموو

جوړيکي چاکه دهگريته وه چ به کردنی چاکه چ به خو دوور گرتن له خراپه، و نه م
 فهرمایشته: ﴿وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾ ﴿٤٧﴾ ص: ٤٧. واته: (بهراستی
 نهوانه لای نیمه لهو کهسانه که هه لمان بزار دوون و په سه ندمان کردوون).
 مه بهستی نه وه بیه: که له هه موو بووو کاروباریکدا هه لبر ژیراو و کاریه سه ند بوونه و
 بویه نابیت گونا هیان لی بېشکو پته وه^(۱).

٦- نه گهر دروست بوو بایه بو پیغه مبه ران که ناپاکي بکمن له گهل خوی گه وره،
 به هو ی نه نجامدانی کاریکی چه رام یاخود ناپه سه ن (مکروه)، نهوا نهو کاره چه رامه
 یاخو ناپه سه نده ده بووه په رستش و گوپراه لی، چونکه خوی گه وره فه رمانی
 به نیمه کردووه، گوپراه لیان ببین و شوین کردارو گو فتاری نهوان بکه وین
 به شیوه یه کی گشتی. جا هه ر شتی که نهوان نه نجامیان داوه، نی مه ش فه رمانان
 پی کراوه که نه نجامی بده دین، و هه ر شتی کیش فه رمانان پی کرا بیت نهوا
 گوپراه لییه، چونکه خوی گه وره فه رمان به خراپه ناکات^(۲).

نهوه ی له بهاری پیغه مبه ران هاتووه له رووکه شدا به گونا ده رده که ویت:

جا نهوه ی به ریگه ی تاکه که سی (ناحاد) هاتووه نهوا ردت نه کریته وه، چونکه
 هه له خسته پالی گیره رده وه کان ئاسانه رده لهوه ی نه نجامدانی تاوان بخریته پال
 پیغه مبه ران.

نهوه ش که به ریگه ی (تهواتر) هاتووه، نهوا پیویسته ته فسر بکریت به وه ی:
 به هو ی له بیر چوونه وه بیه یان هه له یه که پیش پیغه مبه رایه تی بووه، یان
 گونا هیکی بچوکه یان نه مه تاوان نییه به لکو وه لانانی چاکترین و نه نجامدانی نهوه ی

(۱) المواقف و شرحه ٥٦٨-٥٦٩ و شرح العقائد ١٩٣-١٩٤ و چهند به لگه یه کی تریان تیدایه له ترسی
 دریز بوونه وه نه مان هی ناوه.

(۲) الدردير على الخريدة ١٠٥ و الباجوري على السنوسية ٤٢ و ٤٣.

که تهنهها چاکه که ی که مته^(۱).

کاتیک پیغه مبه ر کاری چاکتر فراموش نه کات که ده قیکی راشکاو ی له باره وه نه هاتییّت. جا ئا له و کاته دا به تیروانین و هزری خو ی به کار نه خات تیایدا و سه رتا کو ششی خو ی نه کات، له گه ل نه مه شدا هه له ده کات و سه رزه نشتی ده کریّت له سه ر نه وه ی شته چاکتره که ی فه راموش کردو وه.

نمونه ی نه و ده فانه ی که له روو که شدا تاوان و سه رلیشیواوی ده گه یه نن: به که م: نه وه ی له باره ی سه رگوزه شته ی ئاده م (سه لامی لی بیّت) له قورئانی پیرو زدا هاتوو ه:

﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ﴾ طه: ۱۲۱. واته: (ئا به م شیویه ئاده م یاخی بوو له په روه ردگاری و فریوی خوارد و پیگای لی تی کچوو).

جا یاخی بوون و فه رمان شکاندن له گونا هه گه وره کانه، به به لگه ی نه م فه رمایشته ی خوای گه وره: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ الجن: ۲۲. واته: (نه وه ی له خوا و پیغه مبه ره که ی یاخی ببیّت نه وه با دنیا بیّت که دۆزه ی بو ئاماده کراوه).

سه ر لیشیواوی و فریخواردن (غوا یه) شوینکه وتنی شه ی تانه، به به لگه ی نه م فه رمایشته ی خوای گه وره: ﴿إِلَّا مَنْ أَتَبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ الحجر: ۴۲. واته: (جگه له وانه ی که شوینت که وتوون له سه رگه ش و یاخی و سه رگه ردانه کان). و نه م فه رمایشته: ﴿فَارْزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ البقرة: ۳۶. واته: (شه ی تان له خسته ی بردن و له و شوینه به در کردنی دان). و ده رکرانیان له به هه شت به هو ی نه وه ی شه ی تان له خسته ی بردن، به لگه یه له سه ر نه وه ی که نه و کاره ی نه نجامیان داوه گه لیک گه وره بووه.

(۱) شرح المقاصد ۱۹۶/۲ و سه ریری ئمانه ش بکه: شرح العقائد - التفاتزانی و العصام علیه ۱۳۶-۱۳۷ و الدوانی ۲۷۹/۲ و ده ریگرتوو ه له: شرح العقائد و المولقف و شرحه ۵۶۹.

نآدم نه‌و فەرمانه‌ی شکاند که قه‌ده‌غه‌ی کردبوو له‌ دادرکه‌ بخون، نه‌نجامدانی شتی قه‌ده‌غه‌ش گونا‌هو تاوانه‌.

وه‌لامی نه‌ده‌مه‌وه‌ به‌وه‌ی:

نه‌مه‌ به‌ر له‌ پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی بوو، چونکه‌ نآدم له‌ به‌هه‌شتدا هیچ ئومه‌تیکی نه‌بووه‌.

نه‌نجامدانی نه‌م تاوانه‌ به‌هوی له‌بیر‌چوونه‌وه‌ بوو، به‌ به‌لگه‌ی نه‌م فەرماشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌: ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ طه: ۱۱۵. واته‌: (که‌چی بیری چوو، له‌ حالیکدا نه‌مانبینی پی‌شتر بریاری کردنی نه‌و سه‌ری‌چییه‌ بدات).

یاخود هه‌له‌یه‌ک بووه‌، به‌وه‌ی نآدم (سه‌لامی خ‌وای لی‌یت) واگومانی بردووه‌ که‌ خودی داریک قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ دواتر لی‌ی تیکه‌ل بووه‌ له‌گه‌ل داریکی هاوشی‌وه‌ی دهرکه‌^(۱).

ده‌وه‌م: نه‌وه‌ی هاتووه‌ له‌ سه‌رگوزه‌شته‌که‌ی موسادا (سه‌لامی لی‌ بی‌ت) که‌ که‌سه‌ میسرپییه‌که‌ی گوشت ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ القصص: ۱۵. واته‌: (موساش بوکزیکی له‌ کابرادا و گوشتی).

کوشتنی کابرا میسرپییه‌که‌ ده‌ستدریژی بوو، به‌ به‌لگه‌ی نه‌م فەرماشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌: ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ القصص: ۱۵. واته‌: (موسا په‌شیمان بووه‌ له‌به‌ر خ‌ویه‌وه‌ وتی: نه‌م کاره‌ شه‌یتان پی‌ی کردم). و نه‌م فەرماشته‌: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ القصص: ۱۶. واته‌: (وتی: په‌روه‌دگارا من به‌راستی سته‌مم له‌خ‌وم کرد کاتیک له‌ ده‌ستم دهرچوو، نه‌و کابرایه‌م گوشت، لی‌م ببوره‌و بمبه‌خشه‌).

و نه‌م فەرماشته‌ی خ‌وای پاک و تاک: ﴿قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ الشعراء: ۲۰. واته‌: (نه‌و کاته‌ نه‌وه‌مکرد، له‌ نه‌زانه‌کان بووم "نه‌م ده‌زانی به‌وه‌ ده‌مریت").

(۱) شرح الدواني و الموافق و شرحه‌ سه‌رچاوه‌کانی پی‌شوو.

وهلامی نه دهسه وه:

کاتیك میسرپییه که ی کوشت پییش پیغه مبه رایه تی بوو و دروسته که کوشتنه که ی به هه له بووبیت و نهو وتانه ی که پیغه مبه ر موسا (سهلامی لیبت) کردوویه تی دهکریت لیکی بدهینه وه به وه ی له بهر خاکی بوون و خوبه که م زانی و بو دموون پهروه رده کردن بووه^(۱).

سیبیه م: نهو دهقانه ی له باره ی پیغه مبه رمان (علیه السلام) هاتووه، بو نمونه:

۱- نه م فه رمایشته ی خوای گه وره: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ﴾ غافر: ۵۵، و محمد: ۱۹. واته: (داوای لی خوش بوونیش بکه بو گونا هه کانت). و نه م فه رمایشته: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى الْإِنِّي﴾ التوبة: ۱۱۷. واته: (سویند به خوا به راستی خوا تهوبه ی قبول کر له پیغه مبه ر..).

نه م فه رمایشته: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ الفتح: ۲. واته: (تا خوا له هه موو گونا هه رابردوو و ناینده شت خوش ببیت). خوای گه وره له وه فه رمایشته دا تاوانی خستوته پال پیغه مبه ر و لیخی خوش بووه، جا کاتیك تهوبه دیته گوړی که تاوان هه بیت.

وهلامی نه دهسه وه:

به وه ی نهو گونا هه نه پییش پیغه مبه رایه تی بوونه یان مه به ست لیی نه وه دهگریته وه که هه له ی کردوو یان کرده وه ی چاک و چاکتر هه بووه و چاکه که ی نه نجامداوه و هه ولی نه نجامدانی چاکتره که ی نه داوه یاخود گونا هه هوزه که ی دراوته پال نهو، چونکه سه روکی هوزه که له وانه یه کرده وه ی نه ندامان و شوینکه وتوانی هوزه که ی بدریته پالی. واته: نه ی پیغه مبه ر داوای لی خوشبوون بکه بو تاوانی که له که ت. یان خوای گه وره خوشبووه له گونا هه کانی نومه تی پیغه مبه ر. و تا له

(۱) شرح المواقف ۵۷۱ و بېروانه: شرح المقاصد ۱۹۶/۲.

پیناو و له بهر خاتری تۆ له تاوانی رابردوو و داهاتووی ئوممه ته كهت خوش ببيت^(۱).

۲- و ئهم فهرمايشتهی خواي گه و ره: ﴿عَسَ وَتَوَلَّى (۱) اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمَى (۲)﴾ عېس: ۲-۱. واته: (پرووی گرژ کرد و پرووی وهرگیرا. له بهر ئه وهی نابینایه كه هات بۆ لای).
وه لأمی نه ده مه وه:

به وهی سه ره زهنشتی کراوه له وهی ئه وه شتهی نه کهردوه که زیاتر و چاکتر گونجاوتره له گه ل په وشته مه زنه که ی پیغه مبه ر (صلواته)، به هه مان شیوه که سیك هاوشیوه و هاو په وشتی پیغه مبه ر (صلواته) بیت له سه ره هه مان شت که باسکرا سه ره زهنشت ده کريت^(۲)، جا پیغه مبه ر له کوشش (اجتهاد) ده کهیدا هه لهی کرد، به وهی پرووی گرژ کرد له بهرامبه ر (ابن أم مكتوم) ی نابینا، کاتیک هات پرسیا ری لی کرد، له باره ی نایین، چونکه پیغه مبه ر پیی وابوو که سه ره کهرده کانی قورپیش له وانه یه پرووی دلیان بۆ لای ئه وه بجیت و موسلمان ببن و له وانه یه ئه گه ره پرویان لی وهر بگیریت ببيت هوی زیاتر دوور که و تنه وه دیان له نیسلام.

بۆیه پیغه مبه ر (صلواته) زیاتر سه ره قال بوو به وان نه وهك به (ابن أم مكتوم) که نابینا و موسلمانیش بوو له هه مان کاتیشدا بۆ ئه وه هاتبوو، زانیاری زیاتر ده ست بخت له سه ره نیسلام. جا بۆیه چاکتر وابوو که پیغه مبه ر (صلواته) پرووی گرژ نه کردبا و پرووی وهر نه گیرا با له نابینا که به لکو پیویست بوو زیاتر نه رم و نیان بوو بایه له گه لیان له بهر ئه وه پله و پایه ی که هه یه تی که موسلمانیتیه.

۳- ئهم فهرمايشتهی خواي گه و ره: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ التوبة: ۴۳. واته: (خوا لیت خوش بیت "ئه ی پیغه مبه ر (صلواته)" بۆ مۆلته ت پیدان).
وه لأمی ده ده مه وه:

ئه مه نه رموو نیانیه له دوواندندا و سه ره زهنشت کردنه له ئه نجام نه دانی شتی

(۱) شرح المواقف ۵۷۴-۵۷۵، و شرح المقاصد ۱۹۷/۲.

(۲) شرح المقاصد ۱۹۷/۲، و المواقف و شرحه ۵۷۵.

چاکتر له پیناو ئه نجامدانی شتی لهو نرمتر، ته نانهت ئه مه رینمایی کردنه بو ئه وهی دوور بین تر بیت و تیشووی زیاتری چاکه ئاماده بکات^(۱). جا پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) مؤله تی دا به هه ندی کهس که بیان و پاساوی درۆیینیان هینایه وه (که واباشتر بوو ئه و پاساوانه ی له وان قبول نه کردبایه) به مهش دواکه وتن له جهنگی (ته بوک) و ئه و کهسه ی شتی چاکتر بو شتی ئاسایی له بارودوخی جهنگدا فه رامۆش بکات ئه واه سه رزه نشت ده کریت.

۴- ئه م فه رمایشته ی خوا ی پایه به رز: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُشْخَبَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (٧٧) ﴿لَوْلَا كُنْتُ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (٦٨) الانفال: ٦٧ - ٦٨. واته: (بو هیج پیغه مبه ریك نه بووه که دیلی هه بیت، هه تا کاتیك چاك پایه دار و جیگیر ده بیت له زه ویدا، "مه گهر" کهل و پهل و شتومه کی دونیاتان ده ویت؟! له کاتیكدا خوا "سه رفرازی" ئه و جیهانی ده ویت و قیامه تی مه به سته و خوا بالاده ست و دانایه. خو ئه گهر بریاریک له لایه ن خوا ی گه وره پیش نه که وتایه "که مرؤف هه تا په یامی خوایی پی نه گات، خوا سزای نادات" له سه ر ئه و شتانه ی که و مرتان گرت "له به رامبه ر ئازاد کردنی دیله کانه وه" ئه وه سزایه کی زور گه وره تان تووش ده بوو). وه ئاماس ده ده مه وه:

ئه مهش به هه مان شیوه به وه لیك ده دریته وه که شتی چاکتر بو شتی ئاسایی فه رامۆش کردووه.

له به ر ئه وه ی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) کاتیك راویژری کرد له سه ر ئه وه ی که پاره و مر بگریت (فدیة) له به رامبه ر ئازاد کردنی گیراوه کانی جهنگی به در، که حه فتا کهسی خانه دانی هۆزی قورده یشی له ناودا بوو، ئه واه زۆربه ی راویژر پیکراوان، رایان له گه ل و مرگرتنی پاره بوو، له به رامبه ر ئازاد کردنیان نه وه ک گیراوه کان بکوژن، جا

(۱) شرح المقاصد، سه رچاوه ی پیشوو.

پێغەمبەریش (ﷺ) کۆششی کرد و پشتی رای ئەوانی گرت، چونکە بەزەیی هاتنەوێه بە حاڵی گیراوەکان، بەو هیواوەی کە موسڵمان ببن یاخود لە پەڕە ئەکیان کەسانی موسڵمان بەدەر بکەون و تا موسڵمانانیش لەو پارو و سامانە ی لەبەرەمبەر ئازاد کردنیان وەردەگرن سوود وەربگرن لە کاروبارەکانیاندا، جا پێغەمبەر (ﷺ) هەڵە ی کرد لە کۆششەکەیدا، وا باشتر بوو زیاتر ئیسلام سەر بخرێ و جیگیر بکری، نەوێک ئازادکردنی گیراوەکان، لە بەرانەبەر سامانیکی دیاریکراودا^(۱).

دوای هەموو ئەمانە: ئەوا خوای گەورە پێغەمبەرەکە ی لە سەر هەڵە نەهێشتۆتەو، چونکە ئەگەر لەسەر هەڵە ی هێشتاباوە، ئەوا راست و هەڵە لە شەڕعیدا وەک یەک ئەبوو، ئەمەش دەبوو هۆی گومرایی و گومان نەنەو لەمەر شەریعەت و بەرنامە ی خوایی.

پێغەمبەر (ﷺ) دەگەراییەو بوو رای راست کە خوای گەورە بوو پوون دەکردەو، جا سەرو و نیگاش هیچ شتێک لە هەڵە ی پێغەمبەر یاخود سەرزەنشتی کە کراوە هیچی ناشاریتەو بەلکو هەمووی تۆمار دەکات^(۲).
حیکمەتی تۆمارکردنی هەڵە ی پێغەمبەرەکان:

ئەگەر وێرا: حیکمەت چییە لە تۆمارکردنی هەڵە ی پێغەمبەرەکان لە قورئاندا، کە بە درێژایی رۆژگار دەخوینرێتەو، لەگەڵ ئەوەی کە خوای گەورە لێخۆش بوو و گوناھو تاوان ئەپۆشیت، تەنانت خوای گەورە فەرمانیشی بە ئیمە کردوو تاوانی تاوانکار بپۆشین؟
وەڵامی ئەدەمەو:

بەوێ تۆمارکردنی هەڵەکانیان بەلگە و ئامازە یە لەسەر:
۱- راستگۆیی پێغەمبەرەکان، ئەو پەیمەش کە رای ئەگە یەنن بە فەرمانی خوای

(۱) شرح المواقف ۵۷۴ و سەیری نمونە ی تر بکە لە شرحی ناوبراو و شرح المقاصد و شرح قاسم بن قطلوبغا علی المسایرة ۲۳۲-۲۳۳.

(۲) مناهل العرفان ۲/۲۸۸.

پاك و بەرزە بەبى ئەودى هیچ شتىكى لى بشارنەود.

۲- پىغەمبەرەران سەربارى ئەو نەرخ و سەنگینی و شکۆیى و زۆرى گوپراپەئییەكەیان، ئەوا بەردەوام پەنا دەبنە بەر دەرگانهى خاوى گەورە بە داواى لیخۆش بوون و کوروزانەودو پارانەود لە بەرامبەر كەمترین هەلە، جا بۆیە پىویستە لەسەر خەلكى (كە پلەو پایەیان زۆر زۆر نەزمترە لە پىغەمبەرەران) لە هەموو كات و ساتیكدە پەنا بەرنە بەر دەرگانهى خاوى پاك و تاك و داواى لیخۆش بوونی لى بكەن.

۳- گوناھە بچوكەكان نابنە هۆى توانج دان لە ئیمان و باوم، چونكە مەرۆف پىی بى باومەرو كافەر نابیت^(۱).

سيفه‌تى دوومە راگەياندننى بەرنامەى خوا (التبليغ)

بریتىيە لە گەياندن و راگەياندننى ياسا و حوكمەكان بەو خەلكانەى كە پىغەمبەرەیان بۆ رەوانەكراو^(۲)، تا رینمایان بكەن بۆ بەختەودەرى دونیاو دواپۆژ، هەر يەكێك لەم پىغەمبەرەرانەش هیچ شتىكیان لەو خەلكە نەشاردۆتەود نە بە ئەنقەست و نەبە هەلە^(۳).

ئەو شتەى رەوانە كراو سى جۆرە:

۱- لە بەشىكدە كە فەرمان بە پىغەمبەرەران كراو، بىلایى نەكەنەودو بە نەینى بیهێنەود، چونكە تايبەت بە خۆیان پەرەردگاریان.

۲- لە بەشىكدە پىغەمبەرەران سەرپشكن، لە راگەياندن و رانەگەياندننى.

(۱) شرح المقاصد ۱۹۸/۲.

(۲) الدردير على الخريدة ۱۰۸.

(۳) رسالة في التوحيد - الطائي ۶۸.

۳- له به‌شیکدا فه‌رمانیان پیکراوه به راگه‌یاندنی.

ئهم به‌شهی کۆتایی بوو که به وانه‌یان راگه‌یاندوو که بو لایان په‌وانه‌کراوون، چونکه فه‌رمانیان پیکراوو و پیوستیش بوو له‌سه‌ریان که رایبگه‌یه‌ن^(۱).

به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که راگه‌یاندنی به‌شی سییه‌م پیوسته:

به‌لگه‌ی عه‌قلی:

۱- نه‌گهر پیغه‌مبه‌ران شتیکیان شاردبایه‌وه که فه‌رمانیان پیکراوه رایبگه‌یه‌ن، نه‌وا له‌سه‌ر ئیمه‌ش پیویست ده‌وو که زانست به‌شارینه‌وه، چونکه خوای گه‌وره فه‌رمانی به ئیمه‌ کردوو شوینیان بکه‌وین، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که فه‌رمووده‌ی راست و راشکاو هاتوو، ده‌رباره‌ی نه‌و که‌سه‌ی زانست ده‌شاریته‌وه نه‌فهرت لی کراوه^(۲).

۲- نه‌گهر شتیکیان شاردبایه‌وه که فه‌رمانیان پیکراوه رایبگه‌یه‌ن، نه‌وا به‌مه‌ ده‌بوونه ناپاک و خیانه‌تکار، که‌چی پارێزراون له‌وه‌ی ناپاکی بکه‌ن^(۳).

۳- پیغه‌مبه‌ران موژده‌ده‌رو ترسینه‌رن، به به‌لگه‌ی ئهم فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ النساء: ۱۶۵. واته: (پیغه‌مبه‌رانه‌مان "په‌وانه‌ کردوو" که مژده‌ده‌رن "به ئیمانداران" و ترسینه‌رن بو "یاخیه‌کان"). و موژده‌دان و ترساندن و هه‌ره‌شه، ته‌نها به راگه‌یاندنی په‌یامی خوای گه‌وره ته‌واو ده‌بی‌ت.

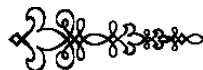
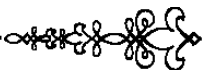
۴- نه‌گهر نه‌و شته‌یان شاردبایه‌وه که فه‌رمانیان پی کراوه رایبگه‌یه‌ن، نه‌وا نه‌فهرت لی‌کراو ده‌بوون به‌ده‌قی نایه‌تی قورئانی پیرۆز:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْكِتَابِ وَهُدًى مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ

(۱) الصاوي على الدردير ۱۰۹ و رسالة في التوحيد سه‌رچاوه‌ی پی‌شو.

(۲) الباجوري على الجوهرة ۲/۲۵.

(۳) الدردير ۱۰۸ و رسالة في التوحيد ۶۹ و لوامع الأنوار ۲/۳۰۸.

أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ ﴿البقرة: ۱۵۹﴾^(۱) واته: (به‌راستی ئەوانەى به‌نامه و رېنموونىيەکانى رېنموونىيەکانى ئاشکرای په‌وانه کراوى ئيمه ده‌شارنه‌وه که ناردوو مانه، دواى ئەوهى له کتیبه‌کاندا بو خه‌لکيمان پوون گردۆته‌وه، ئا ئەوانه خوا نه‌فرينيان لێده‌کات).

به لگه‌ی نه‌قلی:

ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلُغُ﴾ المائدة: ۹۹. واته: (پێغه‌مبهر هیچی له‌سه‌ر نیه جگه له راگه‌یانندی په‌یامی خوا).
 هه‌روه‌ها ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ (۱) المائدة: ۶۷. واته: (ئه‌ی پێغه‌مبهر و فرستاده (ﷺ)، هه‌رچی فه‌رمان و په‌یامێکت بۆ دابه‌زیوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتیه‌وه رای بگه‌یه‌نه، خو ئه‌گه‌ر به‌وکاره هه‌لنه‌ستاییت، ئه‌وه مانای وایه په‌یامه‌که‌ت "به‌ته‌واوی" نه‌گه‌یاندوو).
 سیف‌ه‌تی سییه‌م

زیره‌کی و ژیری (الْفُطَانَة)

الْفُطَانَة: بریتیه له وریایی و تیگه‌یشتن و زیره‌کی و راست پێکان له راو بۆچوون و عه‌قل و بیرتیزیدا.
 هه‌ر پێغه‌مبهر و په‌یامبه‌ریک پێویسته ئه‌و سیف‌ه‌ته‌ی تیدا بی‌ت، چونکه دروست نیه گێل یاخود خه‌له‌فاو گه‌وج بی‌ت (۲).
 به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر ئه‌مه:

۱- له‌به‌رنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ران ره‌وانه‌کراون، بۆ به‌رپاکردنی به‌لگه له‌سه‌ر خه‌لکی و پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی گومانی ئه‌وانه‌ی دهمه‌ته‌قی و گفتوگو و موحاده‌له ده‌که‌ن، و ئه‌مه‌ش به‌که‌سیکی گه‌وج و گێل نا‌کریت (۲).

۲- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ران به‌رپێوه‌به‌رو پێشه‌وا‌ی خه‌لکین و سه‌رچاوه‌ی

(۱) الدردیر و رساله فی التوحید هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۲) الدردیر علی الخریده ۱۰۸ و الباجوری علی الجوهره ۲/۲۵ و لوامع الأنوار ۲۶۷.

(۳) شرح المقاصد ۱۹۸/۲ و المسامرة ۲۲۶.

چارهسهری کیشهکانی خه لکن^(۱).

- ۳- له بهر ئه وهی ئیمه فه رمانمان پیکراوه که شوینیان بکهوین له کردار و گوشتاردا، بویه ناکریت ئه و کهسهی خه لکی تر شوینکه وتووی ئه و ن گیل بیت.
- ۴- که و حییتی و گیلی سیفه تی ناته واوی و که موکورین که ده بیته هو ی که لین و ناریکی به پله و پایه ی پیغه مبه ران ده که یه نیت^(۲).

به لکه ی نه قلی:

- ۱- خوای که وره ده فره موویت: ﴿فَفَهَّمْنَهَا سُلَيْمَنٌ وَكُلًّا ءَايْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾
الانبیاء: ۷۹. واته: (جا ئیمه له سوله یمانمان که یاند، به لام هه ر یه که "له م باوک و کوره" به هره وه رمان کردبوو له حیکمه ت و دانایی و عیلم و زانست).
- ۲- خوای بی وینه ده فره موویت: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ، وَءَايَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾
ص: ۲۰. واته: (ئیمه پاشایه تیه که مان به هیز کردو حیکمه ت و دانایی و قسه و فه رمانی به جیمان پی به خشی).
- ۳- خوای بالاده ست ده فره موویت: ﴿وَجَدَلْهُمْ بِأَلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ النحل: ۱۲۵. واته: (گفتوگو و موحاده له یان به جوانترین شیوه له گه ل بکه). واته به و ریگه یه ی که نه رمونیا نتره بو یان و گفتوگو ته نها به که سیکی ژیر ده کریت.

(۱) الدردیر و رساله فی التوحید هه ردوو سه رچاوه ی پێشوو.

(۲) الباجوری ۲/۲۵ و رساله فی التوحید هه ردوو سه رچاوه ی پێشوو.

سیفه‌تی چواره‌م نی‌رینه بوون (الذکورة)

زانایان کوکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که سیفه‌تی نی‌رینه بوون مه‌رجه که ده‌بی‌ت له پی‌غه‌مبه‌ردا هه‌بی‌ت، به‌م پی‌یه دروست نییه ئافه‌رت ببی‌ته پی‌غه‌مبه‌ر، به‌لکو هه‌ندی له زانایان^(۱) یه‌کده‌نگی (اجماع) یان هی‌ناوه له‌سه‌ر ئه‌مه. له به‌لگه‌کانی مه‌رجی ناوبراو:

ا- خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾ یوسف: ۱۰۹. واته: (ئی‌مه که‌سمان نه‌ناردوو له پێش تۆدا جگه له پیاوانیک که هه‌لمان بژاردوو له خه‌لکی شارو شوینه‌کان و نی‌گیان بو دهنی‌رین).

ب- خوای زانا و خاوه‌ن توانا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ الأنعام: ۹. واته: (خۆ ئه‌گه‌ر فریسته‌مان بک‌ردایه به‌ فرستاده، ئه‌وه له شی‌وه‌ی پیاوی‌کدا ده‌مان‌نارد).

پ- پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامبه‌رایه‌تی پێ‌ویستی هه‌یه به: دهرکه‌وتن و دیار که‌وتن و چوونه شوینه قه‌ره‌بائه‌کانی خه‌لک و ئه‌و شوینه‌نای لی‌ی کۆده‌بنه‌وه‌و دهرخستنی موع‌جیزه، به‌لام مینه‌یی پێ‌ویستی به‌ خۆ داپۆشین هه‌یه و دیاریشه که ئافه‌رت و پیاو له‌رووی پێ‌کهاته‌وه جیا‌وازن.

ت- له‌به‌رئه‌وه‌ی دروست نییه، ئافه‌رتان بک‌رینه ئه‌میر و حوکمه‌ران و دادوهر و پێش نوێ‌رخوین به‌ یه‌کده‌نگی زانایان.

به‌لام (ئه‌شعه‌ری) و (قرطبی) و هه‌ندی له (اهل الظاهر) نی‌رینه بوونیان به‌

(۱) الک‌رمانی له: شرح البخاری/ حاشیه‌ المرجانی ۹/۱، یه‌کده‌نگی نه‌قل ک‌ردوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نابیت ئافه‌رت ببی‌ته پی‌غه‌مبه‌ر.

(البیضاوی) و جگه له‌ویش یه‌کده‌نگیشی هی‌ناوه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی (م‌ریم) پی‌غه‌مبه‌ر نه‌بووه./ المسامرة ۲۳۱. و تفسیر البیضاوی ۶۸.

مه‌رج دانه‌ناوه بۆ که‌سی پی‌غه‌مبه‌ر، بۆیه رایان وابوو (مریم) پی‌غه‌مبه‌ره، به‌پشت به‌ستن به‌م به‌لگانه:

به‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره هه‌لب‌ژارد، به به‌لگه‌ی ئەم فه‌رمایشته: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكَ﴾ آل عمران: ۴۲. واته: ("یادیان به‌ینه‌وه کاتی‌ک" جبریلی فریشته وتی: ئە‌ی مه‌ریه‌م به‌راستی خ‌وا تۆ‌ی هه‌لب‌ژاردوو).

به‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره (جبریل) ی ره‌وانه کرد بۆ لای: ﴿فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ مریم: ۱۷. واته: (ئیمه‌ش جوهره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بۆ لای).

هه‌ندێ رایان وابوو که دایکی موسا پی‌غه‌مبه‌ر بووه به به‌لگه‌ی ئە‌وه‌ی: خ‌وای گه‌وره س‌روش و نی‌گای بۆ ناردوو، به به‌لگه‌ی ئە‌م فه‌رمایشته: ﴿وَاَوْحَيْنَا اِلٰى اُمِّ مُوسٰى اَنْ اَرْضِعِيْهِ﴾ القصص: ۷. واته: (ئیمه دایکی موسامان ناگادار کرد، که شیر ی بداتی).

به‌لام زۆربه‌ی زانیان به‌رپه‌رچی ئە‌م گومانه‌یان داوته‌وه به‌وه‌ی: خ‌وای گه‌وره که (مریم) ی هه‌لب‌ژارد و (جبریل) ی ره‌وانه‌کرده لای ئە‌وا س‌روش و نی‌گای وه‌ک شه‌ریعه‌تی بۆ نه‌ه‌ینا، چونکه له ئایه‌تی ناوبراودا ه‌یچ ئاماژه‌یه‌کی بۆ نه‌کراوه. و ئە‌و س‌روش و وه‌حیه‌ی بۆ دایکی موسا هاتوو، ته‌نها به مانای خ‌ورپه‌ی دل (ئیلهم) د‌یت، وه‌ک ئە‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿وَاَوْحٰی رَبُّکَ اِلٰی الْخَلِّ﴾ النحل: ۶۸. واته: (په‌روه‌ردگاری تۆ "ئه‌ی ئینسان" نی‌گاو ئیلهمی کردوو بۆ هه‌نگ).

سیفەتی پینجەم

پاك و سهلامەت بوون له ناتەواوی و كەموكۆریەكان

مەبەست لەو مەرجە، ئەمانەى خوارەودیه:

أ- پێویستە پاك و سهلامەت بێت له هەموو كەمووكۆرییهكى جەستەیی:

مەرجەكەشى ئەودیه كە دەبێت تەواوترین و كامڵترین كەسى سەردەمى خۆى بێت، له كاتى ڕەوانەكرانى (واته لهو كاتهى كە وەك پێغەمبەر لەلایەن خواوە بۆ خەلكى دەنێردرێت).

لەوانەیه كەسى بەرھەڵستی بكات بەو گری و تیكگران لەنگ بوونەى كە له زمانى پێغەمبەر موسادا (سەلامى لیبێت) هەبوو، بەلام پێویستە بەو شیوەیه: ئەو گری و تیكگیرانەى كە له زمانى پێغەمبەر موسادا هەبوو ئەوا بەر له ڕەوانەكرانى بوو، جا بەھۆى پارانەووە نزاكەى لەم بارەوہ خواى گەورە لەكاتى ناردنى وەك پێغەمبەر ئەو گرییەى زمانى ئەوى كردووە، بە بەلگەى ئەوہى:

كاتى خواى گەورە سروش و نیگای ڕەوانەكرد بۆ پێغەمبەر موسا (سەلامى لى بێت) و فەرمانى پێكرد بانگەواز بكات بۆ لای خوا، ئەوا پێغەمبەر موسا پاراپەوہ: ﴿وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَقْفَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾﴾ طه: ٢٧ - ٢٨. واتە: (گریى زمانم بکەرەوہو زمانم گۆیا و پاراو بکەتا له قسەو گوفتارو مەرامم تیبگەن). جا خواى گەورە وەلامى داپەوہ: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى ﴿٣٦﴾﴾ طه: ٣٦. (ئەى موسا هەموو داخوازیەكانت بەجیبیە و پەسەندە و هەموویانت پێدرا).

ب- پێویستە پاك و سهلامەت بێت لەو:

كەموكۆرتیانەى كە فیزیەونن لەلایەن سروشتى مرۆف، وەك: دەردو نەخۆشیەكان، وەك بەلەكى و گەپر (جذام). دەرگى هەندى كەس بەرھەڵستی لەمە بكات، بەوہى نموونە دینیتهوہ بە تاقیکردنەوہى ئەیوب (سەلامى خواى لى بێت) كە تووشى نەخۆشیەكى پێستی بوو كە خەلكى لەبەرى هەڵداتن، جا وەلامەكەى ئەوہیه:

که نه و نه خوشیهی پېش پېغه مېه رایه تی نه یوب (سهلامی لی بیت) بو وده پاش
 نه ودهی بوو به پېغه مېه نه خوشیه کهی نه ما، خوای پاک و تاک
 هه رموو یه تی: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ﴾ الأنبياء: ۸۴. (۱) واته: (جا
 نیمه ش ن زمان گیرا کرد و به هاواریه وده چو وین و هه موو ناخوشی و نه خوشیه کمان
 له کۆل کرده وده)،

پ- پېو یسته پېشه و کاری نزم نه کات و ده ک پېشه ی که له شاخ (حجامة) (۲) کردن.
 دوور بیت له کاری نه شیاو و کهم نرخ و ده ک خواردن له سهر ریگه (۳).
 نه مه ش له سهر نه ریت بنیات دهنری: به ودهی نه ریت پئی شتیکی نه شیاو بیت (۴).
 ت- پېو یسته که سیکی روو گرزو دل رهق نه بیت (۵).
 له بهر نه ودهی دل رهقی هوکاری دوور که و تنه و دیه له خوای که ورده و سهر چا وده

(۱) المسایرة و المسامرة ۲۲۶.

(۲) که له شاخ (حجامة) کردن: بریتیه له هه لمژینی خوین له جهسته ی مروف به ودهی نامیری
 تایبته، به عه رده ی پئی ده گوت ریت (حجامة) و به کوردی پئی ده گوت ریت (که له شاخ) به ودهی
 نه ودهی که له کونه وده له کورده واری شاخی نازل واته (هوچیان) بو نه مه به سته به کاره ی نا وده،
 به نام نه مروف که رسته ی پزیشکی تایبته په یدابو وده بو نه مه به سته. حیجامة: له رووی پزیشکی
 بریتیه له کرداری هه لمژینی خوین له چندان شوینی تایبته له جهسته به ودهی به تال
 کردنه ودهی هه و له و شوینه به به کاره ی نانی (کاسه) یان په رداخی تایبته، به ودهی ناگر کردنه وده
 له ناو په رداخه که دا یان به ودهی راکیشان و به تال کردنی هه و به ودهی نامیری تایبته (په مپ).
 (به ده ستکارییه کی زور که مه وده وهرم گرتو وده له: که له شاخ (حجامة) ۸، ناماده کردنی: حاجی
 عبدالجلیل، ج ۲۰۰۸، چاپخانه ی روزه نه لالت/ هه ولیر). (وهرگیر).

(۳) المسایرة و المسامرة سهر چا ودهی پېشو و شرح المقاصد ۱۹۸/۲ و لوامع الأنوار ۲۶۷/۲ و الوسيلة ۶۹۳.

(۴) المسایرة و المسامرة ۲۲۲.

(۵) شرح المقاصد ۱۹۸/۲ و لوامع الأنوار ۲۶۷/۲.

گوناهو تاوانه‌کانه، چونکه دل پارچه گوشتیکه نه‌گهر چاک بوو لاشه هه‌موو چاک نه‌بیّت و نه‌گهر خراب بوو نه‌وا لاشه هه‌موو خراب نه‌بیّت، هه‌روهک له فه‌رمووده‌ی راستدا هاتوو. و له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که (البیهقی) گێڕاویه‌تیه‌وه‌و (ترمذی) به‌ چاک (حسن) ی داناو، هاتوو: ((انْ أَبْعَدَ النَّاسَ مِنْ اللَّهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي))^(۱) واته: (به‌راستی دوورترین کهس له‌ خوای گه‌وره کهسی دل ره‌قه).

له‌به‌رئه‌وه‌ی دل ره‌قی و تووندی و نه‌رم و نیان نه‌بوون ده‌بیّت هه‌وی دوورکه‌وتنه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ پیغه‌مبه‌ر، له‌م باره‌یه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویّت: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ آل عمران: ۱۵۹. واته: (خو نه‌گهر تو‌ره‌و قسه‌ ره‌ق و بی به‌زه‌یی بویتایه، نه‌وه هه‌مووان له‌ ده‌ورت بلا‌وه‌یان ده‌کرد).

نه‌و سیفه‌تانه‌ی که خستمانه‌روو، پێویستن بو پیغه‌مبه‌ران، مه‌به‌ست له‌م سیفه‌تانه‌ش نه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ران ده‌بیّت گه‌یشتنه‌ پله‌ی ته‌واو کاملی مرۆیی و سه‌لامه‌ت و دووریش بن له‌ هه‌موو ناته‌واویه‌کی ئینسانی.

چونکه پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌رپزترین پله‌و پایه‌یه له‌ناو به‌ده‌یه‌نراواندا، بو‌یه هه‌موو نه‌و سیفه‌تانه‌ی پێویسته‌ تیایدا بن که شایه‌نی شکۆی نه‌و پله‌یه بن.

بو‌یه:

شتیکێ نه‌سته که پیغه‌مبه‌ران دژه‌کانی نه‌و سیفه‌تانه‌یان هه‌بیّت وه‌ک درۆ کردن و کوفرو گونا‌ه کردن و شارندنه‌وه‌ی زانیاری پێویست و گێلی و سه‌لامه‌ت نه‌بوون له‌ که‌موکورتی و جگه له‌مانه‌ش له‌و شتانه‌ی که که‌سایه‌تی مرۆف له‌که‌دار ده‌کات، ته‌نانه‌ت نه‌و دانایی و حیکه‌ته‌ش له‌که‌دار ده‌کات که نه‌وانی په‌وانه کردوو وه‌ک موژده‌ده‌رو ترسینه‌ر.

(۱) المسامرة ۲۲۶. و نه‌و فه‌رمووده‌یه هاتوو له: سنن الترمذی - کتاب الزهد - باب أبعد الناس من الله القلب القاسي ۱۳۰/۷.

سروش (الوحي)

له ئەصلی زمانه وانیدا وشەى سروش (وحى) بۆ چەند مانایەك بەكار هاتوو:

۱- ئاماژە (الاشارة): له فەرمايشتى پەرەردگارىدا هاتوو: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ مريم: ۱۱. واتە: (ئاماژەى بۆ كردن بەيانيان و ئىواران تەسبيحات و ستايش بكەن).

۲- پەيام و نامە (الرسالة): (ابن أعرابي) وتى: (أوحى الرجل) واتە: ئەگەر پەيامبەرىكى ئەمىندار بنىريت بۆ بەندهيهك له بەنده ئەمىندارهكانى.

۳- خورپەى دل و نىگا (الالهام): (زجاج) وتويهتى لهبارەى ئەم فەرمايشتهى خواى گەوره: ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي﴾ المائدة: ۱۱۱. واتە: (ههروهه كاتيك نىگام نارد بۆ هاوهله دلسۆزه تايبهتیهكانى عيسا "حهواریهكان" كه ئيمان و باوهر بهيئن به من و پيغه مبه ره كه م).

ههندى وتووینە: واتاكەى بریتیه لهوهى وهك خورپه خستمه دلى ئەوانه وه، ههروهك خواى پاك و بهرز فەرموويهتى: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ: ٦٨. واتە: (پەرەردگارى تۆ "ئەى ئینسان" نىگا و ئیلهامى کردوو به بۆ ههنگ). و فەرموويهتى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ القصص: ۷. واتە: (ئیمه دایكى موسامان ئاگادار کرد، كه شیرى بداتى). ئەو فەرمايشته: ﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ﴾ طه: ۳۸. واتە: (كاتيك ئیمه ئەوهى پيويست بوو بهدايكت رابگهيه نريت، پيمانگه ياند).

۴- وتهى نهينى و شاروه (الكلام الخفى): (كسائى) وتويهتى: (أوحيت اليه بلكلام أحي به، و أوحيته اليه) مهبهستى ئەوهيه كه بدوييت و قسه بكهيت لهگهلى به شيوهيهكى شاروه و نهينى، و (ابن الأنباري) لهبارەى ئەو وتهيه كه دهلييت: من باوهردارم بههوى نىگای خواوه، دهلييت بۆيه ناوى ناوه سروش و نىگا چونكه فريشتهكه ئەمهى له دهو روبه ر شاردۆته وه، و تهنه تايبهتیه کردوو به پيغه مبه ر ﴿صَلَاتٍ عَلَيْهِمْ﴾ كه فريشتهكه بۆ لای نيڤرداوه، خواى گهوره فەرموويهتى: ﴿يُوحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ

بَعْضِ زُحْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ﴿الأنعام: ۱۲۲﴾. واته: (که بهردهوام قسه‌ی زل و رازاوه ددهدن به گوویی یه‌کدا " که خویمان و خه‌لکی " پی سه‌رگه‌ردان و گومرا ده‌کهن). مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه که به‌نه‌ی قسه بو یه‌کتری ده‌کهن، ئه‌مه‌ش بنجینه‌ی پیته‌که‌یه به‌لام دواتر وشه‌ی (وحی) یان ته‌نها کورت هه‌له‌یناوه له نیگا و خورپه‌ی دل (ئیلهام) دا. ئه‌م فهرمایشته: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُواكُمْ﴾ (الأنعام: ۱۲۱). واته: (دلنایب که شه‌یتانه‌کان شت ده‌خه‌نه دلی لایه‌نگره‌کانیانه‌وه تا موحاده‌له‌تان له‌گه‌ل بکه‌ن).

۵- فهرمان (امر): وه‌ک ئه‌م فهرمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره: ﴿أَوْحَيْتُ إِلَىٰ الْحَوَارِيِّينَ الْمَائِدَة: ۱۱۱﴾. واته: (نیگام نارد بو هاو‌ئه‌له‌ دلسۆزه تایبه‌تی‌ه‌کانی عیسا "حه‌واریه‌کان"). هه‌روه‌ک زو‌ریک له تو‌یژه‌روه‌وه (مفسره‌ه‌کان ئه‌م بو چوونه‌یه‌یان هه‌یه، وه‌ک ئه‌م فهرمایشته‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿بَآنَ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝﴾ الزلزله: ۵. واته: (به‌هوی ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار "ئه‌ی ئینسان" رایگه‌یانده‌وه و فهرمانی بو دهر‌کردوه‌وه). ۶- نووسین و نووسراو و کتیب (الکتابه و المکتوب و الکتاب):

(أبو اسحاق) وتویه‌تی: چاوگی وشه‌ی (وحی) له زمانه‌وانیدا بریتیه له ئاگادار‌کردنه‌وه به نه‌ینی. له‌به‌ر ئه‌مه به (وحی) ده‌وتریت خورپه‌ی دل (ئیلهام). و (أزهری) وتویه‌تی: ئاماژه بو‌کردنیش به مانای (وحی) دیت. و نووسینیش به مانای (وحی) دیت... هه‌موو ئه‌و شتانه بریتین له راگه‌یاندن، ئه‌گه‌رچی هو‌کاره‌کانی راگه‌یاندنیش حیوا‌وز بن^(۱).

(۱) لسان العرب مادة (وحی) و القاموس المحيط مادة (وحی).

سه‌یری: (تفسیر الرازی و القرطبی و البیضاوی) و (مفردات الراغب مادة وحی) بکه له‌باره‌ی ئه‌و ئایه‌تانه ناوبراوه‌کان و (فاضی عیاض) له (الشفاء ۲۵۲/۱) دوو رای هیناوه‌ته‌وه له‌باره‌ی ئه‌صلی وشه‌ی (وحی): یه‌که‌میان: خیرابوون وه‌ک په‌یام وەرگرتنه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر، چونکه زو‌ر به‌په‌له‌ بوو و خورپه‌ی دل (ئیلهام) و هیل به‌هوی خیرایی جو‌له‌ی ده‌ست، ئه‌مه‌ش له‌م جو‌رمیه... دووه‌میان: نه‌ینی و شاردنه‌وه‌یه، وه‌ک: (نیگای نه‌ینی و قسه‌ خسته‌ن دل و وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتانه‌کان).

سروش (وحی) له زاراوه دا:

بریتیه له وهی خوی گه وره هه موو نهو جوړ و شیواز و وینانهی رینمایي و هیدایهت فیږی نهو کهسه بکات و پیشانی بدات که له ناو بهنده کانی دا هه لی بزار دووه، به لثم به ریگه یه کی نهیني و به دهر و دوور له نه ریتی مروی^(۱).

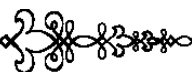
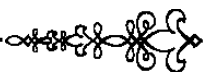
(ابن ابي حاتم) له ریگه ی (عقیل) له (زهري) دوه گیراویه تیه وه: پرسیار کرا له سروش (وحی)، نه ویش وتی: بریتیه له وهی خوی گه وره بو پیغه مبه ران دهنیریت و له دلاندا جیگیری دهکات و نه ویش دهری دهبریت و دهنووسی و بریتیه له فه رمایشتی خوا. و جوړیکی هه یه که پیغه مبه ر دهری نابریت و هیچ که سیکیش ناینوسی و فه رمانیش ناکات به نووسیني، به لگو بو خه لکی دهیخته پروو، و بویان پروون دهکاته وه که خوی گه وره فه رمانی پیگردووه که بو خه لکی پروون بکاته وه و پییان رابگه یه نیت^(۲).

جوړه کانی سروش (وحی)

نهم فه رمایشته ی خوی گه وره هه موو جوړه کانی سرش (وحی) له خو گرتووه: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذَنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ﴾ الشوری: ۵۱. واته: (کهس بوی نیه هیچ کات "له دونیادا" خوی گه وره وتو ویژی راسته وخوی له گه لدا بکات مه گه ر له ریگه ی ودحی و نیگاوه، یان له پشی پهرده وه، "وهک موسا" یان نیردراویکی وهک فریشته "جبرئیل" دهنیریت که به گویردی فه رمان و مؤله تی خوا چی پی سپیردراوه دهیگه یه نیت، به راستی نهو زاته خوایه کی بلند و داناو کاربه جییه).

(۱) مناهل العرفان ۵۶/۱.

(۲) الاتقان ۴۴/۱.

ئەم ئایەتە ئەو دەگەیه نیت کە هیچ کەسێک بەدەر لە سێ جۆر^(١) نەیتوانیوە
لەگەڵ خۆی گەورە بدوێت:

جۆری یەکەم: بە سروش و نیگا.

واتە: یان بەرێگە ی سروشەووە بوو، کە بریتیه له:

أ- خورپە ی دَل (ئیلھام) و خستنه دَل: ھەر وەك خۆی گەورە نیگای کرد بۆ
دایکی موسا کە شیر ی پێدات، و ھەرمایشتی پیغەمبەریش (ﷺ) دەچیتە ئەم
بارەو: ((ان روح القدس نفث في روعي^(٢)): ان نفساً لن تموت حتى تستكمل أجلها و
تستوعب رزقها...)) واتە: (جبریل شتیکی خستە دڵمەو: کە هیچ کەسێک نامریت تا
ماوەکە ی تەواو نەبیت و رۆزیەکەشی تەواو بەدەست نەخات...).

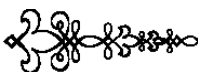
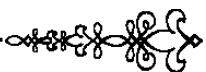
ب- خەون بینین لەکاتی خەوتندا: ھەر وەك خۆی گەورە سروش و نیگای نارد
بۆ ئیبراھیم، لەکاتی خەوتندا کە گۆرەکە ی ئیسماعیل سەر بپریت. و ھەر وەك
دەستپێکی سروش ھاتن بۆ پیغەمبەر محمد (ﷺ) کە بینینی خەونی چاک بوو لە
کاتی خەوتندا، ھەر وەك ئەمە ھاتوو لە ھەرموودە ی راست (صحیح) دا کە (بخاری) و
(مسلم) گێڕاویانەتەو لە باسی: چۆنیەتی دەسپێکردنی و ھاتنی سروش بۆ
پیغەمبەری خوا (ﷺ).

جۆری دووھم: یان لە پشتی پەردەو (أو من وراء حجاب):

واتە: گویبستی ھەرمایشتی خۆی گەورە ببیت بەبێ ھۆکاریکی گەیهنەر.

(١) امام الرازی لە تەفسیر و لیكدانەو ی ئەو ئایەتە دا ١٨٧/٢٧ ھەرموویەتی: (بزانە ھەر یەكێك لەم
سێ جۆرە بریتیه له سروش، بەلام ئەوئەندە ھەیه کە خۆی گەورە جۆری یەكەمی تایبەت
کردوو بەناوی سروش (وحی)، چونکە ئەو ی راستەوخۆ بەشیو ی خورپە ی دَل (ئیلھام)
دەکویتە دڵەو بەیەك تەوزم ئەوا شایەنتر بوو کە بە تایبەت ناوی سروشی لی بنریت. ئەمە
ئەو قەسەیه یە لە بارە ی لیك جیاکردنەو ی ئەو سێ جۆرە لەیەك تری).

(٢) الرُّوع: عَقْل و دَل. و ھەرموودەكە (أبو نعيم) لە کتیبی (الحلیة) لە (أبی أمانة) گێڕاویەتیەو،
لاوازه/ الجامع الصغير ٩٠/١.

هەرودەك خۆای گەورە وایکرد موسا گوئیستی فەرماشته گەه ی بێت بەبی ھۆکار.
بەهەمان شیو ټەو فریشتانەش كە خۆای گەورە لەگەڵیان دوا لەبارە ی دروست
کردنی ئادەم (سەلامی لئ بێت).

جۆری سییەم: یان نیردراویك دەنیړیت (یرسل رسول).

واتە یان نیردراویك لە فریشتەكان دەنیړیتە لای، ټەو کاتە فریشتەكە سروس و
نیگا كە ټەگەپەنیت بە پەيامبەرە مرۆفەكە. و نیردراو و پەيامبەری فریشتەكانیش
(جبریل) ه (سەلامی لئ بێت) ^(١).

دابەزینی جبریل بۆ لای پیغەمبەر محمد (ﷺ) بە چەندین شیوازی جیا جیا:
أ- بەشیووە وینە ی حەقیقی و راستەقینە ی فریشتە یی خۆی بێتە لای پیغەمبەر
(ﷺ).

ب- بێتە لای پیغەمبەر (ﷺ) لەسەر شیو ی پیاویك و لەگەڵی بدویت، هەرودەك
لە (صحيح البخاری) دا هاتوو: ((وأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً فيكلمني، فأعي ما
يقول)) ^(٢) واتە: (هەندئ جار فریشتە لەشیو ی پیاویك لەگەڵم دەدویت و لئ
تیدەگەم)، (أبو عوانة) لە (صحيح) دكەیدا ټەم زیادەپە ی هیئاو: ((وهو أهون عليّ))
واتە: (ټەم جۆرە ئاسانترو سوگرتینیانە لەسەر شانم).

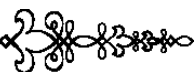
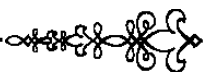
جا بەوشیو یە ئامادەبووان دەبیین، هەرودەك لەو فەموودە راست (صحيح) دا
هاتوو كە (مسلم) ^(٣) گێراویەتیەو لە عومەری كور ی خەتتاب، ئیمامی عومەر
ټەفەرمووی: جارێك لە خزمەت پیغەمبەردا دانیشتبووین، رۆژێك لە رۆژان، لە ناكاو
پیاویكمان هاتە بەرچاو، جل و بەرگی زۆر سپی بوو، مووی پشی زۆر رەش بوو،

(١) سەیری ټەمانە بكە: تفسیر الرازی ١٨٦/٢٧ و تفسیر القرطبی ٥٨٢٣/٨ و روح المعانی للآلوسی

٥٤/٢٥ و زاد المعاد ١٨/١ و الاتقان ٤٤/١.

(٢) صحيح البخاري - كتاب بدء الوحي ٢/١.

(٣) صحيح مسلم - أول كتاب الايمان ٣٦/١.

نیشانه‌ی رَپَبواری لَیْ نِه‌ده‌بِی‌نِرا و هِیچ کِه‌س له ئَیْمِه نِه‌یْدِه‌ناسی، تا له خِزْمه‌ت پَیْغِه‌مبِه‌ر (ﷺ) دانِیشت و هه‌ردوو ئه‌ژنۆی خۆی به هه‌ردوو ئه‌ژنۆی پَیْغِه‌مبِه‌ر (ﷺ) نووساند هه‌ر دوو ده‌سته‌کانی دانا سه‌ر هه‌ردوو پانه‌کانی خۆی و ئه‌و پیاوه نه‌ناسراوه گوتی: ((ئه‌ی محمد پَیْم بَلّٰی ئایینی ئیسلام له چه‌ند شت پَیْک هاتوو...)) تاد. پرسیاری له پَیْغِه‌مبِه‌ر (ﷺ) کرد له‌باره‌ی ئیسلام و ئیمان و نیشانه‌کانی دوا‌پۆژ پَیْغِه‌مبِه‌ری خوا (ﷺ) وه‌لامی ده‌دایه‌وه، تا کابرا نه‌ناسراوه‌که ته‌واو بوو له پرسیاره‌کانی و رۆیشت، جا پَیْغِه‌مبِه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی ئه‌وه (جبریل) بوو هاتبوو فِی‌ری ئایینی پِروۆزی ئیسلامتان بکات.

پ- به‌نهی‌نی بَیْته لای پَیْغِه‌مبِه‌ر (ﷺ) به‌بَیْ ئه‌وه‌ی هِیچ کِه‌سَی بی‌بِی‌نِی‌ت، شوپنه‌ه‌واری کاریگه‌ر و کارتی‌کران له‌سه‌ر رووخساری پَیْغِه‌مبِه‌ر (ﷺ) به‌ده‌ر بکه‌وی‌ت.

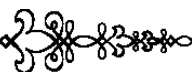
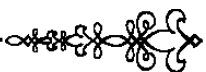
پَیْغِه‌مبِه‌ر وه‌سفی بارودۆخی خۆی ده‌کات، له کاتی دابه‌زینی س‌روش و نیگا: هه‌روه‌ک له (صحيح البخاری) دا هاتوو: ((أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس، و هو أشده عليّ، فيفصم عني، و قد وعيت عنه ما قال)) واته: (هه‌ندی جار س‌روشم بۆ دَی‌ت وه‌ک زرنگ و ه‌ورَی زه‌نگ، دواتر ئه‌م ده‌نگه زرنگه کۆتایی دَی‌ت و منیش د‌وای کۆتایی هاتنی له قسه‌کانی تی‌گه‌ی‌شتم).

(خطابي) وتویه‌تی:

مه‌به‌ست لَیْ ده‌نگی‌کی به‌د‌وای یه‌ک‌دا هاتوو ده‌بی‌سَی‌ت، ئه‌و ده‌نگه له‌گه‌ل یه‌که‌م بی‌ستندا جی‌گه‌ر نابَی‌ت له ده‌روونی دا، تا به‌ باشی لَیْ تی‌نه‌گات و ئینجا جی‌گه‌ر ده‌بَی‌ت.

حیکمه‌ت له‌وه‌ی زرنگی زه‌نگه‌که پَی‌ش س‌روش هاتنه‌که دَی‌ت، ئه‌وه‌یه که گۆی‌چکه‌کان ئاماده‌بکات بۆ س‌روش و نیگا و هِیچ شتی‌کی تر سه‌رقالی نه‌کات.

له فه‌رمووده‌ی (صحيح) دا هاتوو هه‌روه‌ک که‌مِی‌ک پَی‌ش‌تریش خسته‌مانه‌پ‌وو، که ئه‌و جۆرو شی‌وازه‌ی هاتنی س‌روش سه‌خ‌ترین و گران‌ترین جۆره‌کانی س‌روش و نیگایه

که بۆی هاتووہ.

وتراوہ: تەنہا ئەو کاتە بەو شیوہیە سروش بۆ پیغەمبەر دەهات که ئایەتی هەرەشە و پەیمانداڤان بە سزا دادەبەزین^(۱).

بەتایبەتی لەبارەى بارڤۆخى پیغەمبەر (ﷺ) لەکاتى سروش و وەحى دەدوین پاش کەمىکى تر، بەلام لە ژێر ناوینشانى (سروش شتیکە لە دەرەودى دەرەوونە).

چونیه تی سروش و دابه زینى بۆ سەر پیغەمبەر

زانینی چونیه تی سروش و نیگا، نهینیه که لهو نهینیهی که عهقل ناتوانی پهی پێبات، فریشتەش که له خوای گه‌وره‌وه ده‌بیست، ئەوا بە پیت و دەنگ لێی نابیستیت، بەلکو خوای گه‌وره‌وه زانیاریه‌کی پێویست بۆ بیسەر دروست ده‌کات، جا هه‌روه‌ك چۆن فەرمايشتی خوای گه‌وره‌وه له توخمی وتهی مرۆف نییه، ئەوا بەهه‌مان شیوه ئەو بیستنه‌ش که بۆ مرۆف دروستی ده‌کات ئەوا له توخمی بیستنی ده‌نگه‌کان نییه^(۲).

به دوو رێگه سروش (وحى) دادەبەزیت بۆ سەر پیغەمبەر:

یه‌که‌میان: پیغەمبەر له وینهی مرۆیی خۆی چۆته‌دەر و چووته سەر وینهی فریشتە، به‌و شیوہیە سروشه‌که‌ی له جبریل وەرگرتووہ.

دووهمیان: فریشته‌که هاتۆته سەر وینهی مرۆف تا پیغەمبەر لێی وەرگریت^(۳).

له هه‌ردوو حاڵه‌تدا سه‌ختی و قورسییكى زۆر هه‌یه بۆ سەر سروشتی مرۆیی، بۆیه له کاتى سروش دابه‌زیندا، ئەوا پیغەمبەر ده‌چووہ حاڵه‌تى ئاماده‌ نه‌بوون (غیبه) و به‌رپۆخ و هۆش و ده‌روون سه‌رقاڵی سروش وەرگرتن ده‌بوو و ئاگای

(۱) الاتقان في علوم القرآن و زاد المعاد هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو، و اشارد الساري شرح صحيح البخاري ۵۸/۱ و النووي على صحيح مسلم بهامش ارشاد الساري ۱۸۳/۹.

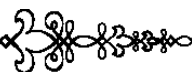
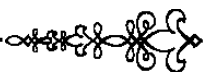
(۲) ارشاد الساري ۵۹/۱.

(۳) الاتقان ۴۳/۱ و الوحي المحمدي ۸۳ و وتهی (ابن خلدون) یشی تێدايه، و ارشاد الساري ۵۹/۱.

دەكرى ھۆش تەسەۋرى تىكەل بوون و ئەو پەيوەندىيە پېغەمبەر لەگەل
 فريشته بكات، ھەروەك چۆن ھۆش تەسەۋرى بوونى نواندىنى موگناتىسى (تنويم
 المغناطيسي) دەكات، كە (د. مسمرى) ئەلمانى ئاشكرای كرد لە سەدەى ھەژدەم،
 تەنانت بەلگەى واى لەسەر ھىنايەو كە زانايان بەشىۋەيەكى زانستى دانيان
 پيداناو، ئەمەش دواى ئەوەى ھەزاران كەسيان تاقى كردهو و ئىستا لە خۆرئاوا
 پشتيوانى زۆرى ھەن، و خول و كتيب و نەخۆشخانەى ھەن كە خەلكى بۆ چارەسەر
 رووى تيدەكەن.

له نواندنی موگناتیسې دا نه‌وا ماموستا خویندې ده که به پښماینه‌ګانی به‌سهر
 روولینهر (وسیط) زال نه‌بیټ، جا روولینهر (وسیط) ده که ده‌چټه خه‌ویکی قوله‌وه،
 چی بیه‌ویټ نه‌و پرساری لی نه‌ګات و وه‌لامی راسته‌وخوی ده‌ست ده‌که‌ویټ و ده‌کری
 فهرمانی پیبکات. به‌کردن یان نه‌کردنی شتی، جا روولینهر (وسیط) ده‌که جیبه‌جی
 نه‌ګات نه‌ګهر دوی به‌هوش هاتنه‌وه‌ش بیټ. و پیوپیسته له نیوان هه‌ردوو که‌سه‌که
 (واته ماموستا که و روولینهر (وسیط) ده‌که)^(۱) که سروشتیان جیاوازه یه‌کیان
 به‌هیزتر بیټ له‌وهی تر، مروف ناتوانیټ نه‌و نه‌زمونه به‌خوی له‌سهر خودی خوی
 جیبه‌جی بکات.

جا نواندنی موگناتیسی وا دهکات که ئەندیشه کردنی سروش ئاسان تر بێت، له‌بەر ئەوەی په‌یوه‌ندی کردنی فریشته به‌ پی‌غه‌م‌بەر، کاریگه‌ری خو‌ی هه‌یه، له‌بەر بوونی ئاماده‌باشی تایبەت تیا‌ی‌اندا، جا فریشته هی‌زی پێ‌دان و کارتی‌کردنی هه‌یه، چونکه ر‌ۆحانی ر‌ووته، و پی‌غه‌م‌به‌ریش ئاماده‌باشی وەرگرتنی هه‌یه له‌و فریشته‌یه، له‌بەر پاک و پوخت بوونی لایه‌نی ر‌ۆحی و دەر‌وونیه‌که‌ی و له‌بەر ئەوەی پاکیه‌که‌ی هاوتایه‌ له‌گه‌ڵ پاک‌ی فریشته‌که‌ و کاتی فریشته‌که‌ زال‌ ئە‌بێت به‌سه‌ر دەر‌وون و ه‌ۆشی پی‌غه‌م‌به‌ردا، ئە‌وا پی‌غه‌م‌به‌ر له‌ حا‌له‌تی سروشتی خو‌ی دەرئه‌‌جێت و

نیشانه‌کانی له‌سه‌ر رووی دهر ئه‌که‌ون و سروش و نیگا‌که له فریشته‌که و مرئه‌گری‌ت و ئه‌وه‌ی و مریگرتووه له دلیدا جیگیر ئه‌بی‌ت و کاتی‌ حالت‌که کۆتایی هات، ئه‌وا ده‌بینی‌ت که به‌ته‌وا‌وی سروشه‌که له‌سه‌ر رووی دلی نه‌قش‌اوه و له‌بیری ناکات^(۱).

سه‌رباری هه‌موو ئه‌و شتانه هیچ شتی‌کمان نه‌بینی که ببی‌ته هۆی نه‌بوونی په‌یوه‌ندی نیوان فریشته‌که و پی‌غه‌مه‌بر (ﷺ)، به به‌لگه‌ی:

زانستی سه‌رده‌م هه‌ندی ئامیری بۆ ئی‌مه فه‌راهه‌م کردووه که به‌هۆیا‌نه‌وه ئه‌و شتانه په‌یی پیده‌به‌ین، که‌چی پێشتر په‌یی پینه‌براو و نه‌ناسراو بوون. هه‌روه‌ک له‌و ئامیرانه هه‌یه که پیک‌دادانی تیشکه‌کانی بوونه‌وه‌ری له‌ بوشایی ئاسماندا تۆمار کردووه، هه‌ندی ئامیریش هه‌ن که ده‌نگی می‌شی فریو تۆمار ده‌کات، له‌ دووری چه‌ند میلێک هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی له‌لای گو‌یچه‌کی تۆ ده‌فری‌ت، ئینجا به‌هۆی ئه‌و ئامیره پێشکه‌وتووه سه‌رده‌میانه، ده‌توانی‌ت درک و په‌یی بری‌ت به‌وه‌ی که ئی‌مه ناتوانین به‌ر‌پ‌گه ئاساییه‌کان و (تقلید)ی خۆمان ببیستین.

ئهم هی‌زه نا ئاساییه، ته‌نها تایبه‌ت نیه به ئامیره زانستی هه‌وچه‌رخه‌کان، به‌لکو خ‌وای گه‌وره به هه‌ندی له گیانه‌به‌ر به‌خشیوه.

بۆ نمونه سه‌گ ده‌توانی‌ت، بۆنی ئه‌و گیانه‌به‌ره بکات. که به‌ر‌پ‌گادا چ‌ووه، ئه‌و هه‌سته‌ی سه‌گ ئه‌ق‌و‌ز‌ری‌ته‌وه بۆ د‌و‌ز‌ینه‌وه‌ی تاوانباران، بۆ نمونه: ئه‌و قوفله‌ی که تاوانبار شکانه‌د‌و‌ویه‌تی، ئه‌وا ئه‌و سه‌گه‌ی راهی‌ن‌انی پیک‌راوه بۆنی ده‌کات و دواتر شو‌ینه‌واره‌کانی ئه‌پ‌ش‌ک‌ینی‌ت و تاوانباره‌که له نیوان هه‌زاران که‌سدا ده‌د‌و‌ز‌ی‌ته‌وه.

ئه‌گه‌ر جانه‌وه‌ری مۆ‌را‌نه (العثة)ی بال‌دارت له‌سه‌ر په‌نجه‌ره دانا ئه‌وا ده‌نگی‌ک ئه‌نیر‌ی‌ت که خ‌ی‌زان‌ه‌که‌ی له ئه‌ندازه‌یه‌کی دووره‌وه گو‌ی‌بیستی ئه‌بی‌ت و ئه‌ویش به‌ر‌پ‌گه‌یه‌کی تایبه‌ت وه‌لامی ئه‌داته‌وه.

کولله مه‌شه‌که (جندب) بال و پی‌یه‌کانی لی ده‌خ‌ش‌ینی‌ت و به‌ر‌پ‌گه‌یه‌کی نا ئاسایی

(۱) مناهل العرفان ۱/ ۵۹-۶۰، و چه‌ندین نمونه‌ی تیدایه له‌سه‌ر ئه‌زم‌و‌ونی نواندنێ موگناتیسی، و

هەروەها گوللەى سەوز (أبي النطيط) توانايەكى نائاسايى ھەيە، دەتوانیٲ شت ببیستیٲ و ھەست بەو جولەيە بکات کە لە نیو گەردیلەى ھایدروچین ڕوودەدات... چەندین نمونەى زۆر ھەن، بەلگەن لەسەر ئەوەى چەند ڕینگە و ھۆکارى تری نابینراو ھەن کە خاوەن ھەستە تاییبەتەکان ھەیانە، جا ئەگەر ئەمە وابیٲ، ئەوا ھیچ نامۆیى لەودا نییە کە پێغەمبەر بانگەشەى ئەوە بکات، کە دەنگیٲ لە خواى گەورەو دەبیستیٲ خەلکى نایبیستن، مادەم چەندین دەنگ و جولە ھەبن لەو بوونەو مەردا کە مەروۇف نایبیستیٲ، کەچى ئامیرەکان تۆمارى ئەکەن و مادەم چەند گیانلەبەرێٲ دەبیستن و ھەندێكى تر نایبیستن^(١).

سروش (وحی) شتیکه له دهرهوهی دهرهونه

ته نانهت هه ندی له رۆژه لاتناسه گان^(۲) و جگه له وانیش وتیان: سروش (وحی) ته نهها بریتیه له گوفتارو خوریه و ئیلهاماتی دهر وون.

به‌لām ئیمه بروامان وایه: سروش (وحی) به‌رهمی په‌یی پیردنی ده‌روونی و
ویژدانی شاروه و ئامان‌ه‌کانی نه‌فس و سیماناسی (فراسه‌ی خیرا نیبه، که زۆریه‌ی

(۱) الاسلام يتحدی ۹۶ - ۹۷.

(۲) بروانه: تاریخ الأدب العربی - بروکلیمان ج ۳، ۱/۱۳۴.

جاره‌کان کاریگه‌ری ئه‌بیته به‌هۆی مه‌شق و راهبانی رۆحی و بیرکردنه‌وه‌ی به‌رده‌وام، واته به‌شیک نیه له نیگای دهروونی که بریتیه لهو ئیله‌هامانه‌ی که به‌سه‌ر خودی خاوه‌نه‌که‌یدا داهه‌رژیته‌وه، له‌کاتی ئاماده‌باشی بو به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی دهروون و ئاماژه‌و نه‌ینیه دهرکه‌وتووه‌کانی^(۱).

له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ نیگای دهروونی زانیاری ته‌واو و یه‌قینی کامل ناهیته‌ کایه، گومانیش له‌وه‌دا نیه که مرؤف به‌و چه‌ندحاله‌ته دهروونیه‌ی ناگاته‌ پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی.

به‌لکو سروس (وحی) بریتیه له (شتیکی له‌ناکاو و به‌ده‌ر له‌ سروشتی مرؤیی)^(۲)، به‌ده‌ره له‌ نه‌فس و دهروون و ملکه‌چی هیج کاریگه‌ریه‌ک نابیت که به‌سه‌ریدا دیت و پیغه‌مبه‌ر (صلوات) له‌لایه‌ن زاتی خوای گه‌وره‌وه وهری ئه‌گریت، له‌ ریگه‌ی ئه‌و فریشه‌یه‌ی که به‌وکاره‌ راسپێرداوه.

هر که‌سی‌کیش وردبینی بکات، له‌ چۆنیه‌تی سروس و دیارده‌ و نیشانه‌کانی و ئه‌و دیاردانه‌ی که به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلوات) دا دین، به‌هۆی سروسه‌وه، په‌یی به‌وه‌ده‌بات که سروس په‌یوه‌ست نیه به‌هه‌واو ئاره‌زووی دهروون و نه‌فس. ئه‌مه‌ش له‌و شتانه‌ی خواره‌وه دهر ده‌که‌ویت^(۳) :

۱- کاتی‌ک (جبریل) هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر (صلوات) له‌ ئه‌شکه‌وتی (ج‌راء) و فه‌رمانی پیکرد که بخوینیته‌وه - که‌چی ئه‌و نه‌خوینده‌وار بوو - هه‌روه‌ک له‌ (صحیح

(۱) الکلام عن الوحي النفسي في الوحي المحمدي ۶۶.

(۲) ارشاد الساري ۶۰/۱.

(۳) ب‌روانه: الوحي المحمدي ۸۹ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، و مناهل العرفان ۵۶/۱ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، و ۲۸۵/۲ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، و النبأ العظيم ۲۰ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، و الظاهرة القرآنية - مالک بن نبی ۱۶۵ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، و مباحث في علوم القرآن - د.ص‌بحي صالح ۲۲ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، و کبری‌ الیقینیات الکونیه ۱۹۸ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، و الرسول - سعید حوی ۱۳/۲ و لاپه‌ره‌کانی دواتری.

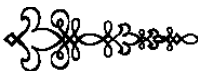
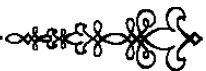
البخاری) له (باب: کیف کان بدء الوحي الى رسول الله ﷺ) هاتووه، که جبریل پئی وتوو: بخوینه^(۱)، فهرمووی: من خویندهوار نیم، پیغه مبهه دهفه رمووی (جبریل^(۲)) منی گرت و توند به خوینه وه گوشیم ههتا ئازارم پیگه یشت و له دوا ییدا به ریدام، دووباره وتی: بخوینه، منیش دووباره وتم: خویندهوار نیم، بو جاری دوو ده به خوینه وه گوشیم تا ئازارم پیگه یشت ئینجا به ریدام، سیباره پئی وتم: بخوینه، منیش وتم خویندهوار نیم، بو جاری سییه به خوینه وه گوشیم، ئینجا وتی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝۳﴾ واته: ((ئهی محمد ﷺ)) بخوینه به ناوی ئه وه پهروه ردگار ته وه که هه موو شتیکی دروست کردووه. ئاده میزادی له چه ند خانیه کی هه ئواسراو - له ناو مندا لانداندا - دروست کردووه. بخوینه، له کاتی کدا ههر پهروه ردگاری تو به خشندهیه).

پیغه مبهه ئه وه چه ند نایه تانه ی له گه ل خو بردنه وه، دلشی زور به خیرایی لی دهدا و ده چیه ته وه بو لای (خدیجه) کچی (خولید) - رهزای خوای لی بیت - و دهفه رمووی: دامپو شن، دامپو شن، دایده پو شن، تا ئه و ترسه ی لی دهره ویته وه، دوا یی هه واله که بو خه دیجه باس دهکات، دهفه رمووی ((لقد خشیت علی نفسي)) واته: له خو م ترسام.

پیغه مبهه ﷺ باسی له و ترسه ی کردووه که له کاتی بینینی (جبریل)

(۱) ئه وه فه رمانه فه رمانی پیکه ئینانه (تکوین) یه نه وه ک فه رمان و پی سپاردن (تکلیف) ی بیت - و اتاکه ی بریتیه له وه ی: ببه به خوینه ر -، بو یه له که ره تی سییه مدا وتی: ﴿أَقْرَأْ﴾ واته: ببه به خوینه ر به ناوی خوا و به ویستی خوا و به وه ی خوای گه و ره یارمه تیت ئه دات، نه وه ک به خو ت و تواناکه ت، چونکه ده زانی ت که نه خوینده واریت، به لām خوای گه و ره ویستی مرؤف له پارچه گوشتیک به دیبینی ت و ئامرازی بینین و بیستی پی ببه خشیت، به هه مان شیوه خوای گه و ره ویستیه تی ببیه خوینه ری ئه وه په یامه ی له ریگه ی سروش بو ت دهنیری ت تا به سه ر خه لکیدا بخوینیه ته وه، به م جو ره ئه ببیه خوینه ر. / الوحي المحمدي، په راویزی ۸۵.

(۲) وەرگێڕ.

دايگرتوو، لەو گيرانهوه (رواية) يكي تر (بخارى) دا كه له باره‌ى ته‌فسىرى سوڤه‌تى (المدر) هيناويه‌تى: ((فَجِثْتُ مِنْهُ رُعباً)) واته: (زۆر لىي ترسام). و له گيرانه‌وه‌يه‌كى تردا: ((فَجِثْتُ مِنْهُ هَوِيتَ الى الأرض)). واته: (زۆر لىي ترسام و به زه‌ويدا كه‌وتم).

بۆيه خه‌ديجه‌ى خيزانى هيج هۆكارىكى ده‌ست نه‌كه‌وت تا پيغه‌مبه‌ر دلتيا بكا ته‌وه‌و خويشى لى دلتيا بىت، ته‌نها ئه‌وه نه‌بىت كه بيباته لاي شاره‌زانترين كه‌س له‌وباره‌دا له‌ناو عه‌ره‌به‌كان و ڤاويژى پى پييكات، ئه‌ويش ئامۆزاي بوو، ناوى (ورقه‌)ى كورى (نوفل) بوو، كه كتيبه‌كانى جوله‌كه و نه‌صرانيه‌كانى خويندۆته‌وه‌و تيگه‌يشتوووه‌و له‌به‌رى كردوو، جا وتى: (هذا الناموس الذي نزل الله على موسى) واته: ئه‌وه ئه‌و فريشته‌يه كه خوا ناردووويه‌تى بۆ سه‌ر موسا (سه‌لامى لى بىت).

دواى ئه‌مه ئه‌وه ڤوون ده‌بىته‌وه كه: كاتيك (جبريل) پيغه‌مبه‌رى له‌ باوه‌ش گرتوووه‌و به‌تووندى گوشيويه‌تى و سى جار فه‌رمانى پيكردوووه‌و بخوينىت، ئه‌مه جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌كا ته‌وه‌و سه‌روش وه‌رگرتنه‌كه شتيكى ده‌ره‌كى بووه‌و نه‌وه‌ك ده‌روونى ياخود خه‌يالى، بۆيه پيغه‌مبه‌ر واى ڤوانى كه (جبريل) ئازارى پى گه‌ياندوو، له‌به‌ر ئه‌مه خيرا چوو له‌ خه‌ديجه‌ تا ڤوودا و ترس و له‌زه‌كه‌ى پى ڤا بگه‌يه‌نيىت، جا له‌ ترسان دلى ئه‌له‌رزى و له‌خوى ئه‌ترسا كه به‌مريت. له‌به‌ر ئه‌و شته مه‌ترسيدا ره‌ى بينيويه‌تى، بۆيه وتى: ((زملونى زملونى)) واته: دامپوشن و به‌م پيچن. په‌ناى بۆ خو پيچان و خوڤوشين برد تا له‌په‌نايدا ئا رام و ئاسووده بىت، بۆيه دايا ن پۆشى تا ترس و له‌زه‌كه‌ى لى نه‌ما.

ئينجا دواى تيپه‌ر بوونى ماوه‌يه‌ك دووباره سه‌روش (وحى) بۆ پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) داده‌بزيىت و فه‌رمانى پى ده‌كات: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِيرُ ۝١ قُفْ أَنْذِرْ ۝٢﴾ واته: (ئهى ئه‌و كه‌سه‌ى خۆت پيچاو ده‌ته‌وه، ئهى محمد (ﷺ)، هه‌سته و خه‌لكى بيدار بكه‌ره‌وه). پيغه‌مبه‌رى خوا له‌و فه‌رمانه‌ى كه پييكراوه ورد ده‌بىته‌وه‌و به‌سه‌ر سوڤمانيه‌وه به‌ خه‌ديجه ده‌ليىت: ((لقد أمرني جبريل أن أنذر الناس، فمن ذا أدعو، ومن ذا يستجيب؟))

واته: (جبریل فه‌رمانی پیکردووم که خه‌لکی ناگادار بکه‌وه، جا بانگی کئی بکه و کئی ناگادار بکه‌مه‌وه، ده‌بی کئی وه‌لامم بداته‌وه).

هه‌رموو ئه‌مانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که سه‌روش (وحی) شتیکی خودی نییه و که‌واهی ده‌ده‌ن که سه‌روش سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتوو له‌ قسه‌وباسی ده‌روون، وه‌ک:

أ- پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زرنه‌گ و ده‌نگیکی تووندی به‌گویدا دیت، وه‌ک ده‌نگی زه‌نگی یه‌ک له‌دوای یه‌ک تووندو تیژ. جا له‌ (صحيح البخاري - كتاب بدء الوحي) (۱)

هاتوو:

((أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس، و هو أشدُّ عليّ، فيفصم عني، و قد وعيت عنه ما قال)) واته: (هه‌ندی جار سه‌روشم بو دیت وه‌ک زرنه‌گ و هه‌ورپی زه‌نگ، دواتر ئه‌م ده‌نگه زرنه‌گه کو‌تایی دیت و منیش دوای کو‌تایی هاتنی له‌ قسه‌کانی تیگه‌یشتم).

(مسلم - كتاب الفضائل: باب عرق النبي في البرد حين يأتيه الوحي) گه‌راویه‌تی‌ه‌وه.

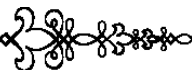
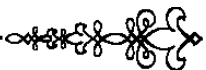
له‌ (مسند أحمد) (۲) دا له‌ (عبدالله‌)ی کوری (عمرو) (ره‌زای خوای لی‌بی‌ت) هاتوو، ده‌لی‌ت: په‌رسیارم له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گرد که: ئایا هه‌ست به‌ سه‌روش (وحی) ده‌که‌یت؟ فه‌رمووی: ((نعم أسمع صلاصل، ثم أسكت عن ذلك، فما من مرة يُوحى اليّ، إلا ظننت أن نفسي تفيض)) واته: (به‌لئ گویم له‌ زرينه‌گ و هه‌وره‌ ده‌نگی به‌هیز ده‌بی‌ت، منیش له‌م حاله‌ته بی ده‌نگه ئه‌بم، هه‌ر جاري‌کیش که سه‌روش بو دیت ئه‌وا هه‌ست ده‌که‌م که ره‌حه‌که‌م پارچه‌ پارچه‌ ده‌بی‌ت).

ب- پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌کاتی‌ک که سه‌روشی بو ده‌هات له‌ ره‌وژی زور ساردو سو‌ردا هه‌ممو جه‌سته‌ی ده‌بووه ئاره‌قه‌.

له‌و فه‌رموو ده‌یه‌ی که (بخاری - كتاب الفضائل: باب عرق النبي في البرد حين

(۱) صحيح البخاري ۲/۱.

(۲) مسند الامام أحمد ۲/۲۲۲.

يَأْتِيهِ الْوَحْيُ) لە عائیشە (خوایێ رازی بێت) گێڕاویەتیەوه، دەلێت: (ئەگەر سروش دابەزیبوايە بۆ پێغەمبەر (ﷺ) لە بەره بەیانیهکی ساردا ئەوا نیوچەوانی پێغەمبەر ئارەقەیی پێدا دەهات). لە (صحیح مسلم) دا لە عائیشەوه هاتوووە کە وتویەتی: (تاوهکو خوا وەحی ناردە سەر پێغەمبەر (ﷺ) ئەو ترس و لەرزە کە لە کاتی دابەزینی سروش "وەحی" دا دایدەگرت لەوێشدا دیگرت، بەرئەندازەیهک وەك وردە مرواری ئارەقەیی لێدەچۆرا، لە رۆژی سەرماو سۆڵەیی زستانە، لە قورسای و سەختی ئەو وشەیهی دادەبەزیە سەری^(۱)) بەشیکیە لە فەرموودەیی (الافک). و بەهەمان شیۆ لە (صحیح البخاری) لە فەرموودەیی (الافک) دا هاتوووە.

پ- پێغەمبەر سەری دادەگەوت و رووخساری ڕەش هەڵدەگەرا (يَغْطِي فِي رَأْسِهِ وَيَتْرَدُ وَجْهَهُ):

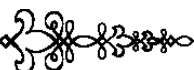
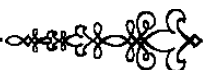
لە (صحیح مسلم - کتاب الفضائل: باب عرق النبي في البرد حين يأتيه الوحي) لە (عبادەتی کۆری (صامت)دووە هاتوووە: دەلێ: (ئەگەر سروش بهاتایە بۆ پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەوا بەمە ئازار دایدەگرت و رووخساریشی سوڕیکی ڕەش هەڵدەگەرا).

لە گێڕانەوهیهکی تردا هاتوووە:

(کە سروش دەهات بۆ پێغەمبەر (ﷺ) ئەوا سەری دائەگرت (نکس راسه) و هاوئانیش سەریان دائەگرت، جا کە سروش کۆتایی دەهات سەری بەرز ئەکردووە). بۆیە بەهۆی ئەو ئازارە کە پێغەمبەر (ﷺ) دووچارای دەبوووە لە کاتی سروش دا، ئەوا رووخساری بە جلیک دائەپۆشی و سەرنیشەیی ئەگرت.

لە (صحیح البخاری - باب يفعل في العمرة ما يفعل في الحج) لە (یعلی)ی کۆری (أمية) هاتوووە: پیاویک هاتە لای پێغەمبەر (ﷺ) کاتیک لە (جغرانة) بوو و کەوا (جبة)یهکی لەسەر شان بوو بۆنیکی خووشی لێ دەهات یان وتی: مەیلەو زەرد بوو،

(۱) دەقی کوردی ئەم فەرموودەیهیە لە ۱۰۹۴/۲ (پوختەیی صحیح موسلیم دانانی: زکی الدین عبدالعظیم عبدالتوی المنذري، وەرگێڕانی: لیژنەیهک) وەرگرتوووە. (وەرگێڕ).

جا وتى: ئەى پېغەمبەرى خوا فەرمانم پېدەكەى چى بىكەم لە عومرەكەمدا؟ جا
سروش دابەزى بۇ پېغەمبەر (ﷺ) و بە جلىك پېغەمبەر داپۆشرا، منىش زۆرم پى
خۆش بوو كە پېغەمبەرم (ﷺ) بىنىبوايه لەو حالەتەى سروشى بۇ دەھات، عومەر
وتى: ئايا پىت خۆشە سەيرى پېغەمبەر بىكەيت لەو حالەتەى سروشى بۇ دىت؟ وتم:
بەلى. جا عومەر لايەكى جەكەى ھەلدايەو دەو منىش تەماشام كرد، پېغەمبەر
دەنگىگى لىدەھات جا پىم وابوو وتى: وەك (پرخەى وشترى لاو). جا كاتىك
سروشەكە تەواو بوو و حالەتەكە كۆتايى ھات، فەرمووى: ((أين سائل العمرة؟ اخلع
عنك الجبة، واغسل أثر الخلق عنك، وأنق الصفرة، واصنع في عمرتك كما تصنع في
حجك)) واتە: (ئەو پىرسىارى كرد لەبارەى عومرە لە كۆيە؟ ئەو كەوا (جىبە) يە
داكەنە و بۆن و رەنگەكە لابەرە و چىت كرد لە كاتى حەج كردنتدا، ھەمان شتىش
بىكە لە عومرەكەتدا).

ت- ھاوھان دەنگىكى تووندىان لە رووخسارى پېغەمبەرەو ئەبىست، لەكاتى
سروش دابەزىندا، وەك: دەنگى ھەنگ كاتى لەلانەكەى دەرەچىت. ھەرودەك ئەمە
ھاتوو لە (صحيح الترمذي) باب التفسير (من سورة المؤمنون) - عومەرى كورى
خەتتاب (خوا لى رازى بىت) وتويەتى: (كاتىك سروش دەھات بۇ پېغەمبەر (ﷺ)،
دەنگىكى وەك دەنگى ھەنگى بىستوو لەلاى رووخسارى پېغەمبەر).

ج- جەستەى پېغەمبەر لەكاتى سروش ھاتن قورستر دەبىت:

لە (صحيح البخارى) دا لە (ابن عباس) دەو - خوا لى رازى بىت - ھاتوو:
(پېغەمبەر (ﷺ) جەستەى قورس ئەبوو بەھوئ ئەو سروشەى بەسەرىدا
دادەبەزى) و ئەم فەرموودەى بە تەواوى پاش كەمىكى تر دەخريتەروو.

لە (زاد المعاد) دا ھاتوو: كە باس لە حالەتى دابەزىنى سروش بۇ سەر پېغەمبەر
(ﷺ) دەكات: (ھەتا ئەگەر پېغەمبەر (ﷺ) لەسەر پشتى ولاخى سوارىيەكەى بوبايە،
لەكاتىك كە سروشى بۇ دەھات، ئەوا ولاخەكە بەجۆكدا دەكەوت، بەھوئ ئەو سروشە
موبارەكەى كە دادەبەزى بۇ پېغەمبەر، تەنانتە جارىك سروش بۇ پېغەمبەر (ﷺ))

هات و رانی موبارەکی لەسەر رانی زەیدی کۆری ثابت بوو جا رانی پیغەمبەر قورسایى زیاد کرد بەهۆی سروش هاتن، تەنانهت زۆر نەماوو رانی زەید بهارپیت^(۱).

ئەمەش راستیتی ئەو فەرماشتەى خۆای گەورە پشت راست دەکاتەو: ﴿إِنَّا سُلِّقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝﴾ الزمل: ۵. واتە: (ئیمە فەرمووده و گوشتاریکی سەنگین دادەبەزینینە سەرت).

تەنھا پیغەمبەر (ﷺ) توانای بەرگە گرتنی ئەو قورساییهى هەیه، تا جەستەکەى لێراپیت و نامادە ببیت بۆ هەلگرتنی ئەرکی پیغەمبەرایەتى.

هەموو ئەو دیاردانە بەلگەن لەسەر ئەوێ کە سروش شتیکی سەربەخۆ و جیاپە و بەشیک نییە لە دەروونی پیغەمبەر (ﷺ)، چونکە قسەى دەروون و ئیلهام و خورپە و تێروانین پیویست بەو هەموو دیاردانە ناکات لەوێ کەسەکە تووشی: ئیش و نالە نال و رەش هەلگەرانی رووخسارو ئارەقە جەستەى دابپۆشیت لە پۆژیکی زۆر سارد دا...

۳- هۆشیاری تەواو و لە بەرگردنیکی رێک و پێک و تۆکمە، بۆ ئەو شتانەى کە بۆ پیغەمبەر (ﷺ) دادەبەزین، چ لە کاتی دابەزینی سروش و چ لە دواى دابەزین.

جبریل سالت جاریک قورئانی بەسەر پیغەمبەردا (ﷺ) ئەخویندەو، ئەمە ناچیتە ناو چوارچیوێ ئارەزوووە و بەهێج شیوەیهک بە بەشیک لە ئیلهاماتى دەروون دانانریت.

لە (صحيح البخارى) دا هاتوو، کە پیغەمبەر (ﷺ) دەفەر موویت: ((أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس، و هو أشدُّ عليّ، فيفصم عني، و قد وعيت عنه ما قال، وأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً، فيكلمني، فأعي ما يقول)) واتە: (هەندى جار سروشم بۆ دیت وەك زرنگ و هورى زەنگ، دواتر ئەم دەنگە زرنگە كۆتایى دیت و منیش

(۱) زاد المعاد ۱/۱۸، و (حديث الرض) (البخاري) گێڕاویەتیەو لە: (كتاب الجهاد باب قوله تعالى: ﴿لَا

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾) برپوانە: ارشاد الساري ۶۱/۵.

دوای کوټایی هاتنی له قسه‌کانی تۆ نه‌گه‌یستم، هه‌ندی جاریش فریشته‌که له شیوه‌ی پیاویک دینه لام و قسه‌م له‌گه‌ل ده‌کات و منیش لئی تیده‌گه‌م).

جا له هه‌ر دوو ئهو حاله‌تانه‌ی له فه‌رمووده‌که‌دا خرا نه‌روو، ئهو په‌یغه‌مبه‌ر به ته‌واوی هو‌شیاریه‌وه تیئه‌گه‌یشت له‌و په‌یامه‌ی که به سه‌روش بو‌ی ده‌هات.

په‌یغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) له سه‌ره‌تا‌دا که سه‌روشی بو‌ ده‌هات جو‌له‌ی به‌ زمانی ده‌کرد و لاسایی جیری‌لی ئه‌کرده‌وه له‌ کاتی سه‌روش خو‌یندنه‌وه‌دا، جا په‌یغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ک له‌بیری بجیته‌وه ئه‌وه‌ی ده‌کرد، به‌لام خوای گه‌وره په‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی دلتیا کرده‌وه به‌وه‌ی خه‌می له به‌رگه‌رنه‌که‌ی نه‌بیته‌وه به‌لکو خوای گه‌وره سه‌روه‌که‌ له دلیدا جی‌گیرو پارێزاو ده‌کات و هه‌یج پێویست به‌ زمان جو‌لان نا‌کات.

خوای پاک و به‌رز ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١٦) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ. ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنْعِقْ بِرَأْسِهِ. ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ. ﴿١٩﴾ القیامة: ١٦ - ١٩. واته: (په‌له مه‌که و زمانت مه‌جو‌لینه، بو‌ ئه‌وه‌ی په‌له بکه‌یت له وهرگرتنیدا. به‌راستی له‌سه‌ر ئیمه‌یه کو‌کردنه‌وه‌و خو‌یندنه‌وه‌ی. جا کاتی‌ک ئیمه ده‌یخو‌ینینه‌وه تو‌ش شو‌ینمان بکه‌وه له خو‌یندنه‌وه‌یدا. پاشان به‌راستی روون کردنه‌وه‌شی له‌سه‌ر ئیمه‌یه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ طه: ١١٤. واته: ("ئه‌ی محمد (علیه‌السلام) نه‌که‌یت له خو‌یندنه‌وه‌ی قورئاندا په‌له بکه‌یت؛ له پێش ئه‌وه‌ی وه‌حی و نیگی ئه‌و قورئانه ته‌واو ببیته بو‌ لای تو" چونکه ئیمه نایه‌لین فه‌رامو‌شی بکه‌یت "نزا بکه و بشلی: په‌روه‌ردگارا، به‌رده‌وام زانست و زانیاری زۆرترو زیاترم پێ ببه‌خسه).

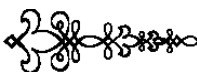
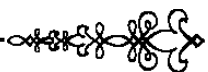
له (صحيح البخاري - باب: بدء الوحي) هاتوووه:
له (سعيدی گو‌ری (جبیر) دوه له (ابن عباس) دوه هاتوووه له‌باره‌ی ئه‌م

فهرمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ ^(۱۶) پیغهمبهر ^(صلوات‌الله‌علیه‌وسلم) تووشی گران‌ی و سه‌ختی دهبوو، به‌هوی قورسی قورئان که بوی دادهبه‌زی و لیوه موباره‌که‌کانی به‌م هویه‌وه ده‌جولاند، (ابن عباس) وتی: منیش لیوه‌کانم نه‌جولئیم وه‌ک چۆن پیغهمبهر ^(صلوات‌الله‌علیه‌وسلم) نه‌یجولاندن. (س‌یعد) وتی: منیش لیوه‌کانم نه‌جولئیم وه‌ک چۆن (ابن عباس) لیوه‌کانی نه‌جولاند، ده‌لئیت جا پیغهمبهر ^(صلوات‌الله‌علیه‌وسلم) لیوه‌کانی ده‌جولاند به‌م هویه‌ خوای گه‌وره نه‌م نایه‌تانه‌ی دابه‌زانند: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ ^(۱۶) إِنَّا عَلَيْنَا جَمْعُهُ، وَفَرَّانَهُ ^(۱۷) وتی - واته: (ابن عباس) -: واته له سینهی تودا کو ده‌کریته‌وه، ئینجا بیخوینه‌وه. ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانصِتْ لَهُ، وَأَنْصِتْ لَهُ﴾ ^(۱۸) واته: بئ ده‌نگ به و گوئی بو بگره. ﴿ثُمَّ إِنَّا عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ ^(۱۹) دواتر له‌سه‌ر ئیمه‌یه که بیخوینینه‌وه. جا دوا‌ی نه‌وه نه‌گه‌ر جبریلی هاتبوبا لای پیغهمبهری خوا ^(صلوات‌الله‌علیه‌وسلم) نه‌وا پیغهمبهر ته‌نها گوئی نه‌گرت، جا که جبریل درده‌چوو، نه‌وا پیغهمبهر ^(صلوات‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌یخوینه‌وه وه‌ک چۆن جبریل بوی خویندبوویه‌وه.

له‌به‌ر نه‌مه‌ جبریل (سه‌لامی خوای لیبیت) له‌ هه‌موو شه‌ویک له‌ مانگی رده‌م‌زاندا، ده‌هاته لای پیغهمبهر و قورئانی پی نه‌وت. له (ص‌حیح البخاری - کتاب الفضائل القرآن - باب: کان الجبریل یعرض القرآن علی النبی ^(صلوات‌الله‌علیه‌وسلم)) هاتوو له عایشه‌وه نه‌ویش له (فاتیمه) (سه‌لامی لیبیت): (پیغهمبهر ^(صلوات‌الله‌علیه‌وسلم)) به‌نه‌ینی پیی وتم که جبریل سائی یه‌کجار قورئانی به‌سه‌ر مندا ده‌خوینده‌وه، به‌لام نه‌م سال دوو جار قورئانی به‌سه‌ر منیدا خویندوته‌وه، ته‌نها بو نه‌وه نه‌چم که سه‌رمه‌رگم نزیک بوته‌وه).

(ابن کثیر) وتویه‌تی: (بخاری) به‌و شیویه‌ به‌ هه‌لواسراوی (معلق) گیراویه‌تییه‌وه، و له شوینیکی تردا له فهرمووده‌ی (ابن عباس) و (أبو هريرة) دا

(۱) هه‌ر له‌م لاپه‌رده‌دا مانای نه‌م نایه‌ته‌مان کردوو به‌ویه‌ دووباره‌ی ناکه‌ینه‌وه. (ومرگیر).

سەندەكەى ھېناۋە، و (أبو داود) و (النسائي) و (ابن ماجه) گىراۋيانەتەۋە.

مەبەستى لەۋەدا كە ھەموو سالى جاريك قورئانى بەسەردا ئەخويندەۋە: بريتە
لە بەرامبەر كردنى لەگەل ئەۋەى خۋاى گەۋرە بۆى ناردوۋە، تا ببیتە ھۆكارى
جىگىرو چەسپاوتر بوون و تا لەبىرى نەكات^(۱).

۴- پىچران و داپرانى سروس لە پىغەمبەر (ﷺ)، كەچى زۆر زۆر ھەزى ئەكرد
كە سروسى بۆ بىت، ئەمەش بەلگەيە كە سروس شتىكى جياۋازو بەدەرە لە دەروون
و فيكر، و لە زاتى موبارەكى پىغەمبەر (ﷺ) سەرچاۋە ناگريت و شتىكى نىيە
ملكەچى ويستى ئەو بىت، بەلكو تەنھا كاتىك سروس دادەبزىت كە خۋاى گەۋرە
ويستى لەسەر بىت بەبى ئەۋەى پىغەمبەر (ﷺ) ھىچ پۇلىكى ھەبىت، نمونەش
لەسەر پىچرانى سروس:

أ- دۋاى ئەۋە (جبريل) ئەم چەند ئايەتانەى دابەزانند: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ
...﴾^(۲) "سورەتى: العلق" بۆ ماۋەى سى سال سروس (وحى) پىچرا، و لە ھەندى
فەرماشتدا ھاتوۋە كە بۆ ماۋەى دوو سال و نىو پىچراۋە^(۳). بەم ھۆيە پىغەمبەر
(ﷺ) زۆر خەمبار و دلگران بوو، تەنانەت چەند جاريك ھەۋلى دا خۋى لە لوتكەى
كىۋى بەرزدا فرىبداتە خواروۋە، ھەروەك (البخاري: باب: أول ما بدء به رسول الله
(ﷺ) من الوحي، كتاب الوحي)^(۴): (رُوِّيَكَ پىغەمبەر (ﷺ) بەرپىگادا ئەرۋىشت،

(۱) سەبىرى: (جبريل قورئانى بەسەر پىغەمبەردا (ﷺ) ئەخويندەۋە) بىكە، لە: فضائل القرآن -
ابن كئير ۲۶-۲۷. كە پاشكۋى تەفسىرەكەيەتى.

(۲) پىشتەر ماناى ئەم ئايەتانەمان كرددوۋە بۆيە دووبارەى ناكەينەۋە. (ۋەرگىر).

(۳) ارشاد الساري ۶۷/۱.

(۴) دەربىرىنى فەرموۋدەكە بەم شىۋەيە: (بەشىۋەيەك سروس و نىگا پىچرا - بەو شىۋەيەى پىمان
گەيشتوۋە - پىغەمبەر زۆر پى دىل گران بوو، بەشىۋەيەك كە پىغەمبەر چەندىن جار ھەۋلى دا
خۋى لە لوتكەى كىۋە بەرزەكان فرىبدايە خواروۋە، جا كە ھەر لە لوتكەى كىۋەكە نزيك =

دهنگیکی بیست له ئاسمانهوه جا سهیری کرد بینی ئەو فریشتەیه که له ئەشکهوتی - حراء - هاتبوو له لای، پیغه مبهەر (ﷺ) لێی ترسا، خیرا گهرایهوه مالهوه بو لای خه دیجهی خیزانی و پیی وت: (دامپۆشن دامپۆشن) جا خوای گهوره ئەمه ی دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾﴾... له مهو دوا سروش به گهرمی و به بی پچران دههات.

ب- سروش بو ماوهی یهك مانگ پچراوه، ههروهك له (البخاري - باب حديث الافك من كتاب الغازي) هاتوو، پیغه مبهەر (ﷺ) زۆر پیی خوشبوو سروشی بو بیتهوه، تا ئەو قهیرانه چاره سهر بکات، له پروودای (افك) دا بهرپا بوو که دوو پرووه کان دایکی باوهرداران عائیشه یان (خوا لێی رازی بیئت) تۆمه تبار کرد به کاری خراپه، ههتا وای لیهات پیغه مبهەر (ﷺ) پیی فهرموو: ((يا عائشة أما انه بلغني عنك كذا و كذا، فإن كنت بريئة فسيروك الله، وان كنت ألممت بذنب فاستغفري الله)) واته: (ئهی عائیشه ههوالی ئاواو ئاوام پیگه یشتوو، جا ئەگهر تۆ بی تاوان بیت، ئەوا خوای گهوره ئەوه دسه له نیئت و رای دهگهیه نیئت و ئەگهر تاوانی کیش ئەنجامداوه ئەوا داوای لیخوش بوون بکه بو خوای گهوره). ئینجا دوا یهك مانگ پاش قسهو باسیکی زۆری خه لکی ئەوا چهند ئایه تیک له سوهرتی (النور) دابهزی و پاكانه و بی تاوانی ئەویان سه لاند.

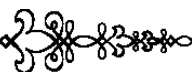
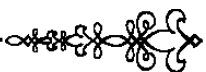
جا که سیك که ورد بوو بیتهوه وای نابینیئت؟: ئەو مانگه زۆر درێژتره له چه ندين سال که پیغه مبهەر (ﷺ) چاوهروانی هاتنی سروشی کردوو له گه ل دوو دلێ و گومانیکێ زۆرهوه، جا ئەگهر سروش شتیکی دهره کی نه بوایه ئەوا ههر زوو

= ئەکهوتهوه بو ئەوهی خو تێ فریبدات ئەوا جبریل رێگهی لێ ئەگرت، دهیوت: ئەهی محمد تۆ به راستی پیغه مبهیری خوای، جا به مه دهروونی ئارامی ئەگرت و دهگهرایهوه مالهوه، به لام ههر که ماوهی پچرانی سروش زیاتر درێژ نه بووهوه ئەوا هه مان هه ولێ پیشووێ ئەدایهوه، جا که ئەگه یشته لوتکه ی کێوه که ئەوا جبریل بۆی دهر نه کهوت و رێگری لێ نه کرد و هه مان شتی پی دهرت/ ارشاد الساري ۱/۱۲۱.

پیغه مبه‌ر (ﷺ) بانگه‌شهی هاتنی ده‌کرد، هه‌ر له‌وکاته‌ی که هه‌وایی رووداوه‌که بئاو نه‌بووه و مه‌سه‌له‌که‌ی یه‌کلایی ده‌کردوه.

پ- سه‌رباری ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیی خوش بوو که رووگه (قبلة) بگۆریت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا س‌روش شازده یاخود حه‌فده مانگ دانه‌به‌زی. سه‌بارت به‌گۆرانی رووگه له (بیت المقدس) بۆ (که‌عبه)، پاش ماوه‌ی ناوبراو، س‌روش دابه‌زی به‌م نایه‌ته‌وه: ﴿قَدْ رَزَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ البقرة: ۱۴۴. واته: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)" به‌راستی چاوگێ‌پان و هه‌لسورانی رووخسارت روو به‌ناسمان ده‌بینین، سویند به‌خوا ئیمه‌ش رووت وهرده‌چه‌رخینین بۆ رووگه‌یه‌ک پیی‌پازی خوش‌نوود بیت، ده‌رووت وهربچه‌رخینه‌ به‌ره‌و لای که‌عبه ("المسجد الحرام"). هه‌روه‌ک له (صحيح الترمذي)^(۱) دا هاتوه: ئه‌م پچ‌پانه‌ی س‌روش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیچ قسه‌یه‌کی له‌خۆیه‌وه بۆ خه‌لکی هه‌ل نه‌ده‌به‌ست، له‌و ماوه‌یه‌ی که س‌روش پچ‌پاوه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌دواوه له‌باردی نایین و قورئانی پیروژ و سه‌رز‌نشتی هاوبه‌شدانان و هاوبه‌ش دانه‌ران، چونکه ئه‌گه‌ر دوا‌بوو‌با له‌و باره‌یه‌وه، ئه‌وا نزیک‌ترین که‌سه‌کانی بۆ ئیمه‌یان ده‌گێ‌پا‌یه‌وه وه‌ک (خه‌دیجه) و (عه‌لی) و (زید)ی کور‌ی (حارثة) که له‌مالید‌ابوو و (أبوبکر) هاوده‌می و هاوه‌لی ده‌کرد به‌دریژایی ژیا‌نی.

(۱) له (صحيح الترمذي بشرح عارضة الأحوذی ۸۵/۱۱ باب التفسير) له (البراء)ی کور‌ی (عازب)‌وه هاتوه، (که وتویه‌تی: کاتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کۆچی کرد بۆ شاری مه‌دینه ئه‌وا بۆ ماوه‌ی شازده یاخود حه‌فده مانگ رووه‌و (بیت المقدس) نوێژیان کردوه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیی خوش بوو که رووگه بگۆریت بۆ (که‌عبه)، جا خ‌وای گه‌وره ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زانده ﴿قَدْ رَزَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ ...﴾ تا ﴿الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ جا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رووی کرده که‌عبه، ئه‌مه‌شی زۆر پیی خوش بوو) و به‌هه‌مان شیوه (البخاري في كتاب التفسير من صحيحه عند الآية المذكورة عن البراء بن عازب) هیناویه‌تی.

ئەو پێدەنگ بوونەى پێغەمبەر و نەدوانى لەبارەى سەروش، لەو ماوەیەدا کە سەروش پەچرابوو، بەلگەیه‌کى گومان بەر لەسەر پوچەلێ ئەندێشەى ئەو کەسانەى وای بو ئەچوون، سەروش شتێکى خۆدیه لە پێغەمبەردا (ﷺ).

۵- یەکیەک لە هۆکارەکانى دابەزینی قورئانى پێرۆز، ئەوەبوو کە پێغەمبەر (ﷺ) لە هەندێ کاتدا پرسىارى لى ئەکرا، کەچى هیچ وەلامێکى پى نەبوو، بۆیه بى دەنگ دەبوو، جارى واهەبوو بى دەنگیه‌کەى ماوەیه‌کى زۆرى دەکیشا. جا ئەگەر ئایەت لەو باره‌یه‌وه دابەزیبوو، ئەوا بانگى ئەو کەسەى دەکرد کە پرسىارى کردبوو، ئەو ئایەتەى بەسەردا دەخویندەوه کە لە قورئاندا دابەزیووه پەيوەندى بە پرسىاره‌کەیه‌وه هەیه.

هەندێ کات وابوو کە پێغەمبەر (ﷺ) وەلامى پرسىاره‌کەى ئەدايه‌وه، کەچى سەروش بە پێچه‌وانەى وەلامه‌کەى ئەو وەلامى ئەدايه‌وه، تەنانەت کەمێک رەخنە و گلەبێشى لى دەکرد.

ئەمە بەلگەیه‌ له‌سەر ئەوه‌ى کە سەروش شتێکى دەرەکییه و پەيوەندى بە دەرۆنه‌وه نییه، چونکە ئەگەر سەروش شتێکى دەرۆنى بوايه، ئەوا کە پرسىارى لى ئەکرا پێویست نەدەبوو چاوەرپى وەلام بکات یاخود وەلامى یەکەمى راست بکاتەوه.

۶- رێگرى کردنى پێغەمبەر (ﷺ) لە نووسینی فەرماشته‌کانى له‌ سەرەتای سەروش دابەزین، ئەوەک تیکەل بیت بە قورئانى پێرۆز، چونکە بە تەواوى دەیزانى: قورئان فەرماشته‌تیکە خۆای گەوره بە دەربرپن و ماناکه‌یه‌وه بە سەروش بۆى ناردووه، ئەو ناتوانیت یەک بیتیش بگۆریت.

هەر کە ئایه‌تیک دادەبەزى، ئەوا پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانى بە نووسەرانی سەروش دەکرد کە بینووسن، جا ئەوه‌ى فی‌رى خەلکى کرد کە قورئان فەرماشته‌تیکى خوايه، له‌لایەن زاتى خۆای فەرماندەرەوه له‌ رێگەى سەروشه‌وه هاتووه، پێغەمبەر (ﷺ) ئەمەى دووپات ئەکرده‌وه تا له‌ گوێچکەى مۆسلماناندا جیگیر بوو، ئینجا

رێگهی دا به نووسینی فهرمووده.

ئهمه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جیاوازی ئه‌کرد له نیوان قورئانی پیرۆز و فهرمووده، ئه‌گه‌ر چی فهرمووده چ قودسی یان جگه‌له‌و هه‌ر به‌شیکه له سروش، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه که فهرمووده مرو‌ف دای ئه‌رێژێت. جیاوازییه‌کی زۆر هه‌یه له نیوان شیوازی قورئان، چونکه قورئان فهرمایشتی په‌روه‌ردگاری مرو‌فه، له‌گه‌ڵ شیوازی فهرمووده، ئه‌گه‌ر فهرمووده‌که هی ر‌ه‌وانترین و جوانبێژترین که‌سیش بێت له خه‌لکی، بێ گومان ئهمه شتیکی ر‌وونه بو‌ که‌سی که وردبێته‌وه.

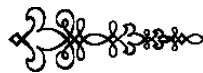
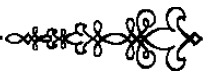
۷- بابته‌تی سروش:

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌خوێنده‌واره، نووسین و خوێنده‌واری نازانی‌ت، له ژینگه‌یه‌کی ده‌شته‌کیانه‌ی بت په‌رسی تی ژیاوه، زانیاری و زانستی دانیشتوانه‌که‌ی ساده‌و سه‌ره‌تایی‌ن که هیچ نرخ و قیمه‌تیکی نیه و هه‌ر به‌راورد نا‌کریت به‌وه‌ی (رۆم) و (فارسی) ده‌کان هه‌یان بووه.

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌چوووه ئه‌شکه‌وتی (حراء) به‌ گۆشه‌گیری و که‌نا‌رگرتن له خه‌لکی به‌ندایه‌تی ئه‌کرد، هیچ زانیاریه‌کیشی نه‌بووه، ته‌نها ئه‌وه نه‌بێت که فی‌ری بووه له کۆمه‌لگه سه‌ره‌تاییه‌که‌ی.

ئا له‌و بارودۆخ و حا‌له‌دا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له رێگه‌ی سروشه‌وه قورئانی پیرۆزی بو‌ داده‌به‌زیت، قورئان چه‌ندین راستی می‌ژووی و گه‌ردوونی و تیۆری کۆمه‌لایه‌تی و ئابوری و سیاسی و جگه له‌مانه‌ش که چاره‌سه‌ری لایه‌نه جیا جیاکانی ژیان ده‌کات له خۆ ئه‌گریت، که پێشتر ه‌زرو فیکر بو‌ی نه‌چوووه به‌ خه‌یالی دا نه‌هاتوو، یاخود یه‌کی‌گ‌ گرنگی پێدا بێت یان هه‌ر یه‌کی‌گ له هه‌ر ژینگه‌یه‌ک و له هه‌ر چه‌رخێکدا گرنگی به‌و لایه‌نانه دابی‌ت.

ئهم راستیانه‌ش وردو دیارن - له‌باره‌ی ده‌دوین له کاتی دوان له ئی‌ع‌جازی قورئان - که هیچ که‌س بو‌ی نیه نکۆلی لی بکات، ته‌نانه‌ت حه‌یرکانی حوله‌که‌ش ئه‌وانه‌ی که ده‌مه‌ته‌قی و گه‌فو‌گۆیان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کرد ئه‌وا سه‌ریان سو‌رئه‌ما، که

دهیان بینی قورئان هه وائی نه وه کانی ئیسرا ئیل و پیغه مبه ره کانیان نه خاته به ریاس.
هه موو نه مانه به لگهن له سه ره نه وهی که نه وه پیغه مبه ره نه خوینده وه ره له
ناوهنده سه ره تاییه که دا ناتوانی ت نه وه یاسا و راستیه زانستی و غه یی و شاروا نه له
خودی دهر وون و فیکری خو یه وه به ینیت. به لکو پیویسته سه رچا وه یه کی هه بی ت له
دهر وهی دهر وونی پیغه مبه ره (صلواته علیه وسلم) که بریتیه له وه سروشه ی له لایه نه خوا وه بو ی
دی ت.

۸- نه وه به یامه ی پیغه مبه ره (صلواته علیه وسلم) هیناویه تی، سروشی ک بو وه که له
په ره وردگار مه بو ی هاتوو نه وه که له خودی خو ی سه رچا وهی گرت بی ت، له به ره
نه وهی کاتی ک داوا له پیغه مبه ره کرا، که هه ندی شت له قورئان بگو ریت، نه وه وه لایمی
ده دا یه وه به وه سروشه ی که خوی گه وه ره بو ی نار دوه وه و ه یچ شتی کی لی نه شار ده وه وه
به پیچه وانه یشی نه جو لایه وه.

خوی پاک و بهرز فه رموویه تی:

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِشْرَةٌ غَيْرُ
هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ
وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾﴾ یونس:

۱۵ - ۱۶. واته: (کاتیکیش ئایه ته کانی ئیمه که روون و ئاشکرایه به سه ریاند
بخوینریته وه، نه وه نه وانه ی که به ته ما نین ئاماده ی به رده م باره گای ئیمه بین
ده لئین: قورئانیکی جگه له مه بینه و بیخوینه ره وه یان بیگو ر، تو یش نه ی محمد
(صلواته علیه وسلم) پێیان بلێ: من بۆم نیه له خۆمه وه بیگو ر، من شوینی ه یچ شتی ک ناکه وم،
جگه له وه نه بی ت که به وهی پیم ده گات، به راستی من ده ترسم، نه گه ره یاخی به له
په ره وردگارم و نافه رمانی بکه م، گیرۆده ی سزایه کی سه ختی روژیکی زور گه وه به م.
پێیان بلێ "نه ی محمد (صلواته علیه وسلم)" نه گه ره خوا بیویستایه نه وه قورئانم به سه ردا

نهده خویندنه وه، خوایش ناگاداری نهده کردن پیی، چونکه بهراستی ناشکرایه که من ته مهنیکی دوورو دریژم له ناوتاندا بهسهر بردووه پیش هاتنی قورئان، که واته بوجی عهقل و بیرو هوشتان ناخه نه کار).

۹- پیغه مبهەر (صلوات) مروّفه و چه نندین نایهت پیشتر خرا نه پروو له سهر نه وهی پیغه مبههران و په یامبههران مروّفن، به لام نه وهنده ههیه سروشیان بو دیت، خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ الکهف: ۱۱۰، و فصلت: ۶. واته: ("ئه ی پیغه مبهەر (صلوات) پییان" بلّی: بهراستی من ته نها ئاده میزادیکم وهک ئیوه، به لام نه وهنده ههیه وهی و نیگام بو دیت).

ده سپیکردنی چه نندین نایهت به وشه ی (قُل) که زیاتر له سی سهد جار له قورئاندا دووباره بوته وه.

فه رمایشتی خوی گه وره: ﴿أَقْرَأْ﴾ العلق: ۱. واته: (بخوینه).

﴿أَتْلُ﴾ الکهف: ۲۷. واته: (دهوری بکه ره وه).

﴿وَرَتِّلْ﴾ المزمل: ۴. واته: (دهوری بکه ره وه به وردی).

به لگه ن له سهر نه وهی که به کیک ههیه رینووینی پیغه مبهەر (صلوات) دهکات، تا ناواو ناوا بلّیت، به لگه شه له سهر نه وهی که قورئانی پیروژ به دهر برین و مانا کانی وه له لایه ن خوی گه وره وه هاتو وه محمد (صلوات) هیچ دهستیکی تیدا نه بو وه، به لکو ته نها ئهرکی له ئاست قورئان بریتی بوو:

أ- وهرگرتن و له بهر کردن (الوعي والحفظ).

ب- گیرانه وه و راگه یانندن (الحکایة والتبلیغ).

پ- پروون کردنه وه و شروّفه کردن (البيان والتفسير).

ت- حیبه جی کردن و به کردار کردنی (التطبيق و التنفيذ).

۱۰- پیغه مبهەر (صلوات) جیاوازی کردو وه له نیوان نه زموونی مروّیی خو ی که ئه کری له هه ندی شتدا پیکابیتی و له هه ندی شتدا به هه له چووبیت، له گه ل نه و

یه قینه‌ی که سهرچاوه نه‌گریت له سروش و نیگا، که ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی سروش له‌لایه‌نی دهره‌کی پێی نه‌گات، به شیوه‌یه‌کی گومان هه‌لنه‌گر و یه‌قینه‌ی، بۆیه ته‌نها له‌سه‌ر خه‌لکی ئه‌وه پێویسته که شوێنی بکه‌ون. و رووداوی موتوربه‌کردن (تأبیری) دار خورماکان گه‌واهیدهرن له‌سه‌ر ئه‌مه، (مسلم) له (صحیح) ده‌که‌یدا هه‌ینیایه‌تی له (موسای) کوری (طلحه) ئه‌ویش له باوکیه‌وه، ده‌لێت:

(له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌لای کۆمه‌لێک داچووین که له‌سه‌ر دار خورماکانه‌وه بوون، فه‌رمووی: ((ما یصنع هؤلاء؟)) واته: ئه‌وانه خه‌ریکی چین. وتیان: دار خورما موتوربه‌ ده‌که‌ن، تۆی نێر له‌گه‌ڵ می تێکه‌ڵ ده‌که‌ن جا موتوربه‌ر ده‌بێت، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((ما أظن یغنی ذلک شیئاً)) واته: پێم وانیه ئه‌مه هه‌یج سوودیکی بێت. ده‌لێت: ئه‌م قسه‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ریان به‌وان گه‌یاند ئه‌وانیش وازیان له موتوربه‌ کردنه‌که هه‌نا. ئه‌م هه‌واڵه‌یان به پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) گه‌یاند سه‌باره‌ت به‌مه فه‌رمووی: ((ان کان ینفعهم ذلک فلیصنعه فانی اما ظننت ظناً فلا تواخذونی بالظن، ولکن اذا حدثکم عن الله شیئاً فخذوا به، فانی لن اکذب علی الله عزوجل)) واته: ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ی سوودی بۆ ئه‌وان هه‌یه با بیکه‌ن چونکه ئه‌وه ته‌نها بۆ چوونیکی که‌سی بوو با به‌هه‌یچی له‌سه‌ر من حیساب نه‌که‌ن، به‌لام گه‌ر شتیکم له خاوه‌ پێ وتن ئه‌وا ده‌ستی پێوه بگرن، چونکه بێگومان درۆ به‌ناوی خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆوه ناکه‌م).

له گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتوو: ((أنتم أعلم بأمر دنیاکم)) واته: ئێوه شاره‌زاترین به کاروباری ژیا‌نی دونیاتان. و له گێڕانه‌وه‌ی (ابن ماجه) دا هاتوو که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((ان کان شیئاً من أمر دنیاکم فشانکم به، و ان کان من أمر دینکم فالی)) واته: ئه‌گه‌ر کاروباری دنیا که‌تان بوو ئه‌وه خۆتان راپه‌ڕێنن، ئه‌گه‌ر له کاروباری ئاینتان بوو ئه‌وه بۆمن بگه‌ڕێنه‌وه.

۱۱- سه‌رزه‌نش و گله‌یی چ تووند بێت چ نه‌رم، که له قورئانی په‌رۆزدا له

پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) کراوه، وه‌ک ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿عَسَّ وَتَوَلَّى ۝۱﴾ عیس: ۱. واته: (رووی گه‌ڕ کرد و رووی وه‌رگێرا). و ده‌فه‌رموویت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾

لَمْ أَذَنْتَ لَهُمْ ﴿التوبة: ٤٢﴾. واته: (خوای لیّت خووش بیّت "ئهی پیغه مبهەر" (ﷺ) "بوؤ مؤلتهت پیدان). و ئهم فهرمایشتهی خوای پایه بهرز: ﴿مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُشْرِكَ فِي الْأَرْضِ﴾ الانفال: ٦٧ ... تاد. واته: (بوؤ هیچ پیغه مبههریك نه بووه كه دیلی هه بیّت، ههتا كاتیك چاك پایه دار و جیگیر ده بیّت له زه ویدا).

ئهو شتانهی كه خستمانه پروو (له كاتی دوان له سههر: پاریزراوی پیغه مبههران)، بهلگه بوو له سههر ئه وهی كه پیغه مبههر (ﷺ) راگهیه نههری بهرنامهی خوایه و ئه وه په یامهش كه له پرپی سروشه وه بوؤ هاتووه شتیکی دهرکی بووه، چونكه ئه گهر دهر وونی بوایه یاخود دهستکردی پیغه مبههر (ﷺ) بوایه. ئه وه شتیکی له وانه باس نه ده کرد كه سههر زهنشتی خوئی تیا دایه.

١٢- هه ره شهی تووند و ئاگادار کردنه وهی ترسینههر كه له لایهن خواوه ئاراسته ی پیغه مبههره کی (ﷺ) کراوه، بهلگه یه كه خوای گه وره سههر چاوه و کانگای سروشه و دهر وونی پیغه مبههر (ﷺ) په یوهندی پییه وه نییه، ته نانه ت بهلگه شه له سههر ئه وهی كه پیغه مبههر (ﷺ) كه سیکی فهرمان پیکراوه به راگه یاندنی ئه وه شته ی پیی سپێردراوه، له لایهن هیزیکی بهرزی فهرماندهر، كه پیغه مبههر له بهرامبه ریدا ناتوانیّت هیچ هه لسوکه وتیکی پیچه وانه بکات.

خوای پاك و بهرز ده فهرمووی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تَبْنَتَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ (٧٤) إِذَا لَأَذْفَنَّاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الاسراء: ٧٤ - ٧٥. واته: (خو ئه گهر ئییه تۆمان پایه دار و دامه زرا و نه کردایه، ئه وه به راستی نزیک بوویت كه میك به لایاندا مه یل بکهیت و به دئی ئه وان بکهیت؟! ئه وه کاته ئیتر دوو بهرامبهری "هاوه لگه ران" له دونیاداو به دوو بهرامبهری ئه وان له دوا ی مردن سزاو ئازارمان پی ده چه شتیت، پاشان كه سیشته دهست نه ده كه وت فریات بکهویّت و له دهستی ئییه رزگارت بکات).

ههروه ها خوای گه وره ده فهرموویّت: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ﴾ (٤٤) لَأَخَذْنَا مِنْهُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَقَدْ أَخَذْنَا مِمَّنْ قَبْلُكَ الْوَيْتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ

﴿٤٨﴾ الحاقه: ٤٤ - ٤٨.

ئینجا (زمخشری)^(١) لهبارهی لیكدانهووه تهفسیری ئەم چەند ئایهتهی سورەتی (الحاقه) ده‌ئیت:

(خۆ ئەگەر پیغه‌مبەر ﷺ شتیکی به‌دهم ئیمه هه‌لبه‌ستایه له‌خۆیه‌وه که ئیمه‌ش نه‌مان فه‌رموو‌بێ، ئەوا زۆر به‌هێواشی ده‌مان‌کوشت، هه‌روه‌ک چۆن پاشاکان ئەمه ده‌که‌ن به‌رامبەر ئەوه‌ی که درۆ به‌ده‌میان‌وه ده‌که‌ن، زۆر به‌په‌له‌و به‌تووندی تۆله‌ی لێ ئەستێننه‌وه تا ئەو دیاردیه‌ی بن‌ب‌ر بکه‌ن، خ‌وای گه‌وره‌ش ئەم نموونه‌یه‌ی وێنا کردووه تا‌کو سه‌خت و نا‌ر‌ه‌حه‌تر ب‌یت‌ه به‌ر‌چاو، که بریتیه له‌وه‌ی ده‌ی‌گر‌یت پاشان له ملی ده‌دات، خ‌وای گه‌وره به‌تایبه‌ت باسی ده‌ستی راستی کردووه نه‌وه‌ک چه‌په^(٢)، چونکه ئەگەر ب‌کو‌ژ‌ه‌کان ویستیان له پشته ملی که‌سی‌ک به‌دن ئەوا به‌ده‌ستی چه‌پ ده‌ی‌گ‌رن، به‌لام ئەگەر ویستیان له پ‌ی‌شه‌وه‌ی گه‌رده‌نی و سه‌ری ب‌په‌ر‌پ‌ن‌یت ئەوا ئەو حا‌له‌ته نا‌خ‌و‌ش و نا‌ر‌ه‌حه‌تره له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ده‌کو‌ژ‌ری، چونکه له‌کاتی کوشتنه‌که‌یدا ش‌م‌ی‌شه‌ر‌که ده‌بی‌ن‌یت که به‌ده‌ستی راستی ب‌کو‌ژ‌ه‌ویه و سه‌ری ئەوی پ‌ی‌ په‌له‌ده‌ر‌یت).

١٣- ئەگەر قورئانی مه‌زن له خ‌ود‌ی پیغه‌مبەر ﷺ و زیره‌کی و بلیمه‌تیه‌که‌ی سه‌ر‌چاوه‌ی گر‌ت‌ب‌یت، ئەوا شانازی بوو که ب‌یدا‌ته پا‌له‌خ‌وی، چونکه ه‌ی‌ج که‌سی‌ک نه‌یه که ده‌گه‌ن‌ترین به‌ره‌می عه‌قل و به‌ه‌ره‌و توانای خ‌وی ب‌دا‌ته پا‌ل که‌سی‌کی تر یاخود بانگه‌شه‌ی خ‌وايه‌تی ده‌کرد نه‌وه‌ک پیغه‌مبەر‌ایه‌تی، جیاوازییه‌کی زۆریش هه‌یه له ن‌ی‌وان ئەو دوو په‌له‌یه، پیغه‌مبەر ﷺ له ن‌زا‌که‌یدا ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ((اللهم

(١) تفسیر الکشاف - زمخشری ٢/٢٦٦.

(٢) ئەوه وی‌چواندن (تشبیه) به‌و واتایه‌ی نا‌کر‌یت ئەندامی ماددی یاخود هه‌ر شتی‌ک ب‌ج‌یت‌ه چوار‌چ‌ۆیه‌ی کات و شو‌ین و بدر‌ینه پا‌ل خ‌وای گه‌وره، ئەمه‌ش له سه‌ل‌ن‌راوه‌کانی عه‌ق‌لییه‌. (وه‌ر‌گ‌ێ‌ر).

اغفر لي خطيئتي و جهلي، و اسرافي في أمري، وما أنت أعلم به مني، اللهم اغفر لي جدِّي وهزلي، وخطني وعمدي، وكل ذلك عندي، أنت المقدم وأنت المؤخر، وأنت على كل شيء قدير^(١))) واته: خوايه گيان؛ له تاوانه كان و نه زانيم خوښ ببه، ههروهه له زياده پوهيشم له کاره کاندا و نه وهش که تو پي زانا تریت له من... خوايه گيان؛ له راست و گالته کانم خوښ ببه، له هه له و نه نه سته کانم و له وهش که لای منه، خوايه گيان؛ له وهی که له مه و پيش کردوومه و له وهی له وه و دواش خوښ ببه، له وهی که به نهی و ناشکرا کردوومن و له وهی که له من زانتری پی، تو پيشخهرو دواخه ری و تو به سهر هه موو شتيکدا دهسه لالت هه به^(٢).

ههروهه دهفه رموویت: ((اللهم آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ))^(٣) واته: خوايه گيان له دونيادا خيرو چاکه و نازو نيعمه تمان پی ببه خشه و له دواړوژيشدا له نازو نيعمه ته گانی به ههش به هره مه ندمان بکه و له سزای ناگری دوزه بمانياريزه.

له نزيهيدا داوی نووری خوايي دهکات دهليت: ((اللهم اجعل لي في قلبي نوراً، وفي لساني نوراً، و في سمعي نوراً، و في بصري نوراً، و من تحتي نوراً، و عن يميني نوراً، و عن شمالي نوراً و من بين يدي نوراً، و من خلفي نوراً، و جعل في نفسي نوراً و اعظم لي نوراً)) مسلم گيپراويه تيه وه^(٤) واته: خوايه له دلما نوور بهرپا بکه و له زمان و بيستن و بينين و سهروهو خواره ووم و راست و چهپم و پيشه وهو پاشه ووم و له دهر و نویشمدا نور بهرپا بکه و نورم بو گه وره بکه.

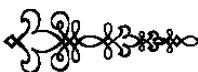
۱۴- کاتيک سروش بو پيغه مبهه (ﷺ) هات فهرمانی کرد بخویني ته وهو خه لکی

(۱) صحيح مسلم - كتاب الذكر و الدعاء - باب التعوذ من شر ما عمل ومن شر ما لم يعلم ۲۰۸۷/۴.

(۲) دهقي کوردی ئەم فەرمووده يەم له ۹۲۴/۲ (پوخته ی صحیح موسلیم دانانی: زکی الدین عبدالعظیم عبدالنوی المنذري، وەرگێرانی: لیژنه یهک) وەرگرتوو. (وەرگێر).

(۳) صحيح مسلم - كتاب الذكر و الدعاء - باب فضل الدعاء باللهم آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۲۰۷۰/۴.

(۴) صحيح مسلم ۵۲۰/۱ كتاب صلاة المسافرين و قصرها - باب الدعاء في صلاة الليل و قيامه.

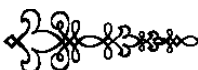
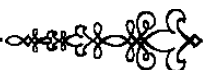
ئاگادار بکاتهوه، جا پیغمبهر (ﷺ) سه‌ری سوڤما له‌و کاره له‌ناکاوه و گومان گرتی و پرسپاری له‌خوی نه‌کرد، ده‌بیّت نه‌مه چی بیّت؟ نه‌مه ده‌روونه یان شتیکی تره؟ که‌چی س‌روش له‌ د‌وای نه‌مه حه‌قیقه‌تی به‌رزی خ‌وای به‌سه‌ر پیغمبهر (ﷺ) نه‌سه‌پینیت، پیغمبهریش (ﷺ) نه‌و شتانه‌ی که‌ له‌ ده‌روونیدا هه‌بوو له‌و کاته‌دا له‌ خ‌وای که‌وره‌وه ده‌گیریت‌ه‌وه به‌راشکاوی:

﴿ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَفْقَهُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِفِينَ ﴾ يونس: ۹۴. واته: (جانه گهر تو "نهى محمد ﷺ") "درباره‌ی نهو شتانه‌ی که بؤمان دابه‌زاندوویت له شك و گومان دایت، نهوه پرسیار بکه لهو که‌سانه‌ی که‌س پی‌ش تو له ته‌ورات شاره‌زان و دخی‌خویننه‌وه، سویند به‌خوا به‌راستی حق و راستیت له‌لایه‌ن په‌روم‌ر دگارت‌ه‌وه بؤ هاتووه، که‌وابوو به‌هیچ شیوه‌یه‌ک گومان‌ت نه‌بی‌ت و مه‌چۆره ریزی گوماندارانه‌وه).

جا که خوای گه‌وره به‌رپه‌رچی ئه‌و گومانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (صلواته‌الله علیه‌وسلمه) دده‌اته‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌روش (وحی) شتی‌کی سه‌ربه‌خۆ و دره‌گی‌یه و به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر (صلواته‌الله علیه‌وسلمه) ده‌ستی تیادا نه‌بووه، بۆیه له‌دوای هاتنی ئه‌و ئایه‌ته‌وه فهرمووی: ((لا أشكَّ و لا أسأل)) عبدالرزاق و ابن جریر له (فتادة) گێڕاویانه‌ته‌وه. ^(۱) واته‌: گومان نابهم و په‌رسیاریش ناکهم.

هه‌موو ئەو شتانه وایان کرد پێغه‌مبەر ب‌رواو یه‌قینیکی توکمه‌ی وای هه‌بیّت به
سروش (وحی) که گومان جی‌گای بۆ نه‌بیّت، له‌بهر ئەمه پێغه‌مبەر (ﷺ) هه‌رگیز
لیی پاشگه‌ز نه‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت دواى ئەوه‌ش که هۆزى قورپه‌ش رووبه‌رووشی
بوونه‌وه‌وه داوایان له (أبا طالب) ی مامی کرد تا پێغه‌مبەر (ﷺ) رازی بکات و واز له

(۱) الظاهرية القرآن ۱۸ فہرموودہ مکہ ی ومہرگرتوود لہ (تفسیر السیوطی) و (ابن کثیر) لہ (تفسیر) دہکیدا لہ: ۴۳۲/۲ ہیئاویہتی لہ (فتادہ) دودو لہ وبارمہوود وتویہتی: ابن عباس و سعیدی کوری جبیر و حسنی بصری ہہمان قسہیان وتود.

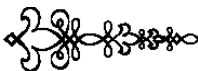
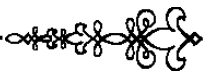
بانگه‌وازه‌که‌ی بێنیت و چیت گاتنه به خواکانیان نه‌کات، به‌لام پیغه‌مبهر (ﷺ) وه‌لامی دایه‌وه: ((والله يا عم لو وضعوا الشمس في يميني والقمر في يساري على أن أترك هذا الأمر أو أهلك دونه)) واته: سویند به‌خوا؛ ئه‌ی مامه‌ نه‌گهر خۆر بخه‌نه لای راستم و مانگ بخه‌نه لای چه‌پم تا واز له‌و کاره‌م به‌ینم یاخود له‌ پیناویدا تیا نه‌چم.

ئه‌م دنیای و یه‌قینه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) بووه پائنه‌ریک تا به‌رگه‌ی ناخۆشیه‌کان بگریت، سه‌رباری ئه‌وه‌ی هاوبه‌ش دانهران هه‌ولیان دهدا به‌ سه‌رووت و سامان و ده‌سه‌لات فریوی بدن ئه‌گهر وازیه‌ینابا له‌ بانگه‌وازه‌که‌ی، به‌لام پیغه‌مبهر (ﷺ) ئه‌و هه‌وله‌ فریوخوازانه‌ی ئه‌وانی رعت کرده‌وه، خۆیی و هاوه‌لانی ئه‌و ئیش و نازاریان چه‌شت، له‌ پیناو بانگه‌وازه‌که‌ی که‌ چیاو شاخه‌کانی داده‌نواند، ذرایه‌تی خزم و هۆزو عه‌ره‌ب و جگه‌له‌وانه‌شی کرد و جه‌نگی گه‌رمی دژ به‌ بیروباوه‌ری ئه‌وان راگه‌یان، خوای گه‌وره‌ش سه‌ریخست به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیدا و په‌یامی ئیسلامی له‌سه‌ر زه‌وی به‌رپاگرد به‌م هۆیه‌ش هه‌یج کۆسپێک هه‌رچه‌ند گه‌وره‌بیت له‌ به‌رده‌میدا نه‌ما و هه‌یج سه‌تمه‌کاریک له‌ به‌رامبه‌ریدا خۆی نه‌گرت هه‌رچه‌ند یاخی و زۆریش به‌ده‌سه‌لات بیت.

چه‌ند گومانیک لایه‌ی بێنه‌ما^(۱)

ئه‌گهر وترا؟ سه‌روش (وحی) بریتیه له‌ جوړیک له‌ خه‌ون بینینی نووستوو یان چه‌ند هه‌لبه‌سته‌راویکی که‌سی درۆزن یاخود چه‌ند خه‌یاڵیک شاعیرانه یان وته‌ی که‌سیکی شیت. به‌رپه‌رچی ئه‌دریته‌وه:

(۱) برپاوه‌ ئه‌و سه‌رچاوه‌: الوحي الحمدي ۹۰ و لایه‌ره‌کانی دواتریشی، مناهل العرفان ۳۱۷/۲ و لایه‌ره‌کانی دواتریشی. و الظاهرة القرآنية ۱۸۲، و مباحث في علوم القرآن ۲۸ و لایه‌ره‌کانی دواتریشی، والرسول سعيد حوی ۱۴/۲.

به‌ودی قورئانی پیرۆز سەرگه‌ردانی و ونبونی ئه‌وانی له گومراپیدا وینه کیشاوه به‌شیومه‌یه‌کی سوتینه‌رو گائته‌ی پیکردوون، سێ جار پیتی (اضراب: واته ئه‌وه‌نا به‌لکو ئه‌وه^(۱)) که (بل)ی دووباره کردۆته‌وه له‌م ئایه‌ته:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمَ بَلْ أَفْتَرَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾ (الانبیاء: ۵. واته: (به‌لکو ده‌یان وت: خه‌ون و خه‌یالی بێ سه‌رو بنه یاخود هه‌لی به‌ستوو، به‌لکو که‌سیکی شاعیره).

ئهو وته‌یه‌ی ئه‌وانیشی له قورئاندا باسکردوو: ﴿مُعَاذَ جَعْدٍ﴾ (الدخان: ۱۴. واته: (فیرکراویکی شیتته!!). و ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَجُنُّونٌ﴾ (الشعراء: ۲۷. واته: ("وتیان" به‌راستی ئهو پیغه‌مبه‌ری بۆ ئیوه ره‌وانه‌کراوه شیتته).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره به‌ره‌ره‌جی قسه هه‌لبه‌ستراوه‌کانی ئه‌وانی داوته‌وه‌و وتویه‌تی: ﴿تَ وَالْقَالِرِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ (۱) ﴿مَا أَنْتَ بِعَمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ (۲) (القلم: ۱ - ۲. واته: (نون، سویند به پینوس و ئه‌ودی که ده‌ینوسن. ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تۆ به‌هوی نازو نیعمه‌تی په‌روه‌ر دگارتیه‌وه دووریت له شیتته‌وه).

۱- ئهو وته‌یه‌ی که ده‌لیت سروش (وحی) ته‌نها جوړیکه له خه‌ون بینین، ئه‌م

(۱) هه‌ر پیتیک له پیته‌کانی خستنه‌پال (عطف) مانایه‌کی هه‌یه، پیتی (بل)یش که یه‌کیکه له پیته ناوبراوه‌کان و مانایه‌کی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، جا پیتی (بل) ماناکه‌ی بریتیه له (ئه‌وه‌نا به‌لکو ئه‌وه)، واته: ئه‌ودی پێشه‌خۆی رعت ده‌کاته‌وه (نه‌فی) نه‌کات و ئه‌ودی پاشه‌خۆی ده‌چه‌سپینیت (اثبات)ی ده‌کات. له‌م ئایه‌ته به‌رزو پیرۆزه‌دا خوای گه‌وره دوودلی و گومانی بێ باوه‌ران ئه‌خاته‌پوو: به‌ودی بێ باوه‌ران هه‌ر جارو ناوناتۆریه‌ک ئه‌دنه پال پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و دواتر له‌و ناوناتۆریه‌ش به‌گومان ده‌که‌ون، بۆیه هه‌ر به‌خۆیان رعت ده‌که‌نه‌وه‌و ناویکی تری بۆ هه‌لته‌به‌ستن و دواتر له‌مه‌ش په‌شیمان ئه‌بنه‌وه‌و په‌نا ئه‌به‌نه به‌ر هه‌لبه‌ستنی ناو و ناتۆریه‌کی تر.... تاد، بۆیه له‌م ئایه‌ته‌دا خوای گه‌وره زۆر به‌جوانی له میانه‌ی به‌کاره‌ینانی پیتی (بل: واته: ئه‌وه‌نا به‌لکو ئه‌وه) بارودۆخه گومانایی و دودلییه‌که‌ی ئه‌وان ده‌خاته‌پوو. (وهرگێڕ).

وتهیه بهر په رچ دراوه بهووی:

پښه مېهر (ﷺ) هر له کاتی دابه زینی سروش (وحی) دوه وشیار بووه به بهر ددهوامی.

گیرانه وهیه کیش له (الصحيحين) بخاری^(۱) و مسلم دا هاتووه که نه وهیان سه لاندووه سروش له پرېکدا بو پښه مېهر (ﷺ) هاتووه له و کاته ی که وشیار بووه ورد بوته وه له بوونه ودردا، له و کاته (جبریل) پیی وت: ﴿اَقْرَأْ﴾ واته: (بخوینه) سی جار پښه مېهری (ﷺ) گوښی تا ئازاری پیگه یشت ئینجا بهریدا، دواتریش چووته لای خه دیجه به ترس و لهرزو دلّه راوکیوه، دهیوت: ((زَمْلُونِي زَمْلُونِي)) واته: دامپوښن، دامپوښن. دواتر هه واله که ی به خه دیجه راگه یاند....

نهمه ش به لگه یه له سهر نه وهی که نه گهر سروش (وحی) ته نها جوړیک بووبا له خه ون بینین نه وا نه و ترس و لهرزی لی نه دده ما له دوی وشیار بوونه وهی له خه ودا.

نه و دیارده و حاله تانه ی که به سهر پښه مېهر دا (ﷺ) دهه اتن له و کاته ی سروش و نیگای بو دهه ات، وهک پیشت خستمانه پروو، نه و گومانه پوچه ل ده کاته وه، ته نانه ت نه و سهر زه نشت و هه رده شهیه و جگه له وانه ش که ئاراسته ی پښه مېهر (ﷺ) دهکران به لگن له سهر نه وهی سروش ته نها جوړیک نه بووه له خه ون بینین، به لگو سروش بریتیه له و راستیه ی ناگری فراهاموښ بکریت.

۲- نه و وتهیه ش که ده لیت سروش ته نها بریتیه له چه ند هه لبه ستر او یکی که سی دروژن، بهر په رچی دراوته وه:

به و گه واهی و شایه تیه ی که عه رهب داویانه بو پښه مېهر (ﷺ)، بهر له پښه مېهرایه تی که ناویان نابوو راستگو ی نه میندار (صاق الامین)، ته نانه ت پاره و سامانه به هاداره کانیان دادنه لای پښه مېهر (ﷺ).

(۱) صحيح البخاري - كتاب بدء الوحي. و صحيح مسلم - كتاب الايمان.

بەهەمان شیۆ لە دواى پەوانەکرانى وەك پيغه مېهر (ﷺ) لەلایەن گشت
عەرەبەکان بە دۆست و دوژمنەکانیەوه گەواهی راستگوییى بۆ دراوه.
ئەو پرسىارەى (هەرقل) پاشای رۆم کە لە (أبو سفیان) ی کرد، لەبارەى
پيغه مېهر (ﷺ) بەلگەيە لەسەر ئەوێ وتمان، هەر وەك لە (صحيح
البخارى) داهااتوو:

(وتى - واتە هەرقل - بەر لەوێ دەست بە بانگەوازەكەى بكات، تۆمەتبارتان
ئەكرد بە درۆ كردن؟
وتەم - واتە: أبو سفیان -: نا تۆمەتبارمان نەدەكرد....).

كاتيك (هەرقل) پرسىارەكانى تەواو كرد كە ئاراستەى (أبو سفیان) ی کرد، ئەوا
بەخۆى وەلامى پرسىارىكى خۆى داىهەوه: (پرسىارم لى كردى كە ئایا تۆمەتبارتان
دەكرد بەر لەوێ دەست بەو بانگەوازەى بكات، تۆش وتت نا، كەواتە بېگومان دەزانم
ئەو كەابرايە مادام درۆ بۆ خەلكى هەلنەبەستيت ئەوا هەرگیز درۆ بۆ خۆى گەورە
هەلنەبەستيت).

ئەو شتانەى كە لە قورئانى پیرۆزدا هااتوو، وەك: هەوالى رابردوو و داهااتوو و
چەندین یاسای رۆشن كە شیاون بۆ هەموو كات و شوینيك بە گەواهی دانى هەموو
خاوەن عاقلەكان.
هەموو ئەو شتانە بەلگەن لەسەر ئەوێ كە ئەم شتانە هی كەسيك نین كە
درۆزن بێت.

ئەو هەشمان سەلماند لەكاتى قسە كردن لەسەر پارێزراوى پيغه مېهران و ئیعیجازى
قورئان هەر لەم كتیبەدا، هەر كەسى دەیەوێت با بۆى بگەرێتەوه.
۳- ئەو وتەيەى كە پێى وایە سەروش (وحى) تەنها جوړيكە لە خەيالى شاعیران،
ئەوا بەرپەرچى دراوتەوه:

بەو سوربوونەوه و ترسەى كە پيغه مېهرى (ﷺ) دائەگرت، لەكاتى دابەزینی
سەروش و نیگا، جا ئەم حالەتە بەرووخسارى شاعیر دەركاوەیت ئەگەر ویستی
هۆنراوێك بەهۆنیتهوه. و لەبەر ئەوێ موعجیزەى هەرە مەزن كە پيغه مېهرى خوا

(ﷺ) هیناویهتی بریتیه له قورئانی پیروژ له شیوازهکە ی و بواری یاسادانان و ههوالدانهکە ی... عه ره ب له سه رده می دابه زینی قورئاندا سوارچاکی مهیدانی رهبوانبیز ی و جوانبیز ی بوون که چی کاتی ک گو یبستی ئایه تهکانی بوون که نه خویندرایه وه نهوا تیکشکان و سهریان سوپما، ته نانهت قورئان ته هدا ی نهوانی کرد که بتوان وینهیه کی بهینن، به لام نه یانتوانی ههروهک له باره ی ئی عجازی قورئان دهیانخهینه روو.

۴- نهو وتهیهش که ده لیت نهو که سه ی بانگه شه ی نهو دهکات سروش (وحی) بو هاتوه شیتیه:

هه ر نهو بارودوخ و حاله ته ی پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی که سروش (وحی) ی بو دههات به چاکترین شیوه بهرپه رچی نه م گومانه نه داته وه، به وه ی هو شی تهوا و چوست و چالاک و به گورو تین و کو نه ندای ده مارهکانی زور به هیژ بوون. و که پیغه مبه ر (ﷺ) به خه دیجه ی فه رموو: ((زملونی)) واته: دامپوشن. نه مه ته نها نه وه ده گه یه نی ت که پیغه مبه ر (ﷺ) چوو ته ناو خه وگه و پیخه ف، ته نها بو نه وه ی به سه سیته وه دوا ی نهو رووانگه به ترسه ی که بینیبوو یه تی.

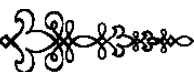
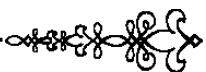
هه ر له به ر نه مه خوا ی گه وه ره فه رمانی پی دهکات، که هه لسی ت به ناگادار کرد نه وه ی خه لک: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ ﴿١﴾ قُرْآنُكَ ﴿٢﴾﴾ واته: (نه ی نهو که سه ی خو ت پیچا و ته وه، نه ی محمد (ﷺ)، هه سه ته و خه لکی بی دار بکه ره وه).

شیتیکی بی گومانه که که سه ی شیت ناتوانیت نهو شه ریعه ته کامل و هه مه لایه نه بهینیت که هه موو بوارهکانی زیان له خو ی ده گری ت، چونکه ته نها به عه قلیکی تهوا و رو شن و دید فراوان ده گری ت.

۵- نه گه ر و ترا:

روو خسار سور هه لگه پان و رهنگ په رین، ده کری به وه لی ک بدریته وه که بریتیه له دیارده ی گرژ بوون (اعراض التشنج).

به رپه رچی ده دریته وه:

دیاردەى گرز بوون (أعراض التشنج) دەبیته ھۆى ئەوھى كە تاك ئیفلیج بییت و لەرز بیگریت بۆ ماوھىەكى كاتى بى بەش ئەبیٹ لە ھیزی عەقلى و جەستەیی. بەلام حالەتەکانی پیغەمبەر (ﷺ) لە کاتیك كە سروش (وحى) بۆ دادەبەزیت گەواھیدەرن لەسەر: ئەوھى تەنھا رووخسارى پیغەمبەر (ﷺ) گۆرانی بەسەردا دیت و لەھەمان حالەتدا لە بارودۆخىكى ئاسایى و ئازادى عەقلى دایە، بەشیوھىەك كە یاد (ذاکرە) دەكى بەتەواوى بەکار ئەھینیت لەو کاتەى سروشى بۆ دیت، بەلام كەسى توشبوو بە نەخۆشى گرز بوون (تشنج) ھۆش و یادى نامینیت لەو کاتەى كە نەخۆشیەكە ئەیگریت.

پاشان ئەو دیاردە جەستەییانە كە بەدیار دەكەون لەسەر رووخسارى پیغەمبەر (ﷺ) لەو کاتەى (سروش) بۆ دادەبەزیت، تەنھا لەیەك كاتدا بەدەردەكەون ئەویش لەو ساتەىە كە سروش (وحى) بۆ دیت.

بارودۆخى نەخۆشى ھاوشان نابیت لەگەل ئارەقە كردن و نابیتە ھۆى دەرکەوتنى دەقیكى قورئانى كە بەخودى خۆى موەجزەىە. دەكریت ئەو دەقە قورئانیە سورەتیكى درێز بیٹ وەك سورەتى (الأنعام) یاخود دەقیك بیٹ كە رپسای زۆر وردى تیدان وەك دەقى میرات، كە بە وردترین دەقە یاساییەكان لە جیھاندا دادەنریت.

٦- ھەندىكىش بۆ ئەوھچوون:

بوھەیرای راھیب - كە یەكێكە لە شوینكەوتووانى (آریوس) لە یەكتاناسى دا و نكۆلى دەگرد لە خواىەتى عیسای مەسیح و بیروباوهرى سىكوچكەیی (تثلث) - كاتیك لە (بصرى) كە دەكەویتە (شام) بە پیغەمبەر (ﷺ) گەشتوو، ئەوا پیغەمبەر (ﷺ) ئەو سروشە لەویەوھە فیربوو.

ھەندىكىش بۆ ئەوھچوون كە: (ورقة) ى كورى (نوفل) ئەو شتانەى فیرى پیغەمبەر (ﷺ) كردوو.

بەم شیوھىەى خواروھە بەرپەرچى ئەم گومانانە دەدریتەوھ:

أ- بوحەیرای راھیب تەنھا یەك جار بە پیغەمبەر (ﷺ) گەشتوو، ئەو کاتیش پیغەمبەر (ﷺ) لەگەڵ (أبو طالب) ی مامی دابوو کە لەگەڵ کۆمەڵیک لە پیاوەکانی قورەیش دا سەفەری شامیان کرد. ئەو کاتە پیغەمبەر (ﷺ) تەمەنی نۆ ساڵ بوو، و تراوە کە تەمەنی دوازدە ساڵ بوو. بوحەیرای راھیب کاتیک لە خەڵوتگە و پەرسنگە کەیدا خەوتبوو، لە خەونیدا بینی کە پیغەمبەری خوا (ﷺ) لەگەڵ کاروانیکدا دێت و هەندێ هەوریش سێبەری لێ ئەکەن، بەم ھۆیەو خواردنی نامادەکرد بۆ ئەو کەسانە قورەیشی بوون، کەچی پێشتر بەلای راھیبی ناوبراویشدا ئەروێشتن، گرنگی بەوان نە دەدا و تەنانەت تەماشای ئەوانیشی نەدەکرد، بەلام ئەو جارە گۆراوە، راھیب بانگی ئەوانی کرد بۆ خوانەکە، پیغەمبەری خوا (ﷺ) بەھۆی تەمەن بچووکیەکی لەلای کاروانەکە مایەو، جا راھیبەکە وتی: هیچ کەسێک لە ئێوە بەجێ نەمێنێت و ھەمووتان وەرن بۆ خوانەکە، پێیان راگەیاندا کە گەنجەکە واتە پیغەمبەر (ﷺ) بەجێ ماو، ئینجا پیغەمبەریان (ﷺ) ھینا، راھیبەکە زۆر بە خەستی و تیژی سەرنجی ئەدا و سەیری ھەندێ شتی جەستەیی پیغەمبەری (ﷺ) ئەکرد، دواي نان خواردن راھیبەکە بانگی پیغەمبەری (ﷺ) کرد و سوێندی دا بە (لات) و (عوزا)، چونکە گوێی لێبوو بوو کە ھۆزەکی پیغەمبەر (ﷺ) سوێند بەم دوانە ئەخۆن، پێی وت: ((لا تسألني باللات و العزی، فرائلہ ما أبغضت شیئاً قط بغضهما)) واتە: سوێندم مەدە بە (لات) و (عوزا)، سوێند بەخوا رڤم لەھیج شتێک نییە بەو ئەندازەیە رڤم لەوانە. بوحەیرا پێی وت: جا سوێندت ئەدەم بەخوا، ئەو ھێ لێت ئەپرسم وەلامم بدەرەو، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ((سئلني ما بدا لك)) واتە: چیت ئەوێت لێم بپرسە. ناوبراو پرسایاری لە پیغەمبەر (ﷺ) کرد لەبارەي حال و بارودۆخی لەکاتی خەوتن و چۆنیەتی ھەلسوگەوتی و کاروبارەکانی، پیغەمبەری (ﷺ) وەلامی ئەدایەو، وەلامەکی کۆک بوو لەگەڵ ئەو سێفەتانەي بوحەیرا دەیزانی، دواتر بوحەیرا سەیری پشتی پیغەمبەری کرد، بینی مۆری پیغەمبەرایەتی لە نیوان ھەر دوو شانەکانی دایە. بوحەیرا پرسایاری لە

مامی کرد له باره‌ی باوکی پیغه‌مبەر (ﷺ)، ئه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه: ئه‌وه کوری منه، بوچه‌پرا وتی: نابیت باوکی ئه‌وه کوره زیندوو بیت. ئینجا وتی: ئه‌وه برازاهه. بوچه‌پرا له کو‌تاییدا پئی وت: بیگه‌پرنه‌وه بو شارده‌کی خو‌ی و له جوله‌که‌کانی بپاریزه، ئه‌وه برازایه‌ت پله‌وه پایه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌بیت. جا خیرا (أبي طالب) گه‌راندیه‌وه بو مه‌که‌که^(۱).

ئه‌وه به‌سه‌ره‌هاته گه‌رانه‌وه‌ی تریشی هه‌یه^(۲)، له سه‌رحه‌م گه‌رانه‌وه‌کاندا (ﷺ) هیچ ئاماژه‌یه‌ک نه‌هاتوو له باره‌ی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) شتی‌ک له باره‌ی بیروباوه‌ر و ناینه‌که‌ی شتی‌کی له بوچه‌پرا بیستبیت.

هه‌روه‌ک ئه‌وه سه‌فه‌ره‌ی کورت بوو - سه‌رباری ئه‌وه‌ی که بچوک بوو، مامیشی له‌گه‌لدابوو، تا به بوچه‌پرا گه‌یشته - و هه‌موو ئه‌وه شتانه یاسا و شه‌ریعه‌ت فی‌ری

(۱) سیره ابن هشام - قصة بحيرا الراهب.

(۲) حاکمیش ئه‌مه‌ی گه‌رپاوه‌ته‌وه له (مستدرک ۲/ ۶۱۵-۶۱۶) ده‌که‌یدا، له‌و باره‌وه وتویه‌تی: ئه‌م فه‌رمووده‌یه راست (صحیح) ه به‌پئی مه‌رحه‌کانی (بخاری و مسلم) به‌لام ده‌ریان نه‌هیناوه، (ذهبی) به‌م فه‌رمایشته‌ی ڕوون گردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر داوه: ده‌لێت: پیم و ابیت هه‌لبه‌ستراوه له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی به‌شی‌کی پوچه‌له / سه‌یری: هاشم المستدرک. بکه.

(الترمذی) له (صحیح) ده‌که‌یدا گه‌رپاوه‌یه‌یه‌وه / سه‌یری بکه: بشرح عارضة الأحوذی ۱۰۶/۱۳ و ده‌لێت: گه‌رپاوه‌یه‌یه‌کی باش و نامۆیه ته‌نها به‌و شیوه‌یه‌مان بینیه‌وه (حسن غریب لا نعرفه الا من هذا الوجه).

(حافظ ابن کثیر) له (السیره النبویه ۱/ ۲۴۳ و لایه‌په‌که‌نی دواتری) هه‌موو ڕینگه و گه‌رپاوه‌کانی هیناوه، دوا‌ی ئه‌مه وتویه‌تی: به‌هه‌موو ئه‌ندازه‌یه‌ک (مرسل- که‌سی یه‌که‌می سه‌نده‌که په‌ری بیت - وه‌رگه‌پ -) ه، هه‌روه‌ک هه‌ندێ که‌س باسیان کردوو که ئه‌وه به‌سه‌ره‌هاته ڕوویداوه له‌و کاته‌ی ته‌مه‌نی پیغه‌مبەر (ﷺ) دوا‌زه سال بووه و ده‌کرێ (أبا موسی) ئه‌مه‌ی له پیغه‌مبەر (ﷺ) وه‌رگرتبیت، به‌مه‌ش زیاتر به‌هیز ده‌بیت یاخود له گه‌وره هاوه‌لان وه‌ریگرتوو یان ئه‌وه به‌سه‌ر هاته ناودار و به‌ناوبانگه و بلّاو بووه، بۆیه به‌و شیوه‌یه‌ی که بلّاو بووه ئه‌ویش وه‌ریگرتوو (أخذه من طريق الاستفاضة).

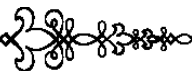
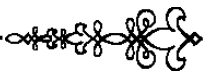
پیغه مېهر (صلوات) ناکات و کلیلی نه نیه شار او ده کانی پی نادات، به لگو و ته که ی بوحه پرا جه خت ده کاته وه له پیغه مېهر ایه تی محمد (صلوات) به تایبه تی کاتیک پرسپاری له حال و بارودوخی پیغه مېهری (صلوات) ده کرد، ده بیینی که وه لومه کانی کوکن له گهل نهو زانیاریانه ی له لای بوون، که عیسا و موسا موژده یان له باره وه دابوو سه باره ت به خسه لته کانی پیغه مېهر، بویه پیشبینی کرد که پله و پایه یی کی گهوره ی ده بییت له داهاتوو دا.

ب- سه باره ت به (ورقه) ی کور ی (نوفل):

نه وه ی چه سپاوه له گیرانه وه راست (صحیح) ده کاند ا که: خه دیجه (خوا لی پی رازی بییت) پیغه مېهری (صلوات) برد (دوا ی نه وه ی جبریل "سه لامی لی بییت" هاته لای له نه شکوه تی "جرا"). بو لای (ورقه) ی کور ی (نوفل) ی کور ی (اسد) ی کور ه مامی خو یه تی و له سه رده می نه فامییدا بووه به نه صرانی و کابرایه کی خو ینده وار بووه به عیبری له باره ی نینجیل نوو سیویه تی و پیره می ردیک بووه و کو پیرش بووه. خه دیجه پی وت: نه ی ناموزام گو ی بگره بزانه برازایه که ت (محمد) ^(۱) چی ده لی؟! (ورقه) لی پی رسی نه ی برازام چ ده بیینی؟ پیغه مېهری خوا (صلوات) چی بینیبوو و چی بیستبوو بو ی گیرایه وه، نینجا (ورقه) پی وت: نه وه نه و فریشته (ناموس) دیه - واته نه مینداری سروشه جبریل - که خوا نار دوویه تیه خوار بو سه ر موسا (سه لامی لی بییت)، خو زگه له م روظ گارده ا گهنج بام! خو زگه ی زیندوو بام نه و کاته ی که گه له که ت دمرت نه که ن! پیغه مېهر (صلوات) ده فهرمو ی: (أو مُخرجي هم؟!) واته: یانی دمریشم ده که ن؟! (ورقه) ده لی ت: به لی دمرت ده که ن، چونکه همر پیاویک له پیش تو دا هاوشیوه ی نه و په یامه ی تو ی هی نابیت نه و ا دزایه تی کراوه، نه گهر من به م روظه بگم (که تو بانگه وازی خو تی تی دا راده گه یه نی) ^(۲) که هو زه که ت دزایه تی ت ده که ن،

(۱) خو م زیادم کردوو بو بهر چا و پرونی زیاتری خوینه ر. (وهر گپر).

(۲) وهر گپر.

زور چاك پشگيريت لى دهكهم. دوايى زورى پى نه چوو (ورقه) كوچى دوايى كرد.
 نينجا (ورقه) به تهنيا به پيغه مېهر (صلوات) نه گه يشتوو - هه روهك له گيرانه وه
 راست و دروسته كان دا هاتوو - به لكو خه ديجه ي له گهل دابوو، پاشان (ورقه) به
 بهر اوږد كردنى نهو شته ي به سهر پيغه مېهر دا (صلوات) هاتوو له گهل بارو دوخي موسا
 و عيسادا هاتوو زانوييه تى شته كه چيه، بويه به پيغه ميه رى (صلوات) وت: نهوه
 فريشته ي (ناموس) ه، واته: نه ميندارى سروس جبريله، چونكه سروس (وحى) بو
 هه موو پيغه مېهر ان ههر يه كه، تهنانه ت پيشبيني شاربه دهرى پيغه مېهر يشى (صلوات)
 كرد كاتيک بانگى هوزه كه ي دهكات، خوزگه ي خواست له و كاته دا پشتي پيغه مېهر
 (صلوات) بگرتايه.

هه موو نه مانه به لگهن له سهر نه وه ي كه نهو سروسه ي بو پيغه مېهر (صلوات) و
 پيغه مېهر انى پيشوو هاتوو له لايهن خواوه بووه ههر خواى گه وره شه كه
 پيغه مېهر ي فير كر دووه نيگاي پى به خشيوهو رينمايى كر دووه، (ورقه) ي كور ي
 (نوفل) هيچ رولتيكى نه بووه له مه دا تهنه نهوه نه بيت كه بر واي هي ناوه به وه ي
 پيغه مېهر (صلوات) ده بيته په يامېهر بو گشت خه لكى، نينجا چون؟ نه كرى (ورقه)
 بيته سهر چاوه ي زانستى پيغه مېهر (صلوات).

پ- شتيكى چه سپاوه كاتيک پيغه مېهر (صلوات) به بوحه يرا گه يشتوو (ابي
 طالب) ي مامى له گه لي دا بووهو كاتيكيش گه يشتوو به (ورقه) خه ديجه ي له گهل
 دابوو، نه م به يه كه گه يشتنه ش نه ينيه كه نه بووه كه پاريزراو بيت، نينجا بوچى
 ميژوو نوسان باسى زانستى نهو دوو ماموستايه يان نه كر دووه؟ بوچى ههر دوو
 ياوره كه ي پيغه مېهر (خه ديجه و ابي طالب) هه مان سووديان به ده ست نه ده هي نا كه
 پيغه مېهر محمد (صلوات) له زانستى نهو دوو ماموستايانه ي به ده ست هي نا؟ بيگومان
 بى دهنك بوونى ميژوو له مهر نه مه به سه بو نه وه ي بيته به لگه ي پوچه لى نهو
 بانگه شه بى بڼه مايه، كه هيچ واتايه كه هه لنا گري ت.

ت- دواتر ئايا (بوحه يرا) و (ورقه) لهو ئاسته زانستيه دابوون، بوچى نهو

په یامه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) هینای نه‌وانه نه‌یانده‌هینا؟ بۆ نمونه قورئانی پیرۆز، بۆچی خۆیان بانگه‌شه‌ی پیغه مبه‌رایه‌تیا نه‌کردووه؟ به‌لکو موژده‌یاندا به پیغه مبه‌رایه‌تی محمد (ﷺ).

ج- گریمان نه‌گهر راست بوايه پیغه مبه‌ر (ﷺ) نه‌و شتانه‌ی له (بوچه‌پرا) یان (ورقه) ودرگرتووه، نه‌وا ههر نه‌بی قورده‌ش تۆمه‌تباریان نه‌کرد به‌مه، له‌کاتی‌کدا ده‌یان ناوو ناتۆره‌یان بۆ هه‌ل نه‌به‌ست. و تۆمه‌تباریان کرد به‌وه‌ی له‌لایه‌ن ئاسنگه‌ریکی نه‌صرانی رۆمی فی‌ر بووه که له (مه‌ککه) دا شمشیری دروست ده‌کرد، پیغه مبه‌ریش هه‌ندی جار له‌لای راده‌وستا تا کاره‌گانی نه‌و ببینیت، به‌لام خواي گه‌وره به‌ر په‌رچی نه‌و تۆمه‌تانه‌ی نه‌وانی دایه‌وه به‌م فه‌رمایشته: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ النحل: ۱۰۳. واته: (سۆیند به‌خوا ئی‌مه به‌راستی ده‌زانین بی باوهران ده‌لین: نه‌م قورئانه ته‌نها که‌سیک فی‌ری ده‌کات، "به‌مه‌رجیک" زمانی نه‌و که‌سه‌ی نه‌وان ده‌لین قورئان فی‌ری محمد ده‌کات، عه‌جه‌میه و عه‌ره‌بی نییه و ره‌وان نیه، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا نه‌م قورئانه به‌ زمانی عه‌ره‌بی پاراو و روون و ئاشکرا دارێژراوه).

ج- سروشتی نه‌صرانیه‌ت، که بریتیه له ئایینی (بوچه‌پرا) و (ورقه) و (ئاسنگه‌ری رۆمی) کوک نیه له‌گه‌ل نه‌و په‌یامه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) هیناویه‌تی ئینجا چون ده‌کری ببیته سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ نایینه‌که‌ی و قورئانی پیرۆز؟

ح- له قورئانی پیرۆزدا چه‌ند هه‌واڵیکی غه‌یبی و شاراو هه‌ن و هه‌ندیکیان له دوا‌ی مردنی (بوچه‌پرا) و (ورقه) هاتنه‌دی، ئینجا چون نه‌ندی‌شه و ته‌سه‌ور نه‌کریت که قورئان له زانیاریه‌کانی نه‌وان که گوايه به پیغه مبه‌ریان داوه، سه‌رچاوه‌ی گرتبیت؟

هه‌روه‌ک شتیکی زانراویشه که چه‌ند نایه‌تیکی قورئانی پیرۆز بۆ پیغه مبه‌ر (ﷺ) به‌پیی رووداو بارودۆخی له‌ناکاو ده‌هاتن.

خ- نه‌گهر پیغه مبه‌ر (ﷺ) نه‌و شتانه له بوچه‌پراو جگه‌له‌ویشی ودرگرتبا، نه‌وا

ههر خودی شوینکه وتووانی پیغه مبهەر (ﷺ) نهو شتهیان نهقل دهکرد و دهیانگواسته وه هیچ شتیک بچوک و گه وره نییه که نهیان نووسی بیت، نه گهر چه سپاویش نه بیت له لایان، چونکه نهو شتانه به جی نه هیلن بو گیره وانی هه وال و سه نه ده که ی (رواة الخبر واسناده).

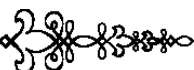
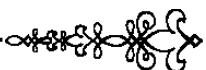
د- له فه رمووده راست (صحیح) دهکاندا نه چه سپاوه که پیغه مبهەر محمد (ﷺ) چاوهروانی نه وهی کرد بیت که سروش (وحی) بو دیت، نه گهر شتیکیش له وبارده وه له پیغه مبههر وه هات بیت نهوا دهیان نووسی.

ر- ههروهک پیغه مبهەر (ﷺ) نه گه یشتووه به حیرهکانی جوله که و راهیبه نه صرانیه کان، نهش چه سپاوه که پیغه مبهەر (ﷺ) په یوهندی پیوه کردبن، ههر نه مه شه که لیکۆله ران جهختیان له سهر کردۆته وه.

ز- قورئانی پیرۆز بهو حوکمانه ی که گومان له راستی و دروستیان نیه به بهلگه ی لیکۆلینه وه، که له ماوه ی بیست سال دابه زیوه و فره لایه نه و قسه ی له سهر هه موو بواریک هه یه له مامه له و حوکمپانی و هه والی غه بی و شاراوو جگه له وانesh که چاره سهری هه موو لایه نه کانی ژیان نه کهن، نهوا به بی گومان عه قل برپاری نه وه ددهات که له دانیشن و چاوپیکه وتنیکی ساده ی خیرا له گه ل راهیبیکدا وهر ناگیریت، دوا ی نه مهش عه قل چۆن دان ده نیت به دروستی نهو هه موو حوکمه زۆر و هه واله غه بیبانه ی دوا ی نهو دانیشه؟ چونکه هه موو نهوانه بهلگه ن له سهر نه وهی که پیغه مبهەر (ﷺ) نه یه یئاوه له خوا ی گه ورده وهری گرتووه؟

خوا ی بالاده ست و خاوه ن شکۆ دفه رموویت: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ یونس: ۳۷. واته: (وه نه بیت نهو قورئانه له لایه نه که سیکه وه دارپژرا بیت هه لبه ستر بیت جگه له خوا، به لکو راستی و ره وانی کتیه ئاسمانیه کانی پیش خویشی دوویات دهکاته وه، هه روه ها روون که رموه ی بیرو باوه رو ئه رکه کانه، به راستی هیچ گومان له وه دا نییه که نه م قورئانه له لایه نه په رور دگاری هه موو جیهانه وه ره وانه کراوه).

۷- نه گهر وترا (سوؤن) ی فه یله سو فی یۆنان بهرنامه و شه ریه تیکی داهیناوه،

ئەوا شىتېكى سەير نابىت كە بلىين پىغەمبەر شەرىعتەكەى داهىناۋە بەلام
 ھەلقولائى ھىزو و زىرەكەكەيەتى.

بەرپەرچى ئەم گومانە بەم شىۋەيە:

سۆلۈن يەككەكە لە فەيلەسوفەكانى يۈنان كە لە سەدەى ھەوتەمى پىش زايىنى
 ژياۋە، دايكىشى لە رەچەلەكى (بىستراتوس)ى كۈتا پادشاى (أثينا)يە.

يەككەك بوۋە لە پياۋەكانى سەرمایە و جەنگ، ھەندى پلەى كارگىرى و
 سەرگردايەتى سەربازى لە ۋلاتەكەى ۋەرگرتوۋە، لە سالى ۵۹۴ پ.ز ۋەك سەرۋكى
 ئوممەت بەيەكەدەنگى ھەموو ھىزبەكان ھەلبىزىردا و دەسلالتى رەھايان پىدا لە
 سىستەم و ياساى ۋلاتدا، كە پىش ئەو (زراكوت) دايىناۋو، جا سۆلۈن سىستەمىكى
 نوپى دانا و ھۆكۈمەت جىبەجىي كەرد. بەلام ئەو سىستەمە نوپىيەى سۆلۈن تەنھا
 بىرىتى بوۋ لە پىك و پىك كەردن و بزاركەردنى ياساكانى پىشۋو كە ئوممەتلىك
 داپىشتىبوۋ خاۋەنى گەۋرەترىن فەلسەفە و ژيارو پىشكەۋەتن بوۋە لەو كاتەدا، سۆلۈن
 رۋشنىرو فەيلەسوف و سەرگەردەى گەۋرەترىن ھىزى رىكخراۋ و گەۋرەترىن دەۋلەت
 بوۋ لە جىھان.

ئىنجا كەى پىغەمبەر محمد (ﷺ) ئەو شتانەى ھەبوۋە، بەلكو نەخوئىندەۋار
 بوۋە توۋاناي نوۋسىنى نەبوۋە شارەزاى سىياسەت و سەرگردايەتى ھىزەكانى
 سەربازى نەبوۋە. ئەو ياسا و رىساينەشى كە ھىناى ئەوا پىشتر ياساى ھاۋشىۋەيان
 نەبوۋە لە دوۋرگەى عەرەبىدا ۋەك ئەو ياساينەى لە يۈنان و رۇمان ھەبوۋن،
 چۈنكە لەناۋ دوۋرگەى عەرەبىدا چەندىن ھۆزى پەرتەۋازە بوۋىيان ھەبوۋ كە يەك
 سىستەم كۆيان ناكاتەۋە و يەك ياسا ھۆكەم ناكات.

كەۋاتە ئەۋەى پىغەمبەر (ﷺ) ھىناۋىيەتى سىروش (وحى) بوۋە، لەلايەن خۋاى
 پاك و بەرزەۋە ھاتوۋە، ئەو سىروشەش بىروباۋەرو ئاداب و ياسا و ھۆكەمەكان لە خۇ
 ئەگرىت، لە ھەموو ئەو بۋارانەى خەلكى پىۋىستىيان پىي ھەيە، ھەر لەبەر ئەمەشە
 قورئان شىاۋە بۇ ھەموو كات و شۋىنىك.

موعجیزه (المعجزة)

موعجیزه، له زمانه وانیدا: ودرگیراوه له دهسته وهسانی و بی توانایی (العجز) که پیچه وانیه توانایه (القدرة)^(۱).

له زاوه شدا: بریتیه له و شتهی که ئامانج و مه بهست لئی دهرخستنی راستگویی نه و که سهیه که بانگه شه دهکات بو ئه وهی که پیغه مبهری خوایه^(۲).
زانا لیکۆلهره کان نه و مهرجانه یان داناوه بو ئه وهی کاره دهراساکه پئی بوتریت موعجیزه^(۳):

۱- پیویسته فه رمان (أمر) یك بیّت له لایهن خوی گه ورده، تا راستگویی نه و که سهی بانگه شهی پیغه مبهرایه تی نهکات بهسملینیت.

جا فه رمان نه م شتانهش نه گریته وه:

أ- فه رمایش: وهك قورئانی پیروژ.

ب- کردار: وهك هه لقولانی ئاو له نیوان په نجهکانی پیغه مبه ر^(صلوات علیهم).

پ- فه رامۆش کردن (ترك): وهك چۆن ئاگر پیغه مبه ر ئیپراهیمی (سه لامی لیبت) نه سوتاند.

۲- پیویسته دهراسا (خارقة للعاده)، شتیکی به دهر بیّت له وهی خه لکی خوویان پیوه گرتو وه بوته عادهت و نه ریتیان و به رده وام بوونه له سه ری جار دوی جار.

(۱) شرح المقاصد ۱۷۵/۲.

(۲) المواقف و شرحه ۵۴۷. و چهند بیناسهیه کی تریش هه ن به لام ته نها زیاتر باس له مهرجهکانی کردو وه.

(۳) بو نه م مهرجانه، برپانه نه م سه رچاوانه: الباجوري علی الجوهرة ۳۶-۳۵/۲ و العلامة عصام علی العقائد النسفية ۱۳۴-۱۳۳ و المواقف و شرحه ۵۴۸-۵۴۷ و المقاصد و شرحه ۱۷۷-۱۷۵/۲ و الذّواني ۲۷۶/۲ و حاشية الخلاخالي عليه. و المسامرة ۲۴۰-۲۴۲ و رسالة في التوحيد ۷۳ - حجة الله علی العالمین فی معجزات سيد المرسلین ۸ و لاپه ردهکانی دواتری، والیواقیت و الجواهر - الشعرانی ۱/ ۱۵۶-۱۶۱.

ئەم مەرجە ئەو دەگەیه‌نیت کە شتیک کە دەراسا نەبیت ناکریت بێتە موعجیزە، وەك ئەو یەکیك بلیت: بەلگە ی راستگویی من هەڵاتنی خۆرە لەو شوینە ی لێ هەڵدیت و ئاوابوونیه‌تی لەو شوینە ی لێ ئاوا ئەبیت.

۳- پێویستە لەسەر دەستی کەسیك دەربکەوێت کە بانگەشە ی پێغەمبەراییەتی یان پەیا مەبەراییەتی بکات.

واتە: خاوەنی کارە دەراساکە دەبیت سەرقالی بانگەواز بێت بۆ نایین، کە مایە ی بەخەتە و دەری دونیا و دواڕۆژە.

ئەم شتانە ی خاوەنە ناچنە ناو چوارچۆی موعجیزە:

أ- ریسواکردن (الاهانة): بریتیه لەو شتە دەراسایە ی کە بەدەر دەکەوێت لەسەر دەستی کەسی لاسار (فاسق) یاخود بێ باوەر، هەروەك چۆن ئەمە لەسەر دەستی موسەیلەمە ی درۆزن بەدەرکەوت کاتیك تفی کردە ناو چاوی کویری کەسیك بۆ ئەو ی بێتەو، کە چی نەك چاك بوووە، بەلکو ئەو چاوەشی کە کویریش نەبوو ئەوا لە بێنین کەوت و کویر بوو.

ب- پەلە، پەلە نزیك بوونەو (استدراج): بریتیه لەو شتە دەراسایە ی کە بەدەر دەکەوێت لەسەر دەستی کەسی لاسار (فاسق) یاخود بێ باوەر، تا زیاتر بەسەرگەردانی خۆیان سەرسام و گومرا تر بن تا ئەو کاتە ی فەرمانی خاویان بۆ دیت و ئەوانیش لە بێ ئاگایی دان، هەروەك خاوی گەورە فەرموویەتی: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا دُكِرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ ٤٤ ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ٤٥ ﴿الأنعام: ٤٤ - ٤٥.

واتە: (ئینجا کاتیك ئەو بەرنامە و رێبازە ی کە یادیان خرابوووە فەرماوشیان کرد، ئیمەش دەروازەکانی هەموو شتیکمان بۆ والا کردنەو و "نازو نیعمەتمان بەسەردا رژاندن" هەتا کاتیك دلخۆش و شادومان بوون بەو ی کە پێیان درا، ئیتر لەناکاو گرتمان و هەموویانمان سەرگەردان و ریسواکرد ئینجا ئەوان بێ ئومید بوون و بەغەم و پەژارەبەکی زۆرەو تیاچوون. ئینجا ئیتر ئەو گەلە ی ستەمیان کرد و بێ

برواییون بنی کران "جا نه و کاته بوونه وهر هاوری له گه ل ئیمانداران و فریشته کانداده لئین: سوپاس بو پهرومردگاری هه موو جیهان".

پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: (اذا رأيت الله يعطي العبد في الدنيا وهو مقيم على معاصيه ما يجب فانما هو استدراج) ثم تلا هذه رسول الله (ﷺ): ﴿فَلَمَّا سُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ﴾ الآية، والآية التي بعدها^(١). واته: نه گهر بینیت، خوی گه وهر نازو نیعمه ت به بهنده یه کی به خشیت له دونیادا، بهنده کهش تا حه ز بکات ههر له سهر تاوان بمینیت به وه، نه وه چاک بزائن نه مه: پله پله نزیک بوونه (استدراج) ه، پاشان ههر دوو نایه ته که ی خویند.

پ- یارمه تی (المعونة): بریتیه له و شته دهراسایه ی که له سهر دهستی که سیکی ساده (عوام) دهرده که ویت که ده بیت هوی رزگار بوونیان له تهنگ و چه له مه یه ک. ت- که رامه ت^(٢): بریتیه له و شته دهراسایه ی له سهر دهستی که سیکی چاکی

(١) نه مانه دهریان هی ناوه: أحمد و ابن جریر و ابن أبي حاتم و ابن المنذر و الطبرانی في الكبير و أبو الشيخ و ابن مردويه و البيهقي في الشعب عن عقبة بن عامر عن النبي (ﷺ). / الدر المنثور ١٢/٢.

(٢) که رامه ت: بریتیه له کاریکی دهرئاسا له سهر دهستی وه لی و خو شه ویستیکی خوا به دهر ده که ویت و په یوه ست نییه به بانگه شه ی پیغه مبه راپیه تی.

وه لی: بریتیه له و خواناسه ی که شاره زاییه کی ته واوی سه باره ت به خواو سیفه ته کهانی هه یه و به پیی توانای به رده واهمه له سهر نه نجامدانی په رسته شه کان و خوی دوور ده گریت له تاوانه کان و خویی سه رقال ناکات به هه واو هه وه س بازی و ئاره زوو تیر کردن.

هۆکاری دهرکه ووتنی که رامه ت باوه ر و پاریزکاری و ته قوایه، خوی گه وهر له م فه رمایسته یدا و مسفی وه لییه کهانی خوی ده کات: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٦٢) الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (٦٣) لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا نَبْدِلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ أَلْفُورُ الْعَظِيمُ (٦٤) ﴿يونس: ٦٢-٦٤. واته: (ناگاداربین که به راستی چاکان

و خوشەوێستانی خۆی میهرەبان نەترس و بیم ڕوویان تێدەکات، نەغەم و پەرژارە و دلتەنگی دایان دەگرێت. "ئەو بەختەوهرانە" ئەو کەسانەن باوەری بەتین و دامەزراو و پڕسۆزیان هێناوە بە پەرورەدگاریان و خوشیان دەپاریزن لە خەشم و قینی خوا. هەر بۆ ئەوانە مژدە "کامەرانی و بەختەوهری" لە ژیاڵی دنیا "کە مژدە قورئان و فەرموودە" لە قیامەتیشدا "مژدەکان دەبنە واقع و هەموو مژدە قورئانیەکان بە زیادووە دینەجی"، بێ گومان ئەو بەلێنانهی خوا هەر دینەدی و هیچ گۆرانیکیان بەسەر نایەت، ئا ئەو دینە سەرفرازی و کامەرانی گەورەو مەزن).

زۆربەی موسڵمانان لە پێشین و پاشینەو و ئەبو حوسەینی بەصری کە یەکیەک بوو لە موعتەزەلەکان، ئەمەیان چەسپاندووەو بڕوایان پێی هەبوو، تەنانهت ئیمامی ئەحمەدی کۆری حەنبەل سەرزدەشتی ئەو کەسە کردووە نەکۆلی لێ بکات و بە گومراي داناو، هەندێ لە موسڵمانان بۆ جوونیان وایە نەکۆلی کردن لەو شتانه لاساری و بیدەعهچیتییە، ئەمانەیی خوارووە بەلگەکانیان:

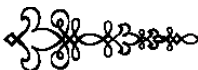
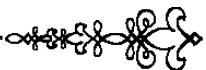
أ_ قورئانی پیرۆز: بۆ نمونە:

مەریەم بێ جەوت بوون لەگەڵ پیاو سکپربوو.

کەوتنە خوارووەی خورمای گەبیو بۆ مەریەم (سلاوی خۆی لیبیت) لە دارخورمای وشک، خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَهَزَىٰ إِلَيْكَ بِعِصَّةٍ مِّنْهُنَّ لِيَكُونَ لَكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾ مەریەم: ۲۵. واتە: (ئەو دار خورمایەش "کە پالت پێوەداوە" کەمێک راپووەشێنە خورمای گەبیوت بەسەردا دەبارێت).

بوونی رزق و رۆزی لەلایەن مەریەم بێ ھۆکار، خۆی بێ وینە دەفەرموویت: ﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُاَ أَنَّىٰ لَـٰكَ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ آل عمران: ۳۷. واتە: (هەر کاتێک زەکەریا دەچوو بۆ سەردانی لە شوێنی خواپەرستییەکەیدا دەیبینی رزق و رۆزی و نازو نیعمەتی جۆراوجۆری لایە، زەکەریا وتی: ئەو مەریەم ئەو هەموو رزق و رۆزییەت لە کوێ بوو؟! مەریەم لەوەلامیدا وتی: ئەو لەلایەن خواوەیە، ئەو بۆم دەنێرێت).

مانەوێ یارانێ ئەشکەوت (أصحاب الکھف) سێ سەد و نۆ سال بێ خواردن و خواردنەو، خۆی پاک و تاک دەفەرموویت: ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ الکھف: ۲۵. واتە: (ئەوسا ئێتر یارانێ ئەشکەوت سێ سەد سالی تەواو "هەتاوی" لە ئەشکەوتەکیاندا مانەو "ئەگەر

بەسالى مانگى حىساب بىكەيت" نۆ دانە سالى تىرىشيان خستە سەر "واتە دەكاته ۲۰۹ سال خەويان لىكەوت").

وھىزىرەكەى سولەيمان (سلاوى خواى لىيىت) (ئاصفى كورى برخيا) كاتىك تەختى (بلىقىس)ى لەيەك چاوتروكاندا لەو ماوھ دوورەدا ھىنا: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ النمل: ۴۰. واتە: ("بەلام يەككىك لە پياوچاكان" كە زانست و زانىارى لە "نەھىنيەكانى" كىتىبى تەورات ھەبوو وتى: من بۆت دەھىنم بەچاوتروكانىك).

ب_ پىژدەھىكى زۆر لە كەرامەت لە ژمارەھىكى زۆرى ھاودەئەنەھە ھاتووە كە ناكرى نكۆلى لى بىكرىت، بۆ نمونە:

كاتىك عومەرى كورى خەتتاب (خو لى رازى بىت) سوپايەكى نارد بۆ ناوچەى نەھاوند بە ھەرماندەھى يەككىك بەناوى (سارىە)، جا كاتىك عومەر (لە مەدىنە) وتارى دەدا، ئەوا لەسەر دوانگە (منىر) ھاوارى دەكرد: (يا سارىة الجبل) واتە: ئەى (سارىە) پشت بە چياكە ببەستە. ئىنجا دواتر نوپنەرى سوپاكە ھاتە مەدىنە ئىمامى عومەر پىرسىارى بارودۆخەكەى لىكرد: ئەويش وتى لەگەل دوزمەكان پووبەروو بووينەھو ئىمەيان تىكشكاند، لەوكاتە كەسىك ھاوارى دەكرد: ئەى (سارىە) پشت بە چياكە ببەستە، ئەى (سارىە) پشت بە چياكە ببەستە، ئىمەش پشتمان دا بە چياكە بەمەش خواى گەورە ئەوانى تىكشكاند.

كاتىك خالىدى كورى وليد (خو لى رازى بىت) گەمارۆى قەلەھىكى تووندو تۆلى دا، دانىشتووانى قەلەكە وتيان ئىمە خۇمان بەدەستەھە نادەين تا خالىد ژەھر نەخواتەھە، خالىد ژەھرەكەى خوارد و ھىچ زيانى بۆى نەبوو.

ب_ چەسپاندنى كەرامەت بۆ ھەلى چەسپاندنى موعجىزەھە بۆ پىغەمبەر ﷺ، چونكە ھىچ كەسىك نابىتە ھەلى تا راستگۆ و ساغ نەبىت لە ئايىنەكەيدا، راستگۆيەكەشى برىتيە لە داننان بە زمان و دل بە پەيامى پىغەمبەر ﷺ و ملەكچ بوون بۆ ھەرمانەكان و رىگريپەكانى، لەبەرئەھەى ھەلى ئەگەر بانگەشەى سەربەخۆيى كرد و خۆى بەشوين كەوتووى پىغەمبەر دانەنا، ئەو كەسە نابىتە ھەلى، ئەو دەرئاسا و كەرامەتەش كە دەرەكەھىت لەسەر دەستى پەلەى ويلايەت نىيە، بەلگە ھەك پەلەبەندى (استدراج)ە.

ت_ که‌رامهت شتیکی شیاوه بو بوون، بوونی شته شیاوه‌کانیش په‌یوه‌ستن به توانای همه‌لایه‌نی خوی گه‌وره، هر شتیکی‌ش شیایو بوون بی‌ت په‌کی توانای خوی گه‌وره ناخات. ئەوانه‌ی نکۆلیان له که‌رامهت کردووه: (ئه‌بو ئیسه‌حافی ئیسه‌فرایینی و (حلیمی) که له شه‌هریه‌کانن و زۆریه‌ی موعته‌زیله‌کان و ئیبن‌ه‌زیمی زاهیری، ئەمه‌ش به‌لگه‌کانیانن: که‌رامهت به موعجیزه ده‌چیت و جیا‌وزییان نییه، ئەگەر که‌رامهت هه‌بی‌ت ئەوا مانای وایه موعجیزه به‌لگه نییه له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی، بۆیه ده‌رگای سه‌لماندنی بوونی که‌رامهت داخراوه. به‌لام به‌ریه‌رچی ئەم به‌لگه‌یه‌یان دراوده‌وه به‌وه‌ی:

۱_ که‌رامهت به ده‌قی قورئان چه‌سپاوه، که‌واته به‌ته‌واتور هاتنی که‌رامهت له هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا راسته و نا‌کریت نکۆلی لی ب‌کریت.

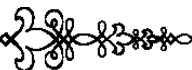
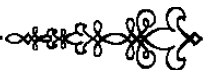
۲_ موعجیزه به‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی خواره‌وه له که‌رامهت جیا ده‌بی‌ته‌وه:

أ_ موعجیزه به‌وه جیا ده‌کریت‌ه‌وه که ته‌حه‌دای پی ده‌کریت، به‌لام ته‌حه‌دا به که‌رامهت نا‌کریت.

ب_ موعجیزه په‌یوه‌سته به بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی، به‌لام که‌رامهت په‌یوه‌ست نییه به بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی‌ه‌وه، خاوه‌ن که‌رامهت بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی نا‌کات، به‌لگو شو‌ینکه‌وتوو و ده‌ست‌گه‌ر به ر‌پ‌بازو شه‌ریعه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر، ئەگەر خاوه‌ن که‌رامهت بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی ب‌کات ئەوا شیایو نه‌فرمت و ر‌پ‌سو کردن ده‌بی‌ت، به‌م پی‌یه که‌رامهت و موعجیزه تی‌که‌ل نا‌بن.

پ_ پی‌غه‌مبه‌ران له توانایاندا هه‌یه هر کاتی‌ک دا‌وای موعجیزه ب‌که‌ن، ئەوا موعجیزه‌که ر‌و‌وب‌دات، چونکه خوی گه‌وره ئەمه‌ی پی به‌خشیون، ئینجا ئەو دا‌وا کردنه‌ی پی‌غه‌مبه‌ران چ به ویستی خویان یان به پیش‌نیاری ئوممه‌ت بی‌ت. به‌لام سه‌باره‌ت به که‌رامهت ده‌کرئ وه‌لی بتوانیت هه‌ندئ جار ب‌یخاته‌ر‌وو و هه‌ندئ جاریش نه‌توانیت.

ت_ پی‌غه‌مبه‌ران موعجیزه‌دانیان وه‌ک به‌لگه ده‌ه‌یننه‌وه به‌سه‌ر ها‌وبه‌ش دانه‌ران له‌به‌ر ئەوه‌ی دل‌یان ر‌ه‌فه‌و بر‌وا به‌خ‌وای پاک و تا‌ک نا‌ه‌ینن، به‌لام ئەولیا‌کان که‌رامهت وه‌ک به‌لگه به‌سه‌ر ده‌روونی خ‌وایاندا ده‌خه‌نه‌ر‌وو تا ده‌روونیان ئارام و دل‌تیا بی‌ت و نه‌شه‌ل‌زیت و له‌کاتی نه‌بوونی ر‌زق هه‌ل‌په‌ نه‌کات، چونکه نه‌فس هه‌رده‌م فەرمان به‌خ‌راپه ده‌کات و نکۆلی ده‌کات و ها‌وبه‌ش بر‌یار ده‌دات و گومان ده‌نی‌ته‌وه و دل‌تیا نییه له‌و ر‌زقه‌ی که خ‌وای گه‌وره پ‌ی‌دا‌و.

پاریزگار دەردەکهوێت.

٤- ئەو دەراسایە پێش بانگەشە کردنی پێغەمبەرایەتی نەبیّت، بەلگەو یان دەبیّت هاوتا یاخود کەمێک دوا بکەوێت لە بانگەشەکە، بەشیوەیهک دواکەتنەکە لە نەریتی باو دەرنەچێت.

لەبەر ئەوەی موعجیزە گەواهی و شایەتیهکە لەلایەن خواوە دەدرێت لەسەر راستگویی ئەو کەسە بانگەشە پێغەمبەرایەتی دەکات، ناشیّت شایەتیش بە پێش بانگەشە بکەوێت.

بەم پێیه: دەرناسایە رێخۆشکەر (ارهاص)ەکان (ئەم وشەیه داتاشراوە لە: أهصت الحائط، واتە دیوارەکەم بنیاتنا) لە چوارچێوەی موعجیزە دەردەچن، جا دەرناسای رێخۆشکەر (ارهاص) بریتییه: لەو دەراسایە رێخۆشکەرن بۆ پێغەمبەرایەتی و دەست پێکن بۆی، وەك: ئەو هەورانی سێبەریان لە پێغەمبەر (ﷺ) دەکرد پێش

ج. هەرچەندە ژمارەیهکی زیاتری موعجیزە بە پێغەمبەران بدرێت، ئەوا چاکتر واتای پێغەمبەرایەتی و گەورەبیان دەدرەوشێتەوە، جا ئەوانە خاوەن کەرەمەتن هەرچەندە کەرەمەتیان زیاتر بێت ئەوا پاریزگارتر دەبیّت نەك ئەو کەرەمەتە بریتی بێت لە فریودانی نەینی یاخود پلەبەندی (استدراج) یان پاداشتیان تەنها ئەو کارە دەرناسایە بێت لەلایەن خواوە و ھۆیهک بێت بۆ نەمانی پلەو پایە مەزنەکەیان لەلایەن خۆی گەورە.

بگەرێوێ بۆ ئەم سەرچاوانە: شرح العقائد النسفية للتفتازاني ١٧٥ و ١٧٧، شرح المقاصد للتفتازاني ٧٢/٥ و ٧٥، الإرشاد للجويني ٣١٦، تبصرة الأدلة ٥٣٦/١، شرح العقائد العضدية للدواني ٢٨٢/٢، شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ١١٣، لوامع الأنوار البهية ٣٩٢/٢ و ٣٩٣ و ٣٩٤ و ٣٩٦ باسی مەرجهکانی وەلی گردوو، الرسالة القشيرية ١٥٨ و لاپەرەکانی دواتر، کتاب الفرقان بین أولياء الرحمن و أولياء الشيطان لابن تيمية، شرح الجوهرة للباجوري ٢٥٣، حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين، اليواقيت والجواهر ١٦٠/١-١٦٢. رسالة التوحيد لمحمد عبده ٢٣٦، الفرقان لابن تيمية ٨٩، المواقف وشرحه للسيد الشريف ٢٨٨/٨، سبل الهدى والرشاد ٨١٠/١ و ٨١١، أصول الدين للغزنوي ١٦٢، الإرشاد للجويني ٣١٦، التمهيد للامشي ٩١، المحصل للرازي ٢٢١، الفصل لابن حزم ١٠٩/٥، شرح العقائد النسفية لرمضان أفندي ٢٨٩-٢٩٠، اللمع للطوسي ٣٩٣.

رډوانه کرانی وهک پیغه مبهه. و لهت کردنی سینهی موباره کی پیغه مبهه (صلوات). و قسه کردنی عیسا له بیشکه دا.

پیغه مبهه ران بهر له رډوانه کرانیان به پیغه مبهه (صلوات) نهوا پله یان له پله ی ویلایهت که متر نییه.

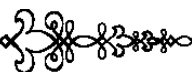
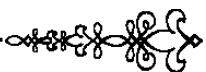
۵- پیویسته شته دهراسا که کۆک بیت له گهل بانگه شهی پیغه مبهه رایه تیه که. واته ههر شتیکی دهراسا دژو پیچه وانه ی بانگه شه که بیت موعجیزه نیه، ههروهک یه کیک بانگه شه ی پیغه مبهه رایه تی بکات و بلیت به لگه ی راستگوویی من: لهت بوونی دهراییه، که چی چیا لهت ببیّت له حیاتی دهریا.

۶- پیویسته شته دهراسا که به دروخه روه ی بانگه شه کاره که نه بیّت. ههر شتیکی دهراسا بانگه شه کاره که به درو بخاته وه، نهوا نهو دهراسایه پیی ناوتریت موعجیزه، بو نمونه نه گهر بانگه شه کاره که وتی به لگه ی راستگوویی من: به دهنگ هاتنی نهو شته بیگیانه یه، جا شته بیگیانه که به دهنگ بیت و بلیت بانگه شه کاره که دروژنه.

۷- کهس نه توانیت پرو به پرووی دهراسا که ببیته وه. بهم پییهش نهو شته دهراسایانه ده چنه دهره وه له چوارچیوه ی موعجیزه: جادوو (السحر): جهند رپسایه که به هو ی فیژکردن و خویندنه وه به دهست ده هیئریت و مروّف ده توانیت به گرتنه بهری نهو رپسایانه کاری نامو نه نجام بدات. پیشبینی (الکھانة): بریتییه له وه ی پیشبینی کردنی شتی شاراهو غهیبی بهبی به لگه.

چاوبهستی (الشعوذة): بریتییه له شت شارندنه وه له دهستدا و چاو پیی هه لئه خه لته تی وانه زانی حه قیقه تی هه یه که چی حه قیقه تی نییه. ههروهک جادوگه رانیش ده توانن نه مه بکه ن.

۸- نابیت نهو کاره دهراسایه لهو سه ردهم و پروژگاردا بیت که کاری دهرنه ریت و دهرناسایی پرو بدهن وهک هه لآتنی خوژ له خوژئاواوه، چونکه نهو شته دهراسایه ی سه ره له دهات له کاتی دهرکه وتنی نیشانه کانی قیامهت و کوژایی هاتنی نه رک

(تکلیف) هکان نابیته به لگه له سه ر راستیتی بانگه شه که چونکه سه رده م و رۆژگار که بریتیه له سه رده می هه ئه و شهانه و دی نه ریت و عاده ت واته هه موو پرو واده کان دهر نه ریت و دهراسان له و سه رده مدا.

موعجیزه ی پیغه مبه ر به لگه ی راستگویییه که یتي

مه به ست له دهر که و تنی موعجیزه بریتیه له و دی بزانی ت که پیغه مبه ر یان په یامبه ر که راستگویی، هه روه ک ئه و ه ش ده گه یه نی ت که خوای گه و ره به راستی داده نی ت، ئه مه ش وه ک ئه وه وایه - هه روه ک (ئیمامی حه رمه یین) وتویه تی - که خوای گه و ره بفرمو ویت: کردم به پیغه مبه ر یا خود په یامبه رایه تیم له ناخیدا دامه زان د^(۱)، له به ر ئه و دی موعجیزه کانی پیغه مبه ران که نه ریت و عاده تیان شکاند ووه، ئه و دژه کانی پیغه مبه رانیان دهسته وه سان کرد ووه له و دی بتوانن پرو به پروویان ببنه وه، له گه ل ئه و دی دژه کان ته واهو پیگه یشتوون له و بواره ی موعجیزه که تیایدا پرو ویدا وه گرنگی زۆر به و لایه نه دهن و پیداو یستی ته واهویشیان له به ر دهسته.

بو یه موعجیزه ی هه ر پیغه مبه ری ک، له هه مان ئه و لایه نه دا بو وه، که خه لکی سه رده مه که دهستی کی بالایان تیایدا هه بو وه داهینانیان تیدا کرد ووه له پینا ویدا تیا چوونه وه و شانازی شان پیی کرد ووه، بۆ نمونه گه لی موسا به جادوو گه ری به ناوباگ بوون، که چی نه یاتوانی پرو به پرووی موعجیزه که ی موسا (سه لامی لی بی ت) ببنه وه کاتی ک گو پال (عصا) که ی ده بو وه مار.

گه لی عیسا له زانستی پزیشکیا بالاده ست بوون و ناوبانگیان به زانستی ناوبراو دهر کرد بوو، که چی نه یاتوانی پرو به پرووی عیسا (سه لامی لی بی ت) ببنه وه کاتی ک مردووی زیندوو دهر کرد وه به لکه و لالی زکما کی چا ک ئه کرد وه.

(۱) شرح المقاصد ۱۷۹/۲.

عهره به کان که گه لی پیغه مبهەر (ﷺ) بوون، به ناوبانگ بوون به رهوان بیژی و جوان بیژی، که چی نه یاننتوانی ره و به ره ووی موعجیزه ی پیغه مبهەر (ﷺ) (که قورانی پرۆزه) ببنه وه له بواری رهوان بیژی دا^(۱).

حوکمی باوهر بوون به موعجیزه

بروا بوون به وهی خوی گه وره پشتگیری پیغه مبههران و په یامبه رانی کردووه به موعجیزه کان پیویست و واجبه، دروست نیه مروّف هیچ جوړه بوچوونیکی تر دژی ئەمه قبول بکات، چونکه سه لماندنی پیغه مبهرایه تی ته نها به کو بوونه وهی دوو شت ئەبیّت:

یه که میان: بانگ شه کردنی پیغه مبهرایه تی.

دوومیان: دهر خستنی موعجیزه، تا راستگوویییه که ی دهر بکه ویت له به رده م رهوانه ی که بو یان رهوانه کراوه.

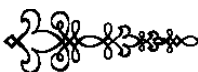
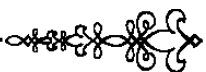
خوی پاک و بهرز دهره رموویت: ﴿وَلَاكُ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ﴾^(۲) الأنعام: ۸۳. واته: (ئه و وتویژو لی کو ئینه وانه به لگه و نیشانه ی ئیمه بوون، کاتی که به خشیمانن به ئیبراهیم له سه ر گه له که ی و زال بوو به سه ر یاندا).

پیغه مبهەر (ﷺ) دهره رموویت: ((ما من الأنبياء من نبی الا قد أعطي من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وانما كان الذي أوتيتُ وحياً أوحى الله اليّ. أرجو أن أكون أكثرهم تابعاً يوم القيامة))^(۳) واته: له پیغه مبه راندا هیچ پیغه مبه ریکیان نه بووه که به لگه و سه راسیمه ی وای پی نه به خشرا بیّت که وینه ی ئه وه خه لک ئیمانی پی هینه واه ئه وه منیش هی ناومه (وحی) یه خوا ناردویه ته سه رم، خوا زیارم له هه رموو یان

(۱) شرح المقاصد ۱۷۹/۲. و اعلام النبوة - الماوردي ۵۷ و شرح المواقف ۵۶۲ و البرهان - الزركشي ۹۸/۲.

(۲) ئەمانه دهر یان هی ناوه: بخاری - کتاب الاعتصام - باب الأول ۱۱۳/۹.

مسلم (واللفظ له) - کتاب الايمان - باب وجوب الايمان برسالة نبينا محمد الى جميع الناس ... ۱۳۴/۱.

شوینکه‌وته‌م زیاتر بیٔ^(۱).

چه‌ند گومانیک و به‌رپه‌رچه‌کانی :

هه‌ندی له لی‌کۆله‌ره‌ هاوچه‌رخه‌کان نکۆلی ئە‌که‌ن له موعجیزه‌کان به‌ به‌لگه‌ی :

أ- دەر‌چوونه‌ له‌و نه‌ریت و عاده‌ته‌ی که‌ مرؤف خوی پیوه‌ گرتووه‌و بینراوه‌.

ب- له‌به‌ر ئە‌وه‌ی زانستی سه‌رده‌م و بنه‌ماکانی توێژینه‌وه‌، وا به‌ پیویست ده‌زانن، که‌ گرنگی نه‌دریٔ به‌و گیرانه‌وه‌ (روایات)ه‌کانی له‌م باره‌دا.

ئهم بۆ‌چوونه‌ به‌رپه‌رچه‌درایه‌وه‌ به‌م شیوه‌یه‌:

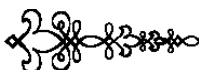
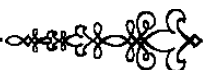
۱- ڕیگه‌ی چه‌سه‌پاندن و سه‌لماندنی موعجیزه‌کان شتیکی دروست و راسته‌ بی‌ دوودلی، هه‌ندی‌ له‌و موعجیزاتانه‌ له‌ قورئانی پیرۆزو هه‌ندی‌کی تریشیان له‌ فه‌رمووده‌ی راستدا هاتوون که‌ ده‌کرٔ بگه‌نه‌ په‌له‌ی تواتر.

ئینجا نکۆلی کردن له‌و موعجیزانه‌ نۆکلی کردنه‌ له‌ قورئانی پیرۆزو گیرانه‌وه‌ راسته‌کان له‌ فه‌رمووده‌ی پی‌عه‌مه‌به‌ر (ﷺ)، ته‌نانه‌ت ده‌بیٔته‌ هۆی نکۆلی کردن له‌ هه‌موو ئە‌و هه‌واله‌ نایین و نا‌ئایینیانه‌ی که‌ به‌ ڕیگه‌یه‌کی راستی موته‌واتر پی‌مان گه‌یشتووه‌ ئە‌گه‌ر له‌ نه‌وه‌ی پی‌ش خۆمانیشیه‌وه‌ بیٔ.

۲- خۆ‌نه‌زان کردن له‌مه‌ر موعجیزه‌کان و باوه‌ر پی‌ نه‌هینانی، به‌ هه‌نگاوی یه‌که‌م ئە‌ژمار ده‌کرٔ بۆ نکۆلی کردن له‌ شته‌ شاراووه‌ غه‌یبیه‌کان و له‌سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه‌ بپ‌وا به‌خوا بوون. به‌مه‌ش پ‌ووخاندنی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی له‌ بناغه‌یه‌وه‌ دیٔته‌ ئارا.

۳- یاسا و ڕیسا‌کانی بوونه‌وه‌ر خۆی له‌ خۆیدا موعجیزه‌ن، چونکه‌ به‌دی‌هینانی مرؤف و پیکه‌اته‌ سه‌یرو سه‌مه‌ره‌که‌ی به‌شه‌کانی موعجیزیه‌، به‌هه‌مان شیوه‌ به‌دی‌هینانی دار و ئاو و بی‌ گیان و گیانداره‌کانی تر هه‌ر هه‌موویان به‌خودی خۆیان

(۱) ده‌قی کوردی ئە‌و فه‌رمووده‌یه‌م وەر‌گرتووه‌ له‌: (پوخته‌ی صحیح موس‌لیم: دانانی: زکی‌ الدین عبدالعظیم عبدال‌توی المنذری. وەر‌گیرانی: لی‌ژنه‌یه‌ک. سه‌یری ۲۰/۱ بکه‌). (وه‌ر‌گیر).

موعجیزه‌ن. ئەمەش ئەو دەگەیه‌نیت که ئەو کەسەى ئەو شتانەى بەدیھێناو دە
سەرپەرشتی کردوو بەو شیۆه ئیعجاز بەخشە - که خۆی گەورەیه - توانای ھەیه
که شیوازی ئەو شتانە بگۆریت که لەسەر یەتی، جا موعجیزە دەچیتە چوارچێوەى
شیواى بوون (ممکن) ئەو ئەک شیواى نەبوون (مستحیل)، ئەمەش شتیکی زانراو دە
پێویست بە بەلگە ناکات.

٤- یەکدەنگی ئەو یەک لەدۆی یەکەکان لەسەر بوونی موعجیزە، ھەر لەبەر
ئەمەش باوەریان بە پێغەمبەرەکان و پەیامبەرەکان ھێنا.

* * *

دهروازی چوارهم

پیځه مبهرایه تی به شیوه یه کی تایه ت

باسی یه که م

سه لاندنی پیځه مبهرایه تی محمد (ﷺ)

پیشتر ئه وده مان خسته پروو که پیځه مبهرایه تی ته نها به کؤبونه ووی دوو شت
ئه بیت:

یه که میان: بانگه شه کردنی پیځه مبهرایه تی.

دووهمیان: دهر خستنی موعجیزه.

جا هر یه کی که بانگه شه ی پیځه مبهرایه تی کرد و موعجیزه ی دهر خست، ئه و
ئه و که سه پیځه مبه رده.

ئه و دوو شتانه ش پیځه مبهرایه تی محمد (ﷺ) دسه لنین، ته نانه ت ئه و شتانه
بنچینه ی سهره کین له سه لاندنی پیځه مبهرایه تی محمد (ﷺ) و هه ندی شتی تریش
هه ن به گه واهیدر و جه خت که ره وون له سهر پیځه مبهرایه تی محمد (ﷺ).

نیستاش هه ردو ئه و شتانه که پیځه مبهرایه تی په یامبه ری مه زنی محمد
(ﷺ) دسه لنین پروو ده که یه نه وه، که بریتین له:

یه که م: بانگه شه کردنی پیځه مبهرایه تی

به شیوه ی ته واتور له پیځه مبه رده وه (ﷺ) هاتوو به بی ئه ووی یه کی که راجیا بیت
له مه دا که بانگه شه ی پیځه مبهرایه تی کردوو به ئاشکراوی و بینراوی ئه مه ی
کردوو.

دووهم: دهرخستنی موعجیزه

له پیغهمبه رده (ﷺ) چه سپاوه که موعجیزه دی دهرخستووه.

موعجیزه کانی پیغهمبه ر (ﷺ):

موعجیزه کانی دوو جوړن:

جوړی یه که م:

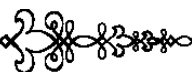
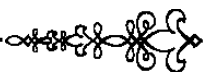
ئهم جوړه دیان وهک موعجیزه دی پیغهمبه رو په یامبه رانی پېشوو ماوه کورت بووه و نه ماون به تیپه ربوونی رڅوژگار دکانیان و به مردنی نه وانه ی بینان، نه وهی ده شیوه ویت لیان بکو لیتته وه، نه و هیچ شتیکی به رده ست ناکه ویت تنها له هه وال و خه به ردا نه بیت، وهک موعجیزه کانی موسا (سه لامی لی بیت) له: هه لگه رانی گوپال بو مار، شق کردنی دریا و موعجیزه کانی موسا که لال و به نه کی زگماکی چاک نه کرده وه مردووی زیندو د کرده وه... تاد.

هه ندی له و جوړه موعجیزانه هه یانه به دهقی قورئانی پیروزه وه بومان چه سپاوه یان له ریگه ی هه والی موته واتر بو نیمه هاتووه، وهک:

أ- لهت بوونی مانگ به دهقی قورئانی پیروز چه سپاوه: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَشَقَّ الْقَمَرُ ۚ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ القمر: ۱-۲. واته: (رڅوژی قیامت نزیک بوته وه و مانگیش لهت بوو. خو نه گهر نه وانه هه موعجیزه و به لگه یه که ببینن پشت هه لده که ن و ده لئین: جادوویه کی به رده وام).

فه رموده له سه ر نه مه زور زورن و له چه نندین ریگه دا هاتوون له (صحیح بخاری ومسلم) و سه ر چاوه کانی تریش.

ب- هه لقولانی ناو له نیوان په نجه کانی پیغهمبه ر (ﷺ) کاتیک نه و خه لکه ی که له گه ل پیغهمبه ردا (ﷺ) به دوا ی ناودا ده گه ران بو ده ستنو یژ به لام ده ستیان

نەكەوت، جا پېغەمبەر (ﷺ) داواى كرد دھفرىكى بۆ يېنن كە ئاوى تېدايىت، كە بۆيان هېنا دەستى موبارەكى خستە ناو ئەو دھفرودە، بەمەش ئاو ھەلقولا لەنيوان پەنجەگانی دەستى، خەلكەكە تا دوايىن كەسيان دەستنوويژيان شۆرد.

ئەم موعجىزەيە چەندىن جار دووبارە بووئەتەو، ھەروەك چەسپاوە لە (صحيح بخارى و مسلم) و سەرچاوەگانی تريشدا.

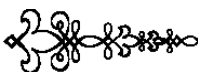
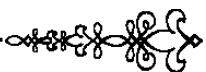
پ- چاك كوردنەووى نەخۆش بەدەست پېداھيئانى پېغەمبەر (ﷺ) ھەروەك لە (صحيح بخارى و مسلم و سنن)دكاندا لە چەندىن ڤووداوى جيا جيا دا ھاتوو.

ت- ھەوالدانى بە ڤوودانى ڤوودا بەر لەووى ڤووبدات، ئەم جۆرەش زۆر زۆر، بۆ نمونە:

۱- (أبوداود) لە (ثوبان)دوھ ھيناويەتى كە وتويەتى: پېغەمبەرى خوا (ﷺ)فەرموويەتى: ((يوشِكُ الْأُمَمُ أَنْ تَدَاعِيَ عَلَيْكُمْ، كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ إِلَى قِصْعَتِهَا، فَقَالَ قَائِلٌ وَمَنْ قِلَّةٌ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ كَثِيرٌ، وَلَكِنْكُمْ غُثَاءٌ كُفَّاءٌ السَّيْلُ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صَدْرٍ عِدْوَكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ، وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ، قَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ))^(۱) واتە: نزيكە ڤۆژيک بى كە كۆمەلانى كافر لىتان كۆ ببنەووە دەستتان بۆ دريژ بکەن، وەك چۆن كە كۆمەلە خەلكيەك لەسەر سفرەى خواردنەكەيان دادەنيشن و ھەر يەكەيان دەستى بۆ دريژ دەكات و بەشى خۆى دەپچرپيئيت. يەكيەك گوتى: ئايا لەم ڤۆژەدا ئيمە كەمين، لەبەر كەمى وامان لىديت؟ فەرمووى: نەخىر ئيوە زۆرن، بەلام وەك كەفى سەر ئاوان، خوا ترسى ئيوە لە دلى دوژمنانتاندا دمردينى و بھييزى (وھن) دەخاتە دلى ئيوەو، يەكيەك وتى: ئەى پېغەمبەرى خوا (وھن) چيە؟ فەرمووى: خۆشويستنى دونياو ڤر لى بوونەووە لە مردن.

ئەو كەسەى سەيرى بارودۆخى مۇسلمانان بكات داواى توانەووە نەمانى دەسەلاتيان لەسەر زەوى، دەبينيت جيهان زۆر تامەزرۆيە و پيلانى زۆر زۆر لە

(۱) أبو داود - كتاب الملاحم - باب تداعي الأمم على الاسلام، ۴۸۳/۱.

ئارادايە لە دژى موسلمانان و دوژمەنيان زۆرن.

۲- مسلم گێڕاویەتیەووە لە (أبي هريره - خوا لێی رازی بێت) دەلێت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((صَنَفَانِ مِنْ أُمَّتِي مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطُ كَأَظْنَابِ الْبَقَرِ، يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَّاتٌ مُمَلَّاتٌ مَائِلَاتٌ، رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ، وَلَا يَجِدْنَ رِجْعَهَا، وَإِنَّ رِجْعَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا))^(۱) واتە: دوو دەستە لە نەتەووی من لە ریزی خەلکانی ناو دۆزەخن کە نەمدیون: خەلکانێک کە قەمچیان پێیە، هەروەك کلکی مانگا لە خەلکی دەدەن. و ئافەرتانیك کە پۆشتەن، بەلام وەك رپووت "جەلەکانیان یان تەنگ و تەسکە یان تەنکە یاخود کورتە" رپووتن و لادەرن لە راستی و هاندەری ئافەرتانی تریشن، بەفیزو لارو لەنجەووە دەرپۆن بە رپۆو، قژیان وەك کۆپارەى حوشتەر بەرز کردۆتەووە کە کۆپارەکە ئەوێندە قەبەییە لە قەلەویدا لاردەبێتەووە، ئەوانە نەدەچنە بەهەشت و نەبۆنیشی دەکەن لە کاتیکیدا کە بۆنی بەهەشت لە دووری ئەوێندە و ئەوێندەووە دێت.

ئەووی لە دواى چەند سەدەییەکی سەرەتاووە تەماشای ئوممەتی ئیسلام بکات. ئەوا جوۆری یەگەمی بەبەرچاو دەکەوێت، لەووی سەتەم بڵاویووەتەووەو خەلکی ئازار دەدرین و لەم سەردەمەشماندا دەبینیت کە فەرموودەکە وێنەییەکی وردی کێشاووە بۆ رپووت و قوتی و بەرەلایی و فیتنەى ئافەرتان.

۳- ئەم فەرمايشتهى پێغەمبەر (ﷺ): ((لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، لَا يَبْقَى مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَكَلَ الرِّبَا، فَإِنْ لَمْ يَأْكُلْهُ، أَصَابَهُ مِنْ غِبَارِهِ))^(۲) واتە: سەردەمیك دێت بەسەر خەلکیدا، هیچ کەسێك نابێت سوو (رېبا) نەخوات، ئەگەر یەكێك هەوێش بدات

(۱) مسلم گێڕاویەتیەووە لە: کتاب اللباس و الزينة - باب النساء الكاسيات العاريات... ۱۶۸۰/۳ و کتاب الجنة و صفة أهلها - باب النار يدخلها الجبارون ۲۱۹۲/۴.

البخت: وشتى خوراسانين. تاکەکەى بریتىيە لە: بختى و بختیە.

(۲) أبو داود وابن ماجه و الحاكم في المستدرک، هیناویانە./ الجامع الصغير ۱۳۳/۲ و فەرموودەییەك رپاست (صحیح) ۵.

نه یخوات نهوا تۆزی سوو ده که ی بهر نه که ویت.

شتی کی زانراوه که ژیا نی ئیستای ئابوری راوه ستاوه له سهر سوو (رپبا)، جا له بوا ری خه رجی و لایه نه کانی تریش، نه م فه رموو ده یه ش هه والی نه و بارو دو خه ی داوه که ئی مه تییدا یڼ.

٤- بو خاری و مسلم^(١) له (أبي هريرة- خوا ی لئ را زی بی ت-) ده و گپ راویا نه ته وه، پیغه مبه ری خوا (عليه السلام) فه رموو یه تی: ((لا تقوم الساعة حتى تخرج نارٌ من أرض الحجاز، تُضيء أعناق الإبل ببُصرى)) بو صرا: شاری که له شام. واته: (قیامه ت هه ئناسی ت، تا وه کو ئا گری که له خا کی حیجا ز ده و ده ر ده چی ت، له بصرا وه ملی حوشتری پی روونا ک ده بی ته وه)^(٢).

هه والیا ڼ پی دا وین له باره ی گر کانی کی زۆر گه وه له شو ی نه ی که پیغه مبه ر (عليه السلام) هه والی له باره وه دا بو، ئیما می (النووی) له (السمهودی) ده و گپ راویه تی ه وه که له سه ر ده می نه و دا نه م رو و دا وه رو ویدا بو که ده کاته سا لی ٦٥٤ ک، جا زۆر به تیرو ته سه لی دا وه له باره ی له ر زینه که ی و ده نگ و ئا گره سا منا که که ی، له کو تا ی ش دا وتی ه تی: ((روونا کی نه و گر کانه هه موو شته کانی نه ویی ده و را بو، ته نا نه ت به شیوه یه ک حه ر ده می مه که و شاری مه دینه ی روونا ک کر د بو وه، وه ک نه وه ی خو ری لئ هه ئا تبی ت، له بلی سه ی نه و ئا گره کانه ئا گری لی دهر جوو، به شیوه یه ک وای لیها ت که روونا کی خو ر که له سه ر زه وی ره نگ ی زه ر ده نه و له به را مبه ر دا نه و گر کانه ره نگ ی سو ری به سه ر دا زال بوو، مانگی ش وا ده ر ده که وت که گپ راوه))، (القاضی سنا ڼ و

(١) متقف علیه. بخاری گپ راویه تی ه وه له: - کتاب الفتن - باب خروج النار.

ومسلم گپ راویه تی ه وه له: کتاب الفتن وأشراط الساعة - باب لا تقوم الساعة حتى تخرج نار من أرض الحجاز. / اللؤلؤ والمرجان ٨١٣.

(٢) ده قی کو ردی نه و فه رموو ده یه م وه ر گرتو وه له: (پوخته ی صحیح موسلیم: دا نا نی زکی الدین عبدا لعظیم عبدا لتوی المنذری. وه گپ راوی: لی ز نه یه ک. سهیری ١٠٠٦/٢ بکه). به که می ک ده ستکاری به وه. (وه ر گپ).

القاشانی و العمد ابن کثیر و المطري) و جگه لهوانهش باسی ئەو ئاگرهیان کردووہ^(۱).

جۆری دووهم:

ئەم جۆره هەر بەردەوامه، له هه‌موو کاتی‌ک نمایشی خو‌ی ده‌کات، ئەویش قورئانی پیرۆزه.

لێ‌رده‌دا ده‌چینه سه‌ر هه‌ندئ لایه‌نه‌کانی قورئانی به‌رزو به‌رپز که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی موعجیزه‌ی پی‌غه‌مبه‌رمانه (ﷺ) و له‌لایه‌ن خاوه‌ هاتووہ.

قورئانی پیرۆز

وشه‌ی (قرآن) له‌ زمانه‌وانیدا: چاوه‌کی (قرأ)یه، وه‌ک (غفران) که چاوه‌کی (غفر)یه.

خوا‌ی پاک و به‌رز ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُجََلَ بِهِ﴾ (١٦) ﴿إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْآنُهُ﴾ (١٧) ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْبِغْ قُرْآنُهُ﴾ (١٨) ﴿الْقِيَامَةِ﴾: ١٦ - ١٩. واته: (په‌له‌ مه‌که و زمانت مه‌جو‌ئینه، بۆ ئەوه‌ی په‌له‌ بکه‌یت له‌ وه‌رگرتنیدا. به‌راستی له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌ کۆکردنه‌وه‌و خو‌پ‌نده‌وه‌ی. جا کاتی‌ک ئیمه‌ ده‌یخو‌پ‌ینه‌وه‌ تۆش شو‌پ‌نمان بکه‌وه‌ له‌ خو‌پ‌نده‌وه‌یدا. پاشان به‌راستی روون کردنه‌وه‌شی له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌).

له‌ زاراه‌شدا: بریتیه‌ له‌ فه‌رمایشتی خوا‌ی پایه‌به‌رز، که دابه‌زی‌نراوه‌ بۆسه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر محمد (ﷺ)، له‌ چوارچی‌وه‌ی (مصحف)ه‌کاندا نووسراوه‌، به‌شی‌وه‌یه‌ی موته‌واتر له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ هاتووہ که گومان هه‌ئناگریت، به‌ سو‌ره‌تی (الفاتحه‌) ده‌ستی پیکردووہ به‌ سو‌ره‌تی (الناس) کۆتایی هاتووہ، خو‌پ‌نده‌وه‌شی په‌رستش و

(۱) کتب الصحاح کالبخاري ومسلم و جگه له‌وانیش و الشفا للقاضي عياض و اعلام النبوة للماوردی و دلائل النبوة للبيهقي والرسول - سعيد حوى ١٣٠/٢ جا ئەم نمونانه‌ش دلو‌پ‌ک‌ن له‌ ده‌ریایه‌ک و مشتیک‌ن له‌ خه‌روالیک.

به‌ندایه‌تیه^(۱).

ئه‌م قورئانه پیرۆزه هیچ ناحه‌قی و نادرۆستی و ناته‌واوی ڕووی تۆ ناکات له هیچ کاتی‌کدا و له هیچ لایه‌که‌وه، به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌تی نه‌مره‌و شیاوه بۆ هه‌موو کات و شوێنێک.

قورئانی پیرۆز موعجیزه‌و ده‌راسایه، مرۆف ده‌سته‌وه‌سانه له‌وه‌ی بتوانی‌ت وینه‌یه‌کی هاوشی‌وه‌ی بێنی‌ت. لێ‌ڕه‌شدا پێ‌ویسته به‌لگه‌ بکه‌ینه‌ڕوو له‌سه‌ر ئیعه‌جازی قورئان، تا پێ‌غه‌مبه‌رایه‌تی محمد (ﷺ) به‌سه‌لمی‌ندری‌ت دواتر راستی‌تی ئیسلامان بۆ ده‌ربکه‌وێت.

ئیه‌جازی قورئان

ئیه‌جاز: بریتییه له‌ چه‌سپاندنی ده‌سته‌وه‌سانی و بۆ توانایی بۆ به‌رامبه‌رو ده‌ورو به‌ر.

ده‌وتری‌ت: قورئان مرۆفی ده‌سته‌وه‌سان کردووه، واته‌: سه‌لماندی که مرۆف بتوانی‌ت وینه‌یه‌کی هاوشی‌وه‌ی قورئان بێنی‌ت.

موعجیزایه‌تی قورئان نایه‌ته‌جۆ ته‌نها به‌م سۆ شته نه‌بی‌ت:

- ۱- ته‌حه‌داکردن، که بریتییه له‌ داواکردنی به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌و به‌روودا وه‌ستان.
- ۲- بوونی ئه‌و شته پێ‌ویسته که ته‌حه‌داکار (متحدی) به‌هۆیه‌وه‌ داواي ڕووبه‌ڕوو بوونه‌وه‌و مله‌لانی ده‌کات.
- ۳- نه‌بوونی هیه‌چ رێگرێک له‌ به‌رده‌م مله‌لانی‌که.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر مله‌لانی‌کار بانگه‌شه‌ی بردنه‌وه‌ی کرد و مله‌لانی کاره‌که‌ی تر نکۆلی لێ‌کرد، ئی‌نجا دووباره ئه‌وه‌ی یه‌که‌م ته‌حه‌دداي نکۆلی کاره‌که‌ی کرد و ئه‌ویش نه‌یتوانی ڕووبه‌ڕووی ببی‌ته‌وه، ئه‌وا ئه‌وه‌ی یه‌که‌م ده‌سته‌وه‌سانی هی دووهمی

(۱) فتح الغفار لابن نجيم ۱۰/۱ و جمع الجوامع بشرح البناني ۲۲۲/۱ و علم الأصول الفقه - عبدالوهاب خلاف ۲۲.

سهلاند، نه مهش بههوی:

تهحه داگردنی یه کهمهوه،

پیداگیری دووهم لهسه ر پوچه لی بانگه شه کهی،

نه بوونی هیچ کو سپ و ریگریه ک یان پاساو یك له نه نجامدانی مملانی که.

هاتنه دی مهرجه کانی ئی عجاز له قورئانی پیروژدا

بو نه وهی راستی و دروستی موعجیزه بوونی قورئانی پیروژ پروون بکریته وه،
نهوا پیویسته هه موو مهرجه کانی ئی عجاز که پیشتر خستمانه پروو لهسه ر قورئان
بخهینه پروو تا موعجیزه بوونی به روشنی ده ربکه ویت، بهم شیوه یه ی خواره وه:
۱- تهحه دا کردن: که بریتیه له داوا کردنی به رهنگار بوونه وهو به پروو دا
وهستان:

قورئانی پیروژ تهحه دای عه ربه کانی کرد، بی توانایی و دهسته وهسانی نه وانی
سهلاند - که سوارچاکی مهیدانی رهوانبیژی و جوانبیژی و شیعو په خشانن - خوی
پایه بهرز دهفه رموویت:

﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۳۳ ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ۳۴
الطور: ۳۳ - ۳۴. واته: (یان ده لئین: ئەم قورئانه خوی هه لبه ستوو وه دایریشتوو وه، نه خیر
وانییه، هه ر ئیمان و باوه ریان نییه "ئه گینا چۆن واده لئین". - ده ی که واته خو
ئه وانیش قسه زان و لیزانن - ده با فره رمایشتیکی ئاوا وه ئەم قورئانه بهینن ئەگه ر
راست ده که ن؟).

خوی گه وره تهحه دای کردن به وهی ده سو رته هاوشی وهی ده سو رته قورئانی
پیروژ بینن، خوی مه زن دهفه رموویت:

﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَاتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۱۳ ﴿فَإِنَّهُمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

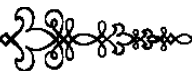
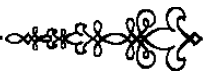
هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ هود: ١٣ - ١٤. واته: (به‌لکو - له‌گه‌ل ئهو هه‌موو به‌لگانه‌دا - ئه‌وان ده‌لێن که محمد ﷺ) قورئانی هه‌لبه‌ستوو، پێیان بلێ: جا ئیوه‌ش ده‌سورده‌تی هه‌لبه‌ستراوی وێنه‌ی ئهم قورئانه بێن، هه‌رکه‌سیش له‌خوا‌ی گه‌وره به‌ده‌ر، ده‌توان، بانگ بکه‌ن - بۆ هاوکاریتان په‌نای بۆ به‌رن - ئه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن. جا ئه‌گه‌ر "خوانه‌ناسان" نه‌هاتن به‌ده‌م ئهو داوايه‌تانه‌وه، ئه‌وه ئیتر چاک بزانی و دلتیا بن که به‌راستی ئهم قورئانه هه‌ر به‌ ناگاداری خوا‌ی گه‌وره دابه‌زێنراوه‌و بشزانی جگه‌ له‌ویش خوايه‌کی تر نیه، ئایا ئیتر ئیوه "ئه‌ی بی باوه‌ران" ملکه‌چ نابن).

ته‌حه‌دای کرد به‌وه‌ی ته‌نه‌ها یه‌ک سورته‌تی هاوشیوه‌ی یه‌ک سورته‌تی قورئان بێن:

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا زَلَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا نَارَ الَّتِي وَفُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ البقرة: ٢٣ - ٢٤. واته: (جا ئه‌گه‌ر ئیوه له‌ دودلی دان و گومانتان له‌م "قورئانه پیرۆزه" هه‌یه که دامانبه‌زاندوووه بۆ به‌نده‌ی خو‌مان محمد ﷺ) ئه‌گه‌ر بۆتان ده‌کریت ئیوه‌ش هه‌ول بده‌ن سورته‌تیکی وه‌ک ئهو بێن، هاوپه‌یمان و هاوکاره‌کانیشتان جگه‌ له‌ خوا "بۆ ئهو مه‌به‌سته" بانگ بکه‌ن ئه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن. خو‌ ئه‌گه‌ر نه‌تانتوانی و هه‌رگیز ناشتوان "که‌واته باوه‌رپه‌ین" خو‌تان بیاریزن له‌و ئاگره‌ی: سووته‌مه‌نیه‌که‌ی خه‌لک و به‌رده، که بۆ بی باوه‌رو خوانه‌ناسان ئاماده‌ کراوه).

جا کاتیک مرو‌ف و جنۆکه ده‌سته‌وه‌سان بوون، ئه‌وا خوا‌ی گه‌وره ته‌حه‌دای کردن به‌ شیوه‌یه‌کی گالته‌ ئامیزو ریسواکردن:

قُلْ لِّیْنَ أَجْمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَیْ أَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا یَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیرًا ﴿٨٨﴾ الاسراء: ٨٨. واته: (ئه‌ی محمد ﷺ) پێیان بلێ: سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر هه‌موو ئاده‌میزاد و په‌ریه‌کان کو‌ببنه‌وه و - هه‌ولی به‌رده‌وام

بدەن تا - قورئانیکی وەك ئەمە داننن و بەیننە- مەیدان - ناتوانن کاری وابكەن،
ئەگەر چی هەموو لایەکیان ببە پشگیر و یارمەتیدەری یەكتری).

ئەم تەحەدايە تەنھا تایبەت نەبوو بەسەردەمی پیغەمبەر (ﷺ)، بەلكو ئەم
تەحەدايە بەردەوامە تا پۆزی دوايی.

۲- بوونی ئەو شتە پیویستە كە تەحەداكار (متحدی) بەهۆیەو داواي
پووبەپوو بوونەووەو مللانی دەكات:

پیغەمبەر (ﷺ) بانگەشەي کرد كە پیغەمبەری خوايە و کتییی خوا (قورئانی
پیرۆزی) بۆ ئەوان هیئا، گالتهی بە پەرستش و عەقلی ئەوان دەکرد، بۆیە ئەوانیش
پیداگیران کرد لەسەر ئەوێ هاوینەي قورئان یاخود هاوینەي بەشیکی قورئان
بینن، تا بەلگەي پیغەمبەر (ﷺ) تەفرووتا بکەن و چیتەر نەلیت قورئان لەلایەن
خواوە هاتوو.

۳- نەبوونی هیچ ریگریك لە بەردەم مللانیكە:

هیچ ریگریك لە بەردەم عەرەبەکاندا نەبوووەو نیە كە پووبەپوو ببنەووە،
ئەمەش لەچەند لایەنیكدا پوون و ئاشکرایە:

۱- لایەنی زمانەوانی: عەرەبەکان سەرکردەو راپەری رەوانبێژی و پوونبێژی و
جوانبێژی بوون بەهۆی هۆنراوەو پەخشانەکانیان، قورئانیش بە زمانی ئەوان
دابەزی بوو.

ب- لایەنی واتا: خاوەنی تیپراوانینی تیژو ئەزموون و شارەزایی و زیرەکی بوون،
هەرەك وتارو هۆنراوەو شوینەوارەکانیان ئاماژە بۆ ئەوە دەکەن.

پ- لایەنی کات: قورئان بەیەك جار دانەبەزی بەلكو لە ماوێ (۲۳ سال) دابەزی،
تا ماوێ پووبەپوو بوونەووە فراوان بیٔ^(۱).

عەرەبەکان ئەوەیان دەزانی كە پووبەپوو بوونەووە قورئان بە دەرشتنی

(۱) علم الأصول الفقه - عبد الوهاب خلاف ۲۵-۲۷ ومحاضرات في أصول الفقه للشيخ بدر متولي
عبدالباسط ۱/۱۲۹.

سورەتیک، بەهێزترە لەوەی پیغەمبەر (ﷺ) بەدرۆ بخەنەووە، کاریگەریشی زیاتر دەبێت لەسەر پەرتەواژە کردنی شوێنکەوتووانی، بەلام ئەوان دەستەووەسان بوون لەمەدا، سەرباری ئەوەی عەرەبەکان زمان پاراوترین و تاربیژنترین سەرکردهی رەوانبێژی بوون بۆ ماوەیهکی دووورو درێژ، بەلام رینگەیهکی تریان گرتەبەر، ئەویش بریتی بوو لە تیکۆشان و پووبه‌پوو بوونەووە بە شمشیر و دەرچوون لە وڵات و بەفەرپۆدانی پارەو سامان لە جەنگی زیانبەخس^(۱).

تەحەداکە قورئانی پیرۆز چەسپاوە لە کۆن و نوێ و داهاوودا بۆ ئەو دژانەیی کە خاوەنی هزری پوچەڵی پیسن و توانج لە قورئان ئەگرن و لەمبارەووە گومان بۆ ئەکەنەووە. ئا ئەو جوۆرە کەسانە لەو هەلۆیستەیاندا وینەیی کەسیکی سەرشۆری دۆراو ئەکێشن کە هیچ هێزو توانایەکی نیە. ئەمەش خۆی لەخۆیدا تەنها دانپێدانانیکی تەواوە بە قورئانی پیرۆز کە کتیبی پەرورەدگارە، ناحەقی و نادروستی و ناتەواوی پرووی تی ناکات لە هیچ کاتیک و لە هیچ لایەکەووە، تەنها رینگە کە لە بەردەم دژەکاندا مابێتەووە ملکەج بوون و فەرمانبەرداریە بۆ فەرمان و رێگریەکان و باوەر هێنان بەوێش کە لە سوننەتی پاکێ پیغەمبەردا (ﷺ) هاتوووە.

پووەکانی ئیعیجازی قورئانی پیرۆز

قورئانی پیرۆز کتیبی یاساو رێسا دانانە بۆ خەلکی، کە بەو یاسایانە ژيانیکی سەرلێندو رێزداری بنیاتدەنری و ئامانجیسی ئاوەدان کردنەووەی زەوییه. مەبەستی سەرەکی قورئان تەنها رێشە داکوتانی تیۆرە زانستیه‌کان نەبوووە یاخود کاری تەنها خوێندنەووەی هەوالی پیشینان یان تەنها وینەیه‌کی وێژەیی و ئەدەبی شیواز دەگمەن نەبوووە، ئەگەرچی باسی نیشانەکانی خوای گەورە کردووە

(۱) الاتقان ۱۱۷/۲ و شرح المقاصد ۱۸۳/۲ و شرح المواقف ۵۵۷ و الدواني ۲۷۸/۲ ة النبأ العظيم ۸۵.

له بوونه‌وهردا به‌و شیوازه به‌رزه تا فیری بی باوهران بکات که قورئان فه‌رمایشتی خوایه و له‌خودی خویدا موعجیزیه، تا جه‌خت بکاته‌وه له‌سه‌ر باوهر پیه‌ینانی و په‌ند و نامۆزگاری وهرگرتن له چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌کان.

قورئانی پیروژ له چه‌ندین لایه‌نه‌وه^(۱) موعجیزیه که بریتین له‌مانه:

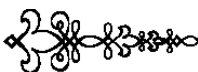
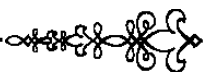
پرووی یه‌که‌م: پروونبیزی و ره‌وانبیزی دهربرینه‌کانی و پیکه‌اته‌و دارشته سه‌یرو سه‌مه‌ره‌که‌ی.

تیک‌پرای وشه‌کانی قورئانی پیروژ پروون و ره‌وانن، گوێچکه گران ناکه‌ن، دهربرینه‌کانی ریکن له‌گه‌ل حاله‌تی ناوبراو به‌وه‌ی له به‌رزترین پله‌ی ره‌وانبیزی دان، ههر که‌سی که‌می‌ک تامی زمانی عهرهبی کردبیت هه‌ست به‌ پازاوه‌یی و شیرینی و جوانبیزی قورئان ده‌کات، ئەمه‌ش به‌دەر ئەکه‌وێت له‌ وی‌چواندنه‌کان (تشبیهات) و خواستن (استعارة) و خوازاو (مجاز) و سه‌رجه‌م شیوه جیاوازه‌کانی.

شیوازه‌که‌ی قورئانی پیروژ له‌لایه‌ن عهره‌به‌گانه‌وه نامۆ بووه، چونکه عهره‌به‌کان وته‌یه‌کی وایان نه‌بووه که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی هه‌موو لایه‌نه‌کانی ره‌وانبیزی و جوانبیزی له‌خوی بگری‌ت، واتاکانی دل‌رفین و ناسک بن، سوود و دانایی و حکمه‌تی بی ژمار له‌خوی بگری‌ت و گونجانی ته‌واو هه‌بیت له‌ ره‌وانبیزییه‌که‌یدا و لی‌کچوون هه‌بیت له به‌رز و لی‌هاته‌ووییه‌که‌یدا.

پاشان قورئانی پیروژ، دارشته‌که‌ی سه‌رسوپه‌ینه‌ره، پیکه‌اته‌ی بی وینه‌یه، پله‌به‌ندی له به‌هیزییه‌که‌یدا به‌دیناگری‌ت، جیاوازی و که‌لینی تیدا نییه، سه‌رباری ئەو هه‌موو باسانه‌ی قورئان له‌بارمیان‌ه‌وه ده‌دوێت و باسی چیرۆک و نامۆزگاری و شته‌کانی تریش ئەکات ئەوا به‌شیکی قورئان به‌ لاوازی به‌شیکی تری به‌ به‌هیز دهرناکه‌وێت.

(۱) برپاوه ئەم سه‌رچاواوه: شرح المقاصد ۱۸۳/۲-۱۸۷ و شرح المواقف ۵۵۸ و مناهل العرفان ۲۲۸/۲ و إعلام النبوة ۵۷ و لاپه‌رده‌کانی دواتری، و علم أصول الفقه - خلاف ۲۸.

مروّف ھەرچەندە یارمەتی یەكتری بدن ئەوا ناتوان ھاوشیوێ قورئان بپن^(۱). ئەو كەسە لە میژووی زمانەكان دەكوڵیتەو، دەبینیت كە بە پلەبەندی زمانەكان گەشەیان كردووە، بەلام زمانی عەرەبی هیچ گەشەیهکی پلەبەندی بەخۆیەو نەبینی كاتیك قورئانی پیرۆز ھات، بەلكو لە نیمچە دەقیڤەووە ھەلقولانیکی لەناكاو ئەچوو، زمانی عەرەبی لە شیۆد زمان (لھجە)ی نەفامیەووە گواستەووە بۆ زمانیکی رێك و پێك و تۆكمە لەرووی ھۆنەری، لەگەڵ ئەوێش كە جگە لە شیۆد زمانی حیجاز دەربرپنە بیانیەكانی تری بەھیچ شیۆدیەك بەكارنەھیئا. ئەمەش وەك ئەو وایە كە ھەموو سەرۆت و سامانی وشە و دەربرپنەكانی ھیئاووە بەشیۆدیەکی نامۆ داپرشتوو، بەمەش كودەتایەکی زۆر گەورە لە وێژەو ئەدەبی عەرەبیدا كردووە بەھۆی گوپینی ئامرازی ھونەری دەربرپن، جا لە ھەردوو پرووی ئەدەبی و زمانەوانی جیاوازیەکی تەواوی ھیئایە كایە لە نیوان زمانی سەردەمی نەفامی و زمانی سەردەمی ئیسلام^(۲).

شیخ (مودودی) ھیندی وتویەتی:

(ئەگەر زمانی عەرەبی بخوینیتەو، بەجوانی لەم زمانە بكوڵیتەووە وێژەو

(۱) بروانە ئەم سەرچاویە كە بەتێرۆتەسەلی لەم بارەو دواو: الاتقان ۲ / ۱۱۶ - ۱۲۵ و چەندین ڕاو بۆچوونی ھیئاووە وەك ھی: (جاحظ و التّظام و الرّماني و الزمكاني و ابن عطية والرازي و القاضي عياض و المراكشي و الزركشي و الجرجاني و السكاكي و التوحیدی و الأصبهاني) و جگە لەوانەش.

ھەندئ كتیبی لەم جوړە لە چاپ دراوون وەك: (ثلاث رسائل في إعجاز القرآن - الرّماني والخطابي و الجرجاني) و دوو كتیبی (زملكاني) كە بریتین لە: (الرهان الكاشف، البيان حقهما د. أحمد مطلوب و د. خديجة الحديثي) و (الشفاء - القاضي عياض) و (البرهان - الزركشي)... ھەروەك (د. عمر ملا حويش) لە كتیبهكەیدا (تطور دراسات إعجاز القرآن وأثرها في البلاغة العربية) باسی بۆچوونی ناوبراوانی كردووە وەك شروڤەیهك بۆ كتیبهكانیان لەسەر بابەتی ئیعجاز. و سەیری ئەمانەش بكە: إعجاز القرآن - الرافي و سەرچاوەكانی پيشوو، والنبا العظیم ۸۰ و لاپەرەكانی دواتری.

(۲) الظاهرة القرآنية لا ۲۲۲ - ۲۳۴.

هۆنراوەکانی بەوردی بخوینیتەوه، بۆت دەرەدەگەوێت، کە زمانیک نیه هاشانی بێت، بەلکو باشتەین زمانە بۆ دەربرپینی بیروباوەرو بەرنامەی گشتی و جیهانی، تەنانەت بۆ دیاریکردنی مانای خواناسین و کارتیکردن لە گیان و دەرووندا، ئەبەینیت بەچەند رستەیهکی کورت و بچوک، گەورەترین ماناو مەبەست ئەگەیهنی و بەجوانیش کار ئەکات لە سۆزو دەرووندا. مانای قورئانی پەرۆز پێویستی بەزمانیکی لەو جوهریه، ئینجا نا لێردا بۆمان دەرەدەگەوێت کە بۆچی خوای گەوره زهوی عەرەبی دیاریکرد بۆ ئەوهی بێتە کانگای ئەو پەيامە گەورهو پێغەمبەراییەتی جیهانی^(۱).

شیوازی قورئانی پەرۆز

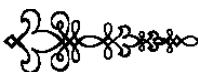
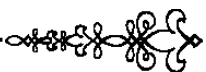
شیوازی قورئان^(۲) تاکە رێگەیه کە تەنها قورئان ئەو رێگەیهی بەکارهێناوه لە دارشتنی فەرمايشتهکانی و دەستنیشان کردنی دەربرپنهکانی، قورئانی پەرۆز وهک کتیبیک بە زمانی عەرەبی هات و لەسەر ئەو شیوازی عەرەب هۆگری بووه، جا لە پیتەکانی زمانی عەرەبی وشەکانی قورئان پیکهاتوووه لە وشەکان و رستەکان پیکهاتووون و داریژراون و لەسەر یاسا گشتیهکان لە دارشتنی وشەو ریکخستنی رستەدا قورئان دانراوه، لەگەڵ ئەمەشدا بە شیوازه تاقانە و بێ هاوتاکە سەری ئەوانە سۆرماند.

نمونهی ڕوونکردنەوهی زمانەوانیه لە هەر زمانیکدا، بۆ نمونه هەر پیشەیهک لە پیشەکان دەهینیتەوه.

بەرگدرههکان لە نیوان خۆیاندا جیاوازن و پله پلەن، هەیانە بێ توانایە و هەشیانە زیرەکە یاخود هەیانە لاوازه و هەشیانە بەهێزە، ئەم جیاوازیەش لە دەرەنجای جیاوازی کەرستەیی جل و بەرگە درواوهکە یان ئامپرو ئامرازی گشتیهکە

(۱) مبادئ الاسلام - أستاذ أبي الأعلى المودودي ٤٧.

(۲) مناهل العرفان - الزرقاني ١٩٨/٢ و لاپه‌رەکانی دواتری.

که له بهر گډر ویدا به کار دیت نیه، به لگو جیاوازیه که لهو رپڼگه تایبه تیه وه
سهر چاوهی گرتووه که ههر یه کیڅ له بهر گ درووه کان گرتوویانه ته بهر له
دیاریکړنی که رسته کان و شیوازی رپڅخستن و دروونیان و به کار هیڼانی یاساکانی
نهو پیشه یه له شیوهو ننداز ده کیدا.

نه گهر ته ماشای وشه کانی زمانی عهره بی بکهین دهمینین:

هه ندیک له وشه کانی له چهند پیتیک پیڅهاتوون که نهو پیتانه له گهل یه ک
جوان دین یاخود جوان نایه، هه یانه روونه و دلگره، هه یانه نادیارو نامویه،
هه شیان سوکه له کاتی بیستندا، هه شیان گرانه و بیژراوه، هه شیان کوکه یان
ناکوکه له گهل یاساو رپسا (قیاس) ی زمانه وانی.

ههر لهو وشانه هه یه گشتی (عام) ه یان تایبهت (خاص) ه، هه شیان په
(مطلق) ه یان به ستر او (مقید) ه، هه یانه کورت کراو (مجمل) ه یان روون (مبین) ه،
هه شیان ناسراو (معرف) یان نه ناسراو (منکر) ه، هه شیان دیار (ظاهر) ه یان نادیار
(مضمّر) ه، هه یانه راسته قینه (حقیقه) ه یان خوازاو (مجاز) ه.

پیڅهات و دارپشته ی عهره بیش ههر بهو شیوه یه، هه یانه راسته قینه (حقیقه) ه
یان خوازاو (مجاز) ه، هه شیان پیڅهاتووه له چهند پیتیک که کوکن یاخود ناکوکن
له گهل یه کدا، هه شیان واکه ی روونه یاخود ماناکه ی نالوزه.

شتیک نییه لهو جوړانه ی خړانه روو، که به په های به کار هیڼانی باش بیت
یاخود به په های به کار نه هیڼانی خړاپ بیت، له هه موو کات و شوین و
بارودوخیڅ کدا، له بهر نه وه ی ههر بارودوخیڅ و شوینیک قسه ی خو ی هه یه، چونکه
له وانه یه به کار هیڼانی شتیک له شوینیک جوان بیت که چی به کار هیڼانی هه مان شت
له شوینیک تر ناشرین بیت، هه ندی شت له وانه یه له هه ندی شوین پیویست بیت
که چی له هه ندی شوینی تریش قه دهغه بیت.

له پیشینان نه وانه ی که هه لهنجانیان گردووه لهو مهیدانه دا (الخطیب الاسکافی)
(۱۲۰۴ ه) له کتیه که ی (درة التنزیل و غرة التأویل) دا، نهینی دهر برینی پیتی
(ف) له گهل بیژده ی (کلوا) روون ده کاته وه که له فهرمایشتی خوی گه وردها هاتووه له

سورپرتی (البقرة / ۵۸): ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ واته: (یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیك وتمان: بچه ئه م شارده و "که قودسه"، جا ههر چی حه زی لیده که ن له وئ بیخون). ناوبراو دواوه له باره ی نه یینی دربرپینی (و له جیاتی (ف) له گه ل بیژده ی (کلوا) له و فهرماشته ی په روه ردگار له سورپرتی (الأعراف / ۱۶۱): ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ واته: (یادی ئه و کاته بکه رده که پیان و ترا: له م شارده ا "که قودسه" نیشته جی ببن و له و به روبومانه ی که به ده ورو پشستیدا هه یه له ههر شوینیک ویستان به ئاره زوی خوټان لی بیخون). له گه ل ئه وده ی ههر دوو ئایه ته که باس له یه که به سهرهات ده که ن و پیته که ش یه که مانا ده گه یه نیټ. ناوبراو وتویه تی: (ئه صل وایه ههر فرمانیک که ئه و شته ی ده خرپته سهر که پی په یوه سته ئه واه ولامه که ی پی په یوه ست ده بیټ به سهرماکه یه وه. یه که م له گه ل دووم به مانای مهرج و پاداشت دیټ، ئه صل وایه دووم (عطف) بخرپته سهر یه که م به "ف" نه وه که به "و"، ئه م فهرماشته ش له م جوړه یه: ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا﴾ جا خواردن په یوه سته به چوونه ژوورده و، چوونه ژووریش ده بیټه هو ی خواردن، خواردن په یوه سته به چوونه ژوورده و، به پیچه وانه ی ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا﴾ به پیچه وانه ی نیشته جی بوون بو ماوه یه کی دریژ، چونکه خواردن په یوه ست نییه به نیشته جی بوون، له بهر ئه وده ی ده کری یه کی که بجپته ناو باخیکه وه لی بخوات و پییدا تیپه ر بیټ جا مادام دووم په یوه ست نه بوو به یه که مه وه پیویسته خرا نه سهر (عطف) به "و" پیویست و واجبه نه وه که به "ف" ^(۱).

(۱) بروانه: درة التنزیل وغرة التأویل ۱۰. که ده که ی به زیاده وه تیډایه.

تاییه تمه ندیه کانی شیوازی قورئانی ییروز

ئەو تايبەتمەندىيانەى قورئانى پېرۇز ھەيەتى واىکردووھ ىە سىروشتىكى موعىزەى ھەبىت لىە زىمان و ڤەوانبىڭرىيەكەى، ھەندى لىەو تايبەتمەندىيانە:

تايبەتمەندى بىەكەم:

جوانی دهربرینه‌کانی قورئان به‌شیوه‌یه‌کی سهر سورپه‌ین و دلرپه‌ینه، که له سیستمی دهنگی و جوانیه زمانه‌وانییه‌که‌ی دهرده‌وشیته‌وه. مه‌به‌ست له سیستمی دهنگی قورئان: رپک و پپکی و تۆکه‌میی و پپکهاتنه قه‌شه‌نگه‌که‌یه‌تی، ههر له جووله (حرکات) و وه‌ستان (سکنا‌ت) و درپژکردنه‌وه (مدات) و مینگه (غنات) و په‌یوه‌ندی (اتصالات) و بی دهنگ بوون (سکنا‌ت) ده‌کانی په‌یوه‌ندی و هه‌ماهه‌نگی و رپک خستنیکی ناوازه‌و زۆر جوانی هه‌یه.

جا ھەر كەسىڭ ئەگەر ەمرەبىش نەبىت، گۆي بگرېت بۇ كۆمەلەي دەنگىي قوئان، ھەست بە ئاوازيكى نامۇ و ژەنىنيكى سەر سورھيىن دەكات، كە زۆر بەرزترە لە جوانى و قەشەنگىەكەي، بەراورد ناكريت لەگەل ھىچ جۆريك لەو ئاواز و ژەنىنانەي مۇسىقا و لاواندنەوەكانى ھۇنراوەو شىعر، چونكە ئاواز و دەنگىسازىيەكانى مۇسىقا ھاوشىووەو ليك نزيكن، بەلام گويچكە ساردوسور و ماندوو ئەبىت لە بىستنى، تەنانەت لەبەر ئەوەي كيىش (وزن)ەكانى ھۇنراوە چەند جۆريكى دياريكراون و سەرواكان لە يەك چامە (قصيدە)دا زۆربەي كات ويكچوون و بەيەك چەشن بەسەريدا زالە كە بيسەر لىي وەرس و بىزار دەبىت.

به‌لām نه‌وه‌ی گوئ ده‌گرئ له ئاوازی قورئان هه‌رگیز وه‌پس و بیزار نابیت، چونکه هه‌رده‌م گوئیستی ئاوازی جوړاوجوړ و ده‌نگسازی نوئی به‌پئی بارودوخی جیاواز ده‌بیت، که هه‌ر شیوازیك له‌و جوړه ئاوازانه ژبیه‌کان (اوتار) ی دل ئه‌هرزینن.

هەر ئەر و جوانی و قەشەنگییە دەنگییە بوو، کە وەك یەكەم شت گوێچەکانی
عەرەب لەبارەی قورئان هەستیان پێکرد، لەکاتی دابەزینی قورئان و ئەر و قەشەنگییە
دەنگیە هاویشۆی نەبوو، بۆیە وا بەخەیاڵی عەرەبەکاندا هات کە قورئان شیعر یان

جادووه.

مه بهست له جوانی زمانهوانی قورئان، بریتیه لهو وهسفه زیاد و تایبهتمه ندانهی که پیتهکانی قورئان و نهو ریڅخستنهی وشهکانی که ههیهتی، نه مهش کاتیڅ مافی پیت و وشهکانی قورئان ددهدیت له دهر برین له دهرچووهکانی و به ههمان نهو شیوهیهی که سیفهتی پیتهکهیه، ههروهک دیاریکراوه له ریساکانی زانستی جوان خویندنهوهی قورئان (قواعد علم التجوید).

کاتیڅ نهو کۆمهله جیاوازه پیکهوه لکاوه بو خه لگی دهردهکهویت، که نه رمی و توندی و رهقی و ناسکی و بهرزکردنهوهو نزمکردنهوهی دهنگ به شیوهیهکی ورد و تۆکمه ی کۆکردۆتهوه، نهوا لهو کۆمهلهیه پهیکه ریکی دهربرین و بیژدهی سه ر سوپرهن و پروو خساریکی دهرهکی کیشندهی لی پیکدی، که تیایدا پاراوی لادیی، بهبی زبری له گهل ناسکی ژیا ری و شارستانی بهبی شلی ئاویته بووه، له میانه ی قورئاندا چیژه جوړاو جوړو شیوه زارهکانی عهره بی به ناسانی کۆبوونهوه.

بیگومان جوانی زمانهوانی و سیسته می دهنگی له لایه کهوه به لگه ی ئیعیجازی و له لایه کی ترهوه په رژی نیکی تووندو تۆکمه بوو بو قورئان، که ئامرازهکانی بیستنی بو لای خو ی کیش نه کرد و سه رنجی دهو روبه ری به ئاراسته ی لای خو ی ده برد، بو یه به ردهوام جیگه ی خو ی کردهوه له زمان و گو یچ کهکانی بوونه وهردا و هیچ که سیکیش نهو بو یریه به خو ی نادات که گوړانکاری تییدا بکات.

تایبه تمه ندی دووه م:

قورئان خه لگی ساده و خه لگی تایبه تی رازی کردووه.

خه لگی ساده به شیوهیه کی گشتی و خه لگی تایبه ت به شیوهیه کی یه کسان، نه گهر چ قورئان بخویننهوه، چ به سه ریاندا بخوینریتهوه، نهوا ههست به جوانی قورئان نه کهن، چیژ له تامه خو شه که ی نه کهن، هه ر یه کهش به نه ندازه ی توانای خو ی لی تییده گات.

به لām وته ی مرو ؤ وانیه، چونکه نه گهر هه ولیدا خه لگی تایبه ت و زی رهک له خو ی رازی بکات، به وهی په نا به ریته بهر به کاره یانی وشه ی نامۆو شیوازی

ناماڙهين، ٺهوا لهو حالت هدا خه لڪي سادو گشتي لڀي رازي نابن چونڪه لڀي
تيناگه ن.

هه روهه ٺه گهر هه وٺي رازي ڪردني خه لڪي سادو گشتي دا به ودي په نابهر پته
بهر ٺه ودي وته و وشه و سه ته گاني پروون و راشڪاو بن و راستيه گان به په هائي و
ناشڪرايي بخاته پروو ٺهوا خه لڪي تايهت لڀي رازي نابن، به ودي و تاربيڙ يان
قسه ڪه ركه له شيوازي قسه گانيدا دابه زيووو بو ناستيڪ كه خوشي و تامي تيدا نيه
و ٺهوان كه خاوهن تواناي تايهت و زير هڪن چيڙو تامي عه قل و دهر ووني لي
وهر ناگرن.

تايه ته ندي سڀيه م:

قورن ان عه قل و سوزو عاتيفه ي رازي ڪردوو، چونڪه له يه ڪا تدا به يه ڪه وه دل و
عه قل دهر وينيٽ.

بو نمونه لهو ڪاته ي كه قورناني پيروز به لگه ي عه قل دي ني ته وه له سهر زيندو و
بو ونه وه هه ٺه سانه وه له گور، به شيويه ڪ به لگه ڪه ده خاته پروو ڪه دل و دهر وون
ده لهر زينيت و سوزو عاتيفه ته پرو پاراو ده ڪات. خواي پاڪ و بهرز
ده فهر موويٽ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ
الَّذِي أَحْيَاَهَا لَمْ يَحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۳۹) فصلت: ۳۹. واته: (له به لگه و
نيشانه گاني خوا ٺه وديه ڪه ده بينيت زهوي ڪش و ماته، جا ڪاتيڪ باران به سه ريدي
دهبارينين ده خروشيٽ و گه شه و نهش و نوما ده ڪات، چونڪه به راستي ٺه و زاته ي
ڪه زهوي زيندو و ڪرده وه، مردو و انيش زيندو و ده ڪاته وه، بيگومان ٺه و خوايه
ده سه ٺاتي به سهر هه موو شتيڪدا هه يه).

هه روهه ده فهر موويٽ: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا
هِيَ مِنْ فُرُجٍ﴾ (۶) وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ (۷)
بَصِيرَةً وَذَكَرْنِي لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ (۸) وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ

الْحَصِيدِ ۱۰) وَالْخَلَّ بِاسْقَنْتِ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ ۱۱) رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مِّمَّا كَذَلِكَ

الْخُرُوجِ ۱۱) ق: ۶ - ۱۱. واته: (نایا ورد نه بوونه ته وه له و ئاسمانه ی که به سهریانه وه یه: چوڼمان دروست کړدوه و رازاندو و مانه ته وه به جوړیک هیچ که م و کووړی و که لینیکی تیدا نییه. هه روها زه ویمان راختووه و بلاومان کړدو ته وه و که ژو کیومان له سهری دامه زړاندووه له هه موو جوړره روو دکیکي جوان و رازاوه مان تیدا رواندووه. نه مانه هه ر هه مووی پوښکړدنه ووی دل و یادخستنه وه یه بؤ هه موو نه و به ندانه ی که به لای نیمه دا دینه وه و په زامه ندی نیمه یان مه به سته. له ئاسمانه وه ناوکی به بیت و بهر ده کتمان هه رده م دابه زاندووه، جا به هو ی نه وه وه چنده ها باخ و دانه ویله ی نه و کشتو کالانه ی که دره و ده کړین نه پوینین. هه روها دارخورمای قه شه نگ و بلند سهری هه لدا، که هی شووه خورمای جوان و له سهر یه ک ریزکراو ده کړیت. نه مهش بؤ نه ووی ببیته رزق و روژی بؤ به نده کان.. هه ر به ئاو بارانه شوینه مردووه کان زیندو و ده کهینه وه، هه ر ئاوه هایش له دوا ی مردن نیوه له خاک دینه دهره وه).

نهم شیوازه به تواناو توکمه یه عه قلی رازی کړد و تام و چیژی به سوژو عاتیفه به خشی له یه ک کاتدا، خوی گه وړه له نایه تی یه که مده فهرمووی: ﴿إِنَّ إِلَٰهَ الْأَحْيَاءِ لَمَحْيِ الْمَوْتِ﴾ هه روها له نایه تی کو تایددا فهرمووی: ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾.

ئای له و جوانییه دلرپین و سهر سامکهره، ئای له و ئیعجازه نایاب و بریقه داره، که به یه کجار روو به رووی عه قل و دلی مروف ده بیته وه به پرشنگدارترین به لگه و به تامترین نمونه ی خراوه روو له و چهند وشه که مده دا.

کاتیک قورئان باسی به سهره اتنی یوسف (سه لامی لی بیت) ده کات وه ک نمونه یه ک، نه واه پهن دی زور گرنگ ده خاته روو و له میانه یدا به لگه ی دره وشاوه پیښ چاو ده خات، له سهر پیویست بوونی داوینپاکی و شه رپه ف پاراستن و نه ستوپاکی و ده ستپاکی، هه روه ک خوی گه وړه له به شیکی به سهره اتی ناوبراودا ده فهرموویت:

﴿وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَقَتْ الْأُتُوبَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ ﴿٢٣﴾ يوسف: ٢٣. واتە: (جا ئەو ئافەرتەى كە يوسف لە مائیدابوو هەولیدا يوسف لە خشتە ببات و دلى رابكیشیىت بۆ لای خۆى، هەموو دەرگاكانیشى داخست و وتى: وەرە پێشەوہ خۆت ئامادە بكە، يوسف وتى: پەنا دەگرم بەخوَا كاری واناكەم، چونكە پەرورەدگارم دەروو ی لى كردوو مەتەوہ، هەرورەها مێردەكەشت چاك رەفتار بووہ لەگەلمدا "چۆن خیانەتى لێدەكەم" چونكە من دلتیام ستەمكاران سەرفراز نابن).

چاك بروانە، چۆن سى پالئەرى گومرايى قبول كران بەرامبەر بە سى پالئەرى داوینپاكى لە وینەیهكى بەسەرھاتەكەدا كە هەلگرى دەمەتەقلى و مشتومرپىكى تـووندى بەچیزو سەرنج راكیش بوو لە نیوان سەربازى خواو سەربازى شەیتان، هەردوو پالئەرهكانیشى لە دوو تـای تەرازوودا دایـانـون لە بەردەم عەقلى خاوەن و یژدان.

ئا بەوشیۆدیه قورئانى پیرۆز دەبینیت كە ناوەرۆكەكەى ئاویتەیهكى بەتام و سازگارە، كە وا ئەكات دەرروونەكان ئاسانتر بتوانن بەلگە عەقلىیەكان هەرس بكەن، ئاسوودەشى دەكات بەچەند سەرنجدانىكى سۆزو عاتیفەیی، كە عەقل و سۆزو عاتیفە بەیەكەوہ ئاراستە دەكات بۆ رینمایى و هیدایەتى ئینسانەكان و خێرو چاكەى مرؤفایەتى.

جا ئەمە وەك و تەى مرؤف نییە، چونكە كاتێك مافى عەقل دەدات، ئەوا مافى سۆزو عاتیفە نادات بەلكو دەست قایمە لە ئاستیدا، ئەگەر مافى سۆزو عاتیفەشى دا، ئەوا مافى عەقل و ژیری پێشیل ئەكات، هەرورەك شتىكى زانراوہ لە نەرىت و عادەتدا كە شیوازەكانى پەخشان (نشر) بۆ دوو جور دابەش دەبەن: شیوازیكى زانستى و شیوازیكى وێژەى (أدبى).

جا زانستخوازان پازى نابن بەشیوازی وێژەى (أدبى)، بەهەمان شیۆ قوتابیانى وێژەبیش پازى نابن تەنها بە شیوازی زانستى، مرؤفیش هەرچەندە بەتوانابیت ئەوا

ناتوانیٔ بېټە خاوەنی ئەو دوو ھیزە بەیەكسانی، گریمان ئەگەر واش دابنێن كە ئەو دوو ھیزە لە یەك كەسدا كۆدەبنەو، ئەوا پێویستە بزانی كە بەیەكەووەو بەیەك تەوژم كارناكەن، بەلكو بەشیوەیەکی جیگرەووەو بەنۆبەت كار دەكەن: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۚ ﴾ الأحزاب: ٤. واتە: (خو دوو دلی دروست نەکردوو لە دەروونی هیچ كەسدا).

تەنھا قورئان تاكە فەرماشتە كە لە ناو ھەموو جوۆرەکانی ئاخاوتندا خاوەنی ئەو تاییبەتەندیە، چونكە قورئان پەیامێكە دابەزێنراوە لەلایەن زاتیکی بەتواناوە كە رۆح و جەستە لە قورئانەكەیدا كۆكردۆتەو.

تاییبەتەندی چوارەم:

دارشتنی قورئان و یاساكانی ھۆننەوێ لەو پەڕی چاکی و بەرزیدان. جا قورئانی پیرۆز، لە پەيوەندی و پێكەوێ لكانی وشەو پستەكانی و ئایەت و سوپەتەكانی لە پلەییەکی ئەوێندە بەرزایە كە هیچ ئاخاوتن و وتەییەکی تری پێناگات، ئەگەرچی ئەو ئاخاوتنە درێژ بێت و ئامانجی جوۆراو جوۆری ھەبێت و لەیەك بابەتی دا ھەمەپەنگدا داریژرابێت.

قورئانی پیرۆز داریژراویکی تاقانەییە، كە بینایی چاوەكان ئەبات، لە كاتیكدا قورئانی پیرۆز لە چەند بازەییەك پێكھاتوووە ھەر بازەییەكیش لە خودی خۆیدا یەكەییەکی سەر بەخۆیە و لەچەند بەشێك پێكھاتوووە، ھەر بەشیكیش بارودۆخیکی تاییبەتی ھەیە لە بازەكەدا.

كتیبەكانی تەفسیری قورئانی پیرۆز پەڕن لە ڕوونکردنەوێ ڕووی پەيوەندی نیوان ئایەت و سوپەتەكان (مناسبات)، لەم بارەو تەنھا یەك نمونە بەكورتی دەخەینەروو.

بەناوی خوای گەورە دەستپێكراوە، ھەر وەك چۆن دادوەر ھەر حوكمێك لە حوكمەكان كە دەخوینێتەو سەر تا بەناوی شكۆیی پاشاوە دەخوینێتەو، بۆ ئەوێ دادوەر ئەو لایەنێ كە دەسەلاتی لێو دەست خستوو لە دەرکردنی حوكمەكانی دا

رڭبگه‌یه‌نیت، پاشان چووته سهر به‌لگه هینانه‌وه به‌وه‌ی یارمه‌تی ده‌بیت ته‌نها له‌خواوه داوا‌بکریت، ئەمەش به‌وه‌ی روون ده‌کاته‌وه که ناوه‌که پالده‌داته لای ناوی خوا‌ی گه‌وره، که ناوی زاتی په‌روه‌ردگار و کو‌که‌ره‌وه‌ی هه‌موو سیف‌ته کامله‌کانه، ته‌نانه‌ت وه‌سفی ناوی خوا‌ی گه‌وره (لفظ الجلالة) به‌وه‌ی که: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ الفاتحة: ۲. واته: (کانگای ر‌حه‌مه‌ت و سو‌زو به‌زه‌بیه).

پاشان چووته سهر ئەوه‌ی که ههر خوا‌ی په‌روه‌ردگار شایه‌نی هه‌موو سو‌پاس و ستایش‌یکه، ماده‌م به به‌لگه‌وه خستمانه‌روو که ههر خوا یارمه‌تیده‌ره. دواتر چووته سهر ئەو شته‌ی که بریتیه له داوا‌ی یارمه‌تی کردن ته‌نها له خوا و پشت ئەستووری کردوو به‌سی به‌لگه‌ی تر که وه‌ک سیف‌ته له‌کاتی ستایش دراوه‌ته پال ناوی خوا‌ی گه‌وره: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿الفاتحة: ۲ - ۴. واته: (سو‌پاس و ستایش ههر شایسته‌ی خوا‌یه و بو‌خوا‌یه، که خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان و هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ره. به‌خشنده‌و دل‌وفانه، کانگای ر‌حه‌مه‌ت و میهره‌بانیه "ر‌حه‌مه‌تی له دنیا‌دا هه‌موو شتیکی گرت‌وته‌وه، به‌لام له قیامه‌ت‌دا ته‌نها بو‌ئیماندارانه").

هه‌روه‌ها چووته سهر رڭبه‌یان‌دنی یه‌کتایی خوا‌ی گه‌وره له په‌رستراویتی و په‌روه‌ردگاریتی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحة: ۵. واته: (خوا‌یه؛ ته‌نها ههر ت‌وش ده‌په‌رستین و ههر له ت‌وش داوا‌ی یارمه‌تی و پشتیوانی ده‌که‌ین" له کاروباری دین و دنیا‌ماندا، به‌تایبه‌ت له‌و کاروباران‌ه‌دا به‌ت‌و نه‌بیت، به‌که‌سی تر له به‌نده‌کانت نا‌کریت"). ماده‌م ته‌نها خوا‌ی گه‌وره یارمه‌تی ر‌استه‌قینه‌یه و شایه‌نی هه‌موو سو‌پاس و ستایش‌یکه ئەوا پ‌یویسته به‌ته‌نها بزانی.

له‌دا‌ی ئەمه با‌سی ئاره‌زو‌وی هه‌ره‌به‌رز‌ی مرو‌فی کردوو که بریتیه له هیدایه‌ت و ر‌ینمایی وهرگرتن بو‌ سهر ر‌ی‌بازی ر‌است، ته‌نانه‌ت ه‌یج ر‌ی‌گه‌یه‌ک نییه بو‌ گه‌یشتن به‌و ئاره‌زو و ئامانجه ته‌نها ر‌ی‌گه‌ی خوا‌ی گه‌وره نه‌بیت، به ئامازه‌کانی پ‌یشوو که

به لگه ی بهرزو بڼد و شکوډاری خوی گه وړه بوون: ﴿أَمَدًا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (۶) الفاتحه: ۶. واته: (خوایه بهرده وام رڼنمووییمان بهرموو بو ټه رڼبازی راست و دروستی نیسلامه).

دوای ههموو ټه و شتانه ی پښوو، به یی ټه و ی ههستی پی بکهیت یان به و شیوډیه ی ههستی پی دهکویت، چووډته سهر دابهش کردنی بوونه وهر به پیوډی هیدایهت بو سی بهش، تا مروډ به دوای هیدایهتی راست بکه ویت و هوښیارو دووره پهریز بیت له که و تنه ناوچالی گومرایی: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (۷) الفاتحه: ۷. واته: (که بهرنامه و رڼبازی ټه وانه یه له نازو نیعمه تی خوټ به هره ومرت کردوون، نه مانخه یته سهر رڼبازی ټه وانه ی خهشم و قینیان لیگیراوه "به و ی ټه و وده دمیزان و لایانداوه"، ههروه ها نه مانخه یته سهر رڼبازی ټه وانه ش؛ که سهرگردهان و گومران "به و ی لاساری و یاخی بوون و نه زانینه وه").

ټه و دتا خه لگی له پښ چاوی توڼ که هه یانه نیعمه تی له گهل کراوه، به و ی راستی و شوڼکه و تووانی راستی ناسیووه، هه شیان خهشم و قینیان لیگیراوه، به و ی راستیان نه ناسیووه لیښی لاده دهن، هه شیان گومرابطووه رازیشه ټاژهل ټاسا به پلیکه کانی ژیاندا سهر بکه ویت، له ناو چلکاوای گومرایی و نه زانی و سهرگردهانی، خو ی ماندوو ناکات به و ی هه لسیټ به لیکوټینه وه له راستی تا رڼزدارو شه رډفه مند ببیت به ناسینی و به خته وهریش ببیت به شوڼکه و تنی.

کاتیک سهری سورپه تی (البقرة) و سورپه ته کانی دوای ټه و دهکین، ده بینین که به شیوډیه که پیکه وه به ستر اونه ته وه و ده ټه و وایه سورپه تی (الفاتحه) پوخته بیت و سورپه ته کانی تریش د رڼزه پډدری بابته ته کانی سورپه تی ناوبراو بن، واته سورپه تی (الفاتحه) و ده ناویشان وایه بو ههموو سورپه ته کانی تر جا هیدایهت و رڼنماییکران بو رڼگه ی راست که رڼگه ی ټه وانه که خوی گه وړه به خشش و نیعمه تی له گهل کردوون له پیغه مبه ران و پیاوچاکان و شه هیدان، سورپه تی (البقرة) و سورپه ته کانی دواتری به تیروته سلی له و باره و دواون، به و ی که ورده کاریه کانی ټه و هیدایهت و

رېښمایيکړدنه بڼه‌نیمه هاتووه به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو و هه‌مه‌لایه‌نه.

قورئان له مه‌به‌ستی‌که‌وه ده‌چیته سهر مه‌به‌ستی‌کی تر به شیوه‌یه‌کی دل‌گیرو سهر سوږه‌ینه‌ر.

به‌پېچه‌واڼه‌ی مروّفه‌کان که زوږبه‌ی کات هه‌له‌ده‌که‌ن له رېځ‌خستنی مه‌به‌سته‌ګانیان، له‌کاتی دهر‌برپندا، به‌لکو که دهر‌یش دهر‌پن وه‌ک شتی‌کی په‌رش و بڼاو و هه‌لوه‌شاوه ده‌یخه‌نه‌روو که زوږجار شاعیرانی‌ش له‌سهر ئه‌مه‌ په‌خنه‌یان ناراسته ده‌کړیت، به‌وه‌ی زوږ به ناشرینی ههر له یه‌ک چامه‌دا ئه‌وا مه‌به‌ستی‌ک جیده‌هیلن و ده‌چنه سهر مه‌به‌ستی‌کی.

بڼه‌هیشتنی ئه‌م که‌موکورییه، نووسه‌رو زاناکان ناچار بوون که په‌نا به‌رنه به‌ر به‌کاره‌ینانی ناو‌نیشان و ئاماژه و ئامرازه‌ګانی هو‌شداري و ئاخاو‌تنی دهر‌وونی و دابه‌ش کردن و ژماره‌دار کردن و ناو‌نیشان دانان و به‌کاره‌ینانی دهر‌برپینی "له پاشان" (اما بعد) و هاو‌شیوه‌ی ئه‌مانه و ئامرازه‌ګان و دابه‌ش کردنی کتیب بڼه‌چهند به‌شی‌ک و ههر به‌شی‌کیش له‌چهند خال‌یک پیک‌دیت.

تاییه‌تمه‌ندی پېنجه‌م:

لیزانی و توانا دهر‌اساکه‌ی قورئان له گۆږان‌کاری کردن له دهر‌برپین و وته‌سازیدای و دار‌شتنی به‌شیوه‌ هونه‌ره ههره به‌رزه‌ګانی ئاخاو‌تندا.

یه‌ک واتا به‌چهند دهر‌برپینی‌ک و رېگه‌ی جیا جیا ده‌خاته‌روو، به‌توانایه‌کی دهر‌ئاسا که له ئاستیدا هه‌ناسه‌ی تواناداران‌ی بواری په‌وان‌بیژي پچران‌ی به‌سهر‌دا دیت، بڼه‌نمونه:

قورئان داوای جیبه‌جی‌کردنی فهرمان‌یکي کردووه به‌و چهند شیوازانه‌ی خوا‌روه:

۱- راسته‌وخو ده‌قی راشکاوی فهرمان و داخوازی (امر)ی هی‌ناوه، وه‌ک ئه‌و فهرمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ النساء: ۵۸. واته: (بی‌گومان خوا فهرمانتان پی‌ده‌دات که هه‌موو ئه‌مانه‌ته‌ګان "سپارده‌ګان"

بگه‌پننه‌وه ده‌ست خاوه‌نه‌کانیان و هه‌ر کاتی‌کیش دادوهریتان کرد له نیوان خه‌لکید، دادپه‌روهرانه فه‌رمان‌په‌وایی بکه‌ن).

۲- یاخود هه‌والدان به‌وه‌ی ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌ پێویسته له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی ئه‌رکدار (مکلف)ن، وه‌ک ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿كُنْ عَلَیْکُمْ الصَّیَامُ﴾ البقرة: ۱۸۲. واته: (پۆژووی په‌مه‌زانتان له‌سه‌ر پێویست کراوه).

۳- هه‌والدان به‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ له‌سه‌ر شانی خه‌لکیه، وه‌ک: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ آل عمران: ۹۷. واته: (جا خوای گه‌وره‌ش برپاری داوه له‌سه‌ر خه‌لکی حه‌ج و سه‌ردانی "بیت الحرام" بکه‌ن به‌ته‌نها ئه‌وانه‌ی که‌ توانای "دارایی و ته‌ندروستیان هه‌یه").

۴- ئاگادار کردنه‌وه‌ی ئه‌رکدار به‌و کاره‌ی که‌ له‌سه‌ری پێویسته، وه‌ک: ﴿وَالْمُطَلَقَاتُ يَرْجِعْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوْءٍ﴾ البقرة: ۲۲۸. واته: (ژنانی ته‌لاق‌دراو، ده‌بیت تا سی جار عاده‌تی مانگانه‌ چاوه‌پۆی بکه‌ن "شونه‌که‌نه‌وه"). مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که‌ ئارام گرتن پێویسته تا ماوه‌ی دیاریکراو تیپه‌ر ئه‌بیت.

۵- هه‌والدان له‌باره‌ی ده‌سپێک (المبتدء) به‌و واتایه‌ی که‌ شته‌که‌ حبیبه‌جی بکریت نه‌وه‌ک هه‌ر هه‌والیکی پووت بپیت، وه‌ک: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا﴾ آل عمران: ۹۷. واته: (هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی بجیته‌ ناوی پێویسته ئه‌مین و ئاسووده‌ بپیت). مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که‌ پێویسته له‌گه‌ڵ دوینراوان ئاسایش و ئارامی ئه‌و که‌سانه‌ بپاریزن که‌ له‌ ناو چه‌رمی مالی خوادان (بیت الله الحرام).

۶- داواکردنی ئه‌نجامدانی فرمانه‌که‌ به‌ شیوه‌ی فرمانی داخوازی (فعل الامر)، وه‌ک: ﴿حَافِظُوْا عَلٰی الصَّلٰوٰتِ وَالصَّلٰوَةُ الْوُسْطٰی﴾ البقرة: ۲۳۸. واته: (که‌مته‌رخه‌می مه‌که‌ن و پارێزگاری له‌ ئه‌نجامدانی نوێژه‌کاندا بکه‌ن به‌تایبه‌تی نوێژی ناوه‌ند).

یاخود به‌ لامی فه‌رمان (لام الامر)، وه‌ک: ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوْا تَقْضٰهُمْ وَلِيُوْفُوْا

نُذَوْرَهُمْ وَلَيَطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ الحج: ٢٩. واته: (له‌وه‌ودوا با چلک و ئاره‌ق و موو و نینۆک له‌ خوێان دووربخه‌نه‌وه‌ "ئیحرام بشکێنن"، هه‌روه‌ها وه‌فا بکه‌ن به‌ نه‌زهره‌کانیان و جیبه‌جیی بکه‌ن و به‌ده‌وری مائی دێرین و به‌نرخ‌ی خوا "که‌عه‌به‌" دا، با "طواف" بکه‌ن).

٧- ئاگادار کردنه‌وه‌ له‌باره‌ی کاریکی خێرو چاکه‌، وه‌ک: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ﴾ البقرة: ٢٢٠. واته: (هه‌روه‌ها پرس‌یارت لێده‌که‌ن ده‌ربه‌ره‌ی هه‌تیوان "که‌ چۆن بن بۆیان" پێیان بلی: چاکسازی و په‌روه‌رده‌کردنیان له‌ هه‌موو شت چاک و په‌سه‌ندتره‌).

٨- وه‌سف کردنی کار به‌ شیوه‌ی ناو‌نیشان به‌وه‌ی (چاکه‌یه‌)، وه‌ک: ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ﴾ البقرة: ١٨٩. واته: (به‌ئکو چاکه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و که‌سه‌ی له‌ خواترس و پارێزگار بێت).

٩- وه‌سف کردنی کار به‌ سه‌پاندن (فرضیه‌)، وه‌ک: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ﴾ الأحزاب: ٥٠. واته: (به‌پراستی ئێمه‌ پێ و شوێنمان بۆ ئه‌وان "واته‌ ئێمانداران" ڕوون کردۆته‌وه‌ به‌رامبه‌ر هاوسه‌رانیان). مه‌به‌ستی له‌ پێدانی ماره‌یی و دا‌بین کردنی بزێویان.

١٠- په‌یمان دان و پاداشت ئاماده‌کردن له‌به‌رامبه‌ر ئه‌نجامدانی کاری چاکه‌، وه‌ک: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيضَعِفَهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ الحديد: ١١. واته: (ئایا کێیه‌ ئه‌وه‌ی قه‌رزێ چاک ده‌دات به‌خواو مال و سامانی ده‌به‌خشیت له‌ پێناوی به‌ده‌سته‌یانی ر‌ه‌زانه‌ندی خوا‌دا، ئێنجا خوا‌یش پاداشتی بێ سنوری ده‌دات و بۆی چه‌ند به‌را‌به‌ر ده‌کات، هه‌روه‌ها پاداشتی به‌پێزو به‌نرخ‌ی بۆ ئاماده‌ ده‌کات).

١١- کار ڕێک‌خستن به‌پێی مه‌رجی پێشه‌خو‌یی، وه‌ک: ﴿إِنْ أَحْصَرْتُمْ فَاَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ البقرة: ١٩٦. واته: (جا ئه‌گه‌ر پێتان لێگیراو ئه‌رکه‌کانتان بۆ ئه‌نجام نه‌درا،

ئەوا دەتوانن مائەتیک بکەن بە قوربانی بە گوێرە (توانا).

۱۲- هینانی کارو فەرمان بە شیوەی نه‌فی و خراوه‌پال (معطوف) و له‌دوای ئامرازی پرسیار، وه‌ک: ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۱۷).
واته: ("باشه ئه‌ی هۆشمه‌نده‌کان" ئایا ئه‌و زاته‌ی ئه‌و هه‌موو دروستکاروه‌ سه‌ر سوپه‌نه‌رانه‌ی به‌دییه‌ناوه، وه‌کو ئه‌و که‌سه وایه که ناتوانیت هیچ به‌دی به‌یئت، ئایا ئه‌و به‌ بۆ لێکی نادنه‌وه‌و یاده‌وه‌ری و مرناگرن). مه‌به‌ستی له‌وه‌یه بیر بکه‌نه‌وه‌.

۱۳- هینانی له‌ دوای به‌هیاو بوون، وه‌ک: ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (البقرة: ۱۸۵).
واته: (بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسگوزاری خوا بن).

۱۴- هینانی وه‌سفیکی زۆر ناشرین له‌سه‌ر فه‌رامۆشکردنی کارو فرمان، وه‌ک: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (المائدة: ۴۴). واته: (جا ئه‌وه‌ی حوکم داوه‌ری به‌و به‌رنامه‌یه نه‌کات که خوا دایه‌بە‌زاندوو، ئا ئه‌وانه بی باوه‌رن).
هه‌ر له‌م باره‌وه ته‌ماشای ده‌ربه‌ینه‌کان بکەن له‌باره‌ی رێگری (النهي) و رێپێدان (الاباحه)...

جا ئه‌م گۆرانکارییه له‌ ده‌ربه‌رین و دارشتنی جیا جیا به‌رگیکی پان و پۆری له‌وپه‌ری جوانی و قه‌شه‌نگی به‌به‌ر قورئاندا کردوو، که خۆینه‌ره‌که‌ی هه‌ر چه‌ند بیه‌خۆینه‌یه‌وه‌و گۆیی بۆ بگه‌ڕیت ئه‌وا ماندوو و بیزار نابیت.

جا ئه‌م فره‌ ده‌ربه‌رین و گۆرانکاریه وشه‌یه‌یه هونه‌ریکه له‌ هونه‌ره‌کانی ئیعه‌جازی شیوه‌یی (الأسلوبی) و به‌خشش و نیعه‌تیکه خۆای گه‌وره به‌خه‌لکی به‌خشیوه، تا له‌ رێگه‌ی ئه‌مه‌وه سوودمه‌ند بن له‌ ته‌ماشاکردنی قورئان و ڕووتیکردنی به‌ خۆینه‌وه‌و گۆی بۆ گرتنی و تێرپامانی و کارپێکردنی، له‌گه‌ڵ بوونی ئه‌م شیوه ئیعه‌جازیه‌یه هیچ پاساوێک نییه بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که ئاوازی قورئانی فه‌رامۆش کردوو و خۆی گیل کردوو، خۆای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾ (الاسراء: ۸۹). واته: (سویند به‌خوا

بېگومان ئېمە لەم قورئانەدا لە ھەموو جوۆرە نمونەيە کەمان بۆ خەلکی ھېناووتەوہ "تا تيفکرن و بير بکەنەوہ" کەچی زۆربەي خەلکی تەنھا رېبازی کوفرو خوانەناسی نەبیت ھيچی تر وەرناگرن).

کورتبې (مجمل)^(۱):

قورئان کورتبې و رەوانبېژی و رەوانبېژی بەيەکەوہ کۆکرتوتەوہ، لەگەڵ ئەوہی دوو ئامانجی نزیکن لە يەکتری و لە ئاخاوتنی ھيچ يەکیک لە خەلکیدا کۆنابنەوہ، بەلکو ئاخاوتنی خەلکی کورتبەر يان رەوانبېژە.

تایبەتەندای شەشەم:

ئەوہی کە واتایەکی نارۆشنی ھەيە، وەك: وشەي (مختار) کە لە بەینی بکەر (فاعل) و بەرگار (مفعول) دیت و ئەچیت، ھەروەھا وشەي (القرء) کە ھەم بە مانای خوین بېنین (حيض) و ھەمیش بە مانای پاگژی (طھر) دیت.

دەرپرینی رەوان (مبېن):

ئەوہيە کە لایەنی شاراوہی تیدا نەبیت، نەوہك ئەوہی لە میانەي رستەکەدا ھاتووە. وەك ئەم فەرمايشتە: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ المائدة: ۳۸.

(۱) مجمل: بریتییە لەوہی کە بەخوہی دەرپرینەکە مەبەستەکە بەدیار نەکەوتووە بەلکو پېویستی پېویستی بەوہيە ھەر لە خوہی رستە کورتبەرکەدا بە نامازەيەکی تر رەوان بکرتتەوہ، جا ئەمە: بەھۆی کەلەکە بوونی واتای يەکسان وەك ھاوبەش (مشتراك).

ياخود بەھۆی نامۆی دەرپرینەکە وەك وشەي (ھلوع) کە واتاکەي: (بریتيە لەو کەسە کە لەکاتی ئانارامیدا تووشی ناخۆشيەك دەبیت و بەخيیراي دەرپوات، زۆر بەخيیرايی کاری خيرو چاکە قەدەغە دەکات).

ياخود بەھۆی گۆرانی مانا رەوگەشيەکەي بۆ ئەوہی کە نەناسراوہ وەك نوپژ و زەکات و سوو (ريبا).

سەیری: التلويح علی التوضيح - التفازاني مع حواشيه ۱/۴۱ ج ۱ میسر. بکە.

واته: (دهستی پیاوی دزو ئافهرتی دز بېرن).

له‌بهر ئه‌وه‌ی وشه‌یان واته‌که‌ی ږوونه، پېووستی به ږوونکردنه‌وه‌ی تر نیه یاخود مانا‌که‌ی ناروژشنه پېووستی به ږوشن کردنه‌وه هه‌یه. به‌لام ده‌بینین وشه‌ی قورئان واته‌که‌ی ږوونه، به‌شیوه‌یه‌ک که د‌روون و نه‌فس ماندوو ناکات بو‌گه‌ران به‌دوای واته و تو‌یژینه‌وه کردن ه‌هر له یه‌که‌م ساتدا، ئه‌گه‌ر به تیژی بو‌ی ږوانیت، ئه‌وا مانای نو‌ی د‌م‌رده‌که‌ون، که ه‌هر هه‌موویان راستن یان له‌وانه‌یه راست و دروست بن. جا ه‌هر که زیاتر لی‌ی قوول‌بیه‌وه ئه‌وا زانیاری و نه‌ینی زیاترت بو‌ ئاشکرا ده‌بی‌ت به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی که تاج‌ه‌ند راست ده‌پیک‌ی له تی‌ږوانینه‌که‌ت و تا چه‌ند ئاماده‌باشیت تی‌دایه.

ه‌هر له‌بهر ئه‌م نه‌ینی هه‌موو خاوه‌ن مه‌زه‌به‌کان به‌جیاو‌زی ئاراسته و ږه‌وتیان‌ه‌وه، ئه‌وا ئه‌و شته‌یان له قورئانی پیر‌وژدا ده‌ست‌که‌وت که چاره‌سه‌ری د‌روونیانه و نه‌وه‌کانی دواتریش که به‌دوای یه‌کدا هاتن به‌ئ‌ه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌یان و‌مرگرت له‌و به‌خشه ږیژنه‌ییانه‌ی که کو‌یان بکاته‌وه‌و کو‌ک بن له‌سه‌ر قورئان و بیکه‌نه به‌رنامه و یاسای دین‌داریان.

به‌لام وته‌ی مرؤف وانیه، ئه‌گه‌ر ئه‌وان په‌نایان برده به‌ر ږوونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کانیان، ئه‌وا د‌م‌رېږینه‌کانیان کورت د‌م‌رده‌چن و به‌و ئه‌ندازه‌یه فراوان نابین که ده‌ست‌بدن بو‌ هه‌له‌ی‌نجان و ته‌ئویل، ئه‌گه‌ر په‌ناشیان برده‌به‌ر کورته‌ږی ئه‌وا مه‌به‌سته‌کانیان به‌ږوونی د‌م‌رناکه‌و‌یت. ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه ئه‌و وتانه‌یان ببن به مه‌ته‌ل و خه‌لک به ئاسانی تی‌ی نه‌گات.

ناییه‌تمه‌ندی حه‌وته‌م:

کورته‌ږی قورئان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که واته‌که‌ی له د‌م‌رېږینه‌که‌دابه‌ته‌وا‌ی به‌خشیوه. له قورئانی پیر‌وژدا ږوونکردنه‌وه‌کان مه‌به‌ست‌دار و کورته‌ږن، به‌وه‌ی ئه‌و پید‌او‌یستیان‌ه‌ی مرؤف دابین ده‌که‌ن که د‌بنه‌ هو‌کار بو‌ ږینمای‌ی و هیدایه‌ت، به‌بی ئه‌وه‌ی د‌م‌رېږینه‌که له مانا‌که زیاتر بی‌ت یاخود ده‌قه‌که که‌م ده‌ست بی‌ت، له‌وه‌ی نه‌توانیت پید‌او‌یسته‌یه‌کانی هیدایه‌ت‌دانی مرؤفایه‌تی به‌ره‌و ږیگه‌ی راست‌ی و

په‌رومردگار دابین بکات.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا واتاکه‌ی قورئان له‌ وینه‌یه‌کی ته‌واو و کام‌لدا به‌پروونی به‌دەرکه‌وت. بویه (ابن عطیة) له‌ وته‌یه‌کی دا که له‌باردی قورئانه‌وه‌ ده‌دویت، (سیوطی) لێی ده‌گیرپته‌وه‌ که وتویه‌تی: (ئه‌گەر ته‌نها یه‌ک بپێژ و دهربرپن له‌ - قورئانی پیرۆزدا - لابده‌ین و دواتر به‌ناو زمانی عهره‌بیدا بگه‌رپین بۆ دۆزینه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی باشتر، ئه‌وا ده‌ستمان ناکه‌وێت).

به‌لام که‌سانی ره‌وانبپێژ له‌ناو خه‌لکدا، ئه‌گەر ویستی گرنگی بدات به‌ کورتبپی و دهربرپنه‌کانی پوخت و کورت بن و خۆ دوور بگریت له‌ زیاده‌و پاشماوه‌کانی ئاخواتن ئه‌وا په‌ناده‌باته‌ به‌ر کورتبپی له‌ مانادا، له‌وانه‌یه‌ له‌کو‌تاییدا وته‌که‌ی وه‌ک مه‌ته‌ل و کویرکردنی لیبیت.

هه‌روه‌ها ئه‌گەر ویستی ماناکه‌ به‌ته‌واوی و بێ که‌موکوری دهربرپیت، ئه‌وا په‌ناده‌باته‌ به‌ر درپژبپی، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی به‌بێ کچ و کالی و به‌ته‌واوی دهربرپیت.

ئه‌گەر گریمان داماننا که‌ که‌سیکی ره‌وانبپێژ بۆی کرا که‌ له‌ رسته‌یه‌ک یاخود دوو رسته‌دا ئه‌و دوو مه‌به‌سته‌ی که‌ کورتبپی و واتا به‌خشیی ته‌واوه‌ به‌ده‌ست بپنیت، ئه‌وا بپگومان له‌دوای ئه‌م یه‌ک دوو رسته‌یه‌ هه‌ر زوو ماندوویی و شه‌که‌تی یه‌خه‌ی ده‌گریت له‌ سه‌رتاپای وته‌کانی تریدا ناتوانیت ئه‌م دوو مه‌به‌سته‌ بپیکیت.

ئه‌وه‌ی ته‌ماشای به‌ره‌مه‌ی به‌هێزترین شاعیر و نووسه‌رو وتاربپێژده‌کان بکات، زۆر به‌جوانی ئه‌مه‌ی به‌رچاو ده‌که‌وێت، که‌ ته‌نها له‌ چهند دهربرپن و دپړیکدا توانیویانه‌ که‌ هه‌م دهربرپنیکێ کوگیر و هه‌م واتایه‌کی رۆشن بخه‌نه‌پوو.

هه‌تا پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) سه‌رباری ئه‌وه‌ی کووشه (جوامع الکلم)ی پیدرابوو، ده‌روون و دلی به‌ نووری پێغه‌مبه‌رایه‌تی رووناک کرابوووه‌، فه‌رمایشته‌کانی زۆر به‌رزتر بوون له‌ وته‌ی گشت مرۆفه‌کان، که‌چی جیاوازییه‌کی زۆر هه‌یه‌ له‌ نیوان فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و قورئانی پیرۆز.

رووی دووهم: له پرووهکانی نیعجازی قورنانی پیرۆز:

دهسهلات و کاریگه‌ری و کارتیکردنی قورنات و دهست گرتنی به‌سه‌ر کۆی دل و دهره‌وونه‌کان.

خوینه‌ری قورنات بۆ تاقه‌ت نابیت و بیسه‌ره‌که‌یشی لی بیزار نابیت، به‌لکو هه‌رچه‌ند زیاتر گرنگی به جوان خویندنه‌که‌ی بدات ئه‌وا شیرینایه‌تیه‌که‌ی زیاتر ئه‌بیت، زۆر دووباره‌کردنه‌وه‌یش، خۆشه‌ویستی بۆی زیاتر ده‌بیت، جا که ده‌نگی قورنات له دهرگای گویدا و پیی نایه ناو ئامرازی بیستن، ئه‌وا بوخته‌یه‌که له چێزو شیرینایه‌تی ده‌خاته، دل‌ه‌وه که به‌هۆیه‌وه دل گوشاد ئه‌بیت و خۆشی و موزده به‌دهره‌وونه‌کان ده‌به‌خشیت^(۱).

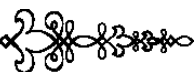
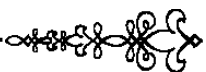
به‌لگه‌کان له‌مبارمه‌وه، له‌م خالانه ده‌خه‌ینه‌روو:

۱- شه‌وانه سه‌رانی کوفر به‌ په‌نهانی و به‌شه‌ل‌ه‌زاوی، پێخه‌فیان پشتگۆئ ئه‌خست و تام و چێزی نووستنیان فه‌رامۆش ئه‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی گۆئ بگرن له قورنات خویندنی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له شه‌وو نوێژ یان له نوێژی به‌یانیدا، به‌م گۆیگرتنه دل و دهره‌وونیان خۆش و ئاسوده ده‌بوون.

له‌مبارمه‌وه ابن کثیر (گێڕاویه‌تیه‌وه له (بیهقی) ئه‌ویش گێڕاویه‌تیه‌وه له (حاکم) به‌سه‌نه‌ده‌که‌ی که ده‌گاته (زه‌ری): (أبو جهل) و (أبو سفیان) و (أحنسی کوری شریق) شه‌ویک ده‌چن بۆ ئه‌وه‌ی گۆئ له قورنات خویندنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بگرن، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له مائی خۆیدا سه‌رگه‌رمی شه‌و نوێژه، جا هه‌ر یه‌کێکیان له

(۱) الشفا ۲۷۳/۱ و ۲۷۶ و الاتقان ۱۳۳/۲ که وهریگرتوو له سه‌رچاوه‌ی پێشخۆی.

(خطابی) وتیه‌تی: ده‌لیم روویکی تر هیه له نیعجازی قورنات، که خه‌لکی پشتیان تیکردوو ته‌نها چه‌ند خه‌لکیکی ریزه‌په‌رو تاکوتوکیک ده‌یزانن، ئه‌ویش بریتیه له کاریگه‌ری قورنات له‌سه‌ر ده‌ل‌ه‌کان.... / سه‌یری: ثلاث رسائل في اعجاز القرآن ۷۰.

شَوَيْتْكَ دَانِشْتَوون و گوڤيان هه لځستووه، هيچ كاميشيان به شوڤني نه وهى ترى نه زانيوه، تا سپيډه به يانى گوڤيان هه لځستووه، دواتر رږوشتوونه وه، به لالم كه له رږگادا يه كتران بينيوه، هر كاميك لومه و سهركونهى نه وهى ديكهى كردوه، به يه كتريشيان وتوه: با جاريكى ديكه شتى وا دووباره نه بښته وه، چونكه نه گهر بى عه قل و كه م فامه كانمان به و شته بزنان گومان ده كه ويته دليانه وه و واده زانن كه ئيمهش كاريگر بوويته به محمد، دوايى دهرږون.

پاشان بو شهوى دووهم به هه مان شو وه هر يه كه هاته وه شوڤنه كهى خوڤى، دووباره گوڤيان هه لځست بو قورئان خوښندن پيغه مبه ر (عليه السلام)، تا سپيډه به يانى، دواتر رږوشتوونه، له رږگادا به يه كتر ده گه نه وه، به هه مان جوږى شهوى يه كه م قسه به يه كترى ده لښ و دهرږون.

هه روه ها كاتي ك شهوى سييه م هات، هر يه كي ك له ناوبراوان، شوڤنى خوڤى گرته وه و گوڤى هه لځست بو قورئان خوښندن پيغه مبه ر (عليه السلام)، تا سپيډه به يانى، دواتر رږوشتن، سيبار له رږگادا يه كتران بينيوه، وتيان: په يمان له گه ل يه كتر دمه ستين، كه جاريكى دى نه وه دووباره نه كه ينه وه، پاشان رږوشتنه وه.

كاتيك بووه به يانى (اخنس)ى كورى (شريق) گۆچانه كهى ده ست ده داتى و ده چى بو لاي (ابو سفيان) له مالى خوڤى پيى ده لى: هه والم پيڤده نهى (ابو حنظلة) رات چييه دهرباردى نه وهى كه له (محمد) ت بيست؟! نه ويش ده لى (ابو ثعلبة) سوڤند به خوا هه ندى شتم بيست تى گه يشتم و مه به سته كه شم زانى، هه ندى شتيشم بيست كه تى نه گه يشتم و نه شم زانى مه به ستى چييه؟! (اخنس) ده لى: سوڤند به وهى كه تو سوڤندت پى خوارد منيش به هه مان شو وه. دوايى (اخنس) له لاي (ابو سفيان) هه لده ستى و ده چى بو لاي (ابو جهل) له مالى خوڤدا و پيى ده لى: (ابو الحكم) تو رات چييه دهرباردى نه وهى كه له (محمد) ت بيست؟! (ابو جهل) ده لى: چيم بيست و رام چى بى ت؟ ئيمه و (بنو عبد مناف) له سه ر برا گه ورايه تى و قسه رږوشتوو يه تى پيشر كي مان بووه، نه وان خواردنيان به خشيوه ئيمهش خواردنمان به خشيوه، نه وان يارمه تى ليقه و ماوانيان داوه، ئيمهش يارمه تيمان داوان، نه وان

مالیان بەخشیو، بەهەمان شیۆ ئیمەش واما کردوو، هەتا کاتیک واما لیھات کە ئیمە و ئەوان هاوسەنگ بین، وەك دوو ئەسپ کە پیشڕکێی پی دەکری، لەیەك ئاستدان و هیچ کامیان پیش ئەووی دی ناکاتەو، (بنو عبد مناف) وتیان: ئیمە پیغەمبەرێکمان هەیه سروس (وحی) لە ئاسمانەو بو دێتە خوار، جا ئیمە پیغەمبەرێکی وا لە کوێ بینین؟ سویند بەخوا هەرگیز باوهری پی ناهینین و بەراستی نازانین، دواپی (أخنس)ی کوری (شریق) بەجپی دەهلیت^(۱).

۲- (حاکم) لە (ابن عباس - رەزای خوی لی بیت -) گپراویەتیەووە بە راست (صحیح)ی داناو:

کە (ولید)ی کوری (مغیرە) هاتۆتە لای پیغەمبەر (ﷺ)، پیغەمبەریش (ﷺ) قورئانی بەسەردا دەخویندەو، وەك ئەووی دلی (ولید) نەرم بووبیت بو قورئان، ئەم هەوالە گەیشتە (أبو جەل).

جا (أبو جەل) هاتە لای پیی وت: ئەی مامە هۆزەکەت بوچوونیان وایە کە هەندی لە مال و سامان کو بەکنەووە بو تو، ئەگەر بجیتە لای محمد بو ئەووی ئەو شتە پی فرپیدە کە وەرگیرتوو.

وتی: قورەیش دەزانی کەمن یەکیکم لە کەسە دەولەمەندەکان.

وتی: چی بلیم، سویند بەخوا هیچ یەکیك لە ئیو شەرەزاتر نییە سەبارەت بە شیر، ئەمە نە هۆنراوە و هۆنینهوویە نە چامەیه، شیرێ جنۆکەکانیش نیە، بەخوا بەهیچ جوړیک لەو جوړانە ناچیت کە دەوتریت، لە راستیدا قسەکە ی شیرینایەتیەکی تابەتی هەیه و زۆر جوان و رازاویدیە و بناغە ی زۆر فراوان و تۆکمەیه و هەر سەردەکووی و هیچ شتیک ناتوانیت بەسەریدا زال بیت و ئەو شتانە ی لەژیریدان تەختیان دەکات.

پیی وت: هۆزەکەت لیت رازی نابن تا تۆمەت و شتیکی بو هەلنەبەستیت.

(۱) السيرة النبوية - ابن كثير، القاهرة سالی ۱۹۶۴/۵-۵۰۶-۵ (بەشیكە لە كتیبی: البداية و النهاية) و سيرة ابن هشام ۲/۶۶ لە چاپ كراوە لەگەل: الروض الأنف تحقيق طه عبدالرؤوف سعد.

ئەویش وتی: ماوەم بەدە تا بێر بکەمەو، کاتێک تەواو بوو لە بێر کردنەو دەکە،
وتی: ئەمە جادووێهکی کاریگەر و کارتێکەر، کار لە بەرامبەر دەکات و بەرامبەر
وهریدەگریت، لەبەر ئەمە ئەم ئایەتە هاتە خوارەوە: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱﴾
المدر: ۱۱. واتە: (واز لەمن و ئەو کەسە بهێنە کە بەتەنهایی دروستم کردووە " و
هیچی نەبوو ").

سەنەدەکە راست (صحیح) ه به پێی مەرجهکانی (بخاری) ^(۱).

ههروهها ئەم بەسەر هاتە چەند گیرانەوێهکی هەن بەچەند پێگەیهکی جیاواز
هاتوون ^(۲)، لە هەندیکیاندا هاتوووە وەک ئەوێ (القرطبي) هیناویەتی کە (ولید)
وتیەتی: (... ئەم قسەیه سەر دێکەوێ و هیچ شتێک ناتوانیت بەسەریدا زāl بێت،
مروؤ ناتوانیت ئەو جوۆر قسەیه بکات)، کاتێک قورپەش هاتن بوۆ لای (ولید) پێیان
وت: (ئەم قسەیه چییه؟ "ولید" کەمێک وەستا و بیری کردووە و رووی گرژ بوو،
وتی: تەنھا جادووگەرێکە، نابینن بەو قسانە ی ژن و میرد و مندال و کوێلەکان لێک
جیا دەکاتەو. خۆی گەورە ئەم ئایەتە ناردە خوارووە وەک بەرپەرچی (ولید)
ههروهک دەفەر موویت:

﴿إِنَّهُ، فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝۱۸ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝۲۰ ثُمَّ نَظَرَ ۝۲۱ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ ۝۲۳ وَأَسْتَكْبَرَ ۝۲۴ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝۲۵ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝۲۶ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۝۲۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝۲۸﴾ المدر: ۲۷-۱۸. واتە: (بەرپاستی ئەو بیری کردووە و پەيامەکە
هەتسەنگاند "بەلام هەلەیه". بەکوشت چۆ و سەر دێه نگوون بێت، چۆن
هەتسەنگاندنیکی کرد. پاشان هەر بەکوشت چۆ بوۆ خۆی و هەتسەنگاندنیکی کە
کردی بوۆ قورئان. ئینجا بیری لێکردووە و ورد بوووە و تەماشای دەرووبەری کرد.

(۱) لباب النقول في أسباب النزول - السيوطي، لەباردی هوێ دامبزینی ئایەتی ۱۱ لە سورەتی (المدر).

(۲) برۆانە ئەم سەرچاوانە: السيرة النبوية - ابن کثیر ۴۹۸/۱ - ۵۰۱ و سيرة ابن هشام ۱۱/۳ و تفسیر

القرطبي ۶۸۶/۱۰ - ۶۸۶/۱ و الشفا ۲۶۲/۱ و تفسیر ابن کثیر ۴/۴۴۲-۴۴۳.

ئینجا ناوچای هیناوهوه یهك و رهش داگیرسا. پاشان پرووی وهرگیراو خوی بهزلزانی. بههه موو عهقلیهوه وتی!! ئەم قورئانه جگه له جادوو نه بیټ که وهردهگیریت هیچی تر نییه!! ئەمه هەر قسهی به شهردو هیچی تر؟! "ئهو بی ویزدانه به سه ریهوه ناچیت" ده بیټ بیگه یه نمه دۆزهخ. جا تو نازانیت دۆزهخ جیهه؟).

۳- له (عتبة)ی کورپی (ربیعة)وه هاتوووه که له گهڵ پیغه مبهەر (ﷺ) دواوه له باره ی مشتومری و هۆزه که ی، جا بهم هۆیه پیغه مبهەر (ﷺ) ئەم ئایه تانه ی (حم له سورته ی: فصلت) به سه ر ئەواندا خوینده وه تا گه یشته ئایه تی: ﴿صَعِقَةَ مِثْلَ صَعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ﴾ فصلت: ۱۳. واته: (شریخه و بروسکه و کاره ساتیک، وهك ئەوه ی که به سه ر عاد و ثمود هات). لهم حاله ته دا (عتبة) دهمی پیغه مبهری (ﷺ) گرت و په نای بو برد به خزمایه تی، به وه ی وازی لی بینیت، بهم هۆیه (عتبة) نه چوووه لای خانه واده که ی و خوی له وان به دوور گرت^(۱).

ههروهها له گیرانه وهیه کی تر دا هاتوووه که: پیغه مبهەر (ﷺ) قورئانی ده خویند و (عتبة)ش گوپی بو ده گرت و هه ر دوو دهسته کانی شی له دوا ی پشتیه وه دانابوو پائی پیدابوو، تا گه یشته شوینی سوژده لهو سوژه ته دا، دوا یی پیغه مبهەر (ﷺ) سوژده ی برد، (عتبة) نه یزانی چ وه ئامیکی بداته وه، دواتر گه راپیه وه ناو خانه واده که ی و نه چوووه ناو هۆزه که ی تا خویان نه هاتن بو لای، (عتبة) داوا ی لیبوردنی لیکردن و وتی: سویند به خوا قسه یه کم بیست هه رگیز پیشت شتی وام نه بیستوه، بۆیه نه مزانی چی پی بلیم^(۲).

له گیرانه وهیه کی تر دا هاتوووه:

دواتر (عتبة) هه ئساو به رهو لای هاوه له گانی، به یه کدیان وت: سویند به خوا

(۱) السيرة النبوية - ابن کثیر ۵۰۲/۱.

(۲) الشفا ۲۷۴-۲۷۵.

دەخۆین (أبو ولید) بەروویکی حیاواز لەووی پێی چوووە لای گەڕایەو، کاتێک لەلای دانیشتن، وتیان: ئەو (أبو ولید) چیت پێیە؟

وتی: سویند بەخو قسەییەکم بیست هەرگیز پێشتر شتی وام نەبیستو، بەخو نە شیعەر، نە جاوودیە، نە فالچیتییە، ئەو کۆمەڵی قورەیش بەقسەم بکەن و بیخەنە ئەستۆم، لەو پیاووە لە کارەکی بگەرێن و هەقتان بەسەریەو نەبیت، سویند بەخو ئەو قسەییە لێم بیست هەوالیکی مەزنی دەبیت، جا ئەگەر عەرەب (واتە: جگە لە ئیووی قورەیش)^(۱) فەوتانیدیان، ئەو بەهۆی غەیری خۆتانەو لە کۆلتان بووتەو، بەلام ئەگەر بەسەر عەرەبدا سەر بکەوێت، ئەو مۆکی ئەو هی ئیوویە و دەسلاتی ئەو هی ئیوویە، ئیو بەهۆیەو بەختەووترین کەس دەبن.

وتیان: ئەو (أبو ولید) بەخو بەزمانی خۆی جادووی لیکردووی!.

(أبو ولید) وتی: ئەمە رای منە لەبارییەو خۆشتان چیتان پێ باشە وابکەن! عتبە ی کوری ربیعە ی کوری (عبد الشمس) ی کوری (عبد مناف) لەوانە بوو کە بە کافری لە جەنگی بەدردا کوژرا.

۴- (ابن سنجر) بەسەنەدەکی کە دەگاتە (شریح) ی کوری (عبید) گێڕاموییەتیەو، وتویەتی:

(عمری کوری (خطاب) وتویەتی: چوومەدەر بەدوای پیغەمبەری خوا (ﷺ) کەوتم - پێش ئەووی موسلمان بم - بینیم پێش من گەیشتووتە مزگەوت، منیش لە پشتیەو راوەستام، پیغەمبەر (ﷺ) دەستی بە قورئان خویندن کرد بە خویندنی سوپەتی (الحاقة)، منیش سەرم سوپەتەما لە رێکستن و ئەو چونیەتیە ی قورئانی پێ هۆنراوتەو، وتم: سویند بەخو ئەم کابرایە شاعیر و هونەرمنەند، هەرودە قورەیش ئەم ناو و ناتۆریان بو هەلبەستبو، جا پیغەمبەر (ﷺ) ئەم نایەتیە خویند: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا نُنْمِئُونَ ﴿٤١﴾﴾ (بەرەستی

(۱) خۆم زیادم کردووە. (وەرگێڕ).

ئەم قورئانە لە زاری پێغەمبەرێکی بەرپۆزەو پێتان ڕادەگەیەنرێت. دڵنیابن کە ئەم قورئانە گوشتاری شاعیر نییە، ئەو بە زۆر کەمتان باوەر دەهێنن؟! ئیمامی عمر دەلێت: وتم: ئەم کابرایە فالچی، کەچی زانی چی لە دەروونمدا هەیە، بۆیە وتی: ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ﴾ (الحاقة: ٤٢، تا کۆتایی سورتەکە. واتە: (گوشتاری فالچی و زیوانیش نییە، ئەو بە زۆر کەمتان یادەوهری وەر دەگرن).

بەم ھۆیە ئیسلام ھەموو شوێن و پێگەیەکی لە دڵی مندا داگیر کرد^(١).

٥- موسلمان بوونی (عمر)ی کورپی (خطاب) (خوا لێی ڕازی بێت)، پوختەیی گێڕانەوهری (ابن اسحاق) لە بارەیی بەسەرھاتەکە ئەمەییە:

کە (عمر)ی کورپی (خطاب) (خوا لێی ڕازی بێت) بە ڕق و تورەییەکی زۆرەوهر شمشیرەکەیی لە کالانی دەرھێناو ھەرو پێغەمبەری خوا (ﷺ) و ھاوھەلانی بەرپۆزەوت کە لە مائیکدا بەیەگەو کۆ ببوونەو لە نزیک (صفا).

ئینجا (نعیم)ی کورپی (عبداللە) لە ڕێگەدا بە (عمر) دەگات و پێی دەلێت بۆ کوێ ئەچیت؟ (عمر)یش مەبەستی خوێ پێی ڕادەگەیەنێت. ئەویش ھۆشداریی دەداتە عومەر لە ھەمبەر (بنی عبد مناف)، دەلێت تۆ چارەسەری مائی خۆت بکە! (مەبەستی لە: سعیدی کورپی زیدی کورەمام و زاواکەیی، ھەروەھا خوشکەکەیی فاطیمەیی کچی خطاب کە ژنی سعیدە) ھەلگەراونەتەو لە نایینی باوباپیرانیان.

راستەوخۆ دواي بیستنی ئەمە (عمر) دەچیتە لایان و گوێی لێدەبێت کە (خاب)ی کورپی (أرت) قورئان بەسەر ھەردووکیاندا دەخوینێتەو، بۆیە (عمر پالێک بە دەرگاگەو دەنێت و دەچیتە ژوورەوهر لە سعیدی زاوای و فاطمەیی خوشکی دەدات و لەگەڵ لێدانەکە فاطمە کەمێک برینیدار دەبێت، دواتر ئەو پەرەیی قورئانەکەیی تێدا نووسرابوو وەر دەگرێت - دواي گەتوگۆ کردنیان - کە سورتی "طە"ی تێدا نووسرابوو، کاتێک ھەندیکیی خویندەوهر وتی: ئای ئەو فەرمايشتە چەند بەرزو

پیرۆزە.

دواتر چوووە لای پیڤەمبەر (ﷺ) شایەتەمان دینێ و موسڵمان بوونی خوێ
 ڕادەگەیه‌نیت، پیڤەمبەریش (ﷺ) (الله أكبر) دەکات بەمەش هاوێلانی پیڤەمبەر
 (ﷺ) دەزانن کە (عمر) موسڵمان بووە.

لە گیرانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتوو:

کە (عمر) وتویه‌تی: (کاتیڤ قورئانم بیست دلم بۆی نەرم بوو و گریان دایگرتم
 ئەمەش وایکرد بێمە ناو ئیسلامه‌وه) (۱).

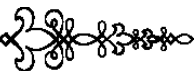
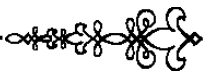
چەند گیرانه‌وه‌ی تر هەن، هەر هەمووشیان کۆکن لەسەر ئەوه‌ی (عمر - ڕەزای خوای
 لیبت -) کاتیڤ موسڵمان بوو گوێبیستی هەندێ لە نایته‌کانی قورئانی پیرۆز لە
 سوڕه‌تی (طه) بوو.

۶- هاوبەش دانەرانی کۆلیان نەداو و تێدەکو‌شان لە ڕیڤه‌ گرتن لەوه‌ی پیڤەمبەر
 (ﷺ) چیتر قورئان لەناو کەعبه‌ و شوینی قەرەباڵغ و بازارەکاندا نەخوینیت،
 تەنانەت ئامۆژگاری خەلکیان دەکرد کە گوێ بۆ پیڤەمبەر (ﷺ) نەگرن، خوای
 گه‌وره‌ لەبارە ی ئەو هاوبەش دانەرانه‌ فەرموویه‌تی:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِیْهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۳۶) فصلت: ۲۶. واتە:
 (بێ باوەڕان دەیانوت: گوێ مه‌گرن بۆ ئەم قورئانه‌ و بیکەن بەگالە و هەراو هۆریا بۆ
 ئەوه‌ی ئێوه‌ زالا ببن و ببه‌نه‌وه‌). تا هاوبەش‌دانەرانی گوێی بۆ نەگرن، چونکە ئەگەر
 گوێ بۆ قورئان بگرن ئەوا گه‌وره‌یی و پیڤه‌ی قورئانیان بۆ به‌ده‌ر ده‌که‌وی‌ت بەمەش
 دینە ناو ئیسلامه‌وه‌ موسڵمان دەبن.

۷- أبوبکر (خوا لێی ڕازی بی‌ت) کاتیڤ قورئانی ده‌خویند، خوێ بۆ نەده‌گیرا و
 ده‌گیرا، منداڵ و ئافره‌تان لەده‌وری کۆده‌بوونه‌وه‌ گوێیان بۆ ده‌گرت و چیژیان
 لێ‌وده‌گرت و پێی کاریگەر ده‌بوون، ئەمەش وای لە قورەیش کرد کە ڕیگری بکەن،

(۱) سیره‌ ابن هشام ۹۵-۹۷ و السیره‌ النبویه‌ - ابن کثیر ۲/۳۲-۳۹، و بیان اعجاز القرآن - الخطابی ۷۰.

لەھەى أبوبكر نوڤر له ناو كەعبەدا بكت، دواتر أبوبكر لەمالى خۆى نوڤرەكەى دەكر، لەوڤش خەك هەر گوڤى بۆ دەكرت و قوهرىشيش هەولى رڤگتنى دەدا، هەروەك (بخارى) گڤراوڤەتڤەوہ له : (باب هجرة النبى ﷺ وأصحابه الى المدينة) ^(١).

٨- كاتڤك پڤغهەمبەر ﷺ، له كاتى حەجدا قورئانى خوڤندەوہ، بەسەر چەند كەسڤك له پشتىوانان (أنصار)، ئەوا چەند كەسەكە، باوەرپان پڤى هڤناو و كاتڤ گەرانهوہ بۆ شارى مەدڤنە، ئايىنى خوڤان ئاشكراركرد، بەمەش واى لڤهات مالڤك له مالهكان نەما كە قورئانى تڤدا نەبڤت.

له هەندڤ كەس گڤردراوہتەوہ كە وتوڤانە: شارو ولتەكان بە شمشڤر رزگار كران، بەلام شارى مەدڤنە بە قورئان رزگار كرا.

٩- له كەسڤكى نەصرانى گڤردراوہتەوہ، كە بەلاى قورئان خوڤنڤكدا چووہ - قورئانى بەدەنگ دەخوڤند - كەسە نەصرانىەكە راوہستاوہ گرىاوہ، پڤى وترا: بوچى دەگرڤاى؟ وتى: بۆ ئەو خەمناكى (شجا) و برىقەى رڤكخستن و جوانى تۆكمەبڤهەكەى قورئان ^(٢).

جا مەبەست له خەمناكى (شجا) برىتڤە لەو خەفەتەى كە بەهۆى بڤستنى قورئان تووشى بووہ، كە بەهۆڤەوہ دلڤ لەت و جەستەى ملكەچ بووہ ^(٣).

١٠- (أبو عبید) باسى كردووہ كە عەرەبڤكى دەشتەكى گوڤبڤستى پڤاوڤك بوو كە ئەم ئاڤەتەى دەخوڤند: ﴿ فَأَصْدَحَ بِمَا تُوْمَرُ وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾ ^(٩٤) الحجر: ٩٤. واتە: (هەر فەرمانڤكت پڤدراوہ "ئەى محمد ﷺ) بە رڤك و پڤكى "ئەنجامى بدەو گوڤ مەدە بە بوختان و رەفتارى موشرىك و هاوہلگەر(ان). راستەوخۆ عەرپەكە سوژدەى

(١) صحيح البخاري ٧٤/٥.

(٢) بيان اعجاز القرآن ٧١.

(٣) الشفا ٢٧٤/١.

برد، وتی: له بهر ږهوان بیژنیه که ی سووژدهم برد^(۱).

۱۱- یه کیك گویي له كه سیك بوو كه هم نایه ته ی ده خویند: ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ یوسف: ۸۰. واته: (ئینجا کاتیک که نا ئومید بوون له پاشا، له که ناریکه وه بو خوین دهستان کرد به چپه و را گوړپنه وه). وتی: گه واهی و شایه تی ددهم که هیچ به دیه ی نراویك ناتوانیت قسه ی له و شیوه یه بکات^(۲).

۱۲- (جبیری کوری (مطعم) گویي له پیغه مبه ر (ﷺ) بوو کاتیک سوږه تی (الطور) ی له نویزی شیواندا ده خویند، کاتیک گه یشته هم نایه ته: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ ۳۵. ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ ۳۱. ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَرُّونَ﴾ ۳۷. الطور: ۳۵ - ۳۷. واته (نایا ئه وانه به یی هیچ شتیک، هیچ هوپه ک، هاتوونه ته کایه وه؟! یان هر خوین دروستکارن؟! یان ئه و بی باومرانه ئاسمانه کان و زهویان دروستکردووه؟ نه خیر ئه وانه هر دلتیا نابن. یان ئه وه یه گه نجینه ی رزق و ږوژییه کانی په رومردگاری توین به دهسته؟! تا ئاوا بوړو له خوا یاخی بن). (جبیری) وتی: زور نه مابوو دلّم بفریت به و نیسلامه، له گېرانه وه یه کی ترده هاتووه: ئه وه یه که م شت بوو که نیسلامی له دلی مندا جیگیر کرد^(۲).

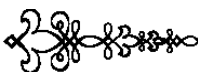
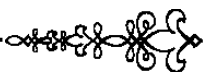
هه روه ها (أبو عبید) وتویه تی:

که (جبیری) وتویه تی: (وهك ئه وه ی دلّم هه ژینراوه) کاتیک گوپیستی پیغه مبه ر (ﷺ) بوو که له نویژده که یدا له گه ل هاوه لانی ده ی کرد هم نایه تانه ی ده خویند:

(۱) سهرچاوه ی پیښو ۲۶۲/۱.

(۲) هه مان سهرچاوه.

(۳) هه مان سهرچاوه ۲۷۴/۱ له : بخاری و مسلم دا هاتووه.

﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوْفِعٌ﴾ (٧) مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ الطور: ٧ - ٨. (١) واتە: (بەراستی سزاو نازاری پەرورەدگاری تۆ ئەو محمد ﷺ) ھەر پێش دێت. کەشیش ناتوانیبت بەری بگرت و دەستی پێوە بنیّت و نەهێلێت.

١٣- لە ھەندێ کەس گیردراوەتەووە کە ئەگەر قورئانی بەدەستەووە بگرتایە، ئەوا لەبەر گەورەیی و شکۆداری قورئان راستەوخۆ لەخۆدەچوو (دەبوورایەووە) (٢).

ھەندێ لە پیاوچاکان: کاتیەک قورئان دەخوینرا دەچوونە حالەتیکی وێژدانی بەرزەووە ھاواریان لێ ھەڵدەستا، جاری واش ھەبوو سەری دەکێشا بۆ لەخۆچوون و جل دراندن، وێنەی ئەو حالەتانەش بە ناپەسەند دانانرێت. ھەر کەسیەک تاملی نەکردبێت نازانیّت (٣).

١٤- ھەند کەس لەگەڵ بیستنی چەند ئایەتیکی قورئان راستەوخۆ مردوون، کە چەندین کتیب و دانراوی تایبەت لەبارە ی ئەو کەسانە دانراوە (٤).

نموە ی لەو جوۆرە گەلیک زۆرن، ماوہ رێگە نادات بە دوورو درێژی لەبارە یەووە بدوین.

ئەمە کاریگەرییەکی تایبەتی ھەیە لەسەر کەسانی زمانزان و پەروانبیژ، ئەگەرچی ئێمە ھەستی پێنەکەین لەبەر زالبوونی زمانی بیگانە و بلاووبوونەووە ی نەزانی سەبارەت بە زمانی عەرەب لەناو خودی عەرەبەکان، بەئام کاتیەک قورئان دابەزی نەیاننوانی پووبەرووی ببنەووە بەئکو بەپێچەوانەووە چیژو تاملی شیرینایەتیەکەیان کرد، ئەمەش ئەوانی ھەلنا بۆ باوەر ھێنان بە قورئانی پیرۆز. تەنانەت یەکیەک لە سیفەتەکانی ھاوہلان (صحابة) - خوا لییان رازی بیّت -

(١) الأموال - أبي عبيد القاسم بن سلام - میسّر ١٩٦٨، ١٦٤.

(٢) معترك الأقران في اعجاز القرآن - السيوطي ٢٤٤/١.

(٣) نسيم الرياض ٥٢٤/٢.

(٤) البرهان - الزركشي ١٠٦/٢ و الاتقان - السيوطي - القاهرة، ج ٢، ١٢٣/٢.

نۀه وېووه که نه گهر که سیک به شه و به لای مالۀه گانی نۀه واندا گوزمړی بکر دایه،
دهنگیکی وده دنگی می شه ههنگی نۀه بیست له بهر خویندنه وهی قورئان.

ته نانهت هاوۀ هه بووه که هه موو شه وده گهی پیدار کردو ته وه، تا وای لی هاتووه
خیزانه گانیان سکا لایان کردووه له لای پیغه مېهر (عليه السلام).

هاوۀ لیش هه بووه شه وی بیدار ده کرده وه به یهک نایهت، که له سه ر یهک
دهی خویندنه وه لئ ورد دمبوووه.

له هه موو کاتیکدا قورئانیان ده خویند، چ به راوۀه ستان یا خود به دانیشته وه،
خوای گه وړه ده فـه رموویت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ آل عمران: ۱۹۱. واتـه: (نۀه وانـه یادی خوا
ده که نه له کاتیکدا که به پیوه یان دانیشتون یا خود راکشاون "له هیچ حاله تی کدا
یادی نۀه و زاته فه رامو ش ناکه ن"، هه می شه بیر ده که نه وه له دروست بوونی ئاسمان و
زده وی).

هاوۀ لئ له کاتی خویندنه وهی قورئاندا ته زوو به پیستیاندا ده هات، خوای گه وړه
له وباروه ده فـه رموویت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الزمر: ۲۳. (۱) واتـه: (خوا جل جلاله جوانترین
جوانترین و پیروترین فه رمایشی ناردو ته خواره وه که نۀه قورئانه یه، "له جوانی
دارشتنیدا" بابه ته گانی له یهک ده چن، هه ندیک باسی شی به شیوازی جیاواز تیادا
دووباره بو ته وه، جا کار کردی نۀه قورئانه نۀه وه یه که: ته زوو ده هی نی ت به گیان و
پیستی نۀه و که سانه دا که ترسی په روه رد گاریان له دل و دمووندا هه یه، پاشان گیان
و پیست و دلایان نه رم و ئاماده و چالاک ده بی ت بو یادی خوا و خواپه رستی).

هه روه ها (أصمعی) گیراویه تیه وه (۲) که گوئی له وته ی که نی زه کی ک بووه و بو یه

(۱) الوحي المحمدي ۱۲۲.

(۲) به سه ره اته گهی (نۀه صمعی) هاتووه له: الشفا ۱/۲۶۳ و بشرح نسیم الریاض ۲/۴۹۰.

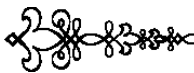
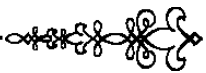
پیی وتوه: (خوا بتکوژیت، به‌راستی وته‌که‌ت له‌وپه‌ری ره‌وانیژیدایه؟ که‌نیزه‌که‌ش وتی: نایا ئه‌م وتهیه‌و هاوینه‌کانی به‌ره‌وان داده‌نرین، له‌پاش ئه‌و ره‌وانیژییه‌ی که له‌م فه‌رمایشته‌ی خوا هه‌یه: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْفَيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ القصص: ۷. واته: (ئیمه دایکی موسامان ئاگادار کرد، که شیری بداتی "و پیمان وت" جا کاتیك مه‌ترسیت په‌یداکرد له‌وه‌ی که پیی بزانی‌ت فرپی بده‌ره ره‌ووباری "نیله‌وه"، نه‌بترسه "له‌وه‌ی تووشی به‌لا ببیت" نه‌خه‌فه‌تیشی بو بخۆ، چونکه ئیمه به‌راستی ده‌یگێرینه‌وه بو لات و له‌ ئاینده‌شدا ده‌یکه‌ین به‌ یه‌کیك له‌ پیغه‌مبه‌ره په‌یامداره‌کان). خوی گه‌وره له‌یه‌ك ئایه‌تدا دوو فه‌رمان و دوو رێگری و دوو هه‌وال و دوو مژده‌ی کو‌کردۆته‌وه).

مه‌به‌ستی که‌نیزه‌که له‌ دوو فه‌رمانه‌که ئه‌مانه‌یه: شیری پی بده، فرپی بده. مه‌به‌ستی له‌ دوو رێگری (نه‌ی) ده‌که‌ش: نه‌ترسی، خه‌فه‌ت مه‌خۆ. هه‌روه‌ها مه‌به‌ستی له‌ دوو هه‌واله‌که: ئاگادارمان کرد، کاتیك مه‌ترسیت لی‌په‌یدابوو له‌وه‌ی زیانی پیبگات. و دوو مژده‌که‌ش: ده‌یگێرینه‌وه، ده‌یکه‌ین به‌ پیغه‌مبه‌ر.

رووی سییه‌م:

هه‌ول‌دانی قورئان سه‌ر‌بارت به‌ چه‌ندین ره‌وداو و شتی شاراوو غه‌یبی - که ته‌نها خوی گه‌وره ده‌یان زانی‌ت - چ رابردوو چ ئاماده چ داهاتوو ببیت. **أ- هه‌والی داوه له‌باره‌ی شته‌ شاراوو غه‌یبیه‌کانی رابردوو:** قورئانی پیرۆز باسی به‌سه‌ره‌اتی پیغه‌مبه‌رانی پێشووی بو ئیمه‌ کردوو، وه‌ك: ئاده‌م، نوح، هود، صالح، یه‌عقوب، یوسف، ئیبراهیم و باسی ئوممه‌ته‌کانی ئه‌وانیشی کردوو.

دوای ئه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی (نوح) ی گێرایه‌وه، ده‌فه‌رموویت: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ

نُوحِيَّا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ هود: ٤٩. واته: (ئەى محمد ﷺ) ئەو باسانەى بۆمانكردييت، لە ههواله ناديارهكانه كه بۆت دەنيړين، نه تۆ دهترانى و نه هۆزو نه ته وهكەشت پييش ئەم باسهى ئيمه، جا خوگرو به ئارام به، چونكه بهراستی پاشه پۆژ بۆ خواناس و پاريزگارانه).

ههروهها دواى گيرپانهوى بهسهرهاتى لە داىك بوونى (مريم - سهلامى لى بيت -) و لە ئەستۆ گرتنى بهخيوكردنهكهى لهلايهن (زكريا)، خواى گهوره دهفهرمووييت: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَهِمْ أَيْهَمْ يَكْفُلُ مَرِيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ آل عمران: ٤٤. واته: (ئەو شتانهى باسکران چهند ههوالتيك بوون له غهيبهوه، ئيمه لهريگهى "وهى" سروس و نيگاوه بهتۆى دهگهيهنين، خو تۆ - ئەى محمد ﷺ - لهوئى نهبووييت کاتيک پينووسهکانيان ههئلهدايه - ئاوهوه، پينوسى کى سهرکهوت و ئاو نهيبرد - ئەويان مهريهه پهروورده بکات، تۆ لهوئيش نهبووييت کاتيک کيشهيان بوو - لهسهر ئەوهى کى بهخيوى بکات -). بهتير و تهسهلى لهبارەى چيروکى (يوسف - سهلامى لى بيت -) دواوه، دواتر دهفهرمووييت: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَحْكُمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ يوسف: ١٠٢. واته: (ئەى محمد ﷺ) ئەم بهسهرهات و سههروژهشتهيهى يوسف - سهلامى لى بيت - كه بۆت نيگا دهكهين له ههوال و بهسهرهاته شاراوهكانه، خو تۆ لهلاى براکانى يوسف نهبووييت، کاتيک كه ههموويان بپارياندا و پيلانيان گيړا). ئەمانه چهند بهسهرهاتيکى راستهقينهن، كه زۆربهى ههوالهكان لهمباريهوه له کتيبهکانى (تورات) و (زبور) و (انجيل) دا هاتبوون، دواى ئەوهى پيغهمبەر (ﷺ) لهمباروه گفتوگۆى لهگهڵ جولهکهکان کرد، ئەوا جولهکهکان دانيان نا به راستى ههوالهکه، ههروهک له سههروژهشتهى (يوسف) و نهوهکانى ئيسراييلدا هاتوه، تهنانهت جولهکهکان بهو ههوالهى كه پيغهمبەر (ﷺ) هيئابووى تيكشکان، چونكه چاک دهيانزانى كه پيغهمبەر (ﷺ) نهخويندهوارهو هيچ شارهزاييهكى نيه

سهبارت به کتیب و ههوالهکانی جولهکه.

ههروهک کتیبه میژوویه کۆنهکان و ئه وهه لگهنه دراوانه ی نیستا دۆزراونه ته وه که به لگهن له سه ر بوونی ئه وه گه لانه و پاشاکانیان ههروه ها ئه وه ههوالانه یان که نه قشکراون له شوینه وه ره بیناسازییه نیژراوهکانیان دا، هه موو ئه مانه ههوالهکانی قورئانیان پشت راست کردۆته وه.

ب- ههوالی داوه له باره ی نه وه شته شاره وه غه بیبانه ی ناماده نه و هه ن:

۱- قورئان داوه له باره ی فریشه ته و جنۆکه و به هه شت و دۆزه خ و ئه وه سیفه تانه ی که په یوه ستن به خوای گه وره وه.

۲- ههروهک قورئان رووی راسته قینه ی مزگه وتی (ضراری روونکرده وه، که دووروهکان دروستیان کردبوو، به مه بههستی په رت کردنی موسلمانان و ته له دانانه وه بۆیان، له وه باره وه خوای گه وره ئه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ التوبة: ۱۰۷. واته: (ئه وه "دووروانه ی" که مزگه وتیکیان دروست کردوو له بهر زمه ردان و بلاوکرده وه ی بۆ باوه ری و دووبه ره کی له نیوان ئیمانداران بۆ چاوه روان کردنی هاتنی ئه وه که سانه ی که بیشتەر دۆژمنایه تی و جهنگیان دژی خواو پیغه مه به ره که ی ده کرد و بیگومان سویند دهخۆن که: ئیمه ته نه ها مه بهه ستمان چاکه بووه، "له کاتی که دا" خوایش شایه تی ده دات که ئه وانه درۆزن).

۳- ناشکرا کردنی بارودۆخی ناشرین و قیزه ونی دووروووان بۆ پیغه مه به ر (عازیه)، خوای گه وره له وه باره وه ده فه رموویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ (۲۰۴) وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ (۲۰۵) البقرة: ۲۰۴ - ۲۰۵. واته: (هه ندی کهس هه ن فسه و گو فته ره و دم پاره یان له باره ی ژیا نی ئه م دونه یایه وه

سهرسامت دهکات، خوایش به شایهت دهگریټ و دهلیټ: دل و زمانم یه کسانن، له کاتیکدا ښه و سهرسه ختړین کهسه له ههمو جوړه دوژمنایه تیه کدا. هر کاتیک ښه و جوړه کهسه پستی هه لکړد و دهسه لاتی په یداکرد؛ هه ول و کوشش ددات له زمویدا تا ناشوب بهرپا بکات و خراپه بروینټ و کشتوکال له ناو ببات و پاکتاو کردنی په گهزی ښه نجام بدات، بیگومان خوا هسادو خراپه و تاوانی ناوټ).

پ- هه والی داوه له باره ښه شته شاره وه و غه بیبه کانی داهاتوو:

۱- قورټان هه والی داوه له باره ی سهرکه وتنی روم.

(ترمذي) له (نیاری کورپی (مکرما لاسلمی) گیراویه تیه وه که وتویه تی: کاتیک ښه و ښه تانه دابه زین: ﴿الْم ۱﴾ غَلَبَتِ الرُّومَ ﴿۲﴾ فِي اَدْنٰی الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّغْلُبُوْنَ ﴿۳﴾ فِي بَضْعِ سِنِيْنَ ﴿الروم: ۱ - ۴﴾. واته: (الم، روم هه کان تی کشکی نران "به دهستی فارسه کان". له نریکترین و نرمترین ولاتیاندا، به لام له ښاندهدا "نورمیان دیته وه" روم هه کان دوی شکستیان سهرده که ونه وه. له چهند سالیکیدا "له چهند سالیکی داهاتوودا نیوان ۳ - ۹" کاتیک ښه و ښه تانه دابه زین فارسه کان سهرکه و تنیان تومار کردبو و روم هه کانیش شکستیان خواردبو، موسلمانانیش پیان خوش بوو روم هه کان به سهر فارسه کاندا سهر بکه ون، چونکه موسلمانان و روم هه کان خاوندی کتیبی ئاسمانین، هه روه ک خوی گه وره دهفه رمووټ: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۴﴾ يَنْصُرِ اللّٰهُ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾. واته: (ښه و روم هه ښانداران خوشحال و شاد دهن. به سهر که وتنی خوا، هر که سیکیان هر دهسته یه ک ښه و زاته بیه وټ، سهری ده خات، هر ښه و خواپه ش خاوندی دهسه لاتی بی سنوره و زوریش دلوفان و میهره بانه). به پیچه وانه قوره شیهه کان پیان خوش بوو هر فارسه کان سهر بکه ون، چونکه ښه و فارسه کان خاوند کتیب نین و باورمیان به زیندو بوونه وه نییه، جا کاتیک خوی گه وره ښه و ښه تانه دابه زاندا، (ابوبکر) دهرکه ووت و له ناو شاری مه که هه واری

دهکرد: ﴿الْمَ ۱﴾ غَلَبَتِ الرُّومَ ﴿۲﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۳﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ .

هه‌ندى له قورده‌شیه‌کان به أبوبکریان وت: ئەمه با له نیوان ئیمه‌و ئیوه‌دا بی‌ت، هاوه‌له‌که‌ی ئیوه‌ بر‌وای وایه‌ پۆم سه‌ر ده‌که‌و‌یت به‌سه‌ر فارس‌دا له‌ چه‌ند سالیکی داها‌تو‌ودا، ده‌ی بۆ‌چی گ‌ره‌وی له‌سه‌ر نه‌که‌ین؟ أبوبکر وتی: باشه‌ ده‌یکه‌ین، (نیار) ده‌لیت: ئەمه‌ پ‌ی‌ش حه‌رام کردنی گ‌ره‌و بوو. ئینجا أبوبکر گ‌ره‌وی کرد له‌گه‌ڵ هاوبه‌ش دانه‌ران، هه‌روه‌ها ماوه‌که‌یان دیاریکرد، به‌ أبوبکریان وت: له‌سه‌ر چه‌ند گ‌ره‌و بکه‌ین؟ چونکه‌ وشه‌ی (بضع) بۆ‌ س‌ی تا نو‌ س‌ال‌ه‌، تۆ س‌ال‌یکی مامناوه‌ند دیاری بکه‌ له‌ نیوان خۆت و ئیمه‌دا که‌ کۆ‌تا ماوه‌ بی‌ت. أبوبکر وتی: شه‌ش س‌ال‌ دیاری ده‌که‌ین. (نیار) ده‌لیت: کات‌یک شه‌ش س‌ال‌ ت‌ی‌په‌ر‌پ‌ین به‌ر له‌وه‌ی پۆم به‌سه‌ر فارس سه‌ربکه‌ون، ئەوا هاوبه‌ش دانه‌ران ئەو به‌شه‌ پار‌ه‌و سامانه‌یان برد که‌ أبوبکر له‌گه‌ڵ ئەوان گ‌ره‌وی له‌سه‌ر کردبوو. جا که‌ س‌ال‌ی حه‌وته‌م هات پۆم به‌سه‌ر فارس سه‌رکه‌وت، موس‌لمانانیش په‌خنه‌یان له‌ أبوبکر گ‌رت به‌وه‌ی (بضع‌)ی به‌شه‌ش س‌ال‌ دیاریکرد، چونکه‌ خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿فِي بَضْعِ ۱﴾ واته‌: س‌ی تا نو‌. (نیار) ده‌لیت: (له‌ کاتی پ‌وودانی ئەم پ‌ووداوه‌ خه‌ل‌کی زۆر موس‌لمان بوو). (ترمذی) له‌باره‌ی ئەم فه‌رمووده‌وه‌ وتویه‌تی: (هذا حديث صحيح حسن غريب) ^(۱). هه‌روه‌ها له‌ (تفسیر القرطبی) ^(۲) چه‌ند گ‌ی‌رانه‌وه‌یه‌کی تری ت‌ی‌رو ته‌سه‌ل هاتوون.

۲- خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی و پ‌رووی فه‌رمایشته‌که‌ی ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کردووه‌ به‌وه‌ی ده‌چ‌یته‌ ناو شاری مه‌ککه‌، که‌چی ه‌یشتا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەو ه‌ی‌زه‌ی نه‌بوو که‌ بچ‌یته‌ ناو شاری مه‌ککه‌ و ر‌زگاری بکات: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّيَا

(۱) صحيح الترمذي بشرح عارضة الأحوزي ۷۲-۷۰/۱۲.

(۲) تفسير القرطبي ۵۰۸۴/۷.

بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ﴿٢٧﴾ الفتح: ٢٧. واته: (سویند به خوا بیگومان خوا خه ونی پیغه مبه ره که ی به راستی و وهك خوی هیئاو ته دی که دهفه رموویت: بهم زووانه نیوه به هه موو نارامی و ئاسووده ییه که وه به ویستی خوا ده چنه ناو که عبه ی پیروزه وه، "عه مره به جیده هیئن" سهرتان ده تاشن یان کورتی ده که نه وه به بی ئه وه ی ترس و بیمتان له کهس هه بیئت).

پیغه مبه ر (صلوات علیہ) پیش ئه وه ی بجیته (حدیبه) له خه ونیدا بینی: خوی و هاوه ئانی به نارامی و ئاسووده یی چوونه ته ناو شاری مه که وه وه هه ندی سهریان تاشیوه وه هندیکی تریش سهریان کورت کردوه. دواتر پیغه مبه ر (صلوات علیہ) خه ونه که ی بو هاوه ئانی گیرایه وه، هاوه ئانیش بهم هه واله دلخوش بوون، وا پیشبینیان کرد که لهو ساله دا ده چنه مه که وه. و وتویانه: بیگومان خه ونی پیغه مبه ری خوا (صلوات علیہ) راست و دروسته. به لام کاتی پرپۆسه ی چوونه ناو شاری مه که وه دواکه وت هه ندی له دوور و وه کان ره خه نیان گرت وهك (عبدالله) ی کوری (أبی) و (عبدالله) ی کوری (ثقیل) و (رفاعة) ی کوری (حرث) وتیان: به خوا نه سهر ده تاشین و نه کورتی ده که یین و نه که عبه ش ده بینین!!، خوی گه وه ره ئه م ئایه تی دابه زاند: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبَا بِالْحَقِّ﴾ هه والی به وان دا که موسلمانان ده چنه ناو شاری مه که وه به لام نه وهك له م ساله دا به لگو له کاتیکی تردا، هه روه ها خه ونه که ی پیغه مبه ریش (صلوات علیہ) راسته ^(١).

٣- هه روهك قورئانی پیروز هه والی داوه، له باره ی ئه وه ی که خوی گه وه ره پیغه مبه ر (صلوات علیہ) ده پاریزی و کهس ناتوانی ت به په نهانی بیکوژی ت، هه رچه نه د پیلان بو پیغه مبه ر (صلوات علیہ) دابریژن و سوربن له سهر له ناوبردن و گوشتنی، خوی

پایه بهرز ده فرموویت: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ المائدة: ۶۷. واته: (ئهی پیغه مبهرو فرستاده، ههرچی فهرمان و په یامیکت بو دابه زیوه له لایه ن په رو مردگار ته وه "بی دوودلی" رایبگه یه نه، خو ئه گهر به و کاره هه ئنه سایت، ئه وه مانای وایه په یامه که هیت "به ته وای" نه گه یاندووه "دلنیش به" خوا ده تپاریزیت له شهرو خراپه ی خه لکی). له (صحيح الترمذي) دا هاتووه: عائیشه (خوا لی پازی بیت) وتویه تی: پاسه وانی ده کرا له پیغه مبهر (ﷺ) تا کو ئه و نایه ته دابه زی: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ ئینجا پیغه مبهر (ﷺ) سه ری له کولانگه دا (قبة) دهره ی ناو به پاسه وانی فهرموو: ((يا أيها الناس انصرفوا فقد عصمني الله)) واته: ئهی خه لکینه چی تر پاسه وانی مه که ن و بگه ری نه وه ماله کانتان له بهر ئه وه ی خوای گه و ره ده مپاریزیت. ئه م فهرمایشته به چهن د گپ رانه ویه کی تریش له (عبدالله) ی کوری (شقیق) ده وه هاتووه. ته نانه ت له جهنگی "ئوحد" پیغه مبهر (ﷺ) له هه موو موسلمانان له ریزه کانی دوژمن نزیکتر بوو، هه تا ئیمامی عه لی (رهزای خوای لی بیت) وتویه تی: (کاتیک جهنگ گهرم داده ات و پیکدادان تووند ده بوو، ئیمه به پیغه مبهری خوا خو مان ئه پاراست و هیچ یه کیک له موسلمانان به ئه ندازه ی پیغه مبهر (ﷺ) له دوژمن نزیک نه بوو).

هه روه ها له جهنگی (حونه ی ن) دا موسلمانان سه رها تیکشکان، پیغه مبهر (ﷺ) له سه ر گویدر یژه که ی به ره و هاوبه ش دانه ران ئه چوو و عه بباس ئه و ساری گویدر یژه که ی گرتبوو نه وه ک خپرا بروات، له و کاته دا هاوبه ش دانه ران روویان کرده پیغه مبهر (ﷺ) و دایانپو شتی، پیغه مبهر له م حاله ته دا رای نه کرد، به لکو له سه ر گویدر یژه که ی دابه زی وه ک ئه وه ی جپی خو ی له ناو دلی ئه واند ا بکاته وه ده یوت: ((أنا النبي لا كذب، أنا ابن عبد المطلب)) واته: من پیغه مبهرم درو ناکه م، من نه وه ی عبدالمطلبم. وه ک ئه وه ی ته حه دای دوژمنه کان ده کات و پیگه ی خو ی به و ان

ئه ناسینیت، سویند به خوا نه یانتوانی ئازار به پیغه مبهەر (ﷺ) بگهیهن، به لکو خوای گه و ره به سه رباز ده کانی خوئی پشتیوانی له پیغه مبهەر کرد و له دهستی دوژمنانی پاراست. (بخاری) و (مسلم) گیراویانه ته وه.

له جهنگی (ذات الرقاع) دا پیغه مبهەر (ﷺ) له ژیر سیبه ری درهختیك ئهحه سیته وه و شمشیره کهیشی به درهخته که هه لواسیه و، پیاوکی هاوبه شدانهر دهچیت و شمشیره که ی له کالن دردیئی و لیی راست دهکاته وه و دهلی: ئایا لیم ناترسی؟! پیغه مبهەر (ﷺ) دهفرموویت: نا، پیاوه که دهلیت: کئی له من دهتپاریزیت؟ دهفرمووی: خوا له دهستی تو دهتپاریزیت، شمشیره که ت دانی، پیاوه که هیچی پی نامینیت بویه شمشیره که دهخاته وه ناو کالانه که. / صحیح مسلم له (جابر) وه هاتوو. له هه ندی گیرانه وهی تر ئهم زیاده هیش هاتوو: که پیاوه ک دواى ئهم رووداو موسلمان بوونی خوئی راگه یاندوو (۱).

هه والدانى قورئانی پیروژ هاته جی، هیچ یه کیک له دوژمانی پیغه مبهەر (ﷺ) نه یاتوانی بگهن به مه رامی خویان سه باره ت به کوشتن و له ناوبردن پیغه مبهەر (ﷺ) سه رباری زووری و تواناداری دوژمنه کانی و بۆسه بۆ دانانه وهی له هه موو کاته کاند، سه رباری ئه وهش که پیغه مبهەر (ﷺ) هه میشه له ریزه کانی پیشه وه بووه له جهنگدا و خاوه نی بویرییه کی کهم وینه بووه و رووبه رووی هاوبه ش دانهران بووه ته وه به جهنگ و قسه وتن به خواکانیان، که چی زۆربه ی ئه و سه روک و پاشایانه ی که ئه گهر دوژمنه کانیان بۆسه یان بۆ دابنن ئه و ئامانجه که یان پیکاووه کوشتیانه.

۴- ئه م فهرماشته: ﴿سَيَرْجُمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ (القمر: ۴۵). واته: (له ئایینده یه کی نزیکدا له شکرو کوومه لیان شکست دینیت و هه لدین). له شارى مه کهکه

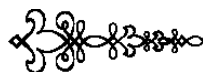
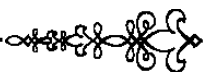
(۱) ارشاد الساري ۹۹/۵ و بخاری گیراویه تیه وه له: کتاب الجهاد - بابا من علق سيف بالشجر، وأعاده، في الغزوات بعد غزوة ذات الرقاع ثم في غزوة بني المصطلق وفي المعازي والجهاد، ومسلم في غضائل النبي، و النسائي في السير / ارشاد الساري ۹۹/۵.

دابه‌زی، هیشتان فه‌رمان به (جیهاد) نه‌کړابوو، چونکه له سالی دووهمی کوچی فه‌رمان کړا به جیهاد، ئەم ئایه‌ته هه‌والی ددا له‌باردی تی‌کشکانی هاوبه‌شدانه‌ران و سه‌رکه‌وتنی موسلمانان، ته‌نانه‌ت ئیمامی عمر (په‌زای خوی لی بی‌ت) - له‌وهی (ابن ا‌بی حاتم) و (ابن مردویه) ده‌ی‌گړنه‌وه - له کاتی دابه‌زینی ئەم ئایه‌ته‌دا ده‌ی‌ووت: کامه کو‌مه‌له‌یه شکست ده‌خوات مه‌به‌ستی له‌کامه‌یه؟ ده‌لیت کاتیک جه‌نگی "به‌در" هات، ده‌مبینی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئەو ئایه‌ته‌ی ده‌فه‌رموو.

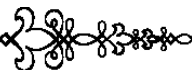
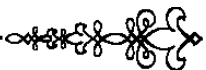
ئەم شته‌ شاراوه‌و غه‌یبیانه‌ که‌ قورئانی پی‌رۆز باسی کردوون، جگه‌ له‌ناویراوان، زۆر شتی نه‌ینی تریش ه‌هن، که‌ به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌لمی‌نهر هه‌والی له‌باروه‌و هاتوو، ر‌پ‌ۆزگارو ر‌ووداو‌ه‌کان له‌باردی راستی‌تی ئە‌مانه‌ بو‌ ئیمه‌ هاتو‌ته‌ دوان، جا ئایا ئەم شتانه‌ که‌سی‌کی نه‌خوینده‌وار له‌خو‌یه‌وه‌ هی‌ناو‌یه‌تی، نا هه‌رگیز شتی وا نا‌چی‌ته‌ عه‌قله‌وه‌؟

به‌ل‌کو به‌پی‌چه‌وانه‌وه‌ ئەو هه‌وال‌انه‌ی و‌ه‌رگرت‌وو، له‌ سه‌رچاو‌یه‌کی زانستی باو‌ه‌ر‌پ‌یک‌راو که‌ قبولی هه‌له‌ ناکات، ئەو سه‌رچاو‌یه‌ش بریتی بوو له‌ سروش و نی‌گا که‌ له‌لایه‌ن خوی به‌ده‌ی‌نه‌روه‌و هاتوو، که‌سی‌کی خاوه‌ن ژیری و عاقل‌یش دان به‌وه‌دا نان‌یت که‌ ئەم شتانه‌ به‌ره‌می بلیمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) بو‌ونه، چونکه‌ که‌سی‌ک که‌ پی‌ش‌بینی بو‌ داهاتوو ده‌کات، ئەوا یارمه‌تی و‌ه‌ر‌ده‌گرت‌ له‌ ئە‌زموونی ر‌ا‌ب‌ر‌دووی، و‌ه‌ک چ‌رایه‌ک که‌ به‌ر‌وونا‌کیه‌که‌ی هه‌نگاو‌ه‌کان له‌میانه‌ی ر‌ووداو‌ه‌کانی داهاتوو ئاش‌ک‌را ده‌کات، دوا‌ی ئە‌مه‌ش زۆر به‌ هو‌شیاری و و‌ریای‌ی حوکم ده‌دات و ناتوان‌یت ئەو پی‌ش‌بینی و قسه‌یه‌ش که‌ ده‌کات به‌یه‌ک‌جاری بب‌ر‌پ‌ن‌یت‌وه‌، چونکه‌ ئە‌گه‌ر بر‌ان‌دیه‌وه‌ یان ئە‌وه‌تا:

که‌سی‌کی سه‌ره‌ر‌پ‌ویه‌ و گو‌ی نادات به‌وه‌ی ده‌لیت، راست بی‌ت یان در‌و، ئە‌مه‌ حال و بارود‌و‌خی به‌خت گ‌ره‌وه‌و جادو‌گه‌ر (عراف) و ئە‌ست‌یره‌ ناس (من‌جم) ده‌گانه‌. یاخود که‌سان‌یک‌ن که‌ له‌ خواوه‌ په‌ی‌مانیان و‌ه‌رگرت‌وو‌وه‌و خوی گه‌وره‌ش هه‌رگیز په‌ی‌مان شک‌ینی ناکات، ئە‌مه‌ ر‌ی و شو‌ین و ر‌ی‌بازی پی‌غه‌مبه‌ران و په‌یام‌به‌رانه‌. ئە‌وه‌ هه‌وال‌دانه‌ له‌باردی داهاتوو، و ئە‌وه‌ پی‌ش‌بینیانه‌ی که‌ له‌ قورئانی پی‌ر‌ۆ‌دا

ھاتوون، بەلگەى سەلىنەرن لەسەر ئەودى قورئان لەلايەن خواوہ ھاتووہ لەسەر زمانى
پىغەمبەرہ بەرپزەگەى و بۆ ئەودى بسلەمىنریت کە جوړيک نيه لەو پيشبينيه بى
بەنەمايانەى کە ھەندى لە جادووگەر و ئەستىرناسان دەيلين.

ړووی چوارهم: نه وړاستییه زانستیانه ی قورئان، که زانستی سهردهم جه ختیان له سهر ده کاته وه:

قورئانی پیرؤز دید و تیړوانینی خه لکی ناراسته کردووه به و بوونه و هرو یاساکانی و نه و به دیه یئراوانه ی له خو ی ده گریټ، تا جه خت بکاته وه له سهر نه وه ی هه موو نه و شتانه به دیه یئراون به دهستی توانستی خوی پایه بهرز، بویه تنه نا شتیک که پیویسته له سهر هه ر تاکیک، بریتیه له وه ی ملکه چی فهرمانی خوی گه و ره بیټ.

ئینجا نمونه له وړاستیه زانستیه بلأوانه ی که زانستی سهردهم باسی کردووه و جه ختی له سهر کردوټه وه به وړاستییه سه لیئراوه کانی بریتیه له:

۱- زانا گه ردووننا سه کان له وخته ی چهند سه ده یه که وه پیښ زایین تا دهر که و تنی ړوانگه گه ردوونیه کان (مرصد الفلکیه) به سهر دوو ده سته دا دابه ش ببوون: یه که میان: رای وابوو که گو ی زه وی جیگیره و چه قی جیهانه و هه ساره گه ړوکه کان به ده وریدا ده سوړپنه وه.

دوهه میان: رای پیچه وانه ی هی یه که مه. واته: بوچوونی وابوو که خوړ جیگیره و زه وی و هه ساره گه ړوکه کانی تر به ده وریدا ده سوړپنه وه.

به لام قورئانی پیرؤز تیړوانینه که ی جیگیره، به وه ی که گشت تنه نه ئاسمانیه کان ده جوئین و مه له ده که ن له خولگه که یاندا، خوی په رومردگار ده فهرمووټ:

﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٣٨﴾ وَالْقَمَرَ فَدَرَنَّهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ ٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

یس: ۳۸ - ۴۰. واته: (خوړیش له گه رده ش و سورانه وه ی

خویدا به رده وامه به ره و سهر و ت ده چیت، یا خود به ده وری چه قی خویدا ده سوړپنه وه، بیگومان نه مه توانای زاتیکی بالادست و زانا دهرده خات- که هه موو شتیکی به ړیکوپیکی دروست کردووه - هه روه ها کات و شوینی هه له اتنی مانگیشمان دیاری کردووه- هه ر شه ویک له کاتیکی دیاری گراو و شوینیکی دیاریکراو هه لډیت -

پاددهی ئه و پووناکیهش که دهکهوێته سه‌ری جیاوازه، تا- سه‌ره‌نجام هه‌موو مانگی که له‌ پوواله‌تیدا - وه‌ک چیلکه‌یه‌کی وشکی باریک دهنوێنیت. نه‌خۆر بۆی هه‌یه به‌مانگ بگات - له‌ هیل و پێره‌وی خۆی دهر‌بچیت - نه‌ شه‌ویش پێش رۆژ ده‌که‌وێت، به‌ل‌کو هه‌ریه‌که‌یان له‌خولگه‌ی تایبه‌تی خۆیاندا مه‌له‌ده‌که‌ن و به‌ئاسانی ده‌سو‌پنه‌وه‌).

دواتر روانگه‌ سه‌رده‌میه‌کان (المراسد الحديثه) داهینران و دیدو تیروانینی قورئانی مه‌زنیان پشت راست کرده‌وه، به‌وه‌ی هه‌ر ته‌نیک که له‌ بۆشایی ئاسماندا به‌ر ده‌ستاده‌وه به‌ل‌کو له‌ جوڵه‌ی به‌رده‌وام دایه‌.

ب- ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (الذاریات: ۴۷. واته‌: (ئیمه‌ ئاسمانمان به‌ده‌ستی ق‌ودر‌ه‌تی خ‌و‌مان در‌وست کردووه، به‌رده‌وامیش گه‌وره و فراوانی ده‌که‌ین).

به‌ل‌گه‌و ئاماژه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بوونه‌وه‌ر له‌ فراوان بوونیکی به‌رده‌وام دایه‌، (سیر جیمس جینز) ده‌لێت: (ئه‌ندازه‌ی ئه‌و فراوان بوونه‌ سه‌دو پینج میله‌ له‌ دوو چرکه‌دا، هه‌ر دووریه‌کیش ئه‌ندازه‌که‌ی یه‌ک ملیۆن سالی تیشکیه‌، هه‌روه‌ها قه‌باره‌ی بۆشایی جیهانی ئیستا نزیکه‌ی ده‌ ئه‌وه‌نده‌ی قه‌باره‌ی خ‌و‌یه‌تی له‌و کاته‌ی که ده‌ستی به‌ فراوان بوونه‌که‌ی کردووه، واته‌ هه‌ر دووریه‌کیش له‌ سێ دووریه‌کان که‌مێک دووریه‌که‌ی زیاتر کردووه له‌ئه‌ندازه‌ بنچینه‌یه‌که‌ی)^(۱).

ته‌نانه‌ت بابه‌تی فراوان بوونی گه‌ردوون ئیستا بووه‌ته یه‌کێک له‌ شته سه‌لێنراوه‌کان، که ئه‌نشتاینی به‌هه‌له‌دا برد و (هابل)ی زانای سروشت ناس، ئه‌وه‌ی دهر‌خست که هه‌ساره‌ گازییه‌کان (الکواکب السديمية) دوور ده‌که‌ونه‌وه له‌ هه‌ساره‌ی ئیمه‌، جا له‌مه‌وه زانای بیرکاری به‌ل‌ژیکی (لومتر) تیۆری فراوانبوونی گه‌ردوونی هه‌له‌ینجا.

پ- ئەم فەرمايشتهی خۆی پایەبەر: ﴿وَالْجَبَالَ أَوْتَادًا ۖ﴾ النبا: ۷. واتە: ("نایا کێوەکانمان وەك میخ بۆ دانه کوتاوان").

قورئانی پیرۆز ئەم راستیەمان بۆ دەخاتە بەرچا، تەنانەت بەراشکاوێنە ناماژە دەکات بۆ وردترین تیۆرەکانی زەوی ناسی (جیۆلۆجی)، کە دەلیت چیاکان ڕەگیان هەن و داکوتراوان لە زەویدا بەشیۆدیەك کە قەبارەى ئەو بەشەى لە ژێر گۆ و زەویدایە دوو ئەوەندەى ئەو قەبارەى کە لەسەر زەویە.

پ- هەروەها ئەم فەرمايشته: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَنَّهُمَا﴾ الأنبياء: ۲۰. واتە: (نایا ئەوانەى بى باوەڕ بوون نەیان بینىووە بۆیان ڕوون نەبۆتەووە بەراستى ئاسمانەکان و زەوى يەك پارچە بوون لەوەودوا لیكمان جیاکردنەووە).

ئەم نایەتە ئەمە دەرەدەخات کە پێشتر ئاسمانەکان و زەوى يەك پارچە و تۆپەلە بوون، دواتر دابەش کران بۆ سەر ئەم بەشە. هەروەها تیۆرە سەرەدەمیەکان باس لەوە دەکەن کە تەنە ئاسمانیەکان پێشتر يەك تۆپەلە گاز بوونە.

ت- ئەم فەرمايشتهی خۆی گەورە: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ، يَسِّرْ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ، يُجْعَلْ صَدْرُهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ﴾ الأنعام: ۱۲۵. واتە: (ئەو کەسەى "خیری تیڤا بیټ" و خوا بیەویټ هیدایەتى بدات، ئەو سینهى ساف و پاک و ئامادەى دەکات بۆ نایینی ئیسلام، ئەو کەسەش خوا بیەویټ گومرای بکات، ئەو دلی دەگوشیټ و سینگى تووند دەکات و هەناسەى سوار دەبیټ، هەروەك بەرەو ئاسمان بەرز ببیټەووە).

نایەتى ناوبراو ناماژە دەکات بەوێ کە هەر کەسیك بە ئاسماندا سەر بکەویټ، هەست بە سینگ و يک هاتنەووە دل تەنگى دەکات و کردارى هەناسەدانى سەخت دەبیټ، جا لەو تەهى ئاشکرا کردنى چینهکانى کەش و هەواى جیهانى بەهوى فرۆکە و مووشەکەکانەووە... زانایان رایان بۆ ئەو چوووە: ئۆکسجین کەمە لە چینهکانى

هەوای ئاسماندا، ئەمەش دەبیته هۆی سینگ گۆشین و دل تەنگ بوون، هەر لەبەر ئەمەشە فرۆکەوانان ئامیری هەناسەدانی دەستکرد بەکار دێنن بۆ نەهێشتنی سینگ گۆشین و ئاسانی ئەنجامدانی کرداری هەناسەدان.

ج- هەروەها ئەم فەرمايشته: ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ النحل: ٦٦. واتە: (بەرپراستی لە حەیاناندا پەندو چاوپووناکی هەیه بۆ ئێوە. ئەوەتا ئێمە لەوێی که لە سکی ئەو جینسە دەر ئەچێ لە مابەینی پیسی و خویندا شیرێکی سافی گەوارتان دەرخوارد ئەدەین بۆ ئەوانەى شیر ئەخۆنەوه).

ئەو دەردەخات که شیرى پاک و خوش بۆ ئەوانەى دەخۆنەوه دیته دەرەوه لە نیوان پیسایى (پاشماوەکان) و خوین. ئەم پراستیهش زانستی سەردەم پروونترى دەکاتەوه بەوێی دانى ناوه که:

شیر بەر لەوێی بجێته ناو ئامرازی شیردان (مەمک، گوان)، ئەوا بەدوو پرۆسەى پوخته‌کردندا تیپەر ئەبیته: یەگەمیان پوخت و پاک کردنەوێی لە پیسایى و پاشماوێی زیانبەخش و ئەمەش لە دواى هەرس کردن و هاتنى شیرى رۆن بۆ ناو رېخۆله‌کان، چونکه لەو کاتەدا مەمیلەکانى ناو رېخۆله‌کان هەڵدەستن بە مژینی کەرستە و خواردەمەنى و ماددە فرێدراونەتە ناو خوین و پیساییه‌گەش هەر لەناو رېخۆله‌کانەوه دەهێلێتەوهو دواتر فرێدەدرێتە دەرەوێی جەستە، هەروەها مادە مژراوەکانیش که فرێدراونەتە ناو خوین دەبیته بە دوو بەش، بەشیکیان دەبیته خۆراک و وزه بۆ بوونەوهره زیندووهره، بەشیکی تریش رژینه شیریه‌کان لە خوین پاکى دەکەنەوهو دەنێرن بۆ ئامرازی شیردان وهک شیرێکی پوخت^(١).

ئەم پراستیانهو چەندین پراستی تری زانستی هەن لەو پەيامەى که پێغه‌مبەر

(١) الرسول - سعید حوى ٢٨/٢ و لاپەرەکانى دواترى و تەماشای چەند نمونەیه‌کى تریش بکه له‌وباره‌وه، هەروەها سهیری چەند دیاردەیه‌کى تری پراسته‌قینه بکه له: التفسير العلمى للآيات الكونية.

(عَلَمُ الْمَدِينَةِ) هیناویه تی له کاتی کدا خوئی نه خوینده وار بووه و له کهش و هه وایه کی په پراویز خرا و دوور له گهلانی جیهان ژیاوه، نه مان گشتیان مه شخه لی رۆشنکه ره وهن بو هزری زانستی ئازاد، خه لکیش پیشتر - له گشت ناوچه جیا جیاکانی جیهان - ئاگاداری نه و راستیا نه به بوونه، تا نه و کاته ی ئامرازهکانی زانستی سه رده م دهر که وتن وهك ئامیرو تاقیگه و پروانگه گه ردوونیه کان... ههر له گهل دهر که وتنی نه و ئامیژه پیشکه وتوانه ده بینین دان ده نی ت به راستیهکانی دره وشاوهکانی قورئانی پیروژ که هیچ لیلی و ناروونی تیدا نییه به لکو رۆژ له دوا ی رۆژ پرووتر دهر ده که ون.

قورئانی پیروژ ههر له بهر نه م چه ند باب ته زانستیه ی که تییدا یه موعجیزه نیه و بهس، به لکو ئیعجازی قورئان دهر ده وشیت هوه له وه ی که دژی نه و راستیا نه به بووه که زانست سه مان دوویه تی و نکۆلی نه کردووه له راستیه زانستیه گومان هه لئه گر ده کان.

گومانیک و بهر په رچه که ی:

ئه گه ر و ترا: تیۆره زانستیه کان ده کری گۆرانیان به سه ردا بی ت، ئیمه قورئانی پیروژ ملکه چ ناکه ین بو نه و جوۆره لی کدانه وه و ته فسیرانه، چونکه له وانه یه له نه نجامی لی کۆلینه وه دهر بکه ویت که تیۆره کۆنه که هه له بووه.

وه لامه که ی:

له راستیدا لی کدانه وه و ته فسیری ئایه تهکانی قورئانی پیروژ به و شتانه ی زانست ئاشکرایان ده کات به پیی رپساکانی ته فسیر و مهرجهکانی له زماندا و جگه له وانه ش نه مانه ته نها بریتین له جوۆرک له جوۆرهکانی تیگه یشتن بو نه و ئایه تانه، ئه گه ر دهر که وت تیۆره که هه له یه نه و کات دهر ده که ویت که ته فسیر ده که ش هه له یه، به لام ئه گه ر ئایه ته که ته فسیری نویی له خوئی هه لئه گرت، نه و نابیت به پیی تیۆره نوییه که ته فسیر بکری ت، به لکو ده بی ت چاوه روانی دهر نه نجامی لی کۆلینه وه بکات، تا

هەڵەى تىۆره نوێیه که دەردهکهوێت^(۱).

رۆوى پینجهم: واتاو حوکمهکانى قورئانى پیرۆزو نه‌بوونی جیاوازی و تیکگیران تییدا:

هه‌موو ئەو شتانه‌ی له دوو توێ قورئانى پیرۆزدان له نزیکه‌ی شه‌ش هه‌زارو دوو سه‌د ئایه‌تدا کۆده‌بنه‌وه، که بابه‌ته‌کانی بیروباوه‌رو ره‌وش‌ت و دانانی یاسا فره‌لایه‌نه‌کان بۆ هه‌موو به‌ره‌کان له‌خۆ ده‌گرێت - هه‌روه‌ک که‌میکی تر ده‌یخه‌ینه به‌رجاو - بۆ ئەوه‌ی پێداویستیه‌کانی مرۆف دابین بکات.

دابه‌زینی قورئانى پیرۆز بیست و سێ سالی خایه‌ند، که جیاوازی و تیکگیرانی تییدا نه‌بووه‌و نیه:

ا- له به‌وانبێژى ده‌ربېرینه‌کانیدا: له قورئاندا ئەوه به‌دی ناکه‌ین که دهربرېنیک ره‌وانبێژ بێت و یه‌کیکی تر نارېه‌وان، چونکه هه‌ر دهربرېنیکى قورئانى پیرۆز ته‌واو کۆک و ته‌بایه له‌گه‌ڵ ئەو حاڵه‌ی له‌به‌رى هاتوو، هه‌روه‌ک هه‌ر بێژمیه‌ک له قورئاندا له‌و شوێنه‌دایه که پێویسته لێ به‌کار بێت.

جا ئەو ئایه‌تانه‌ی باسی حوکمه‌کان ئەکه‌ن وه‌ک ئایه‌ته‌کانی میرات که شیوازی وتاردان و کاریگه‌رى تییدا به‌رجاو نه‌گیراوه، به‌پێچه‌وانه‌ی ئەو ئایه‌تانه‌ی که سووکایه‌تى ده‌کات به‌ هاوبه‌شدانان و بته‌کان، چونکه ئەم جوړه ئایه‌تانه به‌شیوازیکی زۆر به‌رجاو سروشتیکی کاریگه‌رو وێژدان بزویی تییدا ره‌چاوکه‌راوه، چونکه هه‌ر شوێنیک قسه‌ی خۆی ده‌وێت.

ب- له حوکمه‌کان و به‌لگه‌ خسته‌به‌وه‌کانس دا: هه‌یج واتایه‌ک یاخود حوکمیک نیه له قورئاندا تیکگیریت و دژ بێت له‌گه‌ڵ واتایه‌ک و حوکمیکى تر، ئەوه‌ش که له قورئانى پیرۆزدا هاتوووه له‌ ره‌وه‌که‌شدا تیکگیراوه، ئەوا پاش تیپرامان و ورد بوونه‌وه تیکگیران هه‌ر هه‌یج پێگه‌یه‌کی نیه، بۆیه توێژه‌ر (مفسر)ه‌کانی قورئان ئەمه‌یان پشت گوێ نه‌خستوووه به‌تیرو ته‌سه‌لى باسیان کردوووه.

(۱) علم الأصول الفقه - أستاذ عبدالوهاب خلاف ۳۱ و محاضرات في أصول الفقه - بدر المتولي ۱۳۲/۱.

بویه خوایی گه وره دهفه رموویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ النساء: ۸۲. واته: (ئهوه بو ئهوانه سه رنجی قورئان نادهن و لیکی نادهنه وه لی ورد نابنه وه؟ خو ئه گهر له لایهن که سیکی تره وه بوایه، جگه له خوا، بیگومان جیاوازی و دژایه تیه کی زۆریان تیدا ددهؤزیه وه).

پ- تا پۆڤگار بمیتیت قورئانی پیرۆز ههر ده میتیت: هیچ زیاده و کهمیک پروی تیناکات، چونکه خوی گه وره پهیمانی پاراستنی قورئانی داوه^(۱)، ئهم فهرماشته: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر: ۹. واته: (ئیمه قورئانمان ناردوته خواره وه، ههر خوشمان دهپاریژین و چاودیاری دهکهین).

ناشاردریته وه که لهو نایه ته پیرۆزدها چهند شیوازی جهخت کردنه وه هاتوون، ناماژهن بو ئه وهی که خوی گه وره قورئانی پاراستوو وه دهشیپاریژیت له دهستکاری و گوڤانکاری. ههروهها خوی پاک وتاک فهرموویه تی: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ فصلت: ۴۲. واته: (هیچ ناحهقی و نادروستی و ناتهواویه ک پروی تیناکات له هیچ کاتی و لایه که وه).

من پرسیار ئه کهم: ئایا له دواى ئه مه کهسی ژيرو عاقل ههر ده ئیت که محمد

(۱) الشفا - القاضي عياض ۲/۲۷۵ و الاتقان ۲/۱۲۲ که ومه رگرتوو له: قاضي عياض.

موعته زيله بۆچوونيان وایه که قورئانی پیرۆز موعجیزیه به وهی ورمو توانای دژهکانی خهساندوو، ئه وهش بریتیه له وهی که خوی گه وره ورمو توانای ئهوانه ی که په کگر بوونه دژه = قورئان سارد کردوته وه ئه گهر چی خوی گه وره وای له دژهکان نه کردبایه ئهوا دهیان توانی وینهیه کی قورئان بین.

زۆربهی زانایانیش به ریه رچی ئه و بۆچوونه یان داوته وه به به لگه ی: ئه گهر مه به ست له ئیعجازی قورئان ئه وه بیته که توانای دژهکانی خه سینراوه و سنوردار کراوه، ئهوا و باشت دهبوو که زیاتر گرنگی نه درایه به رهوانیژی و جوانیژی به ره زه که ی، تا ههر به سادییه که ی خوی قووتر نه ریتشکینی بکر دایه و بووبایه ده راسایه کی سه لپنراوتر سهیری ئهم سه رچاویه بکه: الکلام عن أدلة بالصرفة وردھا فی شرح المقاصد ۲/۱۸۴-۱۸۵.

(ﷺ) **نهم قورئانهی له بهرهمی هزرو بلیمهتی خوئی و پشت بهستنی به (بحیرا) و (ورقه) و جگه له وانیش دایهیناوه و هونیویه تیه وه...؟**

نهمگه ره عهقل به ئینصافانه وهلام بداته وه نهوا ههر نهو راستیه مهزنه بریار ده دات که بریتیه له: قورئانی پرؤز موعجیزیه و له لایهن خوای بالادهست و داناوه دابه زینراوه.

چهند گه واهیه کی تر

له سهر پیغه مبه رایه تی په یامبه ری مه زن محمد (ﷺ)

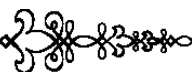
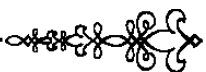
دواي ته وای بوون له پروون کردنه و دی ههر دوو بنچینه سهره کیه کانی پیغه مبه رایه تی محمد (ﷺ)، که بریتین له: بانگه شهی پیغه مبه رایه تی و درخستنی موعجیزه، که نه مانهش به سن بو نه و دی پیغه مبه رایه تی ناوبراو به سلین، له گهل نه وهشدا نهوا هه لدهستین به به هیتر کردنی ههر دوو بنچینه که به و دی کاملتری ده که ین، به و پییهی گه واهی بدات له سهر پیغه مبه رایه تی محمد (ﷺ)، نهم گه واهیدرانهش بریتین له مانه:

گه واهس به کم:

نه و تایبه تمه ندی و سیفه تانهی که هه بوون له پیغه مبه ردا (ﷺ) چ پیش نه و دی ببیت به پیغه مبه ر یاخود له کاتی بوونی به پیغه مبه ر یان دواي ره وانه کرانی وهک پیغه مبه ر، نهم رپروه له گه واهیدان (جاحظ) و (غزالی) پیی رازی بوون، که بریتین له م سیفه تانه:

أ- سیفه ته پرؤزه کانی و تایبه تمه ندیه چاکه کانی و رهوشته به رزه که ی:

وهک راستگوئی و دهستپاک، هه رگیز درؤو فیل و ناپاکی نه کردوه، ته نانهت ناوبراو به راستگوئی دهستپاک، هه روه ها دهیان کرد به نه مینداری مال و سه روه تیان، ته نانهت (نضر) کوری (حارث) به قوره شی و ت: (له راستیدا محمد گه نجیکی تازه پیگه یشتوو بوو، که چی له هه مووتان زیاتر جیگای ره زامه ندی و راستگوترینتان بوو،

لە ھەمووتان دەستپاڤ تریوو، تا چوو ھە قۆناغی پیریەوو ئەو پەيامەى بۆ ئیو ھینا ئەو کات وتتان جادووگەرە، بەخوا محمد جادووگەر نییە^(۱).

پێغەمبەر (ﷺ) زۆر بەسۆزو میھرەبان بوو: ھێچ کەسیکی ئازار نەداو، نە بەدەست نە بە زمان. ھەر و ھا ھێچ کەسیکی بەدەستی موبارەکی خۆی نەکوشتوو - سەرباری ئەو مەردایەتی و بویریەى کە ھەببوو - تەنھا (أبی)ی کورێ (خلف)ی بەدەستی خۆی کوشتوو. زۆر ئازاری ئەچەشت لەبەرامبەر ئەو شتانەى کە دەییینی لە ناو ھۆزمەکەى لە تالانکاری و دزین و کوشتن و ھەولێ چاکردنی کێشەى نیوان دوو کەسى دەدا. زۆر میھرەبان و دلۆقان بوو و ھاوبەشى خەمى نەخۆش و بریندار بووان دەبوو و پشتی ھەزارانى دەگرت و برسیانى نان ئەدا.

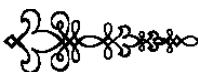
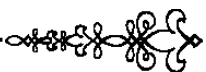
لە (صحیح البخاری) دا ھاوو، لە دواى ئەو ھى خەدیجە پێغەمبەرى (ﷺ) ھیور کردوو لەو ترس و دلە راوکییەى دایگرتبوو کاتى جیریلى (سەلامى لى بیت) بینى بوو، پێى وت: (تۆ پەيوەندى خزمایەتى دەگەيەنى و یارمەتى کەسانى لیقەوماو دەدەى و ئەو ھى خەلک لە ھێچ شوینیک دەستى ناکەوێت تۆ دیکەى بە مولکیان و میواندارى میوانان دەکەى و کەسیک کە بەلای بەسەردى تۆ پشتگیری و ھاوکاری دەکەى).

بەخشنەو چاوتیر بوو: بەخشنەو دلڤراوان بووو ریزی زۆرى دەگرت لە ریبواران و ھەزاران و بەخشنەو سەخى بوو لەگەلینا. خۆراگرو ئارامگر بوو لەسەر ناخۆشییەکان بەتایبەتى دواى رەوانەکرانى وەك پێغەمبەر.

زۆر دنیا نەویست و خۆبەگەمزان و خاکی و تافانە بوو لە بویریدا. کەسیکی خاوەن شەرم و حورمەت بوو: ھەرگیز جەستەى خۆى بەرووتى دەر نەخستوو بۆ کەسى بەرامبەر، سەربارى ئەو ھەش کە لە سەردەمى نەقامیدا

(۱) سەیری وتەى (نضر) بکە لە: تەھذیب سیرة ابن ھشام ۶۹/۱ و الشفا ۱۳۵/۱ و اظهار الحق ۲/۲۵۷.

(۲) صحیح البخاری ۳/۱ باب کیف کان بدء الوحي الى رسول الله (ﷺ).

نهریتیکی باو بووه له ناوخه لکیدا.

قسه و فهرمایشتی شیرین و رهوشتی نهرمونیان بووه، ههر که سیک چاوی پی
کهوتبیت یاخود له گه لی دانیشت بیت خوشتی ویستوو.

پیغه مبهەر (صلوات) که سیک پاک و خاوین و کهشخه و جوان بووه.

ب- ههروهه دموون پاک و پوخت بووه: رق و کینه و خو په رستی و گومان و
هاو به شدنان بوونی نه بووه له دموونیدا. زور رقی ده بووه له بت په رستی و
پهیکه رستی، سه رباری نه وهی که کهش و هه وای کومه لگاکهی له سه ر پهیکه رو
بت په رستی که شهی کردوو، پیغه مبهەر (صلوات) هه رگیز سویندی به بته کان
نه خواردوو، به لگهش له سه ر نه مه نه وهیه که (ابن هشام) گپراویه تیه وه له
به سه ر هاتی (بحیرا الراهب) کاتیک پیغه مبهیری (صلوات) سویندا به (لات) و (عوزا)،
چونکه گوپی لی بووه که هۆزه کهی پیغه مبهەر (صلوات) سویند به م دوانه نه خۆن، به لام
پیغه مبهەر (صلوات) پیی فهرموو: ((لا تسألني باللات والعزی، فوالله ما أبغضت شیئاً
قط بغضهما)) واته: سویند مده به (لات) و (عوزا)، سویند به خوا رقم له هیج
شتیک نیه به نه نندازهیهی رقم له وانه.

پ- ریکوپیکی جهسته کهی: چ له رووی جوانی روو خساری جهسته کهی، له وهی
نه ندامه کانی سه لامهت بوونه له نه خوشتی قیزه ون، چ له رووی هیزی جهسته ییه وه،
(رکانه) ململانیکاریکی به ناوبانگ بوو که چی پیغه مبهەر (صلوات) به زاندى.

یاخود نه گهر یه کیک هه ئیسه نگاندا بوی دهر ده کهوت که پیغه مبهەر (صلوات)،
خاوه نی دلکی ژیرو زیره کیه کی به هیزو بیرکی تیزه، ههر که سی چاوی پیکه وتبا
ترسی لی دهنیشت، جا پیغه مبهیری (صلوات) ناسی بووبا یان نا.

ت- به رزو پیرۆزی نه ژادو ره چه له کی: پیغه مبهەر (صلوات) له به رزترین و
گه وره ترین ماله کانی قور هیشه، قور هیشیش گه وره ترینی هۆزه کانی عه ره به.

ج- پیرۆزی و ریزداری نیشتمان کهی: پیغه مبهەر (صلوات) له مه که کی پیرۆزه وه له
پاکترین شوین له سه ر زه ویدا چاوی به دونیا هه له ئیناوه، که حه رهم و مائی هه ره

کۆببونه‌وه بهر له‌وهی بڼیته پیغه‌مبه‌ر (وهك پيشتر خرايه‌روو) و دواى بوونیشی به پیغه‌مبه‌ر، ته‌نانه‌ت قورئانی پیرۆز وه‌سفی ده‌کات: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (القلم: ۴، واته: (به‌راستی تۆ له‌سه‌ر ره‌وشت خوویه‌کی زۆر جوان و په‌سه‌ند و بڼی وینه و مه‌زنیت). هه‌روه‌ها له‌باره‌ی ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسیار له‌ عائیشه (ره‌زای خواى لى بڼت) گرا، له‌ وه‌لامدا وتی: (ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قورئان بوو، ره‌زماه‌ندى و تورپه‌یه‌که‌ی به‌ قورئانه‌وه په‌یوه‌ست بوو)^(۱).

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چاکترین نمونه‌ی به‌رزو چاکه‌یه له‌گشت بواریکدا، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱، واته: (سویند به‌خوا به‌راستی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا چاکترین نمونه‌ی ته‌واو و ریکوپیک هه‌یه). ته‌نها پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) سه‌رمه‌شقی هه‌ره چاک، موسلمانان پښان وایه که ته‌قواو له خواترسان و چاکى و به‌ده‌سته‌پښانی به‌هه‌شت له‌لایه‌ن خواى گه‌وره به‌ گرته‌به‌ری رپوشوین و رپبازی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌بڼت.

کۆببونه‌وه‌ی ئه‌و سیفه‌ت و ره‌وشتانه‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ته‌نها بریتیه له‌ گه‌واهیه‌یه‌کی ته‌واو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌راستی پیغه‌مبه‌ره.

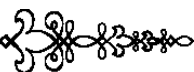
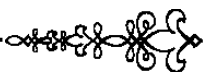
گه‌واهی دووهم:

ئه‌و شتانه‌ی که به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌خۆی ده‌گریت، که په‌یوه‌ستن به:

بیروباوه‌ر یان ره‌وشت یاخود حوکه‌مه‌ گشتیه‌کان، لایه‌نه ورده‌کانی تری رپساو یاساو حیکمه‌ته‌کانی^(۲)، هه‌روه‌ها ئه‌و رپک و پپکی و دادپه‌روه‌ری و نه‌رم و نیانیه‌ی که له‌ شه‌ریعه‌تی ناوبرا‌دا هه‌یه، که هۆکاره‌ بۆ ئه‌وه‌ی بگونجیت بۆ گشت رۆژگاره‌و

(۱) الشیفا - القاضي عیاض ۹۶/۱.

(۲) شرح المقاصد ۱۸۸/۲ والدوانی ۲۷۸/۲.

سەردەمەكان، ھەرۈەك دۆژمنەكان گەواھيان لەسەرداۋە، (گەۋرەيى ھەر شتێك لەۋەدايە كە دۆژمنان گەواھى بۆ بدن).

سەربارى ئەۋەى كە پېغەمبەر (ﷺ) نەخویندەوار بوۋە نووسىنى نەدەزانی تا كۆچى دواى كرد، لە ناو ھۆزىكدە گەشەى كرد كە نەزانی لەناودا زال بوو، ھەرگىز پېغەمبەر (ﷺ) كەردارى نووسىن و فېربوون و پەرۋەردە ۋەرگرتنى ئەنجام نەداۋە^(۱)، بەلكو پېش بوونى بە پېغەمبەر پۇژانىكى دوورو درېژى بەسەر دەبرد بە تەنپايى لە ئەشكەۋتى (حراء) ورد دەبوۋە ۋە پامانى دەكرد لە گەۋرەيى و شكۆدارى خۋاى گەۋرە.

ئە لېرەدا ناوەرۆكى قورئانى پېرۆز دەخەينەپروو، تا خوینەر دۇنيا بىت كە قورئان گشتگىرە ۋە بەرنامەى ھەمەلایەنى ھەيە بۆ گشت بوارەكانى ژيان، ھىچ كەسىكى بلىمەتیش ناتوانىت تەنھا ياساىيەكى ھاوشىۋە بىننىت ئەگەر چى جەۋى زانست و ھەزرى بەدەست بىت و ھۆكارەكانى ياسادانانى بۆ ئامادەكرابىت، چونكە قورئان لەلایەن خۋاى زانا و كاربەجىۋە ھاتوۋە لەرپى سروشەۋە داىبەزانداۋتە سەر پېغەمبەر (ﷺ) تا بەخەلكى رايبگەيەننىت.

ناوەرۆكى بابەتەكانى قورئانى پېرۆز:

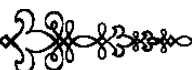
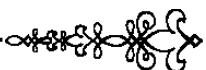
ناوەرۆكى بابەتەكانى قورئان دابەش دەبىت بۆ دوو جۆر:

جۆرى يەكەم: ھۆكەمەكانى قورئان: ئەۋەش دەبىت بەسى بەش:

۱- ھۆكەمە بېرۋاۋەرپىيەكان (أحكام اعتقادية): تايبەتە بەۋەى ھەلدەستىت بۆ كەسى ئەركدار (مكلف) دەيسەلمىنىت كە پىۋىستە لەسەرى بېرۋاى ھەبىت بە: خواۋ فرىشتەكانى و پېغەمبەران و دواۋرۆژ.

۲- ھۆكەمە رەۋشتيەكان (أحكام خلقية): ھەلدەستىت بۆ كەسى ئەركدار (مكلف) دەيسەلمىنىت كە پىۋىستە لەسەرى خۆى پرازىننىتەۋە بە سىفەت و رەۋشتى چاك و

(۱) الدوانى، سەرچاۋەى پېشۋو، والمسامرة ۲۴۹.

بهرز، هه‌روه‌ها خۆی دوور بگرێت و دابرنیّت له‌ سیفه‌تی ناشرین و نزم و په‌ست.

۳- **حوکمه‌ کردارییه‌کان (أحكام عملية):** ئەمەش دوو جوړ حوکم رێک ده‌خات:

۱- **ئەو حوکمانه‌ی تایبه‌تن به‌ په‌رسته‌شه‌کان:** ئەمەش بۆ ئەوه‌یه‌ تا په‌یوه‌ندی مروّف له‌گه‌ڵ به‌دییه‌نه‌ره‌که‌ی توکمه‌و رێک بخات، وه‌ک: نوێژ و زه‌کات به‌خشین و چه‌ج کردن و رۆژوو گرتن روون بکاته‌وه‌... هتد، ئەو ئایه‌تانه‌ی که‌ په‌یوه‌ستن به‌م لایه‌نه‌ نزیکه‌ی ۱۴۰ ئایه‌تن.

ب- **ئەو حوکمانه‌ی تایبه‌تن به‌ مامه‌له‌وه‌:** ئەمەش دابه‌ش ده‌بێت بۆ ئەم چه‌ند جوړه‌ی خواره‌وه‌:

۱- **ئەو حوکمانه‌ی تایبه‌تن به‌ باری که‌سیّتی و خێزانه‌وه‌، وه‌ک ژن ماره‌کردن، جیا‌بوونه‌وه‌ی ژن و می‌رد، ئەو ئایه‌تانه‌ی له‌سه‌ر ئەمه‌ ده‌دوین نزیکه‌ی ۷۰ ئایه‌تن.**

۲- **ئەو حوکمانه‌ی شارستانی و مه‌ده‌نین و په‌یوه‌ستن به‌ فرۆشتن و به‌گرێدان و بارمه‌ و زامنکردن (کفالة) و هاوبه‌شی... تاد، ئەو ئایه‌تانه‌ی تایبه‌تن به‌م لایه‌نه‌ نزیکه‌ی ۳۰ ئایه‌تن.**

۳- **ئەو حوکمانه‌ی تایبه‌تن به‌ تاوانه‌کان که‌ سزاو سنوره‌کان (العقوبات و الحدود)، بۆ پاراستنی ژیان و سه‌روه‌ت و سامان و شه‌ره‌ف و مافه‌کانی خه‌لکی، ئەم ئایه‌تانه‌ی له‌مباروه‌ ده‌دوین ۳۰ ئایه‌تن.**

۴- **ئەو حوکمانه‌ی تایبه‌تن به‌ چۆنیه‌تی رێکخستن و به‌رزکردنه‌وه‌ی داواکاری (مرافعات)، که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ دادگا و شایه‌تی دان و سویند خواردن، بۆ پاراستنی دادپه‌روه‌ری، ئایه‌ته‌کانی تایبه‌ت به‌م لایه‌نه‌ نزیکه‌ی ۳۰ ئایه‌تن.**

۵- **حوکمه‌ ده‌ستوریه‌کان، که‌ په‌یوه‌ستن به‌ سیسته‌می حوکم و بنه‌ماکانی، ئایه‌ته‌کانی تایبه‌ت به‌م بواره‌ ۱۰ ئایه‌تن.**

۶- **حوکمه‌ نیو ده‌وله‌تیه‌کان، که‌ په‌یوه‌ستن به‌ مامه‌له‌ و هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ ده‌وله‌ته‌ ئیسلامیه‌کان و جگه‌ له‌وانیش، هه‌روه‌ها چۆنیه‌تی مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ڵ ناموسلمانان له‌ ناو ده‌وله‌تی ئیسلامیدا، ئایه‌ته‌کانی په‌یوه‌ست به‌م لایه‌نه‌ ۲۵ ئایه‌تن.**

۷- **حوکمه‌ ئابوری و داراییه‌کان، که‌ په‌یوه‌ستن به‌ مافی هه‌زاران و**

په‌راویز خراوان و داواکاران که به‌شیکیان په‌یوه‌ندیان به مائی ده‌وله‌مه‌ند و ریڅخستنی داها و خه‌رحیه‌کانه‌وه هه‌یه، ئایه‌ته‌کانی تایبته به‌م بواره نریکه‌ی ۱۰ ئایه‌تن^(۱).

جۆری دووه‌م: ئەو بابەتانه‌ی ناچه‌ ناو چوارچۆی بابەتی حوکمه‌کانه‌وه: ئەم جۆره‌ش ده‌بێت به‌ سێ به‌ش:

۱- ئاراسته‌ کردنی خه‌لک بۆ تیپ‌رامان و ورد بوونه‌وه له‌ پیکهاته‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، بۆ ئەوه‌ی نه‌یینی بوونه‌وه‌ران بزانی، به‌مه‌ش دله‌کان لیوان لیو ده‌بن به‌ بره‌واوون به‌ خوای گه‌وره‌و شکۆدارییه‌که‌ی ئەمه‌ش له‌ ریگه‌ی تیپ‌رامان و به‌لگه‌ هیناوه، ئەمه‌ شیوازو ریگه‌یه‌کی زۆر به‌نرخه‌ که‌ ئاسۆکان به‌رووی زاناکان و جگه‌ له‌وانیش ده‌کاته‌وه بۆ په‌یی بردن به‌ بوونی خواو تواناکی، جا زۆریک له‌ ناموسلمانان سوودیان له‌مه‌ و مرگرت به‌وه‌ی توپژینه‌وه‌یان کرد له‌ ورده‌کارییه‌کانی بوونه‌وه‌ر و په‌ییانبرد به‌ نه‌یینه‌کانی و به‌کاریانه‌ینا له‌ لایه‌نه‌کانی ژياندا.

۲- به‌سه‌ره‌هاتی پێشینان چ به‌ تاك وه‌ك كه‌س چ به‌ کۆمه‌ل وه‌ك هۆز و گه‌ل، قورئانی پیرۆز باسی ئەو به‌سه‌ره‌هاته‌نه‌ی کردووه بۆ په‌ندو ئامۆژگاری لی و مرگرتنیان، بۆ ئەوه‌ی خه‌لکی چاک بن و دوورکه‌ونه‌وه له‌ خراپه‌ و تاوان.

۳- هۆشدارێ دان و ترساندن یاخود په‌یمان‌دان به‌ سزاو پاداشت، له‌م لایه‌نه‌دا قورئان دوو شیوازی هه‌یه:

یه‌که‌میان: په‌یمان دان و هه‌ره‌شه‌ کردن هه‌ر له‌ دونیادا:

په‌یمان به‌ باوه‌رپاداران ده‌دات به‌وه‌ی جێنشین و پایه‌داریان ده‌کات له‌ زه‌ویدا و سه‌ربه‌رزو سه‌ربلندیان ده‌کات و ده‌سه‌لاتیان پێ ده‌به‌خشیت، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ النور: ۵۵. واته‌: (خوا به‌ئینی دلتیا به‌خش و ته‌واوی داوه به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه له‌

(۱) علم أصول الفقه - خلاف ۳۲-۳۵ وأصول الفقه د.عبدالکریم زیدان ۱۳۰ و مریگرتووه له: خلاف، والاسلام عقیده و شریعة - الشیخ محمود شلتوت ۵۰۰ و ۵۰۲.

ههروهه هه‌هه‌هه و په‌یمانی سزا ددهات به بێ باوه‌پان به‌وهی بیم و ترسیان به‌سه‌ردا زال ده‌کات، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ (النحل: ۱۱۲). واته: (خ‌وا نم‌ونه‌ی ه‌یناوه‌ته‌وه "به دانیشت‌وانی" به شاریک که ژیا‌نیان به ه‌یمنی و ئاسوده‌یی ده‌برده سه‌ر، له هه‌موو لایه‌که‌وه ر‌زق و ر‌وژی جو‌راو جو‌ریان بو ده‌هات "به‌لام له حیاتی سوپاس‌گ‌وزاری" ناشو‌گ‌رو قه‌درنه‌زانی نازو نیعه‌ته‌کانی خ‌وا بوون، ئینجا خ‌وای گه‌وره پ‌و‌ش‌اک‌ی بر‌سی‌تی و تر‌سی کرده ک‌ال‌ی بال‌ایان و ت‌ال‌وی نه‌داری و تر‌سی پ‌ی چه‌شتن له‌سه‌ر نه‌نجامی نه‌و ئیش و کاره "ناپ‌وخت و نار‌پ‌یکانه‌دا" که ده‌یان‌کرده ب‌یشه‌ی خ‌و‌یان).

دوودمیان: هاندان و هه‌په‌شه لی‌کردن و ترساندنیان، به پاداشت و سزای دواپۆژ. خوای یایه‌به‌رز ده‌فه‌رمووت:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (١٣) وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾ النساء: ١٣

۱۴- (۱) واته: (ئهوانه‌ی باسکران ئه‌و سنوران‌ه‌ن خوا دیاری کردوون، جا ئه‌و که سه‌ی
 فه‌رمانبه‌ری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، ئه‌وه خوا ده‌یخاته ناو باخه‌کانی
 به‌هه‌شته‌وه: که چه‌نده‌ها رووبار به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا ده‌روات، هاوړی له‌گه‌ډ ژبانی
 نه‌براوه‌ تیایدا، بیگومان هه‌ر ئه‌وه‌شه سه‌رفرازیی گه‌وره و ده‌ستکه‌وتی بی سنوور.
 "به‌لام" ئه‌وه‌ی یاخی بی‌ت له خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ده‌رجی‌ت له سنوره‌کانی، ئه‌وه

خوا ده‌یخاته ناو ئاگریکه‌وه که بۆ هه‌میشه‌ تیايدا ده‌مینێته‌وه‌و سزایه‌کی سه‌ر شۆرکه‌رو ریسواکه‌ری بۆ هه‌یه‌).

گه‌واهی سییه‌م:

سه‌رباری ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ژار بوو و پشتیوانانی که‌م بوون، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا دزایه‌تی هاوبه‌شدانان و هاوبه‌شدانه‌ران و سه‌ته‌مکارانی جیهانی کرد و گاته‌ی به‌ بۆ‌چوونه‌کانی ئه‌وان و سوکایه‌تی به‌ خه‌ونه‌کانی ده‌کردن و ده‌وله‌ته‌کانی رووخاندن و نایینه‌که‌ی به‌ ئاسۆکاندا ب‌لا‌و‌بو‌وه‌وه‌، له‌ به‌رامبه‌ریشدا نایینه‌کانی تر کورت هه‌له‌ئاتن، دوا‌ی ئه‌مه‌ ده‌وله‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فراوان بوو و خۆرئا‌واو خۆره‌له‌اتی رزگار کرد و حوکه‌می لی‌کرد، به‌مه‌ش دوژمن سه‌رباری زۆری و بۆریه‌که‌ی چ له‌ پرووی ژماره‌ چ له‌ پرووی که‌رسته‌کانی جه‌نگ و بۆسه‌ دانانه‌وه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لانی و سوربوونیان له‌سه‌ر له‌ ریش ده‌ره‌ینانی بانگه‌وازی ئیسلام، که‌چی هه‌ر نه‌یانتوانی ئه‌م مه‌رامه‌ گ‌لا‌وه‌ی خۆیان به‌دی بی‌ن و به‌سه‌ریدا زال بن.

بی‌گومان ئه‌مه‌ش یارمه‌تی و پشتگیرییه‌کی خوا‌ییه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر بانگه‌وا‌زو ر‌ی‌بازی ئه‌ون^(۱).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الروم: ۴۷. واته‌: (ئه‌وسا ئیتر سه‌رخستنی ئیماندارانمان به‌ ئه‌رکی خۆمان زانی و سه‌رکه‌وتنمان پ‌ی‌ به‌خشین).

گه‌واهی چواره‌م:

هاتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ماوه‌یه‌کی زۆر بوو هیچ پیغه‌مبه‌ری‌ک نه‌هاتبوو و گو‌م‌رای‌ی به‌خه‌ستی ب‌لا‌و‌بو‌وه‌وه‌. عه‌ربه‌کان بتیان ئه‌په‌رست، فارسه‌کانیش ئاگریان ده‌په‌رست و به‌گه‌وره‌یان

دهزانی و به‌ره‌لایی پیشه‌یان بوو، تورکه‌کانیش شاره‌کانیان تیکده‌دا و خه‌لگیان ئازار دده‌دا، هیندیه‌کانیش مانگیان ده‌په‌رست و به‌ردیان به‌خوا ئه‌زانی، جوله‌که‌کانیش دلیان پرپوو له‌رق و کینه و خو‌په‌رستی و هاوبه‌شدانان، هه‌روه‌ها نه‌صرانیه‌کانیش له‌نیوان خوابه‌یه‌کرانی و هاوبه‌شداناندا مابوونه‌وه.

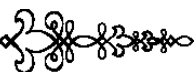
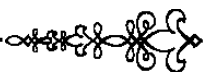
ئه‌مه‌ بارودو‌خی خه‌لگی بوو له‌سه‌ر زه‌وی، بۆیه‌ پی‌ویست بوو که‌سیک هه‌بیّت که ئه‌م بّ دینییه‌ رابمالیّت و هه‌لگری مه‌شخه‌ل و ئالای چاکسازی و له‌خواترسان بیّت، ئه‌م که‌سه‌ش ته‌نها ده‌بیّت له‌وانه‌ بیّت که‌ خوای گه‌وره‌ نووری پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی پیّ به‌خشییّت^(۱).

گه‌واه‌ی پینجهم:

ئه‌و مژدانه‌ی له‌ کتێبه‌کانی پی‌غه‌مبه‌رانی پی‌شوو‌دا هاتوون:

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کتێبه‌ ئاسمانیه‌کان یه‌ك سه‌رچاوه‌یان هه‌یه، که‌ بریتیه‌ له: خوای پایه‌به‌رز، خاوه‌نی یه‌ك ئامانجیشن، ئه‌ویش بریتیه‌ له: چاك كردن و راسته‌پ‌رئێ کردنی خه‌لک، بۆ ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ به‌ه‌رستن. برپا‌بوون به‌ پی‌غه‌مبه‌ران و کتێبه‌کانیان به‌ بنه‌مایه‌ك له‌ بنه‌ماکانی نایینی داناوه. له‌ کتێبه‌ پی‌شووه‌کاندا چه‌ندین مژده‌ هه‌ن که‌ هه‌واڵ دده‌ن به‌ ده‌رکه‌وتنی و هاتنی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، ته‌نانه‌ت قورئانی پ‌ر‌و‌ز باسی کردووه‌ که‌ عیسا (سه‌لامی لی بیّت) مژده‌ی داوه‌ به‌ پی‌غه‌مبه‌ریک له‌ دوا‌ی خو‌ی دیّت که‌ ناوی ئه‌حمه‌ده، خوای گه‌وره‌ له‌وباره‌وه‌ ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَمُبَشِّرًا رَّسُولًا يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أُمَّةٌ أَحَدُ﴾ الص‌ف: ۶. واته‌: (هه‌روه‌ها مژده‌ده‌ریشم به‌ پی‌غه‌مبه‌ریک که‌ دوا‌ی من دیّت و ناوی ئه‌حمه‌ده).

زانای لی‌کو‌ل‌ه‌ر (عبدالحکیم السیالکوتی) له‌ (حاشیه‌ علی البیضاوی) دا وتویه‌تی: (پی‌ویسته‌ ته‌سه‌و‌ر بک‌ری که‌ هه‌ر پی‌غه‌مبه‌ریک ده‌رپ‌ر‌ینیکی خراوه‌رو ناما‌زیه‌کی پله‌ پله‌یی ه‌یا‌وه‌ که‌ ته‌نها زانا رۆ‌چ‌وو‌ه‌کان ده‌یزانن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر

حیکمه تیکی خواپیه. و زانیان وتویانه: هەر کتیبیک که له ئاسمانه وه هاتوو به راسته وخۆی و بهراشکاوی باسی پیغه مبهری (ﷺ) نه کردوو به لگو ئامازدی بو کراوه، چونکه نه گهر به راسته وخۆ ئامازدی بو کرابووبا و خه لکی ساده و ساویلکesh بیزانیابیه ئهوا سه رزنه شتی زاناکانیان نه ده کرا له سه ر شاردنه وای ئه و راستیه، دواتر ئه و ئامازانه نا رۆشنتر بوون به وای گوێزرانه وه له زمانیکه وه بو زمانیکی تر له "عیبرانی" وه بو "سریانی"، ههروهها له "سریانی" بو "عه ربی" (۱).

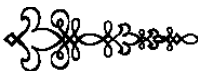
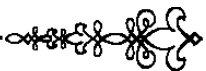
لایه نیك له و مژدانه دهخه مه پوو که له (زبور) و (تورات) و (ئینجیل) دا هاتوو. نه و مژدانه ی له (زبور) دا هاتوو:

- ۱- داود وتی: (خواپه گیان؛ داهینه ری سونه ت ره وانه بکه، تا خه لکی بزانی ئه و مروّفه) واته: محمد ره وانه بکه، تا خه لکی بزانی که له راستیدا عیسا مروّفه.
 - ۲- وتویه تی: (شمشیره که ت به دهسته وه بگه ره ئه ی خاوه ن هیزی مه زن، چونکه بهرنامه و شه ریعه تی تو په یوه سه ته به شکو داری ده سه ئاته که ت، تیره کانت نیشه نه پیکن، گه لان له ژیر ده سه ئات و فه رمانی تو دا کو ئه ب نه وه و ملکه چ ده بن).
- تفتازانی (۲) (۷۹۲ک کوچی دوا یی کردوو) ئه م ده ربهرینه وه له یه کیك له وهر گیر دراوه عه ربیه کو نه کان وهری گرتوو.

ههروهها (رحمة الله الهندي) له کتیه مه زنه کهیدا (اظهار الحق) له مژده ی شه شه مدا له (زبور) که (چل و پینجه مینه) پارچه یه کی درێژ که له هه ژده ئایه ت پیکهاتوو هیناویه تی، که تیایدا باس له سیفه ته کانی ئه و پیغه مبه ره کراوه که مژده ی له باره وه داوه، به ته وای به سه ر پیغه مبه ردا (ﷺ) جیبه جی ده بی ت، ئه و پارچه یه شی که ده ئی ت: (شمشیره که ت به دهسته وه بگه ره ئه ی خاوه ن هیزی مه زن...) تیایدا هاتوو به چه ند ده ربهرینیکی تر. جا ئه و سیفه تانه ی که تیایدا باسیان کراوه ئه مانه ن:

(۱) اظهار الحق ۲/ ۲۲۰.

(۲) شرح المقاصد ۲/ ۱۹۰.

کهسیکی چاکه و باشرین مروّفه، نازو نیعمهت له لیوهکانی ئهباریت، پیرۆزو بهفهرو موبارهکه، شمشیڕ بهدهست و بههیزه، راستگۆ و لهسههرهخۆ و راستهرو رینماییکارو هیدایهت دهره، گهلهکه دهکهوئته ژێر دهسهلاتی ئهو، چاکههێ خوش ئهویت و رقی له گوناهاه و کچی پاشاکان خزمهتی دهکهن، نهوهکانی گهل ملکهج دهبن بوێ، نهوهکانی گهورهی زهوی، دیاری بو دین و پیشکeshی دهکریڤ، ناوهکهی نهوه دواي نهوه له یاد دهمینیت و باس دهکریڤ، گهلان ستایشی دهکهن تا رۆژگار مابیت.

جا (رحمة الله بن خلیل الهندي) بهتیرو تهسهلی باسی ئهو سیفهتانهی کردوه که له پیغهمبهر محمد دا (ﷺ) هاتوونهته جی، ئهمهشی پشتراست کردوتهوه به بهلگهی تۆکهه و بههیز.

نهو مژدانانی له (تورات) دا هاتوون:

۱- له (سیفری^(۱) پینجهم) دا هاتووه: (خوا له کیوی "طور سیناء" یهوه هات و له "سیعیر" درهوشایهوهوه له چیاکانی "فاران" رایگهیانده).

مهبهستی ههوالدانه لهبارهی هاتنی (تورات) بو (موسا) له کیوی (طور سیناء) دابهزینی (ئینجیل) ه بو سههر عیسا له (سیعیر)، چونکه پیغهمبهر عیسا (سهلامی لی بیت) له گوندی (ناصره) له شارۆچکهی (سیعیر) نیشتهجی بوو، ههروهها دابهزینی قورئانه بو سههر محمد (ﷺ) له شاری مهککه، لهبههر ئهوهی (فاران) دهکهوئته سههر ریگهی مهککه پیش شاری (عدن) به دوو میل و نیو، ئهمه بریتی بوو له خانوو، که تا ئهمرۆش ههر ماوه لهسههر لای چهپی ریگهی عیراق بو مهککه.

ئهمهیه له (تورات) دا هاتووه: که ئیسماعیل له جۆلهوانی "فاران" نیشتهجی

(۱) سیفر واته کتیب یاخود کتیبی گهوره، خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿كَتَلِ الْحَمَارَ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾، ههروهها ناوه بو بهشیک له تهورات. سهیری (قاموسی پرسته "س، ف، ر"، ۱۸۰/۳، مهلا مهحموودی گهللی) بکه. (وهرگیڤ).

بووه، واته له دهشتی عه‌ره‌بدا نیشته‌جی بووه^(١).

هه‌ر به‌هه‌مان شیوه ئه‌مه له (بابی سی و سی) له (سه‌فه‌ری: استثناء) واته:
(سیفری: التثنیه) له وه‌رگێ‌ر‌دراوه عه‌ره‌بیه‌که‌دا که له ساڵی ١٨٤٤ : ٢ هاتوووه:
(په‌روردگار له کیوی سیناوه هات، له ساعیر خۆری بۆمان هه‌له‌ینا، به‌رنامه‌ی خۆی
له فارانه‌وه راگه‌یانده، که هه‌زاران په‌یقی پاک و پاکه‌ره‌وه‌ی تێدایه و ره‌وشته و
رێ‌بازیکی رۆشن و رووناکی تێدایه).

"فارانه‌" چیا‌یه‌که له شاری مه‌که‌که، هه‌روه‌ک له‌باره‌ی بارودۆخی ئیسماعیل
(سه‌لامی لی بیته) له بابی بیست و یه‌ک له سیفری (تکوین) دا هاتوووه، به‌م شیوه‌یه:
٢٠ (خوا له‌گه‌لێ‌دا بوو، گه‌وره‌ بوو و نه‌ش و نه‌ای کرد له چۆ‌له‌وانیدا، بووه
گه‌نج، تیری ده‌هاوێ‌شته) ٢١ (له چۆ‌له‌وانی "فارانه‌" نیشته‌جی بوو، دایکه‌که‌ی
ئافره‌تێ‌کی له میسره‌وه بۆ هێ‌نا).

گومان له‌وه‌دا نییه‌ که ئیسماعیل (سه‌لامی لی بیته) له شاری مه‌که‌که جی‌گیر
ببوو^(٢).

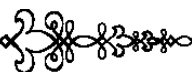
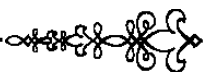
٢- له (سیفری پێ‌نجه‌م) دا هاتوووه:

(خوای پایه‌به‌رز به‌ موسا "سه‌لامی لی بیته" فه‌رموووه: پێ‌غه‌مبه‌ریکی وه‌ک تو له
نه‌وه‌ی براکانیان بۆ‌یان ده‌نێ‌رم، فه‌رمایشتی من به‌سه‌ر زوبانی ئه‌ودا دیته، ئه‌وه‌ی من
فه‌رمانی پێ‌ ئه‌که‌م به‌وان رانه‌گه‌یه‌نیت، ئه‌و که‌سه‌ش که قسه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ر قبول
ناکات ئه‌و که‌سه به‌زمانی من قسه‌ ده‌کات و من تو‌له‌ی لی ده‌ستینم).

مه‌به‌سته له نه‌وه‌ی براکانی نه‌وه‌ی ئیسرائیله که نه‌وه‌کانی ئیسماعیلان هه‌روه‌ک
زانراوه، ناشکریت به‌ که‌سیک لی‌کبه‌دریته‌وه که دوا‌ی موسا هاتوووه چونکه موسا
خاوه‌نی شه‌ریعه‌تێ‌کی ته‌واوکاری بووه، که به‌رژمه‌ه‌ندی هه‌ردوو دونیای تێ‌دا بووه.

(١) شرح المقاصد ١٨٩/٢.

(٢) إظهار الحق ٢٥٠/٢.

بۆیه دهبیټ بلّین ئهو کسه پیغه مبهه محمد (ﷺ) ^(۱).

۳- و ئهوهی له ئایهتی (۲۱) له بابی (۳۲) له (سیفیری: استثناء) دا هاتوو:

(ئهو ان بهیّ خوایهکی په رستراو هیږشیان کرده سهر من، تورپهیان کردم به په رستراو پوچه کانیان، منیش هیږشیان ئه که مه سهر، به گه لیکي نه زان تورپهیان ده که م).

مه به ست له گه لی نه زان: عه ره به، چونکه لهو په ری نه زانی و گومرایی دابوون، هیچ جوړیک له زانستی شه پری و عه قلی له لای ئه وان ده ست نه ده که وت و ته نها شتیکیان ده زانی ئه ویش په رستنی بت و پیکه ر بوو، جوله که کان زور قین له دل بوون به رامبه ر به عه ره به کان له بهر ئه وهی له نه وه دکانی هاجه ره بوون که له بنچینه دا که نیزه ک بووه، جا مه به ستی ئایه ته که: ئه وه یه که نه وهی ئی سږائیل هیږشیان کرده سهر م به هو ی په رستنی چهن د په رستراویکی پوچ، بۆیه منیش هیږشیان ده که مه سهر به هه لیزاردنی ئه وان هی که پله نزم و نه زانن، خوا ی گه و ره په یمانه که ی به جی گه یاند، له ناو عه ره به کاند ا پیغه مبه ری (ﷺ) ره وان ه کرد، که ئه وانی هی دایه ت و رینمای ی کرد بو سهر ری گه ی راست ^(۲).

۴- هه روه ها ئه وهی له (سیفیری یه که م) دا هاتوو:

(خوا ی پایه به رز به ئی ر اهی می "سه لامی لی بیټ" فه رموو: خاتوو هاجه ره ی خیزانت کورپکی ده بیټ، له نه وهی ئه و کورپه دا یه کی ک په یدا ده بیټ که ده سه لاتی ده روات و هه مووانی بو ملک ه چ ده بن) ^(۳).

(۱) شرح المقاصد ۱۸۹/۲.

(۲) إظهار الحق ۲/۲۴۹.

(۳) شرح المقاصد ۱۸۹/۲.

نه‌و مژدانه‌ی له (نینجیل) دا هاتوون:

۱- له (صحاحی چوارده) دا هاتوو: (من بو ئیوه داوا له باوکم^(۱) ده‌که‌م، تا "فارقلیت" یکتان^(۲) پی ببه‌خشیت، بو ئه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایه له‌گه‌لئاندا بی‌ت، "فارقلیت" پ‌و‌حی راستی گومان هه‌لنه‌گره).

ته‌فتازانی^(۳) ئه‌مه‌ی له یه‌کێک له وەرگیر‌دراوه‌کانی عه‌ره‌بی دا هی‌ناوه.

هه‌روه‌ها (رحمة الله) ئه‌مه‌ی وەرگرتوو له وەرگیر‌دراوه‌کانی عه‌ره‌بی که له چاپ دراوان له سالی ۱۸۲۱ و ۱۸۳۱ و ۱۸۴۴ له لهن‌ده‌ن، له (بابی چوارده، له انجیلی یوحنا) دا هاتوو: (۱۵، ئه‌گه‌ر ئیوه منتان خو‌ش ئه‌و‌ی ئه‌وا ئامو‌ژگارییه‌کانم له گو‌ی بگرن، ۱۶ منیش داوا ده‌که‌م له باوکم "فارقلیت" یکی تر‌تان پیی ببه‌خشیت، بو ئه‌وه‌ی بو هه‌تا هه‌تا له‌گه‌لئاندا بی‌ت، ۱۷ که پ‌و‌حی راستیه و جیهان توانای قبول کردنی نییه، چونکه نای بینیت و نایناسیت که‌چی ئیوه ده‌یناسن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌لای ئیوه نی‌شته‌جی وو جی‌گیر ده‌بی‌ت^(۴)).

جا ئه‌و وته‌یه‌ی: (بو ئه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تا له‌گه‌لئاندا بی‌ت) ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی کو‌تایی دی‌ت و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی گشت‌گیر ده‌بی‌ت و خه‌لکی له‌دوای هاتنی ئه‌و پی‌ویستیان به‌پی‌غه‌مبه‌ریکی تر نابیت، خه‌لکی فی‌ر ده‌کات، هه‌موو پی‌داویستیه‌کانیان دابین بکات، ئه‌و وته‌یه‌ی عیسا فه‌رمو‌وی بو‌یان باس ده‌کات.

۲- له (صحاحی پازده) دا هاتوو: (سه‌بارت به "فارقلیت" ی پ‌و‌حی پی‌رو‌ز که باوکم ره‌وانه‌ی ده‌کات به‌ناوی من ئه‌و شارمه‌زاتان ده‌کان، هه‌موو پی‌داویستیه‌کن‌تان دابین ده‌کات، ئه‌و شتانه بیری ئیوه دی‌نیت‌ه‌وه که من پیم وتن. دواتر وتی: من ئه‌و شته‌م پی را‌گه‌یان‌دن به‌ر له‌وه‌ی رووب‌دات و ئه‌و پ‌و‌حی

(۱) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که عیسا ده‌لی‌ت من داوا له خ‌وای باوکم ده‌که‌م. په‌نا به‌خوا. (وه‌رگیر).

(۲) فارقلیت: مه‌به‌ست لی‌ی مژده‌ پ‌یداو و سوپس‌کراوه، ئه‌ویش پی‌غه‌مبه‌ر مو‌حه‌مه‌ده. (وه‌رگیر).

(۳) شرح المقاصد ۱۸۹/۲-۱۹۰.

(۴) اضهار الحق ۲/۲۷۸.

پەرۆزە بێت، ئەمەش بۆ ئەوەبوو برۆای پێ بێنن).

بەناوی من: واتە بە پێغەمبەرایەتی، ھەرودھا واتای (الفارقلیط): ناشراکەری
شاروێکان^(١).

بەھەمان شیوە (رحمة الله) ئەمەى لە وەرگێردراوە ناوبراوەکە ھێناوە، بابى ١٥ و
١٦ (٢٦) جا کە فارقلیط ھات کە من بۆ ئێوەى پەوانە ئەگەم، ئەو فارقلیطە لەلایەن
خوای باوکەووە دیت کە پڤوحى راستییە، کە ناوبرا و شایەتى بۆ من ئەدات، ٢٧ ئێوەش
شایەتى ئەدەن، چونکە ئێوە ھەر لە سەرەتاوە لەگەڵم داوون).

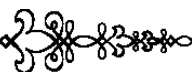
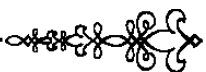
ئەمە ئەوە دەگەییەنیت کە پێغەمبەر محمد (ﷺ) شایەتى دەدات لەسەر
راستگۆیى و مرفۇق بوونى عیسا (سەلامى لى بێت) و ئەوەش دەسەلینیت کە عیسا
(سەلامى لى بێت) بانگەشەى خواپەتى نەکردووە کە خراپترین جوۆرى نەزانى و
گومراییە، ھەرودھا داىكى عیسا لە تۆمەتى زینا بەدوور دەگرت و پاکایەتى ئەو
پاکیزى دەسەلینیت، ئەمە لە قورئاندا بەو پەرى پڤوشنى باسى لێوەکراوە^(٢).

٣- ھەرودھا لە (صحاحى شازدە) دا ھاتووە: (بە راستى و بەدلتیایى ھە پیتان
ئەلیم: پڤیشتنى من لەلای ئێوە خوۆى لە خویدا ھەوالیکە بۆ ئێوە، چونکە ئەگەر
ئێوە بەجى نەھێلم و نەپڤم بۆ لای باوکم، ئەوا "فارقلیط" تان بۆ ناھیت، بەلام
ئەگەر من لەلاتان پڤم ئەوا بۆ لاتان دەنیرم، جا ئەگەر "فارقلیط" ھات ئەوا سوود
دەگەییەنیت بە دانیشتوانى جیھان و دینداریان لەناودا بلاء ئەکاتەووە سەرکۆنەیان
دەکات و ھەلۆیستەیان پیدەکات لەسەر ھەلە و چاکە).

پاشان وتى: (ئەگەر "فارقلیط" پڤوحى راستى و دلتیاییتان بۆ ھات، ئەوا پڤنمایى
و فیرتان دەکات و مشورتان بۆ ئەخوات، ھەموو جوۆرەکانى چاکە و راستى بیری ئێوە

(١) شرح المقاصد ١٩٠/٢.

(٢) إظهار الحق ٢٨٢/٢.

دهخاتهوه، چونکه ئەو لهخۆیهوه قسهیهك ناكات كه خۆی دایهینابیت^(۱).

جا (رحمة الله الهندي) بههه مان شیوه باسی ئەو مژدهیهی کردوو بهپشت بهستن به
 ومپرگێرداوه عهزهبیه ناوبراوهكان - كهمێك پێش ئیستا خرا نه پروو - له دوایین بابی
 یوحنا (باب شازده): (۷ من پیتان دهئیم: بۆ ئیوه چاك و خیرتره كه من برپۆم،
 چونكه ئەگەر من نه پۆم ئەوا "فارقلیط" نایهت بۆ ئیوه، من كه ههر رۆیشتم ئەوا
 بۆتان پهوانه دهكهم، ۸ ئینجا كه هات ئەوا سهركۆنه یان دهكات لهسهر ههله، لهبهر ئهوهی
 لهسهر ههلهو چاكه و حوكمیان، ۹ سهركۆنه یان دهكات لهسهر ههله، لهبهر ئهوهی
 باوهریان به من نههیناوه، ۱۰ و سهركۆنه یان دهكات لهسهر چاكه لهبهر ئهوهی من
 دهگه پریمه وه لای باوكم و ئیوه دواى ئەمه من نابین، ۱۱ ههروهها سهركۆنه شیان
 دهكات لهسهر حوكم و ههموو بهشهكان و سهركردهكانی ئەم جیهانه ملكهچ دهكات،
 ۱۲ من قسهیهکی زۆرم ههیه بۆ ئیوه تا پیتان بلیم، بهلام ئیوه ئیستا توانای
 هه لگرتنی بهرپرسیاریتی ئەو قسانه تان نییه، ۱۳ ئەگەر "فارقلیط" رۆحی راستی
 هات ئەوا ههر ئەو ههموو پرووهكانی راستیتان فیر ئەكات، چونكه له خۆیهوه قسه
 ناكات، بهلكو بهو شتانه قسه دهكات كه دهبیستیت، ههوالیش دهدات بهوهی چی
 پێش دیت، ۱۴ ئەو رۆحی راستیه پرێزارو شكۆدارم دهكات، چونكه مافی من
 دهسه نیتهوهو پیتان رادهگهیه نیت، ۱۵ ههر شتێك هی باوك بێت هیی منیشه، بۆیه
 لهبهر ئەمه وتم: ئەوهی بهشی منه "فارقلیط" رۆحی راستی وهریدهگریت و پیتان
 رادهگهیه نیت^(۲).

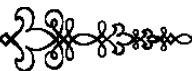
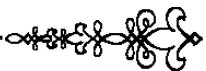
ههروهها شیخ (رحمة الهندی) هیناویهتی^(۳):

له راستیدا "فارقلیط" له لای نه صرانیهكان بریتیه له: (پایه دارو یارمه تیدهر و

(۱) شرح المقاصد ۱۹۰/۲.

(۲) إظهار الحق ۲۷۹/۲.

(۳) إظهار الحق ۲۷۹/۲ و لاپهههكانی دواتری.

بریکارو تکاکار: المعري و المعن و الوکیل و الشافع)، گشت نهو واتایانه جهخت دهکهنهوه له سهر راستیتی پیغه مبهرایه تی محمد ^(صلوات الله علیه). چاوگی بیژوه دهربرینه که به یونانی (بیرکلوطوس) ه^(۱) که مانایه کی نریک ددهات له مانای: محمد و احمد.

عیساش (سهلامی لی بیّت) به (عبرانی) ددهوا نهوهک به (یونانی)، دهربرینه که ی عیسا (سهلامی لی بیّت) که وشه ی پیغه مبهره له دوا ی خو ی نهماوه، به لّام تنهنا دهربرینه یونانی که (بیرکلوطوس) ماوه که له وهرگیرداروه که ی (یوحنا) دا ههیه که له (عبری) بو سهر (یونانی) وهرگیرداروه، کاتیکش (نینجیلی یوحنا) له یونانی هوه بو سهر زمانی عهره ی وهرگیردا نهوا بووه (فارقلیط). جا عیسا (سهلامی لی بیّت) مژده ی ددها به هاتنی "فارقلیت" رّوحی راستی له دوا ی خو ی، نه مه ی خواره وه نه مه دوویات دهکاته وه:

أ- هه ندی له نه صرانیه کان له سه دهکانی سه ردها دا، ههر یه که یان بانگه شه ی نهوه یان کردووه که نهو "فارقلیت" رّوحی راستیه، نهو نهو که سه یه په یمانی هاتنی دراوه له لایه ن عیسا (سهلامی لی بیّت)، ههروهک (ولیم میور) نه مه ی باس کردووه.

ههر له بهر نه مه خاوه نی کتییی (لُبّ التّواریخ) وتویه تی: (جوله که و مه سیحیه کان ی هاوچه رخی محمد ^(صلوات الله علیه)). چاوه رپی نهو پیغه مبهره یان نه کرد که په یمانی هاتنی له باره وه درابوو، نه م پله وپایه و سووده مه زنه به خشرای به محمد

(۱) شیخ (عبدالوهاب النجار) خاوه نی کتییی (قصص الأنبياء) له رّوزه ئاتناسی ئیتالی (کارلو نلینو) پرس ی دهر باره ی وشه ی (بیرکلوطوس) که له نینجیلدا هاتووه، رّوزه ئاتناسی ناوبراو وه لّامی دایه وه: که له راستیدا هه شه کان ده لّین نهو وشه یه به واتای (سه ربلند که ر: معزی) دیت. عبدالوهاب پی ی وت: من پرسیار له د. کارلو نلینو که خاوه نی دکتورایه له ئادابی زمانی کو نی یونانی ده که م پرسیار له هه شه یه ک ناکه م، وتی: واتاکه ی بریتیه له وه ی که زور سوپاسی نه کړی، عبدالوهاب لی ی پرس ی: نایا نه مه کو که له گه ل کرداری به چاکتر دانان (تفضیل) که له وشه ی سوپاس (حمد) هوه دانه تاشری؟ وتی: به لّی. / الرسول - سعید حوی ۲/ ۲۸۷.

(علیه‌السلام)، چونکه رای گه‌یاند که ئەو پیڤه‌مبهره چاوه‌روان کراوه‌که‌یه).

کاتیڤ نامە‌ی پیڤه‌مبهر (علیه‌السلام) گه‌یسته دهستی نه‌جاشی (که نه‌صرانی بوو) وتی: (خوای گه‌وره ئەکه‌م به‌شایه‌تیدر ئەوه ئەو پیڤه‌مبهره‌یه که ئەهلی کتاب چاوه‌روانیان ئەکرد) جا نه‌جاشی له وه‌لامدا بو‌ی نووسی: (شایه‌تی ئەده‌م که تو پیڤه‌مبهری خوای راستگو و سه‌لینه‌ری راستگو‌یی ئەوانی پیش خو‌تی، من په‌یمان و به‌یعه‌تم به‌ تو و کورپه‌ مامه‌که‌ت ده‌ده‌م. واته: جعفری کورپی أبو طالب -، له‌سه‌ر دهستی ئەو "واته جعفری کورپی أبو طالب"^(۱) "ملکه‌چی خوای جیهان بووم و مو‌سلمان بووم).

به‌هه‌مان جو‌ر له‌ نامه‌که‌ی (مقوقس) پاشای (قبط) ده‌کاندا ئەمه به‌روونی هاتبوو، کاتیڤ وه‌لامی نامه‌که‌ی پیڤه‌مبهری (علیه‌السلام) دایه‌وه که بو‌ی ره‌وانه‌کرا بوو. هه‌روه‌ها به‌هه‌مان شیوه ئەو وته‌ی (جارود)ی کورپی (علاء) - که یه‌کیڤ له زاناکانی نه‌صرانیه‌کان بوو - کاتیڤ له‌گه‌ڵ هۆزه‌که‌ی چوو له‌ پیڤه‌مبهری خوا (علیه‌السلام) (۲).

هیرقل گه‌وره‌ی رۆم (هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ی بوخاریدا هاتوو: باب بدء الوحي) چاوه‌رپ‌یی دهرکه‌وتنی پیڤه‌مبهری ده‌کرد، به‌هه‌مان شیوه زانا نه‌صرانیه‌کان چاوه‌رپ‌یی دهرکه‌وتنی پیڤه‌مبهریان ئەکرد، هه‌روه‌ک ئەمه به‌روونی له سه‌رگوزه‌شته‌ی سه‌لمانی فارسیدا (خوا ل‌یی رازی بی‌ت) هاتوو.

جا نه‌جاشی و مقوقس و جارود و هیرقل له‌ زانایانی نه‌صرانیه‌کانن و جه‌ختیشیان کرده‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که نه‌صرانیه‌کان چاوه‌رپ‌یی دهرکه‌وتنی پیڤه‌مبهر ده‌که‌ن، چونکه وه‌سف‌ی له‌ کت‌یبه‌کانی ئەواندا وه‌ک ئینجیل و کت‌یبه‌کانی تر باسی

(۱) لی‌ره‌دا پاناوه‌که‌م بو (جعفری کورپه‌مامی پیڤه‌مبهر (علیه‌السلام)) گه‌رانده‌وه، چونکه ئەو له‌وکاتدا له له‌ ولاتی حه‌به‌شه‌دا بوو. ناوی (جعفر - رهمزای خوای لی‌بی‌ت -) خۆم زیاده‌مکرد بو زیاتر روون بوونه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌. (وهرگی‌ر).

(۲) اظهار الحق ۲/ ۲۷۹-۲۸۱.

لیۆدهکراوه.

گشت ئهوانه‌ی ناومان بردن هیچ کامیان نه‌ترساون له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، چونکه ئه‌وان خاومنی ده‌وله‌ت و له‌شکری به‌هیز بوون، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له سه‌رته‌ای بانگه‌وازداوو و خۆی و هاوه‌لانی ده‌چه‌وسینراوه‌وه ده‌ترسان له‌وه‌ی خه‌لکی زه‌فه‌ریان پێبهن.

ب- ئه‌م وته‌یه‌ی عیسا : (ئه‌گه‌ر من نه‌رۆم ئه‌وا "فارقلیت" رۆحی راستی نایه‌ت بۆتان) ئه‌مه ئاماژه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هاتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌نده به‌رۆشینی عیسا (سه‌لامی لێ بێت).

پ- ئه‌م وته‌یه‌ی له ئینجیلا هاتوه‌ که: (سه‌رکۆنه‌ی دانیشتووانی جیهان ده‌کات) ئه‌مه وه‌ک ده‌قیکی رۆشن وایه که ئاماژه‌وه ده‌کات بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، چونکه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌رکۆنه‌ و سه‌ره‌زنشتی جیهانی کرد، به‌تایبه‌ت سه‌رکۆنه‌ی جوله‌که‌کانی کرد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی باوه‌ریان به‌ عیسا (په‌زای خۆی لێ بێت) نه‌هێناوه، (سه‌رکۆنه‌یان ده‌کات له‌سه‌ر هه‌له‌که، ئه‌و هه‌له‌یه‌ش ئه‌وه‌یه که باوه‌ریان نه‌هێناوه به‌ عیسا).

ت- پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له خۆیه‌وه قسه‌ی نه‌ده‌کردو هه‌له‌ده‌به‌ست، به‌لکو قسه‌ و هه‌واڵه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌روش (وحی) بوون.

ج- هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رێزو حورمه‌تیکی زۆری گرتوه‌وه له عیسا (سه‌لامی لێ بێت)، ته‌نانه‌ت ئه‌مه شتیکی چه‌سپاوه به‌ ده‌قی قورئانی پیروژ به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رێزو حورمه‌تیکی زۆری بۆ عیسا (سه‌لامی لێ بێت) داناوه به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت و بۆ پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامیان لێ بێت) به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، ئه‌مه شتیکی ئاشکراو زانراوه.

مژده‌کانی کتێبه ئاسمانیه‌کان سه‌باره‌ت به‌ ده‌رکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌له‌ک زۆرن.

ته‌فته‌زنی:

له "تلخیص المحصل" دا وتویهتی: نمونه‌ی ئەم دەق و بەلگانه زۆر زۆر له کتێبه‌کانی پێغه‌مبهرانی پێشودا، ئەو نووسهرانه‌ی توێژینه‌وه‌و هه‌لۆسته ده‌که‌ن له سه‌ر کتێبه‌کانیان ئەوا ئەمانه ده‌خه‌نه‌روو. هه‌چ دژایه‌ک ناتوانی‌ت ئەم جو‌ره به‌لگه‌و ده‌قانه پشتگوێ ب‌خات یاخود ب‌لێت ئاماژه‌یه بۆ پاشایه‌ک یاخود پێغه‌مبهرێکی تر، ته‌نانه‌ت ناشتوانی‌ت ب‌یشاری‌ته‌وه‌.

هه‌روه‌ها "أبو حسين البصري" له‌کتێبی "غرر الأدلة" دا به‌لگه‌ی وای کۆکردۆته‌وه له ده‌قه‌کانی "تورات" دا له‌سه‌ر راستی‌ی پێغه‌مبهرایه‌تی محمد (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) ^(١).

ئینجیلی (برنابا):

سه‌باره‌ت به ئینجیلی (برنابا)، ئەوا ناوبراو مژده‌دات به محمد (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)، هه‌روه‌ک (د. خلیل سعاده) که وه‌ریگێراوه‌ته سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی ئەمه ده‌لێت:

(ئەو پێغه‌مبهره‌ی چاوه‌ران کراوه "یوسع" نییه به‌لکو "محمد" ه، بێژوه‌و ده‌ربڕینی "محمد" ی به‌پاشکاوی هێناوه‌و چه‌ندین جار دووپاتی‌شی کردۆته‌وه له‌و به‌شانه‌ی که پاشگری خراوه‌ته سه‌ر، ده‌ریشی بریوه که محمد پێغه‌مبهری خوايه، کاتیکیش ئاده‌م له به‌هه‌شت ده‌رکرا له‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ی بینی که چه‌ند دێرێک نووسراوه به‌ نوور: لا اله الا الله محمد رسول الله) ^(٢).

هه‌روه‌ها له هه‌ر دوو به‌شی چل و سییه‌م و چل و چواره‌مدا وته‌ی زۆر هه‌ن له‌سه‌ر مژده‌دان به هاتنی پێغه‌مبهر (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)، چونکه قوتابه‌یه‌کانی عیسا (سه‌لامی لێ بیت) داوایان لێ‌کرد که به‌پاشکاوی ناوی ئەو پێغه‌مبهره‌یان ب‌بێ‌لێت، بۆیه ئەوه‌یش به‌پاشکاوی باسی ئەو شتانه‌ی کرد که حه‌قیقه‌تی محمد و پله‌وپایه‌که‌ی ده‌رده‌خات.

ئه‌گه‌رچی زۆربه‌ی نه‌صرا‌نیه‌کان ئەم ئینجیله‌یان ڕه‌ت کرده‌وه به‌بێ پاساو، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا به‌لگه‌کان گه‌واهی‌ده‌رن و راستی‌ی ئەم ئینجیله‌ په‌سه‌ند نه‌که‌ن

(١) شرح المقاصد ١٩٠/٢.

(٢) مقدمة خليل سعادة لإنجيل برنابا ص: م.

هه‌روه‌ك ئه‌مه‌ روون ده‌كه‌ینه‌وه‌.

برنابا له‌ قه‌شه‌كانی نه‌صرانیه‌كانه‌، نامه‌ هه‌لگرێكه‌ له‌ نامه‌ هه‌لگره‌كانیان، هه‌روه‌ها به‌ كۆده‌نگی نه‌صرانیه‌ت ناوبراو بنچینه‌یه‌كه‌ له‌ بنچینه‌كانی بانگه‌شه‌ی مه‌سیحیه‌تی سه‌رده‌تا، ئینجیلی برنابا دۆزرایه‌وه‌ به‌ناوی برنابا، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی (برنابا) یه‌كێك بووه‌ له‌ هاو‌ده‌م و هاو‌پێکانی عیسا له‌ خوشی و ناخۆشیدا. كه‌چی ئینجیله‌كانی تر به‌ هی‌ حه‌واریه‌كان دانانرێن، به‌لكو له‌ ده‌ست نووس و دانانی ئه‌و نامه‌گه‌یه‌نه‌ر و په‌یامبه‌رانه‌یه‌ كه‌ له‌ دوا‌ی عیسا له‌ جیگه‌ی حه‌واریه‌كان مه‌سیحیه‌ت را‌ده‌گه‌یه‌نن^(١).

جا ئینجیلی برنابا چه‌ند خاڵ و شتێکی جه‌وه‌ه‌ری و پرپایه‌خ ده‌سه‌لێنیت و دانی پێدا ده‌نیت كه‌ به‌مه‌ش جیا ده‌كرێته‌وه‌ له‌ چوار ئینجیله‌ به‌ناوبانگه‌كانی تر، ئه‌م خاڵه‌ جه‌وه‌ه‌ریانه‌ش بریتین له‌:

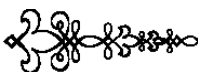
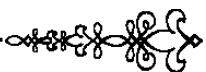
أ- ئه‌م وته‌یه‌ی عیسا كه‌ تیايدا هاتوو: یوسع (واته‌: عیسا‌یه‌^(٢)) نكو‌ئێ كردوووه‌ ر‌ه‌تی كردۆته‌وه‌ كه‌ ئه‌و خوا و كو‌ری خواش بێت، ئه‌م نكو‌ئێیه‌شی كردوووه‌ به‌به‌رچاو و به‌بیستنی شه‌ش سه‌د هه‌زار سه‌ربازو دانیشه‌توانی جوله‌كه‌ به‌ ئافره‌ت و پیاو مندا‌له‌وه‌ (واته‌، له‌ ئینجیلی به‌رنابادا ئه‌وه‌ هاتوو كه‌ عیسا نكو‌ئێ كردوووه‌ له‌ بیروباوهری سێكو‌چكه‌ی "تثلیث").

ب- ئه‌و كو‌ره‌ی كه‌ ئیبراهیم سور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بیکاته‌ قو‌ربانی بۆ خوا، بریتیه‌ له‌ ئیسماعیل نه‌وه‌ك ئیسحاق، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ راستیدا کاتی سه‌ر ب‌پینه‌كه‌ هی ئیسماعیل بوو.

پ- ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ی چاوهران کراوه‌ (یوسع) نییه‌ به‌لكو (محمده‌، ناوی محم‌دی هیناوه‌ به‌ ده‌رب‌پ‌ینی راشکاو و چه‌ندین جار دووپاتی کردۆته‌وه‌ ... (كه‌مێك پێشتر ئه‌م ده‌قه‌مان خسته‌روو).

(١) محاضرات في النصرانية - الشيخ محمد أبي زهرة ٥٧.

(٢) وه‌رگێڕ.

ت- عیسا (سهلامی لى بىت) له خاچ نه دراوه به لكو بهرز كراوته وه بو ئاسمان،
 نه وهى كه له خاچ دراوه (يهوذا)ى ناپاك بووه، كه لىيان تىكچوووه هينراوته سه
 شيوهى عيسا، ئهم دهقه كو كه له گهل دهقى قورئان: ﴿وَمَا قَنَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ سُيِّهَ
 لَهُمْ﴾^(١) النساء: ١٥٧. واته: (نه كوشتوو يانه و نه له قه ناره و خاچيان داوه، به لكو لىيان
 تىكچوووه "كه سىكى تريان كوشتوو له برى ئه و").

مىژووى ئىنجىلى (برنابا):

پاپا (جىلاسيوس) - پلهى پاپايه تى له سالى ٤٩٢ز وهرگرت - واته پيش له داىك
 بوونى پيغه مبهه محمد (ﷺ) فه رمانىكى دهرگرد به وهى خويندنه وهى چه ند
 كتيبيكى قه دهغه كرد، يه كي ك له و كتيبانه ناوى (ئىنجىلى برنابا) بوو^(٢).

دوو دانه له و ئىنجيله دوزران وه، يه كي كيان به زمانى ئيتالى و ئه وى تران به
 زمانى ئيسپانى بوو.

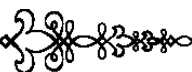
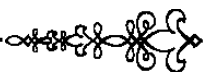
دانه ئيسپانيه كه: (د. هلم) وهرى گرت له شاروچكهى (هدلى) سه ره بهر (همبشير)،
 پاشان روزه لاتناس (سايلى) دهستى خست، دواى (سايلى) ئه و (د. منكهوس) ئه ندامى
 كوليژى ئوكسفوردي پاشايه تى وهرى گرت و وهرى گيرپا بو سه ر زمانى ئىنگليزى، پاشان
 دانه ئه صله كه هاوړى له گهل وهرى گيرپا دراوه كه له سالى ١٧٨٤ دا دهستى (د. هويت)، له
 دواى شوي نه واره كانى ئه م ئىنجيله وون بوو و نه ما.

ههروه ها دانه ئيتاليه كه:

يه كه م كه س كه دوزيه وه (كرىمر)ى راويزكارى پاشاى بروسيا بوو، كه ئه و كات
 له شارى (امستردام) دانه نىشت، جا سالى ١٧٠٩ له كتيبخانهى يه كي ك له كه سه

(١) مقدمة الدكتور خليل سعادة ص : م. و محاضرات في النصرانية ٦٢-٦٤.

(٢) مقدمة الدكتور خليل سعادة لانجيل برنابا ص : ل. و مقدمة محمد رشيد رضا لانجيل برنابا

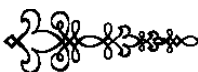
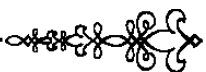
به‌ناوبانگ و ناوداره‌کانی شاری ناوبراو (کریم‌ر طولند) ئەو دانه‌یهی به‌قهرز و مرگرت، دواى چوار سال به‌دیاری پێشکەشی (برنس‌یوجین‌سافوی) کرد، پاشان ئەو دانه‌یهی ناوبراو له‌سالی ۱۷۳۸ له‌گه‌ڵ سه‌رجه‌م کتێبه‌کانی (برنس) گوێزرانه‌وه‌ی بۆ کتێبخانه‌ی کۆشکی پادشایه‌تی له‌فیه‌ننا، تا ئیستاش هه‌ر له‌وێه.

(سایل) باسی ئەوه‌ ده‌کات له‌دانه‌ ئیسپانییه‌ ونبوه‌که‌دا نووسراوه‌: که‌ پیت به‌پیت و مرگێردراوه‌ له‌ ئیتالیه‌وه‌ بۆ ئیسپانی، هه‌روه‌ها پێشکە‌کیشی بۆ نووسراوه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ راهبه‌که‌ چۆن دانه‌ ئیتالیه‌که‌ی دۆزیوه‌ته‌وه‌، به‌سه‌رهاته‌که‌شی به‌م شیوه‌یه‌:

راهیبی لاتینی (فرامینو) چه‌ند نامه‌یه‌کی (ئیرینایوس)ی دۆزیوه‌، له‌ناو ئەم نامه‌دا چه‌ند نامه‌یه‌که‌ هه‌بوون که‌ توانجیان له‌قه‌شه‌ (بولسی‌په‌یامبه‌ر) دده‌ا، جا (ئیرینایوس) ئەم توانج لی‌دانه‌ی ئەگه‌راندوه‌ بۆ ئینجیلی قه‌شه‌ (برنابا)، به‌م هۆیه‌ راهیب (فرامینو) وی‌ڵ بوو به‌گه‌ران به‌دواى دۆزینه‌وه‌ی ئینجیلی (برنابا)، جا وا رێکه‌وت که‌ ببێ‌ته‌ که‌سه‌ی نزیك له‌ (سکتسی‌پاپای پینجه‌م). رۆژێک به‌یه‌گه‌وه‌ چوونه‌ ناو کتێبخانه‌ی پاپا، جا پاپا خه‌ویکی سوکی به‌سه‌رداها، به‌مه‌ش (فرامینو) پێی خۆشبوو کاته‌که‌ به‌خویندنه‌وه‌ به‌سه‌ر ببات تا ئەو کاته‌ی پاپا وشیار ئەبێ‌ته‌وه‌ له‌خه‌و، یه‌که‌م کتێب که‌ ده‌ستی له‌سه‌ردا (ئینجیلی برنابا) بوو، به‌مه‌ش زۆر د‌ل خۆش بوو، ئینجیلی ناوبراوی له‌بن‌یه‌کی له‌باله‌کانی شارده‌وه‌و چاوه‌رپێ کرد تا پاشا له‌خه‌وه‌که‌ی هه‌ڵسا، جا که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه‌ ئەوا (فرامینو) داواى رێگه‌ پێدانی لێ کرد و رۆیشت، زۆر به‌جوانی ئینجیله‌که‌ی خویندوه‌ به‌ عیشقیکی زۆر زۆر، دواى ئەمه‌ موس‌لمان بوو به‌هۆی کاریگه‌ری ئەو ئینجیله‌^(۱).

ئەو شتانه‌ی دروستی و راستی ئینجیلی برنابا ده‌سه‌لێنن سه‌رباری ئەوه‌ی که‌ هه‌ندئ له‌زاناکانی ئەوروپا نکۆلی لێ ده‌کهن، ئەمانه‌ن:

أ- دانه‌ ئینجیله‌که‌ی برنابا له‌گه‌ش و هه‌وايه‌کی پوختی مه‌سیحی دۆزرایه‌وه‌،

تهنانهت له کۆگای سه رۆکێکی ترسناکی ئایینی (پاپا) دۆزاروتهوه که راهیبه که ناشکرای کرد، دواتر گوازاروتهوه بو راپوێژکاریکی مه سیحی له راپوێژکارهکانی پاشادی بروسیا، دواتر بو کۆشکی پادشایهتی له فیهننا، که دهستی هیچ موسلمانێکی پێنهگهشتووه.

ب- نه له رابردوو نه له ئیستادا، زانیانی موسلمان نهیانخویندۆتهوه، چونکه میزگهردهکان له نیوان زانیانی موسلمان و نهصرانیهکان، له رۆژههلات و نهندهلوس، له ههموو سهردهمێکدا ههر ههبووه، ئهههش بهسه که (ابن حزم) و (ابن تیمیه)ی دانیشتوانی رۆژههلات و نیشهجیی شام که لهوبارهوه نووسیویانه له بهرپهرجی نهصرانیهکان که چهندی کتیب و لیکۆلینهوه لهخۆ دهگریت.

هیچ یهکێک لهو زانیانهمان نهبینی باسی ئینجیلی برنابا بکهن، سهرباری ئهوهی که بهلگهی سهروکوت کهری نهصرانیهکانی تیدایه، ههروهک (د. مرجلیوپ) لێی کۆلیوتهوه، بهوهی له لیکۆلینهوهکهیدا ئهوهی سهلماندووه که کتیبهکانی موسلمانان باسی ئهو ئینجیلهیان نهکردوه^(۱).

پ- زۆربهی ئهو دروازانهی که ئینجیلی برنابای لێ پیکهاتووه، شتیکی نهبووه لهلای موسلمانان ناسراو بیست، شیوازهکانی ئینجیلی ناوبراو زۆر دوورن له شیوازهکانی گشتی موسلمانان و عهربهکان بهتایبهتی - ههروهک ههندی له قهشهکان ئهمهیان له گوڤاری ئایینی روون کردوه -، بۆیه ناکرێ بوتریت ئینجیلی ناوبراو دهستکردی موسلمانانه، ههروهک ههندی ئهو بانگهشهیهیان کرد.

موسلمان که ناوی خوای گهوره دهیانی، ئهوا راستهوخۆ ستایشی دهکات، ئهگهر ناوی پیغهمبرانی هینا صلاواتیان لهسه لێ ئهدات، تهنها بهو ناوانه ناو له فریشهکان ئهنی که قورئانی پیرۆز یاخود سوننهتی بهرپز هیناویهتی، بۆیه موسلمان له حیاتی (میکایل) نالیت (میخایل)، تهنانهت ناوی "ئیسرافیل" له بیر ناکات و ناویشی نانیت (أوریل)، نالیت (الله سبحان) چونکه ههموو موسلمانیک وشهی

(۱) مقدمة محمد رشيد رضا ص : ت ومحاضرات في النصرانية ٦١.

(سبحان الله) لەبەرە، چونکە لە زیکردەکانی ئایینە. تەنانهت ئەگەر ئینجیلی ناوبراو لە دەستکردی موسلمانان بواپە ئەوا هەرگیز بەشەکانی ناوی (سور)یان لێ نەدەنرا، چونکە موسلمان چ عەرەب چ غەیری عەرەب، وشە (سورة) بۆ غەیری سورەتەکانی قورئانی پێرۆز بەکار ناهێنێت^(۱).

ت- بەلگەی زۆر بەهێزی تێدان و پێبازی ڕوون و بیرکردنەوهیەکی بەرزى تێدا گەڵاڵە بوو، لایەنە شاراوەکانی ژيانى پێغەمبەر عيسای (سەلامى خۆى لى بىت) ڕوون کردوۋتەوه، هەروەها وێکچونێکی زۆر هەیه لە نێوان هەندى لە پارچە نووسینەکانی ئەم ئینجیلە و ئینجیلەکانی تر^(۲).

ج- ئەگەر خزانەپال و ڕەجەلەکی ئەم ئینجیلە راست و دروست نەبواپە ئەوا ڕاهیب (فرامرینو) کە دۆزیووه قەناعەتى بۆ دروست نەدەبوو، بەم هۆیەوه موسلمان بوونی خۆی ڕابگەینێت.

نمونهى ئەو موژدانەى كە ڕاشكاوانە ناماژە دەدەن بەناوى محمد ﷺ):

ئەوهى هەندى لە لێكۆڵەران نكۆليان لێكردوو، ئەوهيه كە ئینجیلی (برنابا) بە ڕاشكاوانە ناوی پێغەمبەر (محمد ﷺ) ی هیناوه، بۆیه هەندى لەو لێكۆڵەرانە وتیان: نابێت ئەم كتیبانە پێش دەرکەوتنى ئیسلام هەبووبن.

لەبەر ئەوهى وا باو بووه كە مژده دەدرا ئەوا بەشیوهى ئاماژەو نیشانه و نازناو دەبوو.

بەلام لە راستیدا وانیە، چونکە دەرکێت مژده بە نیشانهو ئاماژە و نازناو بێت هەروەك لایەنیکمان لەو بارهوه خستەڕوو کە وەرمان گرتبوو لە کتیبەکانی (زبور) و (تورات) و (انجیل).

هەروەها دەرکێت کە مژدهکە ڕاشکاو بێت، هەروەك لە ئینجیلی (برنابا) و لە دانەى لەبەرگىراوى ئینجیل بە پینووسى (حمیری) دا هاتوو، شیخ (محمد بیرم) لە

(۱) مقدمة السيد محمد رشيد رضا لانجيل برنابا ص : ش ، ت.

(۲) الرسول - سعيد حوى ۲/ ۲۸۰.

که‌سیکی ئینگیزی گه‌رۆکه‌وه وهریگرتوو، که له کتیبخانه‌ی پاپاوه (بابویه) دا له (فاتیکان) دانه‌یه‌کی له ئینجیلی نووسراو پێش هاتنی پێغه‌مبەر (ﷺ) به پینووسی (حمیری) بینویهتی، که عیسا (سه‌لامی لئ بیټ) فه‌رموویهتی: ﴿وَمُبَشِّرًا رَّسُولًا يَأْتِي مِنْ بَعْرِ أُمِّهِ أَحْمَدُ﴾ الصف: ۶. واته: (هه‌روه‌ها مژده‌ده‌ریشم به پێغه‌مبهرێک که دواى من دیت و ناوی ئەحمده). ئەمەش پیت به پیت کۆکه له‌گه‌ڵ ده‌قی قورئانی پیرۆز.

به‌لام له هه‌یج مو‌س‌لمانێکه‌وه نه‌هاتوو که شتێکی له‌و شیوه‌یه‌ی بینیب‌ت له‌و ئینجیلانه‌دا به‌وه‌ی مژده‌ی راشکاوانه‌ی تیدا هاتب‌ت، به‌مەش ئەوه به‌ده‌ر ده‌که‌و‌یت که له کتیبخانه‌ی (فاتیکان) دا پاشماوه‌ی ئەو ئینجیل و کتیبانه‌ ماون که قه‌ده‌غه‌ کرابوون له سه‌ده‌کانی سه‌رده‌تا، چونکه ئەگه‌ر ئەو ئینجیلانه‌ ده‌ربکه‌وتنايه ئەوا هه‌موو ئەو گومانانه‌ ئه‌ره‌وه‌ینه‌وه که له ده‌وری ئینجیلی (برنابا) و ئینجیله‌کانی تر دا هه‌یه^(۱).

هه‌روه‌ها زۆر مژده‌ی تر هه‌ن له (زبور) و (تورات) و (انجیل) که باس له ده‌رکه‌وتن و هاتنی پێغه‌مبهرێک ده‌کات دواى عیسا (سه‌لامی خواى لئ بیټ) ئەو‌یش محمده (ﷺ)، ئیستاش نایانخه‌ینه‌روو له‌به‌ر درێژبوونه‌وه‌ی باب‌ه‌ته‌که.

ئەو که‌سه‌ش ده‌یه‌و‌یت زیاتر به‌دوادا‌چوون بکات ئەوا حه‌واله‌ی ده‌که‌ین بۆ کتیبی به‌ه‌یز (اظهار الحق) دانراوى (رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي) که له‌و کتیبه‌دا باسی مشتوم‌ری نه‌صرانیه‌کان کراوه له‌باره‌ی پینج باب‌ه‌ت، که خولگه‌ی مشتوم‌رن له‌نیوان مو‌س‌لمانان و نه‌صرانیه‌کان، بریتین له‌مانه:

۱- سه‌لاندنی ئەوه‌ی که تورات و ئینجیل ده‌ستکاری کراون.

۲- هه‌لۆه‌شاندنه‌وه (النسخ).

۳- پوچه‌لی بیروباوه‌ری سی‌کو‌چکه‌یی (تثلیث).

۴- قورئانی پیرۆز فه‌رمایشتی خوايه، به‌شیوه‌ی مو‌ته‌واترو گومان هه‌لنه‌گر

پیمان گه‌یشته‌وه.

۵- پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد (ﷺ) و سه‌ماندنی ئه‌وه‌ی که دوایین و کۆتا پیغه‌مبه‌ره.

له کاتی خویندنه‌وه‌ی کتییی ناوبراودا دهرده‌که‌وێت، که دانه‌ر گشت ده‌قه‌کانی تورات و ئینجیل (عهد القديم و الجديد) ی له‌به‌رده‌ست بووه‌و زانیاری له‌سه‌ر هه‌بووه‌و به‌شیوه‌یه‌کی تۆکمه‌و پێک و پێک توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌ر دووکیان کردووه به‌لیکدانه‌وه‌و روونکردنه‌کانیا‌نه‌وه، ئه‌مه‌ش وای کردووه که هه‌لۆه‌سته بکات له‌سه‌ر زۆرێک له‌ شته‌ لاوه‌کی و بجۆکه‌کان.

هه‌روه‌ها هۆکاری نووسینی ئه‌م کتیبه‌ش: ئه‌وه‌بووه که کاتێک به‌ریتانیا هیندی داگیر کرد، ئه‌وا بانگخوازه‌کانی نه‌صرانی (مبشری النصری) زۆر به‌تووندی هێرشیان کرده سه‌ر ئیسلام و کتیب و په‌یامیان دانا و جه‌ختیشیان ده‌کردوه له‌سه‌ر ئه‌و پینج خالانه‌ی سه‌ره‌وه، به‌مه‌ش زانا پایه‌به‌رزه‌کانی موسلمانان رووبه‌رووی ئه‌و هێرشانه بوونه‌وه‌و دژی وه‌ستان. و له‌ کۆتاییدا می‌زگه‌ردی‌ک به‌سترا له‌ نیوان (هندو) ی قه‌شه که به‌تواناترین و به‌هێزترین بانگخوازی نه‌صرانیه‌ت بوو و توانای قسه‌کردنی به‌ عه‌ره‌بی و فارسی‌شی هه‌بوو و دانه‌ری (رحمة الله بن خلیل)، له‌م می‌زگه‌رده‌دا گه‌وره‌ پیاوانی هیند له‌ دادوه‌رو موفتی و گه‌وره‌ پیاوه‌ نایینییه ئینگلیزییه‌کان ئاماده‌یبوون، ئه‌م می‌زگه‌رده به‌سترا له‌ شارۆچکه‌ی (اکبر آباد) له‌ مانگی په‌جبه‌ سالی ۱۲۷۰ک.

جا قه‌شه‌یه‌کی تر به‌ناوی (فرنج) یارمه‌تی قه‌شه (هندو) ی دده‌ا.

هه‌روه‌ها به‌رێز محمد وزیرخان یارمه‌تی شیخ (رحمة الله) ی دده‌ا.

می‌زگه‌رده‌که له‌ بابه‌تی ده‌ستکاری و هه‌لۆه‌شانه‌وه (النسخ والتحریف) ده‌ستی پێکرد، شیخ (رحمة الله) سه‌رکه‌وت، قه‌شه (هندو) و هاوه‌له‌که‌ی سه‌رشۆر بوون و پاشه‌کشه‌یان کرد، هه‌روه‌ها به‌لگه‌کانی هه‌ر دوولا نووسرا‌نه‌وه به‌لام می‌زگه‌رده‌که ته‌واو نه‌بوو.

دواتر شیخ (رحمة الله) به‌رێکه‌وت بۆ مه‌که‌که به‌مه‌به‌ستی جه‌ج کردن، له‌وێ چاوی به‌ به‌رێز (أحمد زینی دحلان) که‌وت و هه‌وائی می‌زگه‌رده‌که‌ی پێدا، به‌مه‌ش

به پړيز (احمد زینی) داوای لیکړد که کتیبه که ی به هر پینج به شیوه وهر پیریتته
سه زمانی عه ربی.

ئینجا له و کاته دا شیخ (رحمة الله) هم کتیبه (إظهار الحق) ی نووسی، به شی
شه میشی بو زیادکرد که تورات و ئینجیلش (عهد القديم و عهد الجديد) له خو
ده گریت.

لیردها چه ندين کتیبی به پړيزو به هیزی تر هه ن که باس له و مزدانه و جگه
له وانه ش گفتوگو و دمه ته قی ده که ن له گه ل نه صرانیه کان له باره ی
بیرو باوهره کانیان، گرنګترین هم کتیبانه:

- ۱- الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، ابن تيمية.
- ۲- هداية الحيارى من اليهود و النصارى، ابن قيم الجوزية.
- ۳- الأجوبة الفاخرة عن الأسئلة الفاجرة، القرافي.
- ۴- الفارق بين المخلوق و الخالق، عبدالرحمن بك باچه چي زاده.
- ۵- أعلام النبوة، الماوردي.
- ۶- حجة الله على العالمين في معجزات سيد، النبھاني.

باسی دووهد

په یامه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) و بنه ماکانی بانگه وازه که ی ته واکه رو کو تایی شه ریه ته کانه

کو تایی هاتنی پیغه مبه رایه تی

کو تا پیغه مبه ر محمده (ﷺ)، که دوایین پیغه مبه رو په یامبه ر، به به لگه ی:

أ- ئهم فہرمايشته ی خوای گه وره: ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴾ الأحزاب: ۴۰. واته: (محمد باوکی هیچ یه کیک له پیاوانی نیوه نه بووه، به ئام نیردراو و دوا پیغه مبه ری خوايه).

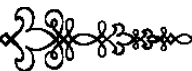
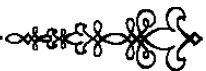
ب- ئه و فہرمايشته ی پیغه مبه ر (ﷺ) که له (بخاری)^(۱) و (مسلم) دا هاتووه،

بیژده که ی هی (مسلم) ه:

((مَّثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بِنَاءً فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ مِنْ زَوَايَاهُ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ، وَيَعْبُدُونَ لَهُ، وَيَقُولُونَ: هَلَا وَضَعْتَ هَذِهِ اللَّبَنَةَ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبَنَةُ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ)) واته: (نمونه ی من و پیغه مبه رانی پیش من وه نمونه ی پیاویک وهایه که بینایه کی دروست کردووه و زور چاک و جوانی کردووه، تهنه ا جیگای یه ک خشت نه بیت، له سوچی که له سوچه کانیدا، خه لک به ده وریدا ده گه رپن و سه رسام ده بن و ده لپن: ئه ی ئه م خشته بوچی دانه راوه؟

(۱) البخاري - كتاب المناقب - باب خاتم النبيين ۲۲۵/۴.

ومسلم كتاب الفضائل - باب ذكر كونه (ﷺ) خاتم النبيين ۱۷۹۱/۴.

فهرمووی من ئەو خشته م و سهرمۆری پیغه مبه رانم^(۱).

سه باره ت به و فهرمووده راست (صحیح) انه ی ددهوین له باره ی ئەوه ی که پیغه مبه ر عیسا (سه لامی لی بیت) پیش هاتنی رۆژی دوایی دیته سه رزه وی، ئەوه ی له و باره و چه سپاوه ئەوه یه که شه ریه تیکی نوێ ناهینیت، به لگو کار به شه ریه تی محمد (ﷺ) ده کات و دانی پیداده نیت و جه ختی له سه ر ده کاته وه^(۲)، له بهر ئەمه کاتی پیغه مبه ر عیسا (سه لامی لی بیت) داده به زیت خاچ ئەشکینیت و به راز ئەکوژیت و سه رانه (جزیه) وهرناگیریت^(۳).

له بهر ئەمه ش بوو که په یام و شه ریه تی پیغه مبه ر (ﷺ) کو تایی و دوا یین شه ریه تی و هه لوه شینه ره وه ی ئەوانه ی پیشه خو ی بووه.

ئهمه ش راستی ئهم فهرماشته ی خوای گه وه ره دووپات ئەکاته وه: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ آل عمران: ۱۹. واته: (به راستی دین و نایینی په سه ند لای خوا ته نها نایینی ئیسلامه).

ئهم فهرماشته: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ آل عمران: ۸۵. واته: (جا ئەوه ی بیجگه له نایینی ئیسلام په په ره وی هه ر نایینیکی تر بکات لی وهرناگیریت، له قیامه تیشدا له خه سارتمه ندو زه ره مه ندانه).

هه روه ها ئهم فهرماشته ییش: ﴿أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۲. واته: (ئهم رۆ نایین و به رنامه که تانم به کو تایی گه یاندو نازو نیعمه تی خو مم بو ته واو کردن و رازیم به وه ی که ئیسلام ببیته به رنامه و

(۱) دهقی کوردی ئەو فهرمووده یه م وهرگرتووه له: (پوخته ی صحیح موسلیم: دانانی زکی الدین عبدالعظیم عبدالتوی المنذری. وه گیرانی: لیژنه یه ک. سه یری ۷۴۲/۱ هه). به که میک ده ستکاری به وه. (وه رگیر).

(۲) الفتازانی علی العقائد النسفیة ۱۲۵ والباحوری علی الجوهرة ۳۷/۲ ولوامع الأنوار ۲۷۷/۲.

(۳) لوامع الأنوار سه رچاوه ی پی شوو.

ثاینتان).

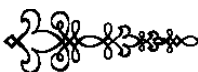
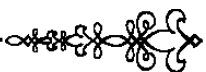
سهبارت بهو حوكمانهش كه خوى گهوره لهسهر زمانى پيغه مبه رانى گهلانى
پيشوو وهك شهريعت بو ئهوانى برپارداوه له قورئانى پيرۆز و سوننه تيشدا
باسكراون، ئايا ئهو حوكمانه دهبنه شهرع بو ئيمه يان نا؟
ئهم بابته: شهريعتى گهلانى پيش خويمان (شرع من قبلنا) له زانستى (أصول
الفقه) دا تاوتوئ ئهكرئت، پوخته كهيشى ئهوهيه:

أ- ئهو حوكمانهى كه بو گهلانى پيش ئيمه وهك شهريعت بويان هاتوو،
بهههمان شيوه لهسهر ئيمهش پيوست كراون، سهبارت بهمه راجيائى نيه لهوهى
كه بهههمان شيوه به شيكه له شهريعتى ئيمه، وهك ئهو فهرمايشتهى خوى گهوره:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾
البقرة: ۱۸۳. واته: (ئهى ئهو كهسانهى باوهرتان هيئاوه رۆژووى رهمهزان لهسهرتان
پيوست كراوه، ههروهكو لهسهر گهلانى پيش ئيوه پيوست كراوه).

ب- ئهو حوكمانهى كه وهك شهريعت بو گهلانى پيش ئيمه هاتبوون بهلام له
شهريعتى ئيمه دا ههلوهشيناونهتهوه بههوى حوكميى نوپوه، لهمهشدا راجيائى
نيه و نابيته بهشيك له شهريعتى ئيمه، بو نمونه ئهو حوكمهى له شهريعتى
موسادا (سهلامى خوى لى بيت) هاتوو: (گوناھبار له گوناھهكهى پاك نابيتهوه تا خوى
نهكوژيت) ئهم حوكمه لهسهر ئيمه لاجووه، چونكه ههلوهشيناونهتهوه به حوكمى
تۆبه كردن.

پ- ئهو حوكمهى كه له شهريعتى پيش ئيمه دا هاتوو بهلام له شهرعى ئيمه دا
هيچ حوكميى نههاتوو لهسهر ئهوهى حوكمى پيشوو رت بكاتهوه يان ودرىبگريئ
و جهختى لهسهر بكاتهوه، لهم بارهوه زانايان چهند بوچوونيكيان ههيه:
بوچوونى يهكهم:

پيى وايه دهبيته بهشيك له شهريعت و شهرع بو ئيمه، چونكه هيچ بهلگه
لهبارى ههلوهشاندنهوى حوكمى شهرعى پيشوو نههاتوو، ئهو حوكمهى پيشووش
بهشيكه لهو پهيامهى كه پيغمبه ران هيئاويانه، ئهمه راي حنهفیهكان و ههندى

لە مالىكىيەكان و شافىئىيەكانە.

بۆچۈۋىنى دوۋەم:

نابىئە شەرىع بۆمان، چونكى شەرىئەتى ئىمە ھەئەشەنەرەۋى سەرچەم شەرىئەتە ئاسمانىيەكانە بەگشتى، تەنھا كاتىك دەبىئە شەرىع بۆمان كە شەرىئەتى ئىمە دانى پىداىنىت.

بۆچۈۋىنى يەكەم راست و دوستە: لەبەر ئەۋەدى شەرىئەتى ئىمە ئەۋ بەشەى ھەئەشانەدۇتەۋە لە شەرىئەتەكانى تر كە پىچەۋانەى شەرىئەتى ئىمەيە.

لەبەر ئەۋەش كە قورئانى پىرۇز، ھوكمىكى شەرىع پىشۋو بۆمان دەخاتەپروو، بەبى ئەۋەدى دەق بىئىت لەسەر ھەئەشانەۋەى، ئەۋا ئەۋ خستەپروۋەى قورئان خۇى لەخۇيدا ياسادانانە بۇ ئىمە بەشەۋەيەكى ناراستەۋخۇ، چونكى ھوكمىكى خۋايىيە و پىغەمبەر (ﷺ) بەئىمەى راگەيانەۋە.

ھەرۋەھا لەبەر ئەۋەدى قورئان سەلىنەرى (تورات) و (انجىل) ەۋ رىكە لەگەئىاندا، جا ھەر ھوكمىك لەم دوو سەرچاۋەيەدا ھەبۋو و قورئان ھەئى نەۋەشانەدۋەۋە ئەۋا بەپىچەۋانە دانى پىدانەۋە^(۱).

ھۆكارى ئەۋەدى كە (ئىسلام) كۇتا پەيام و دۋايىن شەرىئەتە كە شەرىئەتەكانى پىش خۇى كۇتايى پى ھىنا، ئەمانەن:

۱- پەيام و شەرىئەتى پىغەمبەر (ﷺ) پروۋە و ئەۋ ھۇيانەى كە ئەم پەيامەى پى دەناسىن ئاشكراۋ نامادەن، زانستخۋاز لە ھەر كات و شۋىنىكدا وىستى لەسەر بىت دەتۋانىت سوۋدى لىبىنىت بۇ پىرگەرنەۋەى پىداۋىستىەكانى.

۲- پىۋىست بەۋە نىە كە شەرىئەتەك بۇ شەرىئەتى ئىسلام زىاد بىرئىت ياخود شەرىئەتى ئىسلام دابئاشرىت و كەم بىرئەۋە، چونكى ئىسلام گىرفانى بەتال نىيە لە چارەسەر، بەلگە چارەسەرى ھەموو كەموكورتى و ناتەۋاۋىەكى پىيە.

گەرەترىن بەلگەش لەسەر كاملى و تەۋاۋى شەرىئەت و پەيامى ئىسلام، برىتيە لەۋەى ھوكمى خۇى داۋە لەبارەى سەرچەم ئەۋ كىشە زۇرانەى كە لەژمار نايەن،

(۱) أصول الفقه - عبدالوهاب خلاف ۱۰۵-۱۰۶.

تەننەتەت ھۆكەمیشی پێیە لەبارەى سەرچەم لایەنەكانى ژيانى مەرۆف و ئەو لایەنەنەى موسلمان بەرەو رووى دەبێتەو، ھەر لەسەر دەمى پێغەمبەرەو (ﷺ) تا ئەمڕۆ. بەلگە ئەمڕۆ پێویست بەبوونی ھەندى مەرۆفى باش و خواناس ھەيە كە كار بۆ بڵاوكردنەوێ شەریعتى ئیسلام بكەن، تا ئەو چارەسەرە پەسەنە پێشكەش بە جیھان بكات بۆ بنێرێ كەردنى ئەو دەردو نەخۆشیانەى تووشى گەلانى دۇنيا بوونە.

۳- پێغەمبەرایەتى محمد (ﷺ) تايبەت نەبوو بە كات و شوێن و وڵات و ھۆزێك بەلگە پێغەمبەر (ﷺ) بۆ گشت خەلكى سەر زەوى پەوانە كراوە^(۱).

گشتگیری پەيامەكەى پێغەمبەر (ﷺ)

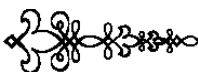
پەيامى پێغەمبەر (ﷺ) بۆ گشت خەلكە، بە گشت پەنگ و پەگەزو زمانە جیاوازەكان، بە بەلگەى:

أ- ئەم فەرمايشتەى خەلىفە گەورە: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۷) الأنبياء: ۱۰۷. واتە: ("ئەى محمد (ﷺ)" ئێمە تۆمان پەوانە نەكردوو تەنھا بۆ ئەو نەبێت كە ببێتە پەسەنە و بەرەكەت بۆ ھەموو جیھانەكان).

ھەرودھا ئەم فەرمايشتە: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ سبأ: ۲۸. واتە: ("ئێمە تەنھا بۆ ھەموو خەلكى نەبێت، تۆمان پەوانە نەكردوو، لە كاتێكدا مژدەدەر و ترسێنەریت بۆيان).

و ئەم فەرمايشتەى: ﴿قُلْ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ الأعراف: ۱۵۸. واتە: ("ئەى محمد (ﷺ)" بلى: ئەى خەلكىنە بەراستى من پێغەمبەر و فرستادەى خەم بۆ ئێوە بەگشتى).

ب- جەنگى پێغەمبەر (ﷺ) لەگەڵ خاوەن كەتیب و سەپاندنى سەرانە (جزيه)

به‌سهریان، نه‌و رزگار کاری (فتوحات)‌هی که خه‌لیفه‌کانی راشیدین پیی هه‌لسان تا نایینی ئیسلام جڭه‌ی ئابینه‌کانی تر بگریت.

که چى پيغمبرانى پيشوو به تاييهت بؤ گهل و قه ومه گانى خويان رده وانه
کربوون، نه مه شتيكى پروونه له قورئانى پيرؤزدا، خواى گه وره ده فهرمو ویت:
﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ (الأعراف: ۵۹. واته: (سویند به خوا به راستی ئیمه - نوح
- مان رده وانه کرد بؤ سه ر قه ومه که ی).

﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ الأعراف: ٦٥. واته: (بوقهومی "عادیش"
 "هود"ی براییانمان نارد، وتی: نهی گهل و عه شیر دتم ههر خوا بیهرستن).

﴿وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَفُومِرْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ الأعراف: ٧٣. واته: (بو سهر
قه ومی "ثمود" یش صالحی بر ایانمان نارد "ئه ویش پیی وتن": ئه ی گه له که م خوا
بیه رستن).

﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ الأعراف: ٨٠. واته: (یادی "لوط پیغهمبریش" بکه کاتیك به قه ومه که ی وت).

﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ الأعراف: ٨٥. واته: (بۆ ھۆزی مەدیەنیش "شعیب"ی
برایانمان نارد).

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ الأعراف: ۱۰۳. واته: (پاشان دواى ئه و "پيغه مبه رانهى كه باسكران" موسامان هاوپرئ له گه ل موعجيزهى جؤراو جؤردا بؤ سه ر فيرعه ون و دارو دهسته كهى رهوانه كرد).

خواى گه وره له باره ي عيسا ده فهرموويټ: ﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ آل عمران: ۴۹.
واته: ("له ټاينده دا رابده گه يه نيت" به نه وهى ئيسرائيل كه من پيغه مبهريكم).

له فەرمووده‌ی راست (صحیح) دوه هاتووه: ((أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنْ قَبْلِي: كَانَ كُلُّ نَبِيٍّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى كُلِّ أَحْمَرٍ وَأَسْوَدٍ)) واته: پېنځ شتم یی به خשרون که هیچ پیغمبر یك یی نه دراون: هر کام له پیغمبره دکانی

تر تهنیا بۆ هۆزو قهومه کهى خۆى نێردراوه، به ئام من بۆ گشت سوور پێست و ڕهش پێستێک - واته بۆ تیکرای خه لکی - نێردراوم. له باسهکانى داهاتوودا ئەم قهرموودهيه به تهواوى دهخړێته ڕوو.
به م پێیه:

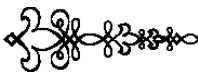
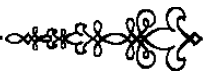
ههر کهسیک شوینى پێغه مبههر محمد (ﷺ) بکهوێت ئەوا شوینى گشت پێغه مبههران کهوتوو، ههر کهسیکیش نکۆلى بکات له پێغه مبههرايهتى محمد (ﷺ). ئەوا نکۆلى کردوو له پێغه مبههرايهتى هه موو پێغه مبههران، ئەو نکۆلى کردنهش تهنها ملنه دان و سه رکهشى و ياخى بوون و له ناوبردى نرخ و قيمهتى عه قلله، ههر بۆيه کهسى بى باوه ر سزايه کى تووند ئەدرێت له رۆژى دواييدا.

محمد (ﷺ) خاوهنى به رزترين پله و پايه يه له ناو پێغه مبههراندا

هه موو پێغه مبههران له سيفهت و تايبه ته مندى پێغه مبههرايه تيدا به شدارن و له مه دا له يه ک ئاستدان، چونکه پێغه مبههرايه تى له خودى خۆيدا پله به ندی تیدا نيه، به ئام له گه ل ئەوه شدا پێغه مبههر (ﷺ) پله ی له ههر هه مووان گه وره تره و پێگه ی له هه مووان به رزتره. جا گه وره تر بوونى پێغه مبههر (ﷺ) له پێغه مبههره گانى تر ده گه رێته وه بۆ ئەو حا له ت و که رامهت و پله زيادانه ی که پێغه مبههر (ﷺ) هه يبووه.

به له گه ی گه وره تر بوونى پێغه مبههر (ﷺ) له پێغه مبههرانى تر، ئەمانه ن:
١- ئەم قهرمايشته ی پێغه مبههر (ﷺ): ((أنا سيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر))^(١)
واته: من گه وره ی نه وه گانى ئاده م له رۆژى دواييدا، ئەمه ش وه ک شانازى

(١) أحمد له (مسند) ده که ی و (ترمذى و ابن ماجة، له (أبى سعيد) که (حسن) ده گێراوى انه ته وه / الجامع الصغير ١/١٠٧.

بەخۆکردن نائیم بەلکو خستەنەرووی بەخششی پەرورەدگارمە -

ب- پێغەمبەر (ﷺ) بەچەند شتێک لە پێغەمبەراانی تر گەورەترە، کە باسی

کردووە لە فەرموودەیەکی راست (صحیح) کە (شیخان) گێڕاویانەتەو:

((أُعْطِيتَ خَسْأً لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنْ قَبْلِي: كَانَ كُلُّ نَبِيٍّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَةً، وَبُعِثْتُ إِلَى كُلِّ أَمْرٍ وَأَسْوَدَ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَلَمْ تَحِلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ طَيْبَةً وَمَسْجِدًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ أَدْرَكْتَهُ الصَّلَاةُ صَلَّى حَيْثُ كَانَ، وَنُصِرْتُ بِالرَّعْبِ بَيْنَ يَدَيَّ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَأُعْطِيتَ الشَّفَاعَةَ))^(۱) واتە: پێنج شتم پێ بەخشاوان کە هیچ پێغەمبەرێک پێی نەدراون: هەر کام لە پێغەمبەرەکانی تر تەنیا بۆ هۆزو قەومەکەى خۆی نێردراوە، بەلام من بۆ گشت سوور پیست و رەش پیستی - تیکرای خەلکی - نێردراوم، دەستکەوتەکان - جەنگ - بۆ خەڵال کراون بەر لەمن بۆ هیچ کەس خەڵال نەبوون، زەویم بۆ کراوە بە پاک و پاککەرەوە نوێژگە، جا هەر کەسێک لە ئوممەتم لە شوینیەک نوێژی بەسەردا هات با بیكات، مانگە رێپەك بەهۆی ترس و بیم - خزانە دلی دوژمن - دەو سەرخراوم، پلەوپایەى شەفاعەتم^(۲) پێدراوە.

ب- ئوممەتی پێغەمبەر (ﷺ) گەورەترین ئوممەتە، خۆی گەورە دەفەر مویت:

((كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ)) آل عمران: ۱۱۰. واتە: ("بەراستی" ئێوە چاکترین ئوممەتیکن کە "بۆ سوودی" خەلکی هینراونەتە مەیدانەو، چونکە فەرمان بەچاکە دەدەن و قەدەغەى خراپە دەکەن و باوەڕی دامەزراوتان بەخوا دەهینن). ئەمە پەيوەستە بە گەورەیی و پلە بڵندی پێغەمبەرەکەى (ﷺ).

(۱) صحیح البخاری - کتاب الصلاة - باب قول النبي (ﷺ): ((جعلت لي الأرض مسجداً وطهوراً))

۱۱۹/۱. و صحیح مسلم - واللفظ له - كتاب المساجد ومواضع الصلاة ۳۷۰/۱.

(۲) دیارە لێردە مەبەست لە شەفاعەت شەفاعەتی مەزنە کە تایبەت بەخشاوە بە پێغەمبەر نەوێک شەفاعەتەکانی تر چونکە زۆر جوړ شەفاعەت هەن. (وەرگێڕ).

واته تهنهها له کاتی کدا ئوممه تی پیغه مبهەر (ﷺ) گه وره ترین ئوممه ته که گوپرایه ل و شوینکه وته ی فه رمانه کانی پیغه مبهەر (ﷺ) ده بیّت و خو ی دوور ده گریّت له و شتانه ی پیغه مبهەر (ﷺ) فه ده غه ی کردوو ده شوین پیی ده که ویت.

ئه گهر و ترا:

پیغه مبهەر (ﷺ) ریگری کردوو له وه ی یه کی ک له پیغه مبههران به گه وره تر دابنیین له یه کی کی تر، به به لگه ی ئه م فه رمایشتانه:

أ- ئه م فه رمایشته ی پیغه مبهەر (ﷺ): ((لا تَخَيَّرُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ))^(۱) واته: به گه وره تر مامه نیّن و هه لّم مه بزیّر به سه ر پیغه مبه راندا.

ب- هه روه ها ئه م فه رمایشته: ((لا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونسَ بْنِ مَتَّى))^(۲) واته: ناگو نجی بۆ به نده بلّیت: من با شترم له (یونس) ی کوپی (متی).

وه لّامه که ی:

ئه وه فه رمایشتانه وا لّیک ده دری نه وه ته فسر ده گریّت که پیغه مبهەر (ﷺ). وه ک خو به که م زانی و له خو بای نه بوون ده برپیوه یا خود مه به ست له وه فه رمایشتانه ی پیغه مبهەر (ﷺ). ئه وه یه که یه کی ک به گه وره تر دانه ریّت له ئه وه ی تر که بیی ته هوی ناته واو و دانه پال هه ندیکیان یان به که م زانیان^(۳).

(۱) بخاري، گپراویه تیه وه له: - کتاب الخصومات - باب ما يذكر في الأشخاص والخصومة بين المسلم واليهود ۱۵۹/۳.

(۲) مسلم هیناویه تی له: کتاب الفضائل، والبخاري: کتاب الأنبياء. / متفق عليه - اللؤلؤ والمرجان ۶۲۷.

(۳) تفسير الرازي في تفسير الآية البقرة ۲۵۳ ﴿تِلْكَ الْأَرْسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ ۱۹۴/۶ نۆزده به لگه ی هیناوان له سه ر ئه م بۆ جوونه ی و له گه ل مشتومری دژدراکان، و سهیری ئه مانه ش بکه: الشفا ۲۲۵/۱ و التفاتزاني في شرح العقيدة النسفية مع شرح عصام ۱۳۷.

تکا و شه فاعه تی پیغه مبه ر (صداقت علیه السلام)

شه فاعه ت (الشفاعة): داواکردن و پارانه و ده به هوکار کردن (الوسيلة والطلب).

له نه ریت (عرف) دا: بریتیه له داواکردنی چاکه بو که سیکی تر.

وشه ی (الشفاعة) داتاشراره له جووت (الشفع) که پیچه وانهی تاک (الوتر) ه. وهک
ئه وه وایه که که سی تکاکار و شه فاعه تکار داوای خوئی جووت کردوو له گه ل داوای
شه فاعه ت بوکارو. و (المشفع): بریتیه له وهی شه فاعه ت قبول دهکات. و (المشفع) نه و
که سه یه که شه فاعه تی گیرابوو ^(۱).

شه فاعه ت دوو جوهره، چه سپاو (مثبتة) و نه چه سپاو (منفیه):

۱- شه فاعه تی چه سپاو (مثبتة): بریتیه له و شه فاعه ته ی که خوی گه وره
به خشویه تی به خواناسه دلسوزده کان (أهل الاخلاص)، که دوو مهرجی هه ن، بریتین
له مانه:

مهرجی یه که م: رپییدان به شه فاعه تکار له لایه ن خوی گه وره و دوو مهرج:
رازی بوونی خواجه، ئەم دوو مهرجه باسکراون له م فه رمایشته ی خوی گه وره دا:
﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَرْضَى﴾ النجم: ۲۶. واته: (زور فریشته ش هه ن له ئاسمانه کاندای که تکاو
پارانه و دیان بی سو ده، مه گه ر خوا مؤلّه ت بدات به هه ر که سی که شایسته یه و رازی
بیّت که تکا بکات یان تکای بو بکریّت).

هه روه ها له م فه رمایشته دا: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
قَوْلًا﴾ طه: ۱۰۹. واته: (له و رۆژده دای تکاو شه فاعه ت و مرناگیریّت و بی سوو ده،
مه گه ر له که سی که خوی میهره بان مؤلّه تی بدات و رازی بیّت به وهی قسه ی بو

(۱) لوامع الأنوار البهية ۲/۲۰۴.

(۲) الكواشف الجلية عن معاني الواسطية ۲۵۲.

بکړیت و قسه ی لى وهر بگړیت).

شفاعه تکار د بڼت به وپه پرى خو به که مزانى و نوزانه وه به رامبه ر خواى گه وره رابوه ستیت و داواى دابه زینى ره حمه ت و به زمى و به خشى خوا بکات، چونکه نه م جوړه شفاعه ته گړ ابو وه د بڼت هوى نه وى خواى گه وره له تاوانه کانى خو ش بڼت يان گونا هه کانى سوک بکات يا خود پله کانى به رز بکاته وه، به به لگى نه و فهرمايشته ی له (الصحيحين) و سرچاوه کانى تریشدا هاتووه: (که پیغه مبه ر صلواته عليه وسلم) له روى دواييدا سوژده د بات، به هه موو نه و شىوازانى خواى گه وره به ئيلهام ده خاته دلى پیغه مبه ر وه، نه و ا پیغه مبه ر صلواته عليه وسلم) ستایشى نه کات، پى دوتريت: سهرت به رزکه، داوا بکه پیت ددریت، شفاعه ت بکه گړا د بڼت).

مه به ست له شفاعه ت نه وه نيه که خواى گه وره له ويستى پاشگه ز نه بڼت ه وه که پيشتر هه بيو وه له پيناو شفاعه تکاردا، به لکو هه موو نه و شتانه ده گړينه وه بو ويستى هه ربوو (نه زلى) و زانايى له ميژينه ی ديړين ^(۱).

۲- شفاعه تى نه چه سپاو (منفیه):

بريتيه له و تکارو شفاعه تى که له غه يرى خوا يان به بى رپييدانى خوا ده کړیت يا خود تکاره بو هاوبه ش دانهرانه. خواى پاک و تاك ده فهرموويت: مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ البقرة: ۲۵۴. واته: (پيش نه وى روى بک بى که کړين و فروشتن و دوستايه تى و تکارى تيدا نيه، "نه و روزه" بى باوهران هه ر خويان له پيزى سته مکاران).

جا به وه ته فسر ده کړیت که شفاعه تکار وا له شفاعه ت له لاکراو بکات کارىک بکات پيچه وانى نه وى که پيشتر دهيوست نه نجامى بدات. وه نه وى که سيکى لاواز چاوى له وه بى که که سيکى خاوه ن پيگه و ده سلات چاکه يه کى له گه لدا بکات و برپواشى وابيت که خاوه ن پيگه که مه به ستى وايه که لاوازه که بى به ش بکات له

(۱) الشرح الجديد لجوهرة التوحيد - العدوي ۱۴۰.

چاکه که، بۆیه لاوازه که په نا بۆ که سێکی نزیک له خاوهن پیگه که دهبات تا شه فاعهت و تکی بۆ بکات و وای لیبکات چاکه که ی له گهل بکات.

شه فاعهت به و مانایه شتیکی نه بوو و نهسته مه به نیسه بهت خوای گه وهره، چونکه له نمونه ی پیشوودا وا دهرده که ویت که شه فاعهت له لاکراو پیشتر مه بهست و نیه تیکی بریار دابوو به پیچه وانه ی نهو شته ی که شه فاعهتی بۆکرا بوو، که چی کاتیک تکاکار و شه فاعهتکار دیت چهند هۆکاریک ده خاته پروو که به مهش شه فاعهت له لاکراو پیشتر پیی نه زانیوه، به پیچه وانه وه ته نها شتیکی پرووده دات له ناو به دیه ی نراو و بوونه وهره کانی خوادا که خوای گه وهره ویستی له سه ر بووبیت، هیچ که سیک ناتوانیت هه لسوکه وت و گۆرانکاری بکات له ویستی په رومردگاردا.

ئه مه سه ر ده کیشیت بۆ بۆچوونی بۆدهر که وتن (البداء): به و واتیه ی که خوای گه وهره پله به پله شته کان به رپوه دهبات، زانستی په رومردگار دووباره دائه رپژریته وه، دوای نه وه ی که پیشتر زانا نه بووه به شته کان. هه موو ئه م شتانه ئه سته من به نیسه بهت خوای تاک و پاک.

ئه م جوړه شه فاعهت و تکیه که خوای گه وهره به پوچه ل و نه چه سپاوی داناوه، نمونه له و ئایه تانه:

﴿فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفَاعِينَ﴾ (المدر: ٤٨). واته: (ئیت تکی تکاکاران سوودیان پی ناگه یه نییت). ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ (الانفطار: ١٩). واته: (ئه و پۆژه کهس فریای کهس نا که ویت، کهس هیچ شتیکی له دهست نایهت بۆ کهسانی تر، ئه و پۆژه هه موو شتیکی به دهست خوایه، فه رمان ته نها فه رمانی په رومردگاری دادپه رومره). ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمْ الظَّالِمُونَ﴾ (ئایه تی پیشوودا رافه ی بۆ کراوه).

جوړه کانی نکا و شه فاعه تی چه سپاو:

زانایان چهند جوړیک له شه فاعه تی چه سپاو (مثبتة) یان باسکردووه، له وانه:

۱- شه فاعه تی مه زن له ناو گشت برایه کانی له پیغه مبهرو په یامبه ران، تایبه ته به پیغه مبه رمان (صلوات)، نه مه نه و شه فاعه ته یه بو خه لکی ده کړیت که راگیراون له گوړه پانی مه حشر تا نه راوستانه یان کوتایی بیت و بجه سینه وه له دست نه و ناخوشی و چهرمه سه رییه ی راوستانه که، نه م شه فاعه ته ش دواى نه وه ده بیت که خه لکی داواى ده کمن له پیغه مبه ره خاومن به رنامه و شه ریعه ته کان هر له نادم و نوح و ئیراهیم و موسا و عیسا (سه لامی خوايان لی بیت) به لام ناوبراون رایده گه یه نن که نه و مه نزلگاو پله و پایه یان پی نه دراوه که بریتیه له پله ی سوپاس کراو (مقام المحمود)، هر له م باره شه وه کو مه لیک فهرمووده له هاو له لانه وه هاتوون ده که نه ناستی ته واوتر.

۲- شه فاعه تی پیغه مبه ر (صلوات) بو بردنه به هه شتی کو مه لیک به بی لی پیچینه وه، به به لگه ی فهرمووده ی (عکاشه) ی کوری (محضن) که له (الصحيحين) دا هاتووه، داواى له پیغه مبه ر (صلوات) کردووه که بو ی بیارپته وه تا ببیت به یه کی که له هفتا هه زاره ی که ده چنه به هه شته وه به بی لی پیچینه وه، نه مانه که سانیکن جاسوسکاری و گوئ هه لختن ناکه ن و ره شبین و خو به زلزان نین و پشتیش به خوا ده به ستن.

۳- شه فاعه تی که بو نه و که سانه ی شایه نی ناگری دوزه خن تا خواى گه وره سزایان نه دات به ناگری دوزه خ. نه مه ش ته واو به لی بوردنى خوايه.

۴- هی نانه دهره وه یه کتanasان له ناگر دواى به سهر چوونى نه و ماوه یه ی که پیشت له زانستی خواى گه وره دا برپاری له سهر درابوو که له و ماوه یه دا سزابدرین.

۵- شه فاعه تی که بو هه ندی له که سانی بی باومر بو نه وه ی سزایان له سهر سوک بکړیت.

٦- شه فاعه تی که بۆ پله بهرز کردنه وهی هه ندی له به هه شتی هکان^(١).

را حیا یی نی ه له سه ر جوړه کانی یه که م و دوو م و شه شه می شه فاعه ت، ته نه نه ت پیو یسته را حیا یی له سه ر هی پینجه می ش نه بی ت.

به لām را حیا یی له سه ر جوړی سی یه م و چوارم هه یه، که مو عته زی له کان نکۆ لیان لی کر دوو ه.

به لگه یان هی ناو ته وه له سه ر نکۆ لی کردنیان له شه فاعه ت کردن بۆ ئه و که سه ی که شی او ی چوونه دۆزه خه (ئه مه جوړی سی یه می شه فاعه ته) به مانه:

١- ئه م فه رمای شه ی خوای گه وه: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي فِيهِ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقَبَّلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ البقرة: ٤٨. واته: (خۆتان بپارێزن له رۆژێک که کهس فریای کهس نا که ویت و کهس هیچی له ده ست نایه ت و تکار یی که سیش وه ر نا گیریت).

٢- هه رو هها ئه م فه رمای شه ت: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍّ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ غافر: ١٨. واته: (هیچ دلسۆزو پشتیوانی ئێک بۆ سته مکاران نییه، کهس تکار و غه مخۆریان نییه، تا قسه یه کی ره و اجی هه بی ت و تکی لئ و ره ی گیریت). زۆر به ی زانایان وه لām یان داو ته وه به م به لگانه:

١- مه به ست له نایه تی یه که م خودی بئ باوهر و کافره که یه، چونکه رووی دوان و فه رمای شه ته که له وانه، نایه ته که ش وه ک به ره ره چێک دا به زی بۆ ئه و جو له کانه ی گومان یان ئه برد باو با پرانیان تکا و شه فاعه تیان بۆ ده که ن. سته مکاره کانی ش که له نایه تی دوو ه م دا با سیان لی وه کرا وه هه ر بئ باوهر و کافره کانه ن، چونکه سته مکار به شی و مه یه کی ره ها هه ر بئ باوهره.

٢- لیخۆش بوون له هه ر گونا هێک جگه له کو فرو بئ باوهری به بئ ته و به کردن و شه فاعه ت شتی کی دروسته، که واته شه فاعه ت له پێ شتره که دروست بی ت. سزا دانی ش

(١) الشرح الجديد ١٤١ بۆی بگه رپۆوه سه یری ئه م با به ته بکه له: شرح العقيدة الطحاوية ١٩١-١٩٨ ولوامع الأنوار البهية ٢٠٤/٢ و لاپه ره کانی دواتری.

مافی خوایه، بۆیه ده‌کری له تاوانبار خوش بییت و ده‌شکری سزای بدات. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾ الشوری: ۲۵. واته: (خوا ئەو زاته‌یه که په‌شیمانی و ته‌وبه له به‌نده‌کانی وهرده‌گریت، چا و پۆشیش ده‌کات له هه‌له‌و گونا‌هه‌کانیان). ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ الزمر: ۵۳. واته: ("به‌راستی ئە‌گەر ئێ‌وه ته‌وبه‌ی راست و دروست بکه‌ن" خوا له هه‌موو گونا‌هو هه‌له‌کانتان خوش ده‌بییت).

مو‌عه‌ته‌زله‌کان نکۆلیان کردووه له جو‌ری چوارده‌میش له‌و شه‌فاعه‌ته‌ی که بۆ یه‌کتاناسانی‌ک ده‌کریت که چوونه‌ته دۆزه‌خه‌وه، ته‌نانه‌ت مو‌عه‌ته‌زله‌ واگو‌مانیان بردووه که هه‌ر که‌سی بچیته دۆزه‌خه‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایی تیا‌یدا ده‌بییت، چونکه که‌سی بچیته دۆزه‌خه‌وه یان بێ با‌وه‌رو کافه‌ر یاخود گونا‌هی گه‌وره‌ی ئە‌نجامدا‌وه و تۆبه‌شی له‌سه‌ر نه‌کردووه.

به‌لگه‌شیان له نکۆلی کردن له‌م جو‌ره ئە‌وه‌یه:

خوا هه‌ر که‌سی ب‌خاته دۆزه‌خه‌وه ئە‌وا ریس‌وا و سه‌رشو‌ری کردووه، شه‌فاعه‌تیش ته‌نها بۆ که‌سی‌که که خوا لی‌ی رازی بو‌وبییت، که‌سی‌کیش خوا ریس‌وا کرد‌بییت هه‌ر گیز لی‌ی رازی ناب‌ییت، که‌سی‌کیش خوا لی‌ی رازی بییت هه‌رگیز ریس‌وا ناکات. زۆربه‌ی زانیان وه‌لامیان دا‌وته‌وه به‌وه‌ی:

ئێ‌مه دان‌نان‌یین به‌وه‌ی خوای گه‌وره هه‌رگیز رازی ناب‌ییت له که‌سی لاسار (فاسق)، چونکه که‌سی لاسار به‌هۆی با‌وه‌رو ئی‌مانه‌که‌ی ر‌ه‌زامه‌ندی ده‌ست ئە‌خات و به‌هۆی لاساری‌یه‌که‌یشی شی‌وا‌ی ر‌ق لی‌ بو‌ونه‌وه‌یه. به‌وه‌ی ئە‌و جو‌ره شه‌فاعه‌ته جی‌گای ئە‌و سزایه لانا‌به‌ریت که پێ‌شتر بۆ شه‌فاعه‌ت بۆ‌کرا‌و له زانستی هه‌ربو‌وی په‌رو‌ردگا‌ردا برپا‌ری له‌سه‌ر درا‌بوو، به‌ل‌کو شه‌فاعه‌ت بۆ‌کرا‌و ئە‌و سزایه وهر‌ئه‌گریت

که له زانستی هه ربوو بو ی دیاریکراوه^(۱).

تکاو شه فاعه تی غه یری پیغه مبه ر (صلوات علیہ):

دوای شه فاعه تی پیغه مبه ر محمد (صلوات علیہ) دمرگای شه فاعه ت دهکریته وه بو ئه وانه ی که خوای گه وره لییان رازی، جا خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾^(۲) طه: ۱۰۹. واته: (لهو رۆژهدا تکاو شه فاعه ت و مرناگریت و بی سووده، مه گهر له که سیك خوای میهره بان مؤله تی بدات و رازی بیت به وهی قسه ی بو بگریت و قسه ی لی و مرگریت). مه به ستی له وه یه شه فاعه ت ته نها بو ئه و که سانه ی که وته و بیروباوهری بریتی بیت له (لا اله الا الله محمد رسول الله (صلوات علیہ)).

له (صحیح مسلم) و (مسند أحمد) دا له فه رمووده ی (أبي ساعد - رهای خوای لی بیت -) به به رزکراوه یی (مرفوعا) هاتووه دهفه رموویت: (خوای گه وره دهفه رموویت: فریشته کان شه فاعه تیان کرد، پیغه مبه ران شه فاعه تیان کرد، ته نها خوای گه وره ماوه، جا خوای گه وره کوومه له خه لکیك له ناگر دمرده نییت که هه رگیز چاکه یه کیان نه کردووه).

هه روه ها (ترمذی) له (أبي سعيد الخدري - رهای خوا لی بیت -) گیراویه تیه وه: که پیغه مبه ر (صلوات علیہ) فه رموویه تی: ((من أمتي من يشفع للفئام، ومنهم من يشفع للقبيلة، ومنهم من يشفع للعصبة، ومنهم من يشفع للرجل حتى يدخلوا الجنة)) واته: له ناو ئوممه تی من که سانیک هه ن که شفاعه ت بو کوومه له خه لکیکی زور دهکات، هه یانه شه فاعه ت بو هوژیك دهکات و هه یانه شه فاعه ت بو دهسته یه ك دهکات، هه شیانه

(۱) الشرح الجديد، سه رچاوه ی پیشو، ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۷، سه یری: شرح العقائد النسفية

۱۲۲ و عبدالسلام علی الجوهرة ۲۴۴. بکه.

(۲) الكواشف الجلية عن معاني الواسطية ۲۵۲.

شه‌فاعه‌ت بۆ یه‌ك پیاو ده‌كات تا ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه.

هه‌روه‌ها (أبو داود) له (أبي الدُّرداء- پرمزای خوای لئ بی‌ت -) ئه‌ویش له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) گیراویه‌تی‌ه‌وه که فه‌رموویه‌تی: ((یشفع الشهيد في سبعين من أهل بيته))^(١) واته: شه‌هید شه‌فاعه‌ت بۆ چه‌فتا که‌س له خانه‌واده‌که‌ی ده‌كات.

حیکمه‌ت له تکه‌او شه‌فاعه‌ت:

حیکمه‌ت له شه‌فاعه‌ت ریزگرته‌ له شه‌فاعه‌تکاران و به‌رز پاگرتنیانه له‌به‌رده‌م گشت بینه‌ران، هه‌روه‌ها دابارینی سۆزو به‌خششی خواییه به‌سه‌ر شه‌فاعه‌ت بۆکراو^(٢).

بروا‌بوون به‌شه‌فاعه‌ت مانای وانیه خه‌لکی ئاماده بکری‌ن و هان‌بدری‌ن بۆ بویری و ده‌ستپیشخه‌ری کردن له تاوان‌کارییدا، هه‌روه‌ك هه‌ندی وای بۆ ده‌چن. چونکه هه‌چ که‌سی‌ك نازانی‌ت که شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کری‌ت تا وای لی‌بکات به‌که‌یفی خو‌ی هه‌ئسوکه‌وت بکات^(٣).

بنه‌ماکانی بانگه‌وازی پی‌غه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ)

بانگه‌وازی پی‌غه‌مبه‌ر محمد (ﷺ) له هه‌ردوو به‌شی شایه‌تمان به‌ده‌ر ده‌که‌و‌یت، که دوو بنچینه‌ی هه‌ره سه‌ره‌کی بانگه‌وازی ناوبراون^(٤)، جا له‌ژیر ئه‌م دوو به‌شه هه‌موو به‌ش و لق و پۆپه‌کانی تری ئیسلام کۆده‌بنه‌وه.

(١) نور الاسلام - الشيخ عبدالکريم المدرس ٢٩١ و سه‌یری: لوا‌مع الانوار البهیه ٢٠٩ و شرح العقیده الطحاویه ١٩٨. بکه.

(٢) نور الاسلام ٢٨٧.

(٣) نور الاسلام ٢٨٨.

(٤) کۆتایی: عقیده السنوسیه.

بنچینه ی به کهم: بر وایوون به بوونی خواو یه کتاییه که ی، هه رو ده ها به و دی خوا ی
 گه و ره خا و دنی هه موو سیفه تیکی کامله. هه ر له م کتیه دا له به شی خا و ناسی
 (الاهیات) له و باره و ده دوا ین، باسی ئه و دشمان کرد که چ شتیک ئه سته م (مستحیل) و
 پیویست (واجب) و دروست (جائزه) به نیسبه ت خوا ی پاک و به رز.
 ئه مه ش به سه که ئامازه بده ین به و دی قورئانی پیروز له میانه ی خستنه پرو ی
 ئه و بنچینه یه دا بیرو با و ده ری سیکو چکه یی (تثلث) ی نه صرانیه کان و ها و به ش دانانی
 حوله که کان و په یکه ره رستی و ئه ستیره رستی و هه موو جوړه کانی بت په رستی
 که له لایه ن عه ربه کان هه بوون هه ئه و شانه وه، خوا ی گه و ره له چه ندین ئایه تدا باسی
 بوچه ئیانی کرد و وه:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌُ وَحِدٌ وَإِنْ لَمْ
 يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ المائدة: ۷۳. واته:
 (سویند بیت به خوا بیگومان ئه وانه ش بی با و ده بوون که وتیان: خوا یه کیکه له سی
 دانه خوا "له حاله تیکدا": هیچ خوا یه ک، هیچ په رو در دگاریک نییه جگه له خوا یه کی
 تا ک و تهنه ها، خو ئه گه ر له و گو فتاره نابه جی و نافو ئایه یانه کو ل نه دهن، سویند
 به خوا ئه وانه یان که بیبا و ده بوون سزایه کی به ئیشیان تووش ده بیت).
 هه رو ده ها ده فه رموو یت:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ
 سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي
 وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ المائدة: ۱۱۶. واته: (کاتیکیش خوا "هه ر
 له قیامه تدا" فه رموو ی: ئه ی عیسا ی کو ری مه ریهم، ئایا ئه وه تو به خه لکیت وتوه:
 منیش و دایکیشم به دوو خوا دابنن له ئاست خوا ی په رو در دگاره و ده؟ عیسا
 له وه ئامدا وتی: پاکی و بیگه ردی و بی ها و دلی شایسته ی تو یه، بو م نییه شتیک بلیم
 بو خو م که مافی من نه بیت؟! "چو ن حه ق به خو م ده دم شتی و ابیت به ده مده؟!")

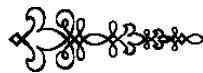
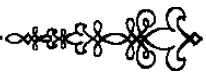
خۆ ئەگەر شتی وام و تەببێت ئەو بەراستی تۆ دەیزانیت و لێت شاراوە نیە، چونکە تۆ دەزانیت بەهەرچی لە دل و دەرووندا هەیه، بەلام من نازانم بەوێی کە لە دەریای عەلیم و زانستی بێ پایانی تۆدایە، چونکە بەراستی هەر تۆ زانا و شارەزای نەینی و پەنەانی).

بیروباوەری یەکتاناسی لە قورئانی پیرۆزدا بەرزترین زانست و زانیارییە کە مەرۆف بەرز دەکاتەووە بۆ پەلە بەرزەکان.

ئەو یەکتاناسیی خۆشویستن و پشت بەخوا بەستەنی پێشینان بوو کە دەروونی ئەوانی پاک و پوخت کرد و هیمەتی بەرز راگرتن و سەر بەرز و عیزەت و دەسەڵاتی پێی بەخشین و دادپەرەوری و راستی بەرپاکرد، تەنەت بوو کە لیلی سەرکەوتنەکانین لە پزگار کردنی ولاتان و ئازاد کردنی خەلکی لە سەتەمی پادشاکان و کۆیالیەتی کردن بۆ قەشە و حیر و ڕەبەنەکان، بەمەش پێشینان کۆڵەگەیی ژیاو شارستانیەتیان دامەزراند و زانست و هونەرەکانیان زیندوو کردەو و شتی وایان داھێنا کە هیچ ئوممەتێک بۆی نەگرا، تەنەت وای لێھات (غوستاف لوبون) لە کتیبەکەیدا (تطور الأمم) وتی: هۆنەری هیچ ئوممەتێک لە ئوممەتە گەشەسەندووکان تواناوە بەهەرەگەیی تەواو و کامل نابێت، تەنە لەدوای سی ئەو نەببێت: یەگەم نەوێی لاساییکەرەو، دوووم: ئەو نەوێی دوو سەردەمی بینیببێت (مخضرم)^(١)، سییەم: نەوێی سەر بەخۆو خاوەن پیشەیی تایبەت. دانەرەگە دواتر وتویەتی: بەلام تەنە عەرەب تاکە ئوممەتێکە کە هەر لە نەوێی یەگەمدا توانیویەتی هەموو هونەرەکان بەتەواوی و کاملی بەهەرەکانیانەو دەست بخەن، کە ڕاھێنانیان لەسەر کرد^(٢). کاریگەری بیروباوەری یەکتاناسی بە ئەندازەیک لە ژایانی

(١) مَحْضَرِم: بەو کەسە دەلێن دوو سەردەمی بینی بیت وەك كەسێك سەردەمی پێش ئیسلام و سەردەمی ئیسلام یاخود بۆ نمونە سەردەمی حیزبی بەعس و ڕژیمی دیکتاتۆری عێراق و فیدرالیەتی هەریمی بینی بیت. (وەرگێڕ).

(٢) الوحي المحمدي ١٣١.

مرؤفدا گه‌شهی کردووهو پېشکه‌وتووه که مرؤف هەر هیڼدهی پېویسته.

نهم بنچینه پیکهاته‌ی رسته‌ی یه‌که‌می شایه‌تمانه (لا اله الا الله).

بنچینه‌ی دووهم: باوهر بوون به پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ).

واتاکه‌ی بریتیه له‌وه‌ی:

۱- پېویسته برپا به‌وه به‌پنریت که پیغه‌مبه‌ر محمد (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری خوايه و کوټا په‌یامبه‌ره.

۲- پېویست بوونی باوهر هیټان و به‌راستدانانی نه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والی له‌باروه داوه.

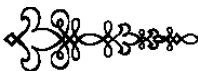
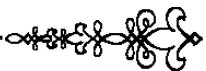
۳- پېویستی گوټ‌رایه‌ل بوون بو هەر دان پیدانان (تقریر) و کردار (فعل) و گوټ‌ار (قول) يك جا فه‌رمان یاخود رېگری کردن (نهی) بیت، پېویسته شوین پی هه‌لبگرین و پابه‌ندی رېگه‌و رېبازی ببین، چونکه گوټ‌رایه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

گوټ‌رایه‌لی خوايه، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ النساء: ۸۰. واته: (نه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌رداری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکات، به‌راستی

فه‌رمانبه‌رداری خوا‌ی کردووه). هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (جا نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پپی به‌خشیون

وه‌ری بگرن، هەر فه‌رمانیکی پیدان به‌گوئی بکه‌ن، فه‌ده‌غی هەر شتیکی لی کردن مه‌یکه‌ن). و فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ (۳۶) الأحزاب: ۳۶.

واته: (بو هیچ پیاو و ئافه‌ره‌تیکی نیماندار دروست نیه، کاتیك خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی برپاری شتیک بدن، نه‌وان سه‌رپشک بن له نه‌نجامدانی نه‌و کاره‌دا، چونکه نه‌وه‌ی سه‌رپیچی بکات له فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌وه به‌راستی به‌ناشکرا، گومراو سه‌رلیشیواوه).... تاد، جا برپا بوون به‌فرشته و جنوکه و شته‌شاراوه و غه‌یبیه‌کان ده‌چپته ناو چوارچپوه‌ی نه‌و بنچینه‌یه.

بهههمان شیوه بروابوون به پیغه مبهه ران بهی جیاوازی و زانینی ئه و شته پیویسته بدریته پالیان و ئه و شته ی که نابیت بدریته پالیان و ئه و شته ی دروسته بۆیان، ههروهها بروابوون به و کتیه ئاسمانیه ی بۆ پیغه مبهه ران دابه زیون دهچیه ناو چوارچیوه ی ئه و بنچینه یه، که ئه و کتیه به له بنچینه کاند کۆک و ته بهان له گه ل قورئانی پیرۆزدا، چونکه له یه ک سه رچاوه وه هاتوون که خوی گه وره یه، بابته ی پیغه مبهه رایته ی ئه رکی قسه کردن له سه ر ئه م بابته ی له ئه ستۆ گرتووه، ههروه ک پیشت خرایه روو.

ههروهها بروابوون به رۆژی دوا یی که رۆژی پاداشت و سزایه له کاتی زیندوو بوونه وه، هاندرو پالنه ریکی به هیزه بۆ ئه نجامدانی کارو خیرو چاکه و فه رامۆش کردنی کاری خراب و ناشرین، پینمایه دهروونی به هیزتر دهکات که مرۆف دهگیرپیه وه له خرایه و ئاشوب و سته م و زۆرداری. و به دوورو دریزی و تیروته سه لی له وه باریه وه ده دوین له باره ی ئه م بابته له به شی ژیا نی دوا رۆژ.

ئه م بنچینه یه پیکهاته ی رسته ی دوومه ی شایه تمانه (وأشهد أن محمداً رسول الله) به مه ش ئه وه روون ئه بیته وه که شایه تمان به هه ردوو به شه که یه وه، سه رباری که می پیه کانیان به لām هه موو ئه و شتانه یان له خو گرتووه که موسلمان پیویسته له بیروباوه رو شه ریعه ته که یدا بروای پیی هه بیته یان به دهر برپینیکی تر:

بریتیه له بروابوون به وه ی نایینی (ئیسلام) بریتیه له نایینی راست و حه ق، که پیویسته له سه ر هه ر تاکیک باوه ری به هه موو پیکهاته کانی به وردو درشته وه هه بیته. ئا ئه مه یه نه یی دانانی وشه ی شایه تمان وه ک ناو نیشانیک بۆ هاته نه ناو نایینی ئیسلام، چونکه ته نها که سی که به موسلمان داده ریته که شایه تمان به یینیته به هه ردوو به شه که یه وه.

بۆیه پیویسته له سه ر موسلمان زۆر شایه تمان دووباره بکاته وه، ههروه ک ئه مه هاتووه له فه رمایه ستی راست (صحیح) دوه، تا ئه و واته به رزو پیرۆزانه ی له خو ی گرتووه له گه ل گوشت و خوینی ناویته بیته.

له به رامبه ر پیغه مبهه ری خوا دا (ﷺ) چیمان له سه ر پیویسته

پاش نهووی خوای گهوره نیعمهت و بهخششی کرد له گهل موسلمان بهووی
بروای به خواو پیغه مبهره مهز نه گهی هیئا، نهوا پیویست بوو موسلمان بزانیئت، چی
له سهر پیویسته له بهرام بهر پیغه مبهر (ﷺ)، نهو نهرا گانهش بریتین له:

۱- خوشویستنی پیغه مبهر (ﷺ) گه وره تره له خوشویستنی خود و منداڵ و
سه رووت و سامان و هه موو خه لکی.

پیغه مبهر (ﷺ) فه رموویه تی: ((لا یؤمن أحدکم حتی أکون أحبَّ إلیه من والده
وولده والناس أجمعین))^(۱) واته: هیچ یه کیکتان باوهری تهواو نابیت تا من خوشه ویستر
نه بم لای له باوکی و مندا له کانی و له هه موو خه لکی.

نهم خوشویستنهش تهنها له وهدا دهره وشیت هوه که موسلمان به تهواوی و کاملی
ملکه چی هه موو فه رمایشته کانی ببیت.

۲- ریز و حورمهت گرتنی به زیندووی و مردووی، دروست نییه پیش
پیغه مبهر (ﷺ) دهست به قسه بکریئت، خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ﴾ الحجرات: ۱. واته: (نهی نهو که سانهی
باوهرتان هیئاوه پیشی خواو پیغه مبهری خوا مه که ون له بریارو پیشنیاردا له خوا
بترسن و پاریزکار بن).

دروستیش نییه دهنگ بهرز بکریته وه له خزمه تی پیغه مبهردا (ﷺ)، خوای
پاک و بهرز ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا
تَجْهَرُوا لَهُ ۚ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝۲﴾
الحجرات: ۲. واته: (نهی نهوانه ی باوهرتان هیئاوه؛ دهنگتان به سهر دهنگی پیغه مبهردا
(ﷺ) بهرز مه که نه وه له کاتی گفتوگو دا، قسه بی په رده مه که ن له خزمه تیدا، وه کو
بو یه کتری ده که ن، نه وه کو کرده وه کانتان پوچ ببیت هوه هه ستیشی پی نه که ن).

(۱) أحمد و بخاری و مسلم و النسائی و ابن ماجه، له (انس) دوه گپراویانه ته وه. نهم فه رمووده یه
راست (صحیح) ۵/ الجامع الصغير ۲۰۴/۲.

ئهم رپزو حورمهت گرتنه تا دواى مردنیش ههر بهدهوامه، دروست نیه دهنگ بهرز بگریتهوه له لای گۆری موبارهکی یان له مزگه وته کهیدا، ههروهک پیویسته مروؤف زۆر به ئهدهب و حورمهتهوه گوئ شل کات کاتی گۆبیستی فهرمودهکانی ئهبیّت و رازی بیّت بهودی له فهرمایستهکانیدا هاتوووه یاخی نهبیّت لیان.

۳- ئازار نهدانى پیغه مبههر (صلوات) بهههر شیوهیهک له شیوهکانی.

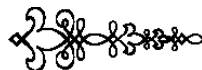
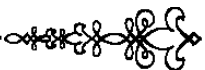
خوای مهزن دهفهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ التوبة: ۶۱. واته: (ئهوانه ی ئازاری پیغه مبههری خوا (صلوات) ددهن سزایهکی بهئیشیان بو ئامادهیه).

ئازار، گشتگیره: جنیو تانه (سب) یش دهگریتهوه یان توانجدان لهو یاخود له شهریعه ته که ی یان له هاوسهره پاکهکانی پیغه مبههر (صلوات)، ههروهک خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْوَجُهُمْ لَمَنْ هُمْ﴾ الأحزاب: ۶. واته: (پیغه مبههر (صلوات) نزیکتره به ئیمانداران له خودی خوایان و خیزانهکانیشی دایکیان). یاخود توانجدان له ئالوبهیتی یان هاوهلانی یاخود جنیو پیدانیان...

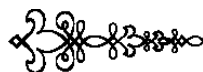
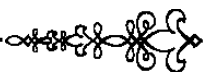
۴- دروودو سلاو دان لهسهر پیغه مبههر (صلوات).

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (۵۶) الأحزاب: ۵۶. واته (بهراستی خواو فریشتهکان سلاوات ددهن لهسهر پیغه مبههر (صلوات)، ئه ی ئهوانه ی باومرتان هیئاوه، ئیوهش سهلام و سلاواتی لهسهر بدن).

۵- پیویست بوونی شوینکهوتنی پیغه مبههر (صلوات)، خوای پایه بهرز فهرموویهتی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ الأحزاب: ۲۱. واته: (سویند بهخوا بهراستی له پیغه مبههری خوادا چاکترین نمونه ی تهواو و رپکوپیک هیه تا چاوی لی بکهن و شوینی بکهون، بهتایبهت بو ئهوه کهسانه ی رهمانهندی خویان مه بهسته، سهرفرازی قیامهت ئاواتیانه، ههمیشه و

به‌رده‌وام یادی خوا به‌زۆر ئه‌نجام ده‌دهن و زمانیان پاراوه به‌یادی ئه‌و).
شوینکه‌وتنیشی بریتیه له‌فه‌رمانبه‌ردار بوون و جیبه‌جی کردنی هه‌موو کردار و
گوفتاریکی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ).

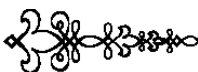
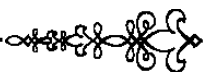
بەشى چوارەم رۆژى دوايى (اليوم الآخر)

لە سىڭ دەروازە پېك دىت:

دەروازەى يەكەم: بەنگەى بوونى رۆژى دوايى و پېويستى باوەر پى
هەبوونى.

دەروازەى دوووم: رۆژى دوايى ئە ھەزرى نا ئىسلامى.

دەروازەى سېيەم: رۆژى دوايى ئە ھەزرى ئىسلامى.

رۆژى دوايى (اليوم الآخر)

پېشەكسى:

مرۇف لەسەر گۆى زموى ژياووه چەند قۇناغىكى حياوازى تېپەر كردووه.

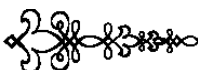
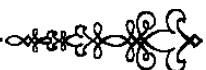
جا مرۇف لە ژيانى سەرەتايىيەكەيدا وەك گيانلەبەرى كۆى وابوو كە تەنھا پىشتى بەھىز ئەبەست، چونكە ئەو كات ژيان بۇ ئەو كەسە بوو كە زال دەبوو، بۆيە لەم قۇناغەدا مرۇف ھەستى بەنرخى خۆى نەكرد و بىرى لە ئاكامەكانى ژيانى نەكردووه. كاتىكىش چاوەكانى ھەلھېنا بىرى دەكردووه دەى پرسى:

ئايا نمونەى ئەو بەدھېئىراوھ ژيرو عاقلە وەك ئاژەل يان جېوجانەوهر وايە، كە ھەر يەك ئاكاميان ھەيە، ئەويش مردنە ياخود ژيانىكى تر ھەيە كە چاوەرانی دەكات؟

ھەندىكىش بۆچوونيان وابوو كە ئەوانەى كارى خراپ ئەكەن، ئەوا سزا وەرئەگرن و ئەوانەش كە كارى خىر ئەكەن، ئەوا پاداشتايان ئەدرېنەوھ ھەر لە ژياناندا بەر لە مردنيان، بەلام لەگەل ئەوھشدا دەيىبىنى كە ھەندىك لەوانە دەمرن بەبى ئەوھى سزا يان پاداشت بدرېن، بۆيە دەى پرسى:

ئايا ئەمانە مردن و لەناوچوون و نا گەرېنەوھ؟ ياخود سزاو پاداشت لە جىھاننىكى تر چاوەرپيان دەكا؟ ئەو مرۇفە ئەو پرسىارانەى دەكرد، بۆيە باوهرى خۆى بەستەوھ بە پىويستى بروابوون بە ژيانىكى ترى دواى مردن و بە دۆزى مەزن كە سەرى كېشا بۇ دانان بەوھى كە بەدھېئىنانى ئەو جىھانە زۆر سەر سورھېئەرە، بى كەموكورتى و پىكوپىكە، تەنھا بە خوايەكى بە توانا دەكرىت كە ئەو بەدھېئىراوانە گەواھى دادگەرى ئەو دەدەن.

ھەر لەبەر ئەمەيە دەيىبنىن كە لە سەردەمانىكى زۆر كۆنەوھ بېروابوون بە رۆژى دوايى دلى مرۇفەكانى پركردووه. تەنانەت ئەو بېروايە بەرجەستە بووھ لەناو بېتەرستەكان كە بلاوھى كردبوو لە كۆمەلگە جياوازەكاندا، كە باسى شۆرشيكى دەروونى لە مرۇفدا ئەكرد، ھەروھەا ھۆشدارى ئەكردوھ بە راستىەكان.

ر‌ای ر‌است و ر‌اشکاو ئه‌ودیه که ئه‌و بیروباودره ب‌لا‌وبوو بووده له ن‌یوان خه‌لکیدا دهره‌نجامی به‌ر‌استدانانی بانگه‌وازی پی‌غه‌مبه‌رانی پی‌شوو بووه، که پاشماوه‌کانی ئه‌م بانگه‌وازه ههر به‌قو‌لی مابوونه‌وه له و‌یژدان و دهروونی مر‌و‌ییدا، به‌د‌وای یه‌گدا هاتنی په‌یامه ئاسمانیه‌کان، ئه‌وه‌ی ر‌وونتر ئه‌کرده‌وه، ئه‌گه‌رچی ئه‌و ر‌وونیه‌ی ناپوخت بوو به‌ه‌و‌ی بت په‌رستی، که تا‌کو ئه‌مر‌وش جیهانی دا‌گرتبوو، به‌تایبه‌ت ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ ر‌ۆ‌ژی د‌وایی مر‌و‌ف په‌یی پی‌ی نابات و هیچ زانیارییه‌کی له‌بارمه‌وه نییه ته‌نها ئه‌و هه‌والانه نه‌بی‌ت که له‌لایه‌ن خ‌وای په‌نه‌ان زانه‌وه له‌ ر‌پی پی‌غه‌مبه‌رانیه‌وه هاتوو، ئه‌و شتانه به‌خه‌لکی ر‌ائه‌گه‌یه‌نن که فه‌رمانیان پ‌یکراوه.

جا ئه‌م به‌شه‌ی که ر‌یکمان خستوو ب‌و دوان له‌سه‌ر ر‌ۆ‌ژی د‌وایی، ئه‌وا س‌ی د‌مروازه له‌خ‌و ده‌گر‌ی‌ت:

د‌مروازه‌ی یه‌که‌م: به‌لگه‌ی بوونی ر‌ۆ‌ژی د‌وایی و پی‌ویستی با‌ودر پی‌ هه‌بوونی.

د‌مروازه‌ی دووهم: ر‌ۆ‌ژی د‌وایی له‌ هزری نا ئیسلامی.

د‌مروازه‌ی سی‌یه‌م: ر‌ۆ‌ژی د‌وایی له‌ هزری ئیسلامدا.

دەروازەى يەكەم

بەلگەى بوونى رۆزى دواى و پيويستى باوەر پى هەبوونى

بەلگەکانى رۆزى دواى^(۱):

دەكریت بەم بۆچوونەى كە لەخوارەودا باسى ئەكەين بەلگە بێنینهو لەسەر
رۆزى دواى:

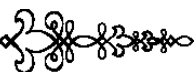
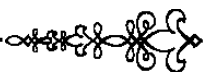
بەلگەى يەكەم: بوونى رۆزى دواى شتىكى شياوہ نەوہك ئەستەم:
ئەكریت رۆزى دواى رەووبدات، ئەو نیشانانەى كە ئاماژە بۆ ئەو ئەكەن بریتين
لەمانە:

۱- مەرۆف و بوونەوہر نەمر نين، كۆتايى سەرسورپھينەر بەبى گومان
بەسەرياندايت، جا مەرۆف دەمریت و بوونەوہر لەناو ئەچیت و ناميت، ئەمەش
مانای وایە كە ئەو سىستەمەى ئىستای بوونەوہر دادەرپووخت و لە بەين دەچیت،
هەرودەها مەشخەلى ئەو سىستەمەش كە دەبينين تەنھا وینەيەكى بچوك كراوہو
بەرايى و سەرەتايين، هەر لەو وینە بچوكراوانە وینە گەرەكەى كۆتايى پەخش
ئەبیت، بەيانى لە وینەى واقيعى گومان هەلنەگرە دەبينين^(۲).

۲- جەستەى مەرۆف لە چەندین خانە پيک ديت، ئەو خانانەش گەردیلەى زۆر
بچوك و چەرپەر، ژمارەيان لەلاشەو جەستەى مەرۆفدا زیاترە لە هەزار ملیۆن
ملیۆن خانە، ئەو خانانە جەستە پيک دینن وەك چون دیوار لە كەرپووچ و خشت

(۱) بەلگەى بوونى رۆزى دواى و پيويستى باوەر پى هەبوونى لە: الاسلام يتحدى ۷۲ و لاپەرەکانى
دواتريشى، هەرودەها خوینەر رەوانە ئەکات بۆ چەندین سەرچاوەى بيانى تر.

(۲) هەر لەم كتيبهدا سەيرى بابەتەکانى مردن و حەقيقەتەكەى و رابوونى رۆزى دواى بكە كە
بەتيرۆ تەسەلى لەبارەودە داوہ.

پێك دێن، به‌لام ئه‌وه هه‌یه كه دروست كردنی دیوار وهك خۆی ئه‌مێنێته‌وه كه‌چی خانه‌کانی له‌ش ده‌گۆڕن و له هه‌ر چركه‌یه‌كدا (١٢٥ ملیۆن) خانه ده‌مرن.

ئهمه‌ش مانای وایه لاشه‌ چه‌ندین جار ده‌مریت و ده‌زێته‌وه له ژیا‌نی دونیادا، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو گۆڕانکارییه‌شدا كه‌چی هه‌ر كه‌سایه‌تیه‌ تابه‌ته‌كه‌ی و نه‌ریت و تێروانین و زانست و ئاواته‌کانی خۆی ده‌پاریزیت، مرۆف هه‌یج هه‌ست ناکات كه شتێك له ئه‌ندامه‌کانی گۆڕانی به‌سه‌ردا هاتوو، جا نمونه‌ی مرۆف وهك ر‌ووباری له‌به‌ر ر‌ویشتوو كه به‌رده‌وام ئاوه‌كه‌ی ده‌گۆریت كه‌چی هه‌ر هه‌مان ر‌ووباریشه.

ئهو‌ی تا په‌نجا سا‌ڵ ده‌زێیت ئه‌وا بۆ پینچ جار مردوو، جا ئه‌گه‌ر له جاری شه‌شه‌مدا مرد چۆن ده‌توانیت به‌د‌ل‌ن‌یاییه‌وه دان بنیت به‌وه‌ی خۆی مردوو كه‌چی هه‌یج ر‌ینگه‌یه‌کی نه‌بیت بۆ ژیان.

به‌لگه‌ی دووهم: تو‌ی‌زێنه‌وه‌كان پ‌شت‌گ‌یری بوونی ر‌ۆژی دوا‌یی ئه‌كهن:

١- تو‌ی‌زێنه‌وه‌ی ده‌روونی (نفسی):

فرۆید و زانایانی ده‌روون به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ملکه‌چی تیۆریك بوون كه پوخته‌كه‌ی: (هه‌ر شتێکی چاك یاخود خراپ كه به‌میشك و خه‌یالی مرۆفدا دیت، ئه‌وا له لاپه‌ره‌ی نه‌ست (الا شعور)دا ئه‌نه‌خشی‌ت و بۆ هه‌تا هه‌تایی ناسرپێته‌وه، گۆڕانی کات و شو‌ین و ر‌ووداوه‌كان کاریگه‌ری لێناکات، ئه‌مه به‌بێ وستی مرۆیی ر‌ووده‌دات، چ به‌خۆشی، چ به‌ ناخۆشی).

تو‌ی‌زێنه‌وه ده‌روونیه‌كان جه‌خت ئه‌كه‌نه‌وه له‌سه‌ر ئهو‌ی كه بوونی راسته‌قینه‌ی مرۆف بریتیه له لایه‌نی نه‌ست (الا شعور) كه مردنی به‌سه‌ردا نایه‌ت و ر‌یسا کاتییه‌كان کاریگه‌ری تی‌ ناکهن. به‌لام جه‌سته‌ی ماددی له گۆڕان و تێکشکان و له‌ناوچووندا‌یه، بۆیه بوونی جه‌سته به‌ بوونیکی راسته‌قینه دانانریت، ئه‌مه‌ش مانای وایه كه ژیان به‌رده‌وامه و له‌ناو‌ناچیت بۆ هه‌تا هه‌تایه، به‌لگه‌ دوا‌ی مردنی مرۆفیش ژیان به‌رده‌وام ده‌بیت، ئی‌مه‌ش هه‌ر له ژیا‌ندا ئه‌مێنێنه‌وه و مردن ته‌نها ده‌ره‌نجامی کۆسپ و ر‌یسا کاتییه‌کانه.

پاشان ئه‌و هزرانه‌ی كه به‌ میشك و خه‌یالماندا دیت و ئی‌مه‌ش له بیرى ئه‌كه‌ین،

دوای ماوه‌یه‌کی دوور له خه‌ونماندا ئه‌یبینین یاخود قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ین له حالته‌ی (هستریا)^(۱) یان شیتێ، ئه‌مه‌ ته‌نها به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی عه‌قل یاخود یاد ئه‌و شته‌ نیه‌ که‌ ئیمه‌ درکی پێ ده‌که‌ین و به‌ره‌ه‌ستن و به‌س، به‌لگو لایه‌نی نه‌ستیش هه‌یه‌ که‌ وینه‌که‌ ته‌واو به‌گشت شته‌ لاوه‌کیه‌کانیه‌وه‌ و مرده‌گریت و ئه‌پاریزیت، ئه‌و لایه‌نه‌ی نه‌ستیش له‌ خودی خویدا جیهانیکی سه‌ربه‌خۆیه‌ و له‌ناو ناچیت به‌ له‌ناوچوونی جه‌سته‌ی ماددی.

ئهمه‌ش جه‌خت له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ ده‌کریت تۆمارێکی ته‌واو و کامل هه‌بیت بۆ کردارو گوڤتاره‌کانی^(۲) هه‌ر له‌ ژیا‌نی مرو‌فدا، ئه‌مه‌ش ده‌زانیت کاتێک ده‌ست ئه‌کات به‌ ژیا‌نه‌که‌ی تر یاخود ئه‌چپته‌ قۆناغه‌که‌ی تری ژیا‌نی.

۲- تو‌یژینه‌وه‌ی پ‌ۆ‌حی:

تو‌یژینه‌وه‌ پ‌ۆ‌حیه‌کان له‌سه‌ر ئاستی ئه‌زموونی بوونی ژیا‌ن له‌ دوای مردنیا‌ن سه‌لماندووه‌، جا له‌و تابه‌تمه‌ندیانه‌ی مرو‌ف که‌ له‌ سه‌رده‌می گۆنه‌وه‌ هه‌یه‌تی بریتیه‌ له‌ خه‌ون، به‌لام ئه‌و راستیه‌ پ‌ر گ‌رنگ و بایه‌خدارانه‌ی که‌ زانا‌یا‌نی ده‌روونناسی ئه‌م‌رو ئاشکریان کرد زۆر زانستی و قو‌لن که‌ پ‌یشیان پ‌ی شاره‌زا نه‌بوون.

تو‌یژینه‌وه‌ پ‌ۆ‌حیه‌کان که‌ لقیک‌ن له‌ زانستی ده‌روونناسی سه‌رده‌م ئامانجی ئاشکراکردنی تابه‌تمه‌ندییه‌ نا‌اساییه‌کانی مرو‌فه‌، بۆ ئه‌م تو‌یژینه‌وانه‌ش چه‌ندین په‌یمانگا له‌سه‌ر ئاستی جیهان دروست ک‌ران و تافیکردنه‌وه‌ی سنوور فراوان بۆ هه‌زاران خه‌لک ئه‌نجام درا، له‌ ده‌ره‌نجامدا ئه‌و په‌یمانگانه‌ سه‌لماندیا‌ن:

له‌ راستیدا که‌سایه‌تی مرفایه‌تی هه‌ر به‌رده‌وام ده‌می‌نیت، له‌ وینه‌یه‌کی نامۆدا، دوای له‌ ناوچوونی جه‌سته‌ ماددیه‌که‌ی^(۳).

(۱) هستریا: نه‌خۆشیه‌کی ده‌روونیه‌ و دواتر به‌ره‌ به‌ره‌ ده‌بیته‌ جه‌سته‌یی و عه‌قلی. (وه‌رگ‌یر).

(۲) سه‌یری بابیه‌تی نمایش ک‌ردن (العرض) و لی پ‌رسینه‌وه‌ بکه‌، به‌شیک له‌و شته‌شمان له‌وباره‌وه‌ ه‌یناوه‌ که‌ زانستی سه‌رده‌م باسی لی‌وه‌کردووه‌.

(۳) بۆ نمونه‌ی ئه‌و ئه‌زموون و تافیکردنه‌وه‌ پ‌ۆ‌حیا‌نه‌ سه‌یری ک‌تیبی: الاسلام ی‌تحدی ۹۳.

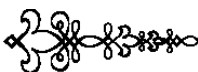
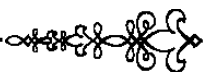
۳- گهواهی کرداری و نهزموونی (تجربیه):

ئهو شایهتی و گهواهیدره کرداری و نهزموونیهی که بوونی ژیاانی دواى مردنی سه‌لاندووهر بریتیه له: ژیاانی یه‌که‌ممان^(۱)، نه‌گهر دان بنیین به پروودانی پرووداویک له نیستادا و نکۆلایش بکهین له پروودانی ههمان پروودا له داهاتوودا، ئهمه خوئی له خویدا دژایه‌تی لۆژیک و مه‌نتیق و عه‌قله، ههموو ئهو زانایانه‌ی که هه‌وئی شیکردنه‌وی بوونه‌وهر ژیان دده‌دن به (داروین)یشه‌وه باسی ئه‌وه‌یان کردووهر که: نه‌گهر ههمان ئهو هوکارانه‌ی یارمه‌تیدهر بوون له به‌دهیپانی یه‌که‌م جاری بوونه‌وهر ئاماده‌بوون ئه‌وا ده‌گونجیت ژیان وتایه‌تمه‌ندییه‌کانی دووباره بیینه کایه‌وه جاریکی تر.

ئامانج و مه‌به‌ست له بره‌وا بوون به‌ پڕۆژی دوا‌یی

کاتیک خوای گه‌وره ئاده‌میزادی پێ‌زدار کرد، هه‌روه‌ها کردی به‌ گه‌وره‌ی بوونه‌وهر به‌م فه‌رمایشته‌ی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ الاسراء: ۷۰. واته: (سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌ پێ‌زمان له نه‌وه‌ی ئاده‌م گرتووهر به‌سه‌ر وشکانی و ده‌ریادا "به‌جۆره‌ها هوکاری گواسته‌وه" هه‌لمان گرتوون). ئه‌وه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌ بۆ مرۆفی رام کرد و قورئانی پیرۆزی بۆ په‌وانه‌کرد که چه‌ندین نیشانه و به‌لگه‌ی رۆشنی تێدا‌یه، که ناچیته‌ عه‌قله‌وه خوای گه‌وره - که دانایه - به‌بێ دانایی و حیکمه‌ت و ها‌که‌زایی به‌بێ بوونی مه‌به‌ستیکی راسته‌قینه‌ مرۆف دروست بکات، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵) فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ (۱۱۶) المؤمن ۱۱۵ - ۱۱۶. واته: (ئایا گومانتان وابردووهر که به‌راستی ئیمه‌ ئیوه‌مان

(۱) سه‌یری به‌لگه‌ی زیندوو بوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی بکه ههر له‌م کتێبه‌دا.

بەبى مەبەست دروست کردوو و ئیوه بو لای ئیمە ناهێنرینهوه؟! بەرزى و بلندی بو خوا، پاشای پەرەى حەق، هیچ خوايەك نیه جگە لەو زاتە، خاوەنى عەرشی شۆدارو بەرێزە).

هەرودها دەفەرموویت: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ۳۶. واتە: (نایا ئادەمیزا وادەزانیت هەروا وازی لێدەهێنریت بەخۆرايی). مەبەستی ئەوەیە بەبى سوود فەرماوێش دەکریت و فەرمانى پى ناکریت.

ئامانجى بەدیھێنانەكە روژنە لەم نایەتەدا: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ (الذاریات: ۵۶. واتە: (بێگومان من پەرى و ئادەمیزادەم دروست نەکردوو تەنها بو ئەوە نەبیت كە من بپەرستن و فەرمانبەردارم بن). ئەمە راسپاردن و تەكلیف و تاقیکردنەوێه تا خراپ لە چاك جیا بكریتەوه.

پێویستی بڕواو بوون بە رۆژی دوايى

هەرودەك پێشتر سەلماندمان و چەندین بەلگەشمان خستەروو كە رۆژی دوايى دەکریت بێتە پێش و بەرپا ببیت و شتیكى نەبوو ئەستەم نیه، بەلكو دەگونجی لە هەر كاتیك بەرپا ببیت، هەرودها ئەوەشمان خستەروو كە لێكۆڵینهوه دەروونی و رۆحییەكان پشتگیری ئەم بیروباوەرە ئەكەن، ئەمەش ئیستا دەر ئەخەین كە جیهان پێویستی بەوه هەیە كە بڕوای هەبیت بە رۆژی دوايى، ئەمەش لەو لایەنانەدا دەرەكەوێت^(۱):

(۱) الكلام عن الحاجة الى الآخرة في الاسلام يتحدى ۸۲ ولاپەرەكانى دواترى.

۱- لایه نسی د پروونی:

هیواو ناواتی مړوف بؤ دستخستنی ژیانیکې خوشگوزهران و بهرز له جیهانیکې نازادی نمونه ی پر له خوشگوزهرانی، سهر به خو و بهدر بیت له سنوورو کیشهکانی ئەم جیهانه، به لگه یه کی به هیزی د پروونی له سهر پیویستی بوونی جیهانیکې تر، هه روهک تینویتی به لگه یه له سهر ئاو، هه روه ها به لگه یه له سهر بوونی په یوه نندیه کی تایبه تی شاروه له نیوان ئاو و مړوف.

پاشان ئەم بیروباوهره که بریتیه له بوونی رۆزی دواپی له کونترین سهر دمه کانه وه بوونی هیه - هه روهک دهخړته پروو - ئینجا ئەگهر ئەو بیروباوهره پوچه ل بووبایه وه ئەوا بهو شیوه سهر سام که ره کاریگهری نه ده بوو له سهر مړوف، چونکه ئیمه هزره فیکریکی پوچی مړویی نابینین تا ئەو سهر دمه ی ئیستا بهو شیوه زنجیریه یه رپکو پیکه ماییت.

۲- لایه نسی په وشتی:

فیتړه تی مړوف جیاکاری دهکات له نیوان سته م و دادگهری، له نیوان چاک و خراب، ههر ئەم فیتړه ته شه که مړوف جیا دهکاته وه جگه له خو، له گه ل ئەوه شدا مړوف ئەو فیتړه ته به فیرو ئەدات و نه وه کانی ره گه زی خو ئی کوژیت و هه راسانیان ئەکات، به شی ههره مه زنی میژوو پرپه تی له چیرپوکی سته مکاری و ده ست درپزی، رۆژنامه رۆژانه ییه کان ده دوین له باره ی په نهان کوژی و تاوانی فراندنی خه لک و تالان و تاوانبارکردنی دروین و بانگه شه ی بی بڼه ما و تیکشکاندن و قپ کردنی گه لان، هه موو ئەمانه ش ته نها وینه یه کی بچوک کراوه ن بؤ ئەو رووداوانه ی رۆژانه له سهر زه وی رووده دن. به لأم پالنه ره کانی دادگهری و ئینصاف له ویزدانی مړوفدا جه خت له سهر ئەوه ئەکه نه وه که ئەو جیهانه له خودی خویدا که موکوتره، ئەو که موکوریه ش پیویستی به ته واو کامل بوونه. بویه پیویسته رۆژیک هه بیت که جیاکاری بیت له نیوان حق و ناحه ق، هه روه ها پیویسته سته مکارو سته م لیکراو به ره می کرده وه کانیان بدورنه وه، ناچیته عه قله وه که باوهرداری چاکه کاری گوپړایه ل، کاتیک له دنیا دا پاداشتی وهرنه گرتبیت که چی پاداشتی له کیس بچیت و

ئەو تېكۆشانى لەگەڵ دەروون و نەفسى خۆى بەبى بايەخ بەهەدەر بېروات، بەلگو پيوسته ئەو پاداشتەى بو هەلگیراوه لە رۆژى دواى پى بدريتهوو وەربگریتەوه.

بەهەمان شپۆ ناچیتە عەقلەوه کە خوى گەورە کەسى گالته جارى ستمەکارى رۆچوو لە گومرايیه کەیدا فەرامۆش بکات، لە کاتی کدا پيشەى چاندنى توى خراپە چاندن لە زەويدا و چەوساندنەوى ئەوانى تر بوو، جا بەبى ئەوى ئەو ستمەکارە بە سزای خۆى بگات و تۆلەى ستم لیکراوەکەى لى بسەنیتهوه، جا ئەگەر ئەو ستمەکارە لە دونیاشدا بە سزای خۆى نەگات، ئەوا بەبى گومان لە رۆژى دواى و لیپرسینەوه تۆلەى لى ئەسیریتەوهو سزا دەدریت:

﴿ وَتُوفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ ﴾

النحل: ۱۱۱. واتە: (هەر کەس پاداشتى کردەوهکانى دەدریتەوه). ئەگەر خوى گەورە لیپرسینەوه نەگات لەگەڵ ستمکاران، هەروەها پاداشتى گوێرایەلان نەدات، ئەوا ئەو کاتە ستم ئەدرایە پال خوى گەورە، ستمکردنیش ئەستەمە بە نیسبەت خوى گەورە.

بېروابوون به پړژى دوايى وادهكات كه مړؤف بهردهوام چاوديرى بهسهر نهفسى
 خويدا ههبيټ، نارامى و هيمنى له دمرووندا بهرپا دهكات، بهمهش باومرډار ههست
 دهكات كه دونيا ههټخهټتينهره، بويه دونيا بهكهم ئهزانيت و ههټپه ناكات لهدونيا
 تا ئهوهى نارمزوو دهكات گلى بډاتهوه ئهگهر زيانى بؤ خهلكى تريش ههبيټ، ئا لهو
 كاتهدا باومرډار ژيانى بهرز و نامانجى گهوره دهبيټ ئهويش بريتيه له: ئهجامدانى
 كارى چاكه و فهرامؤش كردنى كارى خراپه، خو رازاندنهوه به خووردهوشته
 بهرزهكان، خو دارنين له خووردهوشته پهست و نزمهكان.

نا لیله‌دا قورئانی پیروژ پشتی به‌ستوو به‌م بیروب‌اوهره بۆ بانگه‌وازی کردن بۆ چاکه‌کاری پله‌به‌رز و ره‌وشت به‌رز، خ‌وای پایه‌به‌رز ده‌فرموویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَّوْهُ﴾ البقرة: ۲۲۳. واته: (له خ‌وا بترسن و خ‌وتان له خ‌وا بیاریزن و چاک بزائن و دُنیا بن که به‌دیداری خ‌وا شاد ده‌بن). فهرمان کردن به‌پاریزکاری و ته‌ق‌وای په‌یوه‌ست کردوو به‌بینینی خ‌وای گه‌وره له رۆژی دوا‌ییدا، بۆ ئه‌وه‌ی

ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ﴾
البقرة: ۲۷۲. واتە: (هەر خێرو چاکەیه کیش ئەنجام بدەن پاداشته که تان دەست
دەکهویت، ئەوسا ئیوه به هیچ شێوه یه که ستمتان لی ناکریت). بەخشینی له پیناوی
خوادا هیناو له گهڵ ئەوهی خواى گهوره له دواڕۆژدا پاداشتیان ئەداتەوه.

﴿ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴾ (التوبة: ٨١)

واته: ("دو پرووه‌كان"، نه‌وانه‌ی كه به جیهیلران له ناو مه‌دینه‌دا شادمان بوون به دانیشتیان و دواكه‌وتنیان له پیغه‌مبه‌رو نه‌چوونیان بۆ غه‌زا، حه‌زیان نه‌ده‌كرد جیهادو تیكۆشان به خۆیان و مالیان له پیناوی خوادا بکه‌بن و به ئیماندارانیان وت: له‌م گه‌رمایه‌دا دهرمه‌چن بۆ جیهاد، ئه‌ی محمد (ﷺ) پینان بلی: ئاگری دۆزه‌خ به تینترو به‌هیزتره له گه‌رمیدا ئه‌گه‌ر تۆ بگه‌ن و بیرو هۆشیان ب‌خه‌نه‌کار). خوشه‌ویست کردنی جیهاد و تیكۆشان به مال و رۆح له پیناوی خوادا و هاندانیان بۆ به‌رگه‌گرتنی ئازاره‌كانیان هاوته‌ریب کردووه به ترساندنیان به ئاگری دۆزه‌خ.

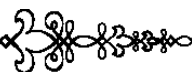
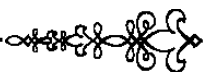
قورئانی پیرۆز گرنگی داوه به جیگیر کردنی بیروباوهر له هوشی مرۆفدا، تهنانهت به چاکترین خیر و به نه بپراوهیی وهسفی کردووه، دونیاش ماییکه ههر له ناو دهچیت و نه وهش که به دواى دنیا ئەکه ویت هه ئه له تاوه و له خۆی بایی بووه به خوشی و جیژه ماوه کورته کانی دنیا.

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ
الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (٦٤) العنکبوت: ٦٤. واته: (ژیانی ئەم
دونیایه جگه له گه‌مه و گالته و یاری شتیکی تر نیه... به‌راستی مائی قیامه‌تیش و
ژیانی ناو به‌هه‌شت، ههر ئەوه ژیا‌نه، ئە‌گەر بیان‌زانیا‌یه و تێ ب‌گه‌یشتنایه). هه‌روه‌ها
ده‌فهرموویت: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا (١٦) وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (١٧) الأعلى: ١٦ - ١٧.

واته: (کهچی ئیوه رپیازی رزگاری ناگرنه بهر به لکو زیاتر ژبانی دنیا تان مه بهسته. له کاتیکدا قیامهت و به دهست هینانی به ههشت جاکتره و بهرده وامیشه). ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَانِهِ ثُمَّ يَسِيحُ فَرَنَّهُ مِصْفَرًا ثُمَّ يُغْنِ حُطَمَاءً فِي الْأَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ الحديد: ۲۰. واته: (چاک بزانی ژبانی دنیا ته نیا بریتیه له یاری و گهمه و رازاندنه وه خو هه لکیشان له نیوان یه گتریدا، هه روهها زور کردنی سامان و مال و منداڵ، جا ئه وانه هه هه مووی وهک بارانیکی به پیت وایه که ببیته به رههمیکی زور، کشتیارهکان سه رسام بکات، له وهودوا وشک ببیت و زمرده لگه رپیت، پاشان وردو خاش ببیت و بکه ویت، بیگومان له قیامهتیش سزای زور سهخت بو دنیا په رستان ئامادهیه، له ولاشه وه لی خوشبوون و رهمه نندی له لایهن خواوه ئیماندارانی چاکه خوازی لی به هره وهر دهکریت، ژبانی دونیاش دوور له خواناسی و دینداری جگه له وهی که بریتیه له رابواردنیکی کهم، شتیکی تر نیه، زور که سیشی پی غه راو دهستخه پرۆ ده بیت).

۳- پابه ند بوون و گرتنه بهر (السلوک):

یه کیك له و شتانهی که له کۆنه وه هۆشی مرۆفی سه رقان کردووه بریتیه له چۆنیهتی ناچار کردنی خه لکی بو ئه وهی رپگای راست بگرنه بهر. دهکری مرۆف ئه و شتانه جیبه جی بکات که پیی سپیردراوه له ترسی ئه و سزایه ی چاوه روانی دهکات، ئه گهر چی کاره که وهک خۆیشی به ئه نجام نه گه یه نیت، به ئام دهکری بپرسین که چ شتیک پال به و که سه وه ده نیت که خاوه ن ده سه لاتی سیاسیه تا دادگه ری به رپا بکات؟ کی لادان و یاخی بوونی مرۆف راست دهکاته وه ئه گهر راستکه ره ویه ک و پالنه ریک نه بیت؟ یاخود ئه گهر خاوه ن ده سه لاتی سیاسی بی ئاگا بوو له و به رپرسانه ی که سته م ئه که ن و به رتیل ده خو ن و فیل ده که ن و ده سه لات خراب به کار نه هی ن چ شتیکی تر هه یه ئه وان له و کارانه بگی رپته وه..؟ له راستیدا ئه و لادانه ته نها ئه و پالنه ره راستی ئه کاته وه که سه رچاوه ی

گرتوو له ناخی مروڤدا، ئه ویش بریتیه له ویزدان. ئه م تایبه تمه نندیهش تهنها له بیروباوهری پوژی دوایدا بهدی دهکریت، چونکه مروڤ ههست دهکات که له ههر کوپیه که بیت خوی گه وره دهیبینیت و لی پرسینه وهیه کی سهختی له گهل دهکات. (قولتیر) دهلیت: (گرنگی خواو پوژی دواپی زور مهزنه، تهنا نه دوو بنچینه بۆ بهرپا بوونی رپسا و بنه ما رهوشیه کان).

ناوبراو بۆچوونی وایه: باوهر بوون به پوژی دواپی به تهنها بهسه بۆ دهسته بهرکردنی چوارچی وهیه کی رهوشتی ههره چاک بۆ کو مه لگا، ئه گهر ئه و بیروباوهره لاجوو و نه ما، ئه و هیچ پالنه ریک بۆ کاری چاک بهدی ناکهین، بهمهش دارپووخانی رپسا و سیسته می کو مه لاتی لی دهکه ویته وه).

پیویسته کی زور ههیه به باوهر بوون به پوژی دواپی، بۆ ریکخستنی ژیان و بهرپا کردنی له سه ر بنچینه ی راسته قینه ی دادگهری، که له خودی خویدا جهخت کردنه وهیه له سه ر ئه وه ی پوژی دواپی له گه وره راستیه کانی بوونه وهره، ئه مهش به لگه یه کی لۆژیکی و مه نتیقی و روونه، له سه ر ئه وه ی پوژی دواپی شیاوی برپا پی هینانه.

٤- پیویسته ی بوونه وه رپسی (الضرورة الكونیه):

پاش ئه وه ی به لگه مان هینا وه له سه ر بوونی خواو ئه وه شمان سه لماند که به دیه ی نه ری بوونه وهره، دهلیین: پیویسته لی ره دا په یوه نندیه که هه بیت له نیوان خواو مروڤدا، ئه و پیوه نندیه ش پیویسته دهر بکه ویت، چونکه عه قل نکو لی دهکات له بوونی خوایه که هه ی په یوه ندی به کاروباره کانی بوونه وهره وه نه بیت، به نه ده کانی ش وه که به دیه ی نه ر شایه تی له سه ر نادن. به لام که ی ئه و په یوه نندیه به وینه یه کی روون دهر ده که ویت؟

دهکریت دان به وه دا بنریت که ئه و په یوه نندیه له ژیا نی دنیا دا دهر نه که و تو وه نه دره وشا وه ته وه به ته واوی، ئا ئه وه که سی بی باوهر و خا نه ناسه که دهلیت: له خوا ناترسم، پاشان ده بینین ده بیت ه سه روک یان هه ی ئازاریک به وه ی ئه و بی باوهر پیه وه نا چی ژیت... دهکری سکا لی برپا دار رهت بکریته وه به به لگه ی ئه وه که

نارهواو نا شه رعیه.

ئا لیږدها یان دهبیت بروامان به بوونی خوا هه بیټ یان نکۆلی له بوونی بکهین،
چونکه نهگه بروامان پپی هیئا، نهوا پیویسته برپا به رۆژی دوايش بئین، تهنها
له رۆژی دوايدا به جوانی و رۆشنی شوینه واری په یوه نډیه کانی نیوان به دیهینه رو
به دیهینه راو درده که ویت، به وهی له وی لی پرسینه وه ههیه و مروڤ سزا یان پاداشت
وهرئه گریټ و دهگات به نیشته جیی هه تا هه تای.

چونکه خوی به دیهینه ری نه م بوونه وهره مهزنه ناکریټ کۆتایی به بوونه وهر
بئینیت تا مه بهستی به دیهینه نانی نه م بوونه وهره نه خاته روو، ههروه ها تا به نده کانی
ناشنا نهگات به سیفه ته کانی.

دەروازەى دووهم

پۆزى دوايى لە هەزرى نا ئىسلامى

لەم دەروازەىدا پوختەىهەك لە مێژوو دەخەینەپروو لەبارەى پۆزى دوايى، لە كۆنترين پۆزگارەكانەوه تا ئەم كاتەى ئىستامان لە ناودارترين ژيارو شارستانىهەتەكان و ئايىنە جىهانىيەكان.

۱- لە شارستانىيەتى دۆلى رافدين (وادى الرافدين):

هەزرى قىامەت و زىندوو بوونەوه دواى مردن:

هەيچ دەقيەك لە نووسىنى بزمارىدا نەبوو كە بىسەلىنىت عىراقىيە كۆنەكان بپروايان بە زىندوو بوونەوه و هەستانەوى دواى مردن و قىامەت هەبووبىت، هەروەها هەيچ شتێكى واش نەبوو لە ناو شوپنەوارەكانيان كە بىسەلىنىت دەكرىت پۆحى مردوو (الاطمو) بگەپۆتەوه بۆ ناو لاشەكەى^(۱).

ئەم مانايە لەسەر زمانى (گلگاميش) دا بەپروونى دەبينين، كاتێك ئەى لاواندەوه بە هاوړيەكەى (أكيدو) و بپاي هەلەدا، دەيوت:

(ناخ ئەو هاوړەلم كۆچى دوايى كرد كە خۆل و خاكى خۆش ئەويست، منيش بەهەمان شيوەى ئەو رادەكشيم "واتە: دەمرم"^(۲) بۆ هەتا هەتايە هەئناسمەوه)^(۳).

لەو كاتەش كە دەقە بزمارىيە كۆنەكان دەدوين لەبارەى گەپانەوى پۆح بۆ جىهانى زىندووان، ئەوا مەبەستى ئەو دەيه كە پۆح دەگەپۆتەوه لە سەر شيوەى تارمايى (شبح) بەجيا لە جەستە دەگەپۆتەوه^(۴).

(۱) عقائد ما بعد الموت في حضارة وادي الرافدين لا ۱۱۳ هەروەها سەيرى ئەمەش بكە: مقدمة في

تأريخ الحضارات القديمة: طه باقر ۲۳۱/۱. والأديان د. رشدي عليان وسعدون ساموك ۷۰-۷۱.

(۲) وەرگێڕ.

(۳) عقائد ما بعد الموت ۱۱۵-۱۱۶.

(۴) هەمان سەرچاوه ۱۱۳.

هزری لى پرسینه‌وه (الحساب):

مامۆستا (هايدل) و (كريمر) و هه‌ندىك له لىكوڵه‌ران بۆ ئه‌وه‌چوون كه ئاماژه و هيامى ڤوون هه‌ن له ده‌قه بزمارییه كۆنه‌كان كه بیروباوه‌رى ئه‌وان ده‌خه‌نه‌ڤوو، له‌باره‌ی هزری لى پرسینه‌وه له دواى مردن له بیروباوه‌رى عی‌ر‌ا‌قى كۆندا^(١)، هه‌روه‌ك میسرپییه كۆنه‌كان ڤروایان وابوو.

به‌لام دواى ڤامان و ورد بوونه‌وه له‌و هيامپانه‌ی كه له ده‌قه بزمارییه‌كانیان وەرگرتبوو، لىكوڵه‌ران ئه‌و ڤا‌یه‌یان په‌سه‌ند كرد كه پى‌ی وایه شارستانییه‌تى دۆلى ڤافدین ڤروایان به‌ لى پرسینه‌وه نیه له دواى مردن هه‌روه‌ها ڤروایان نییه به‌ بوونی سزاو پاداشت له‌و جیهاندا^(٢).

دانیش‌توانی دۆلى ڤافیده‌ین پى‌یان وابوو كه تاوان كۆنه به‌كۆنى مرؤفایه‌تى، مرؤف تووشی ئه‌نجامدانى ده‌بی‌ت به‌ ئه‌نقه‌ست بی‌ت یاخود ئه‌گه‌ر به‌ ئه‌نقه‌ستیش نه‌بی‌ت.

ئینجا پى‌یان وایه ئه‌نجام دانى هه‌ر تاوانىك زیانى زۆر گه‌وره‌ی لى‌ده‌كه‌وێته‌وه^(٣)، كه له دوو شتدا ڤه‌نگ ده‌داته‌وه:

١- پشت تى‌كردن و فه‌رامۆش كرانى تاوانبار له‌لایه‌ن خواوه‌نده‌كانه‌وه، ئه‌وكاته‌ش تاوانباركه‌ ده‌بی‌ته نیچى‌رى ئاشوب و فیتنه و كاره‌سات و نه‌خۆشییه‌كان و ئارامى و خۆشى نامى‌نیت^(٤). پاشا (ئاشور بانى‌بال) بارودۆخه‌ ناهه‌مواره‌كانى ده‌وله‌ته‌كه‌ی به‌وه به‌وه وه‌سف ده‌كات كه سزایه‌كه به‌سه‌رىدا سه‌پى‌نراوه، له‌وباره‌وه ده‌لی‌ت:

(بۆچى نه‌خۆش و سزای دل و ده‌روونى و به‌دبه‌ختى و ئىش ده‌وره‌یان داوم؟ له‌ناو ولاتى‌كدا كه ڤه‌ره له‌ شه‌ه‌زان و له‌ مالى‌كدا كه سیخو‌رى و پیلان تاوتووى ده‌كرى،

(١) سه‌رچاوه‌ی پى‌شوو ١٢٣-١٢٤.

(٢) سه‌یرى ئه‌م سه‌رچاوه‌یه بکه: الحجج ومناقشتها فى عقائد ما بعد الموت ١٣٠.

(٣) عقائد ما بعد الموت ١٢٣-١٢٣.

(٤) سه‌رچاوه‌ی پى‌شوو ١٣٥.

بهرپراستی ئهم شتانه بهردهوام بهمنهوه پهيوهستن، کارهسات و وشه و وته خراپهکان کوڼهبنهوه له دژی من، بهراستی نهخوښی دل و ناهه مواری جهسته قه دو بالای منی چهماندوڼهوه... مردن بوووتهوه خالی کوټایم، بهراستی سزا نهچیزم له دووډلی و خه مباریدا، به روژو شهو دنالینم و دهپاریمهوه: ئهی خواوهند ئهو ناخوښیانه زال بکه بهسهر ئهوانهی له خواوهندهکان ناترسیڼ و ریگهم بده ئهی خواوهند نووری تو ببینم، بوچی ئهم ههموو کارهساتهت بهسهره مندا سهپاندووه؟ بهراستی من سزا دهچیزم وهك ئهو كهسانهی كه ههرگیز له خواوهندهکان ناترسن^(۱).

۲- کورتی ماوهی ژبان و تهمنه و هاتنی مردن بههوی گوناوه تاوان وهك سزایهك بو تاوانباركه لهسهر نهنجامدانی ئهو تاوانهی.

ئهو دهقه بزمازیانه بهلگهن و ئاماژهی تهمنه، بو نمونه:

(نهگهر یهكيك له داهاتوودا بلیت: كيگه "حقل" نه به خسراوه، ئهوا سهرپیچی خواوهندهکانی کردووه: انو، انلیل، آیا، ننا، شمس، مردوخ، نسكو، سدرننا، نركال، لازر، بویه خواوهندهکان ئهو تاوانباره له بنچینه دا ههلی دهتهكین و نهزادهكهی رهش دهكه نهوهو لهناوی دهبن، كه لهوانهیه بهتهواوی تاوانباركه بكوژن و لیی نهگهړین روژيک زیاتر بمیننهوه).

واتای ئهو دوو سزایه هاتووه له کوټایي شهریهتی (حه مورابی) دا، كه نزا له ههموو ئهو كهسانه كراوه كه حوكمهکانی شهریهتهكهی پشتگوځ بخت یاخود ئهو یاسایانه رهش بکاتهوه كه له شهریهتهكهدا نووسراون یان ناوی (حه مورابی) رهش بکاتهوه تا ناوی خوځی له جیگهی ناوی ئهوا بنوسیټ یاخود فه رمان بهكه سیکی تر بکات بو ئهوهی بهو کاره ههسیټ^(۲).

پیچهوانه ی ئهوهی كه پیشتر خستمانه پروو، پاداشت كه بریتیه له: خوځی ژبان و تهمنه دریژی بهكه سیك دمه خسریت كه کاری چاك و خیر بکات و کردهوهی باش

(۱) سهرچاوهی پیښوو ۱۳۸.

(۲) سهرچاوهی پیښوو ۱۳۹-۱۴۰.

ئەنجام بادات وەك ترسان لە خواوەندەكان و پێشكەش كردنی قوربانی و دروستكردنی پەرستگە ھەروەھا دروستكردنی پەيكەر بۆ خواوەندەكان، سەرچەم ئەمانە دەدرەوشێنەووە لە دەقیكی بزماری:

(ترسان لە خواوەندەكان ھۆكاری بەدەستھێنانی سۆزو دڵۆفانیە، بەراستی قوربانی كردن تەمەن درێژ دەكات، گومان لەویدا نیە كە ھەر كەسێك لە خواوەندەكان بترسێت ئەوا خواوەند "الانوكي" تەمەنی درێژ دەكات). ھەروەھا (سەرچۆنی دوووم: ٧٢١ - ٧٠٥ پ.ز) دەلێت:

(بۆ پاراستنی ھەسانەوی خۆم و درێژی تەمەنم و جیگیر بوونی دەسەلاتم بەردەوام خۆم ئەچەمینمەووە و ركوع ئەبەم لە پەرستشدا)^(١).

جا بەم پێیە:

جیهانی زیندووان لە دیدی شارستانیەتی دۆلی رافدین بریتیە لە ھەمان جیھان كە سزاو پاداشتی تیا دا وەردەگیرێتەو، برۆیان وانیە كە لە جیهانی مردوواندا پاداشت و سزا بەخشیێنەووە. ئەمە بەلگەیە لەسەر بیروباوێری سزاو پاداشت لە دوای مردن، خۆی دەبینیتەو لە ئاراستەكاری دەروونی لە ئاست ھەلسوكەوتەكانی مەرۆف، لەو ساتانەی كە مەرۆفەكە سەرپشكە لەوێ ئەو كارە یاخود كاریكی تر بكات، ئەوا ئەو شتە یاروون كردۆتەووە كە مەرۆف پێویستە خۆی لێ دوور بگریێت. ئەم بیروباوێری دانیشتوانی دۆلی رافدین ئەوانی دابریووە لە ھەموو دەستەبەركارو گەرنتیەك بەوێ ھیزی خراپە و ئاشوب تێكشكێت و بە وێژدانەو ھەلسوكەوت لەگەڵ ستم لێكراوان بكاریت، پاداشتی چاكەكاران بەدێتەو لە ژبانی تر لە جیهانی خواروو "قوناغی مردن و دواتری"^(٢)، لەبەر ئەمەش ژبان لەسایە ی شارستانیەتی دۆلی رافدین بەھەموو قوناغەكانیەو كۆمەلێك لە شەپۆلی دوودلی و گومان و پرسیاری بیزاركەری نەزۆکی لەخۆ ھەلگرتبوو، سەرباری ئەوێ كە جۆرێك لە

(١) سەرچاوەی پێشوو ١٤٢-١٤٣.

(٢) وەرگێڕ.

هه‌ست کردن به تیکشکانیان له‌لا دروست ببوو^(۱). دهقه بزماریه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی
ناشکرا ئەو لایه‌نه دهخه‌نه‌روو.

۲- له‌لای میسرپیه کۆنه‌کان:

میسرپیه کۆنه‌کان ساڵی ۲۶۰۰ پ.ز یاخود پێش ئەو ساڵەش برۆایان هه‌بوو به
ژیانیکی تر له‌ دوای مردن، به‌نده به‌پێی کرده‌وه‌گانی سزاو پاداشتی خۆی
وه‌رده‌گریت، ئەم بیروباوه‌ڕەش تایبەت نه‌بوو به‌ چینی کاهینه‌کان به‌لکو له
ناوه‌نده‌گانی گه‌لیشدا بوونی هه‌بوو.

خوا لیخۆشبوو (عبدالقادح حمزه پاشا) له‌ کتێبه‌که‌یدا (علی هامش التاریخ
المصری القدییم) له‌باره‌ی ئەو ماوه‌یه‌ ده‌لێت:

(له‌و کاته‌دا په‌رستنی "أوزریس" به‌رده‌وام ب‌ئاوه‌ی ده‌کرد و ده‌چوووه‌ حاله‌تیکه‌وه
که‌ ببێته‌ په‌رستشی ته‌واوی گه‌ل.... جا بنه‌مای یه‌که‌می په‌رستنی "أوزریس"
ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر مرؤفیک - پادشا بی‌ت یاخود که‌سیکی ئاسایی - به‌رپرسه‌ له‌ دوای
مردن له‌و کرده‌وانه‌ی که‌ له‌ دونیادا ئەنجامی داوه‌ له‌ به‌رامبه‌ر دادگای خووا‌یی که‌
داداگایی‌کردنه‌که‌ی خودی "أوزریس" خۆی به‌پۆه‌ی ده‌بات و له‌و دادگایی‌کرده‌دا ئەم
خواوه‌ندانه‌ یارمه‌تی "أوزریس" ده‌ده‌ن: "توت" خواوه‌ندی دانایی و زانست و
"أنوبیس" به‌رپۆبه‌ری ناشتنی مردوو‌ه‌کان و رپه‌به‌ری رۆژی دوا‌یی مردوو‌ه‌کان و
"حوریس" که‌ کو‌ری "أوزریس" و "ایزیس" و "معات" خواوه‌ندی پاستی و
دادپه‌روه‌ی و چل و دوو دادوه‌ری تر یارمه‌تی ده‌ده‌ن.

ئینجا ئەگه‌ر دادگا بریاریدا که‌ چاکه‌گانی مردوو زیاترن له‌ خراپه‌گانی، ئەوا
مردوو‌ه‌که‌ پاداشت ئەدریته‌وه‌ به‌ خۆشگوزه‌رانی هه‌میشه‌یی و وه‌ک خواوه‌ند
"أوزریس" ی لێدیت. به‌لام ئەگه‌ر دادگا که‌ بریاریدا که‌ مردوو‌ه‌که‌ زۆر خراپه‌ی
کردوو له‌ ژيانیدا، ئەوا سزاگه‌ی بریتیه‌ له‌وه‌ی ببێته‌ خۆراکی درنده‌ یاخود

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۴۴-۱۴۶.

فەزەبەردیته ناو ئاگر یان جوړیکی تر له جوړهکانی سزای بهسهردا بچه سپیت^(۱).

دواتر له کتیبی (الموتی)^(۲)، له باره ی ئه م لپرسینه وهیه ددهویت که بوونی هه بووه له رۆژگار هکانی دهو له تی ناوهر است، جا ئه م بیرو باوهر به پوختی دهخاته روو:

میسرپییه کۆنه کان وینه ی جهسته یی ئه و لئ پرسینه وهیه یان ئه کیشا، جا کتیبی (مردوو هکان: الموتی) بۆ مردوو هکه دادنا و له سه ر داره بازه که (تابوت) هکه وینه ی دادگا که و دادگایی کردنه که و ته رازوو هکه یان ئه کیشا. له و دادگایه دا "اوزریس" له سه ر ته خته که ی دادنه یشت و گوپال و قامچی هکه ی به دهسته و چل و دوو دادوهری خواوهندی له گه لدا یه - لیره دا پیویسته تیبینی ئه وه بکریت که میسر ئه و کات دابهش کرابوو بۆ چل و دوو ههریم، وه ک ئه وه ی ههر دادوهریک له و چل و دوو دادوهره نوینه ری یه کیک له و ههریمان ه بیّت - جا که مردوو هک دهه یئریت "أنوبیس" وه ریده گریّت و دلی دهر دهه یئریت و له لایه کی ته رازوو هکه دا دادنه یرت و له لاکه ی تری ته رازوو هکه دا په یکه ری خواوهند "معات" یان "ریشه تا" دادنه یرت، پاشان خواوهند "توت" له لای ته رازوو هکه راده وستیت و له دهستی راستی پینوسیک

(۱) به لām له کتیبی (دین المقارن - المحمود أبي الفيض" کۆچی دوایی کردوو" ۷۱: میسرپییه کان بر وایان وابوو که ئه گه ر چاکه کان ی مرؤف زیاتر بوون له خراپه کان ی ئه و به خته وه ری هه میشه یی دهست ده خات. به لām ئه گه ر خراپه کان ی زیاتر بوون ئه و مرؤفه ده گه رپینریته وه بۆ سه ر رووی زه ی، تا گونا ه و تاوانه کان ی رهش بکاته وه له رینگه ی ئه وه ی ههر جار و ره هکه ی بچیته ناو جهسته ی ئازه ل و زینده وه ریکه وه تا ده گاته به رزترین پله ی به دیه یئرانا و ئه ویش: پله ی مرؤفه.

میسرپییه کان بیرو باوهری چوونی رۆح له جهسته یه که وه بۆ جهسته یه کی تر (التناسخ) یان وه رگرتوو له هندییه کان.

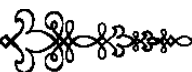
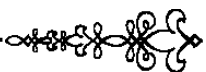
(۲) کتیبی (الموتی) گرنگیه کی زۆری هه بووه، چونکه گومان یان وابوو که یه کیک له خواوهنده کان نووسیویه تی، بۆیه ئه وانیش په رسته یان به و کتیبه وه ئه کرد و ئه خسته رایه ناوگۆریان / الأديان - د. رشدی علیان وسعدون الساموک: ۶۰.

و لە دەستى چەپىشى تىنۋوس و تۆمارگەيەكى بەدەستە و دەردەنجامى تەرازوۋەكە لەو تۆمارگەيەدا ئەنۋوسىت، دواتر بەرزى ئەكاتەۋە بۆ لاي "اۋزىس" كە نزيك لە "توت"ى دېندە "امابىت" رادەۋەستىت - كە دېندەيەكە سەرى تىمساحى و جەستەى شىرى ھەيە - كە لە ئامادەباشىدايە بۆ ئەۋەى مردوۋەكە قووت بدات كە بېرىارى قووتدرانى بۆ دەرئەچىت، لە ھەندى ۋېنەدا ئاگر لە شۈيىنىكى تايبەتى داداگەدا ھەيە، بۆ ئەۋەى تاوانباران بخرىنە ناويەۋە، دل لە تاى تەرازوۋدا بىرىتە لە نوينەرى ئەۋەى كەردەۋانەى كە مردوۋەكە لە ژيانى دونايىدا ئەنجامى داۋە، جا دلەكە شايەتى ئەدات لە سەر ھەر چاكە و خراپەيەك كە مردوۋەكە ئەنجامى دايىت.

دواتر دەقى چىرۆكىكى كۆنى مىسرى چەسپا كە (لوجى جريفت)ى ۋېنەگر لە پەرىكى بەردىندا دۆزيەۋە، كە ئىستا لە مۆزەخانەى بەرىتانىيە، دەقەكە ۋەسفى بەسەرھاتى گەشتىك دەكات كە لاۋىك بەناۋى (سىنوزىرىس) لەگەل باۋكى خۆى (ساتنى) ئەنجامى داۋە، بۆ ئەۋەى شىۋازى لىپرسىنەۋە سزاۋ پاداشت لە رۆژى دوايىدا فىرى كۆرەكەى بكات. ئەمەش بەلگەيە كە لىپرسىنەۋە پەيۋەندى نىە بە دەۋلەمەندى و ھەژارى، ھەروەھا ۋەسفى چۆنىەتى چوونە خانەى لىپرسىنەۋەى مردوۋان دەكات، بۆ ئەم مەبەستە دەچنە ناو ھەوت ھۆلى فراۋانەۋە، ئەۋە ھۆلانەش پېر لە ھەموو چىن و تويزەكانى خەلك، جا لەم ھۆلانەدا خەلكىيان بىنى لە دواۋەى خۆيانەۋە گۆشتى گويدريژ و كەر دەخۆن، خەلكانىكىش ھەلپە ئەكەن بۆ خواردەمەنى كە لە سەرۋويانەۋە ھەلۋاسراۋە دەستيان پېناگات لەو كاتەى كە ھەۋلى گەيشتن و ھەلپە دەكەن بۆ ئەۋەى خواردنە چەند چال لىدەر بن پېيان ھەلدەكەنن بۆ ئەۋەى زياتر دوۋرىكەۋنەۋە لە خواردنە ھەلۋاسراۋەكە.

بىنيان كەسىك لەبن دەرگا دريژكراۋە لەسەر پىشتى، راگرو ستونى دەرگاگە لە چاۋى راستى ئەۋەى پياۋەدا راگىر كراۋە، جا ھەر كە دەرگاگە دەكرايەۋە يان دادەخرا ئەۋەى راگىرى دەرگاگە لەسەر چاۋى پياۋەكە دەخولايەۋە، ئەۋەى دەرگايەش بەردەۋام دەكرايەۋە دادەخرا، پياۋەكە لەبەر زۆرى ئىش و ئازار ھاۋارى دەرکرد.

پاشان چەند پۆخىكى باش و چاكيان بىنى، كە ھەر يەك لەو پۆخانە

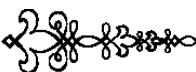
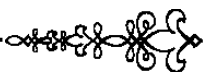

شوئینیکیان ھەبە و تیاياندا نیشەجی دەبن، ئا لەوکاتە وینەگری چاکە و خراپە
هات لەسەر زمانی یەکیک لە مردوووان کە پاداشت و سزا بەوھۆیە دیاری ئەکریت
ئەمەش وەک وتاریک کە پێشکەش بە خواوەند "اوزریس" دەکریت، بۆ بەرگری
کردن لەو دەقە ی کە لە کتیی (الموتی) دا ھەبە، دەئیت:

(هاتم بۆ لای تۆ راستیم بۆ ھیناوی و ھەلە بەدەر ئەنیم، خراپە و ستم و دزیم
نەکردوو، بە زۆرداری کەسم نەکوشتوو، دەستکاریی قوربانییەکانم نەکردوو،
درۆم نەکردوو، فرمێسکی کەسم نەپژاندوو، خۆم پێس نەکردوو بەشتی ناپوخت،
گیاندارە پیرۆزەکانم سەر نەبپیو، زەوییەکی چێنراوم بەفیرۆ نەداو، کەسم تاوانبار
نەکردوو، پێگەم نەداو توپەیی لە راستی لام بدات، زینام نەکردوو، ھەرگیز وشە ی
دادپەروریم فەرامۆش نەکردوو، گومانی خراپم نەبردوو نە بەپاشا نە بە باوکم،
ئاوی پاکم پێس نەکردوو، وام نەکردوو گەورەیک بە خراپە ھەلسوکەوت بکات
لەگەڵ کۆیلەکە ی، سویندم بەدرۆ نەخواردوو، فیلم نەکردوو لە تەرازوودا، شیرم
نەگرتۆتەو لە دەمی شیرەخۆزان، پێگیرم نەکردوو لە ھاندەکانی خواوەندەکان،
ئاوم نەویستو مەگەر لە پێویستیدا نەبوو بیّت، سەرجاوە ی تیرئاویم نەگرتۆتەو
جگە لەخۆم، ھەرگیز ئاگریکم نەکوژاندۆتەو کە پێویست بوو بیّت ھەلبکریّت، بە
خەیاڵدا نەھاتوو سووکایەتی بکەم بە خواوەندەکان... بەراستی من پاکم بەراستی
من پاکم).

سەبارەت بە چۆنیەتی تیروانینیان بۆ سزا، پێشتر لایەنیکیان لەو بارەو
خستەپروو.

جا تیروانینیان بۆ پاداشت بریتیە لە بەرز بوونەو بۆ ئاسمان، دوا ی گەشتیکی
پەر مەترسی، بۆ مانەو لەگەڵ خواوەندەکان یاخود مانەو لەگەڵ خواوەند (رع) لە
گەشتیەکەدا، ئەو کەسانە ی ناوئەبرین بە پێز لیگیار و شکۆدارکراو، ناوبراوان
دەمیننەو لە کیلگە ی خواردەمەنیدا، خواردەمەنی خۆشی ھەمەجۆر دەخۆن و ئەو
خواردەمەنیە نوێ دەبنەو بەفیرۆ ناچن و نابرینەو، تەندروستیان بەردەوام
باشتر دەبیّت، ئەمڕۆ باشتر دەبیّت لە دوینی و سبەینی چاکتر دەبیّت لە ئەمڕۆ،

هەروەك ئاسمان (نوت) و ئەو ماردەش كە خۆر ئەپارێزێت مەمكى خۆيان دەدەن بەو كەسەى كە بەرز دەبێتەو بە ئاسمان و لەویدا جیگەر دەبێت، بۆ ئەوەى بەهۆى شیری ئاسمان ماردەكە پێیگات، جا هەر كە شیرەكەى خوارد دەبێتەو مندال^(١).

٣- لە نایینى زەرەدەشتى دا :

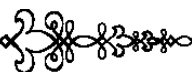
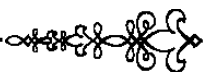
ویکچونیکى زۆر هەیه لە نیوان بیروباوەرى زەرەشتى و میسرپیە کۆنەکان، لە بابەتى لى پرسینەووە دۆزەخدا، لەمەى خوارەووەدا ئەمە پروون دەبێتەو:

زەردەشتیەکان رایان وایە كە كەسێك كاتیك دەمرێت، پۆحەكەى سى رۆژو شەو بە هەلپەسێردراوى لەلای جەستەدا دەمێنێتەو، ئەگەر جەستە خۆشى یان ناخۆشى بچێزێت ئەوا پۆحیش دەبچێزێت، لە بەرەبەیانى رۆژى چوارەمدا بایەك بەسەر جەستەكەدا هەڵدەكات: ئەو بایە یان بۆن خۆش، ئەگەر مردوووەكە چاكەكار بووبێت یاخود بۆن ناخۆشە ئەگەر مردوووەكە خراپەكار بووبێت، جا بایەكە پۆحەكە لەباوەشى خۆى هەڵدەگرێت و بۆ شوینێك دەبات: لەویش یان بە كچیکى جوان و قەشنگ دەكات یاخود بە پیرەزنیكى ناشرینی سامناك، كە لە راستیدا نەئەوێ یەكەم ئافەرەتیكى جوانە و نە ئەوێ دوو پیرەژنە، بەلگە هەر دوو دیمەنەكە وێنەى كردهوێ مردوووەكەن كە خۆى لەخۆیدا بریتیه لە وێژدانەكەى كە رێبەرى دەكات بۆ سەر رێپەرەى لى پرسینەووە بربارى كۆتایی.

لەسەر دەرگای رێپەرەى لى پرسینەووەدا سى دادوەر ئامادەن كە لەناویاندا (میتەرا)ش ئامادەیه، ئا لەویدا تەرازوو دادەنرێت، كە لە تايەكى تەرازوویدا چاكە و لەتايەكى تریدا خراپەكانى مردوووەكە دادەنرێن، بەپێى هەلگشان و داكشان و گرانی و سوکی تايەكانى تەرازوووەكە بربار دەردەچێت لەسەر چارەنووسى مردوووەكە.

بەر لە كۆتایی هاتنى كێشان و پێوان و دەرچوونی بربارەكە، فەرمان بەو

(١) مشاهد القيامة في القرآن ١٢-١٧ ئامازەى كردهووە بۆ كۆتایی (على هامش التأريخ المصري القديم) هەروەها سەیری ئەم سەرچاوەش بكە: الأديان لا ٥٨ للدكتور رشدي عليان وسعدون الساموك. ومقدمة في تأريخ الحضارات القديمة - طه باقر ٩٦/٢-١٠٠.

دەكرىت كە لى پىرسىنەۋى لەگەل كراۋە بەسەر رېپرەۋەكەدا بىرۋات ياخود بەسەر ئەۋ پردەدا بىرۋات كە بەسەر سەرى دۆزەخدا درېژكراۋە، جا ئەۋ پردە لە بەردەم چاكەكاران فراۋان و لەبەردەم خراپەكاران باريك ئەبىت تا باريكتەر لە موو و تىژتر لە چەقۋى لى دىت، جا ئەۋانەى كۆتايى فرېدەدرېنە ناو دۆزەخەۋە كە زۆر تاريكە بە ئەندازمىەك دەتوانى دەستى لى بدرىت، ئىنجا كە فرېدراۋە ناو دۆزەخەۋە زۆر نارەحەت ئەبن و ژمارەيان ئەۋەندە زۆرە ۋەك تۆپەلە موپك وان لە نيوچەۋانى ئەسپىدا. سەربارى ئەمەش ھەريەك لەۋ دۆزەخپانە لەناۋ ئەۋ قەرەبالغىەشدا ھەست بە تەنبايىيەكى زۆر ناخۆش و كەنارگىرىيەكى دىكۆژ ئەكەن.

بەلام كەسانى چاكەكار دەچنە ناو نوورەۋە، لەۋىدا خواۋەندى خىر و بەدپەنەرى گەردوون (اھورا مازدا) پىشۋازيان لى دەكات، كە خواۋەندى ناوبراۋ پارىژەرى گەردوونە لەۋ ئاشوب و خراپەى كە خواۋەندى خراپە (اھرىمان) دەپەۋىت بىلاۋى بىكاتەۋە، جا ئەم چاكەكارانە دۋاى ئەۋەى بەكارى چاكەدا و گوڤتارۋ كىردارى خىرو فيكر و ھىزرى باشدا تىپەرىن بەۋ پلەيە ئەگەن و لەپال خواۋەند (مازدا) دا چىژ لە بەختەۋەرى ھەمىشەيى ۋەردەگىرن ^(۱).

۴- لەلايەن يۇنانىيە كۆنەكان:

بىرۋابەرۋى ئىمان ھىنان بە رۆژى دۋايى لە داستانى (ئۆدىسا) ى ھومىروسەۋە سەريەلدا، كە لە دەۋرووبەرى سەدەى نۆيەمى پىش زايىن ژياۋە، ۋاش پى دەچىت بىرۋابوون بە رۆژى دۋايى لە پىش (ھۆمىرۇس) ۋە ھەبوۋبىت ھەر بۆيەش داستانى ناوبراۋ باسى بىرۋابوون بە رۆژى دۋايى لە خۆگرتوۋە.

ھۆمىرۇس لەسەر زمانى (عوليس) - پالەۋانى ئۆدىسە ۋە ئەۋەى ھىناۋەۋ باسى كىردوۋە، كە (عوليس) لە (ھىدىز: واتە: جىھانى خواروۋ و ژىر زەۋى) خواۋەند

(۱) مشاهد القيامة في القرآن ۱۹-۲۰ ئامازەشى كىردوۋە بۇ كىتەبى (الفلسفة الشرقية للدكتور محمد غلاب). ھەرۋەھا سەيىرى ئەم سەرچاۋەش بىكە: الأديان للدكتور رشدي عليان وسعدون الساموك ۱۲۹. و العقائد والأديان للدكتور محمد جابر عبدالعال ۱۶۳ و قصة الديانات لسليمان مظهر ۳۱۴.

(مینوس)ی بینووه بە دانیشتووی لەسەر تەخت و عەرشەکە، گۆپال و گۆچانە ئالتونییەکە بە دەستەووە بوو، مردووان کێشەکانی خۆیان بۆ خواوەندی ناوبراو دەخستەپوو. گۆدەبوونەووە لەلای چەند دەرگایەکی زۆر گەورەو چاوەرپێ هاتنی نۆبە ی خۆیانیان دەکرد، بۆ خستەپووی کێشەکانیان.

جا لەو جۆرە وێنانە ی سزا کە (عولیس) بینوویەتی ئەو بوو کە شایەتیدەر (تیتوس)ی زۆرداری بینووە کە لەسەر زەوی ڕاکشاووە بەشیوەیەک کە نۆ پارچە زەوی گەورە ی داگرتبوو، لە هەر لا تەنیشتیکی شامار و ئەژدیهایەکی گەورە هەبوو، کە لە جگەرە خۆیناوی و هەناو تەووندو تۆل و ئالۆزەکانی ناوبراویان دەخوارد ئەمەش وەک سزایەک بۆ ئەو هەوڵە ی کە دابووی بۆ کەمەند کیش کردنی (لاتونا) کچە عاشق و خۆشەویستەکە ی خواوەندی گەورە.

(ئانتالوس)ی بینو کە ئەگەوزی ئەناو ئاویکی گەرمی بۆگەندا، لەو ئاوەدا ڕۆچوو بوو تا چەناگەکە ی و شەپۆلی ئاوەکە لە دەموچاوی دەدا، لەگەڵ ئەمەشدا هاواری ئاوی دەکرد لەبەر زۆری تێنۆیتییەکە ی، لەسەر سەریشی درەختی میووە هەبوون کە دەستی پێ نەدەگەشت.

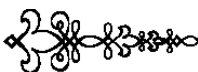
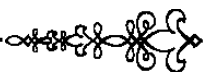
(سیفوس)یشی بینو کە بەردیکی مەزن پال دەدات بۆ ئەو ی پێی بگاتە لوتکە ی چیاکە، تا وای لێدیت بگاتە لوتکە لەناکاو بەردەکە بەردەبێتەووە دەکەوێتە سەر زەوی دۆزەخ، ماندویتی لە ئەندازە بەدەر زۆر شەگەتی کردبوو و پەکی خستبوو.

(هەرقل)ی زۆرداری بینو کە حوکمی لەسەر دراوێ گۆپراپەل و خزمەتکاری کوڕە مامی (یوریدوس) بێت^(١).

هەروەها هونەرمەند (شاعر) (بندار - لە سەدە ی پێنجەمی پ.ز -) لە چامەکە ی (الأولبية الثانية)دا دەلیت:

گەورەکانی سەر زەوی دادوهرێک لە دۆزەخدا بەدی دەکەن، جا ئەوانە ی کردووە ی حەرامیان ئەنجامداوە ئەوا خواوەند (ئانکی) داداگییان دەکات.

(١) مشاهد القيامة في القرآن ٢١-٢٢ عن كتاب الأوديسة للأستاذ درني خشبة.

سەربارى ئەوھى كە چۆنەتە لى پەرسىنەوھەكەى رۈون نەكردۆتەوھە بەلام لەگەل ئەوھەشدا نەزىك دەبىتەوھە لە بىرۈبەوھە مىسەرىيەكان لەبارەى دادگەرى لى پەرسىنەوھە.

(أفلاطون - لە نىوان سائانى ۴۲۹ - ۴۲۷ پ.ز لە داىك بوو -) دەلەت:

ئەگەر مردووان ھاتنە بەردەم دادوھەريان، ئەوا (ردامانت) كە براى (مىنوس) ھە بانگى مردووەكان دەكات بۆ ئەوھى لى نەزىك ببنەوھە، پاشان پشكەن ئەنجامدەدات بۆ رۆحى يەكە يەكەيان بەبى ئەوھى بزانەت ئەو پشكەنە كى دەبەت.... ئەگەر رۆحىكى بىنى كە پە بىت لە خراپە و پەسى و ئەو رۆحە دوور لەراستى ژىابەت ئەوا رەوانەى بەندىخانەى دەكات، بۆ ئەوھى سزى شىاوى خۆى وەربەگەت، ھەروھە (ردمانت) مردووە ھوكم لەسەر دراوھەكە رەوانە دەكات بۆ ھۆلى دۆزەخ، داى ئەوھى ناويان دەنەت بە پە شىاويان بۆ پاك بوونەوھە پاك نەبوونەوھە. سەبارەت بەو رۆحەش كە واى بۆ دەچەت كە لە پاكزى و راستىدا ژيانى بەسەر بردووە، ئەوا دادوھەكە دلى خۆش دەبەت و ئەو رۆحە رەوانە دەكات بۆ دوورگەكانى بەختەوھى^(۱).

۵- لەلايەن رۆمانىيەكان:

بەھەمان شەو شاعىر و ھونەرمەندى گەوھەى رۆمانى (فەرەل: ۷۰ - ۱۹ پ.ز) لە داستانەكەيدا (ألياذة) باسى ديمەن و وینەكانى لى پەرسىنەوھى كەردووە:

(اينياس) پالەوانى داستانەكە دەچەتە جىھانى خوارو، بۆ گەشتەن بە رۆحى باوكى خۆى (ئەشیر) بۆ رەوێژ پەكردنى لەبارەى داھاتووى خۆى و نەوھەكانى، جا لەگەل كەھنەك دادەبەزەت بۆ ناو ماى مردووەكان، كە پەپەتە لە تارمايى "شەب" و رۆج، دواتر رەووبارى (سەكەس) دەبەن، رەووبارىكە لە دۆزەخ پە لە مارو گياندارى ترسەنەر، بە جىھانىكدا تەپەرەن كە ھەمووى بىرىتى بوو لە بى ھىواى و بى

(۱) مشاهد القيامة في القرآن ۲۷-۲۸ نقلًا عن (موري) ترجمة المرحوم عبدالقادر حمزة باشا.

ئومىدى، لە كۆتاييدا بەباوكى گەيشت، باوكيشى باسى ئەوى بۆ كرد كە پايهدارى و سەرەرزىيەكى زۆرى بۆ نەژاد و نەوەكانى ئەوى نووسىووە بريارداوە^(۱).

٦- لەلايهەن ھىندۇسىيەكان:

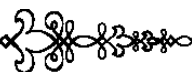
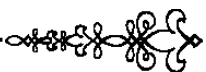
ھىندۇسىيەكان برۋايان نىيە بە ژيانىكى تر كە سزاو پاداشتى لى بىت، بەلگو برۋايان بە (كارما) ھەيە واتە: ياساى سزاو پاداشت، مەبەست لى ئەويە كە: ھەموو ئەو كەردەوانەى كە مەرف سەرىشكە تاييدا چاك بىت ياخود خراپ، ئەوا ئەو مەرفە لەسەر ئەو كەردەوانەى بەھەر شىۋەيەك بىت سزاو پاداشت وەرئەگرىتەو، بەپىي رىساى دادگەرى يەكلاكەرەو، ئەم سزاو پاداشتەش ھەر لەم ژيانەدا دەبىت.

بەلام كاتىك بىنيان كە دەكرىت سزا ياخود پاداشت جىبەجى نەبىت، ستمەكار دەمرىت و تۆلەى لى ناسەندىتەو، ھەروەھا چاكەكار دەمرىت بەبى ئەوى پاداشتى چاكەكەى وەرگرىتەو، بۆيە ناچار بوون پەنا بەرنەبەر برۋاھىنان بە گەرانەوى رۆح لە جەستەيەكى تردا (التناسخ).

جا گەرانەوى رۆح لە جەستەيەكى تردا بە (دووبارە لە داىك بوونىش) ناودەبرىت: گەرانەوى رۆح لە جەستەيەكى تردا، دواى ئەوى لە جەستەيەكەو دەرجووە بەرەو جىھانى خواروو رۆشتوو.

ھۆكارى گەرانەوى رۆح لە جەستەيەكى تردا ئەويە كە رۆح كۆمەلە ئارەزووىكى ترى ھەيە كە نەھاتوونەتەجى و كۆمەلە قەرزىك لەسەر شانىەتى و پىۋىستە بىداتەو، بۆيە پىۋىستە چىژى بەرھەمى كەردەوكانى بكات لە ژيانىكى تردا، واتە لە جەستەيەكى تردا، جا ئەگەر لەو جەستەيەدا چىژو تامى بەرھەمەكەى نەكرد ئەوا لە جەستەيەكى تردا دەبىت چىژى بكات، ئا بەم شىۋەيە تا ئارەزوو و ھەوەسەكە تەواو دەبىت و قەرزەكان دەدرىنەو، جا ئەگەر ئەمە تەواو

(۱) مشاهد القيامة في القرآن ۲۸ نقلاً عن (قصة الأدب في العالم) لأحمد أمين، و (عن أساطير الحب والجمال عند الاغريق) لدريني خشبة.

بوو، ئەوا گیانی (رۆحی) مردوو هه که سهرده کهوێت و له دووباره کهرانه وه (تناسخ) یش پرزگاری ده بێت و ناوێته ده بێت له گه ل (براهما)^(۱).

جا ئەو شته به ناوبانگانه ی لای ئەوان سه ری هه لدا، که بریتیه له سزادانی جهسته به پڕۆوو و دنیا به که مزانی زیاده پڕۆچوو و شه و بێداری و ئازاردانی دهروو و نه فس و ئەنجامدانی ئەزموونی سه خت به نه فس، تا وا دهرئه کهوێت که که سه که زۆر خه یال و خه فته و ترسی هه یه و ره شبینه له پیناوی پرزگار بوونی رۆحی له زالبوونی جهسته که ی تا رۆحه که ی به ره و کو تایی بجێت و له گه ل (براهما) ناوێته بێت^(۲).

۷- له لایه ن صابیئه کان :

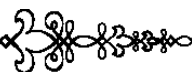
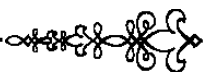
صابیئه مه ندائییه کان برۆیان وایه مردن بریتیه له دهرچوون له جیهانیکی مادی - که وه ک به ندیخانه و کو ت و به ندیک وایه بۆ رۆح - به ره و جیهانیکی رۆحی و له ویدا بۆ هه تا هه تایه ئەمینیته وه لێ پرسینه وه یه کی سه ختی له گه ل ده کریت، به وه ی کرده وه کانی مردوو هه که ده پیورین و ده کیشرین، جا ئەگه ر چاکه کانی زیاتر

(۱) مقارنة الأديان - أديان الهند الكبرى - د. أحمد شبلي ۶۲-۵۲ والأديان د. رشدي عليان وسعدون ساموك ۸۹.

هندو سپهت:

نایینی زۆرینه ی هه ره زۆری خه لکی ئیستای هینده، به (هندوکیه) ش ناوده بریت، سه ره تای سه ده ی هه شته می پ. ز. به (برهمیه) ناوده برا که پالده درایه لای (برهما)، که بریتیه له هیزی هه ره مه زنی جادوو گه ری شاراو هیه، بۆ به ده سه ته یانی پیویستی به په رستشی زۆر و خویندنه وه ی نزاو هۆینه وه ی سرود و قوربانی کردن هه یه. وشه ی (البراهمیه) له (براهما) داتا شراوه بۆ ئەوه ی بێته هیما و نیشانه یه ک بۆ پیاوانی نایینی ئەوانه ی برۆیان وابوو که له سروشتی خۆیاندا په یوه ندی ئەگه ن به ره گه زی خوا وه ندی، بۆیه به گاهینه کانی ئوممه تی هندو سی ناو نران قوربانی به بێ ئاماده نه بوونی به دروست دانه دهنرا، به لکو ده بوایه به ئاماده بوون و سه ره ده سی ئەوان بووبایه. / أديان الهند الكبرى - د. أحمد شبلي ۳۹.

(۲) أديان الهند الكبرى ۶۹ ومشاهدة القيامة ۲۵.

بوون له خراپه‌کانی، ئەوا پۆحه‌که‌ی دەرپوات به‌ره‌و جیهانی نوور (به‌هه‌شت) و له‌ویدا وه‌ك قه‌شه و پۆحانییه‌كان خوشی ده‌كات، ئەگه‌ر تای ته‌رازووی خراپه‌كان گرانه‌تر بوو ئەوا پۆحی مردوووه‌كه ده‌بریت به‌و پاڤزكه‌ره‌وه له جیهانی تاریکی (ئاگرده‌)، به‌شیوه‌یه‌ك كه ئازار ده‌دریت به‌ پله‌ی جیاواز تا له خراپه‌كانی پاك ده‌بیته‌وه دواتر ده‌نیردریته جیهانی نوور^(١).

٨- له‌لایه‌ن جوله‌كه‌كان:

جوله‌كایه‌تی له‌ كرۆکی خۆیدا جوړیكی ژیانه، بیروباوه‌ریك نییه كه برپای پێ به‌یئریت، تاكه ماوه‌ی بریتیه له جیهانی ئیستا، نه‌ك جیهانیكی تر له‌ دواى ئەو دونیا‌یه‌یه.

(كوهلر) له (دائرة المعارف العربیة) دان به‌وه‌دا ده‌نیت كه: جوله‌كایه‌تی بیروباوه‌رو عه‌قیده نییه یان سیسته‌مێكی بیروباوه‌ری نییه كه له‌سه‌ر قوربانیدان و رزگار بوون له‌ داها‌توودا وه‌ستا بێت، به‌لكو جوله‌كایه‌تی بریتیه له‌ سیسته‌م و رپسای ربه‌فتاری مروی و یاسای چاك، كه له‌سه‌ر مروف به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ك پێویسته شوینی بكه‌وێت.

له‌به‌ر ئەوه‌ی جوله‌كایه‌تی ئایینی كردار بوو نه‌وه‌ك باوه‌رو ئیمان، له‌به‌ره‌وه‌وه جوله‌كه‌كان له‌ كتیبه‌كانیاندا نه‌دوان له‌سه‌ر ژیا‌نی پۆزی دوا‌یی و زیندوو بوونه‌وه‌وه لی پرسینه‌وه، چونكه ئەو شتانه له‌سه‌ر بیروباوه‌ر ئەوه‌ستن، سزاو پادا‌شتیش - له‌لای جوله‌كه‌كان - هه‌ر له‌ ژیا‌نی دونیادا ته‌واو ئەه‌بیت. به‌لام دواى ئەوه‌ی فارسه‌كان - كه ئایینی زه‌رده‌شتی ئایینیانه - وڵاتی (بابل) و هه‌ر دوو ده‌وڵه‌تی جوله‌كه‌یان داگیر كرد، هه‌روه‌ها دواى ئەوه‌ی پادشای فارسه‌كان (قورپش) مۆله‌تی دا به‌ جوله‌كه‌كان تا بگه‌رێنه‌وه‌وه بۆ فه‌له‌ستین و په‌رس‌تگا‌گانیان دروست بكه‌نه‌وه، ئەوا په‌یوه‌ندی باش دروست بوو له‌ نیوان جوله‌كه‌ و فارسه‌كاندا، به‌م هۆیه جوله‌كه‌كان بیروباوه‌ری

(١) الأديان للدكتور رشدي عليان وسعدون الساموك ١٨٧ والصابئون - الحرائين ومندانين - للدكتور رشدي عليان.

زەردەشتیان خویند، لە ئایینی زەردەشتی بابەتی برۆابوون بە پۆژی دوایان وەرگرت.

ئا لەو کاتەدا هەر دوو پێغەمبەر (ئاشیعا) و (دانیال) هەرۆک لە (سفر دانیال)دا هاتوو دەستیان کردوو بە وەبەرھێنانەووەو باس کردنی زیندوو بوونەووەو لیپرسینەووەو سزاو پاداشت، بەلام کاتیک جولهکەکان دەوین لەبارە پۆژی دوایی، ئەوان مەبەستیان لی شتیکی جیاوازه لەگەڵ مەبەستی ئایینەکانی تر، لەوێ مرقف سزاو پاداشت لە دواپۆژدا وەرگریتەووەو لەسەر ئەو کردەوانە پە دنیا دا ئەنجامی داو، جولهکە لەلایەن لیکوڵەران دوو بەشن:

ا- بەشیکیان لە ژانی دنیایان گوزەرانوو بە بەختەووەو و نازادانە، ئا ئەوانە پەزما مەندی لایەنی ماددی خواوەندیان دەستەبەر کردوو.

ب- بەشەکە تریان لەژێر زەبرو زەنگ یاخود لە شاربەدرو دەر بەدەریدا ژیاو، ئا ئەو بەشە مافیانە بگەڕێنەووەو ژیاو جاریکی تر، بو ئەو بەشە خوشیەکە پۆیان بە دەست بین.

دەستەپەک لە (فریسن)ەکان هەوێاندا ئەو بوچوونە هەلگیر و بکەنەو، بەلام ئەم هەوێ دەستە ناوبراو پووبەرووی ناپەزایی و پووبەروو بوونەووەکی توند بوونەو، سەبارەت بە سەرجم پیرو دەستەکانی تری جولهکەکان هیچ شتیکیان لەبارەو نەزانراو^(۱).

۹- لەلایەن نەصرانیەکان:

نەصرانیەکان بە پۆژی دوایی و زیندوو بوونەووەو مردوووان لە گۆرەکانیاندا و لی پرسینەووەو لەسەر ئەو کردەوانە کە لە دنیا دا ئەنجامیان داو برۆیان هەیه، بەلام نەصرانیەکان دەلین ئەوێ لی پرسینەووەو دەکات عیسیایە (سەلامی لی بیت) هەرودها بەهەشت پاداشتی ئەو کەسە کە چاکە دەکات، ئاگری دۆزەخیش سزاو

(۱) اليهود د. أحمد شلبي ۱۹۶-۱۹۷.

جیگای ئەو کەسە یە کە خراپە دەکات^(١).

نەصرانیەکان دەڵێن عیسا (سەلامی لێ بێت) هەڵساووە بە ڕەش کردنەوێی تاوانەکانی خەڵکی، ڕەشکردنەوێی تاوانیش بریتییە لە خاچ دران، بۆیە عیسا لە خاچ درا و خوای گەورەش لە لەخاچ درانەکە ی ڕازی بوو لە کاتی کە کۆری خواشە، لەدوای لە خاچ درانی بە خاک سپێردرا، بەلام سێ ڕۆژ دوا ناستنی لە گۆرەکە ی هەڵساووە و هاتەدەر، ئینجیلەکان ڕایان جیاوازی لەبارە ی ڕوون کردنەوێی تێو تەسەلی بابەتی چۆنیەتی زیندوو بوونەووە لە گۆر هەڵسانەووەکە ی، ئینجیلی (متی) دەڵێت: لە (جلیل)، ئینجیلی (لوقا) دەڵێت: لە (ئورشولیم)، ئینجیلی (یوحنا) دەڵێت: لە (جولەکایەتی و جلیلدا)، (مرقس) یش دەڵێت: لەناو قوتابیەکانیدا دەرکەوت^(٢).

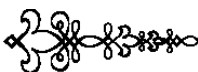
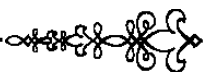
هەروەها وتویانە:

عیسا دوا ی هەستانەوێی لە گۆرەکە ی تەنها چل ڕۆژ مایەووە، پاشان بەرز کرایەووە بۆ ئاسمان و لە تەنیش باوکی دانیش، باوکیش لێ پرسینەووە لەگەڵ هیچ کەسێک ناکات بەلکو ئەو کارە ی سپاردوو بە عیسا کۆری، بۆیە لە ڕۆژی قیامەتدا عیسا (سەلامی لێ بێت) دێت و لێ پرسینەووە دەکات لەگەڵ خەڵکی. لێ پێچینەووە لەگەڵ هەر مەروفتیک ئەکات لەسەر ئەو کردەوێی ئەنجامی داووە ئەو هزرە ی بەخەیاڵیدا هاتوووە، جا ئەگەر چاکە ی یاخود خراپە ی کردبێت ئەوا بەپێی کردەوێی پاداشت و سزا وەر ئەگریت، شوینی هەتا هەتایی بۆ ئامادەییە و هەرگیز دەسەلات و مولکی لەناو ناچیت.

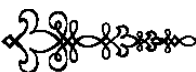
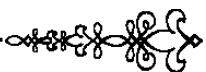
لە ئینجیلی (یوحنا)دا هاتوووە: (راستی ئەوێیە کە پێتان ئەلیم عیسا کاتیک دێت، کە ئەو کات مردوووان گۆبیستی دەنگی کۆری خوا دەبن، جا گۆبیستان

(١) مشاهد القيامة ٣٣: باسیشی کردوووە کە: ناتوانین جەخت بکەینەووە کە ج کاتیک ڕۆژی قیامەتە یاخود کە ی هەڵدەستیتەووە زیندوو دەبیتەووە دوا ی بەخاک سپاردنی بە سێ ڕۆژ، هەروەک لە ئینجیلدا هاتوووە.

(٢) محاضرات في النصرانية: أبو زهرة ١٠٥.

زیندوو دهنه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چۆن خوای گه‌وره له زاتی خویدا ژيانی هه‌یه، به‌هه‌مان شیوه‌ش ژيانی زاتی و خودی به‌كوپه‌كه‌ی به‌خشیوه‌و ده‌سه‌لاتی لی پرسینه‌وه‌ی خه‌لگیشی پی به‌خشیوه، چونکه‌ کوپی مرۆفیشه. سهرتان سورنه‌می‌نی له ئاستی ئه‌مه‌دا، چونکه‌ کاتژمێرێك دیت كه هه‌موو مردوانی ناو گۆر گویبیستی دهنگی عیسای کوپی خوا ده‌بن، جا ئه‌وانه‌ی کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوو له گۆره‌کانیان دینه‌درو زیندوو دهنه‌وه، ئه‌وانه‌ش کرده‌وه‌ی خراپه‌یان ئه‌نجامداوه له گۆره‌کانیان دینه‌درو زیندوو ده‌کرینه‌وه به‌مه‌به‌ستی لی پرسینه‌وه، من ناتوانم له‌خۆمه‌وه هه‌یج شتیك بکه‌م، وه‌ك چۆن گویبست ئه‌بم ئاوا لی‌پرسینه‌وه‌كه ئه‌نجام ده‌ده‌م، لی‌پرسینه‌وه‌كه‌م دادگه‌رانه‌یه، چونکه‌ من داواي پهمانه‌ندی خۆم ناکه‌م به‌لکو داواي پهمانه‌ندی باوکم ده‌که‌م كه منی ره‌وانه کردوو^(۱).

دهروازهی سییه م

رۆژی دوایی له هزری ئیسلامدا^(۱)

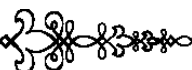
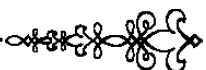
واتاکه ی:

یهکێک له شته سهلمینراوهکان له نایینی ئیسلامدا بریتیه له باوهڕ بوون به ژيانیکی تر دواى مردن، که خه لگی دواى مردن زیندوو دهکړینه و دهو لى پېچینه و هیا ن لهگه لدا دهکړیت له سه ر نه و کرده وانه ی پېشتر نه نجامیان داوه، ئینجا به یی کرده وکانیان پاداشت یا خود سزا وهرده گرن، جا نه وانه ی باوهڕیان هی ناوه و کرده وى چاکیان نه نجامداوه نه وانه به هه شتی هه تا هه تایان بو ئاماده یه، نه وانه ش که بى باوهڕ بوون و کارى خراپ پېشه یان بووه ناگرى دۆخیان بو ئاماده یه، که به سه ختى سزای تووند وهرده گرن: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (۸) الزلزله: ۷ - ۸. واته: (جا نه وى به قه ده ر سه نگی که ردیله یه ک خیر و چاکه ی نه نجام دا بێت ده یبێنێته وه. نه وه ش که به قه ده ر سه نگی که ردیله یه ک شهرو خراپه ی هه بێت، ده یبێنێته وه).

هۆی ناوئرانى به و ناوه:

بۆیه به (رۆژی دوایی) ناوئراوه، چونکه دوایین رۆژی دنیا یه، به و واتایه ی لكاوه به کو تا رۆژی دنیا، چونکه رۆژێک نیه له دنیا تا بېته کو تا رۆژی دنیا. ههروه ها ناوئراوه به (قیامهت) له بهر هه ئسانه وى خه لگی له گو په کانیا ن و راوه ستانیا ن له به رده م باره گای خوا، ههروه ها به رپا بوونی به لگه کانیا ن و به لگه ی

(۱) خو ی نه م ناو نیشانه له ده قی عه ره بیه که دا به م شی وه یه: (اليوم الآخر في الفكر الاسلامي)، به ئام من به وچه شه نه ی سهروهه رسته که م به گوردی کرد، چونکه مه به سته دانهر نه وه یه که تی راو نی نی ئیسلام بو رۆژی دوایی بخاته روو نه وه ک تی راو نی نی تا ک تا کی مو سه لما نا ن. (وه رگێر).

لەسەریان، نزیکەى سى سەد ناوى ھەيە^(١).

ھوكمى برۋابوون بە رۆژى دوايى:

برۋابوون بە رۆژى دوايى بنچينەيەكە لە بنچينەکانى ئىسلام، كەسى برۋاى پى
نەبىت بە يەك دەنگى زانايان بە بى باوەر دادەنریت، بەپى ئەودى خستمانەپروو و
زياتریش پروونى دەكەينەو. قورئانى پىروو و سوننەتى بەپىزى پىغەمبەر بەتپروو
تەسەلى دواون لەبارەى رۆژى دوايى و ديمەنەکانى قيامەت و وەسفەکانى بەھەشت و
دۆزەخ، تا واى ليھاتووە كە ديمەنە زیندووەکانى رۆژى دوايى و تايبەتمەندیيەکانى
بەتەواوى دەرکەوتن، بەشپۆدەيەك كە دل بوى تىك ئەشكى و لاشەکانیش
مووچرکەيان پىداديت.

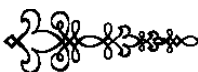
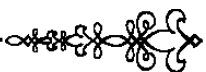
ئەو رىگەيەى كە رۆژى دوايى پى سەلمينراو:

شتىكى سروشتيە كە ئەو ھەوال و وەسفانە لەبارەى رۆژى دوايى دەچنە چوارچىوہى
شتە پەنھان و غەيبەكانەوہ كە ھىچ يەكێك پەي پىنەبردووہ، چونكە روودانيان
لە دواى مردنە.

لەبەر ئەمە ئيمە لە ليكۆلینەو دەكەماندا تەنھا ئەو ھەوال و وەسفانە وەردەگرين
كە لە رىگەى بىگومان و برەر (قطعي) يەوہ چەسپاون، پيشتر وتومانە كە دەگاتە
يەقین و راستى، ئەم رىگەيەش بریتیە لە:

قورانى پىروو كە فەرمايشتى خواى پاىەبەرزە، كە سەلماندمان ھىچ شك و
گومانىك لە ھەوال و خەبەرەكانیدا نیە. ھەروەھا سوننەتى راستى چەسپاوى
پىغەمبەر (ﷺ)، كە لە سەر زمانى موبارەكى محمد (ﷺ) بۆمان ھاتووہ كە
راستگۆى ئەمىندارە و لە خواوہ ئەو ھەوالانەمان پى رادەگەيەنیت.

ئەو فەرموودانەش فەرماؤش دەكەين كە لاوازن ياخود تانەيان ليڤراوہ. چونكە
ئەم بابەتە تايبەتە بە برۋابوەر، ئەم رىگەيە كە دياريمان كردووہ تاكە رىگەيە كە

گومان لە راستیەکییدا نییه بۆ سەلماندنی بیروباوەڕمان لەبارەى پۆزى دواى.

پێگەى تێگەشتن لە شتە شاراوو غەیبیەکان و بروابوون پێیان:

بروابوون بە پۆزى دواى بەشێکە لە بروابوون بە شتە پەنھان و غەیبیەکان کە پێویستە بەدل بەراستیان دابنێن، دەشکرێت کە پێگەى تێگەشتن لە پۆزى دواى نزیك بەکەینەو بە شۆدەیهى خواریو:

أ- پزیشك كۆپێك ئاو لە دەستدا دەبینێت و لەو ئاوە ورد دەبێتەو و پێت دەلێت: ئەو ئاوە مەخۆرەو چونکە پیسە و ژیانە دەخاتە مەترسیەو. تۆش هیچ لە زانستی پزیشکی و ئاو تاییبەتمەندییەکانی نازانی، بەلام ئەوەندە هەیه کە پزیشکەکە شارەزایە.

ب- هەوالدرا کە زانیانی روانگە و گەردووناسی گیرانی مانگیان دیاریکردووە لە شەویکی تاییبەت یاخود هەلگیرسانی بای تووند لە پۆزێک لە پۆژەکان، تۆش پێت وایە کە ئەو هەوالە دلگیر و راستە و لە سەرچاوەیهکی فەرپمیهو.

بیگومان تۆ بروات بەمانە هەیه لەبەر دوو شت کە بریتین لەمانە:

أ- دنیاییت کە پزیشکەکە شارەزایە، هەروەها زانیانی روانگە و گەردووناسی راستگۆن لە راگەیانندی ئەو هەوالە.

ب- دنیاییت کە قسەى پزیشکەکە و هەوالی زانیانی روانگە راستن و لەلایەنێکی فەرپمیهو دەرچوون و کە گریمانەى درۆ هەئناگرێت.

ئەو دوو شتانە ئەگەر لە شتە پەنھان و غەیبیەکانن، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا دنیای بووێت لییان و گومانەت لە هیچ بەشێکی هەردوو هەوالەکەدا نییه^(١).

ئیمەش دواى بەلگە هیانەوهمان لەسەر بوونی خواى گەورە، سەلماندنی ئەو هیه کە خواى گەورە خۆى پارێزەرو چاودێرى بوونەوهر و گەردوونە، بەلگەشمان خستەروو لەسەر ئەو هیه کە محمد (ﷺ) بەراستی پیغەمبەرى خوایه و راستگۆیه

(١) کبرى اليقينيات الكونية ٢٠٥-٢٠٤.

برو ابون به رۆژی دوایی دهره نجامی بروا به خوا بوونه:

خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَيَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ البقرة: ۸. واته: (له ناو خه لکیدا کهسانیک هه ن که دهلین: ئیمان و باوهرمان به خواو به رۆژی قیامت هیئاوه "له راستیدا ئه وانه درۆ دهکه ن" ئه وانه هه میسه باوهردار نین).

ههروهها دهفه رموویت: ﴿وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ أَمَنِ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّ﴾ البقرة: ۶۲. واته: (بیگومان نهوانه ی باوهرپیان هیئاوه "له
ئوممه تی محمد (صلی الله علیه و آله)"، نهوانهش بوونه ته جووله که "شوینکه وته ی راسته قینه ی
موسان"، گاوردکانیش "شوینکه وته ی راسته قینه ی عیسان"، صابئهش
"شوینکه وته ی راسته قینه ی داودن"، نهوانه هه ر دهسته یه کیان باوهری دامه زراوی
هیئا بیّت به خواو به رۆژی دوایی و کارو کرده وهی چاکه ی نهنجام دابیّت، جا نهوانه
یاداشتیان لای بهر وهر دگاریانه).

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَالْمَلَكَةِ وَالْكِتَابِ وَالْيَتِيمَ ﴿البقرة: ۱۷۷﴾^(۱) واته: (به لکو کرداری چاک و کرداری باش بریتیه له وهی که ئاده میزاد باوهری هینا بیت به خواو به رۆژی دواپی و به فریشته کان و کتیبه کان و پیغه مبه ران).

که واته برپا بوون به رۆژی دواپی به بی باوهری ته واو هینان به خواو پیغه مبه رهکانی هیچ مانایه کی نییه.

بویه شتیکی بی که لک و پوچه کاتیک موحاده له و دمه ته قی بکهیت، له گهل که سیک له سهر رۆژی دواپی که چی نه وه که سه برپای به خوا نه بی، چونکه نه وه کاته نمونه ی تو وه که سه ی لی دیت که هه وال ددات به که سیک به وهی مروف گهیشتوته سهر مانگ، که چی کابرا نکولی لی بکات و نه زان بیت به و شته سه لینه راوانه ی که زانستی گهردووناسی نیستا پیی گهیشتوه.

جا نه وهی دمه ته قی دهکات له باره ی رۆژی دواپی نه وا نیمه ئاراسته ی نه کههین بو به لگه سه لینه رهکان (قطعی) دهکان له سهر بوونی خواو توانا و سیفه ته ته واو دهکانی وهک پیشت له بهشی خواناسی له سهری دواپین.

نه گهر بوونی خواو بوونی پیغه مبه رایه تیمان بو سه لا، نا له وکاته دا پیویست ده بیت که زیندوو بوونه وه لی پرسینه وه هه بیت که به پیی گرده وهکانی مروف پاداشت و سزای بو ئاماده بکری، خوی مه زن دهفه رموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾^(۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ۷-۸﴾ واته: (جا نه وهی به قه دهر سهنگی گهر دیله یه ک خیر و چاکه ی نه نجام دابیت ده بیینیته وه. نه وهش که به قه دهر سهنگی گهر دیله یه ک شهرو خراپه ی هه بیت، ده بیینیته وه).

(۱) سهیری نه م نایه تانه بکه که رۆژی دواپی و باوهر به خواو بوونی به یه که وه هینا وه به ستوته وه: البقرة ۱۲۶، ۲۲۸، ۲۳۲، ۲۶۴، آل عمران ۱۱۴، النساء ۲۸، ۳۹، ۵۹، ۱۶۲، المائدة ۶۹، التوبة ۱۸، ۱۹، ۲۹، ۴۴، ۴۵، النور ۲، العنکبوت ۳۶، الأحزاب ۲۱، المجادلة ۲۲، المتحنة ۶، الطلاق ۲.

ژیانیکی تر

پېچرانی کردار بههوی مردن:

پېغه مبهه (صلوات علیہ) دمه رموویت:

((اذا مات الانسان انقطع عمله الا من ثلاث: صدقة جارية، او علم ينتفع به، او ولد صالح يدعو له)) مسلم گېراويه تیه وه - بهشی وه سیهت. واته: کاتیک که سیک مرد دهست بهرداری هه موو کرداریک ده بیئت، جگه له سی شت: خیریکی نه بر او وه بهرده وام یان زانستیک که سوودی لی ببینریت یا خود مندالیکی باشی هه بیئت و نزاى بۆ بکات^(۱).

مردن نه وهیه که ژیانى دنیا و دواړوژ لیک جیاده کاته وه، بهم پییه قوناغه کانی روژی دواپی له یه کهم ساتی جیابوونه وهی روچ له جهسته دهست پیده کات. ئالیرده له باره ی نهو قوناغانه به شیوهیه کی زنجیریهی ددوپیین سهره تا له مردن و نهو شتانه ی پییه وه په یوهستن دهست پیده کهین، و باسی نهو شتانه ده کهین که له دواى مردن دینه پیس و نهو دیمه نانه ی بهرپا نه بن تا کوئا بابته که بریتیه له جیگر بوونی مروف له بههشت یا خود له دوزه خ.

ئاگام خرابی، کرده وه کان په یوهستن به ئاگامه کانیا نه وه

(أبو هريرة- خوی لی رازی بیئت -) ده لیت، پېغه مبهه ری خوا (صلوات علیہ) فه رموویه تی:

((ان الرجل لیعمل الزمن الطویل بعمل أهل الجنة، ثم یختم له عمله بعمل أهل النار، وإن الرجل لیعمل الزمن الطویل بعمل أهل النار، ثم یختم له عمله بعمل أهل الجنة)) مسلم گېراويه تیه وه - بهشی قهزاو قه دهر. واته: پیای و اههیه ماوهیه کی زور کار و کرده وهی بههشتیهی دهکات، پاشان کوئیای کرده وه که ی به کرده وهی دوزه خی دیت. پیای وایش ههیه ماوهیه کی زور کار و کرده وهی دوزه خی دهکات پاشان کوئیای کرده وه که ی

(۱) دهقی کوردی نه م فه رمایشته م وه رگرتووه له پوخته ی سه حیجی موسلیم ۴۸، و. لیژنه یه ک، (وه رگرت).

به کردهوی بهههشتی دیت^(۱).

ههروهها (سهل)ی کوری (سعد) دهلّیت، پیغه مبهَر (عَلِیُّ بْنُ اَبِیْ طَالِبٍ) فهرموویهتی:

((ان العبد لیعمل عمل أهل النار وانه من أهل الجنة، ویعمل عمل أهل الجنة وانه من أهل النار، واما الأعمال بالحواس)) بخاری گپراویهتیهوه - بهشی قهزاو قهدهر. واته: بهنده ههیه کاری دۆزهخیی دهکات و له بهههشتیهکانه، بهندهش ههیه کاری بهههشتیی دهکات کهچی له دۆزهخییهکانه، بیگومان کردهوهکان پهیهوستن به ناکامهکانیانهوه.

ناکام خرابی بو ئه و کهسه دهبیت:

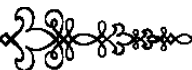
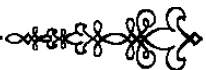
أ- که سووره لهسهَر گوناھی گهوره و خیرا دهروات بهرهو ئهنجامدانی شتی قهدهغه کراو، لهوانهیه ئهنجامدانی ئه و کاره خراپانه ببیته پیشه و بهسهَریدا زال ببیت تا بهر لهوهی تهوبه بکات و پهشیمان ببیتیهوه مردن پهخهی دهگریّت، ئا لهو حالتهشدا شهیتان فیلی لی دهکات.

ب- ئه و کهسهی لهسهَر پیگهی راست دهروات و دواتر دهگۆرپیت و له پهبازی راست لادهدات.

بویه زانایان وتویانه:

(به باوهرو کردهوهو نوپژو رۆژوو ههموو ئه و شتانهی پیی له خوای گهوره نزیك دهیهوه سهرسام مهبه بهخۆت، چونکه ئهگهر ئه و شته ناوبراوانه له بهدهستهینانی خۆشت بیت ئه وادهبی بزانی که له بهدیهینانی خوای گهورهیه... جا ههرچهنده شانازی بکهین ئه واه و هک ئه ویه شانازی بکهیت به شتی جگه لهخۆت، که ئهگریّت ئه و شته چاکهیه که هی خۆت نییه لیّت بسه نرپتهوه له و کاته دا دلّت له خیر بهتالتر دهبیت له دلی بالنده، جا چهند میّرگ ههبوون و گهیشتونته ئیواره له کاتی کدا گوئهکانی درهوشاوهو پرن، کهچی بو بهیانی ههمان میّرگ گوئهکانی

(۱) دهقی کوردی ئهم فهرمایشتهم وهرگرتووه له پوختهی سهحیحی موسلیم، و. لیژنهیهک، ۹۱۶. (وهرگیر).

پوچ هه لگه پاون و بوونه ته پوښ و په لاش.... بڼه دوش هه یه رڼوژ بهرې دهکات و دلی پره و دمره وشاوه یه به گوپراهی له خوا، به یانی نه کاته وه به تاوان و سته مکردن و دل نه خوښی^(۱).

هر له بهر نه مه یه که خوی گه وره په شیمانی و توبه ی له سر بر واداران فهرزو پوښت کردوه، تا نا کامیان باش بیټ و سهره نجام بچنه به هه شته وه، بڼه نازانیت که ی رڼوچی ده کیشریټ، چونکه مردن یه خه ی گه وره و بچوک و ته ندروست باش و نه خوښ ده گریټ به بی حیوازی.

بویه شتیکی پوښسته که مروف مادهم راسپیردراوه و (مکلف) ه به پیی شهرع دهست پی شخه ریټ له گوپراهی له بوون بو خوا، چونکه مروف دهکاته نه و ته مه نه ی که راسپیرران (تکلیف) نه و پاداشت و سزا په یوه ست ده بیټ به هر کرده وه و گوشتاریکی. گوپراهی له بوون بو خوا ریگه ی گه یشته به (فیرده وس).

په شیمانی (التوبة)

په شیمانی (توبة) له نه صلی زمانه وانیدا: بریتیه له گه رانه وه. دهوتریټ: (تاب) واته گه راپه وه.

هه روه ها له زار او ه شدا: بریتیه له گه رانه وه له و شتانه ی که ناشرین و نه خوازاون له شهر عدا و چوون به ره و نه و شتانه ی که په سه ندن له لایه ن شهرعه وه^(۲).

پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((ان الله يقبل توبة العبد ما لم يُغرر)) ترمزی هیناویه تی. واته: خوی گه وره په شیمانی و توبه ودر نه گریټ مادام که سه که نه گه یشت بیټه سهره مهرگ و حاله تی رڼوچ کی شان.

(۱) التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة - للقرطبي. مطابع مدكور بالقاهرة ٣٦-٢٨.

(۲) الرسالة القشيرية، ميسر سالي ١٩٥٧، ٤٥.

پەشیمانی و تۆبە: موسلمانان کۆکن لەسەر ئەوێ تۆبە پێویست و فەرزه. بەم بەلگانه:

ئەم فەرمايشته: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
النور: ۳۱. واتە: (کەواتە هەمووتان ئەى ئيمانداران بەرەو لاى خواو بەدەستەينانى
رەزەمانەندى ئەو بگەرێنەوێ بۆ ئەوێ پزگارو سەرفراز بن).

هەروەها ئەم فەرمايشته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾
التحریم: ۸. واتە: (ئەى ئەو کەسانى باوەرتان هێناو، ئێو بە تەوبە و پەشیمانیەکی
پوخت و دلۆزانەوێ روو بکەنە خوا).

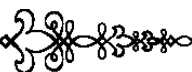
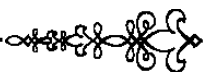
مەرجەکانى پەشیمان بوونەوه (التوبة):

۱. بەدل پەشیمان بوونەوه لەو تاوانانەى ئەنجامى داو.
۲. دەستبەجى دەست هەلگرتن لە گوناھو تاوان.
۳. بریاردان بەدل و سوربوون لەسەر ئەوێ کە نەگەرێتەوێ سەر ئەنجامدانى
تاوانى لەوجۆرە.
۴. ئەو پەشیمان بوونەوێ دەست هەلگرتن لە شەرم و ترسى خواوێ بێت
نەوێ لە شەرم و ترسى کەسیكى تر.
- ئینجا ئەگەر هەر یەكێك لەو مەرجانە فەرماوش بکړین تۆبەکە دروست
نیه (۱).

ئەمەش بەو مەرجەى تاوانەکە لەنیوان بەندە و خواى پایەبەرز بێت و
پەيوەست نەبێت بە مافى ئادەمیزادەکان.

ئەگەر تاوانەکە پەيوەست بوو بە مافى هەر ئادەمیزادێك، ئەو مەرجەش
پێويستە جێبەجێ بکات سەربارى چوار مەرجەکە: ئەویش ئەوێ کە خۆى پاک

(۱) التذكرة للقرطبي ۴۵-۴۷، و له: الرسالة القشيرية ۴۵ ورياض الصالحين ۱۸-۱۹ مەرجى چوارەمى
باس نەکردووە.

بکات له مافی خاودن ماف، ئەگەر مافه که پارو مال و سامان بوو ئەوه دهییت بو خاودنه که ی بگه پښتیه وه، ئەگەر تاوانیک بیت سنوورو هدی پی بکه ویته سه پپوسته له سه ری جیه جی بکات یاخود داوی لیخوش بوون دهییت بکات، ئەگەر به پاشه مله باسی یه کیکی کرد ئەوا دهستی لی هه لده گریت^(۱).

جا سه بارهت بهم فه رمایشته: ((الندم توبه))^(۲) مه بهستی ئەو فه رمایشته ئەوه یه که مه زنه ترین بنچینه ی تۆبه کردن په شیمان بوونه وه یه به دل. ئەم فه رمایشته هاوینه ی ئەو فه رمایشته یه که پیغه مبه ر ده فه رموویت: ((الحج عرفة))^(۳) مه بهستی ئەو فه رمایشته ئەوه یه که گه وره ترین بنچینه ی حج عه ره فه یه (واته راوه ستان له عه ره فه).

هه ندی له زانا لیکو له ره کان ده لێن: ته نها په شیمان بوونه وه به سه، چونکه په شیمان بوونه وه پڼگره له کاره خراپه کانی دوی خو ی، چونکه شتیکی ئەسته مه ئەوه ئەندازه بگریت که سیك له حالیکدا په شیمان بیت و له هه مان کاتیشدا سووربیت له سه ر ئەنجامدانی هه مان تاوان^(۴).

* * *

(۱) ریاض الصالحین سه رچاوه ی پپشو.

(۲) رواد أحمد وابن ماجه والحاكم. وهو صحيح/ الجامع الصغير ۲/ ۸۹.

(۳) رواد أحمد وأصحاب السنن الأربعة والحاكم في المستدرک والبيهقي وهو صحيح / الجامع الصغير

۱۵۱/۱.

(۴) رسالة القشيرية ۴۵-۴۶.

مردن (الموت)

پێناسەكەى:

مردن بریتی نیه لە نەبوونی ڕووت و لە ناوچوونی پوخت، بەلکو بریتیە لەپچرانی پەيوەندى ڕۆح بە جەستەووە لیكترازانى و پەیداوونی بۆشایی لەنیوانیان و گۆرانی بارودۆخە لە ھەر دووکیاندا بەھۆی جیا بوونەوھیان و ڕۆیشتنە لە قۇناغیکەوہ بۆ قۇناغیکى تر^(۱).

رۆح: تەنیکى سووک و ڕوونە، خودى خۇى زیندووە، بەشیوەیەك لەگەڵ جەستە تیكەلە وەك تیكەلى ئاو لەگەڵ لاشەى درەختى سەوز، ھەر گە رۆح لە جەستە جیا ئەبێتەووە پەيوەندییەكەى ئەپچرپێت لەگەڵیدا، ئەوا ناتوانیت ھەلسوگەوت لە جەستەدا بکات، بەو واتایەى کاریگەرى لەسەر جەستە نامینیت، لەبەر ئەوہى ئەندامەکانى لاشە وەك ئامیرو ئامراز وان بۆ رۆح، گە رۆح چۆن بیەوێت ئاوا بەکاریان دەھینیت^(۲).

خواى گەورە دەفەر مووێت: ﴿اللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٢﴾ الزمر: ٤٢. واتە: (ھەر خوايە كە گیانەكان دەكشیت لەكاتى مردنیاندا، ھەروەھا ئەو گیانەش كە نەمرد لە خەوەكەیدا ھەر خوا بۆى دەنیریتەوہ، جا ئەو كەسەى كە خوا بریارى مردنى دابیت ڕۆحەكەى دەگريتەوہو ناگەرپتەوہ بۆ لاشەى، ئەو كەسەش كە ڕۆژى تەواو نەبوویت دەنیریتەوہ بۆى تا كاتیكى دیاریكراو، بەراستى ئا لەو دیاردانەدا چەندەھا بەلگەو نیشانەى زۆر ھەيە بۆ كەسانیک كە تیفكرن و بیر بكەنەوہ).

ھەروەھا دەفەر مووێت: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا

(۱) التذكرة ٤.

(۲) رسالة في التوحيد والفرق العاصرة ١٠٠.

جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتَهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴿٦١﴾ الأنعام: ٦١. واتە: (ئەو زاتە دەسەڵاتداری بێ سنورە بەسەر بەندەکانیدا، چەندەها "فریشتە" چاودێرو تۆمارکەر دەنیرێت بۆ سەرتان هەتا ئەو کاتە ی مەرگ دێت و یەخە بەکەسیکتان دەگرێت، ئەو کاتە ئێتر "فریشتە" ڕەوانەکراوەکانمان گیانی دەکێشن و لەکاتیکیاندا ئەوان لەکارو کردەوی خۆیان کەمتەرخەمی ناکەن).

روح له جەستە دەردەچێت، لەکاتیکیاندا کە جەستە لە تەواوترین بارودۆخی تەندروستیادیە. ئائەمە ئەو پێناسەییە کە موسلمانان خستویانەتەر و و ڕوایان بێ هیانە.

سەبارەت بەو پێناسانەش هەندیک کەس باسیان کردووە، کە گوايە مردن بریتیه له:

أ- لەکارکەوتنی دل له لیدان.

ئەم پێناسەییە دارپا و پوچەل بوویەو لە چەند سالانی دواییدا بەهۆی چاندنەوێ دڵ یاخود بەکارهێنانی دەزگای دەستکرد له جیگه ی دڵ.

ب- مردن بریتیه له مردنی خانەکانی میشک.

ئەمەش بەهەمان شیوێ دارپا، لەوکاتە ی نەخۆشخانە ی زانکۆ ی (تۆکیۆ) ڕایگەیاندا کە سەرکەوتوو بوو لە گیراڤانەوێ میشکی پیاویک بۆ ژیان، دوا ی ئەوێ چالاکیه کانی میشکی بۆ ماوێ چەند مانگیک لەکار کەوتبوو^(١).

هەموو ئەو لیکۆلینەوانە شگستیان خواردو تیکشکان کە هەولیان دەدا مردن بەکەنە شتیکی گومانای و ناراست، تەنها ئەو گریمانە مایەو کە ڕۆژگارو زەمانە جەختی لەسەر کردووە، ئەویش ئەوێ کە مەوێ لەهەر تەمەنی و لەهەر کاتیکی بێت ئەگرێت مردن یەخە ی بگرێت هەتاگو (د. کارل) دوا ی پشکنینی کێشەکە و باس

(١) يوم القيامة - عبدالرزاق، ط الشعب ١٩٦٩، ٦٠-٦٢.

سەیری چەند پێناسەییکی تریش بەکە له کتیبی: الاسلام یتحدی - وحید الدین خان، ج ٤، قاهره،

کردنی نهو هه وئله جیاوازانیه له وباردوه دراوون وتی:

(مروڤ هه رگیز بیزار نابیت له توږینه وه له بابته نهمری و ههرمان و بهردهوام بو دی دهگه ریت، له گهل نه وه دی که هه رگیز په یی پی نابات، جا پیکهاته جهسته ییه که دی ملکه چی جهند رپسایه کی دیاریکراوه، مروڤ ده توانیت ماوهی فسیولوی نه ندامه کانی جهسته ی بوه ستینیت، تا مردن بو ماوهیه کی کهم دوابخات، به لثم له گهل نه وه شدا هه رگیز ناتوانیت به سهر مردندا زال ببیت).

له بهر ئه مه (د. لنس بالنج) خاوهنی خه لاتی (نوبل) بو زانسته کان، ده لیت:

(مروڤ به نه ندازه یه کی زور مه زن له پروی تیوری وه نه مه ره، خانه کانی جهسته ی وهك نامیر وان که هه لدهستن به چاکسازی کردن بو نه خوشیه کانی جهسته و چاره سهرکردنی به شیوه یه کی خوکاری، ئینجا سهرباری ئه مهش مروڤ پیر نه بیت و نه مریت، هوکاره کانی نه م دیارده یه "که مردنه"^(۱) هه رووهك خو ی به نه یی ماونه ته وه و سهری زانایان سورماوه له ناستیدا)^(۲).

نه وه ی شوین مردوو نه که ویت بو سهر گوپه که ی و دوا ی مردنه که ی، هه رووها چی له گهلیدا نه مینیت ته وه:

پیغه مبه ر (صلواته) نه مه ی له م دوو فهرماشته دا پروون کردو ته وه:

(انس) ی کوری (مالک - خوی لی رازی بیت -) ده لیت: پیغه مبه ری خوا (صلواته) فهرموویه تی: ((یتبع المیت ثلاثة، فی رجع اثنان، ویبقى واحد، یتبعه أهله وماله وعمله، فی رجع أهله وماله، ویبقى عمله))^(۳) واته: سی شت دوا ی مردوو نه که ون، دوا ی نه گه رپنه وه و یه کیان نه مینیت ته وه، خانه واده و سهرودت و سامانی ده گه ریت ته وه و

(۱) وه رگیر.

(۲) الاسلام یتحدی ۷۳-۷۴ و سهری وته ی (د. کارل) له کتیبه کهیدا به ناوی: (الانسان ذالك المجهول ترجمة شفيق أسعد فريد لا ۲۰۹ في فصل الزمن الداخلي).

(۳) أخرجه مسلم واللفظ له في أول الكتاب الزهد والرقائق ۲۳۷۲/۴، والبخاري في الرقائق - باب سكرات الموت ۱۳۴/۸.

کردده وهکانی ئه مینیتته وه.

ههروهها (ابی هریره- خوی لی رازی بیته-) دهلیت: پیغه مبهری خوا (صلواته علیه السلام) فهرموویهتی: ((ان مما يلحق المؤمن من عمله وحسناته بعد موته: علماً علمه ونشره، وولداً صالحاً تركه، ومصحفاً ورثه، أو مسجداً بناه، أو بيتاً لابن السبيل بناه، أو نهراً أجراه، أو صدقةً أخرجها من ماله في صحته وحياته يلحقه من بعد موته))^(۱) واته: لهو شته چاک و باشانه ی که له دوی مردن بهدوای مردووه که نه کههون: زانستیکی فیوری خه لکی کردبیته و بئاوی کردبیته وه، مندالیکی خواناسه له دوی خوی به جیی هیشتییت یاخود مزگه وتیک یان خانویکی بو رپبواران دروست کردبیته یاخود پرووباریکی راکیشابیته یان سهدهقه و به خشینیک که له حاله تیک به خشی بیته که خوی هه زیندوو بووبیته و تهندروستی باش بووبیته، ئه مانه له دوی مردن پیی دهگهن.

هیچ تیکگیرانیکی نییه له نیوان دوو فهرمووده که، له بهر نه وهی:

أ- یان نه وهته واتای ژماره که به لگه نییه.

ب- یاخود سه رهتا پیغه مبهر (صلواته علیه السلام) ته نه ئاگاداری ئه وه شته کراوه، که له سه حیجی موسلمدا هاتوه، دواتر خوی گه وره ئاگاداری کردوته وه له شتی زیاتر^(۲).

(۱) رواه ابن ماجة في المقدمة - باب ثواب معلم الناس الخير ب ۱ لا ۸۸، وهو حديث حسن/ جامع

الصغير ۱/۱۰۰.

(۲) دليل الفالحين ۳/۴۳.

هیوا خواستنی مردن

قدهغه کراوه که ناواتی مردن بخوازیږ به هوښ هاتنی کاره سات به سره مال و سهره وت و سامان و لاشه دا:

(انس - رمزی خوی لى بېت -) ده لیت: پیغه مبهري خوا (ﷺ) فرموى: ((لا يَتَمَنَّى أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ لُزْرَ نَزْلِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بَدَّ مَتَمِنًا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتِ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِّي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاتُ خَيْرًا لِّي))^(۱) واته: با هيچ كه سيك له نيوه ناواتی مردن نه خوازیږ، له بهر نه ودى تووشى به لايهك بووه، نه گهر زور پيوست بوو ناوات بخوازیږ، نهوا با بليت: خوايه؛ نه گهر ژيان چا كتره بوم نهوا بمريينه، نه گهر مردنیش چا كتره نهوا بم مرينه^(۲).

هه روهها پیغه مبهري (ﷺ) فرمويي: ((لا يَتَمَنَّى أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ، إِلَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّه يَزِدَادُ خَيْرًا، وَإِلَّا مَسِيئًا فَلَعَلَّه يَسْتَعْتَبُ)) بخاری هیناويي^(۳).

جا نه م فرمايشته پيروزدى پیغه مبهري (ﷺ): ((فَلَعَلَّه يَسْتَعْتَبُ)): (الاستعتاب) واته داواكرن و هولدان بو به دهسته يانی رمزانه ندی خوی گه وړه، نه مهش تهنهها به تهوبه و په شیمانی و دهست هه لگرتن ده بېت له تاوان و خراپه^(۴).

جا واتای فرموده كه نه وديه: كه با هيچ كه سيك ناواتی مردن نه خوازیږ چ نهو كه سه باش يان خراپ بېت، نه گهر كه سه كه نیش و پيشه ی چا كه بوو، با ناواتی مردن نه خوازیږ به لگو چا كه ی زیاتر ده خاته سر چا كه گانی، به مهش پاداشت و دهستكه وتی زیاتر ده بېت. نه گهر كه سه كه خراپ بوو به هه مان شیوه با ناواتی مردن

(۱) أخرجه البخاري - كتاب الدعوات - باب الدعاء بالموت والحياة ۹۴/۸ و مسلم في كتاب الذكر والدعاء، باب كراهة تمني الموت لضر نزل به ۲۰۶۴/۴ واللفظ لمسلم.

(۲) دهقي كوردی نه م فرمايشته م ودرگرتووه له پوخته ی سهحيی موسليم، و. ليژنه يهك، ۹۳۳. (وهرگير).

(۳) البخاري - كتاب التمني - باب ما يكره من التمني ۱۰۴/۹.

(۴) التذكرة ۵۰۴.

نەخوازیت بەلکو پەشیمان دەبیتهوهو دەست لەو خراپەکارییهی هەلەدەگریت و داوای
پەزماهەندی دەکات لە خوا بەلکو ئەمەش دەبیته ھۆکاریک بۆ ڕەش بوونەوهی
خراپەکانی کە ئەنجامی داوێ (۱).

دروسته نژادی مردن بکریت و ئاواتی مردن بخوازیت لە ترسی فەوتانی نایین:
بەلگە لەمبارەوه ئەمانە ی خوارەدن:

۱- خوای گەورە لەسەر زمانی یوسف (سەلامی لێ بیت) فەرموویەتی: ﴿تَوَفَّيْ
مُسْلِمًا وَالْحَقْنِي بِالْصَّلَاحِينَ﴾ یوسف: ۱۰۱. واتە: (داواکارم کە بە موسلمان بممرینیت و
بمخەیتە ریزی پاکانەوهو بمگەیهنیت بە کاروانی چاکەکاران).

(فتادة) وتویەتی: هیچ پیغەمبەرێک و هیچ کەسیک جگە لە پیغەمبەر یوسف
(سەلامی لێ بیت) ئاواتی مردنیان نەخواستوو، یوسف (سەلامی لێ بیت) کاتیک ئاواتی
مردنی خواست کە خوای گەورە بەخشش و نیعمەتی زۆری پێدا و دەسەلاتی
گرتە دەست، ئەم ئاوات خواستنەشی لەوهو سەرچاوهی ئەگرت کە ئاواتەخوای
گەشتن بوو بە خزمەت پەرودەرگار، بۆیە فەرمووی: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ﴾
یوسف: ۱۰۱. واتە: (پەرودەرگارا بەراستی تۆ پاشایەتیت پێ بەخشیم).

هەرودەها وتراوه: یوسف ئاواتی مردنی نەخواستوو، بەلکو ئاواتی مردنی لەسەر
ئیسلام خواستوو، واتە: ئەگەر کاتی مردنم هات بە موسلمانم بم مریڤ، ئەم وتەیه
پەسەندە لەلایەن توێژەرەو (مفسر)ەکان لە تەئویل کردنی نایەتەکە.

۲- خوای گەورە لەبارە (مریم) دەفەرموویت: ﴿يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ
نَسِيًا مَّنْسِيًّا﴾ مریم: ۲۲. واتە: (خۆزگە پێش ئەم حالەتە بمردمایە و دەک شتیکی
بێ نرخ فرامۆش بکرامایە).

وتویانە: لەبەر دوو شت ئاواتی مردنی خواستوو:

یەکەم: ترساوه لەوهی گومانی خراپ بە دیندارییەکە ی بکریت، بەمەش لەکەدار

(۱) ارشاد الساري لشرح صحيح البخاري - للقسطلاني، ج ۷ بولاق سالی ۱۳۲۳، ۲۸۰/۱۰.

بەیت و تووشی تافیکردنەو دە ناخۆشی بکات.

دووهم: گەلەگە بەهۆی ئەو دەو بەکەونە ناو کاری بوختان هەلبەستینەو دەو کاری زینای بدەنە پالی، ئەمەش هۆکاری لەناوچوونیانە.

۳- فەرمايشتی پیغه مبهەر (صلواته عليه وسلم) دهفهرموویت: ((لا تقوم الساعة حتی یمر الرجل بقبر الرجل، فيقول يا ليتني مكانه)) مالك له (الموطأ) گێڕاویەتیەو (۱). واتە: قیامەت بەرپا بەرپا نابێت تا پیاو بەلای گۆڕی یەکی تر دا دەروا، دەلیت: خۆزگە لە جیگە مر دوهو دەبوو بام.

وتویانە: ئەمە هەواییکە لەبارە ئەو دەو بارودۆخە پێش دیت، بەهۆی سەختی ئەو بارودۆخە گەندەل و خراپە ئایینی خەلکی تیایدا دەبێت و لە ترسی فەوتانی ئاینیان ئەمە دەخوازن، نەوێک لەبەر تووش بوونی مەرۆف بە نارەحەتی لە جەستە یاخود بە فەرپوچوونی سەرودت و مال و سامان، ئەمە ئەو واتایە رۆشنتر دەکات: ئەم فەرمايشتهی پیغه مبهره (صلواته عليه وسلم):

((اللهم اني أسألك فعل الخيرات، وترك المنكرات وحب المساكين، وإذا أردت في الناس فتنة، فاقبضني إليك غير مفتون)) (۲) مالك گێڕاویەتیەو (۳). واتە: خوا یەگیان؛ داوات لێ دەکەم یارمەتیدەرم بێت لە ئەنجامدانی کاری چاکدا، خۆ دووگرتن لە خراپەکان و خۆشویستنی هەزاران، ئەگەر ویستت ئاشوب بڵاو ببیتەو لەناو خەلکی ئەو بام مرینە و بام گێرەو بۆ لای خۆت بە سەلامەتی.

(۱) الموطأ - جامع الجناز. / تنوير الحوالك شرح موطأ الامام مالك ۱/ ۸۷.

(۲) الموطأ - القرآن - العمل في الدعاء / تنوير الحوالك ۱/ ۱۷۰.

(۳) التذكرة للقرطبي ۶- ۷.

ژيانی ناوگور (البرزخ)

پيناسه:

گور (البرزخ) له زمانه وانيدا: به هر بهر بهر به ستيك دوتريت كه له نيوان دوو شتدا هببت، له نايه تي پروژيشدا هاتوو: ﴿يَنْهَمَا بَرْزَخٌ لَا يَمَيَّنُ﴾ الرحمن: ٢٠. واته: (له نيوانياندا بهر به ستيك ههيه نايه تيت تيكل ببيت).

گور (البرزخ) له زاراوهدا: بهر به ست و قوناغي نيوان دونيا و روژي دواييه. خواي پايه بهرز دهفهرموويت: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ المؤمنون: ١٠٠. واته: (به لكو دبيت له جيهاني بهرزه خدا، له نيوان مردن و زيندوو بوونه وهدا تا زيندوو دهكرينه وه چاوهر پي بيت).

گور (القبر) يه كه م قوناغه له قوناغه كاني روژي دوايي واتي گور:

گور (قبر)، تاكه. كويه كهيشي (القبور) ه واته ژماريه كي زوري گور. (اقبر) كوي كه مينه يه، به شوي ناستني مردووان دوتريت گورستان (مقبر، مقبرة) ^(٢).

پرسيارو وه نامي ناوگور:

مه به سته له پرسياره كاني ناوگور نهويه: خواي گه وره نهو به ندميه له ژيانى دونيادا راي سپاردبوو، زيندوو د هكاته وه، هر له گوره كهيدا ژيانى بو ده گره پي نيه وه، ههروهه تا نهو نه نندازيه ش ژيري بو نه گره پي نيه وه به وينه ي پي شتر كه له سهري ژياوه، تا لهو پرسيارانه بگات كه ناراسته ي نه كرين و وه لاميان بداته وه، ههروهه له به خشه كاني خواي گه وره تي بگات و له وهش تي بگات كه چي بو ناماده كردوو له

(١) سهيري نه م سهرچاوانه بكه: النهاية لابن الاثير مادة (البرزخ)، ولوامع الأنوار البهية للسفاري،

جدة ١٣٨٠ك، ٤/٢، الروح لابن القيم، مسر ١٩٦٧، ٧٣ و ١٠٨.

(٢) ولوامع الأنوار البهية ٤/٤ والتذكرة ٨٨.

گۆرکهیدا چ ریزو حورمهت یاخود ناخۆشی و چه رمه سهری ^(۱).
به لگه کان:

به لگه زۆرن له سه ر سه لماندنی پرسیارو وه لأمی ناوگۆر، بۆ نمونه:

۱- فه رموو ده ی (براء) ی کو ری (عزاب) که ده لیت: پێغه مبه ری خوا ^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ)
ده فه رموو یت: ((الْمُسْلِمُ إِذَا سئلَ فِي الْقَبْرِ، يَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ))
واته: نه گه ر له گۆردا پرسیار له موسلمان کرا، نه وا له وه لأمدا شایه تمان ده ینیت. ئا
ئه مه مه به سستی فه رمایشتی خوای گه وره یه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ
الَّذِي فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ابراهیم: ۲۷. واته: (خوای گه وره نه وانیه
با وه ریان هینا وه پایه داریان ده کات له سه ر گو فتاری به جی و دروست له ژیا نی دونیا دا،
له سه ره مه رگ و له قیامه تیشدا) بو خاری هینا ویه تی و موسلیمیش گپرا ویه تی وه وه
ئه مه شی تیایدا هاتوو ه: پرسیار ی لی ده کریت: کی په ره ره دگارت ه؟ ده لیت:
په ره ره رگ ارم خوای گه وره یه، پێغه مبه رم محمده ^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ). ئا ئه مه مه به سستی
فه رمایشتی خوای گه وره یه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الَّذِي فِي الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ^(۲).

۲- له (انس) ی کو ری (مالک - خوای لی رازی بیت -) نه ویش له پێغه مبه ره وه ^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ)
که فه رموو یه تی: ((إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِه، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ
نَعَالِهِمْ، أَتَاهُ مَلَكٌ فَيُقْعِدُهُ، فَيَقُولَان: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ لِمُحَمَّدٍ ^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ)؟ فَأَمَّا
الْمُؤْمِنُ فَيَقُول: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَيُقَالُ لَهُ: انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ، قَدْ أَبْدَلَكَ
اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ، فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا. وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ، فَيُقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي
هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُول: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ. فَيُقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَلَا تَكُنْتَ.

(۱) التذكرة ۱۳۴.

(۲) حديث البراء في صحيح البخاري - تفسير سورة ابراهيم ۱۰۰/۶ و صحيح مسلم - كتاب الجنة -
عرض مقعد الميت... ۲۲۰۱/۴.

وَيُضْرَبُ بِمِطْرَقٍ مِنْ حديدٍ ضَرْبَةً، فيصيح صيحةً يسمِعُهَا مَنْ يَلِيهِ غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ^(۱) واته: کاتيک بهندهیهک ئه مریټ له گوره کهیدا دانه نریټ و پاشان هاوړپیکانی پشټی تیده کهن و به جیی دهیلین. ئه و ناگاداره پییان ته نانهت گوپی له شهقهی نه عله کانی شیانه (تهقهی پیلاوه کانیان) له و کاته دا دوو فریشته دین بو لای و داینه نیشین و پیی ئه لین: توجی ئه لی دهر باره ی ئه و پیاوه (محمده) (عليه السلام)؟

ئهویش ده لیت: شایه تی ددهم که ئه و پیاوه بهنده و پیغه مبهری خوا بووه، پیی ده لین: ده ته ماشای شوینه که ی خوت بکه له ناگردا که چوڼ خوا بو ی گورپویت به شوینیک له به هه شتا. پیغه مبهر (عليه السلام) ده فهرموویت: ههر دوو فریشته ئه بی نیټ (یاخود ههر دوو شوینه که ده بی نیټ).

به لام مروفی بی باوهر یاخود ناپاک و دووړو، ده لیت: نازانم، منیش ههر ئه و دم ئه و ت که خه لکی ئه یان وت: پیی ده لین: ده ی ههر نه زانیت و زمانت گو نه کات، پاشان چه کوشیکی ناسنین ده کیشن به پشټی سه ریډا (نیوانی هه ردو و گوپچکه ی) نیتر هاوارو قیزه یه کی وانه کات هه موو ئه وانه ی ده ورو و بهری ئه بیستن بیجگه له مروف و جنوکه.

حوکمی بر و ابوون به پرسیار و وه لامي ناو گوږ:

بر و ابوون پیی پیویست و فهرزه، ئه مه مه زه به ی زوړ به ی زانایانه ^(۲).

ناخوښی و سزای ناو گوږ:

حوکمی بر و ابوون به ناخوښی و سزای ناو گوږ:

(۱) حدیث انس في: صحيح البخاري - كتاب الجنائز - باب ما جاء في عذاب القبر ۱۲۳/۲. و صحيح مسلم - كتاب الجنة - باب عرض مقعد الميت ۲۲۰۰/۴.

بو به لگه کانی پرسیار و وه لامي ناو گوږ، سهیری ئه م سه رچا وانه بکه: لوا مع الأنوار البهية ۵/۲ والروح ۵۴-۵۳.

(۲) شرح عبدالسلام على الجوهرة ۲۲۰.

سزای ناو گۆر راستیهکی نکۆلی هه‌ئنه‌گره، باوهر پی بوونیش پێویست و فه‌رزه،
ئهمه رای زۆربهی زانیانه^(۱).

به‌لگه‌کانی بوونی سزای ناو گۆر:

زۆربهی زانیان به‌لگه‌یان هه‌ناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر سه‌لماندنی بوونی سزای ناو گۆر، به‌م
به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

۱- ئهم فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ردگار له‌باره‌ی ده‌ست و پێوه‌ند و خانه‌واده و
نزیکه‌کانی فیرعه‌ون: ﴿الْأَنْثَرُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ غافر: ۴۶. واته: (ئاگری
دۆزه‌خه، به‌یانیان و ئیواران، نیشانیان ده‌دری‌ت، له "جیهانی به‌رزه‌خدا"). واته
مه‌به‌ستی پێش رۆژی دوا‌ییه. واته "له‌ ناوگۆردا"، به‌ به‌لگه‌ی ئهم
فه‌رمایشته: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ غافر: ۴۶. واته:
(له‌ رۆژی قیامه‌تیش فه‌رمان ده‌دری‌ت: ئاده‌ی تاقم و ده‌سته‌ی فیرعه‌ون بخه‌نه ناو
ئیش و ئازاری زۆر ناخۆشه‌وه).

۲- ئهم فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَنِينَ وَاحْيَتَنَا أَتَنِينَ﴾ غافر:
۱۱. واته: (په‌روه‌ردگار تۆ ده‌سه‌ل‌ات بێ سنوره، دوو جار ئیمه‌ت مراند و دوو جار
ئیمه‌ت زیندوو کرده‌وه).

مه‌به‌ست له‌ دوو جار مراندن و دوو جار زیندوو کردنه‌وه له‌و ئایه‌ته‌دا بریتیه له:
مردن پێش ئه‌وه‌ی به‌ر له‌ناشته‌نی و له‌ گۆرنا‌نی، دواتر زیندوو کردنه‌وه‌ی له‌ناو

(۱) التذکره ۱۲۴.

(جبائی و گۆره‌که‌ی (البخی) له‌ پێری موعته‌زیله‌ دانیان ناوه به‌ بوونی سزای ناو گۆر، به‌لام
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شه‌دا وتویه‌نه‌ بر‌وادر سزای ناوگۆر ناچیزیت، به‌لکو ئه‌وانه‌ سزای ناوگۆر ئه‌چیزن که
دۆزه‌خین و بۆ هه‌تا هه‌تایی له‌ناو ئاگر‌دا ده‌مینه‌وه هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که لاسارو تاوانبارن./
الروح لابن القيم ۵۸ لوامع الأنوار البهیه للسفاریني ۲۲/۲ نقلاً عن الروح.

گوڤدا، پاشان مراندنی ههر له ناو گوڤدا، دواچار زیندوو کردنه وهی بو کۆگردنه وهو لیپرسینه وه.

تویژره وه (مفسر) دهکان دهلین:

مه بهست و ئامانج له باس کردنی دووچار زیندوو کردنه وه ئه وهیه که دۆزهخیهکان له ئه نجامی ئه و دووچار زیندوو کردنه وهیه بۆیان دهرکهوت که زیندوو کردنه وه له توانای خوای گه وره دایه، ههر له بهر ئه مهش دهلین: دانماننا به تاوانه کانمان، واته ئه و تاوانانه ی که به رهه می نکۆلی کردنمان بوو له زیندوو بوونه وه، فه رمایشته که باسی زیندوو کردنه وهی نه کردوو له دوونیادا، له بهر ئه وهی که له دوونیادا زیندوو بوون دانیان نه دهنا به تاوانه کانیاندا.

هه ندیکیش بو ئه وه چوون که مه بهست له دووچار مراندنه کان ئه وهیه که باسکران، هه روه ها دووچار زیندوو کردنه وه کان یه که میان بریتیه له زیندوو کردنه وه له دوونیادا و یه کێکی تریشیان له گوڤدا، مه بهستیشیان له ته فسیره دا باس کردنی شته کانی رابردوو، سه بارهت به زیندوو کردنه وه و ژیا نی سییه می ش مه بهستم له وهیه که تیایدا کۆده کری نه وه بو لیپرسینه وه، پیویست ناکات لی ره دا باسی بکه ی ن.

به پیی ههر دوو ته فسیر و لیکنده وه که زیندوو کردنه وه له گوڤدا سه لیئرا^(۱).

۳- خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ طه: ۱۲۴. واته: (ئه وهیش ڤوو وهر بگێریت له بهرنامه ی من و پشته تی بکات، بیگومان بو ئه و جوړه که سانه ژیا نیکی ترش و تال و ناخۆش پیش دیت).

(أبو سعيد الخدري) و (عبدالله) ی کوری (مسعود) وتویانه: سزادانی ترش و تال و

ناخۆش (ضنكا) مه بهست لی سزای ناو گوڤه.

۴- خوای پایه بهرز ده فه رموویت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾

(۱) المواقيت و شرحه للجرجاني ۵۹۱، هه روه ها سه ییری ئه مهش بکه: شرح المقاصد ۲/ ۲۲۰.

﴿٤٥﴾ الطور: ٤٧. واته: (بیگومان بۆ ئهوانه‌ی که سته‌میان کردوو سزای تریش هه‌یه بیجگه له‌وه‌ی جار‌جار بۆیان پیش دیت).

وتراوه مه‌به‌ست له‌و سزایه، سزای ناو گوێره، چونکه خوای گه‌وره پیشتر نایه‌تیکی تری له‌دوای ئه‌م فهرماشته‌دا هه‌یناوه، ده‌فه‌رموویت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ ﴿٤٥﴾ الطور: ٤٥. واته: (وازیان لی به‌ینه هه‌تا به‌و رۆژه ده‌گن که تیا‌ده‌چن و لال و پال ده‌که‌ون). ئه‌م رۆژه‌ش کۆتا رۆژه له‌ دونه‌یادا، ئه‌مه‌ش ناما‌زه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و سزایه‌ی تیا‌یدان بریتیه له‌ سزای گوێر.

٥- خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ ﴿١﴾ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ التكاثر: ١ - ٣. واته: ("خه‌لکینه!!" هه‌له‌په‌کردن و پیش برکیتان بۆ زۆر کردنی "مال و مندال و سامان و گوێشک و ته‌لار و ... هتد" ئیوه‌ی سه‌رگه‌رم و سه‌رگه‌ردان و بێ ئاگا کردوو له‌ خواناسی و دینه‌داری. تا ئه‌و کاته‌ی که ده‌مرن و ده‌برینه‌ گۆرستان. وازی‌نن له‌مه‌ودوا ده‌زانن).

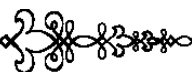
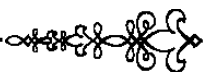
٦- له (صحیحین) دا له (عائشه) وه (خوای لی‌ی رازی بی‌ت) هاتوو که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((انهم يعذبون عذاباً تسمعه البهائم كلها))^(١) واته: مردوان له گۆر‌ه‌کانیا‌ندا سزای ئه‌وه‌نده سه‌خته ئه‌دری‌ن، گیانه‌به‌رو نازه‌له‌کان گو‌ی‌بیستی (ئا‌هو ناله‌یان ده‌بن)^(٢).

٧- فه‌رموو‌ده‌ی (براء) ی کو‌ری (عازب) و (انس) ی کو‌ری (مالک)، که وه‌ک به‌لگه له‌سه‌ر په‌رسیارو وه‌لامی ناو‌گوێر خرا‌نه‌پروو^(٣).

(١) حديث عائشة في صحيح البخاري - كتاب الدعوات باب التعوذ من عذاب القبر ٩٨/٨. و اللفظ له، و صحيح مسلم - المساجد - بابا استحباب التعوذ من عذاب القبر ٤١١/١.

(٢) ئه‌وه‌ی ناو دوو که‌وانه‌که خۆم زیاده‌م کرد. له‌ چه‌نده‌ین فه‌رمایشتی تر پ‌وون کراوه‌ته‌وه که ته‌نها به‌ره‌ی مرۆڤ و جنۆکه گو‌ی‌بیستی ئه‌و ده‌نگ و ئا‌هونه‌له‌ی مردووان نابن. (وه‌رگێر).

(٣) التذكرة ١١٣-١١٤ و ١٣٣، الروح ٥٤-٥٣، لوامع الأنوار البهية ٥/٢ و ١٣-١٤.

ئەندێشەو تەسەوێ کردنی خوۆشی و ناخۆشییەکانی ناو گۆر:

زۆربەى زانایان وتویانە: ئێمە برۆامان هەیه بەوێ لە هەوال و خەبەرەکاندا
هاتوون لەبارەى سزاو خوۆشیەکانی ناوگۆر، خواى گەورە چۆنى بووێت بەوشیوەیە
سزا یاخود نێعمەت دەبەخشێت بە مردوو بەبێ ئەوێ چاوەکانمان ببینن.

تەنانت ئەگەر مردوو لەناو ئێمەشدا دابنرێت، ئەوا ئەمە نابێتە رێگر، لەوێ
دوو فریشتە بێنە لای و پرسىاری لى بکەن و ئەویش وەڵامیان بداتەو، بەبێ ئەوێ
نامادەبووان هەستى پێبکەن، بۆ نمونە:

دوو کەسى خەوتوو، یەکیکیان چیژ دەکات و ئەوێریان سزا دەخوات، هیچ
یەکیکیش لە دەورووبەرى هەر دوو کەسە خەوتوو کە هەست پێناکات^(۱).

عەقڵ بۆى نیه هەلۆهسته بکات لەسەر چۆنیەتى گەرانهوێ رۆح بۆ ناو جەسته
و چۆنیەتى سزا و خوۆشی ناو گۆر، چونکە عەقڵ لەبارەى ئەو دنیاىدا هیچ زنیاری
ئەزموونیکی نیه، پێغەمبەرانیشتێک ناهێنن کە لەلایەن عەقڵ و ژیرییهو
ئەستەم بێت، بەلکو لەوانەیه شتێک بێنن کە عەقڵ پێى سەرسام بێت، ئەو
هەوالانەى کە پێغەمبەرەکان هیناویانە دوو بەشن:

أ- ئەو هەوالانەى کە عەقڵ و فێترەتى سەلامەت و تەندروست شایەتى لەسەر
دەدەن.

ب- ئەو هەوالانەى کە عەقڵ پەییان پێ نابات وەک هەوال و شتە پەنھان و
غەیبیەکان.

هەر هەوالێک گومانى ئەوێ پێرا کە عەقڵ بە ئەستەمى ئەزانیت و رەتى
دەکاتەو، ئەوا لە دوو حالەت دەرنەچێت:

أ- یان لە نەقڵ کردن و گواستەوێ هەوالەکە هەلە هەیه.

ب- یان عەقلەکە گەندەلە، لەو کاتەدا گومانەکە خەیاڵی و بێ بنەمایە و نرخی

(۱) التذكرة ۱۲۶. إحياء علوم الدين الغزالي ج ۱، ۱۹۳۹، میسر ۱/ ۱۱۹ و ۴/ ۴۸۵.

بۆ دانانریت^(۱).

زانایان کۆکن له سههر ئه وهی که خوای گه وره جۆرێک له ژیان بۆ مردوو دهگه رپنیتته وه به و ئه ندازه یه ی که خوڤ و ناخوڤ بجیژیت، قورئانی پیرۆز و هه واله کان و شوینه وارده کان گه واهێ دهدهن له مباره وه^(۲).
چوونی فریشته بۆ ناو گۆر:

دروسته ته ئویلی چوونی فریشته بۆ ناو گۆر بکهین، به وهی فریشته ئاگاداری بارودۆخی حالێ مردووی ناوگۆر، له دووره وه فریشته کان په یی ببهن به حالێ ناو گۆر، به بی ئه وهی بچه ناو گۆر که یاخود نزیک بن له گۆر که.
له بهر ناسکی ئه ندامه ماکانی لاشه ی فریشته کان، دروسته فریشته که بجیتته ناو گۆر به مردوو ده کان بگه ن به بی هه لکه نندن گۆر که کان. دروستیشه فریشته گۆر ده کان هه لکه ن، دواتر خوای گه وره بارودۆخی گۆر که بگه رپنیتته وه بۆ هه مان وینه ی پێشووی به بی ئه وهی دانیشته وانی دنیا پی بزانه. دروستیشه که فریشته کان بچه ناو گۆر ده کانه وه له چه ند رێگه و تونی لیکه وه که مروف په ییان پی نه بات^(۳).
(ابن القيم) ده لیت:

گه وره ترین نه فامی و نه زانی ئه وه یه که به دوور بزانه ی فریشته زهوی و به رد له ت و په ت بکات، که چی زهوی و به رد بۆ فریشته وه که هه وایه بۆ بالنده^(۴).
خوڤی و ناخوڤی ناو گۆر:

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: ((انما القبر روضة من رياض الجنة أو حفرة من حفر

(۱) الروح ۶۲، لوامع الأنوار البهية ۲/ ۲۱ نقلًا عن الروح.

(۲) شرح المقاصد ۲/ ۲۲۲.

(۳) التذكرة للقرطبي ۱۲۶.

(۴) الروح لابن القيم ۷۲.

النار))^(١) واته: به‌راستی گوڤ؛ یان می‌رگیکه له می‌رگه‌کانی به‌هه‌شت یاخود چالیکه له چاله‌کانی ئاگری دۆزهخ. ئه‌م فه‌رمایشته خو‌شی و ناخو‌شی ناوگوڤ‌روون ده‌کاته‌وه.

هه‌روه‌ها پ‌یویسته بزانی‌ی که خو‌شی و ناخو‌شی ناو گوڤ له هه‌مان په‌گه‌زی خو‌شی و ناخو‌شی دنیا نین، خ‌وای گه‌وره توانای هه‌یه که گ‌ل و خو‌ل و به‌رده‌کانی ژ‌یرو ژ‌ووری مردووه‌که گه‌رم بکات به‌شی‌وه‌یه‌ک که گه‌رم‌تر بی‌ت له پ‌شکو‌ی ئاگری دنیا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌گه‌ر دانیش‌توانی دنیا ده‌ست له‌و گ‌ل و خ‌اک و به‌رده‌بدن هه‌ست به‌و گه‌رمییه نه‌که‌ن، به‌ل‌کو له‌وه سه‌رسو‌رمان‌تر ئه‌وه‌یه که دوو پ‌یاو له ته‌نیش یه‌کتری ئه‌ن‌ی‌ز‌ی‌ن، یه‌ک‌ی‌کیان له می‌رگ‌یک له می‌رگه‌کانی به‌هه‌شت‌دایه و ئه‌وه‌ی تریان له چال‌یک له چاله‌کانی ئاگر‌دایه، نه‌ گه‌رمی ئاگر‌ه‌که و نه‌ خو‌شییه‌که‌ی هیچ یه‌ک‌یک له‌و دوو مردووه دراوس‌ییانه بۆ یه‌ک‌تر ناچ‌یت.

جا ئه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره ئه‌وه‌ی ئاشکرا بک‌ردایه که له عه‌قله‌کان شار‌اوه‌یه، ئه‌وا ح‌یکمه‌تی سپاردنی مر‌و‌ف (تکلیف) و بر‌وابوون به‌ شته په‌نه‌ان و غه‌یبیه‌کان نه‌ده‌ما^(٢).

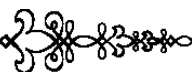
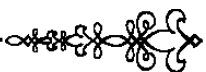
هه‌ر که‌سی‌ک به‌ ئه‌ندازه‌ی شی‌اوی خ‌و‌ی خو‌شی و ناخو‌شی ناو گوڤ ئه‌چ‌ی‌ز‌یت، جا مردووه‌که نی‌ز‌راب‌یت یاخود نه‌نی‌ز‌راب‌یت یاخود در‌نده‌کان خ‌وار‌دب‌یت‌یان یان س‌وتاب‌یت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر مردووه‌که بووب‌یت‌ه خ‌ۆله‌م‌یش و به‌هه‌وادا ب‌لا‌و‌بووب‌یت‌ه‌وه ئه‌وا خو‌شی یاخود ناخو‌شی به‌و‌پ‌ی‌یه‌ی شایه‌نیه‌تی ده‌چ‌ی‌ز‌یت...^(٣).

ئه‌و هه‌والانه‌ش که له پ‌یغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) هاتوون له‌بار‌ه‌ی دانیش‌تان‌دنی مردوو و چ‌وونه ناویه‌ک و و‌یک هاتنه‌وه‌ی په‌راس‌وه‌کانی و هاو‌و‌پ‌نه‌ی ئه‌م هاوه‌لانه، ئه‌وا

(١) سنن الترمذی - کتاب صفة القيامة - باب القبر يقول للمؤمن مرحباً وأهلاً ب ٧ لا ١٦٧ عن أبي سعيد الخدري وقال: حسن غريب.

(٢) شرح العقيدة الطحاوية ٢٨٩-٢٩١، الروح ٦٤-٦٦.

(٣) الروح ٥٨.

پێویسته بهی زیادهروی و کهمرهوی له مه بهستی پێغه مبه (ﷺ) تێگهین چونکه به گشتی س قوناغ هه، هه قوناغێك حوكم و یاسای تایهت به خوی ههیه، که بریتین له م قوناغانه:

ا- قوناغی دنیا و حوکه ماکی له سه ره جهسته، رۆحیش پاشکوی جهستهیه له م قوناغه دا.

ب- قوناغی ناوگۆر و به رزه خ و حوکه ماکی له سه ره رۆح، جهسته ش پاشکویه تی له م قوناغه دا.

پ- قوناغی هه می شه و نه برپاوه، حوکه ماکی رۆح و جهسته بهیه که وه ده گرێ ته وه^(۱).

سه بارهت به و مر دو وه ش که به شه ماکی لاشه ی په رش و ب لا و بو وه به خا ک و هه وادا... ب یگومان له قوناغی ناو گۆر و به رزه خ دا رۆح سزا نه خوات و جهسته ش به هه مان شی وه وه ک پاشکوی رۆح له و قوناغه دا سزا ده چی ژیت، ئینجا شتێک دوور نیه له ده سه لاتی خوی گه وه که په یوه ندییه ک له نیوان رۆح و به شه ماکی لاشه دا دروست بکات هه رچه ند دوور ببن، ئه مرۆ ئیمه ده بینین که سه دان ئامرازی بی ته ل (لاسلکی) و ب لا و کرا وه ی را گه یان دن ده گات به سه رجه م ناوچه جیا وازه ماکی جیهان لهیه ک چرکه دا، کاره باش به هه مان شی وه له یه ک چرکه دا ده گاته شوینی زۆر دوور له و ساته ی ده ما مکی تای به تی گه یه نه ری کاره با ده گرێ ته وه، جا هه ل سو که وت و په فتاری رۆح زۆر له و نمونه ی با سکران نامۆ سه یر ترن.

زیندوو بوونه وه (هه ستانه وهی جهسته یی) دووباره ژیانده وه (البعث "المعاد الجسماني" والنشور)

پێناسه که ی:

زیندوو بوونه وه (البعث): بریتیه له وهی که خوی گه وره مردوو هکان له گۆره کانیاندا زیندوو بکاته وه، به وهی به شه ره سه نه کانی جهسته ی کۆبکاته وه و رۆحه که ی بۆ بگه رێته وه.

هه روه ها دووباره ژیانده وه (النشور): هاومانای زیندوو بوونه وه یه، ده وت ریت: (نشر الميت): ئه گه ر دوا ی مردن دووباره زیندوو بووه وه ژیا. (أنشره الله) واته: (خوی گه وره ژیانده ی).

را جیایی له سه ر زیندوو بوونه وه، حوکی بپرا بوون پێی:

را جیاییان هه یه له باره ی زیندوو بوونه وه، به شیوه یه کی گشتی بۆ سه ر دوو بۆچوون دابه ش بوون:

یه که م: سروشتگه راکان (الطبیعیون) نکۆلیان لیکردوه ^(۱)، بۆ ئه وه چوون که

(۱) قورئانی پیرۆز بیروباوه ری رۆژگار په رسته کان و سروشتگه راکانی باس کردوه، که خوی ده بینێته وه له نکۆلی کردن له بوونی لێپرسینه وه به هه شت و دۆرخ، له و باره وه فه رموویه تی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَا وَمَا يُهْلِكُ إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝۲۴﴾ (الجاثية: ۲۴. واته: (خوانه ناسان ده یانوت: ژیان ته نه نا ئه م ژیا نی دنیا یه یه، ده مرین و ده ژین به نۆره، هه ر رۆژگار و زه مانه کاریگه رن تیا ماندا و ده مان مرین و هیچی تر! جا ئه وانه وه نه ببیت له سه ر بنچینه ی هیج جو ره زانستی و زانیاریه ک ئه وه بلین ته نه ا پشت به گومان و دوودلی ده به ستن).

ناو براوان پێیان وایه هه موو ئایینه کان پوچه ل و بێ بنه مان، ئایینیان خستۆته خانه ی خه یاله وه، به م پێیه ش ئه و ده ره نه جمانه که ئه که ده بن:

۱- نکۆلیان کرد له وهی که مرۆف ریزدارترین بوونه وه ر ببیت، به لکو پێیان وابوو که که مته رو بێ نرخته ره له ئاژه له کان و له وان فیه رته زمته ره. ئه و پێشه سازیه ش که مرۆف پێی ده نازیت، ئه و =

مرؤف ته نه اهو په يکه رهي که بهر هسه و وینه و نهدامه گانی له ناو نه چن و جاري تر زیندو نابیته وه. به چاوی خوشیان مردوکیان نه بینوه که زیندو و کرابیته وه تا باسی بارودوخی دوی مردیان بو بگریته وه.

دgggg: فیهله سوف و دانا و خاومن نایینه گان (الحکماء والمليئون) بروایان به زیندو بوونه وه هه بووه^(۱).

(ابن القيم الجوزية) دهلیت: موسلمانان و جوله که و نه صرانيه گان کوکن له سهر

=له پښتگي لاسايي کړدنه وهی نازده لاند ا به دهستی هیڼاوه، جا کرداری چینی له جالالوکو وهرگرتوه و کرداری دروستکردن و بینا کړدن له ههنگ وهرگرتوه و له میروو فیری پاشه کوهوت کړد و له بالندهی بول بول فیری موسیقا و ناواز بووه....

نکولیشیان کردوه له وهی نوممه تی پیغه مبر محمد (عليه السلام) پزدارترین و گه وره ترین نوممه تی، چونکه پیان وابوو نوممه تی محمد (عليه السلام) هیچ جیاوازی و تاییه تمه ندیه کی زیاتری نیه له نوممه ته گانی تر.

۲- نکولیان کردوه له وهی مرؤف له رژی دوایدا زیندو ببیته وه بو لیپرسینه وه له سهر نهو شتانهی کردوویانه له دنیا دا.

۳- به پیوستان زانیوه که شهر و دهسپاکی و راستگوئی لابریت و نه مینیت، هه روه ها ناین بتاشریت له جیاوازی کړدن له نیوان حال و حرام. (أبيقوری رژیگار په رست) دهلیت: نه گهر نه مه حالی مرؤف بیت که رخنه و که موکورتی دگریت له گیانداران، نهوا پیوستر نه وهی که مرؤف خوی له خو بایی نه بیت و هه لنه خه له تیت به وهی له رژی دوایدا پاداشت و سزا هیه، به مهش به شه خوشه گانی ژبانی دنیا له خوی قه دهغه بکات و دروونی به ند بکات به به ندوباره گانی حال و حرام و شیوا نه شیوا و شهرم و راستگوئی و دهسپاکی و شته دانراوه گانی تریش که خه لگی به نه زانی پییه وه پابه ند کراون که چی نازهل و گیانه به ریگ پیی پابه ند نه کراوه.

سهری نه سهر چاوهی به که: مقدمة الشيخ محمد عبده لرسالة ابطال مذهب الدهريين للسيد جمال الدين الأفغاني، وذلك في كتاب (خاطرات جمال الدين الأفغاني الحسيني) لا ۲۸۹ - ۲۹۲.

(۱) المقاصد وشرحه ۲/۲۱۰-۲۱۱.

زیندوو بوونه وهی جهسته یی له رۆژی دوایدا^(۱).

ههروهها (جلال الدوانی) دهلیت: باوهر بوون به زیندوو بوونه وهی جهسته یی پیویست و فه رزه، هه ره که سیک نکۆلی لی بکات به کافرو بی باوهر داده نریت، جا نه وه شتیکی راست و بی پیچ و په نایه به یه که دهنگی هه لگرانی هه ره سی نایینه که (موسلمان و جوله که و نه صهرانه کان) و قورنانی پیروز له چه ند شوینی جیا جیا شایه تی له سه ره نه و راستیه ی داوه که ته نویل هه لئاگریت^(۲).

به شیوه یه که قورنانی پیروز په یمانی سزای به نییش و ئازاری داوه به وانیه ی نکۆلی نه که ن له زیندوو بوونه وه، ههروهها نکۆلی نه که ن له بوونی رۆژی دواپی.

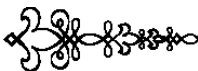
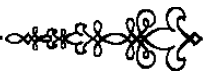
خوای پایه به رز ده فه رموویت: ﴿وَإِنْ تَعَجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَلَمْ نَلِ خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾﴾ الرعد: ٥. واته: (خۆ نه گهر تۆ به شتیکی سه رسام بیت و پیت سه یر بی، نه وه قسه ی بی باوهر ان جیگه ی سه رسامیه که ده لئین: ئایا کاتیک بووینه وه به خاک و خۆل، سه ره له نوی زیندوو ده کریینه وه و دروست ده بینه وه؟ ئا نه وانیه که بیباوهر بوون به په ره ره دگاریان، ئا نه وانیه زنجیره کان له گه ردنیاندان و نیشته جیی ناو ئاگری دۆزه خن و هه میشه ده بی تیایدا به مینه وه).

ههروهها ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمًىٰ وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كَمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾﴾ ذلک جزاؤهم بأنهم كفروا بإيماننا وقالوا آءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَّتًا أَلَمْ نَلْهَبْهُمْ نَارًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ

(۱) الروح الابن القيم ۵۲ ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۵۷ نقلاً عنه.

(۲) حاشية الدواني على العقائد العضدية (المطبعة العثمانية ۱۲۱۶ك) ۲/۲۴۷، الكلنوي عليه، ولوامع

الأنوار ۲/۱۵۸ نقلاً عنه.

مَثَلَهُمْ ﴿الْأَسْرَاءُ: ٩٧ - ٩٩. واتە: (ئەوانە شوپنیا ناو ئاگری دۆزەخە، هەر کاتێک بلیسە کوزایەو، بلیسە زیاد دەکەینەو بۆیان. ئەو دۆزەخە پاداشتیانە چونکە بەراستی ئەوانە برۆیان بە نایەت و فەرمانەکانی ئیمە نەبوو، دەشیانوت: باشە، ئایا ئەگەر ئیمە بووینە ئێسک و پرتووگاین، ئایا ئیمە بەراستی جاریکی تر سەر لەنوێ زیندوو دەکریینەو؟! ئایا ئەوانە نەیانبینیو بەراستی ئەو خواپەیی کە ئاسمانەکان و زەوی دروست کردوو بە توانایە "وەک خۆیان بەدیان بەینیئەو".

﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَفُّنَ﴾ ﴿٧٤﴾ المؤمنون: ٧٤. (١) واتە: (بەراستی ئەوانە برۆا ناهینن بە قیامەت و ویل و لادەرن لە ڕێگەو ڕێبازی راست). بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ئەوا هەلگرانی بۆچوونی دووم پرایان جیاوازه لە چۆنیەتی زیندوو بوونەو، لەمبارەوش بۆ سێ ڕا دابەش بوون:

أ- زیندوو بوونەو تەنھا بەشیوەیهکی ڕۆحییە، ئەمە ڕای فەیلەسوفەکانە، چونکە لاشە و جەستە بە وینەو ئەندامەکانیەو لەناو ئەجیبت و دووبارە ناهیتەو بوون، نەفسیش کرۆک (جوهر) یکی ڕووتە هەر دەمینیت و لەناو ناچیت، لەدوای جیابوونەو لە جەستە دەگەریتەو بۆ جیهانی پەتی و ڕووت کە دادەمالریت لەو شتانە پێیەو پەیوەست دەبن.

ب- زیندوو بوونەو تەنھا جەستەییە، ئەمە ڕای زۆربە موسلمانانە، چونکە ڕۆح بە جەستەدا ئەروات وەک چۆن ئاگر بە خەلۆز و ئاو بەناو گۆلدا دیت و دەروات.

پ- زیندوو بوونەو بە ڕۆح و جەستە بەیەگەو، ئەمە ڕای غەزالی و حلیمی و راغب و ابی زید و دبوسی و ڕای زۆریک لە صوفی و شیعە و گرامیەکان و زۆربە

(١) سەیری ئەم نایەتەنەش بکە: النحل ٦٠، الاسراء ٤٩ - ٥١، مريم ٦٦ - ٦٨، الحج ٥ - ٦ المؤمنون ٨١ - ٨٣، النمل ٥٤ و ٦٦-٦٧، الجاثية ٢٤، التغابن ٧.

نه صرانیه کان و هه لگرانی بیرۆکه‌ی له بهر گیرانه‌وه‌ی رۆح (التناسخیه) کانه^(۱).
به لگه کانی زیندوو بوونه‌وه:

هه لگرانی راستی به لگه‌ی نه‌قلی و عه‌قلیان هیناوه‌ته له سه‌ر ئه‌وه‌ی که زیندوو
بوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی راسته، نمونه له به لگه‌ی نه‌قلیه‌کان:

۱- له قورئانی پیرۆز، ئهم فهرمایشتانه‌ی خوای گه‌وره:

ا- ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ النحل: ۳۸. واته: (بێ باوه‌ران سویندیان ده‌خواردو جه‌ختیان ده‌کرده‌وه له سه‌ر سوینده‌که‌یان و ده‌یانوت: ئه‌وه‌ی به‌ریت خوا زیندوو‌ی ناکاته‌وه! نه‌خیر، زیندوو‌ی ده‌کاته‌وه، ئه‌وه به‌ئینیکی راست و دروستی خوایه و لێی پاشگه‌ز نابێته‌وه).

ب- ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَبْعُنَّ﴾ التغابن: ۷. واته: (پێیان بلێ: وا نییه، سویند به
په‌روه‌ر دگه‌رم، به‌راستی هه‌ر زیندوو ده‌کرینه‌وه).

پ- ﴿تُرْإِثْكُمْ يَوْمَ الْفَيْصَةِ تَبْعُوثُ﴾ المؤمنون: ۱۶. واته: (پاشان ده‌بیت له
رۆژی قیامه‌تا زیندوو به‌کرینه‌وه).

ت- ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُوتُ﴾ یس: ۵۱. واته: (هه‌موویان له
گۆره‌که‌نیان له تووی خاکه‌وه به‌په‌له دینه‌ ده‌روه بو لای په‌روه‌ر دگاریان).

(۱) شرح المقاصد ۲/۲۱۱، هه‌روه‌ها دواتر باسی کردووه که: ئیمامی رازی ده‌لێت: جیاوازییه‌که ئه‌وه‌یه: که موسلمانان ده‌لێن رۆحه‌کان به‌دییه‌نراون و له‌دوای مردن له جیهانی رۆژی دوایدا ده‌گه‌رپێرنیه‌وه بو ناو لاشه‌کان، به‌لام ئه‌وانه‌ی به‌روایان به‌ بیرۆکه‌ی رۆح چوونه ناو جه‌سته‌یه‌کی نامووه (التناسخیه): تیروانینیان وایه که رۆح له میژینه و بێ سه‌ره‌تایه و هه‌ر له‌و ژیانه‌ی دونیادا ده‌گه‌رپێته‌وه بو ناو لاشه‌که‌ی تر و بیرۆکه‌ی ناوبراو به‌ رۆژی دوا‌یی و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ نییه... جا هه‌لگرانی ئهم بیرۆکه‌یه به‌کافرو بێ باوه‌ر داده‌نرێن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نکۆلی ئه‌که‌ن له‌ بوونی قیامه‌ت و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و نه‌صرانیه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه به‌کافر داده‌نرێن، چونکه به‌روایان به‌ بیروباوه‌ری سی‌کوچکه‌یی (تثلث) هه‌یه. سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: شرح المواقف للسید شریف ۵۸۲.

ج- ﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ الاسراء: ۵۱. واته: (دهلّین: دهی باشه، کئ زیندوو مان دهکاته‌وه؟ بلئ: ئەو زاته‌ی که یه‌که‌مجار به‌دی‌هینان).

چ- ﴿كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ الاعراف: ۲۹. واته: (چۆن دروستی کردوون له‌سه‌رتاوه، له‌ئاینده‌شدا هەر بۆ لای ئەو ده‌گه‌رینه‌وه).

ح- ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا﴾ الانبياء: ۱۰۴. واته: (هه‌روه‌ک چۆن له‌سه‌رتاوه دروستمان کرد، وه‌ک ئە‌وسای خۆی لێ‌ده‌که‌ینه‌وه، جا ئە‌وه په‌یمان و به‌ئینی ئیمه‌یه).

خ- ﴿فَاحْيِنَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ الشُّرُۡۢۙۙۙ﴾ فاطر: ۹. واته: (ئینجا ئە‌و زه‌ویه‌مان پئ زیندوو کرده‌وه دوا‌ی ئە‌وه‌ی که مرده‌بوو، زیندوو کردنه‌وه‌ی ئی‌وه‌ش هەر به‌و شی‌وه‌یه ده‌بی‌ت).

ز- ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُۥ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ ۷۸ ﴿الَّذِيۤ اَنْشَاَهَاۤ اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ يس: ۷۸ - ۷۹^(۱). واته: (وتی: کئ ئە‌م ئیس‌کانه زیندوو ده‌کاته‌وه له‌کاتی‌کدا که رزبو و پرتو‌کا‌ون؟! پێ‌یان بلئ: ئە‌و زاته‌ی که یه‌که‌مجار دروستی کردووه، هەر ئە‌وه‌یش زیندوو‌ی ده‌کاته‌وه).

خوای گه‌وره یه‌که‌مجار دروست کردنی جه‌سته‌ی وه‌ک به‌لگه‌ هینا‌وته‌وه له‌سه‌ر دووباره زیندوو کردنه‌وه، چونکه هه‌موو که‌سی‌کی خا‌وه‌ن عه‌قل و ژیری ئە‌وه ده‌زانێ‌ت که ئە‌و زاته‌ی توانای به‌دی‌هینانی جه‌سته‌کانی هه‌بووه له‌یه‌که‌مجاردا ئە‌وا تواناشی هه‌یه، پارچه‌ ب‌لا‌وه‌کانی جه‌سته‌کان کۆ‌ب‌کاته‌وه‌و، دووباره دروستیان ب‌کاته‌وه، چونکه ئە‌گه‌ر نه‌توانی دووباره دروستیان ب‌کاته‌وه، ئە‌وا پ‌ی‌ویست بوو له‌یه‌که‌م جاردا ده‌سته‌وه‌سان ب‌وایه له‌ ئاست به‌دی‌هینانیان.

هه‌روه‌ها کرداری به‌دی‌هینان، پ‌ی‌ویستی به‌ توانای به‌دی‌هین‌ه‌ر نه‌ده‌بوو به‌سه‌ر

به‌دیه‌یَنراواندا و پِیویستی به‌وه نه‌ده‌کرد که زانا بیّت به‌هه‌موو زانیارییه وردو درشت و تیروته‌سه‌له‌کان، خوای گه‌وره رَسته‌و‌خۆ ئەم فەرماشته‌ی له‌دوای ئەم باسه‌ی خستوو‌ته‌پوو: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ یس: ۷۹. واته: (ئهو به‌هه‌موو دروستکراویک زانا و ئاگیه). جا خوای گه‌وره ئاگادارو زانییه به‌هه‌موو شته‌کانی به‌دیه‌یَنان و دروستکردنی یه‌که‌م هه‌ر له‌به‌شه‌کان و مادده‌کان و ویینه‌کان، به‌هه‌مان شیوه‌سه‌بارت به‌هی دووه‌میش زانییه، جا مادهم خوای گه‌وره خاوه‌نی زانستی ته‌واوه، توانای کامله، چۆن زیندوو کردنه‌وه‌ی ئیسی پرتو‌کاو رِزیوی له‌سه‌ر گران ده‌بیّت؟.

پاشان جه‌ختی له‌سه‌ر کردۆته‌وه به‌به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرا که وه‌لامی پرسیاریکی که‌سیکی بی‌باوه‌ر له‌خۆی ده‌گریّت - که ده‌لیّت: ئه‌گه‌ر ئیسه‌که‌کان پرتو‌کان و رِزین، ئەوا سروشته‌که‌یان وشک ده‌بیّت و سارد ده‌بنه‌وه، ژیان ته‌نها له‌مادده‌یه‌که‌دا ده‌بیّت که گه‌رم و ته‌ر بیّت - که به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر پرۆسه‌ی زیندوو بوونه‌وه: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقَدُونَ﴾ یس: ۸۰. واته: (ئهو زاته‌ی که له‌دره‌ختی سه‌وز ئاگرتان بو‌به‌دی ده‌هیّنیت، ئیتر ئیوه‌ دایده‌گیرسین). خوای گه‌وره باسی کردوو که ئهو ره‌گه‌زه (که ئاگره) له‌و په‌ری گه‌رمیدایه و زۆر وشکه له‌دره‌ختی سه‌وز ده‌ری ئەخات که پِره له‌ته‌ری و ساردی.

دواتر خوای گه‌وره جه‌ختی له‌سه‌ر پرۆسه‌ی زیندوو کردنه‌وه کردۆته‌وه، به‌وه‌ی به‌لگه‌ی به‌شتیکی زۆر گه‌وره مه‌زنی هی‌ناوته‌وه له‌سه‌ر شتیکی بچوک و ئاسانتر، چونکه هه‌ر که‌سیکی ژیر ده‌زانیت که زاتیك ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر شتیکی گه‌وره‌دا بروات ئەوا به‌سه‌ر شتی له‌ویش بچوک‌تردا زۆر به‌ئاسانتر ده‌بروات: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ یس: ۸۱. واته: (ئایا ئهو زاته‌ی که ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوو ناتوانیت دووباره وه‌ک خۆیان دروستیان بکاته‌وه؟! به‌ئێ "زۆر چاک ده‌توانیت"، چونکه ئهو زاته‌ له

دروستکردن و داهینانیدا به‌توانا و زانایه).

ک- فه‌رمان و ږیگریه‌کان (الأوامر والنواهي) له قورنایی ږیږژدا زوړن:

نمونه‌ی نه‌و فه‌رمانانه: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویټ: ﴿وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ البقره: ۴۳ و ۸۳ و ۱۱۰. واته: (نویژده‌کانتان به چاکی نه‌نجام بدن به دروشمه‌کانیه‌وهو زه‌کاتیش بدن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویټ: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ الحج: ۷۸. واته: (هه‌روه‌ها به‌رده‌وام بن له خه‌بات و جیهاد و هه‌ول و کوشش له ږیناوی خوادا به‌و شیوه‌یه‌ی شایسته‌یه‌تی)... تاد.

نمونه‌ی ږیگریه‌کان (نه‌ی): ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ الحجرات: ۱۲. واته: (له‌پاش مله باس و ناوی یه‌کتر به‌خرابه مه‌به‌ن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویټ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾ المائدة: ۹۰. واته: (دلنیا بن که عه‌ره‌ق و قومارو گوشتی مالتی سه‌ره‌ږاو بو غه‌یری خوا له‌و شوینانه‌ی که خه‌لک به‌ږیږژی داناوه نه‌ک نیسلام، بورج و حه‌لال و حه‌رام زانین به‌هو‌ی هه‌لدانی زاره‌وه نه‌مانه هه‌ر پیسن و له‌کارو کرده‌وه‌ی شه‌یتان، که‌واته نی‌وه‌ش خوټانی لی دوور بگرن و خوټانی لی ږپاریزن).

موسلمان له ناست نه‌م حوکم و ږپارانده‌دا سه‌رپشک نییه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویټ:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ الأحزاب: ۳۶. واته: (بو هیچ ږیاو و ئافره‌تیک‌ی موسلمان دروست نیه، کاتیک خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ږپاری شتیک بدن، نه‌وان سه‌رپشک بن له نه‌نجامدانی نه‌و کاره‌دا). خوای گه‌وره هه‌ر شه‌ی کردووه له خه‌لکی له‌وه‌ی فه‌رمان و ږیگریه‌کان بشکینن، له‌وباره‌وه فه‌رموویه‌تی:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ النور: ٦٣.
واته: (دهبا ئهوانه‌ی سه‌رپیچی له فه‌رمانی خوا ده‌که‌ن بترسن له‌وه‌ی که تووشی تافی کردنه‌وه‌یه‌کی سه‌خت یان تووشی سزایه‌کی به ئیش ببن).

به پپی ئه‌و فه‌رمان و رپ‌گریانه‌ی که خرا‌نه‌پ‌وو و ئه‌وه‌ش باس کرا که موس‌لمان له ئاستیدا سه‌رپشک نیه و هه‌ر‌ه‌شه‌ش کراوه له‌وه‌ی سه‌رپیچی ده‌کات، ئه‌وا بی‌گومان شتیکی پپ‌ویسته که سزای جه‌سته‌یی تاوان‌باره سه‌رپ‌چی‌کاره‌کان بدریت و پاداشت و خو‌شی پپ‌شکه‌ش به باوه‌ر‌داران بک‌ریت، جا داد‌گه‌ری و حیکمه‌ت و دانایی و پ‌ر‌و‌زیه ته‌واو و کامله‌که‌ی خ‌و‌ای گه‌وره هه‌ر ئه‌مه ده‌خوا‌زیت.

خ‌و‌ای مه‌زن ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سبا: ١٢. واته: (جا ئه‌وه‌ی له فه‌رمانی ئی‌مه ده‌ر‌ب‌ج‌یت سزای د‌و‌زه‌خی پی ده‌چ‌یزین).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿إِنَّ لِلْمُتَفِينِ مَقَارًا ۖ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا ۖ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ۖ﴾ جزاء من ربك عطاء حساباً ﴿٣٦﴾ النبأ: ٣١ - ٣٦.
واته: (به‌راستی ب‌و‌ خواناسان و پار‌یز‌کاران سه‌ره‌ف‌رازی و خو‌شی و شادی و کامه‌رانی فراوان ئاماده‌یه. چه‌نده‌ها باخچه‌ی جوان و جو‌ری ت‌ری. "له‌و جی‌گه و رپ‌گه خو‌شانه‌دا هاوسه‌رو هاوده‌می" ئاف‌ره‌تانی سینه جوان و "دیمه‌ن جوان" هاوته‌مه‌ن ئاماده‌یه. له‌گه‌ل کاسه‌ی پ‌ر له شه‌رابی تایبه‌تیدا. له‌و به‌هه‌شته‌دا هیچ جو‌ره قسه‌یه‌کی پ‌رو پ‌ووچ و در‌و‌و ده‌له‌سه‌یه‌ک ناب‌یستن. ئه‌مه‌ش هه‌موو پاداشتی‌که له‌لایه‌ن په‌روه‌ر‌د‌گارته‌وه "ئه‌ی ئی‌مان‌دار"، به‌خششی‌که به‌ حیساب‌یی‌کی ورد ده‌به‌خ‌ش‌ریت "به به‌خته‌وه‌ران").

جا شتیکی ر‌و‌ونه که ته‌نها هه‌ر‌ه‌شه و ترساندن‌یی‌کی ر‌و‌وت نییه، به‌ل‌کو ئه‌وه ده‌سه‌ل‌ن‌یت که زین‌د‌وو بو‌ونه‌وه شتیکی پپ‌ویسته، هیچ شتیکی تر نییه که به‌ه‌و‌یه‌وه هه‌ر که‌سی‌ک خ‌و‌ی بد‌زیت‌ه‌وه له ب‌ر‌وا پپ‌بوونی.

٢- له فه‌رم‌وده‌ی به‌ر‌یز‌دا:

ا- له (صحیح بخاری) دا: له (ابن عباس - خوی لپی رازی بیت -) هاتوو، دهلیت: گوئیستی پیغه مبهری خوا (صلوات الله علیه) بووم که وتاری دهدا له سهر دوانگه و دهیغه رموو: ((انکم ملاقر الله حُفَاةَ عِراةٍ غُرْلًا)) واته: له رۆژی قیامه تدا به پیی پهتی و پرووت و قووتی و خهته نه نه کراوی حهشر ده کرین دهگه پینه وه لای خوا.

ههروهها له (صحیح مسلم) دا هاتوو: دهلیت: پیغه مبهری خوا (صلوات الله علیه) هه لسا وتاریکی دا تیایدا ئامۆژگاری کردین و دواتر فهرمووی: ((يا أيها الناس انکم تُحْشَرُونَ اِلى الله حُفَاةَ عِراةٍ غُرْلًا)) واته: خه لکی له رۆژی قیامه تدا به پیی پهتی و پرووت و قووتی و خهته نه نه کراوی حهشر ده کرین. ﴿كَمَا بَدَأْنَا اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا اِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۴).^(۱) واته: (ههروه که چۆن دروستمان کرد، وهک ئه وسای خوی لیده کهینه وه، جا ئه وه پهیمان و به لینی ئیمه یه، بیگومان ئیمه ئه وه کاره ئه نجام ده دین).

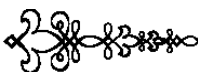
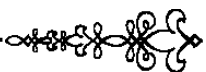
ب- (ابن جریر) و (ابن المنذر) و (أبو حاتم) و (اسماعیلی) له فرههنگه که ی و (حافظ الضیاء) له (المختار) و (ابن مردویه) و (بیهقی) له (الضعب) له (ابن عباس) وه هیناویانه - خوی لی رازی بیت - که دهلیت:

(عاص) ی کوری (وائل) هاته لای پیغه مبهری خوا (صلوات الله علیه) و نیسکیکی به دهست بوو، نیسکه که ی شکاند و وتی: ئه ی محمد، خوی گه وره ئه وه نیسکه زیندوو ئه کاته وه دوا ی ئه وه ی پرتو کاوه و رزیوه؟ فرهرمووی: ((نعم، یبعث الله هذا، ثم یمیتک، ثم یحییک، ثم یدخلک نار جهنم)) واته: به لی، ئه مه زیندوو ده کاته وه تو ش دهمرینیت و پاشان زیندووت ده کاته وه، دواتر ده تخته ناو ئاگری دۆزه خه وه. له دوا ی ئه مه چه ند نایه تیکی کۆتایی سوهره تی (یس) دابه زین: ﴿اَوَلَمْ يَرِ الْاِنْسَنُ اَنَّا خَلَقْنَهُ مِنْ

(۱) لوامع الأنوار ۱۵۹/۲.

حدیث البخاری فی صحیحه - کتاب الرفائق - باب الحشر. / فتح الباری ۳۷۷/۱۱.

حدیث مسلم فی صحیحه - کتاب الجنة وصفة نعيمها - بیان فناء الدنيا و بیان الحشر. ۲۱۹۴/۴.

نُطْفَةٍ ... ٧٧ تا کۆتایی سوڤه‌ته‌که. واته: (ئایا ئاده‌میزاد سهرنجی نه‌داوه که: ئیمه بیگومان دروستمان کردوو له نوتفه‌یه‌ک...).

ئهمه ده‌قیکی ڤاشکاوه له‌سهر زیندوو‌کردنه‌وو کۆکردنه‌وی جه‌سته‌یی، که ڤه‌گ و ڤیشه‌ی ته‌ئویل له‌هه‌مبه‌ر ئه‌و باب‌ه‌ته ده‌رده‌هینیت به‌ته‌واوی.

٣- په‌کده‌نگی پێشینه‌کان (سلف‌ی ئهم ئوممه‌ته‌ی له‌سهره.

نمونه له به‌لگه‌ی عه‌قلی:

١- پێغه‌مبه‌ران شتانیک ده‌هینن که عه‌قل توانای په‌یی پێردنی هه‌بیت یاخود پشکنینی له‌باره‌وه ئه‌کات، هه‌رگیز شتیکی وا ناهینن که ژیری و عه‌قله‌کان ڤه‌تی بکه‌نه‌وه به ئه‌سته‌می بزنان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زیندوو بوونه‌وه: هینانه بوونه له نه‌بوونه‌وه یاخو کۆکردنه‌وه‌یه دوا‌ی په‌رش و ب‌ل‌او‌بوون یاخود زیندوو کردنه‌وه‌یه پاش مردن.

جا هه‌موو ئه‌و حاله‌تانه شیای بوون و ئه‌سته‌م نین. هه‌واله‌کانی پێغه‌مبه‌ران و کتێبه ئاسمانیه‌کان به‌تایبه‌تی قورئانی پێرۆز زۆر زۆرن.

٢- هه‌ر شتیکی به‌لگه‌ی پێویست بوون یان ئه‌سته‌م بوونی له‌سهر نه‌بیت ئه‌وا ئه‌صله‌که‌ی شیای بوون (امکان‌ه، هه‌روه‌ک فه‌یله‌سوفه‌کان و زانیانی که‌لام ده‌لین: هه‌ر شتیکی به به‌ر گوێچکه‌ت بکه‌وێت ئه‌وا وای دابنێ که له جوارچێوه‌ی بووندایه، مه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌ک له‌لای تو به‌ڤا ببیت و بوونی شته‌که ڤه‌ت بکاته‌وه، جا هه‌ر که‌سیک گومانی وا بیت شتی له‌ناوچوو نا‌کریت ببته‌وه بوون، ئه‌وا پێویسته به به‌لگه‌ی دروست بوونی سه‌ره‌تا پابه‌ند بکریت، چونکه دروست بوونی سه‌ره‌تا وه‌ک دووباره زیندوو کردنه‌وه‌یه، به‌لکو بریتیه له خودی زیندوو کردنه‌وه یاخود ئاسانه‌تره لی (هه‌روه‌ک خرایه‌ڤوو)، ئه‌مه‌ش ناشارد‌ریت‌ه‌وه له که‌سی ژيرو عاقل^(١).

به‌م پێیه زیندوو بوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی راست و دروسته‌و دیته‌جی، دروستکه‌ری

کاترمیریک که توانای ههیه لاشه و جهسته لهت و پهت بکات بۆ بهشی زۆر بچوک، بههه مان شیوه توانای ههیه وهک خۆی لیبکاتهوه بهو په‌ری جوانی و تۆکمه‌یی، کاته‌که‌ش به وردی رپکده‌خات، هه‌یج که‌سی‌کیش ناتوانی‌ت نکۆلی لهو شته بکات، جا گومان هه‌بوون له زیندوو بوونه‌وه (دروست بوونه‌وه‌ی دووهم) گومان هه‌بوونه له توانای خوای گه‌وره له‌سه‌ر دروست کردنی به‌دییه‌نراوان له سه‌ره‌تادا، گومان هه‌بوونه له‌وه‌ی خوای گه‌وره هۆکاری بوون بێت.

به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر زانیمان جه‌سته‌ی زیندوو له‌کاتی‌که‌وه بۆ کاتی‌کی تر نوێ ده‌بی‌ته‌وه، لاشه‌ی مرۆف له یه‌ک چرکه‌دا (۱۲۵ ملیۆن خانه) به‌کارده‌بات، هه‌ر له شوینی ئه‌و خانانه‌ش به‌هه‌مان نه‌ندازه (۱۲۵ ملیۆن خانه) له دایک ئه‌بن و دینه بوون، ئه‌مه‌ش مانای وایه که جه‌سته‌ی مرۆف له نوێبوونه‌وه‌و خولی به‌رده‌وام دایه له مردنه‌وه بۆ ژیان و له ژیانه‌وه بۆ مردن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ الروم: ۱۹. واته: (ئه‌و خوايه زیندوو له مردوو دهرده‌ی‌نێت، مردویش له زیندوو دهرده‌ی‌نێت). که‌واته جه‌سته‌ی مرۆف له هه‌ر چرکه‌یه‌کدا دهرمێت و ده‌ژیته‌وه، جا ئه‌و زاته‌ی که توانای هه‌یه له‌سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌و مراندنی له‌به‌رچاو و دیدگا‌کان له دونیادا، ئه‌وا به‌هه‌مان شیوه توانای هه‌یه زیندوو بکاته‌وه له دوا‌ی مردن بۆ ژیا‌نیکی تر.

لێ‌رده‌ا وێنه و دیمه‌نیکی تر هه‌یه که نمونه‌ی ئه‌و زیندوو کردنه‌وه‌مان بۆ نمایش ده‌کات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که: پایز دێت دارو دره‌خته‌کان ڕووت ئه‌کاته‌وه له په‌لکه‌کانی... دواتر له به‌هاردا ژیا‌نی دێته‌وه‌به‌ر، خوای گه‌وره ئاو و باران ده‌بارینێت به‌سه‌ر زه‌وی وشکی ڕووتدا که‌چی دواتر سه‌وز ده‌بی‌ت به‌هۆی گژو گیاوه، خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَاحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ ق: ۱۱. واته: (هه‌ر به‌و ئاو بارانه شوینه مردوو‌ه‌کان زیندوو ده‌که‌ینه‌وه، هه‌ر ئاو‌هه‌یش له دوا‌ی مردن ئیوه له خاک دینه دهره‌وه).

بهرپاښوونې پوځي دوايي (الساعة)

پېنځلسه بهرپاښوونې پوځي دوايي:

نۀو پوځه گه وړه سامناک و ترسناکيه، که جيهان تيايدا نۀشلۀژيټ و سيستمۀمه که ي
تيک دهچيټ و ههمو زينده و ورو گيانله بهران لهناو دهچن.

ناوهکانی پوځي بهرپاښوونې پوځي دوايي:

له قورنای پيروز چۀندين ناو هاتوون، بۆ نمونه:

پوځي قيامۀت، پوځي سزاو پاداشت (الدين)، پوځي چۀسپاندي حەق و راستي
(الحاقۀ)، داپوشۀر^(۱) (غاشيۀ)، گرمۀی لهرزيۀنەر (القارعة)، دهنګي گوئ کپکەر
(الصاخۀ).

بهرپاښوونې پوځي دوايي گومانس تيا نيۀه:

خواي گه وړه هيچ گومان و دوودلئ نههيشتووه له مۀر بهرپاښوونې پوځي دواييدا،
تۀنانۀت له چۀندين نايۀتدا جهختي کردۀتۀووه له سۀر پيش هاتني پوځي دوايي،
خواي پاك و بهرز دهفۀرموويټ:

﴿إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ الأنعام: ۱۳۴. واتۀ: (بهرپاستي
نۀو بهلئنانۀي که دۀتانديټي "دهربارۀي قيامۀت و ليټرسينۀوه" بهرپوځيۀه و هۀر
ديټ و نيوۀ دهسۀوسانکۀر نين).

﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْصَبْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ الحجر: ۸۵. واتۀ: (بهرپاستي پوځي
قيامۀت بهرپوځيۀه و هۀر ديټ و تو "نۀي پيغۀمبۀر (ﷺ)، نۀي نيماندار"
به شيوازيکي جوان چاوپوشي بکۀه و ليټورده به "له رۀفتاري نادروستي نۀوان").

﴿فَاقْرَءْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَلِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَعُونَ﴾
الروم: ۴۳. واتۀ: (کهواتۀ پرووي خوت بکۀره نۀم نايۀه پتۀو و چاک و دامۀزراوۀ، پيش
نۀوۀي پوځيک بيټ هيچ کۀس نه توانيټ جلۀوي بگريټ و دژايۀتي بهرنامۀي خوا

(۱) واتۀ سامناکي نۀو پوځه ههمو زينده و ورو ددهگريټ و دادهپوشيټ. (وهرگيټ).

بکات، ئەو رۆژه خەلکی هەموو لە یەک جیا دەبنەوه).

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَكُمُ ﴾ سبأ: ۳. ^(۱) واتە:

(ئەوانەى كافرو خوانەناسن دەیانوت: قیامەت هەرنایەت و نامانگاتى، ئەى پێغه مبهـر ^ﷺ) پێیان بلى: نەخێر وانیه، سویند به پەرودەردگارم هەر یەخەتان دەگریت).

زانستی سەردەمیش دان ئەنێت بەم راستیەدا، لەوبارەوه (د. ادوارد لوثر کیسیل) دەلێت:

(گوێزرانەوهى گەرمى بەبەردەوامى هەیه لە تەنە گەرمەکانەوه بۆ تەنە ساردەکان، ناکریت ئەم کردارە بەپێچەوانەوه پووبدات بەهۆى هێزیكى خودى.. واتای ئەمەش ئەوەیە کە بوونەوهر بەرهو ئاراستەیهك دەروات کە پلهى گەرمى هەموو لاشەکان یەكسان ئەبن، سەرچاوهى هێزیان لەناو دەچیت، ئا لەو کاتەدا هیچ کارلیکیكى کیمایى یاخود سروشتى نابیت، تەنانت شوینەوارى ژیان بوونى نابیت لەم بوونەوهردا) ^(۲).

هەروەها (د. محمد جمال الدین الفندى) دەلێت:

(سەرجهـم زانایانى گەردوونناسى جەخت لەوه دەکەنەوه کە خۆر "وہک هەر ئەستێرەیهکی تر" ئەوا شتیکی پێویستە کە زیادبوونی لەناکاو ی بەسەردابیت لە گەرمى و قەبارەو تیشکەکانى دا بە ئەندازمیهك کە ژیرییهکان برپاى پیناکەن، لەم باردۆخەشدا پرووى دەرەکی درێژ دەبیت و لێک ئەچیت بەهۆى ئەو دووگەل و ئاگرەى تیايدا هەیه تا دەگاتە مانگ، بەمەش یەكسانى کۆمەلەى خۆر تێکئەچیت بەگشتى، جا هەر خۆریك کە لە ئاسماندا هەیه ئەوا پێویستە بە وینەى ئەو باردۆخەدا برپاى بەر لەوهى هاوسەنگى بەردەوامى بیتەجى، خۆرى ئیمە هیشتا

(۱) هەروەها سەیری ئەم نایەتەنەش بکە: طه ۱۵، الحج ۷، الجاثية ۲۲.

(۲) الله يتجلى في عصر العلم - لجماعة من العلماء، ج ۳ سالى ۱۹۶۸ ۲۷.

بەم خولەدا نەرۆیشتوو(۱).

دیاردەى یەكەم كە دەكریت ئاگادارمان بكاتەووە وەك هێمایەك بۆ ئەوێ كە گونجاوەرۆژى دواىى بەرپا بێت بریتە لە زەوى لەرزىن، ناواخنى زەوى پلەى گەرمى زۆر زۆر بەرزە بەشیوەیەك كە ئاشكرایى كاریگەرى لەسەر پووى زەوى هەیه، جا یان ئەوێتا زەوى بە گەرمیە گرگانیه تێكدەرەكان دەتەقیتهووە یاخود زەوى لەرزە سامناكە ترسینهەرەكان، كاریگەرى دروست ئەكەن لەسەر ژيانى مەرۆف سەربارى پێشكەوتنى تەكنەلۆژى، چونكە مەرۆف هیچ شتێكى لەدەست نایەت لەئاست ئەم دیاردانە، لەبەر ئەوێ زۆر جار وابوو كە شارێك بەتەواوى خاپوور بوووەو چرای ژيانى لى كۆژاوتەووە یاخود كۆشك و تەلارو خانووكانى دارماون بەهۆى دەنگێكى ترسینهەرى گەورە، ملیۆنان خەلكیش لەماوێ چەند چركەیهكى كەمدا مردوون، هەرودەك ئەمە لە وڵاتى چین و هیند و پرتوگال روویدا.... مەرۆف خۆى ناتوانیت پێشبینى كاتى روودانى ئەو دیاردانە بكات، بەلكو لە پڕێكەووە روودەدەن، تەنانەت لەوبارەووە زەوى ناسى (جورج جاموف) دەلیت: (ئیمە لەسەر پشنى مینیكى گەورەدا راوێستاوین، دەكرێ لە هەر كاتێكدا بەرووماندا بتهقیتهووە، تا سیستەمى زەوى بەتەواوى لەناو ببات).

ئایا ئەمە قیامەتى بچوك نییه؟

ئەمە سەبارەت بەزەوى، جا سەبارەت بە بارودۆخى گەردوونیش ئەوا دەبینین چەندین تەنى ئاسمانى و ئەستێرەى مەزنى تێدايه كە بە شتێك دەچیت ملیۆنان هاوێزەرى بۆمبى نەووەوى تێدا بێت، لە بۆشایى ئاسماندا بەخیراییهكى زۆر دەروات، هەرگیز نامۆ نییه - هەرودەك زانا گەردوونناسەكان دانیان پێداناو - كە ئەو تەنانە بەیهكدا بخشێن و بەیهكدا بدەن، بەم هۆیهش سیستەمى بوون بە تەواوى

(۱) الله يتجلى في عصر العلم ۱۶۵. لە كتێبى ناوبراودا سەیری وتەى ئەمانە بكە: د. فرانك آلن و د. ارفنج وليام نوباوتش ۵۳ و أ. كلوم و م. هاثاوي و نيوتن و بولتزمان ۹۰-۹۱، وتەى هەموویان جەخت لەسەر ئەو دەكەنەووە كە باسمان كردوو.

لہنا و بجیت.

جا ئەم تىپروانىنەمان بۇ پۇژى دوايى بەيۋىنەيەكى بەرايى، يەككە لە بەلگە
رۇشنەكان كە بەراپوونى قىيامەت شتىكى چاۋەرۋانكرامو شياۋى بوونە. بەيى
دوودلى و گومان ھەبوون لە داھاتوويەكى نزيكدا قىيامەت بەريا دەيت^(۱).

تهنھا خواہی گھورہ زانیہ بہ کاتی بہریابوونی روژی دواہی:

خوای گه وره کاتی بهر پابوونی رۆژی دوایی به په نهانی هیشتوته و وویستی له سه ر نه بووه که بوونه وهر پیی بزانی، بۆیه هیچ فریشته و پیغه مبه ریک یا خود هیچ یه کیکێ تر زانا نین به کاته که ی، ئەمهش خوێ له خویدا بهر په رچی بانگه شه ی ئەو نه فام و نه زانی و ده جالانه یه که ده لێن کاتی رابوونی قیامهت فالا نه ساله یه یان فیساره رۆژمه...

خوای گه‌وره بۆیه ئەو زانیارییه‌ی شاردووته، چونکه واباشتر و چاکتره بۆ به‌نده‌کان، تا‌کو خا‌و و ساردوسو‌ر نه‌بن له ته‌وبه‌ کردن و ته‌مبه‌لی نه‌که‌ن له خو‌ئاماده‌ کردن و ئاماده‌کاری بۆ پ‌ۆژی دوایی، هه‌روه‌ک گومان له‌وه‌دا نیه که شاردنه‌وه‌ی کاتی مردن له‌هه‌رژ‌وه‌ه‌ندی به‌نده‌کاندا‌یه (۲).

قورئانی پیرۆزیش ئەمەى له چەندین ئایەتدا باس کردووه، بۆ نمونه:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١٨٧﴾ الأعراف: ١٨٧. واته: (نهی محمد ﷺ) "پرسپاری لی دهکهن دمبراره ی قیامهت: که ی بهرپا ده بیټ؟ پښان بلئ: بهرپاسی زانی نی کاتی بهرپا بوون ههر لای پهرومردگار مه، له کاتی کدا کهس له کات و ساتی خویدا دمری ناخات و بهرپای ناکات ذاتی پهرومردگار نه بیټ، بهرپا بوونی قیامهت زور گرانه و

(۱) الاسلام يتحدى ۷۴-۷۶.

(٢) لوامع الأنوار البهية ٢ / ٦٦.

زۆر دەگەوێت لەسەر دانیشتوانی ئاسمانەکان و زەوی، پۆژی دوایی بەرپا نابێت کتوپر نەبێت، لەپەر یەخەتان پێ دەگریت، وا پرسیار لێ دەکەن هەر وەک تۆ زۆر عەودالی زانیی هاتنی پۆژی قیامەت بیت و پرسیار زۆرت لەبارەییەوه دەگریت!! پێیان بۆ: بەراستی زانیی بەرپا بوونی قیامەت تەنها لای خوا، بەلام زۆرەیی خەلگیش "ئەمە" نازانن).

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ لقمان: ۳۴^(۱) واتە: (بەراستی هەر خوا خۆی زانیاری بەرپابوونی پۆژی قیامەت دەزانێت).

هەر وەها لە فەرموودە (ئیمان و ئیسلامدا) هاتوو: جبریل پرسیار لە پیغەمبەر (ﷺ) کرد: سەبارەت بە کاتی بەرپابوونی پۆژی دوایی؟ فەرمووی: ((ما المسؤل عنها بأعلم من السائل))^(۲) واتە: پرسیار لێکراو زانتر نییە لە پرسیارکەر لەبارە کاتی بەرپابوونی پۆژی دوایی. لە ناکاودا پۆژی دوایی بەرپا دەبێت:

بەرپا بوونی پۆژی دوایی شتیکی کتوپر و لەناکاود، خیرایی بەرپابوونی وەک چاو تروکانە یاخود خیراتریش، خۆی تاک و تەنها دەفەرمووێت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوَارِهِمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ الأنعام: ۳۱. واتە: (کاتیکی قیامەت کتوپر یەخەیان پێ دەگریت، دەلێن: ئاخ و داخ و پەشیمانی بۆ ئەو پۆژگاری بەکەمتەرخەمی بردمانەسەر، لە کاتییدا ئەوانە هەموو گوناھو تاوانیان داو بەکوێلێندا، ئاگادار بن کە چەندە خراپە، کۆل و باری وا، کە هەلی دەگرن).

﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ (الانبیاء: ۴۶)

(۱) سەیری ئەم ئایەتەنەش بکە: الأحزاب ۶۳ و فصلت ۴۷ و الزخرف ۸۵ و النازعات ۴۲-۴۶.

(۲) متفق عليه. رواه البخاري و مسلم في كتاب الايمان. / اللؤلؤ والمرجان ۲.

۴۰. واته: (به لکو قیامت کتوپر یه خه یان دهگریټ و سه رسام و رپسویان دهکات، نهوسا ناتوانن به رهنګاری بوهستن و بیګیرنه وه و مؤلۀ تیشیان نادرټ).

﴿وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّا اَللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ النحل: ۷۷. واته: (هه رچی نهینی و شراوه هه یه، له ناسمانه کان و زه ویدا، هه ربؤ خوایه و بهرپا بوونی قیامه تیش پېش نایهت وهک چاوتروکاندنیک نه بیټ یان که متر له وهش، بهرپاستی خوا دهسه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه یه).

هه روه ها (أبو هريره - خوالی رازی بیټ -) ده لټت: پیغه مبهه (صَلَاتُ) فهرموویه تی: ((تَقَوْمُ السَّاعَةِ وَالرَّجُلُ يَحْتَبِ اللُّقْحَةَ، فَمَا يَصِلُ الْاِنَاءَ اِلٰی فِیْهِ حَتٰی تَقُومَ، وَالرَّجُلَانِ يَتْبَاعَانِ الشَّرْبَ، فَمَا يَتْبَاعَانَهُ حَتٰی تَقُومَ، وَالرَّجُلُ يَلِطُ فِی حَوْضِهِ فَمَا يَصْدُرُ حَتٰی تَقُومَ)) مسلم گپراویه تیه وه^(۱). واته: قیامهت دټ کاتیګ که پیاوئیک خه ریکه حوشتره دوشه نیه که ی ددوشیټ، فریانا که وټ جامه که بګه یه نیټه ده می قیامهت هه لده ستیټ، دوو پیاو خه ریکی کرین و فروشتنی پوښاکیک دهن، مامه له که یان نابرننه وه قیامهت دټ، پیاوئیکش خه ریکی چاک گردنی هه وزه که یه تی، لیټابیټه وه قیامهت دټ^(۲).

نه و پوښه ی که پوښی دوا یی تیایدا بهرپا ده بیټ نه و ا بر و ا هیټان له بی باوه ران قبول ناکریټ و پاساوه کان وه رنا گیرین:

خوای گه وره له وباروه ده فهرموویټ: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ اٰیٰتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ اٰیٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِیْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ

(۱) سهیری نه م نایه تانه ش بکه: یوسف ۱۰۷، الحج ۵۵، الزخرف ۶۶، محمد ۱۸.

(۲) الحدیث من صحیح مسلم - کتاب الفتن - باب قرب الساعة ۲۲۷۰/۴.

(۳) دهقی کوردی نه م فهرمایشته م له پوخته ی سه حیجی موسلیم ۱۰۲۹ وهرگرتووه. (وهرگیپ).

مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظَرُوا إِنَّا مُنْظَرُونَ ﴿١٥٨﴾ الانعام: ١٥٨. واته: (نایا ئەوانه چاوه‌پێی هیچ شتێک ده‌که‌ن جگه له‌وه‌ی که فریشته‌ی گیان کیشانیان بو بێت؟ یان په‌روه‌ردگارت خۆی راسته‌وخۆ بێت بێ چه‌ندو چوون؟ یان هه‌ندی‌ک له نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگارت ده‌ریکه‌وێت "که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر به‌رپابوونی قیامه‌ت" له رۆژی هاتنی هه‌ندی‌ک له نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگارت، ئەو که‌سه‌ی ئەو رۆژه ئیمان و باوه‌ر ده‌هێنێت، ئەو ئیمان و باوه‌ری سوودی بو نابی‌ت ئەگه‌ر پێشتر ئیمانی نه‌هێنابی‌ت یان کرده‌وه‌ی چاک‌ی هاو‌پێ له‌گه‌ڵ ئیمانه‌که‌یدا ئەه‌نجام نه‌دابێت، پێیان بڵێ: چاوه‌پێ بکه‌ن "بزانی خوا چیتان به‌سه‌ر ده‌هێنێت" ئیمه‌ش چاوه‌روانین).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿فَيَوْمَذِي لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ الروم: ٥٧. واته: (جا له‌و رۆژه‌دا ت‌كاو پارانه‌وه‌و به‌رو بیانووی ئەوانه‌ی سته‌میان کردووه‌، هیچ سوودی‌کی نییه‌ بۆیان، به‌هه‌یج شیوه‌یه‌ک خوا لێیان رازی نابێت و ئەوانه‌ش داوای لاه‌ردنی رق و قینی خوایان لێ ناکرێت، به‌هۆی تۆبه‌وه‌ خۆیان رزگار بکه‌ن).

هه‌ر که‌سه‌ی ن‌کو‌لی بکات له‌ به‌رپابوونی رۆژی دوا‌ی نه‌وا که‌سه‌ی‌کی سته‌م‌کار و گونا‌ه‌بار و دۆ‌رانی ناش‌کرا به‌شی نه‌بێت و نه‌چی‌ته‌ دۆ‌ر‌ه‌خه‌وه‌:

خوای با‌ل‌اده‌ست ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾ الفرقان: ١١. واته: (نه‌خێر "ره‌خنه‌کانیان به‌جێ نییه‌"، ئەگینا ئەوان به‌روایان هه‌ر به‌قیامه‌ت نییه‌، ئیمه‌ش ئاگری ب‌ل‌یسه‌دارمان بو ئەو که‌سانه ئاماده‌ک‌رووه‌ که به‌روایان به‌ قیامه‌ت نییه‌).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ الشوری: ١٨. واته: (ئاگادار بن له‌ راستیدا ئەوانه‌ی مو‌جاده‌له له‌سه‌ر قیامه‌ت ده‌که‌ن و به‌گومانن لێ، له‌ به‌زبوون و سه‌ر لێشی‌واو‌یه‌کی قوول‌دا رۆ‌چوون).

﴿وَلِئَلَّ يَوْمَذِي لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ﴾ ﴿١٢﴾

المطففين: ۱۰ - ۱۲. واته: (هاوارو ئاهوناڵه لهو رۆژهدا بۆ ئهوانه‌ی بره‌یانی نییه و به‌رنامه‌ی خوا به‌درۆ ده‌زانن. ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به رۆژی قیامه‌ت و زیندوو بوونه‌وه نییه و هه‌میشه به‌درۆی ده‌زانن. که‌سیش به‌رپابوونی ئه‌و رۆژه به درۆ نازانیت، مه‌گه‌ر هه‌موو سته‌مکارێکی گونا‌ه‌بار نه‌بێت).

نیشانه‌کانی به‌رپابوونی رۆژی دوا‌یی:

قورئانی پیرۆز له چه‌ن‌دین ئایه‌تدا هه‌والی پێداوین که کاتی به‌رپابوونی رۆژی دوا‌یی (قیامه‌ت) نزیک بۆته‌وه، بۆ نمونه ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ (الانبیاء: ۱. واته: (موحاسبه‌به و لی‌پرسینه‌وه‌ی خه‌لکی نزیک بۆته‌وه، له‌کاتی‌که‌دا "زۆربه‌ی" ئه‌وان بێ نا‌گا و غافلن و یش‌تیان له ئایینی خوا کردووه‌و روو و‌م‌رده‌گیرن "له به‌رنامه‌که‌ی").

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (القمر: ۱. ^(۱) واته: (رۆژی قیامه‌ت نزیک بۆته‌وه‌و مان‌گیش له‌ت بوو).

قورئانی پیرۆز هه‌والی پێداوین به‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له نیشانه‌کانی رۆژی قیامه‌ت ده‌رکه‌وتوون:

هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿فَهَلْ يُنظَرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ محمد: ۱۸. واته: (ئایا ئه‌وانه چاوه‌رپێ چی ده‌که‌ن جگه له قیامه‌ت که له‌نا‌کاو یه‌خه‌یان پێ ب‌گ‌ری‌ت؟ چون‌که به‌راستی هه‌ندی‌ک له نیشانه‌کانی ده‌رکه‌وتووه).
ئه‌مه‌ش به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی که جیهان ماویه‌تی زۆر که‌مه‌تره له ته‌مه‌نی به‌سه‌ر‌چوو.

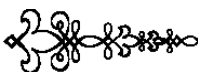
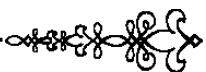
نونه‌ی ئه‌و نیشانه‌نای که قورئانی پیرۆز بۆ ئی‌مه‌ی باس کردووه، بریتیه له: ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی زه‌وی، پێش‌که‌وتنی زانستی به‌شی‌وه‌یه‌ک که خاوه‌نانی ئه‌م پێش‌که‌وتنه‌ه‌ بره‌یانی وایه که ده‌توانن به‌ویستی خ‌و‌یان گۆ‌ران‌کاری ب‌که‌ن، خ‌وای

(۱) سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش ب‌که: الشوری ۱۷، النجم ۵۷.

گهوره له وباره دهفهرموویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَرْبَ أَهْلِهَا أَنَّهُمْ قَدِيرُونَ عَلَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَنْفَكُرُونَ﴾ یونس: ۲۴. واته: (ههتا کاتیك وای لیدیت زهوی، به جوانی نهخش و نیگاری خوی دردمخات و خوی دهرانیتهوه، خه لکه کهی واگومان دهبن بهراستی ههمیشه دهسه لانداری تهواون بهسهریدا "ئا لهو کاته دا که خه لکی خراپ و غافلن و دلیان به دنیا خوشه و ههرچی گوناھو تاوانه دهیکه ن" نهوهی فهرمانی ئیمه یان بو دردمخیت له شهودا یان له رۆژدا، نهوسا وهک کشتوکالی دروینه کراوی لی دهکهین، ههروهکو دوینی نهبووبیت).

ههروهها پیغه مبهری راستگوش نیشانهکانی بهرپابوونی رۆژی دوایی بهچه نندین فهرموو ده پروون کردۆتهوه، بو نمونه: نهو فهرمایشتهی که له (صحیح مسلم) دا هاتووو دهربرینه کهش ههر هی نهوه، ههروهها (أبو داود) و (الترمذی) و (ابن ماجه) گیراویانه تهوه، له (حذیفة) ی کوری (أسد الغضاری- رهزای خوی لی بیت -) ده لیت: رۆژیک پیغه مبهر (عليه السلام) هاته لامان که ئیمه له نیو خو ماندا قسه مان دهکرد، فهرمووی: ((ما تذاکرون؟)) واته: باسی چی دهکه ن؟ وتمان: باسی بهرپابوونی قیامهت دهکهین، فهرمووی: ((انها لن تقوم حتی ترون قبلها عشر آیات)) واته: قیامهت بهرپا نابیت تاکو (ده) نیشانه له پی شهوه نه بینن، ئینجا باسی ئه مانه ی کرد: دوو که ل، دهجال، زیندهومریک^(۱)، هه لهاتنی خۆر له خۆرئاواوه، هاتنه خوارهوهی عیسا ی کوری مه ریه م (سه لامی خوی لی بیت)، هاتنی یه ئه جوج و مه ئه جوج، ههروهها سی رۆجوونی زهوی: یه کیك له خۆره لآت، یه کیك له خۆرئاوا، یه کیکی

(۱) نهو زیندهومره قسه له که ل خه لکیدا دهکات، ههروهک خوی گهوره فهرموویهتی: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ﴾ النمل: ۸۲. واته: (کاتیك برپاری بهرپابوونی "قیامهت درا یاخود نزیک بووهوه"، زیندهومریک له زهوی دردههینین بویان قسه یان بو دهکات). (ومرگیر).

تیش له نیوه دوورگی عه‌رهبی، کۆتایی ئه‌وانه ئاگریکه له یه‌مه‌ن په‌یدا ده‌بێت، که خه‌لک به‌ره‌و شوینی کۆبونه‌وه‌هه‌ پاپیچ ده‌کات.

ئه‌مانه‌ نیشانه‌ی زۆر مه‌زن له‌سه‌ر له‌ناوچوونی دونیا و کۆتایی هاتنی. چه‌ندین فه‌رمووده‌ هاتوون ئاماژه‌ ده‌ده‌ن که ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ش له‌ نیشانه‌کانی رۆژی دوا‌یینه‌:

هاتنی پیغه‌مبه‌ر محمد (ﷺ) و کۆچی دوا‌یی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و رزگارکرانی (بیت المقدس) و نه‌مانی زانست و بڵاوبوونه‌وه‌و زالبوونی نه‌فامی و نه‌زانی و ده‌سه‌لات گرتنه‌ده‌ستی نه‌زانان و زۆربوونی زینا و خواره‌نه‌وه‌ی مه‌یی و که‌مبوونه‌وه‌ی رپیژه‌ی پیاو و زیادبوونی ژماره‌ی ئافره‌تان و به‌فیرۆدانی سپارده‌و نه‌پاراستنی و فه‌رامۆش کردنی نوێژ و خواره‌نی سوو (ریبا) و به‌رزکردنه‌وه‌ی با‌لای خانوو و ته‌لاره‌کان و رازاندنه‌وه‌ی مزگه‌وته‌کان و بوونی مندا‌ل به‌ ئه‌میر و نه‌فهرته‌کردنی کۆتایی ئومه‌ت له‌ پێشینه‌ و سه‌ره‌تاکه‌ی و زۆربوونی گوشتن و خوین رشتن و هاتنه‌ خواره‌وه‌ی به‌‌ل‌او فیتنه‌ وه‌ک باران و زۆربوونی چه‌رمه‌سه‌ری تا وای لیدی‌ت پیاو به‌‌ل‌ای گۆری یه‌کی‌کی ترده‌ ده‌چیت هیوای ئه‌وه‌ ده‌خوازی‌ت که له‌ جی‌گه‌ی مردووه‌که‌دا بێت له‌به‌ر سه‌ختی چه‌رمه‌سه‌رییه‌که‌ و له‌ناوچوونی ئه‌م ئومه‌ته‌هه‌ندیکیان به‌هۆی هه‌ندیکی تریانه‌وه‌...

جا ئه‌م نیشانه‌هه‌ندیکیان هاتوونه‌ته‌جی، هه‌ندیکی تریان له‌ بن با‌لی په‌نها و غه‌یبه‌وه‌ ماونه‌ته‌وه‌ که به‌ تیپه‌رپوونی رۆژگارنه‌کان و به‌دوای یه‌که‌دا هاتنی رۆژه‌کان ئاشکرای ده‌که‌ن و ده‌ری ده‌خه‌ن.

که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌وا‌لی له‌باره‌ی ئه‌م شتانه‌وه‌ داوه‌، خو‌ی له‌خو‌یدا به‌‌ل‌گه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر راستی‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌ه‌که‌ی^(۱).

(۱) بۆ زانیاری تیرۆ ته‌سه‌ل له‌سه‌ر ئه‌و نیشانه‌هه‌ و ئه‌و فه‌رموودانه‌ی له‌باره‌یانه‌وه‌ هاتوون، بگه‌رێوه‌ بۆ: تذکرة القرطبي ولوامع الأنوار البهية ب ۲. و حدیث أشراف الساعة هذا، في صحيح مسلم - كتاب الفتن وأشراف الساعة - باب في الآيات التي تكون قبل الساعة ۴/۲۲۲۵.

پێویسته له سه ر ئی مه بر و اما ن هه بی ت به و هه و ا ل و خه به را نه ی پێغه مبه ری مه زن (ﷺ) و به را ستی ان دا بنی یی ن، جا هه رو دک هه ن دیک له و نی شانانه ها تو نه ته جی، ئه وانه ش که ما ونه ته وه بی گو مان دینه جی.

(قرطبی) ده لیت:

(زا نایان و تو یانه: حیکمه ت له وه ی نی شان ه کا نی به را پا بوونی رۆژی قیامه ت پێش خرا ون و خه لکی لی ئا گا دار کرا وه ته وه، به ئا گا هی نا نه وه ی خه لکه له پا لدا نه وه یان و ها ندا نی انه بو ئه وه ی بو خویان ئا ماده باشی و مر بگرن، به وه ی تۆ به بکه ن و بگه رپێ نه وه بو لای خوا، تا کو له نا کا و کتو پر نی وانی ئه وان و ته وه به دا نه خریت و به هو ی کو مه لیک رو و دا وه به ته وه به را نه گه ن، جا پێویسته له سه ر خه لک به ر له وه ی نی شان ه کا نی رۆژی دوا یی به را بی ن به خویان دا بچه وه و پشتی ان له دو نیا و خویان ئا ماده گر دبی ت بو کاتی را بوونی قیامه ت که خوا ی گه وه ره په یما نی له بار وه دا وه^(۱).

ناخو شیهی ه کا نی به را پا بوونی رۆژی دوا یی:

قور ئانی پیر و زو ی نه ی دی مه نه کا نی به را پا بوونی رۆژی دوا یی ده کی شی ت که زۆر مه تر سی دا رو تر سی نه رو سا مناک و سه خت و ناخو شه و تر سی کی زۆر له ده رو و نی ئه و که سا نه دا ئه رو ی نی ت که بی با وەر بو ونه پی، به شی وه یه کی زۆر تر سی نه ر:

خوا ی گه وه ره ده فه رمو ویت: ﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ① يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ②﴾
الحج: ۱ - ۲. وا ته: (ئه ی خه لکینه له په رو مرد گا رتا ن بتر سن و خو تا ن له خه شمی بی را یزن، چونکه به را ستی زه وی له رزه ی قیامه ت و کا و ل بو و نی بو ونه وەر

(۱) التذكرة للقرطبي ۶۲۴.

کارەساتیکى زۆر گەورەیه و ڕوداویكى سامناکه. لەو ڕۆژەدا كه كارەساتەكە دەبینن، هەموو شیردەریك لە شیرە خۆرەكەى خۆى بى ئاگا و فەرماوش دەبێت، هەموو سەركەش، پڕو دوو گىانیكىش كۆرپەلەكەى دادەنێت و خەلكى دەبینیت، وەكو سەرخۆشن، لەپراستیدا سەرخۆشیش نین، بەلكو سزای خواى زۆر سەخت و سامناکه و سەرى لى شیواندوون).

هەروەها دەفەرموویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۚ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۚ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۚ﴾ ق: ۲۰ - ۲۲. واتە: (لەوودوا فوو دەگریت بە وردا، ئیتر ئەو ڕۆژی پێشھاتنى هەردەشو ئاگادار کردنەوێکانە. ڕۆژی قیامەت دێت و هەموو كەسێك دوو كەسى لەگەڵدا، یەكێیان دەگەیهنێت و ئەوى تریشیان شایەتە بەسەریەو. بەیەكە یەكەى بێباوەران دەوتریت: سویند بەخوا بەراستى تۆ لەم بەسەرھاتانە نااگا بوویت و گووى خۆت لى خەواندبوو، ئیستا ئیمە پەردەمان لەسەر چاوەكانت لاداوە و هەموو شتیك وەكو خۆى دەبینیت و ئەمڕۆ چاوەكانت تیزە).

ئینجا ئەم سەختى و سامناکیە زەوى و ئاسمان و گىانلەبەر و مەرووف و بچوك و گەورە بەھەشت و دۆزەخ دەگریتەو، كە هەر هەموویان لە چاوەروانیدان و ترس داگرتوونى.

خوای پایەبەرز دەفەرموویت: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۖ (۱) وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۖ (۲) وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۖ (۳) وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۖ (۴) وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۖ (۵) وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۖ (۶) وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۖ (۷) وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّلَتْ ۖ (۸) بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۖ (۹) وَإِذَا الْآصْفُفُ نُسِرَتْ ۖ (۱۰) وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۖ (۱۱) وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ۖ (۱۲) وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۖ (۱۳) عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۖ (۱۴)﴾ التکویر: ۱ - ۱۴. واتە: (كاتێك خۆر دەپێچرێتەو و ڕووناکی نامینیت. كاتێكیش ئەستێرەكان "لە خولگەى خۆیان" دەترازێن و دەدەن بەیەكدا. كاتێك كێوێكان لەشوینى خۆیان هەڵدەكەندرین و بەملاولادا دەبرێن. كاتێك حوشرانى

ناوس که ته مهنی بارداریان ده مانگه گوځیان پي نادریت. کاتیک گیانله بهرانی کیوی و وحشی و درنده به دهوری یه کدا کؤده کریڼه وه. کاتیک دهریاکان گر دهرین. کاتیک گیانی هر کهس دهگه ریته وه بو لاشه ی و جووت دهبیته وه له گه لیدا. کاتیک کچی زینده به چالگراو پرسپاری لی دهکریت. به چ گوناھیک کوژرا؟! کاتیک نامه ی کرده و دکان والا دهکریت. کاتیک ناسمان لادهرین و دادمهالریڼ. کاتیک دؤزه خ داده گیسیت و تاوده دریت. کاتیک به ههشت نزیک دهخريته وه "له خوانه ناسان". ئیتر ئه وکاته هه رکهس دمزانیت چی ئاماده کردوه و چ تويشوو یه کی پییه).

سهختی و ناخوشییه که زهوی له بهری دیته لهرزین و چیاکان ئه له قین و ناسمان لهت دهبیت و کؤمه له کان پهرت دهن و لهو رۆژدها مندا ل پیر دهبیت و هر کهسه و بهخویه وه سه رقاله جا یا ئه وه تا: باوه پرداریکی پرووخوش و گه شه یاخود تاوانباریکی پرووگرژ و سه رشوره، قورئانی پیروژ ئه م دیمه نه مان بو وینه ئه کیشیت به شیویه کی زیندوو سه رسوره ییتر، که وینه که ی زور به جوانی بو خوینهر ئه خاته پروو، به شیویه که ویزدان دینیته هه ژان:

خوای پاک و تاك دهفه رموویت: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا

المزم: ١٤. واته: (له رۆژیکدا که زهوی و کیوه کان دینه لهرزه، سه ره نه جام کیوه کان وردو خاش دهن و وهکو ته پۆلکه ی لیان لی دیت).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ (١٧) السَّمَاءُ مَنفُطْرَةٌ ۖ وَ

١٨. واته: ("ئه گه ر ئیوه له سه ر یاخی بونتان به رده وام بن"؛ جا چو ن خو تان ده پاریزن له رۆژیک که مندا ل پیر دهکات و سه ری سپی دهبیت؟. ئه و شه وه ناسمان به هه موو ئه ستیره و هه ساره گانیه وه لهت و پهت ئه دبیت، بیگومان ئه و به ئینه هه ر دیته دی).

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ لَا تَرَى فِيهَا

عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ (١٧) طه: ١٥ - ١٠٧. واته: (پرسپاریت لی دهکهن دهر باره ی کیوه کان

"كە لە بەرپا بوونی قیامەتدا جیان بەسەر دیت"، ئەى محمد (ﷺ) توو پێیان بلى: پەرورەدگارم هەلى دمتەكینیت و وردو خاشى دەكات. جا پەرش و بلاوى دەكاتەو دەمىكاتە زەوپیەكى پان و تەخت و بەرین و وازى لیدەهینیت و بەجی دەهینیت. هیچ خوارو خیی و بەرزى و نزمیەك لەسەر ڕووكارى نابینیت).

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطِي السَّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا اِنَّا كُنَّا فاعِلِينَ﴾ (١٠٤) ﴿الانبیاء: ١٠٤. واتە: (ڕۆژێك دیت ئیە ئاسمان دەپێچینەو، وەك چۆن كتیبی كراوە دادەخړیت و دەپێچریتەو هەرودەك چۆن لەسەرەتاوێ دروستمان كرد، وەك ئەوسای خوێ لى دەكەینەو، جا ئەو پەیمان و بەئینی ئیمەیه، بێگومان ئیمە ئەو كارە ئەنجام دەدەین).

﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾ (٤) ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ (٥) ﴿القارعة: ٤ - ٥. واتە: (ئەو ڕۆژە خەلكى وەكو پەپولهى سەرگەردان پەرش و بلاو دەبنەو. كیوێكانیش وەكو خورى شیکراویدان لى دیت).

﴿يَوْمَ يَفِرُّ الرَّءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ (٣٤) ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾ (٣٥) ﴿وَصَحْبِيهِ وَبَنِيهِ﴾ (٣٦) ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعْنِيهِ﴾ (٣٧) ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ﴾ (٣٨) ﴿ضاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ﴾ (٣٩) ﴿وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ (٤٠) ﴿تَرْهَقُهَا قُفْرَةٌ﴾ (٤١) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكُفْرَةُ الْفَجْرَةُ﴾ (٤٢) ﴿عبس: ٣٤ - ٤٢. واتە: (ئەو ڕۆژە "هیندە سامناکه" برا لەدەست برا هەلدیت و ڕادەكات و خوێ لى دەشاریتەو. هەرودەها لە دەست دایكى و باوكى. لە دەست هاوسەر و كۆرەكانى. لەو ڕۆژەدا هەر كەسێك لەوانە ئەوێدە سەرگەرمى كیشەى خوێەتى، ناتوانیت فریای كەسى تر بكەویت. لەو ڕۆژەدا ڕووخسارانێك گەش و جوان و ڕوون و شاد و دەم بەپێكەنین و مژدەو شادیان لى دەدرەوشیتەو. لەو ڕۆژەدا ڕووخسارانێكیش هەن كە گرژو تال و ترش و تۆزاوى پەست و غەمگین. و دیزی و ڕەشى و تاریكى دایپۆشیوون. ئا ئەوانە بى باوەرو خوانەناس و تاوانبارو گوناهاكەركان).

﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ (٣١) ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (٣٢) ﴿وَجِئَ يَوْمَئِذٍ

بِجْهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَانَ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ الفجر: ٢١ - ٢٦. (١) واته: (نه خير، "هه ر ناوا بٻٽان نالويت"، کاتيک ديت که زهوى وردو خاش دمکريت و لهناکاو ددريت بهيه کدا. پهرومردگارت ديت و فريشته گانيش پٻل پٻل. نهو رٻڙه دٻڙه دهيتريت و نيشان ددريت، جا نهو رٻڙه "ئادميزادى بى باوهر" دزانيت چ بهايه کى بهسهر خويدا هيناوه، بهلام تازه بهخوډا هاتنهووه پهشيمانى هيچ سوودىکى نيه و دادى نادات؟! "نهوسا به کهساسى و ههناسه ساردهوه" دهليت: خوڙگه بٻ نهو زيانه دهست پيشخهريم بکردياه. جا نيت نهو رٻڙه کهس وهکو خوا بهخهشم و قين نيه له بى باوهران، لهبهه نهوه سزايه کيان ددهات که کهس ناتوانيت سزاي لهو چهشنه بدات. کهسيش وهکو نهو زاته "بىباوهران" نابهستتهووه بهنديان ناکات).

شه پيور، کهرنا (الصور)

پيناسه کهى:

شاخ و قوچيکه وهک شه پيور کهرنا، (اسرافيل) فووى تيدهکات، لهو کاتهى که خواى گهوره ريگه به بهرپابوونى رٻڙى دوايى ددهات. (ترمذي) له (عبدالله) کورى (عمروى) کورى (عاص) - خوا لييان رازى بيت - هيناويه تى: که عهريکى دهشته کى هاته لای پيغه مبهه (عليه السلام) و فهرمووى: شه پيور (صور) چييه؟ فهرمووى: ((قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيْهِ)) قال: حسن و صحيح. (٢) واته: (شاخ و قوچيکه فوى تيدهکريت).

مجاهد وتويه تى: شه پيور (صور) وهک شاخ و قوچه. بخارى نهو وتهيهى هيناوه. فووکردن به شه پيوردا بريتيه له: فووى زيندوو کردنهووه بلاوکردنهوويان به

(١) سهيرى نهو ديمه نهو هاوينه کانى بکه له کتيبى: مشاهد القيامة في القرآن - سيد قطب.

(٢) سنن الترمذي - كتاب صفة القيامة - باب ما جاء في شأن الصور ٧/ ١٤٥.

گۆرپانی رۆژی دواایدا.

ژماره‌ی نه و فوانه‌ی نه‌کریڼ به شه‌یپوردا:

زانایان راجیاوازن له سه‌ر ژماره‌ی نه و فوانه‌ی به‌شیپوردا ده‌کریڼ، له‌مباروهه دوو
رپایان هه‌یه:

رپای به‌که‌م:

س‌ی فووه: نه‌م رپایه (ابن العربی) و جگه‌له‌ویش په‌سه‌ندیان کردووه.

فووه‌ی به‌که‌م: نه‌مه فووی ترس و بیم گرتن و تۆقینه، که به‌هوی نه‌م فووهه
جیهان گۆرانی به‌سه‌ردا دی‌ت و سیسته‌مه‌که‌ی تیک‌ده‌چیت، دانیشتوانی ئاسمانه‌کان و
زه‌وی له‌به‌ر سامناکی نه‌و فووهه ده‌نگه ده‌تۆقین، مینیه‌ی سکپ‌ر منداله‌که‌ی له‌بار
نه‌چیت، مندال به‌هۆیه‌وه پیر ده‌بی‌ت، نه‌مه‌ش نه‌و فووه‌یه که له‌م فه‌رمایشته‌ی خوای
گه‌وره‌دا ئاماژه‌ی بۆ‌کراوه: ﴿وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۝١٥﴾
ص: ١٥. واته: (نه‌وانه چاو‌ه‌روانی هیچ شتیک نا‌که‌ن، ته‌نها یه‌که‌ده‌نگی سامناکی گه‌وره
نه‌بی‌ت، که کتوپ‌ر رووده‌دات و پ‌یویستی به‌دوباره بوونه‌وه نییه).

هه‌روه‌ها له‌م فه‌رمایشته‌دا: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفِرْعَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَخِرِينَ ۝٨٧﴾ النمل: ٨٧. واته: (یادی رۆژیک بکه‌ن فوو
ده‌کری‌ت به - صور -دا، هه‌ر که‌س له ئاسمانه‌کان و هه‌ر که‌س له زه‌ویدا، ترس و
بیم‌یک زۆر دایده‌گری‌ت، جگه له‌وانه‌ی که ویستی خوا وایه ترس و بیمیان نه‌بی‌ت).
فووه‌ی ده‌هه‌م: فووی که‌ر‌بوون و مردن و له‌ناو‌چوون، به‌م فووه هه‌موو که‌سی‌ک
له‌ناو نه‌چیت.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۝ الزمر: ٦٨. واته: (له‌و رۆژه‌دا فوو ده‌کری‌ت به - صور -دا، هه‌ر
که‌س له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا مابی‌ت خیرا ده‌مری‌ت، مه‌گه‌ر که‌سی‌ک خوا ویستی
له‌سه‌ر مردنی نه‌بی‌ت).

هەندیک وشە (صعق)یان بە مردن لیک داوئەتەو.

(مسلم) له (ابن عمر)دو - خوا لیان رازی بیت - هیناویەتی، دەلیت: پیغمبەری خوا (عليه السلام) فەرموویەتی: ((یطوي الله عزوجل السماوات يوم القيامة، ثم يأخذهن بيده اليمنى، ثم يقول: أنا الملك، أين الجبارون، أين المتكبرون؟ أين المتكبرون؟ ثم يطوي الأرضين بشماله، ثم يقول: أنا الملك، أين الجبارون، أين المتكبرون؟))^(١) واتە: خۆی بالادەست لە رۆژی قیامەتدا ئاسمانەکان دەپیچیتەو، پاشان بەدەستی راستی رایان دەگریت، ئینجا دەفەرموویت: منم پاشا، دەسەڵاتدارە بەزەبرەکان لە کوین؟ خۆبەزلزانیەکان لە کوین؟ پاشان زەویش بەدەستی چەپی دەپیچیتەو، دەفەرموویت: منم پاشا، دەسەڵاتدارە بەزەبرەکان لە کوین؟ خۆ بەزلزانیەکان لە کوین؟^(٢).

فوو سێبە: ئەمە فووی زیندوو کرەو دەو هەستانەو دەو لەگۆرو بڵاوبونەو بە گۆرەپانی رۆژی دوایدا، هەروەها راولەستان لەبەردەم بارەگای خۆی جیهان.

خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ﴾^(٥١) یس: ٥١. واتە: (لەمەو دوا هەر کە فوو دەگریت بە - صور - دا، دەستبەجی خیرا هەموویان لە گۆرەکانیان لە تووی خاکەو بەپەلە دینە دەرەو بو لای پەرەدگاریان).

هەروەها دەفەرموویت: ﴿ثُمَّ نَفْخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّظُنُّونَ﴾ الزمر: ٦٨. واتە: (لەو دەو فوویەکی تری پێدا دەگریتەو، جا دەستبەجی هەر هەموو خەلکی هەستانەتە سەرپێ و بەسەر سامیەو چاوەروان).

پای دووهم:

پێیان وایە دوو فوو، فووی تۆقینەر و فووی لەناوبەر بەیەك فوو ئەژمار ئەکەن، چونکە تۆقان مردن پەيوەستن بە فووکانەو، واتە: بەشیوەیەك سامیان

(١) صحیح مسلم - کتاب المنافقین - صفة القيامة والجنة والنار.

(٢) دەقی کوردی ئەم فەرمايشتم وەرگرتوو لە پوختە سەحیحی موسلیم، ٩٧٧. (وەرگێڕ).

گرت و توفین کہ لہ تاوان مردن، (قرطبی) ئەم رایہی پەسەند کردووہ، بہم بہ لگانہی خوارموہ:

أ- ئەم فەرمايشتەي (أبو هريرة- رمزای خواي لیبیت-)، کہ دەلێت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: ((ما بين النفختين أربعون)) واتە: ماوەی نیوان هەردوو فووەکە چلە. وتیان: ئەي (أبو هريرة) چل پۆژ؟ وتی: نالێم. وتیان: ئەي چل مانگا؟ وتی: نالێم. وتیان: چل سال؟ وتی: نالێم... مسلم گێراویەتیەوہ^(۱).

ب- (ابن مبارك) لہ (حسن) دوو هیناویەتی کہ وتویەتی: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: ((بين النفختين أربعون سنة، الأولى: يميت الله تعالى بها كل حي، والأخرى: يحيي الله بها كل ميت)) واتە: ماوەی نیوان هەر دوو فووەکە چل سالە، فووی یەکەم: خواي گەورە هەموو زیندەوهرێکی پێ ئەمرینیت و لەناوی دەبات، فووی دووهمیش: خواي گەورە هەموو مردوویکی پێ زیندوو دەکاتەوہ.

پ- ئەو جیاکردنەوہو هەلئواردن (استثناء): ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ کہ لەم دوو نایەتەدا هاتووہ ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ﴾ و ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ﴾ بە لگەییە لەسەر ئەوہی کہ هەریەک شتە.

حلیمی دەلێت: گێرانی وەکان کۆکن لەسەر ئەوہی ماوەی نیوان هەر دوو فووەکە چل سالە، بە بە لگەیی فەرموودەي پێشوو.

تویژمەرەوان و موفەسیرانی قورئان دەلێن: بانگدەر و هاوارکەرەکە (اسرافیل) ه کہ فوو دەکات بە شەپپوردا^(۲).

(۱) الحديث في صحيح مسلم - كتاب الفتن - باب ما بين النفختين ۴/ ۲۲۷ و صحيح البخاري بلفظ مقارب/ ارشاد الساري ۷/ ۲۲۳.

(۲) لوامع الأنوار البهية ۲ / ۱۶۱ و لاپەرەکانی دواتری، تذکرة القرطبي ۱۶۵-۱۸۵.

کۆکردنه وه (الحشر)

پێناسه که ی و به ئه که ی:

(حشر) له ئه صلی زمانه وانیدا: به کۆکردنه وه دیت^(۱). دهوتریت: (حشرت الناس) واته: خه لکم کۆکرده وه. مه به ستیش له کۆکردنه وه ی رۆژی دوا یی بریتیه له: ۱- کۆکردنه وه ی مردووان له گۆرهدکانیاندا، دوا ی زیندوو کرانه وه یان. واته: کۆکردنه وه ی سه رجه م به شه کانی لاشه ی مردوو، دوا ی بڵاویونه وه ی په رته وازه بوونیان^(۲)، پاشان زیندوو کردنه وه ی لاشه کان پاش مردنیان. جا هاوتایه له گه ل زیندوو بوونه وه ی بڵاویونه وه (البعث والنشور) له گۆرهدپانی رۆژی دوا ییدا.

خوا ی گه وه ده فهرموویت: ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۚ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۚ﴾ ۴۲ ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ ۚ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۚ﴾ ۴۳ ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ ۴۴ ﴿ق: ۴۱ - ۴۴. واته: (گویش به چاکی رابگره!! رۆژیک دیت بانگ و یژیک بانگ ده کات له شوینیکی نزیکه وه. ئه و رۆژه دنگیکی زۆر بهرز و سامناک ده بیستن، دیاره ئه و رۆژه هاتنه دهره وه یه له توپی خاکدا. به راستی هه ر ئیمه ژیان ده به خشین و ده شیان مرینین، گه رانه وه ش هه ر بۆ لای ئیمه یه. رۆژیک دیت زه و ی له ئاستی ئه وان شه ق ده بیت و خه لکی له گۆرهدکانیان به گورجی دینه دهره وه.. ئا ئه وه کۆکردنه وه یه که لای ئیمه زۆر ئاسانه).

له فهرمووده یه کی (مسلم) دا هاتووه:

(سه ل) ی کور ی (سعد) ده لیت: پیغه مبه ری خوا (صَلَاتُ عَلَيْهِ السَّلَام) فهرموویه تی: ((يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بِيضَاءٍ عَفْرَاءٍ كَقُرْصَةِ النَّقْيِ، لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ))^(۳) واته: خه لکی له رۆژی قیامه تدا کۆده کرینه وه له سه ر زه ویه کی سپی خاکی، وه ک

(۱) قاموس المحيط والمختار من صحاح اللغة، مادة (حشر).

(۲) سهیری راجیایی زانایانی که لام بکه له سه ر ئه وه ی: هل الحشر هو ايجاد بعد فناء؟ أو جمع بعد

تفرق؟ مع بيان الأدلة في المقاصد وشرحه ۲/۲۱۵-۲۱۸.

(۳) صحيح مسلم - كتاب صفات المنافقين - باب في البعث والنشور ۴/۲۱۵۰.

کولیرهیهکی دروستکراو له ئاردیکی بیژراو نیشان کردنی تیدا نییه بۆ هیج کهسێک^(۱).

ههروهها له فهرموودهیهکی تر دا که (مسلم) هیئاویهتی:

(ابن عباس - رهزای خوای لی بیئت -) دهئیت: پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) ههئسا وتاریکی دا و ناموژگاری کردین و فهرمووی: ((يا أيها الناس انكم تُحْشَرُونَ إِلَى اللَّهِ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرْلًا)) ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۴)^(۲) واته: ئهه خه لکینه، ئیوه به پیی پهتی و پرووت و قووتی و خهته نه نهکراوی کۆدهکرینه وه. (ههروهک چۆن له سه رهتاوه دروستمان کرد، وهک ئه وسای خوی لیده کهینه وه، جا ئه وه پهیمان و به ئینی ئیمهیه، بیگومان ئیمه ئه وه کاره ئه نجام ده دهین)^(۳).

۲- کۆکردنه وهیان بۆ گۆرپانی لیپرسینه وه و لیپیچینه وه، خوای پایه بهرز ده فهرموویت: ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نَغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۴۷). واته: (له کاتی کهدا هه موو خه لکیشان کۆکردۆته وه و کهسیشان لی به جی نه هیشتوون).

۳- کۆکردنه وهیان بۆ به ههشت و دۆزدخ، خوای گه وه ره ده فهرموویت: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ ﴿۸۵﴾ مريم: ۸۵. واته: (پۆژیک دیت ئیمه دهسته دهسته خواناس و پارێزگاران بۆ لای خوای میهره بان به پڕی ده کهین).

ههروهها فهرموویهتی: ﴿وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ طه: ۱۰۲. واته: (ئه و پۆژه تاوانباران چاویان کۆپرو شین هه لگه راوه).

﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

(۱) دهقی کوردی ئهم فهرمايشته م وه رگرتووه له پوختهی سه حیحی موسلیم، ۹۷۷. (وه رگێر).

(۲) صحیح مسلم - کتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها - باب فناء الدنيا وبيان الحشر ۲۱۹۴/۴.

(۳) دهقی کوردی ئهم فهرمايشته م وه رگرتووه له پوختهی سه حیحی موسلیم، ۹۷۹. (وه رگێر).

(۲۴) (۱) الفرقان: ۲۴. واتە: (ئەو تاوانبارانەى "دزایەتى بەرنامەى خوا دەگەن"، لەسەر ڕووخساریان کێش دەکرین بۆ دۆزدەخ و تیایدا کۆدەکرێنەو، ئا ئەوانە ناخۆشترین جیگەیان ھەیە، چونکە گومراوترین ڕێبازیان کاتى خۆى گرتبوو بەر). ھەندیکیش دەلێن: ئەگەر وشەى (حشر) بەکارھات ئەوا بەپێى مانای شەپعی بریتىە لە کۆکردنەوێ بەشەکانى لاشەى مردووێکان، ھەر ئەم مانایە دەگەيەنێت لەڕووی شەپعیەو مەگەر بەلگەيەك چەمكى ناوبراو تايبەت بکات بەشتیکى تر (۲).

ئەگەر وترا: ئەو دەنگەى لەو ئایەتەدا بۆ ھاتنەدەرەو بەت لە گۆر: ﴿يَوْمَ سَمْعُونَ الْأَصِیحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ (۴۲) ق: ۴۲. واتە: (ئەو ڕۆژە دەنگیکى زۆر بەرز و سامناک دەبیستن، دیارە ئەو ڕۆژە ھاتنە دەرەویە لە توێى خاکدا). جا چۆن مردووان گۆبیستی ئەو دەنگە دەبن کەچی مردوون؟

وہلامى ئەدەمەو بەوێ: ئەو فوہى کە بە شەپپوردا ئەکریت بۆ زیندوو بوونەو زۆر درێژ ئەبێت، جا سەرەتا فوہکە بۆ زیندوو کردنەو دەبێت، پاشان بۆ ھەراسان کردنیان لە گۆرەکانیاندا، جا ئەو بەشە دەنگە نابیستن کە بۆ زیندوو بوونەو، تەنھا ئەو دەنگەیان بەرگوى دەکەوێت کە بۆ ھەراسان کردنە.

ھەرودھا لەوانەيە: ئەو فوہى کە بەشەپپوردا ئەکریت درێژە بکشییت، خەلکى ھەندیکیان دواى ھەندیکى تریان زیندوو ببەنەو، جا ھەر کە يەکیك زیندوو دەبیتەو گویى لەو شتە دەبیت کە ئەو کەسەى دواى ئەو پێى زیندوو دەبیتەو، تا ئەم پڕۆسەى زیندوو کردنەو، تەواو دەبیت و خەلکى لە گۆرەکانیاندا دینە دەرەو (۳).

(۱) التذکرۃ للقرطبي ۲۰۱ و لایەپەکانى دواترى، ولوامع الأنوار البهية ۱۴۵۰/۲، والمسامرة لابن أبي

شريف على المسيرة للكمال بن همام (مطبعة السعادة - مصر) ۲۵۰-۲۵۱.

(۲) لوامع الأنوار البهية للسفاري ۱۵۵/۲.

(۳) التذکرۃ ۲۰۲.

حوکمی بڼووا پيی:

بڼووا بون به کورکړنده و پيويست و فەرزه، به هوئی نه و دهقانهی که له سهری هاتوون. نه مه رای نه هلی سوننه و زوږبهی موعته زیله کانه^(۱).

نمایش کردن و لیپرسینه وه (العرض والحساب)

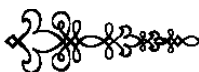
نمایش کردن (عرض):

کاتیک خوی گه وړه خه لکی له گوږه کانیاندا در نه هیئتو زیندوویان نه کاته ووه. بهر و گوږه پانی پوژی دوی دهرین و له ویدا دهمینه ووه به و نه دازمیهی خوی گه وړه دهیه ویت، له و کاته دا خه لکه که نمایش دهکریت و دهخرینه ووه له بهر دم خوی گه وړه، خوی گه وړه دهفرموویت: ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ﴾ (۱۵) ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَفُتِحَ يَوْمَئِذٍ وَالْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكُنَّ غُيُوبًا ۚ﴾ (۱۶) ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا ۚ﴾ (۱۷) ﴿وَيَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۚ﴾ (۱۸) الحافه: ۱۵ ... ۱۸. واته: (له و پوژدها نیتر قیامهت بهرپا دهیت. ... له و پوژدها پیشان ددرین، هیچ شتیک له نهینه کانتان شراوه نییه).

﴿وَعَرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ﴾ (۱۹) الکف: ۴۸. واته: (نه و پوژده سهرجه نه وهی نادم، ریزکراون له بهر دم بهر ودرگارد، خوی گه وړه ووه به کافران دهفرموویت: سویند بیت و هاتنه ووه بولامان هر وده له سهره تا دروستمان کردوون).

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوتِلْنَا فِي هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّ رَبُّكَ أَحَدًا﴾

(۱) الباجوري على الجوهرة ۲/۷۰.

﴿ ٤٩ ﴾ الكهف: ٤٩. (١) واتە: (نامەى كردهوى هەر كەسێك دادەنرێت، "ئیمانداران

(١) شرح العقيدة الطحاوية ٤٠٣-٤٠٤.

بە بەلگەى گومان هەلنەگرو بى پىچو پەنا لە زانستى سەردەم و هاوچەرخدا سەلماوه: كە دەنگەكان شەپۆلەكانى ئەسیر دەجوڵێن، جا ئەم دەنگە لە ناو چینهكانى ئەسیردا دەمىنیتەوه بۆ هەتا هەتايە، دەكرێت جارىكى تر ئەو دەنگە ببیسرێتەوه، بەلام ئەوێ زۆر گرانه جياكردنەوى ئەو دەنگە زۆرانەيه - بەدەنگى كۆن و نوێيهوه - ئەگەر لێردا گریمانێكى بەهیزیش هەبێت بەوى چەند ئامرازێك هەبەن كە توانای لێك جياكردنەوى ئەو دەنگانەى هەبێت.

ئەمە شتىكى نامۆ نيه، چونكە سەربارى ئەوى كە هەزاران وىستگەى رادىوئى هەيه لە جيهاندا كە بەشەو بەرپۆژ پڕۆگرامەكانى بلاق ئەكاتەوه كە لەرپگەى شەپۆلەكانى لە هەوادا بەخىرايى (١٨٦٠٠٠ ميل لە يەك چركە) دەپوات، كەچى دەنگەكانى ئەو رادىوئانە لێك جيا ئەكرێنەوهو لە كاتى بەكارخستنى رادىو بەوى بىخەيه سەر وىسگە خوازراوهكە. هەروەك ئىستا كە دەنگەكان لەسەر كاسيەت و ئامپىر، تۆمار دەكرێن و دەكرێت ببەنە نمونە و هيامايەك بۆ پووداوهكانى پوژى دوايى.

هەروەك زانستى سەردەم جەخت لەسەر ئەوه دەكاتەوه كە گشت ئەو كارو كردهوانەى كە ئەنجامى دەدين چ لە تاريكى يان لە ڕووناكى چ بە تاك ياخود بەكو، تەنانەت ئەو شتانەش كە ج جوڭاو ياخود وەستاو بن، ئەوا (گەرمى)ەكى لى دەرئەچىت بەشيوەيهكى بەردەوام لەگشت شوين و بارودۆخێك، جا ئەم گەرمايەتيە بەپىچەوانەى شيۆه ڕەهەندەكانى بەتەواوى، بۆ ئەم مەبەستە ئامپىرى وردبين دروستكراون بۆ وىنەگرتنى شەپۆلە گەرميەكان كە لەهەر شتىك دەرئەچىت، ئينجا ئەم ئامپىرە وىنەيهكى فۆتۆگرافى تەواو دەبەخشىت بە شتەكە، لەو كاتەى كە شەپۆلەكانى گەرمى لى دەرئەچن. شەويك فرۆكەيهكى نەناسراو لە ئاسمانى نيۆيۆرك دەفري، بۆ ئاشكرا كردنى ناسنامەى ئەم فرۆكەيه هەلسان بە وىنەگرتنى شەپۆلەكانى گەرمى ئاسمانى نيۆيۆرك بەو ئامپىرەى كە بۆ ئەم مەبەستە دروستكراوه، بەمە توانيان قەبارەو جوړى فرۆكەكە بزانن.

بەم پىيە زانستى سەردەم جەختى كردهوه لەسەر تۆمار كردنى گوڤتارو كردار لە بۆشاييدا، بەمەش هىچ گومانىك لەلای گومان هەلگران نامىنێت لەبارەى لىپرسينەوى خوا لە بنەدەكانى و بلاقردنەوى نامەى كردهوهكانيان لە ڕۆژى دواييدا بۆ ئەوى پاداشت و سزاي كردهوهكانيان

دَلْخُوشَن" بەلام تاوانباران دەبینیت دڵەله‌رزێ و دڵەراوکیانە لە کارو کردووی ناپەسەندی تۆمار کران، بۆیە دەلێن: هاوار لە ئیمە ئەم نامە و دۆسیە چیه؟! هیچ گوناھیکی وردو درشت بەجی ناهێلێت بەلکو هەمووی تۆمار کردوو، ئەو خەلکە هەرچیان کردوو ئەمادە، بێ گومان پەرودەگاری تۆ ستەم لە هیچ کەس ناکات).

ئەم نمایش کردنی خەلک و پێشاندانی کردووەکانیان سێ جار، کە فەرمووە پێرۆزەکان پوونیان کردۆتەو، نموونە لەو فەرماشتانە: ئەو فەرموودە کە (ترمذی) هیناویەتی، کە (أبو هريرة - خواي لى رازى بيت -) دەلێت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی:

((يُعرض الناس يوم القيامة ثلاث عرضات: فأما عرضتان فجدال ومعاذير، وأما العرضة الثالثة فعند ذلك تطاير الصحف في الأيدي فأخذَ بيمينه وأخذَ بشماله))^(١) واتە: خەلێ لە رۆژی دوایدا سێ جار نمایش ئەکړن و کردووەکانیان دەخړیتەپوو، جا نمایشی یەکەم و دووهم گفتوگۆو پاساو هینانەو دەمەتەقییە، هەرودە لە نمایشی سێیەمدا نامەى کردووەکان ئەدرنەو، هەیانە بە دەستە راست وەرێئەگریتەو و هەشیانە بە دەستە چەپ وەریدەگریتەو.

وەرێگن، جا بەندە ژيانى خۆى ببینیت وەک چپۆکیکی وینە گیراو لە فیلمیکی تەواودا، کە لەو فیلمەدا جۆلەکانی دروون و زمان و ئەندامەکان تۆمار کران بە ئامیری خۆبزیوی خیرا لەسەر لاپەری بۆشایی ئاسمان و ئەسیر لە هەموو شەو و رۆژێکدا، خواي پایەبەرز دەفەرموویت: ﴿لَيْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْ رَبِّ عَتِدٌ﴾ ق: ١٨. واتە: (هەر قسەیهک لەدەم دەرجیت خیرا چاودێریکی نامادە؛ تۆماری دەکات). هەرودە خواي گەورە لەبارەى ئەو کەسانە دەفەرموویت: ﴿وَيَقُولُونَ نَوَيْلُنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ الكهف: ٤٩. واتە: ("دەلێن" هاوار لە ئیمە ئەم نامە و دۆسیە چیه؟! هیچ گوناھیکی وردو درشت بەجی ناهێلێت بەلکو هەمووی تۆمار کردوو). سەیری کتییى: الاسلام یتحدى ٨٠-٨١. بکە.

(١) سنن الترمذی - کتاب: صفة القيامة - باب ما جاء في العرض ١٤١/٧.

(ابن ماجه) دهقی فهرموودهی (أبو موسى الأشعري) (خوای لی رازی بیّت) گیراویه تیه وه:

((وأما الثالثة فعند ذلك تطاير الصحف في الأيدي، أخذ بيمينه وأخذ بشماله))^(۱) واته: جا له نمایشی سییه مدا نامه ی کرده و هکان ئه درینه وه، هه یانه به دهسته راست وهرئه گیرته وه و هه شیان به دهسته چهپ وهرئه گیرته وه.

ههروه ها (بیهقی) له (ابن مسعود) وه (خوای لی رازی بیّت) هیناویه تی: ((وأما الثالثة: فتطاير الكتب في الأيمان والشمال)) واته: جا له نمایشی سییه مدا نامه ی کرده و هکان ئه درینه وه، به دهسته کانی راست و چهپ وهرئه گیرته وه.

جا درانه وه وهرگرتنی نامه ی کرده و هکان به دهستی راست و چهپ، خودی مه بهستی ئه و نایه ته یه، که خوای گه و ره دهفه رموویت: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾^(۱۳) أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا^(۱۴) الاسراء: ۱۳ - ۱۴. واته: (نامه ی کرده ی هه ره که سیکی شمان هه ئواسی وه به گه رده نیدا و له رۆژی دوا ییدا کارنامه ی کرده و هکانی بۆ دهرده یین و به کراوه یی ده یخه ینه به رده ستی. ئه وسای پپی ده وتریت: ده ی نامه ی کرده و هکانت بخوینه رده وه ته ماشای بکه، ئه مپۆ هه ره خۆت برپار بده و حیساب بۆ خۆت بکه "ئاخۆ شایسته ی چ جو ره پاداشتی کی ت؟!").

(ابن عباس) وتویه تی: (طَائِرُهُ) واته: کرده و هکانی.

(حسن) وتویه تی: هه موو که سیک خوینده وار یاخود نه خوینده وار بیّت نامه ی کرده و هکانی ده خوینیته وه.

لیپرسینه‌وه (الحساب):

جا دواى ئەوێ خەلکی زیندوو ئەکرینه‌وه و نامەى کردووەکانیان ئەبینن، ئەوای لیپرسینه‌وه‌یان لەگەڵ ئەکریت، خواى گەوره دەفه‌رموویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ (٧) ﴿فَسَوْفَ يَحْسَبُ حِسَابًا سَيْرًا﴾ (٨) الانشقاق: ٧ - ٨. واتە: (جا ئەوێ دۆسیه‌ى کردووەکانى درایه‌ دەستى. ئەوه لەمه‌ودوا لیپرسینه‌وه‌یه‌کى زۆر ئاسانى لەگەڵ دەکریت).

لیپرسینه‌وه لەگاتى وەرگرتنه‌وه‌ى نامەى کردووەکان دەبێت، چونکه که خەلکی زیندوو کرانه‌وه کردووەکانى خۆیان به‌بیر ناھێتە‌وه، خواى گەوره دەفه‌رموویت: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ﴾ المجادلة: ٦. واتە: (لە رۆژێکدا که خوا هه‌موویان زیندوو ده‌کاته‌وه پێکه‌وه، ئەوسا هه‌والی هه‌موو کارو کردووەکانیان پێ راده‌گه‌یه‌نێت، خوا ئامارى کردووه، ئەوانیش فه‌رامۆشیان کردووه). ئەو شته‌ى لیپرسینه‌وه‌ى له‌سه‌ر نه‌کړی:

لە گاتى لیپرسینه‌وه‌دا، پرسیار له‌ به‌نده‌ ده‌کریت:

خواى گەوره دەفه‌رموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الاسراء: ٣٦. واتە: (به‌راستی ده‌زگاكانى بیستن و بینین و تیگه‌یشتن هه‌ر هه‌مووی، به‌رپرسیاره له‌ به‌رامبه‌ریه‌وه).

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ، الزلزلة: ٧ - ٨. واتە: (جا ئەوێ به‌قه‌ده‌ر سه‌نگى گه‌ردیله‌یه‌ک خێرو چاکه‌ى ئەنجام دایبێت ده‌بیینیته‌وه. ئەوه‌ش که به‌قه‌ده‌ر سه‌نگى گه‌ردیله‌یه‌ک شه‌رو خراپه‌ى هه‌بێت، ده‌بیینیته‌وه).

هه‌روه‌ها (ترمذی) له (أبي برزة- خواى لى رازى بیى -) هیناویه‌تى، ده‌لێت: پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تى: ((لا تزول قدما عبدٍ يومَ القيامةِ حتى يُسأل: عن عمره فيمَ أفناه، وعن علمه فيمَ فعل، وعن ماله من أين اكتسبه، وفيمَ أقفاه، وعن جسمه

فیمَ اَبلَه) (۱) واته: پییهکانی هیچ کهسیک له رۆژی دواپیدا له جیی خۆیان ناجوئین تا پرسپاریان لی نهکریت لهباردی: تهمنهکهی لهچی بهسهر بردوو، له زانستهکهی لهچیدا بهکارهیناوه، لهباردی پارو سامانهکهی له کوپوه هیناویهتی و لهچیدا خهرجی کردوو، لهباردی جهستهی که لهچیدا بهکاریخستوو.

شایهتی دانی نهندامهکانی جهسته لهسهر کردوهکان:

کاتیکی پرسپار دهکریت له بهندهکان لهباردی نهو شتهی له دونیادا کردویانه، نهو گوی و چاو و پیستهکهی وهک سهرزنشت کردن گهواهی لهسهر کردوهکانی ددهدن و دینه گو.

خوای پاک و تاک دهفهرموویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾﴾ فصلت: ۲۰ - ۲۲. واته: (ههتا کاتیکی دهگهنه ناستی ناگرهکه گوی و چاوو

پیستیان شایهتیاں لهسهر ددهات که چ کارو کردوهیهکی نادروست و خراپیاں نهنجام ددها. ئینجا به غه مباریهوه به پیستی خۆیان دهلی: بۆچی شایهتیاں لهسهر داین خو زهرمرتانه؟ له وهلامدا دهلین: نهو خوایهی ئیمهی هیناوته گوفتار که دهتوانییت هه موو شتیکی بینیته قسهو گفتوگو، ههر نهو زاتهشه که یهکههجار بهدیهیناوین و ههر بۆ لای نهویش دهبرینهوه. ئیوه کاتی خوئی نهوهنده غهپرا بوون، گوناھو تاوانهکانتان نهدهشاردهوه، چونکه مهترسیتان نهبوو که گویتان و چاوتان و پیستیان شایهتیاں لهسهر بدات، بهلام گومانتان وابوو که بهراستی خوا زۆر ئاگاداری نیه بهو کارو کردوهانهی که نهنجامی ددهدن).

(۱) سنن الترمذی - متاب: صفة القيامة - باب ما جاء في العرض ۱۳۶/۷، و قال: حسن صحيح.

﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^(٦٥)
 یس: ٦٥. واته: (ئه مەرۆ مۆر دهنیین به دهمیاندا و قسه یان پی ناکریت، به لکو دهستیان
 قسه مان بو دهکات، قاجیشیان شایه تی دهدات بهو کارو کرده وانه ی که ئه نجامیان
 دهدا).

﴿يَوْمَ نَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتَهُمْ وَأَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^(٢٤) النور: ٢٤. واته: (له
 رۆژیکدا که زمان و دهست و قاجیان لییان ده بیته شایه تیکی گویا، له بهرام بهر ئه و
 کرده وانه ی که ئه نجامیان دهدا).

حیکمه تی لیپرسینه وه:

لیپرسینه وه ی خوا له بهنده کانی بریتیه له پیراگه یان دیان به پاداشت و سزا، جا
 به خته وهران به دهسته راستی خو یان نامه ی کرده وه کانیان وهرئه گرن و
 به دبه ختانیش به دهستی چه بیان یا خود له پشتیان وه نامه ی کرده وه کانیان
 وهرده گرن.

خوا ی گه و ره دهفه رموویت: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾^(١) آل عمران: ١٠٦.
 واته: (رۆژیک دیت رپوو خسارانیك سپی ده بن و رپوو خسارانیكیش رهش هه لده گه رین).

جۆره کانی لیپرسینه وه:

چه ند جۆرین: سووک و سهخت، نهینی و ئاشکرا، سه رکۆنه گردن و لی خوش بوون
 و دادگه ری.

هه ندی له زانایان وتویانه: خوا ی گه و ره به پوختی باسی لیپرسینه وه ی کردو وه،
 خه به رو هه وال له و باره وه هاتوون، له و هه وال و خه به رانه شدا ئاماژه به وه دراهه که
 زۆرین له باوه رداران به بی لیپرسینه وه ده چنه به هه شته وه، جا به م پییه خه لگی
 ده بنه سی به ش: به شیک به هه یج شیوه یه ک لیپرسینه وه یان له گه ل ناکریت، به شیکی

(١) التذکره ٢٥٣ لاپه ره کانی دواتری، لوا مع الأنوار البهیة ١٧٢/٢ و ١٨٠-١٨١.

تریش لیپرسینه وه په کی سووکی له گهل دهکړیت، هم دوو به شه له باوهر داران، به شیکي تریش زور به تووندی لیپرسینه و دیان له گهل دهکړیت که موسلمان و بی باوهر هم به شه پیک دین. جا نه گهر که سانیک له باوهر داران هه بن نزیکر بن له سوزو به زه یی خوا، نهوا به بی لیپرسینه وه خوی گه وره دهیاخته به هه شته وه، دوو ریش نیه که که سانیک له بی باوهر ان هه بن نزیکر بن له تووړه یی نه وه که سوزی خوا، به مەش به بی لیپرسینه وه خوی گه وره دهیاخته دوزخه وه^(۱).

حوکمی برابوون به لیپرسینه وه:

برابوون پیی پویست و فەرزه. چونکه راست و دروسته و چه سپاوه به قورثانی پیرزو سوننه تی به پیزو یه کدهنگی (الاجماع)^(۲).

حهوز (الحوض)

به لگه کانی و وه سفه که ی:

نهو هه وزه ی که خوی گه وره به پیغه مبر ^{صلواته} (عليه السلام) ده به خشیت له رژی دوايیدا، چه سپاوه به ده فی چن دین فەر مووده ی راست و دروست.

نهو فەر موودانه ی له باردی وه سفی هه وزه که وه هاتوون ده گنه ناستی (ته و اتر)، نزیکه ی سی و نه و ونده هاومل نهو فەر موودانه یان گیرا و ته وه، (ابن کثیر) له کوتایي کتیبه میژووییه که یدا (البدایة والنهاية) هیئاویه تی، بو نمونه:

(أبي ذر- رمای خوی لیبت -) ده لیت: وتم: نهی پیغه مبر ی خوا کاسه ی ههوز چییه؟ فەر مووی:

((والذي نفسُ محمد بيده لآنيته أكثر عدد نجوم السماء وكواكبها، ألا في الليلة المظلمة

(۱) التذكرة ۲۸۶، والباجوري على الجوهرة ۷۴-۷۳/۲.

(۲) شرح عبدالسلام على الجوهرة ۲۲۷.

المُصْحِيَّة، أَنِيَّةُ الْجَنَّةِ مَنْ شَرِبَ مِنْهَا لَمْ يَظْمَأْ آخَرَ مَا عَلَيْهِ، يَشْخُبُ فِيهِ مِيزَانُ الْجَنَّةِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهُ لَمْ يَظْمَأْ، عَرَضُهُ مِثْلُ طُولِهِ، مَا بَيْنَ عَمَّانَ إِلَى أَيْلَةَ، مَأْوُهُ أَشَدُّ مِنَ اللَّبَنِ وَأَحْلَى (من العسل) مسلم گېراويه تيه وه^(۱). واته: سويند بهو كه سهی گيانی منی به دهسته كاسه كانی زیاترن له نه ستیره كانی ناسمان و هه ساره كانیش به لأم له شه ویکی تاريك و سامالدا، كاسه ی به هه شت ههر كه سيك تيايخواردوه تینوی نابیت تاكوتای نهو حالته ی له سهریه تی (واته هه تا هه تايه)، دوو سولوا له به هه شته وه دهرژینه ناو نهو حه وزه، ههر كه سيك لی خواردوه تینوی نابی، پاناییه كه ی وهك نیوهندی عه ممان و نه یله یه، ناوه كه ی سپی تره له شیرو شیرینتره له ههنگوین^(۲).

(عبداللهی كورپی (عمرو)ی كورپی (عاص) (رهای خوی لی بیت) ده لیت: پیغه مبهری خوا (عليه السلام) فهرموویه تی: ((حوضی مسیره شهر، وزایاه سواء، وماؤه أبيضُ من الورد، وريحه أطيب من المسك، وکیزانه کنجوم السماء، فمن شرب منه فلا يظمأ بعده أبداً)) موسلم هیناویه تی^(۳). واته: حه وزه كه ی من مانگی ریگایه، سوچه كانی یه كسانن، ناوه كه ی سپیتره له زیو، بوئی خوشره له میسك، سوراویه كانی نه وهنده ی نه ستیره كانی ناسمانه، ههر كه سيك لی بخواته وه دوا ی نه وه هه رگیز تینوی نابیت^(۴).

(أنس - رهای خوی لی بیت -) ده لیت: جاريکیان پیغه مبهری خوا (عليه السلام) له ناوماندا بوو، سووکه خه ویکی کردوو، ئینجا سهری به زرده خه نه وه به رز کرده وه، ئیمهش وتمان بوچی پیده که نیت نه ی پیغه مبهری خوا (عليه السلام) فهرمووی: ((نیستا سوره تیکم بو دابه زیوه، ههر نهو کاته خویندیه وه وه فهرمووی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا

(۱) صحیح مسلم - کتاب الفضائل - باب اثبات الحوض نبینا محمد (عليه السلام) و صفاته ۱۷۹۸/۴.

(۲) دهقی کوردی نه م فهرمایشته م وهرگرتوو له پوخته ی سه حیجی موسلم ۷۶۹. (وهرگېر).

(۳) صحیح مسلم - کتاب الفضائل - باب اثبات الحوض نبینا محمد (عليه السلام) و صفاته ۱۷۹۳/۴.

(۴) دهقی کوردی نه م فهرمایشته م وهرگرتوو له پوخته ی سه حیجی موسلم، ۷۶۷. (وهرگېر).

أَعْطَيْتَكَ الْكَوْثَرَ (۱) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرَ (۲) إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳)

واتە: (بەپراستی ئیئە ئاوی گەوسەرمان داویەتی. دەی تۆش نوێژ و قوربانی بۆ خۆی خۆت بکە. بېگومان هەر دوژمنان و ناحەزانی تۆ بێ ناو نیشان و وەجاخ کوێرو دواپراون). ئیئە فەرمووی: ((أَتَدْرُونَ مَا الْكَوْثَرُ؟)) واتە: ئایا دەزانن "کوثر" چییە؟ وتەمان: خاوەن پێغەمبەرەکی باشتر دەزانن. فەرمووی: ((انە نەر وەدنیە رەبب عەزوجل، عەلە خیر کثیر، هەو حوض ترد عەلە امتی یوم القیامە، آنیتە عدد النجوم، فَيُخْتَلَجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ، فَأَقُولُ: رَبِّ، إِنَّهُ مِنْ أَمْتِي. فَيَقُولُ: مَا تَدْرِي مَا أَحْدَثْتُ بِعَدِكَ)) مسلم گێراویەتیەوه^(۱). واتە: ڕووباریکە پەرورەدگار بە ئیئە پێداوم، خیری زۆری هەیه، حەوزیکە لە ڕۆژی قیامەتدا ئوممەتە دێنە سەری، جامەکانی بە ئەندازە ی ژمارەکانی ئەستێرەکانە، خەلکێک دادەبەڕێن لێیان، منیش دەئێم: پەرورەدگار؛ ئەوه لە ئوممەتی منە، ئەویش دەفەرموویت: تۆ نازانی دوا تۆ چیان داھێناوه^(۲).

جا لەو فەرموودانە وەرەگێڕیت کە وەسفی حەوزەکە بەم شێوەیە: ((کە حەوزیکی زۆر گەورە، سەرچاوە شوینیکی بەخێرو فەرە، لە ڕووباری "کوثر" کە لە بەهەشتدا یە دەڕژێتە ناو حەوزەکە، ئاوی حەوزەکە سێ ترە لە شیر و ساردترە لە بەفر و شیرینترە لە هەنگوین و بۆن خۆشترە لە میسک و ڕووبەرەکی گەلەک زۆر فراوانە و پانی و درێزییەکی یەکسانە))^(۳).

بە ئام چەسپانی حەوزی گەوسەر لە قورئانی پیرۆزدا لە سورەتی (کوثر) گریمانە و ئەگەرە نەوێک ڕاشکاو بێت، چونکە زانیان ڕاچیاوازیان هەیه لە تەفسیر کردنی "کوثر": کە ئایا بریتیه لە حەوز یاخود خێرو بێریکی زۆر یان ئەو ڕووبەرەیه کە

(۱) التذكرة ۲۰۳-۲۰۴. و شرح العقيدة الطحاوية ۱۸۸-۱۸۹. وحديث أنس في صحيح مسلم - كتاب الصلاة

- باب حجة من قال: البسملة آية من كل سورة، سوى براءة ۳۰۰/۱.

(۲) دەقی کوردی ئەم فەرماشتەم وەرگرتوووە لە پوختە ی سەحیحی موسلیم، ۱۵۹. (وەرگێڕ).

(۳) شرح العقيدة الطحاوية ۱۸۹.

له به‌هه‌شت‌دایه؟^(۱)

کین که دوور نه‌خرینه‌وه له جه‌وز:

بخاری له (أنس) دوه (خوای لی‌رازی بیّت) هی‌ناویه‌تی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((لیردنّ علیّ ناس من أصحابي الحوض، حتی اذا عرفتهم، اختلجوا دوني، فأقول: أصحابي، فيقول: لا تدري ما أحدثوا بعدك))^(۲) واته: که‌سانیک له هاو‌ه‌لانه‌م دینه‌سه‌ر جه‌وزه‌که‌م، منیش نه‌یان‌ناسمه‌وه، که‌چی لی‌م داده‌برین و دوورنه‌خرینه‌وه، ده‌لیم: نه‌وه له هاو‌ه‌لانی منن، خوای که‌وره ده‌فه‌رمووی: تو‌نازانی دوا‌ی تو‌چی‌یان داهیناوه.

مسلم له (أسماء) ی‌کچی (أبو بکر) (ده‌زای خویان لی‌بیّت) هی‌ناویه‌تی، ده‌لیم: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((إني على الحوض حتى أنظرَ مَنْ يَرِدُ عليّ منكم، وسيؤخذ أناس دوني، فأقول: يار ربّ مني ومن أمّتي، فيقال: أما شعرتَ ما عملوا بعدك؟ والله ما برحوا بعدك يرجعون على أعقابهم))^(۳) واته: من له‌سه‌ر جه‌وزه‌که‌م، ته‌ماشا ده‌که‌م کی له نی‌وه دیت بو‌لام، که‌سانیک ری‌ی لای منیان لی‌ده‌گیریت، ده‌لیم: نه‌ی په‌روم‌ردگار نه‌وانه له منن، له ئوممه‌تی منن، ده‌وتریت: نه‌ی نازانیت دوا‌ی تو‌چی‌یان کردووه؟ سویند به‌خوا دوا‌ی تو‌هر خه‌ریکی پاشگه‌زبوونه‌وه بوون "له‌ناینه‌که‌ت"^(۴).

زانایان وتویانه:

(۱) سه‌یری: تفسیر القرطبي ۷۲۰۶-۷۲۰۶/۱۰. بکه، که جه‌ندین رای جی‌اوازی هی‌ناوه سه‌بارت به‌مانای (کوثر).

(۲) صحیح البخاري - کتاب الرقائق - باب في الحوض. / فتح الباري ۱۱/۴۶۴.

(۳) صحیح مسلم - کتاب الفضائل - باب اثبات الحوض نبینا محمد (ﷺ) وصفاته ۴/۱۱۹۴.

(۴) ده‌قی کوردی نه‌م فه‌رمایسته‌م وه‌رگرتووه له پوخته‌ی سه‌حیحی موسلیم ۷۶۷. (وه‌رگیر).

هەر کەسێک پاشگەز بێتەووە لە ئایینی خوا یاخود شتیکی داھێنا کە خوای گەورە پێی رازی نەبێت و پێی پێنەدابێت، ئەوا ئەو کەسە لەسەر حەوزە کە دەرە کەرت و دوور دەخرێتەووە^(١).

حوکمی برۆابوون بە حەوز:

برۆابوون بە حەوزی (کوثر) پێویست و فەرەزە، کەسێک برۆای پێ هەبێت پاداشت وەرئەگرێت و کەسێک نکوڵی لێ بکات بیدەچی و لاسارە. ئەمە رای زۆربەیی زانایانە، ئەم رایەیان هەڵھێنجاوە لەو فەرموودە رەشکاوانەیی پێشوو کە جەخت لەسەر بوونی حەوزی ناوبراو دەکەنەووە.

بەمەش بەرپەرچی موعتەزێلەکان ئەدرێتەووە کە نکوڵیان لێ کردووە^(٢).

تەرازو (المیزان)

پێناسەی کێشان و تەرازو (الوزن و المیزان):

کێشان (الوزن) لە ئەصلی زمانەوانیدا: زانینی چەندیەک بەهۆی بەراورد کردنی بە چەندیەکی تر بەشیوازیکی تایبەت^(٣).

تەرازو (میزان) لە زمانەوانیدا: ناسراوە.

بەلام لە زاراوەدا لەبارەیی تەرازوو دوو بۆچوون هەیە:

یەکەم: خوای گەورە تەرازووێک دادەنێت لە رۆژی دوایدا، زمان و دوو تایەیی هەن، کە کردووە چاک و خراپەکانی بەندەکانی پێ ئەکێشێت. ئەمە بۆچوون و رای زۆربەیی زانایانە، کە ڕووکەشی ئەو فەرموودانەیی لەوبارەو هاتوون ئەوەیان لێ

(١) التذكرة ٣٠٦ ولوامع الأنوار البهية ٢/٢٠٠.

(٢) شرح عبدالسلام على الجوهرة ٢٤٠.

(٣) شرح عبدالسلام على الجوهرة ٢٢٤.

وهرده‌گیریت.

دووهم: تهرازو بریتیه له دادگهری و پیوانه و ئەندازه‌کێشانی کردووه‌کان بۆ دیاریکردنی پاداشت و سزا، جا له زمانه‌وانیدا ئەو واتایه زۆر به‌شیوه‌یه‌کی فراوان به‌کاردايت بۆ کێشان. ئەمه رای (مجاهد) و (ضحاك) و (أعمش)د. موعتەزێله‌کانیش بۆ‌چوونیان وایه که تهرازو بریتیه له دادگهری، چونکه کردووه له‌لایه‌ن ئەوان بریتیه له ڕووه‌شه‌کان (أعراض)، ئەسته‌مه ڕووه‌شه‌کان پیوانه بکړین، چونکه ڕووه‌شه‌کان بۆ نیازو سه‌ربه‌خۆ نیی و بوونیان په‌یوه‌سته به‌غه‌یری خۆ^(۱).

بۆیه پرسایریان کردووه:

چون ده‌کریت کردووه‌کان که بریتین له ڕووه‌شه‌کان بکێشړین و بپێوړین، چونکه ڕووه‌شه‌کان به سوکی و قورسی وه‌سف ناکړین؟ جا ده‌کرئ به‌م شیوه‌یه وه‌لامیان بدریت‌وه:

به‌وه‌ی که جه‌سته‌ی مرؤف و هه‌ر ته‌نیکی تری سه‌ر زه‌وی کێشیکێ دیاریکراوی هه‌یه، ئەمه‌ش به‌هۆی هێزی کێشکردنی زه‌وی، به‌لام کاتی‌ک ئەو ته‌نه له کێشکردنی زه‌وی دوور ئەکه‌ویت‌وه - وه‌ک ئەوه‌ی ته‌نه‌که له‌سه‌ر مانگ بی‌ت - ئەوا ته‌نه‌که قورسای و کێشه‌که‌ی له ده‌ست ده‌دات. بۆ نمونه هه‌ر ته‌ن و جه‌سته‌یه‌ک له سه‌ر مانگ کێش و سه‌نگیکێ تایبه‌تی هه‌یه، به‌هه‌مان شیوه له‌سه‌ر زه‌ویش سه‌نگیکێ تایبه‌تی هه‌یه. کردووه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه له دونیادا ناتوانرئ به‌سه‌نگێنرین و کێشیان نیه، به‌لام هه‌ج ڕیگرێکیش نییه له‌به‌رده‌م ئەوه‌ی ئەو کردووانه له ڕۆژی دوایدا بگۆردرین بۆ ته‌ن و جه‌سته و بکێشړین.

ئهم به‌لگانه‌ی خواره‌وه ئەمه پشت راست ده‌که‌نه‌وه:

أ- ئەو فه‌رمایشته‌ی که (ابن عباس - ڕه‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت -) گێڕاویه‌تی‌وه: خ‌وای پایه‌به‌رز ڕووه‌شه‌کان ده‌کاته جه‌سته و ده‌یان پێ‌ویت و ده‌یانکێشیت له‌ڕۆژی دوا‌ی

(۱) رسالة في التوحيد والفرق المعاصرة ۱۱۴.

ب- نهو فهرمایشتهی که ئیمامی أحمد له (أبي هريرة- خوی لئی پازی بیت -) گپراویه تیه وه: که پیغه مبهه (عليه السلام) فهرموویه تی: ((يُوتَى بِالْمَوْتِ كِبْشاً أَغْشَرَ، فيوقف بين الجنة والنار، فيقال: يا أهل الجنة، فيشرَّبون وينظرون. ويقال يا أهل النار، فيشرَّبون وينظرون. ويرون أن قد جاء الفرج، فيذبح. فيقال خلوداً لا موت)) نهو فهرمایشته راست و دروست (صحیح) ه^(۱). واته: له رۆژی دوایدا مردن دهیتریت له سهر شیوهی بهرانی که خوریه کی زوری پیویه، له نیوان بههشت و دۆزهخ رادهگیریت، هاوار دهگیریت: نهی دانیشتوانی بههشت، نهوانیش سهر ههلهدهرن و تهماشاههکن، ههروهها بانگی دۆزهخیه کان دهگیریت: نهوانیش بهههمان شیوه سهر ههلهدهرن و تهماشاههکن، تهناهت واههست نهکهت دهرویان لی دهگیرتهوهو رزگار دهبن، جا لهو کاتهدها سهری دهپردریت و دهوتریت: ئیوه نهمرن بو ههتا ههتایی مردن یهخهتان ناگیریت.

جا مردن که رووکهش (عرض) ه له دونیادا کهچی له دوارپۆژدا دهبیته جهستهو دهکوژریتهوه، جا کردهوهکانیش بهههمان نهو شیویه.
شوینی کیشان و تهرازو:

زانایان وتویانه: نهگهر لیپرسینهوه کوتهایی هات، نهوا دهست دهگیریت بهکیشران و ههلهسهنگیترانی کردهوهکان، چونکه کیشران و ههلهسهنگیتران بو سزاو پاداشته بویه پیویسته لهدوای لیپرسینهوه بیت، جا لیپرسینهوه بو دیاریکردنی کرهوهکانه و کیشان و ههلهسهنگاندن بو نهندازهو دهرخستنی پیوانه کردنیانه، تا پاداشت و سزا به نهندازهی کردهوهکه بیت.

بهلگهکانی:

تهرازو چهسپاوه به دهقی نایهتهکانی قورئانی پیرۆز.

(۱) التذكرة ۲۱۳ و شرح المواضع ۵۹۳. والحديث في مسند أحمد ۴۲۳/۲.

خوای گه ووره دهفه رموویت: ﴿ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴾ (٤٧)
 الانبیاء: ٤٧. واته: (نیمه پیوهرو تهرازووهدانی دادپهروهی له رۆژی قیامهتدا دادهنیین، جا کهس بههیج شیوهیهک ستهمی لی ناکریت، ئەگەر بهقهدهر تۆی خهرتهلهیهک "که زۆر بجوک و ورده، کاریکی چاک یان خرابی ئەنجام دابیت" دهیهنینه مهیدان، جا ئەوهنده بهسه بۆ نیمه که ئاوا بهوردی حساب و لیپرسینهوه ئەنجام ددهین).

﴿ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ الْقَارِعَةُ: ٦ - ٩. واته: (جا ئەوهی تهرازوووی خیری سهنگین بیت. ئەوه لهبارودۆخیکی خوش و ئاسووده دا ژیان دهباته سهرو زۆر پپی رازییه. ئەوهش تهرازوووی "خیرو چاکهی" سووک بیت "گوناهی زۆر بیت". ئەوه دایکی ئەو دۆزخه "باوهشی بۆ کردۆتهوه". جا تۆ چووزانی "هاویه" چیه؟! ناگریکی زۆر سووتینهرو بلیسهداره).

﴿ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ ﴾ (الؤمنون: ١٠٣، الأعراف: ٩. واته: (بهلام ئەو کهسهی تهرازوووی چاکهکانی سووک بیت، ئەوانه ئەو کهسانه خویان لهدهست داوهو خویان زهرمه‌ندو ریسوا کردوه).

ههروهها به دهقی فهرمووده راست و سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ریش (صلواته) چه‌سپاوه، ههروهک دهیانخه‌ینه‌روو (١).
 نهو شته‌ی ده‌پپوری و ده‌کی‌شریت:

زانایان راجیان سه‌بارت به‌وهی که چی ده‌پپوری، به‌هۆی جیاوازی ئەو فه‌رمایشته‌ی له‌وباره‌وه هاتوون، بۆیه چه‌ند رایه‌ک دابه‌ش بوون:

رأى يه كه م: نامه‌ى كرده وه كان: واته نامه‌ى كرده وه كان هه ل دهسه نگیئرين و دهكیشرين، نه وانه‌ى نه و راپیه‌يان په‌سهند كرده وه بریتین له م زانایانه: (قرطبی) و (ابن عبدالبر) و (شیخ مرعى)، هه‌روه‌ها زۆربه‌ى توێژمروه‌وان (مفسر) ده‌كان، به‌م به‌لگانه‌ى خواره‌وه:

أ- له (عبدالله) ى كورپى (عمرو) ى كورپى (عاص) وه وه (خوا لێيان رازى بێت) هاتووه و توویه‌تى: پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رموو یه‌تى:

((إِنَّ اللَّهَ سَيَخْلصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَنْشُرُ عَلَيْهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ سَجَلًا، كُلُّ سَجَلٍ مِثْلُ مَدِّ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَتَنْكَرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا؟ أَظْلَمَكَ كَتَبَتِي الْخَافِظُونَ؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ: أَفَلَمْ عَذَّرْتُ؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ: بَلَى إِنْ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةٌ، فَإِنَّهُ لَا ظِلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ. فَتُخْرَجُ لَهُ بَطَاقَةٌ فِيهَا: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَيَقُولُ: احْضُرْ وَزَنِّكَ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبَطَاقَةُ مَعَ السَّجَلَاتِ؟ فَقَالَ: إِنَّكَ لَا تَظْلَمُ. قَالَ: فَتُوضَعُ السَّجَلَاتُ فِي كِفَّةٍ، وَالْبَطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ، ثَقُلَتِ الْبَطَاقَةُ، فَلَا يَثْقُلُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ)) ترمذى گێڕاویه‌تی وه^(۱) واته: خوای گه‌وره كه‌سیك له ئوممه‌تى من له‌ناو هه‌موو خه‌لكى دواړۆژدا رزگار نه‌كات و نه‌وه‌دو نو نامه‌ى پى نه‌داته‌وه، هه‌ر يه‌ك له‌و نامانه‌ى نه‌وه‌نده‌ى چاو حوكم نه‌كات گه‌وره‌ن، پاشان خوای گه‌وره پى ده‌فه‌رموو یٔ: ئایا نكوۆلى له هه‌چ شتێك له‌مانه‌ى نه‌كه‌یت؟ ئایا فريشته نووسه‌ره پارێزراوه‌كانم سته‌میان لێ‌كردى؟ ده‌لێت: نا په‌روه‌دگارا. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموو یٔ: ئایا پاساوێك و بیانویه‌كت هه‌یه‌؟ ده‌لێت: نا ئه‌ى په‌روه‌ردگارا. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموو یٔ: نا وانیه‌ به‌لكو تو چاكه‌یه‌كت هه‌یه‌ له‌لای ئێمه‌ كه به‌پاساو نه‌شیت، به‌راستى ئه‌مپۆ سته‌مت لى ناكړیت و مافت ناخوړیت. جا پسووله‌یه‌كى بو دهرده‌خړیت كه شایه‌تمانى له‌سه‌ر نووسراوه: "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ"، جا پى ده‌فه‌رموو یٔ: سه‌نگ و كێشى خۆت بێنه. ده‌لێت: په‌روه‌ردگارا؛

(۱) سنن الترمذی - أبواب الايمان - باب ما جاء فيمن يموت وهو يشهد أن لا اله الا الله. ۲۹۵/۷. و قال حسن غريب.

ئەم پووسە لە یە لە گەڵ ئەو نامانە چینه؟ فەرمووی: تۆ ستەمت لێ ناکریت. فەرمووی: جا نامەکان لە لایەکی تەرازوو و پسوولە کە لە لایەکی تردا دادەنریت، جا نامەکان هەڵدەکشێن و سوک دەبن و پسوولە کە دادەکشیت و گران دەبێت. بێگومان هیچ شتێک لە ناوی پەرۆزی خۆی گەورە گرانتر نابێت.

ابن ماجه له (سنن) دهکەیدا هیناویەتی و لە سەرەتای فەرمووده کە دا وتویهتی: ((يُصَاحِبُ الرَّجُلَ مِنْ أُمَّةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ))^(١) واتە: بانگی کەسیک لە ئومەتە کەم دەکریت لە ناو سەر جەم خەلکی رۆژی داایدا.

هەر و هەمان ابن حبان لە (صحیح) دهکەیدا و حاکم و بیهقی گیراویانەتەوه، حاکم وتویهتی مەرجه کانی موسلیمی تیدا هاتوونەتەجی.

محمدی کوری یحیا وتویهتی: (البطاقة والرقعة) واتە: پسوولە. دانیشتووانی میسر بە (الرقعة) ئەلێن پسوولە.

ب- پرسیار لە پیغه مبهەر (عليه السلام) کرا لە بارە ی ئەوهی کە چ شتێک رۆژی دوا یی دهکیشریت، فەرمووی: ((الصحف))^(٢) واتە: نامە ی کردەوهکان.

پ- ابن عمر وتویهتی: نامە ی کردەوهکان دهپێوریت و دهکیشریت^(٣).

پای دووهم: بکەرە کە (العامل): بهم به لگانه ی خواروه:

أ- هەمان ئەو فەرمووده یه ی پشتر باسی پسوولە (بطاقة) کرد، به لام به دهبرینیکی تر کە هاتووه: ((تُزَعُ الْمُرَايِنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُؤْتَى بِالرَّجُلِ فَيُزَعُ فِي كَفَّةٍ...)) فەرمووده کە ی پشوو. واتە: تەرازوو له رۆژی دوا ییدا دادەنریت و جا مروقە دهخړیتە دهست و لایه کی تەرازوو هه... .

ب- له (أبي هريرة) هوه (خوای پازی بیت) هاتووه، کە پیغه مبهری خوا

(١) سنن ابن ماجه - كتاب الزهد - باب ما يرجى من رحمة الله يوم القيامة ١٤٣٧/٢.

(٢) لوامع الأنوار البهية ١٨٢/٢.

(٣) التذكرة ٢١٣.

فهرموویه تی: ((إِنَّهٗ لَيَأْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمَ السَّمِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، وَقَالَ: اقْرَءُوا : ﴿فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا﴾ (الكهف: ١٠٥)) بخاری گپراویه تیه وه^(۱). واته: له رۆژی دوايیدا کهسی گه وره ی قه له وه ده هی نریت، که چی له لای خوای گه وره نرخی بالی می شوله یه کی نییه. و فهرمووی: ئەم فهرمایشته ی خوای گه وره بخویننه وه: (له رۆژی قیامه تدا هیچ جوړه بایه خ و نرخیکیان بو دانانیین).

پ- له (ابن مسعود) وه (خوای لی رازی بیت) هاتووه، که ناوبراو سیواکیکی له داری (ناراک) به ده ست بووه، لاقه کانی شی باریک بوون و با ده ی جو لاند، نه وانیه ی له ده ورو به ری بوون پیی پیکه نین، پیغه مبه ری خوا (صَلَاتُهُ عَلَيْهِ السَّلَام) فهرمووی: ((م تضحکون؟)) واته: به چی پی نه که نن. وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا به لاقه باریکه کانی. جا فهرمووی ((والذي نفسي بيده لهما أثقل في الميزان من أحد)) رهو حدیث حسن، أحمد له (مسند) ده کیدا گپراویه تیه وه^(۲). واته: سویند به و زاته ی رۆحی منی به ده سته لاقه کانی له ته رازووی رۆژی دوايیدا له کیوی ئوحد گرانتره.

ړای سییه م: کرده وه کان: به م به لگانه ی خواره وه:

ا- له (أبي مالك الأشعري) وه هاتووه که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَاتُهُ عَلَيْهِ السَّلَام) فهرموویه تی: ((الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ)) مسلم هیناویه تی^(۳). واته: پاکزی نیوه ی ئیمان و باوهره، خیری وتنی (الحمد لله) ته رازوو پر ده کات.

ب- پیغه مبه ر (صَلَاتُهُ عَلَيْهِ السَّلَام) فهرموویه تی: ((كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)) بخاری و جگه له ویش

(۱) صحيح البخاري - كتاب التفسير - باب أولئك الذين كفروا بآيات ربهم. / فتح الباري ٤٣٦/٨.

(۲) شرح عقيدة الطحاوية ٤١١-٤١٢. و حديث ابن مسعود في مسند الامام أحمد ١/ ٤٢٠-٤٢١.

(۳) صحيح مسلم - كتاب الطهارة - باب فضل الوضوء ٢٠٢/١.

هينايوانە^(۱). واتە: دوو وشە لەسەر زمان سوكن و لە تەرازوودا زۆر گران و قورسەن و خۆشەويستەن لەلایەن خوا، بریتین لە: سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم.

حیکمەتی بوونی تەرازو:

بریتیه لە دەرخستنی دادپەرورەری و گەورەیی، بەشیۆدیەك كە تەنانەت یەك گەردیلەى چاکە و خراپەش فەرامۆش ناکرێت^(۲)، جا تەرازوو هیمایهكە بۆ بەختەومەران و بەدبەختان، بە هۆی تەرازوووە بەندەکان بۆیان دەرەكەوێت كە چ چاکە و خراپەیهك بەشیانە، بەهۆی کیشانی کردەوهکانیان لە رێگەى تەرازوووە بەلگەیان لەسەر بەرپا دەکرێت^(۳).

چۆنیەتی کیشان:

چاکەکان لە تایەیهکی تەرازوو و خراپەکانیش لە تایەگەى تری تەرازوو دادەنرێن، هەر یەكەیان لەلایەکی تەرازوو^(۴) دەبن، ئەمەش بەپێى بۆچوونی زۆربەى زانایانە. زانایانە.

کى کردەوهى دەپێورێ و دەکیشێرێت؟

کردەوکانى كەسیك پێوان و کیشانەى بۆ دەکرێت كە برۆدار بێت و کردەوهیهکی چاکی تیکەل بەیهکێکی خراپی کردبێت، واتە خراپەو چاکەى هەبێت، ئەمەش بۆ ئەوهیه هەمووان پاداشت و سزای خوێان وەرگیرن.

هەروەها کردەوهى برۆدارە پارێزگارو لەخواترسەکانیش دەکیشێت، بۆ ئەوهى چاکە و گەورەییان دەرکەوێت.

بەلام حەفتا هەزار کەس بەبێ لیپرسینەوه ئەچنە بەهەشت - هەروەك لە

(۱) شرح العقيدة الطحاوية، سەرچاوهى پێشوو.

(۲) سەرچاوهى پێشوو ۴۱۳، لوامع الأنوار البهية ۱۸۸/۲.

(۳) التذكرة ۳۱۲.

(۴) التذكرة ۳۱۲.

فهرموده دا هاتووه - جا کرده وی ئه وانه به تهرارزوو ناکیشریټ. تهنانهټ کتیبی کرده و کانیش و مرناگرن، به لکو تهنه بئ تاوانیان نووسراوه: "لا اله الا الله محمد رسول الله"، ئه مه بئ تاوانی فلانی کوپی فیساره، خوی گه وره لی خوشبووه و به خته و دریبه کی دهست خست که ههرگیز دوی ئه مه ناخوشی نابینیت.

کرده وی بئ باوهران ده کیشریټ، بو ئه وی سهرشوپی و بئ نرخی ئه وان دهر بکه ویت، تهنانهټ وهك سهرزده نشتیك بویان له سهر ئه وی که هیچ چاکه یه کیان نه کرده و (۱).

حوکمی پروابووون به کیشان و تهرارزو:

بروایی بوونی پیویست و فهرزه، به هوی ئه وی به به لگهی قورئانی پیروزو سوننه تی به پیژ چه سپاوه، ههروهك پیشر خستمانه پروو (۲).

* * *

پرد (الصراط)

پیناسه که ی:

پرد (الصراط) له زمانه وانیدا: بریتیه له ریگای پوشن. که له (سرط) (۳) الشیء ده وه هاتووه واته: قوتدان و ههلا لوشینی شت، چونکه ریگهی ریوارو تیپهر (مار) ههلا ئه لوشیت. خوی گه ورهش ده فهرموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾ الأنعام: ۱۵۲. واته: (بیگومان ئه مه ریباری منه که راسته ده سا نیوهش شوینی بکه ون). له زاراوهدا: بریتیه له پردیکی دریژکراو و دانراو له سهر دوزهخ، که پیشین و پاشین ده بیت به سهریدا برۆن، جا ئه مه ئه و پرده ی دوزهخه له نیوان به ههشت و

(۱) التذکرة ۳۱۱ و ۳۱۵.

(۲) شرح عبدالسلام علی الجوهرة ۲۲۳-۲۲۴.

(۳) چ به سین یاخود صاد واته: (صراط) چ (سراط) بیت ههر یهک مانایان هه یه.

به لگه که ی:

پردی رږزی دوايي به چهندين نايهت بوونی سه ماوه، نمونه ی نه م نايه تانه ش:

ا- ﴿وَلَوْ كَشَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ﴾ (٦٦) يس:

٦٦. واته: (خوانه ناسان بو بيريك ناكه نه وه خو نه گهر بمانه ويټ چاويان كويړ ده كه عين و شويڼه واري نايه لين، نه و كاته نه گهر بيان ه ويټ به رڼگاكه دا برږون، چون ده توان رڼگاكه ببين و پيش بركي بكن؟!).

ب- ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ (٧١) ثم نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ

الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا﴾ (٧٢) مريم: ٧١ - ٧٢. واته: (نږوه "خه لگينه" كه ستان نيه تيپه ر نه كات به سه ر دوزه خدا، نه م پيشه اته شتيكي برپار دراوه هر جيبه جي ده كريت. له وه دودوا نه وانه رزگار ده كه عين كه پاريزكارو خواناس بوون و سته مكارانيش له ناو دوزه خدا به چوكدا ده ينين).

چهندين فهرمووده ش له مبارم وه هاتوون، بو نمونه:

نه و فهرمووده يه راست و دروسته كه (مسلم) له (أبي سعيد الخدري- رده زای خواي

لى بيت -) گيړاويه ته وه،

((ثم يُضْرَبُ الْجِسْرُ عَلَىٰ جَهَنَّمَ، وَتَحُلُّ الشَّفَاعَةُ، وَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ)) قيل: يارسول الله، وما الجسر؟ قال: ((دَحْضُ مَزَلَّةٍ، فِيهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِيْبٌ وَحَسَكٌ، تَكُونُ بَنَجْدَ فِيهَا شَوِيكَةً، يُقَالُ لَهَا السَّعْدَانُ، فَيَمِرُ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرْفِ الْعَيْنِ، وَكَالْبَرْقِ، وَكَالطَّيْرِ، وَكَأَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ، فَنَاجٍ مُسَلِّمٌ، وَمُخْدُوشٌ مُرْسَلٌ، وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ))^(١) واته: (پاشان پرد به سه ر پشته دوزه خ راده خري و شه فاعه ت ده ست پيده كات، ده لين به سه لامه تي به سه لامه تي) وترا: نه ي پيغه مبه ري خوا، پرد چييه؟ فهرمووي: (رپيه كي زور خليسكه، لووسه، قولاپ و دركي پان و راخراوي پي وه و دركي كي پي وه يه سه ري قولاپه كه له "نجد" ده بي و "سه عداني" پي ده گوتري، جا بروداران

(١) التذكرة ٣٣١. والحديث في صحيح مسلم - كتاب الإيمان - باب المعرفة طريق الرؤية ١٦٩/١.

بەسەریدا تێدەپەرن، هەندیکیان وەك ئەندازەى خێرایى چاوە تێدەپەرن، هەندیکیان وەك خێرایى تیشك، هەندیكى تریان وەك بایەكى بەهێز، هەندیكى تریشیان وەك ئەسپانى باش و خێرا، هەندیكى تریان وەك سواری و ئاخی باربەر، جا هەیانە رزگاری دەبێ و سەلامەتە، هەشیانە تێپەر ئەبێت بە ئام بریندار دەبێ و دەرووشیت و هەشیانە سەرەو بن دەكەوێتەووە ناو دۆزەخەووە).

كاتێك برەواداران بەسەر پرددا تێنەپەرن ئەوا نووروو رووناکیان پێ ئەدریت بە ئەندازەى كردەووەكانیان، هەیانە نوورێكى واى پێنەدریت وەك چایەكە، هەیانە نوورەكەى كەمترە، هەر وەك ئەو فەرموودە راست و دروستەى كە (البیهقى) گێڕاویانەتەووە (حاكم) بەپێى مەرجهكانى بخارى و مسلم بە راست و دروستى داناووە ئاماژەى بۆ ئەمە داووە.^(١)

وەسفی پردهكە:

(أبي سعيد الخدري- رەزای خاوى لى بێت -) دەفەر مووێت: پێم گەشتوووە كە پردهكە ناسكترە لە موو و تیزترە لە شمشیر.^(٢)

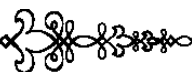
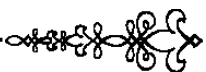
هەندێ لە زانایانى كەلام وەك (القراڤى) و (العز بن عبدالسلام) بۆچوونیان وایە كە ئەو وەسفەى كە خرایەرەو تەئویل بكریت، بۆیە لەمبارەووە وتویانە:

أ- بارودۆخى پردهكە بە خوشى و سەختیەكەى دەگۆریت، بەپێى پەرستش و تاوانەكان، تەنها خاوى گەورەش زانایە بە ئەندازەكەى، نەریت وابوووە كە نموونە بە مووى ناسك هینراووەتەووە، بۆ شتى نارۆشن و نادیارو شمشیر تیزى بەنموونە هینراووەتەووە، بۆ خێرایى فریشتەكان لە روێشتن بەرەو جێبەجێ كردنى فەرمانەكانى خاوى گەورەو پاداشتدانەووەى خەلكى.

ب- ئەو وەسفەى كرا، بەرپەرچ دراوێه، بەوێ كە فریشتەكان لە لا تەنیشتى برەوادارانەووەن، هەر وەها باسكرا كە پرد قولاپە و دركى هەیه، واتە: هەر كەسێك

(١) شرح العقيدة الطحاوية ٤٠٧-٤٠٨.

(٢) التذكرة ٢٣١. والحديث في صحيح مسلم - كتاب الايمان - باب المعرفة طريق الرؤية ١/١٧١.

به سهر پرده که دا بروت، ئه و به سهر سکیدا ده که ویت، هه یانه ده که ویت و دواتر هه لده ستیتته وه. ئه مهش ئاماژه یه بۆ ئه وهی که جیگای پیدانان هه یه بۆ ئه وانه ی به سهر پرده که دا تیده پهرن، موی ناسکیش ئه مه هه ئناگریت.

جا (قرافی) و (بهیقی) ده ئین:

(باریک و ناسک تربوونی پرد "سراط" له موو، هه روه ها تیژتر بوونی له شمشیر، ئه م وه سفه مه به بینوه له گیرانه وه راست و دروسته کان، به لگو ئه م وه سفه له چه ند ها وه ئیکی پیغه مبه روه (صلواته) هاتوه) (۱).

هه روه ها پیشه و (قرطبی) به هه مان شیوه ئه م بۆ چوونه ی ره ت کردۆته وه و وتویه تی:

(ئه م وته یه ره ت کراویه به هو ی ئه و هه وāl و خه به رانه ی له و باره وه هاتوون که پپو یسته بر واما ن پپی هه بی ت، چونکه ئه و خوا یه ی که توانای راگرتنی بالنده ی هه یه له هه وادا، ئه و توانای هه یه که مرو ف له سهر شتی باریک را بگری ت و له سه ری برو ی نی ت و رو یشتنی پی له سهر بکات، ته نها له کاتی ئه سته میدا له واتای راسته قینه "حقیقی" لاده دریت بۆ واتای خوازاو "مجاز"، ئه م وه سفه ی که بۆ پرده که کرا وه به تیژی و باریکی شتیکی ئه سته م نییه به هو ی ئه و شو ی نه وارا نه ی له و باره وه هاتوون و پیشه وادا په روه ره کان روونیان کردۆته وه و نه قلیان کردوه، جا ئه و که سه ی خوا ی که و ره ه یج نووریکی پی نه به خشیت له کو ی نووری ده ست ئه که ویت) (۲).

پرده که دو پرده:

زانایان باسیان کردوه که له روژی دوا ییدا دوو پرد (سراط) هه ن:

یه که م: تییه پرگه و پردیکه هه موو خه لگی گو ره پانی دوا رو ژ به سه ریدا تیده پهرن به وانه ی تاوانیان زۆره به وانه ش که تاوانیان که مه، جگه له و که سانه ی به بی لی پر سه ی نه وه ده چه به هه شت یا خود ملی ئاگر ده یان گری ت، هه تا ئه و

(۱) التذکره ۳۳۱. و لوا مع الأنوار البهیة ۱۹۳/۲.

(۲) التذکره سه رچا وه ی پی شوو، لوا مع الأنوار البهیة ۱۹۴/۲ نقلا عن التذکره. سهیری ئه مانه ش بکه:

شرح المقاصد ۲۲۲/۲، شرح المواقف للسید الشریف ۵۹۲. و احیاء علوم الدین ۱۲۰/۱.

موسلمانانەشی لێی پزگار نابێ کە تۆلە سەندنەوێ کۆتایی بە چاکەکانیان ناهێنێ، ئەمانە لەسەر پردی دووێم رادەگیرێن لە نیوان بەهەشت و دۆزەخ و کەس لەوانە بەویستی خوا ناگەرێتەوێ ناو ئاگر، چونکە ئەوانە لە پردی یەکەم پەریوەتەوێ کە لەسەر پشتهی دۆزەخ دانراوێ کە لەو پردهدا ئەوانە ی کە خاوەن گوناھن تییدەکەون و ئەوانەش کە لە تۆلە سەندنەوێ خێرو پاداشیان نامێنێ.

بخاری هیناویەتی: ... له (أبي سعيد الخدري- رَهْزای خَوای لى بَيْت -) ده‌لێت: پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتی: ((يُخْلَصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، فَيُحْبَسُونَ عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَيُقَصُّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ، مَظَالِمُ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا هُذِّبُوا وَنُقُوا أُذِنَ لَهُمْ الدُّخُولُ الْجَنَّةِ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لِأَحَدِهِمْ أَهْدَى بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ بِمَنْزِلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا)) واتە: کاتێک برۆاداران لە ئاگر دەرێز دەبن لەسەر قەرەغی پردێکی نیوان بەهەشت و دۆزەخ گیر ئەدرێن لەویدا داوێ دەرێت لە نیوانیاندا سەبارەت بەو ستەمانە ی کە گردوویانە بەرامبەر یەگرتی لە دنیادا، جا کاتێک لە گوناھو تاوان پاک و خاوین دەبنەوێ رێگەیان پێدەدرێت بچنە بەهەشتەوێ. جا سۆیند بەو کەسە ی گيانی منى بەدەسته هەریەکە لەوان شارەزاترە بەمالی خوێ لە بەهەشتدا زیاتر لەو مالە ی کە هەیبووێ لە دنیادا.

دارقطنی فەرموودە ی کە هیناوە کە تیایدا هاتووێ: بەهەشت لەدوای پرد (سراط) ه. هەرودها (قرطبي) وتویەتی: دەرێ ئەم پردهش (قنطرة) لەدوای پردهکە (سراط)، بە بەلگە ی فەرموودە ی (بخاری) ^(١).

حوکمی برۆا بوون بە پرد (الصراط):

بە خستنه‌رووی ئەو بەلگە راشکاوانە ی رابردوو بۆمان دەرده‌کەوێت کە برۆا پێبوونی پێویست و فەرزه ^(٢).

(١) التذكرة ٢٣٨-٢٣٩، لوامع الأنوار البهية ١٨٩/٢.

وحديث البخاري في صحيحه - كتاب الرقائق - باب القصاص يوم القيامة. فتح الباري ٣٩٥/١١.

(٢) شرح عبدالسلام على الجوهرة ٢٢٥.

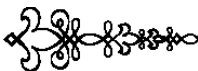
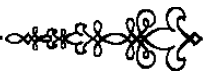
بەهەشت و دۆزەخ

ئەو خرایەپروو کە مەرۆف لە گۆر دیتەدەرو بەجەستەو زیندوو دەکریتەو - بە رۆح و جەستەکە - دواتر برۆدار خوشی ئەکات و ببۆاوەپیش ئازارو خەم دەخوات، دیاردەکانی رۆژی دوایی دەبینیت تا ئەگاتە ئەو شوێنە بۆی ئامادەکراوە چ وەك سزا یاخود پاداشت، کە بریتیه لە بەهەشت و دۆزەخ.

دەقەکانی قورئانی پیرۆزو سوننەتی پاک و بەپیزی پیغمبەر (ﷺ) وینە ی ئەم دیاردەو بارودۆخانە رۆژی دواییان کێشاون، بەشیوەیهک کە وەك قەوارەیهکی ماددی بەرەست وایە، ئەم وینە کێشەنەش نزیک خەرەوێه بۆ بیری مەرۆف لە ژیانی دنیا بەشیوەی نمونە، تا مەرۆف بزانییت تا چ ئەندازەیهک ئازار یاخود خوشی یان چیژی جەستەیی یان چیژی رۆحی هەیه لە بەهەشت و دۆزەخدا، ئەمە تەنها بۆ نزیک خستەوێه ئەگەرنا بەهەشت و دۆزەخ زۆر لەو گەورەو فراوانترن کە عەقڵی مەرۆف ئەندێشە ئەکات لە ژیانی دنیادا، بە بەلگە:

ئەو فەرمايشتهی (أبو هريرة - خواي لى پازى بيت -) کە دەفرموویت: پیغمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: ((يقول الله عزوجل: أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت، ولا أذن سمعت، ولا خطر على قلب بشر، ذُخْرًا بَلَّه ما أطلعكم الله عليه)) ثم قرأ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ السجدة: ١٧. مسلم گێراوێهتیهو (١). واتە: (بۆ بەندە چاکەکانی خۆم جیگایەکم ئامادە کردوو، کە نەهیچ چاویک بینیویەتی و نەهیچ گۆیەک بیستویەتی و نە بەخەیاڵی هیچ کەشیدا هاتوو، بۆ ئێوەی هەلگرتوو کە پیشانی ئێوەی نەداوە) دواتر ئەم نایەتەى خویندەو: (جا هیچ کەس لەو بەختەوەرانە نازانییت چی بۆ هەلگیراوەو شاراوێهتەو لە نازو نیعمەتی جوړاو جوړ لای پەرورەدگاری، کە چاوی پێی گەش دەبنەو بە دیتنی شاد دەبن).

هەرودەها فەرموودەى (أبي سعيد الخدري) و (أبو هريرة) (خوا لییان پازى بیت)کە

له پیغه مېهر (ﷺ) گیراویانه ته وه پیغه مېهر (ﷺ) فەر موویه تی: ((ینادی مناد: ان لکم ان تصحوا فلا تقسموا ابداً، وان لکم ان تحیا فلا تموتوا ابداً، تشبوا فلا تهرموا ابداً، وان لکم ان تنعموا فلا تبأسوا ابداً)) فذلک قوله عزوجل: ﴿وَنُودُوا أَن تِلْکُمُ الْجَنَّةُ اُورِشْتُمُوهَا بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ۴۲). مسلم گیراویه تیه وه^(۱). واته: (بانگدەریک هاوار ئەکات: به خوشی و تەندروستی چاک ئەژین هەرگیز نەخۆش نابن، دەژین و هەرگیز مردن یەخەتان ناگریت، هەر گەنج دەبن و هەرگیز پیر نابن، تام و لەزەت له خۆشییه کانی دەکەن بەبێ ئەوێ ئەم تام و لەزەتە نەمیئیت) ئەمەش هاومانایه له گەڵ ئەم فەرمايشتهی خۆای گەوره: (ئەوسا بانگیان لیکرا: ئەوه ئەو بهههشتهیه که پیتان دراوه بهوێ ئەو کردهوانه که ئەنجامتان داوه).

ئالیردا ئەو وەسفانە پروو دەکەمەوه که قورئانی پیرۆز له بارەى بهههشت و بهههشتیهکان و دۆزەخ و دۆزەخیهکان خستویه تیه پروو، وەك هاندان بهره و بهههشت و خۆشیهکانی و هۆشداریدان له بارەى دۆزەخ و سزا سامناکه کهى.

ئاگرى دۆزهخ

دۆزهخیهکان:

خۆای گەوره ئاگرى دۆزهخى ئاماده کردوو، وەك سزايهك بۆ ئەوانهى كه ئەو شتانهيان نه کردوو كه خۆای گەوره فەرمانى پیکردوو، هەرودها خۆشیان دوور نه گرت لهو شتانهى كه قەدەغهى کردبوون هەر له ژيانى دونیادا، جا قورئانی پیرۆز دۆزهخیهکانى بهچهند وەسفیک باس کردوو:

(۱) صحیح مسلم - کتاب الجنة - باب في دوام نعيم أهل الجنة ۴/۲۱۸.

۱- بئ باومرپان (الکافرون):

خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا﴾ النساء: ۵۶. واته: (بهراستی ئهوانه ی باومرپان نه هیئاوه به ئایهت و فهرمانهکانی ئیمه، له ئایندهدا دهیانسویتیین به ئاگری دۆزهخ).

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ﴾ الأنفال: ۳۶. واته: (بیگومان ئهوانه ش که بیباومرپ بوون بۆ دۆزهخ کۆ دهکرینهوه و راپیچ دهکرین).

﴿إِنَّا أَعْنَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا﴾ الکهف: ۱۰۲. واته: (بهراستی ئیمه دۆزهخمان ئاماده کردوو بۆ بئ باومرپان که لهوێ داده بهزن و نیشته جی دهبن).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ الأحزاب: ۶۴. واته: (بیگومان ئه و خواجه نهفرینی کردوو له کافرهکان، له رۆژی قیامهتیشدا سزایهکی زۆر سهختی بۆ ئاماده کردوون).

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ الزمر: ۷۱^(۱). واته: (ئهوسا ئهوانه ی که بئ باومرپ بوون، راپیچ ئهکرین بهرهو دۆزهخ دهسته دهسته و تاقم تاقم دهگوازینهوه).

۲- ئهوانه ی که ئایهتهکانی خویان به درۆ ئهخستهوهو خویان بهگهورهتر دهرانی لهوه ی گوپی بۆ بگرن:

خوای پایه بهرز دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ الأعراف: ۴۰. واته: (بیگومان ئهوانه ی برویان به ئایهت و فهرمانهکانی ئیمه نه هیئاوهو خویان له ئاستیدا بهگهوره داناوه، ئهوانه دهروزهکانی ئاسمانیان بۆ ناگریتهوهو ناچنه بهههشتهوه

(۱) سهیری ئهم ئایهتانهش بکه: البقرة ۲۴، آل عمران ۱۳۱، المائدة ۱۰، الأنعام ۷۰، یونس ۴، الاسراء ۸، الحج ۷۲، العنکبوت ۶۸، فاطر ۳۶، غافر ۶، الملك ۶، البینة ۶.

ههتا وستر نه چیت به ناو کونی دهرزیدا).

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ غافر: ۶۰. واته: (بهراستی نهوانه ی خوڤان بهگه وره داهنن و لووت بهرزی دهگه ن له ئاستی مندا، له نایندهدا بهسه رشوړی و خه جاله تییه وه دهخرینه ناو ناگری دۆزه خه وه).

﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دُارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ إِمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَمْحَدُونَ﴾ فصلت: ۲۸. واته: (ئا نه وهیه پاداشتی دوژمنانی خوا ههر ناگری دهگه ی دۆزه خه، که مال و نیشته جیی هه می شه ییانه، له تۆله ی نه وه ی سه رسه ختانه به رهنگاری ئایه ته گانی نیمه یان کرد).

﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾ الفرقان: ۱۱. (۱) واته: (نیمه ش ناگری بلیسه دارمان بو نه وه که سانه ناماده کردوه که بر وایان به قیامهت نییه).

۳- دوو پرووهکان (المنافقین):

خوا ی پهروه ردگار دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ النساء: ۱۴۵. واته: (بهراستی دوو پرووهکان له چینی ههره خواری ناو دۆزه خدان). ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ التوبة: ۶۸. واته: (خوا به ئینی ناگری دۆزه خی به دوو پرووهکان له پیاوان و ژنان و بی باوه رانی ش داوه، که به ردهوام نه مر ن تیایدا، نه وه دۆزه خه یان به سه).

۴- تاوانبار دهکان (المجرمون):

خوا ی پاک و تاك دهفه رموویت: ﴿وَسَوْفَ الْمَجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًا﴾ مریم: ۸۶. واته: (تاوانبارو گونا هکارانی ش به په له وه به توینیتی راپیچ دهگه یان بو ناو دۆزه خ).

(۱) سهیری نه م ئایه تانه ش بکه: المائدة ۱۰، الزمر ۶۰، المرسلات ۳۴، النبأ ۲۸.

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ (٧٤) الزخرف: ٧٤. واته: (بهراستی تاوانبارو تاوانکاران له ناو ئازارو سزای دۆزه خدا بههه میشهیی دهمینهوه).

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ﴾ (٤٧) القمر: ٤٧. واته: (بهراستی تاوانبارو تاوانکاران له گومرایی و شیتیهکی زۆردا رۆچوون).

٥- سهر لیشیواوان (الغاوون):

خوای بالآدهست و خاوهن شکۆ دهفهرموویت: ﴿وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ (١١) الشعراء: ٩١. واته: (دۆزهخیش بۆ گومراو سهرلیشیواوهکان دهرخراوه).

٦- سته مکاران (الظالمون):

خوای تاک و پاک دهفهرموویت: ﴿وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: ٧٢). واته: (شوین و جیگه و سهره نجامی ئاگره، ئهوسا ئهه سته مکارانه هیج جوړه پشتیوانیکیان نیه).

﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾ وَكَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ الاعراف: ٤١. واته: (ئهوانه "لهناو ئاگری دۆزه خدا" رایهخی ئاگرینیان ههیه، له سهروشیانهوه "سهقف و بهتانی و لیفهی" ئاگرین داپۆشه ریانه، بیگومان ههر بهوشیویه پاداشتی سته مکاران دههینهوه و تۆلهیان لی دهسینین).

٧- یاخییهکان (الطاغون):

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ (١١) لِلطَّغِينَ مَابَا ﴿٢٢﴾ النبأ: ٢١ - ٢٢. واته: (بیگومان دۆزهخیش دهمیکه چاوهرپی ئهه رۆژهیه و خووی بۆ مهئاسداوه. دهبیته مهزلگای خوانه ناس و یاخیهکان).

﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾ (٣٧) وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ النازعات: ٣٧ - ٣٩. واته: (جا ئهوهی خوانه ناس و یاخی و له سنوور دهچوو بی. ژیانی دونیای زیاتر

له قیامهت مه‌به‌ست بووبیّت. ئەو‌ه بیگومان ئەو دۆزەخه جیگه‌ی مانه‌وه‌و
حه‌وانه‌وه‌یه‌تی!!).

۸- ئەوانه‌ی ژیا‌نی دونیا‌یان زیاتر مه‌به‌ست بووه له ژیا‌نی رۆژی دوا‌یی:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموو‌یّت: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۖ ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۖ ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْحَجْمَ هِيَ
الْمَأْوٰی ﴿٣٩﴾﴾. النازعات: ۳۷ - ۳۹. واته: (جا ئەو‌ه‌ی خ‌وانه‌ناس و یا‌خی و له سنو‌ور
ده‌چوو بیّت. ژیا‌نی دونیا‌ی زیاتر له قیامهت مه‌به‌ست بووبیّت. ئەو‌ه بیگومان ئەو
دۆزەخه جیگه‌ی مانه‌وه‌و حه‌وانه‌وه‌یه‌تی!!).

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا
مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ۖ ﴿١٨﴾﴾. الاسراء: ۱۸. واته: (ئەو‌ه‌ی مه‌به‌ستی ته‌نها دونیا بیّت که
به‌په‌له و به‌خ‌یرایی ت‌ی‌ده‌په‌ر‌پ‌یّت، ئەو‌ه ئ‌ی‌مه "به ئاره‌زووی که‌س ناکه‌ین"
هه‌رح‌ی‌مان بو‌ویّت به‌زو‌ویی، به‌ویستی خ‌ۆمان و به هه‌ر که‌س به‌مانه‌وو‌یّت
ده‌به‌خ‌شین، پاشان "له‌و جیهان" ئەو جو‌ره که‌سانه "واته دونیا په‌رستان"
ده‌خه‌ینه ناو دۆزەخه‌وه، به سه‌رزەنشت کراوه‌ی و را‌ونرا‌ویه‌وه).

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأٰنَوْا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايِنِنَا
غَفِلُونَ ۖ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۖ ﴿٨﴾﴾. یونس: ۷ - ۸. واته:
(به‌راستی ئەوانه‌ی به‌ته‌مای ئاماده‌بوونی به‌ر باره‌گای ئ‌ی‌مه نین و "با‌وه‌ریان پ‌ی‌ی
نییه" و رازی بوون به ژیا‌نی ئەم دونیا‌یه و د‌ل‌ن‌یا بوون پ‌ی‌ی و د‌ل‌یان پ‌ی‌ی خو‌ش‌بو‌و و
ئەوانه‌ش که خ‌ۆیان غافل و ب‌ی‌ ناگان له ئایهت و نه‌ی‌نی دروست کراوه‌کانی ئ‌ی‌مه. ئا
ئەوانه شو‌پ‌ن و جیگه‌یان ناگه‌ر به‌ه‌و‌ی ئەو کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌یان‌کرد).

۹۔ تاوانکاران (الفجار):

خوای مه زن دهفه رموویت: ﴿وَإِنَّ الْفَجَارَ لَنِي حَمِيمٍ﴾ ﴿١٤﴾ يَصْلُونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾

الانقطار: ۱۴ - ۱۵. واته: (بیگومان تاوانبارو تاوانکاره کانیش له ناو دۆزه خدا ژیا نی پر له ئیش و ئازار ده به نه سه ره. که له رۆژی قیامه تدا ده خری نه ناوی و دوو چاری ده بن).

١٠- لاساره‌كان (الفاسقون):

خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ﴾ السجدة: ۲۰. واته: (ئهوانهش تاوانبارو یاخی بوون، شوینیان ناو ئاگری دۆزدهه).

۱۱- ئەوانەى دوزمنايەتى خواو پيغەمبەرەكەى دەكەن:

خَوای پایه‌برز ده‌فرمویّت: ﴿مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَبَقَ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا﴾ التوبة: ۶۳. واته: (ئه‌وه‌ی دژایه‌تی خواو پێغه‌مبه‌رکه‌ی بکات، ئه‌وه به‌راستی ئاگری دۆزه‌خ به‌شیه‌تی و بۆی ئاماده‌یه‌ هاوڕی له‌گه‌ڵ ژبانی نه‌براو‌ه‌شدا).

۱۲- هەر که سیڤ تهرازووی خپرو چاکه‌ی سووک و کهم بیټ واته نهو دهسته‌ی تهرازوو که چاکه‌ی تیډایه سوکتر بیټ لهو دهسته‌ی تهرازوو که گوناوه‌کانی تیډایه، له تهرازووی رۆژی دواپیدا):

خوای مه زن دمه رموویت: ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ (۱۰۳) المؤمنون: ۱۰۳. واته: (به لام نه و که سانه ی ته رازووی چاکه گانی سووک بییت، نه وانه نه و که سانه ن خویان دۆراندوو و خه سارو رپسوا کردوو و، ده بییت ههر له ناو دۆزه خا ژیا نی نه براوه بیه نه سه ر).

﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ ۖ فَلَوْلِيكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ البقرة: ۸۱. واته: (نه‌خیر وانییه، ئەو کەسە ی گۆناھو تاوان ئەنجام بدات و تاوانەکانی هەموو لایەکی داگر تێت "ناشکراو نادیار" ئەو حۆرە کەسانە نیشتەحیی ئاگری

دۆزهخن).

﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ ۸ ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ ۹ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةٌ﴾ ۱۰ ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾ ۱۱ ﴿الْقَارِعَةُ: ۸ - ۱۱. واته: (ئەوەش تەرازووی "خێرو چاکە" سووک بێت و "گوناهی زۆر بێت". ئەو دەیکێ ئەو دۆزهخ "باوەشی بۆ کردۆتەو. جا تۆ جووزانی "هاویە" چییە؟! ئاگرێکی زۆر سوتینەر و بلیسەدارە).

وەسفەکانی ئاگرێ دۆزهخ و بارودۆخی دۆزهخییەکان هەروەک لە قورئانی پیرۆدا هاتووە:

۱- خستەنەپرۆوی دۆزهخ بۆ بیابامەران کە زۆر بە پرۆوی و دیاری دەیبینن و بۆیان دەردەکەوێت:

خوای گەورە دەفەر مووێت: ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرَضًا﴾ ۱۰۰ ﴿الكهف: ۱۰۰. واته: (ئێتر ئەو پۆژە دۆزهخ نیشانی کافران دەدەین و بەتەواوی دەری دەخەین). ﴿وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى﴾ ۳۶ ﴿النازعات: ۳۶. واته: (دۆزهخ نیشان دەدریشت و دەردەخريشت بۆ هەر کەسێک کە ببینیشت).

۲- دۆزهخ هەموو ئەو کەسانەشی شیایوی سزای ئاگرێ لە مەرووف و جنۆکە لە خو دەگریشت:

خوای پاک و تاک دەفەر مووێت: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ هود: ۱۱۹، السجدة: ۱۳. واته: ("خوای گەورە بپاری داوێ کە" دۆزهخ پڕ دەکەم لە گرووی پەری و خەلکی "ئەوانەشی خوایان شیایوی ئاگر دەکەن"). ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ ۲۰ ﴿ق: ۲۰. واته: (پۆژیک دیت بە دۆزهخ دەلێین: ئایا پڕ بوویشت؟ ئەویش لە وەلامدا دەلێت: ئایا کەسی تر ماوەو خەلکی زیاتر نییە؟!).

۳- دۆزه خ چهند دمروازیه کی ههیه:

خوای پهرومردگار دهفهرموویت: ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ (الحجر: ۴۴). واته: (حهوت دمروازیه گهورهی ههیه، ههر دمروازیه کیش چهند دمرگاو چهند بهشیکه که دهستهی دۆزهخیان بهگویرهی تاوان و گوناهیان راپیچ نهکرین بۆ ناوی).

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا فَتَحَتْ أَبْوَابَهَا﴾ (الزمر: ۷۱). واته: (تا کاتی که دهگه نه بهر دمرگاکانی، بۆیان دهکریتهوه).

﴿أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ (الزمر: ۷۲، غافر: ۷۶). واته: (دهی ئیتر له دمرگاکانی دۆزهخهوه بۆ ژووورهوه).

۴- دۆزه خ فریشتهی تایبهتی هه ن که سزاو نهشکه نهجی دۆزهخیان دهدهن:

خوای بالادهست و خاوهن شکۆ دهفهرموویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (الزمر: ۷۱). واته: (فریشتهی بهرپرس و سه رهپرشتیار سه رهزنشتیان دهکات و پێیان دهئیت: باشه، مه گهر پێغه مبه رهان له خوێتان پهوانه نه کرابوو بۆتان که نایه تهکانی پهرومردگاری خوێتان به سه ره دا بخوینیت هوهو یادهو ریتان بکات و داتان بچله کینیت له گهیشتنی ئهم رهۆزه؟! به ده دم ئاخ و داخ و ناله وه دهئین: به ئی، به ئام تازه، به ئی، سوودی نییه و برپاری سزاو نازار دراوه به سه ره کافرو بی برهواکاندا).

﴿كَلَّمَآ اَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَالَمٌ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ (۸) ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ (الملك: ۸ - ۹). واته: (ههر جارێك دهستهو تاقمێك فریده دریته ناوی پاسهوانی دۆزه خ لیان دهپرسیت: باشه، ترسینه ریکتان بۆ نههات، تا له م سه ره نهجامه ئاگادارتان بکات؟! له وه لامدا به گه ساسیه وه دهئین: با،

به ئی، له راستیدا ترسینه رمان بۆ هات، به ئام ئیمه بروامان پێ نه کردو وتمان: خوا هیچی له م بارهیهوه نه نار دووه، ئیوه تهنها له گومرایی گه وره دا گیرتان خوار دووهو هیچی تر).

5- فریشته سه ره رشتیارهکانی دۆزهخ زۆر دلرهب و تووندو تیژن:

خوای پایه بهرز دهفه رموویت: ﴿عَلَيْهَا مَلَكَةٌ غَلاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: 6. واته: (سه ره رشتیاری ئهو دۆزهخ و ئاگره، جوهره فریشته یه کن که زۆر دل رهق و تووندو تیژن، بێ فه رمانی خوا ناکهن له هیچ شتی کدا که فه رمانیان پێبدات و هه رچی فه رمانیکیان پێ بدریت ئه نجامی ده دن). ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ المدثر: 30. واته: (نۆزده فریشته سه ره ره رشتی دۆزهخ ده کن). ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ المدثر: 31. واته: (جا ئیمه وه نه بیته کارگوزارانی دۆزه خمان له کهسانی تر جگه له فریشته به دی هی نابیت).

6- دۆزهخ له سه ره چه ند ستونیك دروستکراوه و ده رگاکانی داخراون:

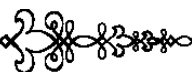
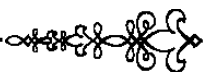
خوای بێ هاوهل و هاوتا دهفه رموویت: ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّدَةٌ﴾ فِي عَمْدٍ مُّدَدَةٍ ﴿٩﴾ الهمزه: 8- 9. واته: (بیگومان ئاگری دۆزهخ له شوینی کدا یه که سه ره گیراو و ده رگا داخراوه له سه ریان. "خوانه ناسان له وێ" له ناو چه ند ستونیکی ئاگرینی درێژدان).

7- دۆزهخ دیواری ئاگرینی هه یه:

خوای مه زن دهفه رموویت: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ الكهف: 29. واته: (بیگومان ئیمه دۆزه خیکمان ئاماده کردووه بۆ سه ته مکاران که له هه موو لایه که وه ده وره یان ده دات و دیواری بلیسه ی ئابلقه ی داو).

8- دۆزهخ نهۆم نهۆم و چین چینه له سه ره یهك:

خوای بێ وینه دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ النساء:

۱۴۵. واتە: (بەراستی دوورووھکان لە چینی ھەرە خواروھی ناو دۆزەخدان).

۹- خوانەناسان بەرگەى كەش و ھەواى دۆزەخ ناگرن، ئاگرەكەى زۆر گەرمە و دووكەلەكەى ڕەشە، گەرمایەتیهكەى كەم نابێتەو، بەلكو بەردەوام پلەى گەرمى زیاد ئەبێت:

خوای گەورە دەفەرموویت ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ ﴿التوبة: ۸۱﴾. واتە: (ئەى محمد ﷺ) پێیان بڵێ: ئاگرى دۆزەخ بەتینتر و بەھێزترە لە گەرمیدا ئەگەر تێبگەن و بیرو ھۆشیان بڤەنەکار).

﴿وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾ ﴿۴۱﴾ ﴿فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ﴾ ﴿۴۲﴾ ﴿وَطَلٍ مِّنْ يَّحْمُومٍ﴾ ﴿۴۳﴾ لَا بَارِدَ وَلَا كَرِيمٍ ﴿۴۴﴾ الواقعة: ۴۱ - ۴۴. واتە: (لەولاشەو دەستەى چەپەکان، قوربەسەریان بۆ بارودۆخێك كە تێى كەوتوون. لەناو ئاگر و ئاوى لەكوڵ دا گیران خواروو و دەتلینەو. ڕادەكەن بۆ ژێر سیبەر، كە ئەویش دوو كەلى ڕەش و گەرم و سوتینەرە. نە فێنكە و نەبە كەلكى ھەوانەو دەیت).

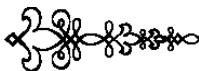
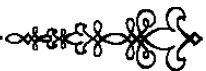
﴿فَنَزَّلْنَا مِّنْ حَمِيمٍ﴾ ﴿۹۳﴾ ﴿وَنَصَّلِيَّةُ حَمِيمٍ﴾ ﴿۹۴﴾ الواقعة: ۹۳ - ۹۴. واتە: (بەئاوى لەكوڵ پێشوازی لى دەكرێت. دەشگەییەنرێتە دۆزەخ).

۱۰- ئاگرى دۆزەخ داگیرساو و گەرم تاودراو:

خوای تاك و پاك لە ھاوێ دەفەرموویت: ﴿وَإِذَا الْحَبِيمُ سُعِرَتْ﴾ ﴿۱۲﴾ التکویر: ۱۲. واتە: (كاتێك دۆزەخ دادەگیرسێت و تاودەدرێت).

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ﴾ ﴿۱۰﴾ ﴿نَارُ حَامِيمَةٍ﴾ ﴿۱۱﴾ القارعة: ۱۰- ۱۱. واتە: (جا تۆ چوووانى "ھاویە" چیه؟! ئاگرێكى زۆر سوتینەر و بلیسەدارە).

﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ﴾ ﴿۶﴾ الهمزة: ۶. واتە: (بریتىە لە ئاگرى داگیرساو بلیسەدارى خوا).

﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ (٤) الغاشية: ٤. واته: (دهجنه ناو ئاگریکی سووتینه ره وه).

١١- بلیسهی ئاگری دۆزهخ زۆر گهورهیه:

خوای گهوره دهفه رموویت: ﴿إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ﴾ (٣٢) كَأَنَّهُ جُمُلَتُ صُفْرٍ ﴿٣٣﴾
المرسلات: ٣٢ - ٣٣. واته: (بهراستی ئەو ئاگره بلیسهیهك فریدهدات وهك كۆشك و تهلاریکی گهوره، مهزنه. ههروهك و شتری زمردی مهیلهو رهش دهنوینیت).

١٢- ههركاتیك بلیسهی ئاگری دۆزهخ بهرهو كپ بوونهوه چوو ئەوا بلیسهكهی زیاد ئەكریتهوه:

خوای پایه بهرز دهفه رموویت: ﴿كُلَّمَا جَبَّتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا﴾ (الاسراء: ٩٧. واته: (ئهوانه شوینیان ناو ئاگری دۆزهخه، ههركاتیك بلیسهی كوزایه وه، بلیسهی زیاد دهكهینه وه بۆیان).

١٣- دۆزهخ چهند جوړه دهنگیکی ترسینه ری ههیه:

خوای بالادهست و خاوهن شكۆ دهفه رموویت: ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا﴾ (١٢) الفرقان: ١٢. واته: (كاتیک ههركه له دووره وه ئەو ئاگره بلیسه داره خوانه ناسان دهبینیت، دهنگی خهشم و قین و ههناسهی داخ له دلی دهبیستن).
﴿إِذَا الْقُوفُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ﴾ (٧) تَكَادُ تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ ﴿٨﴾ الملك: ٧ - ٨. واته: (كاتیک فریدهدرینه ناوی دهنگیکی ناسازو ناخووش و لووریهك له دۆزهخه وه دهبیستن، له کاتیکدا قوڵپ دهدات و دهکوئیت. له داخی خوانه ناسان خهریکه پارچه پارچه و لیک ببیته وه).

١٤- ئاگری دۆزهخ زۆر توندو تیزه، رووبه پرووی ههركه شتیك ببیتهوه تیکی ئەشکینیت:

خوای تاك و بی هاوهل دهفه رموویت: ﴿سَأَصْلِيهِ سَفَرٌ﴾ (٦١) وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَفَرُ ﴿٦٢﴾ لا بُغْيَ

وَلَا تَذَرُوا (۲۸) المدثر: ۲۶ - ۲۸. واته: ("نهو بى ویزدانه به سه رییه وه ناچیت" ده بیت بیگه یه نمه دۆزه خ. جا تو نازانیت دۆزه خ چیه. هیچ ئەندامیک ناهیلئیته وهو دهست هه ئناگریت).

۱۵- دۆزه خیه کان کۆ ده کرینه وه، تا خه لکی پاك و ناپاك له یه کتر جیا بکرینه وه:

خواى گه وره دهفه رموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ (۳۶) لَمِيزَ اللَّهِ الْخَيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلُ الْخَيْثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فِرْكَكُمْ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۳۷) الانفال: ۳۶ - ۳۷. واته: (بى گومان نه وانهش كه بى باوهر بوون بۆ دۆزه خ کۆ ده کرینه وهو راپیچ ده کرین. بۆ نه وهى كه: خوا كه سانى ده روون پیس و ناپاك له كه سانى ده روون خاوپن و پاك جیا بکاته وهو پیس و ناپاکه کانیس له سه ر یه ك كه له كه بکات و هه موویان بدات به مل یه كدا بۆ نه وهى کۆیان بکاته وه به گشتی، ئینجا فرییان بداته ناو دۆزه خه وه، ئا نه وانه هه ر خۆیان خه سارتمه ند و زه رمه ندن).

۱۶- خاوانه ناسان و تاوانباران ده برینه سه ر دۆزه خ، به تیه ی چاو سه یری ناگری دۆزه خ نه که ن له ترسان:

خواى بى وینه دهفه رموویت: ﴿وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ﴾ الشورى: ۴۵. واته: (سه ر نه چام تاوانباران ده بینیت ده برینه دۆزه خ، هه موو په ست و زه لیل و خه جاله تن، "له شه رمه زاری و له ترسدا" له ژیره وه به تیه ی چاو ده روان بۆ ناگره که).

۱۷- هیچ یه کیك له دۆزه خیان ده ربازی ناییت له سزای دۆزه خ:

خواى گه وره دهفه رموویت: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ العنکبوت: ۵۴. واته: (بیگومان دۆزه خ ده وری کافرانی داوه و هه رگیز له سزای ده رباز نابن).

﴿أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ الکهف: ۲۹. واته: (دیواری بلیسهی ناگر نابلوقهی داوون).

۱۸- دۆزه خیهکان بهکۆت و زنجیرهوه فریده درینه ناو شوینیکی تهنگه بهرمهوه:

خوای مهزن دهفهرموویت: ﴿وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضِيقًا مُّقْرَنَيْنِ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۝۱۳ لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدًا وَأَدْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۝۱۴﴾ الفرقان: ۱۳ - ۱۴. واته: (ههر کاتیك ئهوانه بهکۆت و زنجیرهوه فری دهرینه ناو شوینیکی تهنگه بهرمهوه له دۆزه خدا، داوای مهرگ و تیاچوون دهکهن و مردن به ئاوات دهخوازن لهوئ. "ئهوسا پییان دهوتریت" ئه مپرو داوای تهنها مردنیک مهکهن، بهلکو داوای مردنی زۆر و بیشومار بکهن و ئاواتی بو بخوازن).

۱۹- سووته مهنی ناگری دۆزهخ خهك و بهرده:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ البقرة: ۲۴، التحريم: ۶. واته: ("ئهو ناگرهی" سووته مهنی که ی خهك و بهرده).

﴿وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ﴾ آل عمران: ۱۰. واته: (ئا ئهوانه سووته مهنی ناگران). ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ۝۹۸﴾ الأنبياء: ۹۸. واته: ("پاشان پییان دهوتریت" بیگومان ئیوهو ئهو شتانهی له حیاتی خوا دهتانه پرست سووته مهنی دۆزهخ و سه لکه بزوتی ناگران، دهییت ههر بچه ناوی و هه میسه تییدان).

۲۰- ناگری دۆزهخ دهر و نیشیان دهگریتهوه:

خوای په نهان زان دهفهرموویت: ﴿الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝۷﴾ الهمزة: ۷. واته: (ئهو ناگرهی پروو دهکاته ناو جهرگهی دل و دهر و نهکان "که مهلبه ندی کوفرو خوانه ناسی و رهزیلییه").

۲۱- سزادرانی دۆزەخییەکان بەردەوام نەبەرەوێه:

خوای بى هاوتا دەفەر موویت: ﴿لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ (الزخرف: ۷۵). واتە: (ئازارو سزا لەسەریان کەم ناکرێتەوه، لە کاتی کدا هەمووشیان تیایدا ناو می د و بى هیوان).

۲۲- جۆرەها وێنە و شیوەی سزا بۆ دۆزەخیان ئامادەیه:

خوای پەرورەدگار دەفەر موویت: ﴿كَمَا فَجَحْتَ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ (النساء: ۵۶). واتە: (هەموو جاریك پیستیان داوەشاو و سووتا و هەلقرچا، پیستی تر دەکەین بەبەریاندا، بۆ ئەوەی بە چاکی سزاو ئازار بچێژن).

﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الانعام: ۷۰، یونس: ۴). واتە: (بۆ ئەوانە خواردنەوهو ئاوی لەکۆل و سزای بەئێش ئامادەیه).

﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (النوبة: ۲۴). واتە: (مژدەى سزایەکی پر ئێشیان بدمە).

﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ (الحج: ۲۲). واتە: ("پێیان دەوترێت": بچێژن سزای سووتان و ناگر).

﴿وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ﴾ (النور: ۲۰). واتە: (پێیان دەوترێت: بچێژن سزای ئەو ناگرەى کە بپرواتان پێی نەبوو. سویند بەخوا ئێمە تالاو لە دنیا دا دەکەین بەگەرویاندا، بچگە لە سزای ریشە کێشکردنیا، بۆ ئەوەی بیر بکەنەوهو بگەڕێنەوه بۆ لای ئیمان).

(۱) زانستی پزیشکی هاوچەرە دەلیت: جەستەى مەرۇف پیکدیٹ لە توێژ و بن توێژ (جلد و أدمة)، توێژەکە شوینی هەست پیکردنە، بن توێژەکەش هیچ هەستیکی پى ناکریت، ئەمەش یەکیک لەو شوینە ئیجەزاییە زانستیانەى قورئانى پیرۆزە.

﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ فاطر: ۳۶. واته: (برپاری له ناوچوونیان نادریت، تا بمرن و پرزگاریان بیټ!! تهنانهت به شیك له سزاكهش لهسهریان كهه ناكریتهوه).

﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ غافر: ۴۶. واته: (رپوژی قیامهتیش فهرمان دهدریټ: ئادهی تاقم و دهستهی فیرعهون بخه نه ناو ئیټش و ئازاری زور ناخوښهوه).

﴿فَلَنُذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ فصلت: ۲۷. واته: (كهه وابوو سویند به خوا ههر ده بیټ تالاووی سزای سهخت بكهین به گهرووی ئه وانهی كهه بی باوهر بوون، له ئایندهشدا به خراپتر لهو كارو كرده وانهی كهه دهیانكرد توله یان لی دهستیټین).

﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ الحديد: ۲۰. واته: (بیگومان له قیامهتیشدا سزای زور سهخت بو دنیا په رستان ئامادهیه).

﴿فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ النبأ: ۳۰. واته: ("پاشان پییان دهوتریټ" ده بچیژن "ئهی خوانه ناسان" له سزاو ئازارو ئهشكه نهجه به وولاوه، جا ههر گیز هیچی ترتان بو زیاد ناكهین).

۲۳- ئارامگرنین و توانای بهرگه گرتنی ئه و سزایه یان نیه:

خوای گه وره ده فهرموویټ: ﴿أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الطور: ۱۶. واته: (ده بیټ بچنه ناوی و سزا بچیژن، جا ئیتر خوړاده گرن یان خوړانا گرن وه كه یه كه بوټان، بیگومان تولهی ئه و كارو كرده وانه تان ههر دهدریټه وه كه دمتانكرد).

۲۴- دۆزه خیه كان له لایهن سه رپه رشتیارانی دۆزه خه وه به ناو ئاگری دۆزه خدا راته کیشرین و كوټ و زنجیر ده خریټه ملی دۆزه خیان و به گورزی ئاسنین لیان

ئەدریٲ:

خوای پایەبەرز دەفەر مووٲ: ﴿إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ﴾ (٧١) فی
الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ غافر: ٧١ - ٧٢. واتە: (کاتیەک کوٲ و زنجیرەکان
دەکرێنە گەردەنیان و ڕادەکیشڕین. بۆ ناو ئاوی زۆر گەرم، پاشان ئاگریان پێ خوش
دەکریت و دەبنە سووتەمەنی بۆ).

﴿خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ (٤٧) ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾
ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ الدخان: ٤٧ - ٤٩. واتە: (فەرمان دەدریت: ئەو
تاوانبارە بگرن و بەرزێ بکەنەووە بەسەر ناوەرپاستی دۆزەخداو بەری بدەنەووە.
لەوودوا ئاگرو ئاوی زۆر لەکوڵ بکەن بەسەریدا. ئەوسا پێی دەوتریت: دەبچێژە،
ببگومان زۆر خۆت بەشت دەزانی و خۆت زۆر بە مافوول دەخستە بەرچاو).

﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَمِثْرِ عِنْدٍ﴾ (٢٤) ق: ٢٤. واتە: (هەرچی کافرو بێ باوەرپێکی
سەرکەش و بوغزن هەیە فرپێ بدەنە ناو ئاگری دۆزەخەووە).

﴿فَأَلْفَيَا فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾ ق: ٢٦. واتە: (کەواتە ئیوە هەردووکتان ئەو ئادەمیە فرپێ
بدەنە ناو سزای سەختەووە).

﴿يَوْمَ يَدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾ (١٣) هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾ الطور:
١٣ - ١٤. واتە: (ڕۆژێک دیت بەتووندی پالێان پێوە دەنریت بۆ ناو دۆزەخ. پێیان
دەوتریت: ئەمە ئەو ئاگرو دۆزەخیە کە کاتی خۆی برواتان پێی نەبوو بە گالتهتان
دەزانی).

﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (٤٨) القمر: ٤٨. واتە: (ڕۆژێک دیت کە
لەسەر ڕوویان ڕادەکیشڕین لەناو ئاگری دۆزەخدا، پێیان دەوتریت: دە بچێژن تالای
دۆزەخ).

﴿ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ﴾ (٣١) يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ الحاقة: ٣١ - ٣٢.

واته: (لهوودوا بهردو دۆزهخ راپیچی بکهن و بیبهن و بیخه نه ناوی. پاشان به زنجیریکی ههفتا گهزی بیبه سنهوه).

﴿يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝١٩ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝٢٠ وَلَهُمْ مَقْلِعٌ مِنْ حَديدٍ ۝٢١﴾ الحج: ١٩ - ٢١. واته: (ئاوی زۆر به کوڵ له سهرويانهوه دهکریت به سهریاندا. ئهو ئاو به کوڵه ههرجی له ناو سکیاندا ههیه به پیستشيانهوه دهتوینیتیهوه. گورزیش له ئاسن "بۆ پیامالین و لیدانیان" ئاماده کراوه).

﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا ۝١٢﴾ المزل: ١٢. واته: (بهراستی ئیمه کوۆت و زنجیرو دۆزهخمان ئاماده کردوه).

٢٥- دۆزهخیهکان زۆر به سهختی و قورسی ههناسه دهمدن به ئاهوناڵهوه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۝١٠٦ هود: ١٠٦. واته: (جا ئهوانه ی بهدبهخت و چاره رهش بوون، ئهوه له ناو ئاگردان، ههناسه ههلهژین و ههناسه دانهوهیان زۆر سهخت و دژواره).

﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝١٠٠﴾ الانبیاء: ١٠٠. واته: (ئهوانه؛ بهههناسه ی قورس و لرخه لرخ و ئاهو ئالهوه "ژیانی سهختی تیا دا ده به نه سه ر" و مژده و هیوا و قسه یهکی خوش نابیسن).

٢٦- بلیسه ی ئاگر پروی دۆزهخیهکان دهسو تینیت و پروو خساریان ئهم دیو و ئهو دیوی پی دهکریت له ناو ئاگری دۆزهخدا:

خوای مهزن دهفهرموویت: ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝١٠٤﴾ المؤمنون: ١٠٤. واته: (بلیسه ی ئاگر چروچاویان دمبرژینیت و هه موویان لیویان هه تفرچاوه و دانیان شوڤر ده بیتهوه).

﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ ۝٦٦﴾ الأحزاب: ٦٦. واته: (پوژیک دیت پروو خساریان ئهم دیو دیوی پی دهکریت له ناو ئاگردا).

۲۷- ئاگری دۆزهخ پیستی ئەندامهکان و سەر داده مالییت و دهی سوتینیت و رهشی دهکات:

خوای بالادهست و خاوهن شکۆ دهفهرموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأُظَنُّ (۱۵) نَزَّاعَةً لِّلشَّوَى (۱۶)﴾ المعارج: ۱۵ - ۱۶. واته: (نه خیر، ئەو ئاواتانه هیچی نایه نه ته دی، بهراستی دۆزهخ ئامادهیه و بلیسه دارو داخ له دله. له کاتی کدا دامالینهری پیستی سهرو هه موو ئەندامه کانه).

﴿لَوَاعَةٌ لِّلْبَشَرِ (۲۹)﴾ المدثر: ۲۹. واته: (پیستیان هه لده قهرچینیت و رهشی دهکات و دەری دهخات).

۲۸- رایه خ و داپۆشه ریان له ئاگره:

خوای بى وینه دهفهرموویت: ﴿لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾ الاعراف: ۴۱. واته: (ئهوانه "له ناو دۆزهخدا" رایه خى ئاگرینیان ههیه، له سهروشیانه وه "سهقف و بهتانی و لیفهى" ئاگرین داپۆشه ریان).

﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۵۵)﴾ العنكبوت: ۵۵. واته: (له رۆژیکیندا که سزا دایانده گریت له سهرویانیه وه، له ژیر پییانیه وه، خوای گه وره پێیان دهفهرموویت: دهیچێژن سه رهنجامی ئەو کارو کرده وانهی که ئەنجامتان دهدا).

﴿لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ﴾ الزمر: ۱۶. واته: (ئهوانه له سهرویانیه وه په له هه وری دوو کهل له ئاگر ده وری داو، له ژیریشیانیه وه هه مان په له هه ورو دوو کهل ههیه، ئا به وشپوهیه خوا بهندهکانی دهرسینیت).

۲۹- پۆشاکیان له ئاگره:

خوای پهروه ردگار دهفهرموویت: ﴿سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قِطْرَانٍ تَعَشَّى وَجُوهُمْ مِّنَ النَّارِ﴾ ابراهیم: ۵۰. واته: (کراسه کانیان له قه ترانه "که ماددهیهکی رهشی بۆن

ناخۆشه و به خیراییش دەسوتیت" و بلیسهی ئاگریش روو خساریانی داپۆشیوه).

﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾ الحج: ١٩.

واته: (جا ئه وانهیان که بێ باوهڕ بوون پارچه پۆشاک له ئاگر بپاوه به بالاییان، ئاوی زۆر له کۆل له سهروانهوه دهکریت به سهریاندا).

٣٠- ئهوانه‌ی زی‌پرو زیویان کۆ ئه‌کرده‌وه له پێی چاکه به‌کاری ناهێنن،
ئه‌وا به‌وه‌ی کۆیان کردۆته‌وه سزا ئه‌درێن:

خوای بێ هاوێ و هاوتا ده‌فه‌رموویت: ﴿يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْذِبُونَ﴾ التوبة: ٣٥. واته: ("سزای سه‌خت" له پۆژیکدا ده‌بیت ئه‌و پارده سامانه‌ی کۆیان کردۆته‌وه، له دۆزه‌خدا سوور ده‌کرینه‌وه، ناوچاو و لاتهنیشت و پشتمانی پێی داخ ده‌کریت، ئینجا پێیان ده‌وتریت: ئه‌مه ئه‌و سامانه‌یه که کۆتان ده‌کرده‌وه بۆخۆتان، ده‌ بجێژن سزای ئه‌وه‌ی که بۆ خۆتان کۆده‌کرده‌وه).

٣١- خۆراکی دۆزه‌خیه‌کان له دره‌ختی ژه‌قنه‌بوته، که دره‌ختیکه له‌ناخی
دۆزه‌خدا خوا پروانده‌یه‌تی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ ٤٤ ﴿كَلَّا فِي الْبُطُونِ﴾ ٤٥ ﴿كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ﴾ ٤٦ ﴿الدِّخَانُ﴾ ٤٣ - ٤٦. واته: (به‌پراستی دره‌ختی ژه‌قنه‌بوت. به‌روبوومه‌که‌ی خۆراکی تاوانبارانه. هه‌روه‌ک کانه‌ی تهاوه له‌ناو ورگ و ریخۆله‌کاندا ده‌کوئیت. وه‌ک کولانی ئاوی یه‌کجار گه‌رم).

﴿لَا تَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّن زُقُومٍ﴾ ٥٢ ﴿فَالَّذِينَ مِنهَا الْبُطُونَ﴾ ٥٣ ﴿فَسَرِبُونَ عَلَى الْخَمِيمِ﴾ ٥٤ ﴿فَسَرِبُونَ شُرَبَ الْخَمِيمِ﴾ ٥٥. واته: (له به‌روبوومی دره‌ختی ژه‌قنه‌بوتیش ده‌خۆن. ورگ و سکتانی لێ پڕ ده‌که‌ن. ئینجا ئاوی کولیشی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن. هه‌ر وه‌کو ئه‌و

حوشترانهی به هوئی نه خوښییه کی تایبه ته وه تیر ټاو نابڼ).

﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۚ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۚ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾ (٢٧) ﴿الْحَاقَّةُ:

٢٥ - ٢٧. واته: (كه واته نه مړو ټالیر هېچ دلسوزی کی نییه. خوړاکی شی ته نه له کیم و زوخوای داچوړاو نه بیت هیچی تر نییه. که، کهس نایخوات، جگه له تاوانباران).

﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزْلاً أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۚ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ﴾ (٢٨) ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ

فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۚ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ ۚ فَإِنَّهُمْ لَكَاكُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا

الْبُطُونَ ۚ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ﴾ (٢٩) ﴿الصَّافَات: ٦٢ - ٦٧. واته: (باشه، نایا

نهو به ههشت و نازو نیعمه ته چا که؟ یان دره ختی ژه فنه بووت. که نیمه کردو ومانه به هوئی ناخوښی و ټازار بو سته مکاران. بیگومان نه وه دره ختی که له ناخی دوزده دایه و له ویوه "لق و پوپه کانی" به هه موو به شه کانی دوزده خدا بلاو کردو و ته وه.

به رو بو و مه که ی ده لئی سله لکه سه ری شه ی تانه کانه. دوزده خیه کان به ناچار ی لی ده خون و سکیان لی پر ده کهن. له وه و دوا شله مه نه کی زور گهرم ده کهن به سه ریدا).

﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۚ لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ (٣٠) ﴿الغاشية: ٦ - ٧. واته: (هیچ

خوړاکی شیان نییه ته نه درکی کی وشک و تفت و تاله نه بیت. نه نه وه یه گوشتی پییگرن و پیی قه له و بڼ، نه نه وه شه پیی تیر بڼ).

٣٢- خوار دنه و میان ټاوی گهرم و له کوڼ و کیم و زوخواوه، که له بهر

گهر مییه که ی ریخو له کانیان له ت له ت ده بیت:

خوای پایه بهر زده فرموویت: ﴿وَأَسْفَحُوا وَحَابَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ (٣١) ﴿مِنْ

وَرَأْيِهِ جَهَنَّمَ يُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ﴾ (٣٢) ﴿يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ﴾ (٣٣) ﴿ابراهيم: ١٥ -

١٧. واته: (نه و سا ئیر پیغه مبه ران داوای سه رکه و تنیان له په رومردگار کردو هه موو

زوردارو سته مکارو سه رسهخت و دل ره شيك ناو مید و مایه پوچ بوو. "هه ریه ک

له وانه" له داهاتو ودا دوزده چاو مړییه تی و تیایدا کیم و زوخواوی دهر خوارد

دهدریٲ. جا ئه‌و کیم و زووخواه قوم قوم به‌ناچاری ده‌خواته‌وه‌و به‌ئاسانی بۆی قوت نادرٲٲ).

﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ﴾ الانعام: ۷۰، یونس: ۴. واته: (بۆ ئه‌وانه خواردنه‌وه‌و ئاوی له‌کول ئاماده‌یه).

﴿بَسَّكُ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ الکهف: ۲۹. واته: (ئای که چه‌ند خواردنه‌وه‌یه‌کی تال و ناخۆشه، چه‌نده جیگه‌و ریگه‌یه‌کی پر له‌ ئازاره).

﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ﴾ محمد: ۱۵. واته: (ئاوی له‌کول ده‌کریٲ به‌گه‌روویاندا، که ریخۆله‌کانیان پارچه‌ پارچه و توی توی ده‌کات).

﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ؕ إِنِ ۙ﴾ الرحمن: ۴۴. واته: (جا له‌ نیوان ئاگرو ئاوی گه‌رمدا که به‌ سه‌روچاویاندا ده‌کریٲ هه‌ر ده‌خولینه‌وه).

﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۖ إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَافًا ۖ﴾ النبأ: ۲۴ - ۲۵. واته: (له‌ناویدا ناچیزن فینکاییه‌ک یان خواردنه‌وه‌یه‌کی به‌تام. جگه‌ له‌ئاوی له‌ کول و کیم و زووخوا).

۳۳- به‌ ئاهو ئاله‌وه‌ هاوار ده‌که‌ن، له‌ تینویتییه‌ زۆره‌که‌یاندا داوای ئاو ئه‌که‌ن، ئاوٲکی گه‌رمی وه‌ک خلتیه‌ی کانزای تهاوه‌ پٲیان ده‌درٲٲ:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووٲٲ: ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ﴾ الکهف: ۲۹. واته: (خۆ ئه‌گه‌ر هاوار بکه‌ن له‌ ئازارو تینویه‌تیدا، ئه‌وه‌ ئاو ده‌درٲن به‌ ئاوٲکی گه‌رمی پٲس و بۆن ناخۆش که وه‌کو خلتیه‌ی کانزای تهاوه‌ وایه، ئه‌وه‌نده‌ش گه‌رمه‌ دم و چاویان هه‌لده‌که‌ووزٲٲٲ و ده‌یرزٲٲٲ).

﴿وُجُوهُ يَوْمَ ذٰلِكَ خٰشِعَةٌ ۖ ۝۲ ۖ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۖ ۝۳ ۖ تَصَلٰی نَارًا حَامِيَةً ۖ ۝۴ ۖ تُنْفَخُ مِنَ عَيْنِ ؕ اٰنِیْ ۖ ۝۵﴾ الغاشیة: ۲ - ۵. واته: (له‌و رۆژهدا چه‌ند رپوو‌خسارانیک خه‌جاله‌ت و رهنگ زه‌رد و شه‌رمه‌زار و زه‌بوونن. "هه‌ر یه‌ک له‌ خاوه‌نی ئه‌و رپوو‌خسارانه‌" ئیشکه‌ریکی شه‌که‌ت

و ماندوون "بۆ دەستەینانی دنیای دوور لە ئیمان". دەچنە ناو ئاگریکی سووتینەرەوه. لە سەرچاوەیەکی لە کۆل و زۆر گەرم خواردنەوهی دەدریت.

۳۴- خۇراک و خواردنەوهی بەهەشتییەکان لە دۆزەخییەکان قەدەغە کراوە:

خوای مەزن دەفەرموویت: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (الأعراف: ۵۰).
واتە: ("دۆزەخیان بەدەم ئاھو ئالەو غەم و پەژاردەو" ھاواریان لە بەهەشتیەکان کردو لێیان پارانەوهو وتیان: نەختیک ئاومان بەسەردا بپرژن یان بەشمان بدەن لەو رزق و پۆزیانە ی کە خوا پێی بەخشیوون "بەهەشتیەکان لەو ئەمدا" وتیان: بەراستی خوا خواردن و خواردنەوهی بەهەشتیان لەسەر بێ باوەڕان حەرام کردووه).

۳۵- ئاکامی دۆزەخییەکان ریسوایی و سەر شوێربوون و چارەنووسی ھەرە خراپە:

خوای پایەبەرز دەفەرموویت: ﴿فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلِئْسَ الْمِهَادُ﴾ (البقرة: ۱۲۶). واتە: (بەئام لەوودوا بەناچاری تووشی سزای ئاگری دەکەم کە سەرنجام و چارەنووسیکی خراپە).

﴿فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلِئْسَ الْمِهَادُ﴾ (البقرة: ۲۰۶). واتە: (جا ئەو خوانەناسە دۆزەخی بەسە، سویند بەخوا ئەو دۆزەخە شوین و جیگەو لانکەییەکی ئالەبارە).

﴿يُدْخِلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ (النساء: ۱۴). واتە: (ئەو خوا دەیخاتە ناو ئاگریکەوه کە بۆ ھەمیشە تیایدا دەمیئیتەوهو سزایەکی سەر شوێو ریسواکەری بۆ ھەیە).

﴿ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة: ۶۳). واتە: (ئەو ھەو ریسوایی و خەجائەتیەکی

زۆر گەورەیه).

﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُوءُ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ (٣٤)
 الفرقان: ٣٤. (١) واتە: (ئەو تاوانبارانەى "دزایەتى بەرنامەى خوا دەکەن"، لەسەر
 ڕووخساریان کێش دەکړن بۆ دۆزەخ و تیایدا کۆدەکړینه‌وه، ئا ئەوانە ناخۆشترین
 جیگەیان هەیه، چونکە گومراوترین ڕێبازیان کاتى خۆى گرتبووه بهر).

٣٦- کاتێک سزا دەدرێن ئومێدی گەرانە‌وه دەخوازن بۆ ژیانی دنیا؛

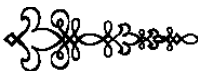
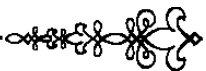
خوای بى هاوێڵ و هاوبەش دەفەرمووێت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْنَا ...﴾
 الأنعام: ٢٧. واتە: (جا ئەگەر ئەوانە ببینی "لە قیامەتدا" لەسەر لی‌واری دۆزەخ
 ڕاوەستێنراون "بەدەم حەسرەت و ئاهونالە‌وه" دە‌ئین: خۆزگە جارێکی تر
 بیانگێڕایانەتە‌وه بۆ دنیا).

﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ﴾ (١٠٧) قَالَ أَخَشُّوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُون (١٠٨)
 المؤمنون: ١٠٧ - ١٠٨. واتە: (پەرورەدگارا لەناو ئاگرى دۆزەخ و سزاكەیدا دەرمان بە‌ئینە
 ئەگەر جارێکی تر گەراينە‌وه "بۆ گومرايى" ئە‌وه ئیتر دیارە كە ئی‌مه كەسانىكى
 سته‌مكارين. "خوای گە‌وره لە وه‌لامدا بە توورە‌پيیه‌وه" دەفەرمووێت: بى دەنگ بن و
 دەمتان داخەن، قسەم لەگە‌لدا مە‌كەن).

﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ (٢٢) الْحَجَّ:
 ٢٢. واتە: (هەر كە هەول بەدن و بیانە‌وێت خۆیان ڕزگار بكەن و لەو سزایە هە‌ل‌ب‌ن
 "بە قامچى و تێهە‌ل‌دان" دەگێردرێنە‌وه ناوى و پ‌ی‌یان دەوتری‌ت: دەب‌چ‌ێژن سزای
 سووتان و ئاگر).

﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهـ

(١) سەیری ئەم ئایەتانەش بکە: التوبة ٧٣، الرعد ٨، الحج ٧٢، الفرقان ٦٦، الزمر ٧٢، غافر ٧٦، الحديد ١٥، المجادلة ٨، الملك ٦.

تَكْذِبُونَ ﴿ السجدة: ٢٠. واته: (هەر کاتیڤ ویستیان لێی دەرچن، دهگیردینهوه بۆ ناوی، پێیان دهوتریت: بچێژن سزای ئه‌و ئاگره‌ی که بره‌واتان پێی نه‌بوو).

﴿ يَقُولُونَ يَلَيِّنَا اَطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴾ الاحزاب: ٦٦. واته: (به‌دهم ئاهو ئاله‌وه ده‌لێن: ئای خۆزگه‌ فه‌رمانبه‌رداری خواو گوێڕایه‌لی پێغه‌مبه‌ر بووینایه).

﴿ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا ﴾ فاطر: ٣٧. واته: (ئه‌وانه‌ گریه‌ و زاری و هاوارو قیژمو ئاله‌یان له‌ناو دۆزه‌خدا لێ به‌رز ده‌بیته‌وه‌و به‌ که‌ساسیه‌وه‌ ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا؛ دهرمان بێنه‌ و پرزگاریان بکه‌ له‌م حاله‌، مه‌رج بێت کارو کرده‌وی چاک ئه‌نجام بده‌ین).

﴿ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُوكَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴾ الشورى: ٤٤. واته: (ئه‌وسا تۆ ئه‌ی محمد ﷺ) له‌ قیامه‌تدا ده‌بینیت سته‌مکاران کاتیڤ سزاو ئه‌شکه‌نجه‌ی دۆزه‌خ ده‌بینن، به‌که‌ساسیه‌وه‌ ده‌لێن: ئایا هه‌یچ رێگه‌یه‌ک هه‌یه‌ بۆ گه‌ڕانه‌وه‌، تا خوا چۆنی بویت وا بکه‌ین؟!).

٣٧- له‌خوای گه‌وره‌ ده‌پارینه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سزایان له‌سه‌ر که‌م بکاته‌وه‌ یاخود سووک بکات:

خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴾ غافر: ٤٩. واته: (ئینجا ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ناو ئاگرێ دۆزه‌خدا به‌ فریشته‌کانی کارگیرێ دۆزه‌خ ده‌لێن: داوا له‌ په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن، ته‌نها رۆژێک سزاو ئازارمان له‌سه‌ر که‌م بکاته‌وه‌).

٣٨- هیوای مردن ئه‌خوازن، تا له‌ سزا پرزگاریان ببیت ئه‌مه‌ش هه‌رگیز بۆیان نایه‌ته‌جی:

﴿ وَادَّأَوْا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مِّنْكَوْثٍ ﴾ الزخرف: ٧٧. واته: (دۆزه‌خیه‌کان هاوار ده‌که‌ن، ئه‌ی مالک "که‌ فریشته‌ی سه‌رپه‌رشتیاره‌": ده‌با په‌روه‌ردگارت

بەمانکوژیت و دەبا بمرین و کوژتایی بەم سەغڵەتیەمان بێت، لەووەلامیاندا دەلیت: بەراستی ئەووە جێتانە و تیایدا بۆ هەمیشەیی دەبیّت بمیننەووە).

۳۹- هیج کەسیک نییە فریایان بکەوێت ئەگەر داوای پشتیوانیش بکەن:

خوای مەزن دەفەر مووێت: ﴿لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ الأحزاب: ۶۵. واتە: (لەوێش نە پشتیوانیک شک دەبەن فریایان بکەوێت، نە کەسیک رزگاریان بکات).

﴿أَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾ الزمر: ۱۹. واتە: (جا ئایا ئەو کەسە ی کە بەهۆی خراپی و خوانەناسیەووە بریاری سزادرانی درابێت "تۆ هیج کاروباری ئەوت بە دەستە" .. ئایا تۆ دەتوانیت ئەو جوۆرە کەسانە رزگار بکەیت کە لەناو ئاگری دۆزەخدا گیران خواردوووە!).

۴۰- تاوانباران دان بە تاوانەکانیان دەنێن و بەشە سزای خوایان وەرئەگرن:

خوای گەورە دەفەر مووێت: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ فَأَعْرِضُوا بِذُنُوبِهِمْ فَحَقًّا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿۱۱﴾ الملك: ۱۰ - ۱۱. واتە: (ئینجا دەلێن: ئەگەر ئێمە گویمان بگرتایە و بیرو هۆشمان بەکار بهێنایە نەدەبووینە نیشتەجێی دۆزەخ. ئەوسا ئێتر بەناچاری و خەجالەتیەووە دان بەگوناھو تاوانی خوایاندا دەنێن، جا بە نیشتەجێکانی دۆزەخ لەووەولاترچن).

﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ المؤمنون: ۱۰۶. واتە: ("سەرەنجام بەکەساسیەووە" دەلێن: پەرورەدگارا نەگبەتی و نەهامەتی سەرشارانی گرتین و زāl بوو بەسەرماندا ئێمە کەسانیکی گومرا بووین).

٤١- بۇ ھەتا ھەتايى لە دۆزەخدا دەمىننەوہ:

خوای پایەبەرز دەفەر موویت: ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ٣٩. (١) واتە: (ئەوانە نیشتەجی دۆزەخن بۇ ھەتا ھەتايى تیايدا دەمىننەوہ).

﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ البقرة: ١٦٢. (٢) واتە: (لە ئاگرى دۆزەخدا بۇ ھەمیشە دەمىننەوہ).

﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ النساء: ١٦٩. (٣) واتە: (ژیانی نەمرى بەناچارى دەبیّت لە دۆزەخدا بێنە سەر).

﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ البقرة: ١٦٢، آل عمران: ٨٨. واتە: (ئەوانە بەو نەفرینە لە ئاگرى دۆزەخدا بۇ ھەمیشە دەمىننەوہ و ئەو سزایەیان لەسەر سووک ناکریت و بە چاوی سۆزەو تەماشای ناکرین).

﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ المائدة: ٨٠. واتە: (لەناو سزای دۆزەخدا دەبیّت بۇ ھەمیشە بմیننەوہ).

﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ المؤمنون: ١٠٣. واتە: (دەبیّت ھەر لە ناو دۆزەخدا ژيانى نەبراوہ بێنە سەر).

﴿فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ الزخرف: ٧٤. واتە: (لەناو ئازارو سزای دۆزەخدا بە ھەمیشە دەمىننەوہ).

﴿وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ التوبة: ١٧. واتە: (ئەوانە لەناو ئاگرى دۆزەخدا "لە ژيانى کۆلە مەرگیدا" بەردەوام).

(١) سەیری ئەم ئایەتانەش بکە: البقرة ٨١ و ٢١٧ و ٢٥٧ و ٢٧٥، آل عمران: ١١٦، الأعراف ٣٦، یونس ٢٧، الرعد ٥، المجادلة ١٧.

(٢) ھەروەھا سەیری ئەم ئایەتانەش بکە: التوبة ٦٨، هود ١٠٧، النحل ٢٩، الزمر ٧٢، غافر ٧٦، التغابن ١٠، البينة ٦.

(٣) سەیری ئەم دوو ئایەتانەش بکە لە: الأحزاب ٦٥، الجن ٢٣.

﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ السجدة: ۱۴. واته: (بجیژن ئیش و سزای نهبراو، له سه ره نه نجامی کارو کرده و هیه که ده تانکرد).

﴿النَّارُ مَثْوًى لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ الأنعام: ۱۲۸. واته: (ئه م ناگره جیگه تانه نه مرن تیادا، مه گهر خوا ویستی له سهر بیت).

﴿لَيْسَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾ (۲۲) النبأ: ۲۳. (۱) واته: (هه زاره ها سالی دوورو دریژو نهبراو دی تیادا ده به نه سهر).

رافه کارانی قورئان و تویانه، مه به ست له مانه وهی هه تا هه تای له ناگری دۆزه خدا: به نیسه بت موسلمانان و برپواداران بریتیه له مانه وه له ناگری دۆزه خدا بو ماوهیه کی دریژ. ههروه ها به نیسه بت بی باوهران و دووهران بریتیه له مانه وهی هه تا هه تای. وتهی تریش له مباره وه کراوه.

۴۲- هه ندیك له دۆزه خیه گان نه فرمت له هه ندیکی تریان ده کهن و تۆمه تباریان ده کهن به وهی هۆکاری چوونه دۆزه خی ئه وان بوونه، بۆیه له خوی گه و ره ده پارینه وه که دوو به رام بهر سزای گومرا کهرانیان بدات:

خوی پایه بهرز ده فره موویت: ﴿كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا آدَرَكُوهَا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَئِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن لَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۲۸) وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ (۲۹) الأعراف: ۲۸ - ۲۹. واته: (هه ر کاتیک هه ر کۆمه ل و ده سته یه ک ده چنه ناوی نه فرین ده کهن له هاوئاین و هاویرانیان، هه تا ئه و کاته ی هه موویان کۆ ده کری نه وه و به سه ری هه کدا ده دریئ له ناویدا، شوینکه وته گان روو به گه و ره گانیان ده لئین: په ره و ردگارا ئا ئه وانه ئی مه یان گومرا کرد، ده تۆش له ناو دۆزه خدا سزای

(۱) سهیری ئه م نایه تانه ش بکه که هه مان ئه و واتیه یه: التوبة ۶۳، النساء ۱۴ و ۹۲، فصلت ۲۸، الأنبياء ۹۹.

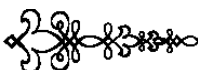
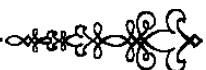
دوو بهرامبهریان بده!! "خوای گه وردهش دهفهرموویت": بو هه موو لایهك "سزاو تۆله" دوو بهرامبهره به لام ئیوه پیی نازان. "پاشان" دهسته پیشوهكان به دوایینهكان دهلین: وهنه بیئت ئیوه هیچ پیزو فهزلیكتان هه بیئت به سهر ئیمه دا، ده ئیوهش بچیزن سزاو نازار به هوی ئه و کارو کردهوه ناله بارانه وه كه نه نجامتان ده دا).

﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَلَانَا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ﴾ (٤٧) غافر: ٤٧. واته: (ئه وکاته ئیتر شهرو کیسه دهست پیده کهن له ناو ناگری دۆزدهدا، لاوازو چه وساو دهکان به دهسه لاتدارو لووت به رزهکان دهلین: خو به پرستی ئیمه شوینکه وتهی ئیوه بووین، ئایا ئیوه ناتوانن تۆزیک سزای ناگرمان له سهر کهم بکه نه وه؟).

﴿إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ (البقرة: ١٦٦). واته: (له و کاته دا سزای رۆزی دوایی ده بینن، ئه وانهی که خه لکی شوینیان که وتبوون خو یان بهری ده کهن و له شوینکه وته کان یان حاشا ده کهن، به تایبهت کاتی که ئه و سزا توندو تیژه ده بینن، هه موو په یوه ندییه کیان ده پچرپیت که له نیوانیاندا هه بوو و هیچ به لگه و بیانویه کیان به دهسته وه نامینیت که خو یانی پی رزگار بکه ن).

٤٣- به هه شتییه کان بانگی دۆزده خیه کان ده کهن و پێیان ده لێن ئه و به لێنه ی په رومردگارمان به ئیمه ی دابوو ده ستمانکه وت، ئایا به پرستی ئه و به لێنه ی که په رومردگارتان به ئیوه ی دابوو ده سستان که وت؟

خوای مه زن دهفهرموویت: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (٤٤) الاعراف: ٤٤ - ٤٥. واته: ("پاشان" نیشته جییانی به هه شت بانگی نیشته جیکانی دۆزده خیان کرد: به پرستی

ئەو بەئینەى كە پەرورەدگارمان پىي دابووین دەستمانكەوت و پىي بەخشین، ئایا
ئىووش ئەو بەئینەى كە پەرورەدگارتان دابووی بەراستی دەستانكەوت؟! "لەو ئەمدا
بەدل شكاوی و غەم و پەژارەى كى زۆرەو" وتیان: بەئى... ئەوسا جارچىيەك
جاریدا لە نىوانیاندا و هاواری كرد: نەفرەتى خوا لە ستهمكاران بىت. ئەوانەى كە
بەنەرەمە برى بەرپەلستى رىبازى خوا دەكەن و كۆسپ و تەگەرە دەخەنە سەر رىگە
و رىبازى خۆيان، لە كاتىكدا هەمىشە ئەوان بى پروان بە زیندوو بوونەووە
لپرسینەووە).

به ههشت

به ههشتیه کان:

خوای گه ووره به ههشتی ئاماده کردوو به ئه وانهی باوهرپیان هیئاوه به خواو پیغه مبه ره که ی و په یامه که ی که نیسلامه. جا قورئانی پیرۆز به چه ند وه سفیک وه سفی به ههشتیه کانی کردوو، که بریتین له:

۱- پارێزگاران و له خواترسان (المتقون):

خوای گه ووره دهغه رموویت: ﴿لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ (آل عمران: ۱۵. واته: (بۆ ئه وانهی پارێزکارو خواناسن، لای په رومردگاریان باخه کانی به ههشت ئامادهیه). ﴿وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ (۳۰) ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ هُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ (النحل: ۳۰ - ۳۱. واته: (ئای که چهنده جیگه و ریگه و کۆشک و ته لاری خواناس و پارێزکاران سازگارو خۆش و جوان و پرازوویه. "ئه و جیگه و ریگه یه" باخه کانی به ههشتی عه دنه که به خته وهران ده چه ناوی، چهنده ها رپووبار به به رده م کۆشکه کان و به ژیر دره خته کانیدا جاری و ره وانه، هه رچی که بخوازن و هه رچی ئارده زوو بکه ن و هه رچی داوا بکه ن، بۆیان ئاماده یه تیایدا، ئا به وشوویه خوای میهره بان پاداشتی خواناس و پارێزکاران ده داته وه). ﴿جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيَةً﴾ (الفرقان: ۱۵. واته: (به ههشتی هه میشه یی به رده وام که به ئین دراوه به خواناس و پارێزکاران، هه ر ده میکیشه ئاماده کراوه بۆیان، که پاداشته و سه رهنجام).

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ (۳۴) ﴿الْقَلَمُ: ۳۴﴾ (۱) واته: (به راستی بۆ خواناس و پارێزکاران باخه کانی به ههشتی پر له نازو نیعمهت له لای په رومردگاریان ئاماده یه).

(۱) سهیری ئه مانه بکه: آل عمران ۱۳۳ و ۱۹۸، الذاریات ۱۵، الرعد ۲۵، الشعراء ۹۰، الزمر ۲۰ و ۷۳، الدخان ۵۱ - ۵۲، محمد ۱۵، الطور ۱۷، الحجر ۴۵، المرسلات ۴۱، النبأ ۳۱.

۲- ڇاڪه ڪاران (الابرار):

خوای پایہ بہرز دہفہ رموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ الدھر: ۵. واتہ: (بیگومان ڇاڪان و پاڪانیش لہ پہر داخیکی پڙ شہر ابدا دہ خونہود، کہ ٿاویتہ کھی لہ سہر ڇاودی کافوورہودہ).

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ﴾ آل عمران: ۱۹۸. واتہ: (باخہ کانی بہہشت کہ چہندہا پروبار بہ ژیر درختہ کانیداو بہ بہر دہم کوشکہ کانیدا دہروات، ہاوری لہ گہل ژبانی ہہمیشہی لہویدا، ٺہو شوینانہش لہ لایہن خواوہ ٺامادہ کراوہ، بو میوانداری ہہمیشہی بہختہ وهران، ٺہلہتہ ٺہو بہشہی کہ لای خوایہ ڇاکترو بہنرخترہ بو ڇاڪہ ڪاران و خواناسان).

۳- راستگوڙیان (الصادقون):

خوای تاڪ و پاڪ دہفہ رموویت: ﴿هَذَا يَوْمُ نَفَعِ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ﴾ المائدہ: ۱۱۹. واتہ: (ٺہمہ ٺہو رڙدہیہ کہ راستگوڙیان راستگوڙیہ کھیان سوودیان پی دہگہیہ نیٽ، باخہ کانی بہہشتیان بو ٺامادہیہ).

۴- گوڙپایہ ٺان (الطائعون):

خوای گہورہ دہفہ رموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ النساء: ۱۳. واتہ: (ٺہو کہسہی فہرامانبہرداری خواو پیغہ مہرہ کھی بکات، ٺہوہ خوا دہیخاتہ ناو باخہ کانی بہہشتہود).

۵- ٺہوانہی بروایان بہخوا ہہیہ و چہسپاون لہسہر ٺہمہ:

خوای مہزن دہفہ رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الأحقاف: ۱۷.

۱۳ - ۱۴. واته: (بهراستی ئهوانه‌ی که ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان - الله - یه‌و، پاشان پابه‌ندی ئه‌و ئیماننه‌ دهبین و راست و په‌وان په‌په‌روه‌ی ده‌کهن و له‌سه‌ری به‌رده‌وامن، ئه‌وانه هیچ جو‌ره‌ ترس و بیم‌یکیان له‌سه‌ر نییه و دلته‌نگ نابن. ئه‌وانه به‌هه‌شتین).

۶- نزیك و خوشه‌ویستانی خوا (المقربون):

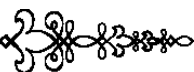
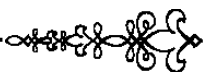
خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (۸۸) ﴿فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾ (۸۹) الواقعة: ۸۸ - ۸۹. واته: (جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که له سه‌رده‌مه‌رگدایه له نزیکان و خوشه‌ویستانی ئیمه بی‌ت. ئه‌وه ئیتر خوشی و کامه‌رانی و ئاسووده‌یی به‌هه‌شتی پر له نازو نیعمه‌ت چاو‌مه‌په‌یه‌تی).

۷- ئه‌وانه‌ی بر‌وایان هیناوه‌و کاری چاکه ئه‌کهن:

خوا‌ی مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ (البقرة: ۲۵). واته: ("ئه‌ی په‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)" مژده بده به‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه‌و کاروکرده‌وی چاکه‌کانیان ئه‌جامداوه به‌وه‌ی باخه‌کانی به‌هه‌شتیان بو هه‌یه).

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ (النساء: ۱۲۴). واته: (ئه‌وه‌ش کرده‌وه چاکه‌کان ئه‌نجام‌بدات نی‌ر یان می له کاتی‌کدا ئیماندار بی‌ت، جا ئه‌وانه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه‌و به‌قه‌ده‌ر په‌رده‌ی ناوکی خورما سته‌میان لی نا‌کریت).

﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (التغابن: ۹). واته: (جا ئه‌وه‌ی ئیمان و باوه‌ر به‌ی‌نیت به‌خواو کرده‌وه‌ی چاکیش ئه‌نجام بدات، ئه‌وه خوا چاو‌پو‌شی ده‌کات له گونا‌هو هه‌له‌کانی و ده‌یخاته باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه).

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ﴾ التوبة: ۷۲. (۱) واته: (خوای گه وره به ئینى داوه به ئیمانداران له پیاوان و ئافرهتان، به وهى که باخهکانى بههشتیان پى دهبه خشیئت).

قورئانی پرۆز باسی ئه و کردوه چاكانه ی کردوه، که جیگیر بوونی ژیان و گوزهرانی پیوه بهنده، که ئه نجامدهی ئه وکاره چاكانه شایه نی چوونه بههشتن، بۆیه وهسفی کردوو به وهی که:

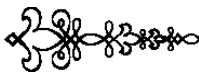
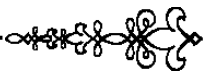
أبروایان به خواو پیغه مبه ره که ی و رۆژی دواپی و په یامی پیغه مبه ر (عابریان) به ووردو درشتیه وه هیه، بۆیه ئه مانه: برپایان به خوا هیه و هاوبه شی بو بریارنادهن، یادی خوا دهکن و کاتی به لای ئایه تهکانی خوا ی گه وردها تیئه په رن بی دهنگ دهبن و گوپی بو شل ئه کهن و کاری پیئه کهن، ئه وانه تهوبه کارو له خواترسن و برپوایان به پیغه مبه ران هیه و پشتیان گرتوووه سهریان دهخن.

ب- په رسته شهکان ئه نجام ددهن، ئه وانه که سانیکن:

نوێژ ئه کهن به جوانی و ریکوپییکی و شه و بیدار ئه که نه وه، سوژده ی زۆر دهبن و زهکات ددهن و مالتیان ئه به خشن له کاتی خوشیدا به بی زیاده رده ی و که مپه وی. پ- ئه وانه که قه دهغه کراوه کان فه رامۆش ئه کهن، به رگری له ئیسلام ئه کهن، ئه وانه:

کۆچه ران (المهاجرون) و پشتیوانان (أنصار) ی به رای و سه رده تا و ئه وانه ش که به چاکه شوینی ئه وان ئه کهن، جا ئه و کۆچه رانه ی که کۆچ ئه کهن بو ئه وه ی نه که ونه ناو بازنه ی قه دهغه کراوه کان، ههروه ها ئه و تیکۆشه رانه ی که له پیناوی خوا نازاریان پیگه یشتوووه جهنگاون و دوژمنانی خویان کوشتوووه خوشیان کوژراون، ئه وانه ش که ئارامگرن له پیناوی خوا.

(۱) سهیری ئه مانه بکه: البقرة ۸۲، النساء ۵۷ و ۱۲۲، الأعراف ۴۲، یونس ۹، هود ۲۲، ابراهیم ۲۳، الکهف ۳۰ - ۳۱ و ۱۰۷، مریم ۹۶، طه ۷۵ - ۷۶، الحج ۲۳، العنکبوت ۵۸، السجدة ۱۹، غافر ۴۰، محمد ۱۲، الطلاق ۱۱، البروج ۱۱، البینة ۷ - ۸، الفتح ۵.

ت- ئەوانەى كە پابه‌ندى ڕه‌وشتى ڕاست و ڕێك بوون له‌ هه‌لسوكه‌وتياندا له‌ به‌رامبه‌ر كه‌سانى تر، ئەوانه‌:

ته‌نها به‌ ڕه‌واو حه‌ق نه‌بێت كه‌س ناكوژن، زينا ناكهن، شايه‌تى به‌ درۆ نادهن، ڕقى خوڤيان ئەخۆنه‌وه‌، له‌ خه‌لكى خۆش ده‌بن و چاكه‌كارن و داواى لێخۆشبوون ئەكه‌ن بۆ گوناهاه‌كانيان و سورنن له‌ سه‌ر ئەنجامدانى تاوان، په‌يمانى خوا به‌جى ئەگه‌يه‌ن، ئەو په‌يوه‌ندييه‌ ده‌گه‌يه‌نن كه‌ خواى گه‌وره‌ فه‌رمانى گه‌ياندنى كردووه‌، خوڤيان ئەشكێنن و خاكى و خۆبه‌كه‌م زانن له‌ به‌رامبه‌ر خه‌لكى، پشت له‌ نه‌فامه‌كان ئەكه‌ن به‌ نه‌رمى و سه‌لام لێكردنيان، كاتى به‌ لای قسه‌ى هه‌رچى و په‌رچى و بى‌ كه‌لكدا ئەچن به‌ ڕێژه‌وه‌ تێئه‌په‌رن، كارى چاكه‌ ئەكه‌ن بۆ وه‌لانى خراپه‌كان، ئەوانه‌ن داوا له‌ خواى گه‌وره‌ ئەكه‌ن چاوڕۆشنويه‌كان پى‌ به‌خشیت و بيانكات به‌ پێشه‌وا بۆ موسلمانان، داوا ده‌كه‌ن خوا بيانپاريژیت له‌ سزای دۆزه‌خ.

ئهم چوار شته‌ گۆى ئەو شتانه‌يه‌ كه‌ په‌يامى ئیسلام له‌خۆى ئەگریت، قورئانى پي‌رۆزیش به‌ده‌ق ئاماژه‌ى بۆ زۆري‌ك له‌ شته‌ ورده‌كانى كردووه‌، باسى ئەوه‌شى كردووه‌ كه‌ پاداشتى ئەو شتانه‌ به‌هه‌شته‌، هه‌روه‌ك له‌م ئايه‌تانه‌ى خواره‌وه‌دا هاتووه‌:

خواى مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (١٣٢) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ ۖ أَلَّ عَمْران: ١٣٤ - ١٣٦. واته‌: (ئەوانەى له‌ خۆشى و ناخۆشیدا، له‌ هه‌رزانی و گرانیدا مال و سامانیان دهبه‌خشن، ڕق و کینه‌ى خوڤيان ده‌خۆنه‌وه‌و خوگرن، له‌ خه‌لكى خۆش ده‌بن و لێبوورده‌ن، خواى میه‌ره‌بانیش چاكه‌كاران و چاكه‌خوازانى خۆش ده‌وێت. ئەوانه‌ش كه‌ تاوان یان گوناھیه‌ك ئەنجام ده‌ده‌ن یاخود سته‌م له‌ خوڤيان ده‌كه‌ن "دواى به‌خۆياندا دینه‌وه‌و سزای" خوا دیته‌ یادیان، ئەوسا داواى لێخۆشبوون ده‌كه‌ن، جا كى هه‌يه‌ كه‌ له‌ گوناھیان خۆش ببیت جگه‌ له‌خوا؟! هه‌روه‌ها له‌سه‌ر گوناھو تاوانیان

به ردهوام نابن، له کاتیکدا دمرانن "ئهوه تاوانه". ئانهوانه پاداشتیان لیخویشوون و لیبورده له لایه ن په روه ردگار یانه وه له گهل باخه کانی بهه شتهدا).

ههروهها دمه رموویت: ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِ وَقْتَلُوا وَقِيلُوا لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ بَحْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ آل عمرا: ۱۹۵. واته: (جا ئهوانه ی کۆچیان کردو له شوینه واری خو یان دهر به دهر کران و ئازارو ئهشکه نجه دران له پیناوی مندا جهنگان و شهید کران، بهراستی سویند بیت چاوپووشی دهکهم له ههلهو گونا ههکانیان و دهیانخه مه باخه کانی بهه شته وه که چهندهها رووبار به ژیر درهخته کانیدا و به ردهم کۆشکه کانیدا دهروات، ئه مهش پاداشتی که له لایه ن خوا وه "پیشکهشیان دهکریت" خوا پاداشتی چاک و جوانی لایه "بو تی کۆشه ران").

﴿لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَيْرُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (۸۸) اعد الله لهم جنت ﴿التوبة: ۸۸ - ۸۹. واته: (بهلام پیغه مبه ر ^{صلوات}) و ئهوانه ی که له گه لیدا باوه رپیان هی ناوه، جهاد و تی کۆشانیان کردو وه "بو چه ساندنی نایینی خوا" بهمال و سامان و گیانیانه وه، ئا ئهوانه هه رچی خیر و خو شی هه یه بهشیانه و ئهوانه سه رفرزو سه ربه رز و رزگارن).

﴿لَٰنِ اَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّا كُفْرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا دُخْلَنَكُمْ جَنَّتِ﴾ المائدة: ۱۲. واته: (سویند بیت به خوا ئه گهر نوێ زه کانتان به چاکی بکه ن و زهکات بدن و باوه ر بهینن بههه موو پیغه مبه رانی من و پشتیوانیان لی بکه ن، قه رزی چاک و جوان و ریک و پیک بدن به خه لکی له بهر خوا، ئه وه بیگومان له گونا هو هه له کانتان خو شده بم و چاوپووشیان لی دهکهم و دهتانخه مه باخه کانی بهه شته وه).

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ

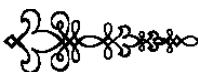
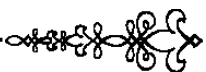
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ ﴿١٠٠﴾ التوبة: ۱۰۰. واته: (خوای میهره بان له وانهی که پیښکه و تن و یه که م که س بوون له خزمهت کردنی نیسلامدا له کاروانی کوچه بران و پښتوانان و نه وانهی که به پیکوپیکي شوینیان که و تنون، رازی بووه و نه وانیښ له و رازی بوون، باخه کانی به هه شتی بو ئاماده کردوون).

﴿الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ﴿الرعد: ٢٠ - ٢٣﴾ واته: (نه و که سانهن وهفا ده که ن و به نه مه کن له به رام بهر نه و په یمانه وه که هه یانه له که ل خوای په روه ردگار داو، نه و په یمانه ش ناشکین و به لین هه لئاوه شیښنه وه. نه وانه ش که هه رچی خوا فه رمانی به که یاندنی داوه ده یکه یه نن و به دل له په روه ردگاریان ده ترس و له لیپرسینه وه و حیسابی توند و تیژی قیامه تیش سل ناکه نه وه. نه وانه ش که دانیان به خو دا گرت و نارام بوون بو به ده ست هیانی پرمزانه ندی په روه ردگاریان و نویژه که شیان به چاکي نه نجام داوه له و رزق و روزه یه ش پیمان به خشیوون به خشیویانه، به نه یی و به ناشکرا و به چاکه کاری و شیوازی جوان پال به نادرستی و هه له و خراپه کاریه وه دهنین، نا نه وانه سه رهنجامه که یان نه و خانو به ره "رازاوه یه یه له به هه شتدا". که باخه کانی به هه شتی عه دنه، بو یان رازاوه ته وه، به شادییه دوه ده چنه ناوی، هاوړی له که ل هه ر که سیك چاك و پاك و خواناسه له باووبایران و هاوسه رو نه وه کانیان، جا فریشته کان ده چن بو سه ر دانیان له هه موو دهر اوزه کانه وه).

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ

إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ الفرقان: ٦٢ - ٦٨. واته: (بهندهکانی خوی میهره‌بان ئەو که سانه‌ن که زۆر به‌هیمنی به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌پۆن، کاتیکیش نه‌فامان به قسه‌و قسه‌لۆکی ناخۆش به‌ره‌نگاریان ده‌بن، له وه‌لامیاندا ده‌لێن: سلاو "ره‌وشت به‌رزی خۆیان ده‌نوێن". ئەوانه‌ی که شه‌وگار بو‌ پهره‌ردگاریان به‌ سوژده‌و وه‌ستان و نوێژ ده‌به‌نه‌ سه‌ر. ئەوانه‌ی که ده‌لێن: پهره‌ردگارا؛ له سزای ئاگر دوورمان بکه‌ و په‌نامان بده‌، چونکه‌ سزاو ئازاری له کۆل نابێته‌وه‌و به‌رده‌وامه‌. به‌پراستی ئەو دۆزه‌خه‌ شوین و نیشته‌جییه‌کی زۆر ناخۆش و ناسازه‌. "هه‌روه‌ها به‌نده‌کانی خوی میهره‌بان" ئەوانه‌ن که: کاتیک مال و سامانیان ده‌به‌خشن و خه‌رجی ده‌کهن، نه‌ زیاده‌ره‌وی تیدا ده‌کهن و به‌زایه‌ی ده‌دن، نه‌ ده‌ست نوقاو ره‌زیلیشن، به‌لکو له‌و نیوانه‌دان. هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی هیچ جو‌ره‌ خوایه‌کی تر له‌گه‌ل خوادا ناپه‌رستن، که‌سیش ناکوژن که‌ خودا کوشتنی چه‌رام کردبیت مه‌گه‌ر به‌حه‌ق و په‌وا، هه‌روه‌ها زینا ناکهن و نزیکي ناکه‌ون، جا ئەوه‌ی ئەو جو‌ره‌ کاره‌ خراپانه‌ ئەنجام بدات، ئەوه‌ تووشی سزاو ئازار و ریسوایی ده‌بیت).

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٩﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٧٠﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٧١﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٧٤﴾ الفرقان: ٧١ - ٧٤. واته: (جا ئەوه‌ی که ته‌وبه‌ ده‌کات و کارو کرده‌وی چاکه‌ ئەنجام ده‌دات و به‌ته‌مایه‌ پهره‌ردگار ته‌وبه‌ی لی وەر بگریت؛ ئەوه‌ بی‌گومان

دەگەر پێتەووە بۆ لای خوا بە تەو بەیەکی راست و دروستەووە. "بەندەکانی خۆی میهرەبان" ئەوانەشن کە شایەتی ناحەق نادەن، ھەرگیز لە شوێنیکدا ئامادە نابن کە شایەتی ناحەقی تێدا ئەنجام دەدرێت یان درۆی تیا دا دەکرێت، کاتیکیش بە لای گەمە و گالە و چەپۆکانی نەفاماندا تێدەپەرن، بە ھێمنی و لەسەر خۆیی و سەر بەرزییەووە تێدەپەرن. ھەروەھا ئەوانەشن؛ کاتیکی بە ئایەت و فەرمانەکانی پەروردگاریان بێدار بکریڤنەووە، ھەروا بە کەپی و کویری بە لایدا تیناپەرن. ئەوانەشن کە دەلێن: پەروردگارا! لە ھاوسەرانمان و نەووەکانمان کەسانیکمان پێی بەخشە کە ببەنە مایە ی ڕووناکی دیدەمان و شادمانی دلمان و بمان کە بە پێشەوا بۆ پارێزکاران و خواناسان).

وەسفی بەھەشت و بارودۆخی بەھەشتیان، ھەروەک لە قورئانی پیرۆزدا ھاتووە:
 ۱- نَزِیکٌ بَّوْنِهِ وَدُورٌ مِّنْهُ دَرَکُهُ وَتَنِی بَّهْشَتِ بُّوْ بَّهْشَتِیەکان، بەرلەووی
 بچنە ناویەووە، ھەر یەک لە بەھەشتیەکانیش پلەو مەنزگای خۆی
 ئەزانێت لە بەھەشتدا، بۆیە بەرەو شوێنی خۆی ئەچێت:

خۆی مەزن دەفەرمووێت: ﴿وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةُ عَرَفَهَا هُمْ﴾ محمد: ۶. واتە: (ھەروەھا دەیانخاتە ئەو بەھەشتەووە کە بە جۆرەھا شیواز بۆی باس کردوون).
 ﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ الشعراء: ۹۰. واتە: (ئەو کاتە، بەھەشت لە چاکەکاران و خواناسان نزیک کراوێتەووە).

﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾ ق: ۳۱. واتە: (لەو لایشەووە بەھەشت نزیک کراوێتەووە لە خواناس و پارێزکارو باوەرداران، بێ ئەووی لیان دوور بێت).
 ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ﴾ التکویر: ۱۳. واتە: (کاتیکی بەھەشت نیزک دەخریڤتەووە "لە خواناسان").

۲- بههشت له شوینیکی بهرزه یاخود پلهکانی یان خانو و تهلارو دارودرختهکانی بهرز:

خوای گهوره دهفرموویت: ﴿فِي جَنَّةٍ عَلَيْكَ﴾ (الحاقة: ۲۲، والغاشية: ۱۰. واته: له بههشتیکی بهرزو بلندا ژیان دهبه نه سهر).

۳- پانتایی بههشت بهئندازهی پانتایی نیوان ئاسمانهکان و زهوییه: خوای گهوره دهفرموویت: ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ (آل عمران: ۱۳۳. واته: و بههشتیک که پانییه کهی ئاسمانهکان و زهوی گرتوته وه).

۴- بههشت چند دمرگا و دمروازیهکی ههیه: خوای پایه بهرز دهفرموویت ﴿جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ (ص: ۵۰. واته: باخهکانی بههشتی عهدنه، که ههر هه موو دمروازیهکی له سهر پشته بو یان). ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ (الزمر: ۷۳. واته: ههتا ئهو کاتهی دهگه نه ئهوی و دمروازیهکی بههشت له روویاندا کراوهیه و له سهر پشته). ۵- بههشت سهرپهرشتیاری ههیه، که پیشوازی و سلوا له ئهوانه دهکن که دهچنه ناویه وه:

خوای گهوره دهفرموویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ (الزمر: ۷۳. واته: (فریشتهکانی بهرپرس و سهرپهرشتیاری بههشت پیشوازیان لی دهکن و دهئین: درودو سلواتان لیبت، ئیوه پاک و خاوینن، کهواته فرموو بچنه ناو بههشته وه، هاوړی لهگه ل ژبانی هه میسه یی و نه براده ا).

۶- رووبارهکانی بههشت چند رهنگیکی جیاوازیان ههیه: خوای پاک و تاك دهفرموویت: ﴿فِيهَا أَنْهَرٌ مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَرٌ مِّنْ حَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّربِ بَيْنَ وَأَنْهَرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصًّى﴾ (محمد: ۱۵. واته: (چهندها رووباری له

ئاوی سازگارو تام نه گۆراوی تیدایه و چهندها رووباری شیر که تامی تیک نه چووده و چهندها رووبار له شهرابی تام خووش و بوخووش بو ئهوانه‌ی که دهیخونه‌وه و چهندها رووبار له ههنگوینی پالفته و بیگهره).

﴿وَمَاءٌ مَّسْكُوبٌ﴾ (واقعة: ۳۱. واته: (تافگهی جوان و هه‌وزو فواره‌ی رازاوه‌ی تیدایه).

۷- ئه‌و رووبارانه به‌ناو باخه‌کانی به‌هه‌شتدا دهرۆن:

خوا‌ی پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ (البقرة: ۲۵ و ۲۶).^(۱) واته: واته: (چهندها رووبار به‌ژێر دره‌خت و به‌ناو باخه‌کانیدا دهرۆت).

﴿تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ﴾ (التوبة: ۱۰۰. واته: (چهندها رووبار به‌ به‌رده‌م کۆشکه‌کانی و به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا دهرۆن).

﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ (الأعراف: ۴۳، یونس: ۹، الک‌هف: ۳۱. واته: (چهندها رووبار به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا و به‌ به‌رده‌م کۆشکه‌کانیدا دهرۆت).

۸- کانیایو تیدان:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ (الغاشية: ۱۲. واته: (له‌و به‌هه‌شته‌دا کانی و سه‌رچاوه‌و تافگهی ره‌وانی تیدایه).

﴿فِيهَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾ (الرحمن: ۵۰. واته: (دوو سه‌رچاوه‌ی له‌کانی و ئاوی سازگاریان تیایدا‌یه و به‌خو‌ر به‌ جۆگه‌له‌کاندا دهرۆن).

(۱) سه‌یری ئه‌مانه بکه: آل عمران ۱۵ و ۱۳۶ و ۱۹۵ و ۱۹۸، النساء ۱۳ و ۵۷ و ۱۲۲، المائدة ۱۲ و ۸۵ و ۱۱۹، التوبة ۲۲ و ۸۹، الرعد ۳۵، ابراهيم ۲۲، النحل ۳۱، طه ۷۶، الحج ۱۴ و ۲۲، الفرقان ۱۰، العنكبوت ۵۸، الزمر ۲۰، محمد ۱۲، الفتح ۵ و ۱۷، الحديد ۱۲، المجادلة ۲۲، الصف ۱۲، التغابن ۹، الطلاق ۱۱، التحريم ۸، البروج ۱۱، البيئة ۸.

﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ نَصَاحَتَانِ﴾ (٦٦) الرحمن: ٦٦. واته: (دوو سه‌رچاوه‌ی هه‌لقولاویان تیدایه "که دیمه‌نیان زۆر دل‌رفینه").

٩- خانوی وای تیدایه که ژووهره‌کانی له‌سه‌ر یه‌کن، وه‌ک ته‌لاره چه‌ند نه‌ومیه‌کان:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿هُمْ عُرِفُوا مِنْ فَوْقَهَا عُرْفٌ مَبْنِيَّةٌ﴾ الزمر: ٢٠. واته: (کۆشک و ته‌لاری چه‌ند نه‌وم که ژووهره‌کانی له‌سه‌ر یه‌کن بۆیان ئاماده‌یه).

١٠- دره‌خته‌کانی خاوه‌ن لق و پۆپی سه‌وزن، که ره‌ش دهرئه‌که‌ون له‌به‌ر سه‌وزاییه‌که‌یان، بۆن و به‌رامیان خۆشه:

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ (٤٦) ... ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ (٤٨) الرحمن: ٤٦ و ٤٨. واته: (بۆ ئه‌و که‌سه‌ش له مه‌قامی په‌روه‌ردگاری خۆی ترسابیت، دوو باخی رازاوه ئاماده‌یه. ئه‌و دوو باخه‌ش خاوه‌نی دارو دره‌ختی گه‌لا ناسک و جوانی بریسکه‌داره).

﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ﴾ (٦٢) ... ﴿مُدَّاهِمَاتٍ﴾ (٦٤) الرحمن: ٦٢ و ٦٤. واته: (جگه‌له‌و دوو به‌هه‌شته‌ی که باسکرا، دوو به‌هه‌شتی تریش ئاماده‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی که پله‌و پایه‌یان وا له‌خوار خاوه‌نانی دوو به‌هه‌شتی ناوبراووه. .. "ئه‌و به‌هه‌شتانه‌ش" ئه‌وه‌نده سه‌وز دهنوینن مه‌یله‌و ره‌ش ده‌چنه‌وه له جوانی و تۆخیدا).

﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ (٢٨) وَ﴿طَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾ (٢٩) الواقعة: ٢٨ و ٢٩. واته: (له ژێر سیبهری - سدر ی بۆ درکدان. هه‌روه‌ها دره‌ختی مۆزیش که به‌ره‌مه‌کانی چین چین له‌سه‌ر یه‌کن).

١١- سیبهره‌که‌ی درێژو پان و پۆر و رازاوه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ النساء: ٥٧. واته: (هه‌روه‌ها ده‌یانخه‌ینه ژێر سایه‌ی سیبهری جوان و رازاوه‌یی هه‌میشه‌یی).

﴿وَلَّيْ مَدُّورِ﴾ (۳۰) الواقعة: ۳۰. واته: (له‌ژیر سیبهری دوورو درێژدان له‌و باخه‌ خوشانه‌دا).

﴿أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا﴾ الرعد: ۳۵. واته: (خواردن و خواردنه‌وه‌ی "هه‌مه‌جۆر و هه‌مه‌په‌نگی" به‌رده‌وامه‌ هاوړی له‌گه‌ل سیبهری خوش).

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ﴾ (۴۱) المراتل: ۴۱. واته: (به‌په‌ستی دینه‌دارو پارێزکاران، وان له‌ژیر سیبهردان، له‌پال کانیو تاڤگه‌کاندا).

۱۲- که‌ش و هه‌واکه‌ی خوش و مامناوه‌نده‌ نه‌ زۆر گه‌رمه‌ و نه‌زۆر سارده‌:
خوای پاک و تا‌ک ئەفه‌رموویت: ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ الدهر: ۱۳. واته: (نه‌گه‌رمای خۆر بێ‌زاریان ده‌کات، نه‌ که‌زها و سه‌رما سه‌غله‌تیان ده‌کات).

۱۳- نازو نیعمه‌ت و خوشیه‌کانی زۆرو بێ‌ ئەنده‌زیه‌:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾ (۳۰) الدهر: ۲۰. واته: (کاتی‌کیش به‌هه‌ر لایه‌کدا چاوده‌گیریت، ئەوه‌ نازو نیعمه‌تی نه‌په‌راوه‌ بێ‌ ئەنده‌زو ده‌سه‌لاتی‌کی گه‌وره‌ ده‌بینیت له‌ باخ و باخات و کۆشک و ته‌لارو دیمه‌نی جوان و فراوانی بێ‌ سنور).

﴿يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ غافر: ۴۰. واته: (بێ‌ سنوورو بێ‌ حیساب رزق و رۆزی هه‌مه‌جۆرو هه‌مه‌ چه‌شنیان پێ‌ده‌به‌خشی‌ت).

﴿قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ الطلاق: ۱۱. واته: (بێ‌گومان خوا رزق و رۆزی چاک و پاک و فره‌و فراوانی بۆ ئاماده‌کردوون).

۱۴- ژیا‌نی به‌هه‌شته‌یه‌کان په‌ر له‌ کامه‌رانی و شادومانی و به‌خته‌وه‌ری:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ (۴۱) الحاقه‌: ۲۱. واته: (جا ئەو به‌خته‌وه‌ره‌ له‌ ژیا‌نی‌کی پر له‌ شادی و کامه‌رانی‌دا ده‌ژی که‌ زۆر پێ‌ی رازییه‌).

۱۵- نازو نیعمهت و خویشی و شادی بهههشتیهکان نهبراوو بهردهوامه:

خوای مهزن ددهرموویت: ﴿وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ التوبة: ۲۱. واته: (لهو بهههشتانهدا نازو نیعمهتی نهبراوو پیئشکهشیان دهکریت).

۱۶- بهخشش و نیعمهتهکان ئامادهکراون بو بهههشتیهکانکه ههرگیز کوټایی نایهن و نابریئنهوه:

خوای پهرومردگار ددهرموویت: ﴿عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ﴾ هود: ۱۰۸. واته: (ئههمهش بهخششیکه ههرگیز کوټایی نایهت).

﴿وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ مريم: ۶۲. واته: (له بهیانیان و ئیواراندا رزق و پژوی بویان ئامادهیه).

﴿أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ الصافات: ۴۱. واته: (ئههوان رزق و پژوی ئاشکرای زۆرو زهبنده و دیاری کراویان پیئشکهش دهکریت).

﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَهُ مِنْ تَفَادٍ﴾ ص: ۵۴. واته: (بهراستی ئهمه رزق و پژویمانه بو بهختهوهران، ههرگیز تهواو نابییت و کوټایی نایهت).

﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ الواقعة: ۳۳. واته: (نه بهروبوومی تهواو دهبییت، نه فهددهغه کراویشه).

﴿أَكُلْهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا﴾ الرعد: ۳۵. واته: (خواردن و خواردنهوهی "هممهجوړ و هممهپرنگی" بهردهوامه هاوړی لهگهل سیبهی خوش).

۱۷- گوشتی هممهجوړ دهخړیته بهردهمیان:

خوای پایهبهرز ددهرموویت: ﴿وَلَحِمٍ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الطور: ۲۲. واته: (حهزو ئاردهزوویان لهههر گوشتیک بییت پیئشکهشیان دهکهین).

﴿وَلَحِمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الواقعة: ۲۱. واته: (گوشتی ههر بالئندهیهکیش که ههزی لی بکهن

بویان نامادهیه).

۱۸- خواردنه‌وهی بهه‌شتیه‌کان له‌ناو کاسه و کوپه و په‌رداخ‌ی زۆر جوان و هه‌شه‌نگ دایه که تام و چێژ ئه‌به‌خشن به بینهران:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿٤٧﴾ الصافات: ٤٥ - ٤٧. واته: (له په‌رداخ‌ی تایبه‌تیدا شه‌رابی تایبه‌تیا به‌سه‌ردا ده‌گی‌رن. شه‌رابه‌که زۆر سپی و به‌له‌زه‌ته بو ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌یخۆنه‌وه‌و نوۆشی ده‌که‌ن. ئه‌و شه‌رابه نه‌ده‌ییته هۆی سه‌رئیشه و ئیلتج‌دان، نه مه‌ست و سه‌رخوۆش و بی هۆشیان ده‌کات).

﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ﴾ ص: ٥١. واته: (به‌رده‌وام داوای می‌وه‌ی زۆر و خواردنه‌وه‌ی هه‌مه‌جۆر ده‌که‌ن).

﴿يَسْتَرْغُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا تَغْوِي فِيهَا وَلَا تَأْسِرُ﴾ ﴿٢٣﴾ الطور: ٢٣. واته: (به‌دل خوۆشیه‌وه له‌کاسی تایبه‌تیدا شه‌راب ده‌نوۆشن، جار‌جار بو خوۆشی له‌یه‌که‌تری ده‌سینن، دوور له په‌فتاری ناشرین و گونا‌ه و تاوان‌بار کردنی یه‌که‌تر).

﴿يَا كُوبَ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ ﴿١٨﴾ لَا يَصُدُّونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَوْنَ ﴿١٩﴾ الواقعة: ١٨ - ١٩. واته: (به‌کوپ و دۆل‌که‌و سو‌را‌حیه‌وه ده‌گه‌رین و له په‌رداخ‌ی تایبه‌تیدا جۆره‌ها شه‌ربه‌ت و شه‌راب خواردنه‌وه‌ی به‌تام و خوۆشیان پێش‌که‌ش ده‌که‌ن که له‌سه‌ر‌چاوه‌یه‌کی په‌وانه‌وه پر ده‌کری‌ن).

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عَبْدُ اللَّهِ يُفَجِّرُهَا نَجِيرًا﴾ ﴿٦﴾ الدهر: ٥ - ٦. واته: (ببگومان چاکان و پاکانیش له په‌رداخ‌یه‌کی پر شه‌رابدا ده‌خۆنه‌وه، که ئاوێته‌که‌ی له‌سه‌ر‌چاوه‌ی کافوره‌وه‌یه. که کانیه‌که به‌نده‌کانی خوا لی ئه‌خۆنه‌وه له هه‌ر شوئینیک بیان‌ه‌وێت هه‌لی ده‌قوڵینن و فواره ده‌کات).

﴿وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ الدهر: ۲۱. واته: (ئینجا له لایه ن پهر وهر دگاریانه وه شه رابی پاک و بیگهر د و خاوینیان پیشکەش کراوه).

﴿وَكَاسًا دِهَاقًا﴾ (۳۴) النبأ: ۲۴. واته: (له گەل کاسه ی پر له شه رابی تایبه تیدا).
 ۱۹- هه موو جوړه میوه جات و به ربومیکی بۆن خووش و به تام به هه موو ره نکه کانیه وه تیایدا ئاماده یه که ئاره زووی ده که ن:

﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ (۷۳) الزخرف: ۷۳. واته: (میوه جاتی زوړو هه مه جوړی تیایدا بو تان ئاماده یه و لیبی ده خوون).

﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمْنِينَ﴾ (۵۵) الدخان: ۵۵. واته: (بانگ ده که ن تیایدا بو هه موو جوړه میوه یه ک، بئ ئه وه ی بترسن له ته واو بوون و، نه خووش که وتن و له بهر چاو که وتن).

﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ محمد: ۱۵. واته: (هه روها بو یان هه یه له و به هه شته دا له هه موو جوړه به رو بووم و میوه یه کی جوان و به تام و بو نخووش).

﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ﴾ (۵۲) الرحمن: ۶۸. واته: (دره ختی میوه و دارخورماو هه ناریان تیدا یه).

﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ (۶۸) الرحمن: ۵۲. واته: (له هه جوړه میوه یه ک دوو جوړیان تیدا یه).

﴿وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾ (۲۰) الواقعة: ۲۰. واته: (میوه شیان بو ده گپرن، به ئاره زووی خو یان لیبی هه لده بترن).

﴿وَفَوْكَهَ مِمَّا يَشْتَبُونَ﴾ (۴۲) المرسلات: ۴۲. واته: (له هه جوړه میوه یه ک که ئاره زوو بکه ن بو یان ئاماده یه و پیشکەشیان ده کریت).

﴿حَدَّثَنَا وَأَعْنَابُ (٣٢)﴾ النبأ: ٢٣. (١) واتە: (چەندەھا باخچەى جوان و جوۆرى ترى).

٢٠- بەروبوومى بەهەشت وەك بەرووبومى دونىايە، بەلام لەگەڵ بوونى جىاوازيەكى زۆر لە نىوانياندا:

خوای پەرورەدگار دەفەر موویت: ﴿كَلَّمَا رَزَقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا﴾ البقرة: ٢٥. واتە: (هەر کاتێک لە میوه و بەرھەمى ئەو باخەنەیان بۆ دەھێنن، دەڵێن: ئیستا لەوەتان هێنا، تاویک لەمەو پێش خواردمان، هەر دەھێنن و لەیەکتەریش دەچن "لە پەرۆتدا، بەلام لە تام و بۆندا زۆر جیاوازن").

٢١- میوهجاتى بەهەشت ملکه چ کراون و ئاسانن بۆ لیکردنەوہ:

خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿قُطُوفُهَا دَانَةٌ﴾ الحاقة: ٢٣. واتە: (میوهجاتى زۆر بەدرەختەکانەوہ شوێن بۆتەوہو لیکردنەوہى ئاسانە لە دەست ڕەس دایە).
﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا﴾ الانسان: ١٤. واتە: (سەیبەرى درەختە جوانەکان بەسەر شوینە خوۆشەکانیاندا سەرى فروو هێناوہو لیکردنەوہى میوهکانیش ئاسانە و ملکه چ کراوہ).

٢٢- خواردن و خواردنەوہ دەخړیتە بەردەم بەهەشتیەکان بەو نامیڕانەى خواردن کە لە زیرو زیو دروستکراون:

خوای پاک و تاک دەفەر موویت: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ الزخرف: ٧١. واتە: (لە سینی و کوپی ئالتون جوۆرەھا خواردن و خواردنەوہى جوان و ڕازاوہو تام خوۆش و بۆن خوۆشیان بەسەردا دەگیڕن).

﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَابِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُهَا نَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَتُسْقَوْنَ فِيهَا

(١) سەیری ئەمانەش بکە: یس ٥٧، الصافات ٤١ - ٤٢، ص ٥١، الطور ٢٢، الواقعة ٢٢.

كَأَسَا كَانَ مِرَاجُهَا زَنْجِيلاً ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلاً ﴿١٨﴾ الانسان: ١٥ - ١٨. واته: (ههروهه له سوپراحی و دۆلگهی زیودا شهراپیان بو دهگیرن که دهکریته نهو کوپ و پهرداخانهوه که له شوشه و کریستالی تایبته دروستکراون. ههموو دام و دهزگای خواردن و خواردنهوهکان له شووشه زیو دروستکراون بهشیوهیهکی جوان و دلپرفین. ههروهه شهراپیکی تریان پیشکesh دهکریت ئاویتکهکی زهنجهبیله. که سههراچاوهیهکه له بهههشتدا به سههلسهبیل ناودهبریت).

۲۳- لاوانی ئیسک سووک و پرووخۆش و زۆر جوانی نهمر خواردن و خواردنهوه بو بهههشتیهکان ئاماده نهکهن و به چاکترین شیوه خزمهتیان دهکهن:

﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكَوْنٌ﴾ ﴿٢٤﴾ الطور: ۲۴. واته: (ههروهه منداڵانی جوان و ئیسک سووک به دهوریاندا دیڤ و خزمهتیان دهکهن دهلیی مرواری پاك و بیگهردن).

﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ ﴿٢٣﴾ الواقعة: ۱۷. واته: (لاوانی جوان و ئیسک سووک و نهمر به دهوریاندا دیڤ و خزمهتیان دهکهن و ههمیشه گهنجن و پیرنابن).

﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ يُحَلِّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنُونًا﴾ ﴿١٩﴾ الانسان: ۱۹. واته: (ئینجا نیوجهوانانی ههمیشه لاو و پرووخۆش و جوان و پاك، بهناویاندا دهگهرین، کاتیك دهیانبینیت وا دهزانیت مروارین و بهوناوهدا بلاءوبونهتهوه).

۲۴- دهستبهند و بازنهکانی بهههشتیهکان له زیرو زیون، ههروهه پۆشاکیان له ئاوریشمی تهنک و نهستوره:

﴿أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ ﴿٢١﴾ الكهف: ۳۱. واته: (بازن و دهستبهندی ئالتونیان له دهست نهکریت، پۆشاک سوهزی جوان دهپۆشن که

دوو توویە، چینی ژێر دەو ئاوریشمی ئەستورە و چینی سەر دەوێش ئاوریشمی تەنکە).
﴿يُحْكَمُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ الحج: ٢٣،
فاطر: ٢٣. واتە: (لهوێ دەستبەندی ئالتون و مرواری دەگریته دەستیان، پۆشاکیشیان
لهو بهههشتهدا ئاوریشمه).

﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ (٥٣) الدخان: ٥٣. واتە: (دەپۆشن له
ئاوریشمی تەنک و ئەستور، لهو کاتەدا، خۆشه‌ویستان له بهرامبەر یەک دادەنیشن
"بەرپووی خۆشه‌وه بۆ یه‌کتر دەرپوان و گفتوگۆی خۆش و به‌تام ئەکەن").
﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ (٢١) الانسان: ٢١. واتە: (پۆشاک
به‌خته‌وه‌ران ئاوریشمی سه‌وزی تەنکە که به‌سه‌ر پۆشاک ئاوریشمی ئەستوردا
له‌به‌ریان کردووه، به‌ بازنی زیوی رازپێراونه‌ته‌وه).

٢٥- به‌هه‌شتیه‌کان له‌سه‌ر قه‌نه‌فه و کورسی و فه‌رش و پاپیه‌خی ئاوریشمی سه‌رسورھپنەر شانیان داداوه‌و پالپان داوه‌ته‌وه:

خوای بالا‌ده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فه‌رموویت: ﴿هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ
مُتَّكِئُونَ﴾ (٥٦) هُم فِيهَا فَكَّهَةٌ وَهَمٌّ مَائِدَعُونَ (٥٧) يس: ٥٦ - ٥٧. واتە: (خوێان و
هاوسه‌رانپان له‌ژێر سیبهری دره‌ختی جوان و چروپ‌پ‌دا له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه
پازاوه‌کان شانیان داداوه. میوه‌جاتی جو‌راو جو‌ریان پێشکەش ده‌گریت، هه‌روه‌ها
هه‌رچی داوا بکه‌ن و چه‌زی لێ بکه‌ن ده‌ستبه‌جێ ئاماده‌یه).

خوای پایه‌بلند ده‌فه‌رموویت: ﴿عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ (٤٤) الصافات: ٤٤. واتە: (ئه‌و
به‌خته‌وه‌رانه له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه پازاوه‌کان به‌رامبەر یه‌کتری دادەنیشن).
﴿مُتَّكِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ﴾ (٧٦) الرحمن: ٧٦. واتە: (شانپان داداوه
له‌سه‌ر پشته‌ی سه‌وزو جوان و دۆشه‌کی نایاب و رازاوه).

﴿فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ﴾ (١٣) وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ (١٤) وَغَارٌ مُصْفُوفَةٌ (١٥) وَزَرَائِبُ مُبْتَوْنَةٌ (١٦) الغاشية:

۱۳ - ۱۶.^(۱) واته: (چه‌ندین ته‌ختگه‌لی به‌رزو بل‌ندو چه‌ندین په‌رداخ‌ی دانراویشی تیایه. و چه‌ندین پشتی ریزکراو و فه‌رشی راخراویشی تیایه).

۲۶- هاوسه‌رانی به‌هه‌شتیه‌کان پاك و بی‌گه‌ردو په‌وشت به‌رزن، که قه‌شه‌نگ و خو‌شه‌ویستن له‌لایه‌ن می‌رده‌کانیان، ته‌نها چاویان له‌لای می‌رده‌کانیانه:

خوا‌ی بال‌اده‌ست و خوا‌هن شکۆ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ البقرة: ۲۵. واته: (هه‌روه‌ها له‌ویدا هاوسه‌رانی پاك و بی‌گه‌ردیان بۆ ناماده‌گراوه).

﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ اطَّرَفَ عَيْنٍ ۝ ٤٨ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ۝ ٤٩﴾ الصافات: ۴۸-۴۹. واته: (له‌ ته‌نیشتیانه‌وه خو‌ری چاو‌گه‌ش دانیش‌توون، جگه‌ له‌ هاوسه‌رانیان چاو بۆ که‌سی تر هه‌ل‌نا‌برن. هه‌ر ده‌ل‌یی هیل‌که‌ی کو‌ل‌ا‌وی پاك کراو و شار‌ا‌وه‌ن "که‌س ده‌ستی لی نه‌داون").

﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ﴾ الزخرف: ۷۰. واته: ("پ‌ی‌یان ده‌وت‌ری‌ت": فه‌رموون ب‌چه‌ به‌هه‌شته‌وه خو‌تان و هاوسه‌ران‌تان، خو‌تان و نه‌وانه‌ی وه‌ک ئی‌وه خو‌ناس بوون و له‌و‌ی ژیا‌نی کامه‌رانی و شادی و به‌خته‌و‌ری‌تان پ‌یده‌در‌یت).

﴿فِيهَا قَصْرٌ اطَّرَفَ لَمْ يَطْمِئُنْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝ ٥٦ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝ ٥٨﴾ الرحمن: ۵۶ و ۵۸. واته: (له‌و به‌هه‌شته‌وه خو‌ری تیایایه‌ که‌ ته‌نها ته‌ما‌ش‌ای هاوسه‌ره‌کانیان ده‌که‌ن، پ‌ی‌ش ئه‌وان ده‌ستی که‌سیان لی نه‌که‌وت‌ووه، نه‌ له‌ گ‌رو‌ی ئاده‌می و نه‌ له‌ په‌ری. ... ئه‌و هاوسه‌رانه‌ له‌ جو‌انی و شو‌خ و شه‌نگ‌ی و قه‌شه‌نگ‌یدا وه‌کو یاقوت و مه‌رجان وان).

(۱) سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: الک‌هف: ۳۱، ص ۵۱، الطور: ۲۰، الرحمن: ۵۴، الواقعة: ۱۵ - ۱۶ و ۲۴ و ۸۹، الدهر

﴿فِيهِ خَيْرٌ حَسَنٌ ۖ﴾ ... ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْحِيَامِ ۖ﴾ (٧٢) ... ﴿لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْفٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ۖ﴾ (٧٤) الرحمن: ٧٠ و ٧٢ و ٧٤. واته: (لهو بههشته دا حوری جوان و شوخ و شهنه و رهوشت بهرزی تیادایه. ... حوری چاوگهش و چاورهش، نهو نافرته حوریانه له رهشماله کانیاندا ماونه تهوه ... نهو حوریانه، پیش نهوان دهستی کهسیان پی نه کهه وتوه، نه له گرهی ئادهمی و نه له پهری).

﴿وَحُورٌ عِينٌ ۖ﴾ (٢٢) ﴿كَأَمْثَلِ اللَّوْلُوفِ الَّتِي لَمْ يَكُنْ﴾ (٢٣) الواقعة: ٢٢ - ٢٣. واته: (هاورپی له گهل حوری چاوگهش و چاو رهش. وهك مرواری شاراهو دهستی لی نه دراوو).
﴿إِنَّا أَشْأَنُهُمْ بِإِنْشَاءٍ ۖ﴾ (٣٥) ﴿جَعَلْنَاهُمْ أَجْكَارًا ۖ﴾ (٣٦) ﴿عُرْبًا أَتْرَابًا ۖ﴾ (٣٧) ﴿لَا صَحْبَ الْيَمِينِ ۖ﴾ (٣٨) الواقعة: ٣٥ - ٣٨. (١) واته: (نهو حوریانه مان به تایبهتی بو دروست کردوون. کردوومان به حوریانی ههمیشه کیژ. هاسه ره کانیان زور خوش دهویت و ههموویان هاوته مهنن. نه مانه ههمووی بو دهسته راسته کان "نهوانه نامهی کرده وه کانیان درایه دهستی راستیان").

٢٧- شادمان و بهخته مهر بوون به بینینی خوی گهوره:

خوی گهوره دهفه رموویت: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخُسَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ﴾ یونس: ٢٦. واته: (بو نهو کهسانه چاکه بیان کردوه، پاداشتی زور چاک ههمه له گهل زیاده که گه یشته به دیداری خوی گهوره وه).
﴿وَجُودٌ بِوَمَيزٍ نَّاصِرَةٍ ۖ﴾ (٢٢) ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۖ﴾ (٢٣) القیامة: ٢٢ - ٢٣. (٢) واته: (لهو روزه دا، روهو خسارانیک گه شاهو ناسک و ناسوودهن. چونکه "ههریه که بو خوی" ته ماشای په روهردگاری دهکات).

(١) سهیری نه مانهش بکه: آل عمران ١٥، النساء ٥٢، الدخان ٥٤، الطور ٢٠، النبأ ٣٣.
(٢) له باره بینینی خوی په روهردگار، هروهها بوچوون و مهزه بهه کانی زانیان له وباروه بگه رپوه بو بهشی خواناسی (الالهیات).

۲۸- هەر شتیک دمروون و نهفس ههزو ئارمزوی بکات ئهوا له بهههشتدا

ههیه:

خوای پایه بهرز دهفه رموویت: ﴿وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۲). واته: ("ئهووان لهناو نازو نیعمه تدا" که ههزیان لی بوو و ئارمزوویان دهکرد بو ههتا ههتایی دهمینن).

﴿لَمْ فِيهَا مَائِشَاءٌ وَكَ خَالِدِينَ﴾ (الفرقان: ۱۶). واته: (لهو بهههشتهدا ههرجی داوا بکهن بویان ئامادهیه هاوړی له گهل ژيانی نه مریدا).

﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَكَلَّذُ الْأَعْيُنُ﴾ (الزخرف: ۷۱). واته: (لهو بهههشتهدا ههرجی نهفس ههزی لی بکات و دل بیخواییت و چاو ههز بهدیتنی بکات ئامادهیه).

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ (ق: ۳۵). واته: (ههرجیش داوا دهکهن و ههزی لی دهکهن بویان ئامادهیه تیايدا، زور له ووش زیاترمان لایه).

﴿كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ (النحل: ۳۱). واته: (ههرجیههك بخوازن و ههرجی ئارمزوو بکهن و داوا بکهن، بویان ئامادهیه تیايدا، ئا بهو شیویه خوای میهره بان پاداشتی خواناس و پارێزکاران ئه داته وه).

۲۹- بو ههتا ههتایی و هه میشهیی بهههشتیهکان ژيان له بهههشتدا

بههه دههبن:

خوای گهوره دهفه رموویت: ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۵). واته: (ژيانی هه میشهیی و نه بر او دهو بهههشتهدا دهه نه سه ر).

﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ﴿البقرة: ۸۲﴾^(۱) واته: (هەر ئه‌وان نیشته‌جیی به‌هه‌شتن و تیایدا ژیا‌نی هه‌تا هه‌تایی ده‌یه‌نه سه‌ر).

﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ یونس: ۲۶. واته: (ئا ئهوانه نیشته جیی بههشتن و بو هه میشهیی ژیا نی تیادا دهبه نه سهر).

﴿خَلْدَيْنَ فِيهَا﴾ آل عمران: ۱۵ و ۱۳۶ و ۱۹۸. ^(۲) واتہ: (هاوری ژانی نہبراوہ).

﴿خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ النساء: ۵۷ و ۱۲۲.^(۳) واته: (لهویدا ژيانی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام دهه‌نه سهر).

﴿وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِينَ﴾ الحجر: ٤٨. واته: (هیچ کات نهوان لهو بههشتهدا دهرناکرین).

﴿فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ ﴿٧٣﴾ الزمر: ٧٣. واته: (فهرموون بو ههتا ههتايي بچنه ناو بهههشتهوه).

﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ الزخرف: ۷۱. واته: (ههرودها ژيانی هه می شه یی و نهیراوهشی تیادا دهبه نه سهر).

﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾^{٥٦}
 الدخان: ٥٦. واتە: (لە هەمووی خوشتەر ئەو دیه که هەرگیز تالیی مردن ناچێژن تیایدا جگە لەو مردنە یەکەمجار، و پەروردگاریان لە سزای دۆزەخ بە دووری گرتوون و یاراستوونی).

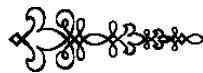
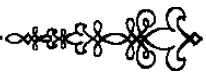
(١) ههروهها سهیری ئه مانهش بکه: الأعراف ٤٢، یونس ٢٦، المؤمنون ١١، آل عمران ١٠٧، هود ٢٣.

(٢) ههروهها تهماشاى ئەم ئايەتانهش بکە: النساء ١٣، المائدة ٨٥، التوبة ٧٢ و ٨٩، هود ١٠٨، ابراهيم

٢٣، الكهف ١٠٨، طه ٧٦، الفرقان ٧٦، العنكبوت ٥٨، لقمان ٩، الأحقاف ١٤، الفتح ٥، الحديد ١٢، المجادلة

٢٢

(٣) سهيرى نهم نأيهاتنه بكه: المائدة ١١٩، التوبة ٢٢ و ١٠٠، التغاين ٩، الطلاق ١١، السنة ٨.

﴿ اَدْخُلُوهَا سِلَکَ ذَٰلِكَ یَوْمَ الْخُلُودِ ﴾ ۳۴ ق: واته: (بهنه رموون بهچنه ناو بهههشته وه لهگهل ناشتی و ئارامی و هیمنیدا، ئا ئه وه ئیتر رڤۆزی نه مری و نه برپاوهیه).

۳۰- قسه ی بی که لک و نابه جی و یه کتر تۆمه تبار کردنی تیدا نییه:

خوای مه زن ده فه رموویت: ﴿ لَا یَسْمَعُونَ فِیْهَا لَغَوًا وَلَا تَأْتِیًا ﴾ ۵۵ اِلَّا قِیْلًا سَلَمًا سَلَمًا ﴿ ۳۶ ﴾ الواقعة: ۲۵ - ۲۶. واته: (هیچ جوړه قسه یه کی نابه جی و نادرست و نارپک نابیستن و یه کتریش گونا هبار ناکهن. جگه له وتنی سلاو و وه لآمدانه وه قسه ی خوش نه بیت).

﴿ لَا یَسْمَعُونَ فِیْهَا لَغَوًا اِلَّا سَلَمًا ﴾ مریم: ۶۲. واته: (ئه و جا له وی هیچ گو فتاری کی نابه جی نابیستن، جگه له سلاو کردن و "گو فتاری خوش و به جی" نه بیت).

﴿ لَا یَسْمَعُونَ فِیْهَا لَغَوًا وَلَا کَذَابًا ﴾ ۳۵ النبأ: ۳۵. واته: (له و بهههشته دا هیچ جوړه قسه یه کی پرو پوچ و درو و ده له سه نابیستن).

﴿ لَا تَسْمَعُ فِیْهَا لَغِیَةً ﴾ ۱۱ الغاشية: ۱۱. واته: (له و شوینه دا قسه و گو فتاری کی ناخوش و نابه جی نا بیستن).

۳۱- هه ست به ماندویتی و بیزاری ناکهن:

خوای گه و ره ده فه رموویت: ﴿ لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌ ﴾ الحجر: ۴۸. واته: (هیچ جوړه بی تافه تی و بیزاری و ناخوشی و به ستیه ک دوو چاریان نابیت).

﴿ لَا یَمَسُّنَا فِیْهَا نَصَبٌ وَلَا یَمَسُّنَا فِیْهَا غُوبٌ ﴾ فاطر: ۳۵. واته: (هیچ نه خوشی و ناخوشیه ک تو خنمان ناکه ویت، هیچ ئازارو ئیشی کی ده روونی تووشمان نابیت و هیچ بیزاری و ماندو و بوونیکیش روومان تیناکات).

۳۲- سوپاس و ستایشی په رومردگاریان ئه که ن له سه ر ئه وه ی به ئینی خو ی

هینایه جی و نازو نیعمه تی به وان به خشیووه:

خوای بالاده ست ده فه رموویت: ﴿ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ صَدَقَنَا وَعْدُهُ وَأَوْثَقَا الْأَرْضَ

نَبَوُّا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ﴿الزمر: ۷۴﴾. واته: (ئه‌وسا ئیتر ئه‌و به‌خته‌وهرانه ده‌لێن: سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خوایه‌ی، که به‌لێنی خۆی بۆمان برده‌ سه‌رو کردینی به‌خاوه‌نی سه‌ر زه‌می‌نی به‌هه‌شت و له‌هه‌ر شوێنێک و له‌هه‌ر جێیه‌کی‌دا به‌مانه‌وێت سه‌ربه‌ستانه‌ ژیان ده‌به‌ینه‌ سه‌ر).

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تُلْكُمُ الْجَنَّةَ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾﴾. الأعراف: ٤٣. واته: ("ئه‌وسا ئیتر هه‌مووان به‌یه‌ك ده‌نگ و یه‌ك ئاواز" ده‌لێن: سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خوایه‌ی که هیدایه‌ت و رێنمووی کردین بۆ ئه‌م جێگه‌ و رێگه‌ خۆشه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌و خودایه‌ هیدایه‌ت و رێنمووی نه‌کردینایه‌ هه‌رگیز رێگه‌ی هیدایه‌تمان نه‌ده‌زانی و ئه‌م پاداشته‌مان وه‌رنه‌ده‌گرت، سوێند به‌خوا به‌راستی پی‌غه‌مبه‌رانی په‌روه‌ردگارمان به‌حه‌ق و راستیه‌وه‌ هاتن، ئه‌وسا بانگیان لێ‌کرا: ئه‌وه‌ ئه‌و به‌هه‌شته‌یه‌ که پێتان دراوه‌، به‌هۆی ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامتان ده‌دا).

﴿وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾. یونس: ۱۰. واته: (دوا‌هه‌مین گو‌ف‌تاریشیان دوا‌ی هه‌موو نازو نیعمه‌ت و به‌خششێک ئه‌وه‌یه‌ که، پر به‌دل، له‌ناخی ده‌روونیانه‌وه‌ به‌راستی ده‌لێن: الحمد لله رب العالمین).

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾﴾. فاطر: ۳۴. واته: (ئینجا هه‌مووان له‌ خۆشیدا ده‌لێن: سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خوایه‌ی که هه‌رچی غه‌م و په‌ژاره‌یه‌ له‌ دل و ده‌روونی ده‌رکردین، به‌راستی په‌روه‌ردگارمان زۆر لی خۆشبوو و سوپاسگوزاره‌).

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَبُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾﴾. الأعراف: ٤٤. واته: ("پاشان" نیشته‌جێیانی به‌هه‌ش بانگی نیشته‌جێیانی دۆزه‌خیان کرد: به‌راستی ئه‌و به‌لێنه‌ی په‌روه‌ردگارمان پێی دابووین ده‌ستمانه‌که‌وت و پێی به‌خشین، ئایا ئیوه‌ش ئه‌و

بەئینەى كە پەرورەدگار تان دابووى بەرپاستى دەستانكەوت؟! لەو ەلامدا وتیان: بەئى.. ئەوسا چارچىك چارپیدا لە نىوانیاندا و ھاواری كرد: نەفرەتى خوا لە سەتەمكاران (بیت).

۳۳- هيج رق و كينهيهك له دل و دەروونی بەهەشتیەكاندا نییە:

خوای پاك و تاك دەفەر موویت: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ﴾ (الأعراف: ۴۳. واتە: ("هەروەها لە دەروازەى بەهەشتدا" هەرچى بوغزو كینەیهك لە دل و دەروون و سینهیاندا بوو ئیە دامان رنى).

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ﴾ (الحجر: ۴۷. واتە: (لە كاتیكدا هەرچى كینەو بوغزە لە دل و دەروونیاندا دەرمان كیشا).

۳۴- چاك و چۆنیشیان لە بەهەشتدا سلاو كردنە:

خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿تَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ (ابراھیم: ۲۳. واتە: (چاك و چۆنیان لە بەهەشتدا سلاو كردنە).

﴿تَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ (يونس: ۱۰. واتە: (چاك و چۆنیشیان لەوى سلاو كردنە).

۳۵- فریشتەكان بەسلاوى گەرمەو ە پىشوازییان لى ئەكەن:

خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ عِبَادِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ وَذُرِّيَّاتُهُمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ (۳۲) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (۳۴)﴾ (الرعد: ۲۳ - ۲۴. واتە: (جا فریشتەكان دەچن بۆ سەردانیان لە ەمموو دەروازەكانەو ە. "دەلین" سلاوتان لىبیت لەبەرەمبەر خوگرتنتانەو ە، كەوابوو ئای چەندە جیگە و رینگەیهكى خوشتان بۆ خوستان مسۆگەر كرد).

﴿لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَنُلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۳. واتە: ("ئەو بەختە وەرمانە" لىقە ومانى گەورەو تەنگانەى بى

سنووری "قیامت" تووشی غه مباری و په ژاردیان ناکات، به لکو فریشته کان "به پرووی خوښه وه پېشوازیان لی دهکهن و" ده لئین نه مه نه و رږږه یه که کاتی خووی به لئینتان پیده در).
 ﴿وَلَقَدْ فِيهَا نَحِيَّةٌ وَسَلَامًا﴾ الفرقان: ۷۵. واته: (جا له وی به سلاو دروود پېشوازیان لیده کریت).

۳۶- به هه شتیه کان ناترسن و خه فته تیش ناخون:

خوای مه زن ده فهرموویت: ﴿ادخلوا الجنة لا خوف عليكم ولا انتم تحزنون﴾ الاعراف: ۴۹. واته: (ده بچنه به هه شته وه، نه ترس و بیمتان له سهره نه غه م و په ژاردهش ده خون).
 ﴿ادخلوها سلا و امنين﴾ الحجر: ۴۶. واته: ("پیان ده وتریت: "فهرموون بچنه ناوی به سه لامه تی و سه لامتان له سهر بیټ، ژیانی پر له ناسووده یی تیادا به رنه سهر).

﴿فاُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ مريم: ۶۰. واته: (ئا نه وانه ده چنه به هه شته وه و هچ جوړه سته میکیان لی ناکریت).

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُوتٍ الدخان: ۵۱ - ۵۲. واته: (به راستی نه وانه ی پاریزکار و دیندارن، له جیگه و شوینیکي زور نارامدا ژیان ده به نه سهر. له باخچه و دیمه نه کانی به هه شته، له پال کاریزو کانی و تافگه کاند ده ژین).

﴿يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ فُكْهَةٍ ءَامِنِينَ﴾ الدخان: ۵۵. واته: (بانگ دهکهن تیایدا بو هه موو جوړ میو دیه ک، بی نه وهی بترسن له ته و او بوون و، نه خوښ که و تن و له به رچاو که و تن).

﴿ادخلوها سلا﴾ ق: ۳۴. واته: (بهرموون بچنه ناو به هه شته وه له گه ل ناشتی و

نارامی و هیمنیدا).

۳۷- پرووی گه‌ش و شادیان پی دهبه‌خسریّت:

خوای په‌روم‌ردگار ده‌فه‌رموویّت: ﴿وَلَقَهُمْ نَصْرٌ وَسُرُورًا﴾ الدهر: ۱۱. واته: (پرووی گه‌ش و شادمانی پی‌یبه‌خشین).

۳۸- خاوه‌ن حورمه‌ت و ریژ لی‌نراون:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویّت: ﴿وَهُمْ مُّكْرَمُونَ﴾ الصافات: ۴۲. واته: (قه‌درو ریژیکی بی وینه له‌لایه‌ن په‌روم‌ردگارو فریشته‌کانه‌وه لی‌یان ده‌گیریّت).
﴿أُولَٰئِكَ فِي جَنَّةٍ مُّكْرَمُونَ﴾ المعارج: ۲۵. واته: (ئا ئه‌وانه له‌ باخه‌کانی به‌هه‌شتدا ریژ لی‌نراون).

۳۹- به‌هه‌شتیه‌کان میهره‌بانی و رهمه‌ندی خوای گه‌وره ده‌ست ده‌خن:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویّت: ﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ آل عمران: ۱۵. واته: (بو ئه‌وانه‌ی پاریزکارو خواناسن، لای په‌روم‌ردگاریان باخه‌کانی به‌هه‌شت ئاماده‌یه که: چه‌نده‌ها پروبار به‌ژی‌ر درمخته‌کانیدا و به‌به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا دم‌روات، هاوړی له‌گه‌ل ژیانی نه‌پراوه له‌گه‌ل هاوسه‌رانی پاکیزه‌و به‌ده‌م هه‌ست کردنی به‌رده‌وام به‌ رهمه‌ندیی په‌روم‌ردگاری نازیز).

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ المائدة: ۱۱۹. واته: (خوای په‌روم‌ردگار لی‌یان پازی بووه‌و ئه‌وانیش له‌خوا پازی بوون).

﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ التوبة: ۲۱. واته: (په‌روم‌ردگاریان مژده‌یان ده‌داتی به‌ رهمه‌ت و میهره‌بانی تایبه‌ت له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه، هاوړی له‌گه‌ل رهمه‌ندی).

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ... وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ التوبة: ۷۲. واته: (خوای گه‌وره به‌لینی داوه به‌ ئیمانداران له‌ پیاوان و له‌ ئافره‌تان، به‌وه‌ی که

باخه‌کانی به‌هه‌شتیان بی دهبه‌خشیت.... له‌گه‌ل ږه‌زامه‌ندی خوای گه‌ورده‌دا، که له هه‌موو نازو نیعمه‌ته‌کان به‌نرخ‌ترو گرن‌گتره).

٤٠- به‌ده‌سته‌پنانی به‌هه‌شت گه‌وره‌ترین سه‌رکه‌وتن و ده‌سته‌وتی بی سنوریانه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ النساء: ۱۳. واته: (بی‌گومان هه‌ر ئه‌وه‌شه سه‌رفرازی گه‌وره ده‌سته‌وتی بی سنور).

﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ البروج: ۱۱. واته: (هه‌ر ئه‌وه خوای له‌خویدا سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازییه‌کی زۆر گه‌وره بی سنورو بی وینه‌یه).

﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ المائدة: ۱۱۹^(۱). واته: (ئه‌وه‌یه سه‌رفرازی گه‌وره بی سنور).

﴿ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الفتح: ۵. واته: (ئه‌م به‌ئینه له‌لایه‌ن خواوه ده‌سته‌وت و سه‌رفرازییه‌کی زۆر گه‌وره و بی سنوره بو ئیمانداران).

﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ التوبة: ۷۲، الدخان: ۵۷، الحديد: ۱۲. واته: (ئه‌وه خوای سه‌رفرازییه‌کی زۆر گه‌وره بی ئه‌ندازه‌یه).

﴿إِنَّ هَٰذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ الصافات: ۶۰. واته: (به‌پراستی ئا ئه‌مه‌یه سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی و به‌خته‌ومری گه‌وره بی سنور).

﴿نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا﴾ الكهف: ۳۱. واته: (به‌پراستی ئه‌و به‌خته‌ومرانه چاک‌ترین و جوان‌ترین و خوش‌ترین پاداش‌تیا ده‌سته‌وتووه، هاوړی له‌گه‌ل خوش‌ترین و سازگارترین جیگه و ږیگه‌دا).

﴿حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ الفرقان: ۷۶. واته: (به‌پراستی جیگه و ږیگه و نیشته‌جییه‌کی خوش و سازگار و رازاو‌یه).

(۱) سهیری ئه‌م نایه‌تانه‌ش بکه: التوبة ۸۹ و ۱۰۰، الصف ۱۲، التغابن ۹.

﴿فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ آل عمران: ۱۸۵. واته: (ئهوسا ئهوهی دوور خرایه وه له ئاگری دۆزهخ و خرایه بهههشته وه، ئهوه بهراستی سهرفراز بووه).

۴۱- مژدهیان پی دهریت:

خوای گه وه دهفه رموویت: ﴿بُشْرُكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ﴾ الحديد: ۱۲. واته: (مژدهی ئیوه ئهمرۆ باخهکانی بهههشته).

۴۲- پیرۆزبایان لیده کریت به وهی له ناو ئه و نازو نیعمهت و خوشیانه دان:

خوای مه زن دهفه رموویت: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الطور: ۱۹، الرسالت: ۴۳. واته: (پیان دهرتیت بخۆ و بخۆنه وه نوژی گیانتان بیت له پاداشتی کرده وهی چاک و ریک و پیکتاندا).

﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ الحاقة: ۲۴. واته: ("ئینجا پیان دهرتیت" بخۆ و بخۆنه وه نوشتان بیت، بههوی دهست پێشخهریتان له رۆژگاری رابردوودا).

۴۳- بهههشتهیهکان سه رگهرم و سهرقالن له ناو خوشی و شادی و بهخته و مرییه کی بی هاوتادا، بۆیه ماوهی پرسیار کردنیان نیه، جا داوی ئه و نازو نیعمهته ههتا ههتاییه پرسیارو داوی چی دهکهن؟

خوای بالادهست و خاوهن شکۆ دهفه رموویت: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهُونَ﴾ يس: ۵۵. واته: (بهراستی ئهمرۆ بهههشتهیهکان له ناو خوشی و شادی و کامه رانییه کی بی وینه دا سه رگهرمن).

﴿فَكَهِنَ بِمَاءِ أَنْهَمُ رَبُّهُمْ﴾ الطور: ۸. واته: (زۆر کهیف خوش و دلخۆش و رووخۆش بهو بهخشانهی که پهروه ردگاریان پێی بهخشیون).

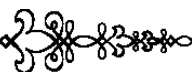
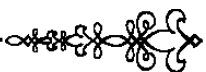
۴۴- بهههشتهیهکان بهههشت بههیج شوینیک و جیگایه کی تر ناگۆر نه وه،

لەبەر ئەو نازو نىعمەتانهى كە بەهەشت ھەيەتى:

خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾ (الكهف: ۱۰۷ - ۱۰۸. واتە: (بەرپاستى ئەوانەى كە ئيمان و باوەرپان ھىناووە كردهووە چاكەكانيان ئەنجامداووە، ئىمە ھەر لە زووووە بەهەشتى فیردەوسمان بۆ ئامادە كردوون، تا لەوێ دابەزن و ژيانى كامەرانى تيايدا دەبەنەسەر. ژيانيان تيايدا بەردەوام و نەبراویدیە و نایانەوێت بگۆیزرێنەووە بۆ شوپىكى تر "لەبەرچاويان ناكەوێت").

ئە بەوشیویدیە وینەى بەهەشت بۆ ئىمە پروون و روشن دەبیّت، كە دانىشتوانەكەى تيايدا ئەسورپنەووە خوێشى و شادى ئەكەن و پائەبوێرن بەهەموو جوړەكانیووە، (م. عبدالرزاق نوفل) لە كتيبەكەى كە بەناوى (يوم القيامة) دەليّت: بەهەشتیەكان حیاوازن و پلە پلەن - ھەرۆك چۆن دانىشتوانى دنیا پلە پلەن - لە رېڭاكان و چۆنیەتى و شیوازدەكانى چيژو تام وەرگرتن، جا ھەندىك كەس دەبينن كە لە ژيانى دنیا بەدواى چيژو خوێشى دەگەرپێت لە رېڭەى چيشت و خواردنى خوێش و باشەووە یاخود لە رېڭەى خواردنەووەى خوێش و فينكەرەووە یان لە رېڭەى دیمەنى جوان و قەشەنگەووە یان ئاوازیكى رېكەووە یاخود دانوستانىكى ئارام لەگەڵ ھاوړپێكدا یاخود لە رېڭەى تەنیاى و بیرکردنەووە فیکردنەووە، لە دنیايدا كۆمەڵە كەسیكى پاك و پوخت ھەن، كە ھەموو خوێشى و چيژيكان و بەختەووەیان بریتىە لە تەنیا بوونى لەگەڵ خوای گەورە لە نوێزو نزاكانیووە.... بەم شیویدیە.

جا كاتىك كە دەبینى لە دواړۆژدا پرووناكایى و نوورى خوای گەورە پەخش ئەبیّت بەسەر بووندا، پەردەكان ھەلەدەگیرن و لائەچن بۆ ئەوێ دڵ و دەرۆنەكان بەر لەچاوەكان پەيوەست ببن بەو نوورە پاك و بەرزو پیرۆزە.... جا مەروف بە دوو بەشە پاكەكەى ھەلەدەدات كە پەيوەست ببیّت و دەست بگريّت بە ئەصل و بنەچەى نوورەكە و ئاویتە ببیّت لە بوونیكدا كە جگە لەخوای گەورە ھىچى تر نابینرێت....

ئەم شتانە بەدی ئەگەین لە کەسانیکدا لەکاتی خواردن و خواردنەوهو رابواردن... جا ئایا هیچ خوشی و چێژیک و بەختەومری و شادمانییەك هەیە بە ئەندازەى نزیک بوون لە خواى گەورەو بینینی... بێگومان هیواى باوەرداران - هەروەك نووری ئەوان بۆیان رۆشن کراوەتەوه - ئەوەیە کە لەو نوورە بەهرەومر بین، تاكو ببە بەشیک لەو نوورە، هەر ئەمەشە کە پێی لەخواى گەورە دەپارێنەوه، داواى لێدەکەن بە دەقى نایەتى پەرۆز: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَىٰ اللَّهُ آلَتِي وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التحریم: ۸. ^(۱) واتە: (ئەى ئەو کەسانەى باوەرتان هێناوه، ئێوە بە تەوبە و پەشیمانییەکی پوخت و دڵسۆزانەوه رۆوبکەنە خوا، نزیکە پەرەمردگارتان لە هەلە و گوناھەکانتان خۆش بپیت و بتانخاتە باخەکانی بەهەشتەوه کە چەندەها رۆوبار بەژێر درەخت و کۆشکەکانیدا دەروات، رۆژیک دیت کە خوا پێغەمبەرە ئەوانەى لەگەڵیدان خەجالت و شەرمەزار ناکات، نوورو رۆوناکیان دەدرەوشیتەوهو دیت و دەچیت لەبەردەم و لای راستیانەوهو دەلێن: پەرەمردگارا ئەم نوورو رۆوناکیەمان بۆ زیاد بکە و لیمان خۆش ببە، چونکە بەراستی تۆ دەسه‌لالت بەسەر هەموو شتیکدا هەیە).

بەلام دوان لەسەر شوینی بەهەشت و ئاگرى دۆزەخ ئایا ناوبراوان ئیستا دروستکراوان یان نا؟ ئیمە پێویستمان بەوه نییە لێردا لەسەرى بدوین، چونکە بابەتییى واگرنگ نیە کە تاییبەت بپت بە کرۆکی بیروباوەر ^(۲).
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

(۱) يوم القيامة - عبدالرزاق نوفل ۱۵۵-۱۵۷ (بە دەستکارییەوه).

(۲) لە بارەى ئەم بابەتە برۆانە: المقاصد و شرحه ۲/ ۲۸ - ۲۲۰، والمواقف و شرحه ۵۸۴.

پیرستی سەرچاوەکان

١. الاتقان في علوم القرآن: جلال الدين السيوطي، ٩١١ كۆچی دوايي كردوو، ج ٣، سالی ١٩٥١ مصطفى البابي الحلبي بمصر.
٢. الأجوبة الفاخرة عن الأسئلة الفاجرة: شهاب الدين القرافي ٦٨٤ك كۆچی دوايي كردوو، له پهراویزی ئەم کتیبە (کتاب الفارق بين المخلوق والخالق) چاپ کراوه.
٣. الأحكام في أصول الأحكام: علي بن محمد الأمدي ٦٣١ك كۆچی دوايي كردوو، مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بمصر.
٤. الأحكام في أصول الأحكام: ابن حزم ٥٦٦ك كۆچی دوايي كردوو، مطبعة العاصمة بالقاهرة.
٥. احياء علوم الدين: لأبي حامد الغزالي ٥٠٥ك كۆچی دوايي كردوو، القاهرة ١٩٣٩ز.
٦. أحكام القرآن: للامام الشافعي ٢٠٤ك كۆچی دوايي كردوو. بتحقيق الشيخ عبدالغني عبدالخالق. الطبعة المصورة - دار الكتب العلمية - بيروت.
٧. الأديان دراسة تاريخية مقارنة: القسم الأول الديانات القديمة. الدكتور رشدي عليان وسعدون الساموك. دار الحرية، بغداد، سالی ١٩٧٦.
٨. أديان الهند: أحمد شبلي. چاپی دووم سالی ١٩٢٣، القاهرة. ج ٢، سالی ١٩٧٢، القاهرة.
٩. ارشاد الساري لشرح صحيح البخاري: القسطلاني ٩٢٣ك كۆچی دوايي كردوو. ج ٧، سالی ١٣٢٣ك له بولاق مصر.
١٠. أساس التقديس في علم الكلام: فخر الدين الرازي ٦٠٦ك كۆچی دوايي كردوو. القاهرة ١٩٢٥.
١١. أسباب نزول القرآن: الواحدي. تحقيق أحمد صقر. ج ١، سالی ١٣٨٩ك.
١٢. الإسلام عقيدة والشريعة: الشيخ محمود شلتوت، ١٩٦٣ كۆچی دوايي كردوو. دار الشروق - ج ٦ سالی ١٩٧٢.
١٣. الإسلام وحاجة الانسان اليه: د.محمد يوسف موسى. الشركة العربية للطباعة والنشر، القاهرة، ج ٢، سالی ١٩٦١.
١٤. الإسلام يتحدى: وحيد الدين خان. ج ٤، سالی ١٩٧٣.
١٥. الاسلام والخلافة: الدكتور رشدي عليان. مطبعة دار السلام - بغداد سالی ١٩٧٧.
١٦. الاشارات والتنبيهات: ابن سينا. المطبعة الحيدرية - طهران سالی ١٣٧٧ك.
١٧. اشتقاق أسماء الله: لأبي القاسم الزجاجي. تحقيق د. عبدالحسين المبارك. مطبعة النعمان سالی ١٩٧٤ز.

۱۸. أصل الشيعة وأصولها: محمد حسين آل كاشف الغطاء. ج ۴. المطبعة الحيدرية بالنجف سائي ۱۳۸۵ك.

۱۹. الأصنام: ابن الكلبي. تحقيق أحمد زكي. ج ۱، الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة.

۲۰. أصول الدعوة: الدكتور عبدالكريم زيدان. ج ۱ سائي ۱۹۶۸ بغداد.

۲۱. أصول الدين: عبدالقاهر البغدادي ۴۲۹ك كؤچی دوايي كردووه. ج ۱، مطبعة الدولة سائي ۱۹۲۸.

۲۲. أصول الدين الاسلامي: محمد علي ناصر. منشورات المكتبة المصرية، صيدا، بيروت.

۲۳. الأصول العامة للفقه المقارن: محمد تقي الحكيم. ج ۱، سائي ۱۹۶۳از. دار الأندلس للطباعة والنشر، بيروت.

۲۴. أصول الفقه: د. عبدالكريم زيدان. سهيري: الوجيز في أصول الفقه، بكة.

۲۵. أصول الفقه: محمد رضا المظفر. ج ۲، سائي ۱۳۸۶ك مطبعة النعمان بالنجف.

۲۶. إظهار الحق: رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي. تحقيق عمر الدسوقي. مطبعة الرسالة، القاهرة سائي ۱۹۶۴.

۲۷. إعجاز القرآن والبلاغة النبوية: مصطفى صادق الرفاعي. ج ۶، سائي ۱۹۵۶ مصر.

۲۸. إعلام النبوة: لأبي الحسن علي بن محمد الماوردي ۴۵۰ك كؤچی دوايي كردووه. مصر سائي ۱۹۷۱.

۲۹. الاقتصاد في الاعتقاد: لأبي حامد الغزالي، تقديم د. عادل العوا. دار الأمانة، بيروت سائي ۱۹۶۹. وطبعة كلية الاهليات - أنقرة سائي ۱۹۶۲.

۳۰. الأموال: أبو غنيد القاسم بن سلام ۲۲۴ك كؤچی دوايي كردووه. تحقيق محمد خليل هراس. القاهرة ۱۹۶۹.

۳۱. انجيل برنابا: وهركيراني: د. خليل سعادة. القاهرة ۱۹۰۸.

۳۲. الانسان ذلك المجهول: داناني: ألكسيس كاريل، بهعه ربي كردنى: شقيق أسعد فريد. بيروت.

۳۳. أنوار التنزيل وأسرار التأويل (تفسير البيضاوي): القاضي البيضاوي سائي ۷۹۱ك كؤچی دوايي كردووه. ج ۲، المطبعة البهية المصرية ۱۹۲۵.

۳۴. أوائل المقالات في المذاهب والمختارات: الشيخ المفيد ۴۱۳ك كؤچی دوايي كردووه. ج ۳ سائي ۱۹۷۳ - المطبعة الحيدرية بالنجف.

۳۵. البداية والنهاية: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير ۷۷۴ك كؤچی دوايي كردووه. مطبعة السعادة، مصر.

۳۶. البرهان في علوم القرآن: بدر الدين الزركشي. تحقيق محمد أبو الفضل إبراهيم. مصر سائي ۱۹۵۷.

٣٧. البرهان الكاشف عن اعجاز القرآن: لابن الرّمْلَكَاني سألّى ٦٥١ك كۆچى دوايى كردوووه. تحقيق د. أحمد مطلوب و د. خديجة الحديثي. مطبعة المعاني سألّى ١٩٧٤.
٣٨. البيان في غريب إعراب القرآن: أبو البركات بن الأنباري، تحقيق د. طه عبد الحميد طه. مصر سألّى ١٩٦٩ - ١٩٧٠.
٣٩. تاريخ الأدب العربي: كارل بروكلمان، ترجمة د. عبد الحليم النجار. ج ٣، دار المعارف، مصر.
٤٠. تاريخ بغداد: الخطيب البغدادي ٤٨٣ك كۆچى دوايى كردوووه. مطبعة السعادة، القاهرة، سألّى ١٩٣١.
٤١. تاريخ الفلسفة في الإسلام: دي بور، ترجمة أبي ريدة، ج ٤، ١٩٧٧ز.
٤٢. تاريخ المذاهب الإسلامية: محمد أبو زهرة ١٩٧٤ز. دار الفكر العربي - القاهرة.
٤٣. التبصير في الدين: أبو المظفر الاسفراييني سألّى ٤٧١ك كۆچى دوايى كردوووه. تحقيق محمد زاهد الكوثري سألّى ١٣٧١ك كۆچى دوايى كردوووه. القاهرة سألّى ١٩٥٥ز.
٤٤. التبيان في علم البيان المطلع على اعجاز القرآن: لابن الزمّلَكَاني ٦٥١ك كۆچى دوايى كردوووه. تحقيق د. خديجة الحديثي و د. أحمد مطلوب. مطبعة الماني ١٩٦٤.
٤٥. التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة: لأبي عبد الله الأنصاري القرطبي ٦٧١ك كۆچى دوايى كردوووه. مطابع مذكور وأولاده - القاهرة.
٤٦. التصوير الفني في القرآن: سيد قطب ١٩٦٧ز كۆچى دوايى كردوووه. دار المعارف، مصر، ١٩٥٦.
٤٧. تطور دراسات اعجاز القرآن وأثرها في البلاغة العربية: الدكتور عمر ملا حويش. مطبعة الأمة، بغداد، ١٩٧٢.
٤٨. التعريفات: السيد شريف الجرجاني ٨١٦ك كۆچى دوايى كردوووه. مطبعة الحلبي، مصر، ١٣٥٧ك.
٤٩. التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن: حنفي أحمد. دار المعارف، مصر.
٥٠. تفسير القرآن العظيم: ابن كثير ٧٧٤ك كۆچى دوايى كردوووه. دار احياء التراث العربي، بيروت، ١٩٦٩ز. و مطبعة دار احياء الكتب العربية.
٥١. التفسير الكبير: الفخر الرازي ٦٠٦ك كۆچى دوايى كردوووه. ج ٢، مصورة دار الكتب العلمية - طهران.
٥٢. تلبيس ابليس: أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن الجوزي ٥٩٧ك كۆچى دوايى كردوووه، ج ٢، المطبعة المنيرية.
٥٣. التمهيد: أبو بكر محمد بن الطيب بن الباقلاني ٤٠٣ك كۆچى دوايى كردوووه، غني بطعه ونشره الأب رتشارد يوسف مكارثي اليسوعي، المطبعة الكاثوليكية، بيروت، ١٩٥٧ز.

۵۴. تمہید لتاریخ الفلسفة: مصطفى عبدالرزاق. القاهرة، ۱۹۵۹ز.
۵۵. تنویر الحوالک شرح موطأ الامام مالک: جلال الدین السیوطی ۹۱۱ھ کوچی دوائی کردووه. المكتبة التجارية، مصر.
۵۶. توضیح المراد فی شرح تجرید الاعتقاد: الطهرانی. ج ۱، ۱۳۸۱ھ، مطبعة المصطفوي، ئیران.
۵۷. ثلاث رسائل في اعجاز القرآن: الرُّماني والخطَّابي وعبدالقاهر الجُرْجاني، تحقیق محمد خلف الله و دكتور محمد زغلول سلام. دار المعارف، مصر، ج ۲ لا ۱۹۶۷.
۵۸. الجامع لأحكام القرآن (تفسیر القرطبي): أبو عبدالله محمد بن أحمد القرطبي. ج. الشعب - مصر.
۵۹. الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح: ابن تیمیة تقي الدين ۷۲۸ھ کوچی دوائی کردووه، القاهرة.
۶۰. حادي الأزواح الى بلاد الأفراح: لابن قیم الجوزية ۷۵۱ھ کوچی دوائی کردووه. ج ۴، ۱۳۸۱ھ - ۱۹۶۲ز، مطبعة محمد علی صبيح وأولاده، مصر.
۶۱. حاشية البناني: ۱۱۹۸ھ کوچی دوائی کردووه، علی شرح الجلال المحلى ۸۶۴ھ کوچی دوائی کردووه، علی متن جمع الجوامع لابن السبكي ۷۷۱ھ کوچی دوائی کردووه. ج ۱ سالی ۱۹۳۷، میصر.
۶۲. حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين: يوسف بن اسماعيل النبهاني. الطبعة المصورة - بيروت.
۶۳. حقيقة البابية والبهائية: محسن عبدالحميد. منشورات المكتب الاسلامي، بيروت، ج ۱، سالی ۱۳۸۹ھ.
۶۴. خاطرات جمالدين الأفغاني: محمد باشا المخزومي. دار الفكر، دمشق، ج ۲، سالی ۱۹۶۵.
۶۵. دائرة المعارف القرن ۱۴ھ ۲۰ز: محمد فريد وجدي، ج ۳، سالی ۱۹۷۱ بيروت.
۶۶. دراسات في الفرق والعقائد: د. عرفان عبدالحميد. مطبعة الارشاد، بغداد، ج ۱، سالی ۱۳۸۷ھ.
۶۷. الدين: بحوث ممهدة لدراسة تأريخ الأديان، الشيخ محمد عبدالله دراز. مطبعة السعادة، مصر، سالی ۱۹۶۹.
۶۸. الدين الاسلامي: محمد علي. اقتبس من الأصل الانكليزي الى العربية محمد سعيد. مطبعة لجنة التأليف والنشر، القاهرة سالی ۱۳۷۰ھ.
۶۹. الدين المقارن: محمود أبو الفيض المنوفي. دار نهضة مصر، ج ۱، سالی ۱۹۷۰ز.
۷۰. راحة العقل: الكرمانی.

٧١. الرازي مفسراً: د. محسن عبدالحميد، دار الحرية، بغداد، سالى ١٩٧٤ز.
٧٢. الرسالة الشافية للجرجاني: انظر ثلاث رسائل في اعجاز القرآن.
٧٣. الرسالة القشيرية في علم التصوف: لأبي القاسم عبدالكريم بن هوازة القشيري ٤٦٥ك كۆچى دوايى كردوو. مكتبة محمد على صبيح ١٩٥٧.
٧٤. رسالة التوحيد: محمدعبد. دارالهلالعدد ١٤٢ لسنة ١٢٨٢ك، ج ١٧ دارالمنار، مصرسالى ١٣٧٦ك.
٧٥. رسالة الفتوى الحموية الكبرى: ابن تيمية سالى ٧٢٨ك كۆچى دوايى كردوو. ج ٤، المطبعة السلفية بمكة المكرمة.
٧٦. رسالة في التوحيد والفرق المعاصرة: كمال الدين الطائي ١٣٩٢ - ١٩٧٢ز. مطبعة سلمان الأعظمي، بغداد.
٧٧. الرسول: سعيد حوى. مؤسسة الرسالة، بيروت، ج ٣، ١٢٩٣ك - ١٩٧٣ز.
٧٨. رياض الصالحين: الامام النووي محي الدين يحيى بن شرف ٦٧٦ك كۆچى دوايى كردوو. مطبعة الاستقامة، القاهرة، ج ٤.
٧٩. الروح: لابن قيم الجوزية ٧٥١ك كۆچى دوايى كردوو. ج ٣، ١٢٨٦ك - ١٩٦٧ز، مطبعة محمد علي صبيح وأولاده، مصر.
٨٠. روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني: شهاب الدين محمود الألوسي ١٢٧٠ك كۆچى دوايى كردوو، الطبعة المصورة عن الطبعة النيرية.
٨١. الروض الأنف في تفسير سيرة ابن هشام: للسهيلى ٥٨١ك كۆچى دوايى كردوو. تحقيق طه عبدالرؤوف سعد. القاهرة ١٩٧٣.
٨٢. زاد المعاد في هدي خير العباد: ابن قيم الجوزية. ج ٢ سالى ١٩٥٠، مصر.
٨٣. سنن الترمذي: ٢٧٩ك كۆچى دوايى كردوو. تحقيق عزة عبيد الدعاس، حمص ١٩٦٥.
٨٤. سنن ابن ماجه: ٢٧٥ك كۆچى دوايى كردوو، تحقيق محمد فؤاد عبدالباقي، دار احياء الكتب العربية، عيسى البابي، مصر سالى ١٩٥٢ز.
٨٥. السيرة النبوية: ابن كثير. تحقيق مصطفى عبدالواحد. مطبعة عيسى البابي، القاهرة ١٩٦٤ - ١٩٦٦ز.
٨٦. السيرة النبوية: ابن هشام. ج ٣، سالى ١٣٩١ك دار احياء التراث العربي، بيروت. و تهذيب سيرة ابن هشام: عبدالسلام هارون.
٨٧. شرح الأصول الخمسة: عبدالجبار بن أحمد ٤١٥ك كۆچى دوايى كردوو، تحقيق عبدالكريم عثمان. ج ١، سالى ١٢٨٤ مطبعة الاستقلال الكبرى بالقاهرة.

۸۸. شرح البیجوری - علی جوهره التوحید :- ابراهیم البیجوری ۱۲۷۷ک کۆچی دواپی کردوو. القاهرة ۱۹۶۴ز.
۸۹. شرح البیجوری علی السنوسیه - وبهامشه تقرير العلامة الشمس الأنباپی: القاهرة ۱۳۶۹ک.
۹۰. شرح تجرید الاعتقاد: علاء الدین علی بن محمد القوشجی ۸۷۹ک کۆچی دواپی کردوو. طبع فی ایران طبعة حجرية ۱۲۷۴ک.
۹۱. شرح الخريدة البهية: سيدي أحمد الدردير ۱۲۰۱ک کۆچی دواپی کردوو. وحاشية العلامة الصاوي عليه مطبعة الاستقامة، مصر.
۹۲. الشرح الجديد لجوهره التوحيد: للشيخ محمد أحمد العدوي، وجوهره التوحيد: منظومة لابراهيم بن ابراهيم اللقاني سأل ۱۰۴۱ک کۆچی دواپی کردوو. ج ۱، ۱۹۴۷، مطبعة المصطفى البابي الحلبي، مصر.
۹۳. شرح جوهره التوحيد، المسمى (اتحاف المريد بجوهره التوحيد): لعبدالسلام بن ابراهيم اللقاني المالكي سأل ۱۰۸۷ک کۆچی دواپی کردوو، وقد شرح منظومة والده. ج ۲، ۱۹۵۵، مطبعة السعادة، مصر.
۹۴. شرح رمضان أفندي: علی شرح العقائد للتفتازاني: دراسات ۱۳۱۴ک.
۹۵. شرح العقائد النسفية: سعد الدين مسعود بن عمر التفتازاني. ج ۱، سأل ۱۳۲۶ک، تركيا، أعادت مكتبة المثنى بالأوفست. وطبعة دار إحياء الكتب العربية، مصر، وبهامشه حاشية عصام الدين الأسفرائيني.
۹۶. شرح العقيدة الطحاوية: لابن أبي العز، ج ۲ نشر المكتب الاسلامي، دمشق.
۹۷. الشفا بتعريف حقوق المصطفى: للقاضي أبي الفضل عياض اليجصبي ۵۴۴ک کۆچی دواپی کردوو. المكتبة التجارية، مصر.
۹۸. الشورى بين النظرية والتطبيق: فحطان عبدالرحمن الدوري. مطبعة الأمة، بغداد ۱۹۷۴.
۹۹. الشيعة بين الأشاعرة والمعتزلة: هاشم معروف الحسني، ج ۱، سأل ۱۹۶۴.
۱۰۰. الصابئون - حرانيين و مندائيين: الدكتور رشدي عليان. مطبعة دار السلام، بغداد سنة ۱۹۷۷.
۱۰۱. صحيح البخاري: ۲۵۶ک کۆچی دواپی کردوو. طبعة مصورة، دار إحياء التراث العربي، بيروت عن طبعة القاهرة.
۱۰۲. صحيح مسلم بن حجاج القشيري: ۲۶۱ک کۆچی دواپی کردوو، تحقيق محمد فؤاد عبدالباقی. وشرح الامام النووي علی صحيح الامام مسلم، مطبوع بهامش ارشاد الساري للقسطلاني.
۱۰۳. الطب محراب الايمان: د. خالص كنجو، ۱۳۹۱ک، ۱۹۷۱ز، دمشق.
۱۰۴. الطريق الى النجوم: فان دريت ولي. ومهنگیرانی: د. عمر فروخ. دار العلم للملايين، بيروت، ج ۲،

١٩١٧.

١٠٥. الظاهرة القرآنية: مالك بن نبي، ترجمة عبدالصبور شاهين، دار الفكر، بيروت.
١٠٦. عارضة الأحوذ بشرح صحيح الترمذي: لابن العربي ٥٤٣ كؤچی دوايي كردوو. الطبعة المصورة.
١٠٧. عقائد الامامية الاثني عشرية: ابراهيم الزنجاني، ج ٢، سالی ١٩٧٣.
١٠٨. عقائد الامامية: محمد رضا المظفر، مطابع النعمان - النجف.
١٠٩. العقائد العضية: عضدالدين عبدالرحمن بن أحمد الايجي ٧٥٦ك كؤچی دوايي كردوو، ومعه شرح جلال الدين محمد بن أسعد الدواني الصديقي ٩١٨ك كؤچی دوايي كردوو، ومعه حاشية اسماعيل الكلنبوي ١٢٠٥ك كؤچی دوايي كردوو، وبهامشه حاشية المرجاني وحاشية الخلافي ١٠١٤ك كؤچی دوايي كردوو. دراسات مطبعة عثمانية ١٣١٦ك.
١١٠. عقائد ما بعد الموت في حضارة وادي الرافدين القديمة: رسالة ماجستير على الآلة الكاتبة تقدم بها نائل حنون عليوى - كلية الآداب جامعة بغداد سالی ١٩٧٥.
١١١. العقل عند الشيعة الامامية: د. رشدي عليان، ج ١، سالی ١٩٧٣ز مطبعة دار السلام، بغداد.
١١٢. العقل وسطوته: ج. راين، وهرگيراني: محمد الحلوجي، مطبعة السعادة، مصر.
١١٣. العقل والوجود: يوسف كرم، طبعة دار المعارف، مصر سالی ١٩٦٤ز.
١١٤. العقيدة والشرعية: جولد زيهير، وهرگيراني: الدكتور محمد يوسف موسى، وآخرون، ج ١، سالی ١٩٤٦، مطابع دار الكاتب المصري.
١١٥. علم أصول الفقه: عبد الوهاب خلاف، ج ٧، سالی ١٩٥٦، مصر.
١١٦. علم الكلام و بعض مشكلاته: أبو الوفا الغنيمي التفتازاني، ج ١، سالی ١٩٦٦ز، مكتبة القاهرة الحديثة.
١١٧. العلم ليس كافراً: د. محسن عبدالحميد، مقال في مجلة التربية الاسلامية، بغداد، ژماره سییه
- ١٩٧٣، و نشر برساله مستقلة.
١١٨. العلم يدعو للايمان: كريسي موريسون، وهرگيراني: محمود صالح الفلكي، ج ٤، سالی ١٩٦٢ و ج ٥، سالی ١٩٦٥.
١١٩. غاية المرام في عقائد أهل الاسلام: الحاج حمدي الأعظمي، ج ٢، ١٣٦٧ك.
١٢٠. غاية المرام في علم الكلام: لسيف الدين الآمدي. تحقيق حسن محمود عبداللطيف، القاهرة ١٩٧١.
١٢١. الغلو والفرق الغالية: عبدالله سلوم السامرائي، مطبعة الحكومة، بغداد ١٣٩٢ك.
١٢٢. الفارق بين المخلوق والخالق: عبدالرحمن بك باجه جي زاده، چاپی يه كهه، مطبعة التقدم،

مصر ۱۳۲۲ک.

۱۲۳. فتح الباري شرح صحيح البخاري: لابن حجر العسقلاني ۸۵۲ك كۆچى دوايى كردوو، طبع بعناية محب الدين الخطيب، دار المعرفة، بيروت، مصورة عن طبعة المكتبة السلفية، القاهرة.
۱۲۴. فتح الغفار بشرح المنار: لابن نجيم ۹۷۰ك كۆچى دوايى كردوو، مصر ۱۹۳۶.
۱۲۵. فجر الاسلام: أحمد أمين، ج ۱۰، سالى ۱۹۶۵ از لجنة التأليف والنشر بالقاهرة.
۱۲۶. الفرق بين الفرق: عبدالقاهر بن طاهر بن محمد البغدادي ۴۲۹ك كۆچى دوايى كردوو. تحقيق محمد محيي الدين عبدالحميد، مطبعة المدني، القاهرة.
۱۲۷. فرق الشيعة: النوبختي، استنبول سالى ۱۹۳۱، وطبعة المطبعة الحيدرية بالنجف سالى ۱۹۶۹.
۱۲۸. الفرق بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان: لابن تيمية. دار الغدير، بغداد ۱۹۶۹.
۱۲۹. الفصل في الملل والأهواء والنحل: لابن حزم الأندلسي ۴۵۶ك كۆچى دوايى كردوو، طبع مكتبة المثنى ببغداد بالأوفست.
۱۳۰. فصل المقال فيما بين الحكمة والشريعة من الاتصال: أبو الوليد ابن رشد ۵۹۵ك كۆچى دوايى كردوو، دار المعارف، مصر.
۱۳۱. الفقه الأكبر: للامام أبي حنيفة، شرح علي القاري ۱۰۱۴ك كۆچى دوايى كردوو، دار الكتب العربية، مصر.
۱۳۲. في الدين المقارن: محمد كمال جعفر، دار الكتب الجامعية ۱۹۷۰از.
۱۳۳. في ظلال القرآن: سيد قطب ۱۹۶۷از كۆچى دوايى كردوو. دار احياء التراث العربي، بيروت، ج ۵، سالى ۱۹۶۹.
۱۳۴. في العقائد والأديان: د. محمد جابر الحيني، ج ۱، سالى ۱۹۷۱.
۱۳۵. القاموس المحيط: مجد الدين الفيروزآبادي ۸۱۷ك كۆچى دوايى كردوو. المكتبة التجارية، القاهرة.
۱۳۶. القسطاس المستقيم: الغزالي، تحقيق فيكتور شلحت. ج ۱، سالى ۱۹۵۹ از المطبعة الكاثوليكية.
۱۳۷. قصة الايمان: نديم جسر، مطابع المكتب الاسلامي، بيروت، ج ۳، سالى ۱۹۶۹.
۱۳۸. قصة الديانات: سليمان مظهر، ج ۱، دار الوطن العربي للطبع والنشر.
۱۳۹. القضاء والقدر: محمد متولي الشعراوي، دار الشروق، مصر.
۱۴۰. الكامل في التاريخ: ابن أثير عز الدين ۶۳۰ك كۆچى دوايى كردوو، دار صادر بيروت.
۱۴۱. كبرى اليقينيّات الكونية: د. محمد سعيد رمضان البوطي، ج ۲، ۱۳۹۰ك.
۱۴۲. الكتاب: سيويه أبو بشر عمرو ۱۸۰ك. ج ۱، بولاق، مصر ۱۳۱۶ك.
۱۴۳. كشاف اصطلاحات الفنون: التهانوي، كلكتا ۱۸۶۲ز.

۱۴۴. الکشاف عن حقائق التنزيل و عیون التأویل: لأبي القاسم جابر الله محمود بن عمر الرّمخسري ۵۲۸ك كوّجی دوايی كردووه. مطبعة مصطفى البابي الحلبي، مصر ۱۹۴۸ و طبعة ۱۹۶۶.
۱۴۵. الكواشف الجليلة عن معلني الواسطية: عبدالعزيز الحمد سلمان. والعقيدة الواسطية لتقي الدين ابن تيمية، ج ۴، مؤسسة مكة للطباعة والاعلام. من مطبوعات رابطة العالم الاسلامي بمكة المكرمة.
۱۴۶. اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيخان: محمد فؤاد عبدالباقي. مراجعة د. عبدالستار أبو غدة. المطبعة العصرية بالكويت ۱۹۷۷.
۱۴۷. لباب النقول في أسباب النزول: جلال الدين السيوطي بهامش تفسير الجلالين. المطبعة الهاشمية، دمشق ۱۳۵۸ك.
۱۴۸. لسان العرب: جمال الدين بن منظور المصري ۷۱۱ك كوّجی دوايی كردووه. دار صادر، بيروت.
۱۴۹. الله: عباس محمود عقاد، دار الهلال، مصر.
۱۵۰. الله جل جلاله: سعيد حوى، ج ۳، ۱۹۷۲ز.
۱۵۱. الله يتجلى في عصر العلم: نخبة من العلماء الأمريكيين. أشرف على تحريره جون كلوفومونسا، وهريجيانى: د. الدمرداش، ج ۳، ۱۹۶۸، مؤسسة الحلبي وشركاء بمصر.
۱۵۲. لماذا أؤمن بالقرآن الكريم و بمحمد (ﷺ): هلال علي هلال.
۱۵۳. اللع لأبي نصر السراج الطوسي: تحقيق د. عبدالحليم محمود و د. عبدالباقي سرور ۱۹۶۰، مطبعة السعادة، مصر.
۱۵۴. لوامع الأنوار البهية وسواطع الأسرار الأثرية لشرح الدرّة المضیة في عقد الفرقة المرضیة: محمد بن أحمد، السفاريني الأثري الحنبلي، مطابع دار الأصفهاني وشركاء بجدة ۱۳۸۰ك.
۱۵۵. مباحث الحكم عند الأصوليين: محمد سلام مذكور، ج ۲، سالى ۱۳۸۴ك.
۱۵۶. مباحث في علوم القرآن: د. صبحي صالح ۱۹۸۶ز كوّجی دوايی كردووه. ج ۴، دار القلم للكلابين، بيروت.
۱۵۷. مبادئ الاسلان: أبو الأعلى المودودي، ج ۲، سالى ۱۹۵۷، دمشق.
۱۵۸. مجمع البيان في تفسير القرآن: الطبرسي ۵۴۸ك كوّجی دوايی كردووه، دار احیاء التراث العربي - بيروت.
۱۵۹. محاضرات في الفقه على المذاهب أهل السنة والامامية: بدر المتولى علي عبدالباسط، بغداد ج ۱.
۱۶۰. محاضرات في الفلسفة الاسلامية: يحيى هويدي، ج ۱، سالى ۱۹۶۶.
۱۶۱. محاضرات في النصرانية: محمد أبو زهرة. مطبعة العلوم ۱۳۶۱ك - ۱۹۴۲ز، مصر.

١٦٢. المختار من صحاح اللغة: محمد محيي الدين عبد الحميد، و محمد عبداللطيف الشبكي، ج ٤، مصر.

١٦٣. المذاهب الاسلامية: محمد أبو زهرة، المطبعة النموذجية، مصر، سلسلة الألف كتاب.

١٦٤. مذاهب الاسلاميين: عبدالرحمن بدوي، ج ١، دار العلم للملايين، بيروت.

١٦٥. مذاهب و مفاهيم في الفلسفة والاجتماع: عبدالرزاق الماجد، منشورات دار المكتبة العصرية، صيدا، بيروت.

١٦٦. مروج الذهب: المسعودي ٣٤٦ك كؤجى دوايى كردووه، ج ٢، دار الأندلس، بيروت ١٩٧٣ز.

١٦٧. المسائرة: للكمال بن همام ٣٤٦ك كؤجى دوايى كردووه، والمسامرة بشرح المسائرة لابن أبي شريف القدسي ٩٠٦ك كؤجى دوايى كردووه، وشرحه للشيخ قاسم بن قطلوبغا ٨٧٩ك كؤجى دوايى كردووه، حاشية محمد محي الدين عبد الحميد مطبعة السعادة، مصر.

١٦٨. المستدرك على الصحيحين: الحاكم النيسابوري ٤٠٥ك كؤجى دوايى كردووه، النسخة المصورة على الطبعة الهند.

١٦٩. مسند أحمد بن حنبل: طبعة مصورة في بيروت على الطبعة اليمنية بمصر المطبوعة ١٣١٢ك.

١٧٠. مشاهد القيامة في القرآن: سيد قطب. دار المعارف بمصر.

١٧١. مع الأنبياء في القرآن الكريم: عفيف عبدالفتاح طبارة، دار العلم للملايين، بيروت.

١٧٢. مع الله في السماء: د. أحمد زكي. دار الهلال بمصر.

١٧٣. معترك الاقارن في إعجاز القرآن: السيوطي ٩١١ك كؤجى دوايى كردووه، تحقيق: علي محمد البجاوي، القاهرة ١٩٦٩.

١٧٤. المعتقد الايماني - شرح منظومة الشيباني: لأبي البقاء الأحمدي الشافعي، بغداد ١٩٦٢، مطبعة شفيق.

١٧٥. المعتقد المنتقد: الشاه فض الرسول القادري، طبعة مصورة، مكتبة ايشق، استنبول ١٩٧٥.

١٧٦. مفتاح السعادة: طاش كبرى زاده ٩٦٨ك كؤجه دوايى كردووه، دار الكتب الحديثية، القاهرة ١٩٦٨ز.

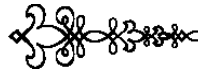
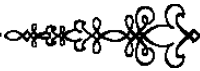
١٧٧. المفردات في غريب القرآن: الراغب الأصفهاني ٥٦٥ك، دار الكتب الحديثية، القاهرة ١٩٦٨ز.

١٧٨. المقاصد وشرحه: كلاهما للفتازاني ٧٩١ك كؤجى دوايى كردووه. طبعة الأستانة ١٣٠٥ك.

١٧٩. مقالات الاسلاميين واختلاف المصلين: أبو الحسن الأشعري ٣٣٠ك كؤجى دوايى كردووه، تحقيق الشيخ محمد محيي الدين عبد الحميد، ج ١، سالي ١٣٦٩ك، مكتبة النهضة المصرية.

١٨٠. المقالات والفرق: أبو خلف الأشعري، تحقيق د. محمد جواد مشكور، ج ١، مطبعة الحيدري، طهران ١٩٦٣.

١٨١. مقام العقل عند العرب: قدري طوفان، دار المعارف للطباعة والنشر والتوزيع، مصر.
١٨٢. مقدمة ابن خلدون: ٨٠٨ك كؤچی دوايي كردووه، مطبعة مصطفى محمد، مصر.
١٨٣. مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة: طه باقر. ج ٢، بغداد سالى ١٩٥٥.
١٨٤. الملل والنحل: الشهرستاني ٥٤٨ك كؤچی دوايي كردووه، تحقيق عبدالعزيز الوكيل، مؤسسة الحلبي، طبعة سنة ١٩٦٨، و له پهراويزى: (الفصل لابن حزم) چاپكراوه.
١٨٥. مناهج الأدلة في عقائد الملة: لابن رشد. ج٢، تقديم وتحقيق د. محمود قاسم ١٩٦٩، مكتبة الأنجلو المصرية بالقاهرة.
١٨٦. مناهل العرفان في علوم القرآن: محمد عبد الرزاق الزرقاني، دار احياء الكتب العربية.
١٨٧. مناهج الاسلام في الحكم: محمد أسد، نقله الى العربية الأستاذ منصور محمد ماضي، ج ٣، دار العلوم للملايين، بيروت.
١٨٨. الموافقات: للشلطبي، الطبعة السلفية، مصر ١٣٤١.
١٨٩. المواقف: لعز الدين الاجي. مع شرح المواقف للسيد الشريف على بن محمد الجرجاني، طبع بالقسطنطينية ١٢٨٦ك.
١٩٠. موقف العقل والعلم والعالم من رب العالمين: للأستاذ مصطفى صبري، القاهرة ١٩٥٠.
١٩١. النبأ العظيم - نظرات جديدة في القرآن: د. محمد بن عبدالله دراز، ج ٣، ١٩٧٠.
١٩٢. النجوم في مسالكها: د. جيمس جينز، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر بالقاهرة ١٩٦٢ز.
١٩٣. نداء الروح: فاضل صالح السامرائي، المطبعة الاسلامية، بغداد ١٣٧٨ك - ١٩٥٨ز.
١٩٤. نسيم الرياض في شرح شفاء القاضي عياض: شهاب الدين الخفاجي المصري ١٠٦٩ك كؤچی دوايي كردووه، دار الفكر، بيروت، مصورة عن طبعة القاهرة.
١٩٥. نشأة الآراء والمذاهب والفرق الكلامية: يحي حسن فرغل، من مطبوعات مجمع البحوث الاسلامية ١٣٩٢.
١٩٦. نشأة الفكر الفلسفي في الاسلام: د. علي سامي نشار، دار المعارف بمصر ب ١ ١٩٧٥ ج ٦.
١٩٧. نهاية الاقدام في علم الكلام: عبد الكريم الشهرستاني، صححه الفرد جيو.
١٩٨. النهاية في غريب الحديث والأثر: مجد الدين ابن الأثير الجزري. تحقيق طاهر أحمد الزاوي و محمود الطناحي، القاهرة ١٩٦٥ز.
١٩٩. نور الاسلام: الشيخ عبد الكريم محمد المدرس، الدار العربية للطباعة ببغداد ١٩٧٨ز.
٢٠٠. هداية الحيارى من اليهود والنصارى: ابن قيم الجوزية، هامش كتاب (الفارق).
٢٠١. هداية العقول: القاسم بن محمد، طبع في اليمن ١٣٥٩ك.
٢٠٢. الوحي في أصول الفقه: عبد الكريم زيدان: ج ٣، ١٩٦٧ بغداد.

٢٠٢. الوحي المحمدي: السيد محمد رشيد رضا ١٩٢٥ز كۆچى دوايى كردوو، شركة الطباعة الفنية القاهرة، ج ٦.

٢٠٤. الوسيلة في شرح الفضيلة: عبدالكريم المدرس، ج ١ ١٩٧٢ مطبعة الارشاد، بغداد.

٢٠٥. اليواقيت والجواهر في العقائد الأكابر: عبدالوهاب الشعراني ١٩٧٣ك كۆچى دوايى كردوو، مصر ١٩٥٩.

٢٠٦. يوم القيامة: عبدالرزاق نوفل، دار الشعب، القاهرة ١٩٦٩ك.

٢٠٧. اليهودية: د. أحمد شلبي، ج ٣، ١٩٧٣، مطبعة السنة المحمدية، مصر.

پیرستی بابەتەکان

بابەت	لا پەرە
پیشەکی وەرگیر	۱۰
دابەش کردنی کارەکان لە نێوان هەردوو نووسەرەکان	۱۳
پیشەکی چاپی چوارەم	۱۴
پیشەکی چاپی سییەم	۱۵
پیشەکی چاپی دووەم	۱۶
پیشەکی چاپی یەکەم	۱۷
بەشی یەکەم: لیکۆڵینەووە بەرایبەکان	۲۱
دەروازەی یەکەم: ناساندنی زانستی بنه‌ماکانی نایین	۲۳
سەرەتا (تمهید):	۲۳
ناوەکانی ئەم زانسته و هۆیه‌کانی	۲۳
پێناسەی زانستی بنه‌ماکانی نایین	۲۶
دەروازەی دووەم: میژووی زانستی بنه‌ماکانی نایین	۳۸
سەرەتا	۳۸
۱- بارودۆخی عەقیدە و بیروباوەری ئیسلامی لە سەرەدەمی پێغەمبەر و خەلیفەکانی راشدین	۴۹
أ- لە سەرەدەمی پێغەمبەر	۴۹
ب- لە سەرەدەمی خەلیفەکانی راشدین (۱۱ - ۴۰ ک)	۵۴
۲- بارودۆخی عەقیدە و بیروباوەری ئیسلامی لە سەرەدەمی ئەمەوییه‌کان (۴۱ - ۱۳۲ ک)	۶۲
۳- بارودۆخی عەقیدە و بیروباوەری ئیسلامی لە سەرەدەمی عەباسیه‌کان (۱۳۲ ک)	۶۶
تاسەرەدەمی	
دەروازەی سییەم: بنه‌ماکانی نایینی ئیسلام	۷۴
۱- بنه‌ماکانی نایین لە لایەن ئەهلی سوننە	۷۴
۲- شیعه‌ی ئیمامی	۸۱

٨٥

۱۶

^^

9.

93

97

97

97

95

100

102

104

104

104

11.

121

122

151

154

138

141

142

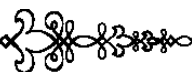
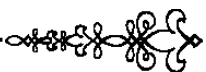
142

144

147

13A

- ۱۶۲ سیفەتی بۆ نیاژی و بەخۆوە راوەستان (القیام بالنفس)
- ۱۶۵ سیفەتی تەنهای (وحدانیه)
- ۱۶۶ بەلگەکانی ڕەتکردنەوی هەر پێنج چەندیتییەکان
- ۱۶۶ یەكەم: بەلگە ڕەتکردنەوی چەندیتی لكاو (الكَم المتصل) لە زاتی خوادا
- ۱۶۶ دووهم: بەلگە ڕەتکردنەوی چەندیتی جیا (الكَم المنفصل) لە زاتی خوادا
- ۱۶۹ سییەم: بەلگە ڕەتکردنەوی چەندیتی لكاو (الكَم المتصل) لە سیفەتەکانی خوادا
- ۱۶۹ چوارەم: بەلگە ڕەتکردنەوی چەندیتی جیا (الكَم المنفصل) لە سیفەتەکانی خوادا
- ۱۷۱ کاریگەری بیروباوەری یەكتاناسی لە ژياندا
- ۱۷۴ ۳- سیفەتە واتاییەکان (معانی)
- ۱۷۵ مشتومڕ لەمەر سیفەتی واتاییەکان (معانی)
- ۱۸۱ هۆکاری سەرھەڵدانی کێشەو مشومڕ
- ۱۸۳ میژووی کێشەو مشتومڕەكە
- ۱۸۴ سیفەتی توانا (القدرة)
- ۲۱۲ دەررازی دووهم: دەرەنجام و بەرھەمی باوەڕ بوون بە سیفەتەکانی خوا
- ۲۱۲ باسی یەكەم: ئەو شانە ڕۆ خۆی گەورە نەبوو و ئەستەم
- ۲۱۲ باسی دووهم: ئەو شانە ڕۆ خۆی گەورە دروستن
- ۲۱۴ بینینی خۆی پاك و بەرز
- ۲۲۵ باسی سییەم: قەزاو قەدەر
- ۲۲۶ باوەڕ بوون بە قەزاو قەدەر و پەيوەندیەكە بە بیرۆكە (جەبر)
- ۲۲۸ دەست گرتن بە هۆکارەکان و باوەڕ بوون بە قەزاو قەدەر
- ۲۲۹ دەرکەوتنی بابەتی قەزاو قەدەر
- ۲۳۰ مەزھەبەکانی موسلمانان لەبارە قەزاو قەدەر
- چوارەم: مەزھەبی ئیمامی
- پێنجەم: مەزھەبی (ابن رشد)
- بەشی سییەم: پێغەمبەراییەتی (النبوة)

- ۲۴۵ ددروازې په کهم: عهقلی مروژ و پیوړستی به رښمایي و هیدایهت پیغه مبهرایه تی
- ۲۴۵ باسی په کهم: زانیی عهقلی
- ۲۴۵ بوونی عهقل
- ۲۵۰ باسی دووهم: پیوړستی عهقل به رښمایي و هیدایهت پیغه مبهرایه تی
- ۲۵۰ باوړې عهقل ... و باوړې سروش
- ۲۵۴ ددروازې دووهم: مشتمې کردن له گهڼ نه وانه ی نکوژلی ده کهن له پیغه مبهرایه تی
- ۲۸۱ کوژتایی
- ۲۸۳ ددروازې سیپهم: پیغه مبهرایه تی به شیوه یه کی گشتی
- ۲۸۳ باسی په کهم: پیغه مبهرایه تی و نه رکه کی
- ۲۸۴ وشه ی پیغه مبه ر و په یامبه ر له زمانه وانیدا
- ۲۸۴ وشه ی پیغه مبه ر و په یامبه ر له زار او دا
- ۲۸۷ سه لاندنی پیغه مبهرایه تی
- ۲۸۷ پیغه مبهرایه تی به هه لژاردن و ده ستنیشان کردن ده بیټ له لاین خوی گه وړه
- ۲۸۸ په یامبه ران و پیغه مبه ران مروژن
- ۲۹۰ سوو ده کانی تووش بوونی پیغه مبه ران به دیارده (اعراض) مروییه کان
- ۲۹۲ باوړ بوون به پیغه مبه ران و په یامبه ران
- ۲۹۴ ژماره و ریژه ی پیغه مبه ران
- ۲۹۶ به درو خسته وده ی پیغه مبه ران و به وده ی کهم و کوریان هیه بی باوړې و کوفره
- ۲۹۶ کاری پیغه مبه ران و ره وانه کرانیان بو هه موو گه لانی جیهان به ټیکرایي
- ۲۹۸ قورثانی پیروژ و کتیبه ناسمانیه کانی تر
- ۳۰۲ باسی دووهم: تاییه تمه ندیه کانی پیغه مبهرایه تی
- ۳۰۲ سیفه تی په کهم: پاریزراوی (العصمة)
- ۳۰۳ جوړی په کهم: پاریزراوی له گونا هی گه وړه
- ۳۰۳ په کهم: پاریزراو بوون له کوفرو بی باوړې
- ۳۰۳ دووهم: پاریزراو بوون له درو کردن
- ۳۰۶ سیپهم: پاریزراو بوون له گونا هه گه وړه کانی تر

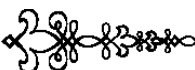
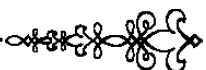
- ۳۰۶ قوڼاغی پېش پیغه مبهرایه تی
- ۳۰۶ قوڼاغی دواي پیغه مبهرایه تی
- ۳۰۷ جوړی دووهم: پاریزراوی له گوناھی بچوک
- ۳۰۷ گوناھی بچوک دوو جوړن
- ۳۰۸ بهلگهی پاریزراوی پیغه مبهران
- ۳۱۰ نهودی له بارهی پیغه مبهران هاتووو له رووکه شدا به گوناھ ددرده که ویت
- ۳۱۶ حیکمه تی تومار کردنی هه لئهی پیغه مبهران
- ۳۱۷ سیفه تی دووهم: راگه یانندی به نامه ی خوا (التبلیغ)
- ۳۱۹ سیفه تی سییه م: زیره کی و ژیری (القطانة)
- ۳۲۱ سیفه تی چواره م: نیړینه بوون (الذکورة)
- ۳۲۳ سیفه تی پینجه م: پاک و سه لامه ت بوون له ناته واوی و که موکوریه کان
- ۳۲۶ سروش (الوحي)
- ۳۲۸ واتی سروش (وحي) له زار او ددا
- ۳۲۸ جوړه کانی سروش (وحي)
- ۳۳۲ جونیه تی سروش و دابه زینی بو سهر پیغه مبه ر
- ۳۳۵ سروش (وحي) شتی که له دهره ووی دهر وونه
- ۳۵۷ چه ند گومانیک ی لاوازو بی بڼه ما
- ۳۷۰ موعجیزه (المعجزة)
- ۳۷۹ هوکمی باوهر بوون به موعجیزه
- ۳۸۰ چه ند گومانیک و بهر په رچه کانی
- ۳۸۲ دهر ازی چواره م: پیغه مبه رایه تی به شیوه یه کی تاییه ت
- ۳۸۲ باسی یه که م: سه لمانندی پیغه مبه رایه تی محمد (صلى الله عليه وسلم)
- ۳۸۲ یه که م: بانگه شه کردنی پیغه مبه رایه تی
- ۳۸۳ دووهم: دهر خستنی موعجیزه
- ۳۸۳ موعجیزه کانی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم)
- ۳۸۳ جوړی یه که م

- ۳۸۷ قورئانی پیرۆز
- ۳۸۸ ئیعیجازی قورئان
- ۳۸۹ هاتنه‌جی و هاتنه‌دی مه‌رجه‌کانی ئیعیجاز له قورئانی پیرۆزدا
- ۳۹۲ ر‌ووه‌دکانی ئیعیجازی قورئانی پیرۆز
- ۳۹۵ شی‌وای قورئانی پیرۆز
- ۳۹۸ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شی‌وای قورئانی پیرۆز
- ۳۹۸ . تاییه‌تمه‌ندی یه‌که‌م
- ۳۹۹ تاییه‌تمه‌ندی دووهم
- ۴۰۰ تاییه‌تمه‌ندی سی‌یه‌م
- ۴۰۳ تاییه‌تمه‌ندی چوارهم
- ۴۰۶ تاییه‌تمه‌ندی پ‌ینجه‌م
- ۴۱۰ تاییه‌تمه‌ندی شه‌شه‌م
- ۴۱۱ تاییه‌تمه‌ندی حه‌وته‌م
- ۴۱۳ ر‌ووی دووهم: له ر‌ووه‌دکانی ئیعیجازی قورئانی پیرۆز
- ۴۲۵ ر‌ووی سی‌یه‌م
- ۴۲۵ ا- هه‌والی داوه له‌باردی شته‌ شاراووه‌ غه‌یبیه‌کانی ر‌ابردوو
- ۴۲۷ ب- هه‌والی داوه له‌باردی ئه‌و شته‌ شاراووه‌ غه‌یبیه‌کانی ئاماده‌نه و هه‌ن
- ۴۲۸ پ- هه‌والی داوه له‌باردی شته‌ شاراووه‌ غه‌یبیه‌کانی داهاتوو
- ۴۳۴ ر‌ووی چوارهم: ئه‌و راستیه‌ زانستیانه‌ی قورئان که زانستی سه‌رده‌م جه‌ختیان له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه
- ۴۳۸ گو‌مانیک و به‌رپه‌رچه‌که‌ی
- ۴۴۱ چه‌ند گه‌واهیه‌کی تر له‌سه‌ر پ‌یغه‌مبه‌رایه‌تی په‌یامبه‌ری مه‌زن محمد صلوات الله علیه وسلم
- ۴۴۱ گه‌واهی یه‌که‌م
- ۴۴۵ گه‌واهی دووهم
- ۴۵۰ گه‌واهی سی‌یه‌م
- ۴۵۰ گه‌واهی چوارهم
- ۴۵۱ گه‌واهی پ‌ینجه‌م

- ٤٥١ ئەو مژدانەى لە کتێبه‌کانى پێغه‌مبه‌رانى پێش‌ویدا هاتوون
- ٤٥٢ ئەو مژدانەى لە (زبور)دا هاتوون
- ٤٥٣ ئەو مژدانەى لە (تورات)دا هاتوون
- ٤٥٦ ئەو مژدانەى لە (ئینجیل)دا هاتوون
- ٤٦٢ ئینجیلی (برنابا)
- ٤٦٤ میژووی ئینجیلی (برنابا)
- ٤٧١ باسى دووهم: په‌یامه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و بنه‌ماکانى بانگه‌وازه‌که‌ی ته‌واوکه‌رو کۆتایی
شهریعه‌ته‌گانه
- ٤٧١ کۆتایی هاتنى پێغه‌مبه‌رایه‌تى
- ٤٧٥ گشتگیری په‌یامه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) .
- ٤٧٧ محمد (ﷺ) خاوه‌نى به‌رزترین پله‌و پایه‌یه‌ له‌ناو پێغه‌مبه‌راندا
- ٤٨٠ تکا و شه‌فاعه‌تى پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)
- ٤٨٠ شه‌فاعه‌ت دوو جووره
- ٤٨٠ ١- شه‌فاعه‌تى چه‌سپاو (مثبتة)
- ٤٨١ ٢- شه‌فاعه‌تى نه‌چه‌سپاو (منفیة)
- ٤٨٣ جوهره‌کانى تکا و شه‌فاعه‌تى چه‌سپاو
- ٤٨٦ تکاو شه‌فاعه‌تى غه‌یری پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)
- ٤٨٧ هیکمه‌ت له‌ تکاو شه‌فاعه‌ت
- ٤٨٧ بنه‌ماکانى بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌رى مه‌زن (ﷺ)
- ٤٩٢ له‌ به‌رامبه‌ر پێغه‌مبه‌رى خوادا (ﷺ) چیمان له‌سه‌ر پێویسته
- ٤٩٥ **به‌شى چوارهم: رۆژى دواى**
- ٤٩٩ ده‌روازه‌ی یه‌که‌م
- ٤٩٩ به‌لگه‌کانى رۆژى دواى
- ٥٠٠ ١- توێژینه‌وه‌ی ده‌روونى (نفسى)
- ٥٠١ ٢- توێژینه‌وه‌ی رۆحى
- ٥٠٢ ٣- گه‌واهی کردارى و ئەزموونی

- ۵۰۲ ئامانج و مه‌به‌ست له بڕوا بوون به رۆژی دوايي
- ۵۰۳ پيويستی بڕوابوون به رۆژی دوايي
- ۵۰۴ ۱- لایه‌نی دەرروونی
- ۵۰۴ ۲- لایه‌نی رەوشتی
- ۵۰۷ ۳- پابه‌ند بوون و گرته‌به‌ر (السلوك)
- ۵۰۸ ۴- پيويستی بوونه‌ومرپی (الضرورة الكونية)
- ۵۱۰ دەر‌واژه‌ی دووهم: رۆژی دوايي له هزری نا نیسلامی
- ۵۱۰ ۱- له شارستانی‌ه‌تی دۆلی رافدین
- ۵۱۴ ۲- له‌لای میسرپییه‌ کۆنه‌کان
- ۵۱۸ ۳- له نایینی زمرده‌شتی
- ۵۱۹ ۴- له‌لایه‌ن یۆنانیه‌ کۆنه‌کان
- ۵۲۱ ۵- له‌لایه‌ن رۆمانیه‌کان
- ۵۲۲ ۶- له‌لایه‌ن هندۆسیه‌کان
- ۵۲۳ ۷- له‌لایه‌ن صابیئه‌کان
- ۵۲۴ ۸- له‌لایه‌ن جوله‌که‌کان
- ۵۲۵ ۹- له‌لایه‌ن نه‌صرانیه‌کان
- ۵۲۸ دەر‌واژه‌ی سێه‌م: رۆژی دوايي له هزری نیسلامدا
- ۵۲۸ واتاکه‌ی
- ۵۲۸ هۆی ناو‌نرانی به‌و ناوه
- ۵۲۹ ئەو رینگه‌یه‌ی که رۆژی دوايي پێی سه‌لمێ‌نراوه
- ۵۳۰ رینگه‌ی تیگه‌یه‌شتن له‌شته‌ شاراو‌ه‌و غه‌یبیه‌کان و بڕوابوون پێیان
- ۵۳۱ بڕوابوون به رۆژی دوايي دەر‌ه‌نجامی بڕوا به‌خوا بوونه
- ۵۳۳ ژيانپێکی‌ تر
- ۵۳۳ پچرانی‌ کردار به‌هۆی‌ مردن
- ۵۳۳ ئاکام خراپ‌ی، کرده‌وه‌کان په‌یوه‌ستن به ئاکامه‌کانیان‌ه‌وه
- ۵۳۵ په‌شیمانی (التوبة)
- ۵۳۶ مه‌رحه‌کانی په‌شیمان بوونه‌وه

۵۳۸	مردن (الموت)
۵۳۸	پیناسەكەى
۵۴۰	ئەودى شوپن مردوو ئەكەوئىت بۆ سەر
۵۴۲	هيووا خواستنى مردن
۵۴۵	ژيانى ناو گۆر (البرزخ)
۵۴۵	گۆر (القبر) يەكەم قۇناغە لە قۇناغەكانى پۆزى دوايى
۵۵۵	زىندوو بوونەووه (هەستانەوہى جەستەيى) دووبارە ژيانەوہ
۵۶۶	بەرپابوونى پۆزى دوايى
۵۷۴	نیشانەكانى بەرپابوونى پۆزى دوايى
۵۷۷	ناخۆشيبەكانى بەرپابوونى پۆزى دوايى
۵۸۱	شەپپور، كەرەنا (الصور)
۵۸۵	كۆكردنەوہ (الحشر)
۵۸۸	نمايش كردن و لىپرسينەوہ (العرض والحساب)
۵۹۵	حەوز (الحوض)
۵۹۹	تەرازو (الميزان)
۶۰۷	پرد (الصراط)
۶۱۲	بەهەشت و دۆزەخ
۶۱۳	ئاگرى دۆزەخ
۶۴۲	بەهەشت
۶۷۴	پيړستى سەرچاوەكان
۶۸۶	پيړستى بابەتەكان

دیارتترین دانراوه زانستیه کانی

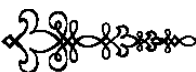
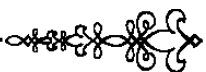
د. رشیدی علیان

یه که م: کتیبه زانستیه کان:

۱. العقل عند الشيعة: مطبعة دار السلام، بغداد ۱۹۷۳.
۲. الاسلام والخلافة: مطبعة دار السلام، بغداد ۱۹۷۶.
۳. الصابئون - حرانیین و مندائیین: مطبعة دار السلام، بغداد ۱۹۷۶.
۴. الأدیان: دراسة تأريخية مقارنة - بالاشتراك مع د. سعدون الساموك، مطبعة دار الحرية، بغداد ۱۹۷۶.
۵. علوم القرآن: بالاشتراك مع د. فحطان الدوري وكاظم الراوي، مطابع مؤسسة دار الكتب بالموصل ۱۹۸۰.
۶. علوم الحديث ونصوص من الأثر: بالاشتراك مع د. فحطان الدوري وكاظم الراوي - مطبعة جامعة بغداد ۱۹۸۰.
۷. أصول الدين الاسلامي: نهم کتیبه ی بهرده ستمان.
۸. نهج خميني في ميزان الفكر الاسلامي: بالاشتراك، دار عمار للنشر والتوزيع، عمان، الأردن ۱۹۸۵.
۹. النصرية حركة هدمية: بالاشتراك، مطبعة الارشاد، بغدا ۱۹۸۶.
۱۰. التطرف الديني: بالاشتراك، مطبعة وزارة الأوقاف، بغداد ۱۹۸۶.
۱۱. أسرى الحرب في الاسلام: بالاشتراك، مطبعة وزارة الأوقاف، بغداد ۱۹۸۶.

دووهم: نهو کتیبانه ی که وهک په پرهو و بهرنامه ی خویندن دانراون:

۱. ناوبراو به شدار بووه له دانانی (۲۰) کتیب که کراونه په پرهو ی خویندن بو چه نندین قوناغی جیا جیا ی خویندن له وهزاره ی پهروده، که نه مانه ن:
۱. التربية الاسلامية: (۴) کتیبه، بو پوله کانی سی ناوه ندی و چوارو پینج و شه شه می ناماده یی له قوتاخانه نامادیه کان سالی ۱۹۷۹ز.
۲. التربية الاسلامية: (۲) کتیبه، بو پوله کانی یه که م و دووهمی خولی ماموستایان، سالی ۱۹۷۹ز.

۳. التربية الاسلامية: (۲) كتيبہ بۆ پۆلەكانى: يەكەم و دوووم و سېيەمى ناوہندى لہ قوتابخانەكانى ئىسلامى سالى ۱۹۷۹ز.
۴. علوم القرآن: (۲) كتيبہ: بۆ پۆلەكانى چوارەم و پېنجەمى ئامادەيى لہ قوتابخانەكانى ئىسلامى سالى ۱۹۷۹ز.
۵. الفقه الاسلامي: (۳) كتيبہ، بۆ پۆلەكانى: چوارەم و پېنجەم و شەشەمى ئامادەيى لہ قوتابخانەكانى ئىسلامى سالى ۱۹۷۹ز.
۶. الحديث الشريف: (۳) كتيبہ، بۆ پۆلەكانى: چوارەم و پېنجەم و شەشەمى ئامادەيى بۆ قوتابخانەكانى ئىسلامى سالى ۱۹۷۹ز.
۷. العقائد الاسلامية: لہ (۲) كتيب پېكەتوۋە بۆ پۆلەكانى: چوارەم و پېنجەم و شەشەمى قوتابخانەكانى ئىسلامى سالى ۱۹۷۹ز.

سېيەم: لىكۆلىنەوۋە توۋىزىنەوۋەكان:

۱. الاجماع في الشريعة الاسلامية: مجلة المورد، مجلد ۲ عدد ۱، ۱۹۷۳.
۲. ديانة العرب قبل الاسلام: مجلة الكلية الدراسات، عدد ۲، ۱۹۷۴.
۳. الديانة المصرية القديمة: مجلة الرابطة الأدبية - النجف عدد ۴، ۱۹۷۵.
۴. الديانة البابلية: مجلة الرابطة الأدبية - النجف عدد ۳، ۱۹۷۵.
۵. الديانة اليونانية: مجلة البيان الكويتية، عدد ۱۲۴، ۱۹۷۶.
۶. الشورى في الاسلام: مجلة آفاق عربية، عدد ۱۰، ۱۹۷۹.
۷. مكافحة أمية الكبار: مجلة كلية الآداب، عدد ۲۷، ۱۹۷۹.
۸. القرآن والأحرف السبعة: مجلة المورد مجلد ۹ عدد ۴، ۱۹۸۱.
۹. الفقه الاسلامي في العراق: موسوعة حضارة العراق ب ۷، ۱۹۸۵.
۱۰. المؤسسة الدينية وأثرها في تكوين الشخصية الايرانية: مجلة المنار عدد ۵، ۱۹۸۵.

به رهه مه چا پکراوه کانی

د. قحطان محمد الرحمن الدوری

یه که مه: کتێبه کان:

۱. الاحتکار وأثره في الفقه الاسلامي: ج ۱، مطبعة الأمة، بغداد ۱۹۷۴. و ج ۲، دار الرشید، بالریاض ۱۹۸۳.
۲. الشوری بین النظرية والتطبيق: مطبعة الأمة، بغداد ۱۹۷۴.
۳. صفوة الأحكام من نیل الأوطار وسبل السلام: ج ۱، مطبعة دار السلام، بغداد ۱۹۷۴. و ج ۲ مطبعة الارشاد، بغداد ۱۹۸۶.
۴. الکمال بن همام وتحقیق رسالته: إعراب قوله (عَلَيْهِ السَّلَامُ): ((کلمتان خفیفتان علی اللسان.....)) مطبعة جامعة بغداد ۱۹۸۰.
۵. الاقتراح في بيان الاصطلاح: لابن دقيق العيد (دراسة وتحقیق) مطبعة الارشاد، بغداد ۱۹۸۲ لوزارة الأوقاف العراقية.
۶. القرآن الكريم کلماته ومعانيه: (ج ۲۷ - ۲۸) لوزارة التربية، مطبعة الخلود بغداد ۱۹۸۳.
۷. عقد التحکیم في الفقه الاسلامي والقانون الوضعي: مطبعة الخلود، بغداد ۱۹۸۵ لوزارة الأوقاف والشؤون التربیة.

دوو مه: ئەو کتێبانەى به هاوبهش دایناوون:

أ - ئەو کتێبانەى به هاوبهش نووسیویهتى بۆ وهزارهتى خۆێندنى بالآ:

۱. المدخل الى دين الاسلام: بالاشتراك مع د. منير البياتي، مطبعة دار الحرية، بغداد ۱۹۷۶.
۲. أصول الدين الاسلامي: بالاشتراك مع د. رشدي عليان، ج ۱، مطبعة دار الحرية، بغداد ۱۹۷۷، ج ۲ مطبعة جامعة بغداد ۱۹۸۱، ج ۳، مطبعة الارشاد، بغداد ۱۹۸۶، كه ئەم کتێبهى بهردهستمانه.
۳. قواعد التلاوة: بالاشتراك مع السيد فرج توفيق الوليد، مطبعة الجامعة بغداد ۱۹۸۰.
۴. علوم الحديث ونصوص من الأثر: بالاشتراك مع د. رشدي عليان وكاظم فتحي

الراوي، مطبعة جامعة بغداد، ١٩٨٠.

٥. علوم القرآن: بالاشتراك مع د. رشدي عليان وكاظم فتحي الراوي، مطابع مؤسسة دار الكتب بالموصل، ١٩٨٠.

٦. التفسير: بالاشتراك مع د. محسن عبدالحميد، دار المعرفة ١٩٨٠ز.

ب- نهو كتيبه انه نه به هاوبهش نووسيوويه نه بو وهزاره نه پهروه ده:

١. التربية الاسلامية: (بو قوتابخانه كانی ئیسلامی) له (٦) كتيب پيکهاتوو، بو پوله كانی: چواردم و پينجهم و شهشهمی سهره تایی، ههروه ها بو پولي يه كهه و دووهم و يه كهه می ناوهندی، ١٩٧٩ز.

٢. الحديث الشريف وعلومه: (بو قوتابخانه كانی ئیسلامی) له (٦) كتيب پيکهاتوو، بو پوله كانی: دووهم و سييه می ناوهندی و چواردم و پينجهم و شهشهمی ئاماده یی، ١٩٧٩ز.

٣. التربية الاسلامية: (بو پولي شهشهم بو قوتابخانه كانی نيشتمانی) المجلس الأعلى للحملة الوطنية الشاملة لحو الأمية الالزامي. بغداد ١٩٨٠ز.

٤. علم التجويد: (بو قوتابخانه كانی ئیسلامی) ١٩٨٢، بالاشتراك مع الشيخ جلال الحنفي الأستاذ فرج توفيق الوليد.

سييهه: تويزينه وهكانه:

١. عقد التحكيم في الفقه الاسلامي: نشر في مجلة كلية الدراسات الاسلامية، العدد ٤، ١٩٧٤ز. و قد تضمنه كتاب (عقد التحكيم في الفقه الاسلامي والقانون الوضعي).

٢. التسعير في الفقه الاسلامي: نشر في مجلة كلية الدراسات الاسلامية، عدد ٥، ١٩٧٣ و طبع ضمن كتاب الاحتكار وآثاره في الفقه الاسلامي.

٣. محمد عبده - المصلح الأستاذ: نشر في ٩ مقالات في مجلة الرسالة الاسلامية، بغداد ١٩٨٢ز.

٤. محمد رشيد رضا: نشر في مجلة دراسات عربية اسلامية، عدد ٣، بغداد، ١٩٨٣ز.

٥. الادخار: نشر في مجلة الرسالة الاسلامية، عدد ١٦٠ - ١٦١، بغداد ١٩٨٣ز.

٦. علوم الحديث الشريف: نشر في كتاب (حضارة العراق) ب ٧ و ١١ لوزارة الاعلام العراقية، بغداد ١٩٨٥ز.

٧. الحركات الهدامة في الاسلام: وطبع في كتاب (النصيرية حركة هدمية) من منشورات كلية الشريعة ١٩٨٦ز.

٨. التطرف الديني: وطبع في كتاب (الطرف الديني) من منشورات وزارة الأوقاف والشؤون الدينية لكلية الشريعة ١٩٨٦ز.
٩. مادة (ثمن): في الموسوعة الفقهية التي تصدرها وزارة الأوقاف بالكويت ١٩٨٦. و مادة (مقايضة) فيها أيضاً ١٩٨٩.
١٠. غلو الخمينية في ولاية الفقيه: ضمن كتاب (ولاية الفقيه - الواقع والأبعاد) من منشورات كلية الشريعة ١٩٨٨.
١١. الاسلام والارهاب: ضمن كتاب (الدين والارهاب) من منشورات منظمة المؤتمر الاسلامي الشعبي، مطبعة الرشاد بغداد ١٩٨٨.
١٢. تأثير المحدثين العراقيين في خارج البلاد العربية: ضمن كتاب (العراق في موكب الحضارة) بغداد ١٩٨٨.
١٣. الحركة الباطنية - الوسائل والغايات: ضمن بحوث الندوة (الحركة الباطنية ودورها التخريبي في الفكر العربي الاسلامي) من منشورات كلية الشريعة ١٩٨٩ز.
١٤. التحدي في آيات الاعجاز: مجلة الرسالة الاسلامية ١٩٩٠.

نہم کتبہ

بۆيە بەوناوہ ناوئراوہ، چونکہ بنچينہی
زانباريہ کانی ئايينہ و ئەو زانباريانەش، کە لەسەر
بنیاد دەنرین و، لەبەرئەوہی ئەرکی روونکردنەوہی
ئەو شتانە لە ئەستۆ دەگریت، کە لە بنەماکانی
ئايين و بنچينەکانیەتی، کە بەنەبوونی باوەر
دانامەزريت. لە بەرامبەر زانستی (فیقہ) کە
ھەلدەستیت بە روونکردنەوہی لایەنە ناسەرەکی
(فروع) یە کرداریہ کانی ئايين و ، لەبەرەمبەر زانستی
رەوشت و تەسەووف کە گرنگی دەدات بە لایەنی
رەوشت لەسەر بنچينہی چیرۆکی روحي و وێژدانی
دەروونی و دل.

بویە ئەو ناوەمان ھەلبژارد و کردمانە ناوێشانى
ئەم کتیبە، ئامانجمان جەخت کردنەوێە لە
لیکۆلینەوێ بنەماکانى ئایین، ئەک لیکۆلینەوێە لە
بنەما مەزھەبیەکان، و بابەتە لاوەکیەکان چ تیۆرى بن
یان کرداریی.

تلفون: ۰۹۶۴ ۷۵۰ ۴۶۰ ۵۱ ۲۲
 فاكس: ۰۹۶۴ ۶۶ ۲۵۱ ۸۱ ۳۸
 Mob: +964 750 460 51 22
 Tel: +964 66 251 81 38
 www.tafseer-pub.com
 tafseeroffice@yahoo.com

